

આગ્રાદીનો અવાજ - ફેલવા આજ સુધીમાં થું થું ક્યું છે તેનું
રેખાચિત્ર રજૂ કરીને સંદર્ભાઈએ આજે આપણી સામે આપણા
જ બાંધવરાધૂ ચીનની રેરવગાયાનું વિરાટ ચિત્ર રજૂ ક્યું છે.

એવાં લોકવિરાટનાં મંચનનાં અને જીવનસંગ્રામનાં જીવંત
ચિત્રો રજૂ કરવાને દેવાને એ કદમે હજી તો આપણા એ મહાન
પોઝીટી બાંધવરાધૂ જગતમાં અભેદ એવા આપભોગ, શદ્દાદત
અને ચીરનાં જીવી બતાવેલિલકાસનું પહેલું જ પ્રકરણ લખ્યું છે.

એ અદ્ભુત જીવનનેજીડેલો કદમ હજી ચંબો કયાં છે !
ચેલી ફાસીવાદી પાશવતા જ, હેવાનિયત અને મલીચતાની ઘટના
કરવા મથનાર ચીનના ચાંક્રાર્ધ-શેકે મચાવેલા ચીની જનતાના
મહાસંહારને યોજાવવા ચીન આગ્રાદીકરા-દીકરીઓએ પોતાનાં
લોકીમાંસથી નવી રચેલી મધુ દીવાલના ચર પર ચર હજી તે
ચડતા જ નાજ છે. ચીન પસંદકાર કરવા નીકળેલી હેવાનિયત
ત્યારે ચીનનો ખાંધિયો અને રેમ્પજોર ઉપરાંત ચીનને બર
જવા બેઠેલી યશપતી, અમેરિકાની અને જાપાનની શાહીરા
જમાતો હતી.

આજે જાપાન તો પરાજી પામ્યું છે પણ એ ફાસી
હેવાનિયતનો હાથો બનેલો ચાંક્રાર્ધ-શેકે ચીની લોકઆગ્રાદી
સંહાર મચાવતો અટક્યો નથી આજે એની પડખે ફાસીની
જનચિત્ર તરફ દરેક કમલે પેળા વધતો દુમેનનો ચરિત્ર
શાહીસદ બોલો છે. દુમેને ચેરેલેલા આયુરોમ્મરાજાપત્રીય
રાજકારણનો, વિરાટ ચીન પર પૂરી રજુચંબ રોપાર્ધ ગ છે.

૧૯૨૭થી આજ સુધી ચીની જનતાની આગ્રાદી અજાણ
કરોડોની શદ્દાદત પછી, અદ્ભુત આપભોગ પછી મંત્રિનાં
લગણક સંગઠનોના એકધારા જનસંધાનને નારી રાખ્યા જી આજે

ગૂંગળાઈ જરો ! એ સવાલ જ અરથાને ઝેટલા માટે છે કે
 ઇતિહાસના વિરાટ પરિમળ એવો જનવિરાટ જ્યારે પોતાના
 રાજકારણનું જ્ઞાન પામીને આયુધ ધરીને જાગે છે અને માનવ-
 તાના જતન માટે તૂતન દુનિયા રચવાની રણકાક ગજવે છે
 ત્યા જંગલિયતનો પાશવતા પંત્રાપુષોના કુંગરા ખાકીને કે
 અણુઓમ્મના લગલા લઈને એને રૂધી શકતી નથી.

જીવનનો એવો વિજય અને મોતનો એવો પરાજય એ તો
 માનવજાતના ઇતિહાસની જ હકીકત છે.

શકાદત અને આપભોગની પ્રચંડ ભરતીઓ ચકાવીને એ
 હકીકતને પુરવાર કરવાની ધન્ય ઘડી કચકાવલી જન્મત-જનતા
 તરફથી એશિયાની કચકાવલી, રિયાવલી અને ગુલામ રખાવલી
 પ્રજાઓ માટે ઇતિહાસે ચીનની લોકમાનવતાને સોંપી છે. હિંદ
 એમાં પાછળ ન રહે તે જોવાની જવાબદારી હિંદ-લોકની છે.

અને એશિયાની લાલ પ્રાચી દિશામાં અરુણુ ખતેલો એ લોક-
 રાહનો રથ જગતભરતી કોઈ પૈરાયિકતાને અણુઓમ્મ સાંપડવાથી
 અટકવાનો નથી. ચીન વિરાટની હલચલે એ સાબિતી દીધી છે.

મારે ઝેટલું જ કહેવાનું હતું. ખાકી તો ચીની ઇન્કિલાબની
 ચીનના લોક-ઇતિહાસમાં જાગી ઊઠેલા પ્રચંડ જનપ્રાણુની ઝાંખી
 કરાવતી આ કિતાબ લખીને ચંદ્રભાઈએ આપણી પડોશમાં
 ઊભેલા પ્રચંડ રાષ્ટ્રખાંધવ તરફ દર્શારો કર્યો છે. એના પરિચય
 તરફનો અભાવ કે અનાદર હિંદનો છે, કારણકે આપણો મહાન
 દેશ પણ એ વિરાટના કદમમાં કદમ મિલાવીને જ સાચા લોક-
 આઝાદી મેળવી શકવાનો છે.

બે બાલ

ગુજરાતી જનતા પાસે ચીન વિરાટની લોક-દિલચાલનું આલેખન રજૂ કરવાની ઇચ્છા લાંબા સમયથી હતી. આજે ત્યારે આપણી જનતાની તાકાત પાસે નમીને અંગ્રેજ શાહીવાદને ઢિંદને આઝાદી આપવાની ફરજ પડી છે ત્યારે આઝાદીનાં ઊધડેલાં કમાડમાં ઊભેલી આપણી જનતાને માટે ચીન વિરાટનું આ જીવનમંથન અને જન-જેહાદ આપણા ઇતિહાસ પર 'જનતા રહેજો'ના અવાજ સુવંદ બનાવે એવો આ લેખન પાછળનો આશય છે, આંતરરાષ્ટ્રીય પરિસ્થિતિમાં દેવાળિયો બનેલો અંગ્રેજ શાહીવાદ આજે પણ જેમ દુનિયાભરમાં જનતાની આઝાદીને સંહારવા અમરિકી શાહીવાદને પૂછડે લટકી નીકળી પડ્યો છે તે જ પ્રમાણે એણે એશિયા પર પોતાની જાલિમ એડને જીદા સ્વરૂપમાં ટકાવી રાખવાનું હિંદ પર પણ પોતાનાં મેલાં અને કાળાં કરતૂકને કામ આવે તેવી જનતાવિરોધી અને પ્રગતિવિરોધી રેખાઓ દોરી છે. એ રેખાઓના દરેક રાહે આપણા વિરાટના કલેવર પર ખૂની જખમ ફાટરીને એણે દેશના એકથી ખીજા છેકાને લોહીઝરતો કર્યો છે અને જખમરામાં હડસેસ્યો છે. આપણી આઝાદીનો આરભ એ બધા સામેની જેહાદથી શરૂ થાય છે ત્યારે ચીન વિરાટનો જનગૌરવથી ઊભરાતો આ અનુભવ આપણે પ્રકાશ બનશે જ.

અંતમાં આ પ્રકાશનમાં આપેલા સહકાર બદલ સરસ્વતી પ્રેસવાળા બાઈ શાંતિલાલ તથા પ્રૂફ રીડર બાઈ ઉમર કુરૈશીનો આભાર માની વિરમું છું.

લેખક

અનુક્રમ

ક્રમ	પ્રકરણ	પૃષ્ઠ
૧	ચીનનો પરિચય	૧
૨	ચીની દીવાલ	૪૬
૩	હાનનાં હીકરા અને ગોળીના અંઝાવાત	૫૪
૪	ધણી વરસો વહી ગયા પછી	૬૧
૫	અણીણનાં એર ઘોળતા જસલાદો	૬૭
૬	દીર્ઘગનો બળવો	૭૩
૭	શહેનશાહતનું શમન	૮૧
૮	પહાત યરોષ અને એરિસાની આગેકૂચ	૮૮
૯	‘ચીન ! ચીન !’	૯૪
૧૦	ચઢતો જુવાળ	૧૦૩
૧૧	બાપુ સુન-યાતની મરણપથારી	૧૧૨
૧૨	શાહીવાદના સંગમાં ચીની મૂઢીવાદી તંત્ર,	
	આગ-કાઈ-શૈક	૧૨૧
૧૩	નાનકોંગ નગર પરતી કપર	૧૩૪
૧૪	આધી	૧૪૨
૧૫	પેકોંગનો વિદ્યાર્થી પાછો જાયો	૧૫૪
૧૬	પ્રતિક્રાન્તિના પડછાપા	૧૬૨
૧૭	નાનકોંગમાં બેઠેલો ચીની આઝાદીનો ખૂતી	૧૬૮
૧૮	ચીની કામદારનું ચોથું અધિવેશન	૧૭૬
૧૯	સફેદ શાંગહાઈ અને લાલ હેન્કો	૧૮૪

માઝો-સી-તુંગ

ચુ-તેડું

શીખવતું હતું. એ અરસામાં ચીન રેશમ વણતું હતું. એ જ તખ્તમાં ચીન હળ ખેડતું હતું ને વૈદ્યું ઘૂંટતું હતું. પછી લોહ-ચુંબક, પછી પૈડાં ચીન પર ફરતાં થયાં અને માટીમાંથી ઈંટ ને ચૂનાવાળાં ઊગી નીકળ્યાં હોય તેવાં ધરખાર ચિનાઈ જનતા ચણી રહી. ધરખારમાંથી મિનારા ઊઘ્યા, ને મિનારા પર આકાશી પદાર્થોની ગતિ પર તાક માંડતા ને ગણિત ગણુતા ચિનાઈ ચતુરો બેઠા હતા. ગતિ મપાવા માંડી, જમીનની માપણી થઈ, વસ્તુઓનાં વજન શોધાયાં. ચોખામાંથી દારૂ શોધાયો અને ઈજનેર યુએ પર્વતોની આરપાર નીકળે એવો સાર મૂક્યો.

એક ડગલું આગળ

તે સમયે તો ચિનાઈ માટીને ચૂંચતી પડેલી સત્તરસો કકરાતો હતી. દરેક કકારની હકૂમત નીચે ચીની જનતા ખેડૂત-ગુલામ હતી. દરેક કકરાતે પોતપોતાની હકૂમત આંતરી હતી, ને કિસ્સેબંધી બાંધી હતી. પણ એ સત્તરસોમાંથી પડતી-આખડતી એક બીજને ગળી જૂતી એવી પંચાવન જીવતી રહી. પંચાવનમાં પાવરંધી સૌથી મોટી એવી શી-ની સરકાર હતી. એણે જ સૌથી પહેલાં પોતાની જાતને સીન કે ચીન કહેવડાવી શહેનશાહત સ્થાપેલી.

એ સરકારે અદાલતો નીમી, પ્રાદાઓ ધડ્યા, દોલત વધારી ને સંપત્તિ જમાવી. એ સત્તાએ સંગીતકારો, વેશ્યાઓ, વિદ્વાનો, વકીલો, અમલદારો, અમીરો, હિમરાવો અને લશ્કરોને પોતાની આસપાસ જમાવ્યા.

એ જમાવટના જોર નીચે ગુલામ ખેડૂનો નહેરો ખોદતા હતા, નગરો બાંધતા હતા, જમીનો ખેડતા હતા, રેશમ વણતા હતા, ધાતુઓ ખોદતા હતા તથા મીઠું ખોદતા હતા. એ કામણ-

ચીનનો પરિચય

આરંભમાં

પેસિફિક મહાસાગરના પશ્ચિમ કિનારા પર મોટા મોટા ને લીધાપીળા મેદાનોવાળા, વિશાળ પર્વતોવાળા અને જનજરમાન સગિતાઓવાળા પ્રદેશ પથરાયો છે એની એક જાણુએ સૌથી મોટું ગણુ છે. એના દક્ષિણે ચાંગટાસ નદી ફગદુપ મનાવે છે તે ઉત્તરે પીળાનાં પાણી પશ્ચિમની પર્વતમાળાઓમાથી તગબોળા છે. એ ચીન છે

અને ચીન પર ચીની પ્રભુ પથગાઈને પડી છે પાણીના ક્ષેત્રોને આરે આરે એણે ત્રણ હજાર વરસથી ઇતિહાસ આલેખવા માંડ્યો હતો. એ ઇતિહાસનો આગલ કહે છે કે ચિનાઈ મનુ-જાનકુ ચીનનો પહેલો પુરુષ હતો કેવો મોટો એ પુરુષ હતો ! ચીની નજરમા એ પ્રથક દેખાયો તે ચીની જમાને એ પુરુષને જગમા ગાયો કે એના શ્વાસના પવન ફૂકાયા, અવાજમા મેઘ ફળ્યા, નાડીઓમા નદીઓ ગવાઈ, તે એના ચાળ જેવી ખરપટિ લહેરાઈ. ... ..

એવા પુરુષ અને એવી સ્ત્રીને ચિનાઈ જનતા સાપડી ચીન કે ચિનાઈ નગ્નારીના વસવાટ જમ્યા ચીન પર દેવી લેખાયલી રોનચાહતે શાસન સમાપ્ત્યું છે એ પૂર્વે ૨૮૫૨૫ રામ કુન્ડ-સીતું રસન ચીની લોકને લગ્ન કરતા, માતા, લખતા તે ચીનગતા

શીખવતું હતું. એ અરસામાં ચીન રેશમ વણતું હતું. એ જ તબક્કામાં ચીન હળ ખેડતું હતું ને 'વૈદ્ય' ઘૂંટતું હતું. પછી લોહ-ચુંબક, પછી પૈડાં ચીન પર ફરતાં થયાં અને માટીમાંથી ઈંટ ને ચૂનાવાળાં ઊગી નીકળ્યાં હોય તેવાં ધરખાર ચિનાઈ જનતા ચણી રહી. ધરખારમાંથી મિનારા ઊઘ્યા, ને મિનારા પર આકાશી પદાર્થોની ગતિ પર તાક માંડતા ને ગણિત ગણુતા ચિનાઈ ચતુરો બેઠા હતા. ગતિ મપાવા માંડી, જમીનની માપણી થઈ, વસ્તુઓનાં વજન શોધાયાં. ચોખામાંથી દારૂ શોધાયો અને ઈજનેર યુએ પર્વતોની આરપાર નીકળે એવો સાર મૂક્યો.

એક ડગલું આગળ

તે સમયે તો ચિનાઈ માટીને ચૂંથતી પડેલી સત્તરસો ઠકરાતો હતી. દરેક ઠકારની હકૂમત નીચે ચીની જનતા ખેડૂત-ગુલામ હતી. દરેક ઠકરાતે પોતપોતાની હકૂમત આંતરી હતી, ને કિસ્સેબંધી બાંધી હતી. પણ એ સત્તરસોમાંથી પડતી-આખડતી એકબીજાને ગળી જતી એવી પંચાવન ઝવતી રહી. પંચાવનમાં પાવરધી સૌથી મોટી એવી શી-ની સરકાર હતી. એણે જ સૌથી પહેલાં પોતાની જાતને સીન કે ચીન કહેવડાવી શહેનશાહત રચાવેલી.

એ સરકારે અદાલતો નીમી, કાયદાઓ ધડ્યા, દોલત વધારી ને સંપત્તિ જમાવી. એ સત્તાએ સંગીતકારો, વેશ્યાઓ, વિદ્વાનો, વકીલો, અમલદારો, અમીરો, હમરાવો અને લશ્કરોને પોતાની આસપાસ જમાવ્યાં.

એ જમાવટના જોર નીચે ગુલામ ખેડૂતો નહેરો ખોદતા હતા, નગરો બાંધતાં હતા, જમીનો ખેડતા હતા, રેશમ વણતા હતા, ધાતુઓ ખોદતા હતા તથા મીઠું ખોદતા હતા. એ કામણ-

ગારા પર કરવતીની જેમ હરતોફરતો ચીનનો માલિક-સમાજ એક ડગલું આગળ વધતો હતો. રેશમી પોશાકમાં ફપાળો બનતો હતો, મોજડીઓ ને છુટ પહેરતો હતો, રથોમાં ફરતો હતો, નૌકામાં વિહરતો હતો, મહાલયોમાં રહેતો હતો, ખુરશી-ટેબલ વાપરતો હતો, રકાબીઓમાં ખાતો હતો.

એ ચીનનો માલિક-વર્ગ હતો અને મૂડીબર હતો. એની એડી નીચે ઝીની જનતાનો કરોડોનો સમૂહ સિતમ નીચે ચૂસવતો હતો, જુદમગારની ઝડીઓ ઝીલતો, પીડાઓ અને પીડનો નીચે લોહી નીંગળતો, માલિકાના રચડા ખેંચતો, કરોડમાંથી વળી ગયેલો જગીન સૂંઘતો ઇ. સ. પૂર્વે ૧૨૫૦માં એક ડગલું આગળ વધતો હતો.

....દીવા બળે એટલે

એ ચિનાઈ જનતા હતી. એણે અનાજના ઢગલા ખડકવા હતા, તોય એ ભૂખી હતી. એણે રેશમ વણ્યા હતાં, તોય એના ડિથ પર ચીથરું નહોતું. એણે જ નગરો બાંધ્યાં હતા તોય એના માથા પર હાપરું નહોતું. એની વિરાટ કાયા પર મૂડીબર માલિકી નાથ ખેંચતી, નહેરો ખોદાવતી, રસ્તાઓ અધાવતી, ખેતરો ખોદાવતી, ચરખા ચલાવતી, પોતાના વિદ્યાર ને વિદ્યાસના બોળ ખડકી કમરબધ બેડી હતી ને એને લોહી ટપકની જનતાને એક ડગલું આગળ ઢાંકતી ફટકારતી દોડાવતી હતી.

‘ક્યાં સુધી...!’ એની દામ યંબી જતી હતી. એ હેડકી ખાતી નિરાધાર પૂછતી હતી:

‘ક્યાં સુધી...?’

‘ત્યાં સુધી...’ ચિનાઈ ચિંતકો જનતાને આકાશી દીવો દેખાડતા દેવી બનીને કહેતા હતા:

‘ત્યાં સુધી...તેટલે સુધી...દીવા દેખાય ત્યાં સુધી જ... ત્યાં મામાનું ઘર આવશે ને લીલાલહેર જામશે ને...’

પણ દીવા દેખવા ટાંપી ટાંપીને જોતી ચિનાઈ જનતા એક પછી બીજી પગલું માંડતી, સંસ્કૃતિનાં કમકાણું ખેંચતી, આગળ ધપતી હતી ને મામાનું ઘર આવતું નહોતું...અકાળું મરણ આવતું હતું.

‘મરણની પેલી પાર . . . મામાનું ઘર . . .’

ચિનાઈ ચિંતકો દુઃખી જનને દિલાસા દેતા માલિકોના રથકાને આગળ ધપાવતા હતા.

એવો ઈ. સ. ‘પૂર્વે’ ૧૦૫૦નો વિદ્વાન યુ-જી નામનો હતો. પછી થોડે ચિંતન માંડ્યું, અને કુદરતનાં ચોસક તરવો શોધી કાઢ્યા તથા એ તરવોના આઠ નિયમ બતાવ્યા.

જુદિયુગની આગેદૂર

કુદરતના તરવો જોઈ ને જાગેલી જુદિ સમજ માગતી ઈ. સ. પૂર્વે પાંચમા સૈકામાં બેઠો ચઈ ગઈ. કુદરતની સાથોસાથ માણસની જાતની તપાસ મંડાઈ. શિક્ષો અને ઉપદેશો. ધર્મશાસ્ત્રની અએક્સસના, નીતિની સાપેક્ષતા અને સરકારોની અપૂર્ણતા બોલતા હતા, અને જુદિના અજવાળામાં બધું ઠીક ચઈ જવાના દીવા સળગાવતા હતા.

જૂના માલિકની જૂની સત્તાના રજવાડી સ્વરૂપે એ બંધાનાં નામ બજવાબોર તરીકે લખ્યાં ને તેમને સૌને નારિતો જાહેર કરી, તેમનાં માથાં દિતારી દેવા માંડ્યાં. એમ એ ૨૦-૨૧

હતો અને ખોલ્યો હતો કે ત્રીતિના ખ્યાલો ખોટા છે તથા તે સત્તાને સાચા આપવા જ રચાયા છે. ખીન્ને લીઓ-ઝી હતો. એણે એક હજાર ચબ્દોવાળું એક પુસ્તક લખ્યું હતું.

ત્રીન્ને કનફ્યુશિયસ હતો. એણે લીઓને જોયો હતો. એણે ચીની પ્રજાને કહ્યું કે, 'પક્ષીઓ કેવી રીતે જાડે છે, માછલીઓ કેમ તરે છે અને પ્રાણીઓ કેવી રીતે દોડે છે તે હું જાણું છું. અને હું જાણું છું કે હોડનારાઓ માટે જાગી જિજાવી રાખેલી હોય છે તથા જાડનારા માટે બાલ્ય તાકી રહેલાં હોય છે.'

પછી કનફ્યુશિયસ 'ધરખાર વિના તેર વરસ જટકયો અને જટકી રહ્યા પછી કહ્યું કે, 'સદ્યુષ્ઠ અને સૌંદર્યને ચોક્કસ એક પણ આદમી મારા દેખવામાં આવ્યું નથી.'

'પણ અમારું ય કંઈ ખોલજો, બાપુ!' જીવનકલકમાં ઝખ્મે ચતી ચીની જનતાની હાથ કકળતી ખોલતી હતી.

પંચોતેર વરસના કનફ્યુશિયસને અંધારાં આવ્યાં. એણે આંખો મીચી દીધી ને આશીર્વાદ આપ્યા, 'દીકરાઓ, આરાધારક રીતે દોડે રાખો, અંતમાં બધું ઠીક થશે.' અને એના મરણના દિવસે કનફ્યુશિયસ ગાતો સંભળાતો હતો:

'મોટા પર્વતો ફીણ થઈ જાય છે, મોટી ઈમારતો નાશ પામે છે, અને મોટા કાલા માણસો કરમાઈ જાય છે.'

લુશ્મગારોની ઝડીઓ નીચે સોહી ટપકની ચિનાઈ જનતા પાછી હતી ત્યાંથી જ આકાશી દીવા દેખતી હતી, લુશ્મો સામે જેઠાદ સાંભળજને બદલે પોતાની જાતને સુધારવાનો જ અવગો હિપાયવાળો કનફ્યુશિયસ ચિનાઈ માલિકનો રથ ખેંચવાનો હિપદેશ આપી ગયો હતો કે:-

‘ પ્રાચીન કાળમાં બધું સારું હતું કારણકે સરકારી તંત્ર દ્વારા સદ્ગુણો આચારમાં ઊતરતા હતા. સરકારી તંત્ર સદ્ગુણી હતું કારણકે કુટુંબજીવનો નિયમિત હતાં. કુટુંબજીવનો નિયમિત હતાં, કારણકે લોકજીવન કૌશાંગરું હતાં. લોક-આચાર શુદ્ધ હતો કારણકે તે લોકહૃદયની શુદ્ધિ કરતો હતો, તેમનાં હૃદય શુદ્ધ થતાં હતાં કારણકે તેમના વિચારો સહૃદય હતા. એમના વિચારો સહૃદય હતા કારણકે એમનું જ્ઞાન વિશાળ હતું, અને તેમના જ્ઞાનની વિશાળતા વસ્તુઓની સમજ અને શોધ પર હતી. ’

પણ મારે કરવું શું ?

ચિનાઈ બુદ્ધિ સમજતી હતી, અને સમજીને લાગણી લલકારતી હતી કનક્યુશિયસે બુદ્ધિનાં ખારણાં ટોકી આંખો મીચી દીધી હતી અને પછી ચિનાઈ લાગણી ઇ. સ. ૩૫૦ માં, ચુ-પોંગ નામના એક કવિનાં કવનમાં લલકારતી પૂછતી હતી:

‘ પણ મારે કરવું શું ? સત્ય તરફની વફાદારીને રસ્તે ચાલવું કે સડેલા લોકાચારને અનુસરવું કે તરવાર લઈને સેનાપતિના રસાલામાં લોહી ઉછાળતાં ધૂમ્રવું ? મારે સ્પષ્ટ થઈ જોઈ જોખમ વહોરવાં કે શ્રીમંતો અને સત્તાવાનોને ગમે તેવી વાણી બોલી તેમને ખુશ કરવાં ? મારે સદ્ગુણી બનતાં મરી શીટવું કે માગ સ્વાર્થને સફળ બનાવવા બીજાંએને ચૂસવાં ? ’

પણ એને કાઢએ જવાબ દીધો નહિ અને એણે પાણીમાં ડૂબીને જીવનનો અંત આણ્યો.

અને એમ એક પછી બીજા શહેનશાહના સથવારાની એક તીએ ચિનાઈ જનતા આગળ ધસડાતી જતી હતી. છેવટે ચીનની ધરતી પર ઇ. સ. ૧૨૭ માં ચીનનો મહાન શહેનશાહ ટાઈ-શુંગ, સુધારા બોલતો હતો કે;

‘જો હું મારા અને મારા અમલદારોના ખર્ચ ઓછા કરું, કરવેરાઓ હળવા કરું, પ્રમાણિક અમલદારોની નિમંત્રણ કરું તો મારા લોકોને-લોકસમુદાયને, રાટલી, રહેઠાણ અને કપડાં જરૂર પૂરતાં મળી રહે, અને તેમ યાવ તો જ હું કોઈ પણ જાતની શિક્ષા-ઓના કાયદા વિના ગુનેગારોને ચીનમાંથી નાબૂદ કરી શકું.’

એ ઘડેનશાહે ચીનના સર્જક યુગ માટેનો રસ્તો શરૂ કર્યો. એણે જમીનને ફળદ્રુપ બનાવી, અને હસ્તઉદ્યોગોને વિકસાવ્યા. એણે ચિનાઈ નદીઓને અને નહેરોને વેપારી વ્યવહારથી ઉત્તર્જિત બનાવી. એણે રેશમ વણવાનાં કારખાનાં પાથરી દીધાં. એક સૌથી મોટા કારખાનામાં એક લાખ મજૂરો એક સાથે કામ કરતાં હતાં. રેશમનાં વણણો જરીને ચીની વેપારીઓ દરિયા કહોળતા ફરતા હતા. એના અમલમાં શિદ્ધીઓ હીરામાં મૂર્તિ ધકતા હતા; એની આબાદીમાં શ્રીમતોનાં મુકામ મેલીની પથારી-ઓમાં દટાતાં હતાં. એવી ચિનાઈ આબાદીની ચંદનીનાં અનેક અદિલનોનો વૈભવ એકબીજાને દેખી જતો આકારો અડી રહ્યો.

માર્કો-મિલિયન્સ

ત્યારે ઇ. સ. ૧૨૫૫ની આસપાસ, વેનિસના એક ઘરમાંથી મુસાફરી કરવા એ જણ નીકળ્યા હતા. એકનું નામ માર્કો-પોલો હતું. એ સત્તર વરસની ઉંમરે એાખીના રણમાં ચડીને શાન્ડુની મહાન દીવાલમાં પેટો હતો. ત્યાં કુખ્લાઈ ખાનના દરબારમાં તેને આવકાર મળ્યો હતો. એના મેગિલ પૂર્વજોએ આખી ચીનને છતીને ચીન પર રાજ માંડ્યું હતું.

માર્કોપોલોએ ચીનમાં રહીને ચીનનો અભ્યાસ કર્યો હતો. આબાદીના શિખર પર બૂલતા ચીનને દેખીને એની આંખ ફાટી

હતા. ચીનનાં બંદરો પર શાહીવાદી ખૂનખાર જમાતોનાં નફાખોર થાણાં લાગી ગયાં હતાં. ચીનનાં બંદરો સુધી અને ખાસ કરીને પરદેશી હકૂમતી થાણાંમાં ચીનના લક્ષ્મીપતિઓ અખંડ વધેરાતા ચીનના હાંદમાં પોતાનો લાભ લેવા મુકામ નાખીને પડ્યા હતા. ચીન પર પડેલી પરદેશી હકૂમતોના ચિનાઈ ખાંધિયાઓ ઉપરાંત ચીની લક્ષ્મીનંદનો મહાલયો ચણવાની શરૂઆત કરતા હતા.

અને ચીન તો પડ્યો પડ્યો કાચો માલ પકવતો હતો. ચીની જનતા પર ઠકરાતો ગોડવાયેલી લેટતી હતી. ચીની જનતાની મહેનતના પાક પર વિઘ્નહખોરની ટુકડીઓ તીકની જેમ ભમતી હતી. ભયાનક જંગલોમાં પશુઓ ત્રાડ દેતાં હતાં ને જંગલની પેલી પાર નદિ જોઈ શકનાર ચીની ખેડૂત પર આડે પહોર અનેક ત્રાડો ત્રાટકતી હતી. એ જ ખેડૂતનાં અનેક બૂખ્યાં બાળકો કોઈ શહેરમાં આવી ચડતાં ને વગસોના પટે વેચાઈ ગયા. પછી જો જીવતાં પાછાં ફરતાં તો ચિનાઈ નગરો પર દોડની આગ-ગાડીઓ, સસવતી ચીમતીઓ તથા એકબીજાની પાછળ પડતી દોડ દેતી મોટરોની વાતો કરતાં ભયાનક જંગલોમાં જઈને તાણુખ જનીને વ્યાધાત દેખતાં હતાં.

એવો ચીનનો વિકાસ શાહીવાદી નફાખોરના હાથમાં, મૂડીવાદી ખાંધિયાના હાથમાં, તરવારિયા વિઘ્નહખોરના હાથમાં અને ઠકરાતી મારાઓના હાથમાં અનેક વ્યાધાતો સરજતો હતો.

ચિનાઈ માટી પર મહેલ ઊભા હતા ને મહેલના પડખામાં જ ખાસતી, તાટની, કટાઈ ગએલાં પતંગની બખોલોમાં માનવી માતાં નહોતાં. ચિનાઈ ધરતી પર છેલી ઢગનાં રાક્ષસી યત્રોમાંથી અનેલા માલ સસવતા હતા પણ તેના જ પડખામાં લાકડાનો હળથી ધરણીને જોતરે દેતો ચિનાઈ ખેડૂત ડચકારતો ખેડતો હતો.

ચિનાઈ નગરોમાં મોટરકારો દોડતી હતી પણ તેની હડફેટમાંથી બચી ગએલો રીક્ષાવાળો રથરથ દોડતો ચિનાઈ દંપતીને ખેંચતો. ઘંટડી ખખડાવતો હતો. ચિનાઈ નદીઓ પર સ્ટીમ જોડો સરતી હતી પણ તેની સાથે જ હલેસાં હાંપી જઈને એક ડગલું આગળ ભરતાં હતાં. ચિનાઈ ખાંધિયો લક્ષ્મીનંદન શાહીવાદની હાટડી-ઓમાંથી, ગાનતાનમાંથી ને છેલ્લી હળના નાચમાંથી પાછો ફર્યા પછી ઘેર આવીને એની સ્ત્રીને ફટકારતો હતો, એની ચાર વરસની દીકરીના પગ તાણી બાંધતો હતો, એના ચાર વરસના બાળકને પરણાવી નવી રખાતને ખરીદવા દલાલ દોડાવતો હતો.

ચીની જીવન પર શાહીવાદી મારો લોહીયૂસ બનીને ઊતરી પડ્યો હતો. ચીની મજૂરીને પ્રયોમાલ પકવનારી વેઠ બનાવી રાખતો હતો. ચીની વિકાસને અંદરથી ઝખ્ખે કરતો હતો, ચીની જીવન પર આઝાદીના ઉદ્ધેશો દોરતો હતો. એવો ચિનાઈ જીવનમાં બાધાત વદતો હતો.

અશીશુ લો, રે અશીશુ

ચીની સમાજના ખેડૂતની કેડ પર આખી ઘટના ટેકવાઈ રહી હતી. ખેડૂત ખેડતો હતો અને ખેતીને ઊપજ્યુતો હતો, પણ ઊપજ્યુતું ખજામાંથી જ ઊડી જતું. જમીનદારનો લાગ આપવાનો હતો, અમલ-દારોના લાગા દેવાના હતા, શાહુકારને વ્યાજમાં આપવાનું હતું વિચક-ખોરોની ચોથ આપવાની હતી, સરકારનાં ભરણાં ભરવાનાં હતાં.

પછી અનાજ રહેતું નહોતું ખેડૂતની આંખમાં ઊતરાંની બુકી ઉડાડતો પવન એનાં હાડ પર ફસતો હતો. ત્યારે એ કિસાન જનતાના કિનારા પર અશીશુનાં જહાજ લાદીને અંગ્રેજ નામ-દારો લંગરખા હતા અને ગાંગરતા હતા, ‘શાહીવાદો, પાકિસ્તાનો, અશીશુ લો, રે અશીશુ!’

સરકારને અભય આપ્યું, 'લોકસમાજનો બળવો જો થશે તો અમે તમને બચાવશું, અમે તમારા રક્ષણદાર છીએ, કારણકે તમારા વડે અમે ને અમારા વડે તમે છો.'

અને પછી જે કંઈ જુલમી હતું, નકાબોર હતું, વિકાસ વિરોધી હતું, પછાત હતું, તે બધું થાહીવાદને આધારે ઊભરાયું ખાધિયાઓ, ખાધિયાઓની મંચુ સરકાર ને પરદેશી થાહીવાદ ત્રિકોણ રચીને ચિનાઈ માગી પર ત્રાટકી રહ્યા.

ચીન પર વેપારી અક્ષી

બિચારા બ્રિટિશને ચીનના લોકોએ, શાંતિથી વેપારી છૂટ કરવાની રીતમાં અનેક અતગથો નાખ્યા એટલે એમને ૧૮૩૯-૪૨ સુધી ચીન સાથે લડાઈ કરવાની ફરજ પડી હારેલા ચીનને પહેલી સન્નાહ અગ્રેજી ગળ સાથે કરવાની ફરજ પડી તેમાં એને પહેલું જાન થયું કે પોતાને હરાવી શકે તેવી વેપારી સરકારની સત્તા યરૌપમાં છે ચીનને લાન થયું કે દરિયાપાર વસતી વેપારી જમાતો પોતાને મન બને જગલી હોય પણ વધારે જોરદાર દરિયાશેવાળી છે જ આજ સુધી જમીન પરથી ચીન પર ચડી આવેલા અનેક ધાડાં ચીની પ્રજાએ કચડી નાખ્યા હોય કે પોતાની અદર શમાવી દીધા હોય પરંતુ જહાજોમાં મેસીને આવતા આ નવા કાફલા તે સૌથી જુદી જાતના છે ચીનની આંખ પહેલી વાર ઊઘડતી હતી અને દરિયાના મોજ પરથી પોતાના નાચની નોચતો ચીનને ગગડતી સંજ્ઞાતી હતી.

પોતાના પાણીમાં ચીને કારનવોલીસ નામના લડાયક જહાજ પર નાનકીગને મિનારે અગ્રેજ સાથે સન્નાહ કરી યાગડી નદી પર ઊભેના મહાન ચિનાઈ નગર નાનમોમના અગ્રેજી તોપ-માગથી ખખડી ગયેલા ખેડિયોમાંથી પહેલી અવદશા ધૂધવાઈ

રહી. સલાહની જે કલમો લખાઈ તેમાં જે પ્રજાઓનાં જે જીવનના કલહની વાત હતી. એકની હાર થઈ હતી, બીજાની જીત થઈ હતી. જીતેલી અંગ્રેજશાહી, હારેલાની હાર લેહેલીના અંદરે લખતી હતી. જે લખાવટમાં જે સંસ્કૃતિઓનો સંગમ પણ હતો. એક જીવનનાં જોમ સાથે આગળ વધીને વેપારી ઝંઝાવાત જમાવતી આવી હતી, બીજી જીવનના વેગને સંકેલીને નિર્વાણની શાંતિ શોધવા સોડ તાણીને બેઠી હતી અને હવે ઝગડોને જાગતી હતી.

સલાહમાં બીજું કશું ખાસ હતું નહિ. માત્ર એટલું જ કે અંગ્રેજ જહાજો ચીન સાથે વેપાર કરવા આવ્યાં છે તે કાયદેસર રીતે આવ્યાં છે અને ચીનના કિનારા પર કાયદેસર રીતે જ પકાવ નાખવાનાં છે. કાયદેસર રીતે જ ચીને પોતાનાં બંધ કમાડ આ વેપારી મહેમાનો માટે ખોલી નાખવાં જોઈએ. એ સલાહ વેપારી સરકારનો કાયદો જ લખતી હતી. હોંગકોંગ ચિનાઈ પ્રદેશ પર અંગ્રેજ દાદી બની ગયો. હોંગકોંગના ટાપુ પર કાયદેસર રીતે અંગ્રેજ સરચાન રચપાઈ ગયું. અંગ્રેજ રચાનક પર અંગ્રેજ કાયદોનો વાવટો ફરકતો થયો.

ફ્રાંસની ચૂક

ટીનસીનના અંગ્રેજ કરારની પામી કલમમાં ચોખવટ કરવામાં આવી કે ચીની સરકારે સિટિશિને જંગલીઓ ન ગણવા. અને છતાં પણ ચીની સરકારે બીજે જ વરસે તેમને જંગલીઓ ગણીને ટાકુના કિલ્લામાંથી તોપમારો ચલાવીને આવકાર આપ્યો અને અંગ્રેજોને પાછા હઠી જવાની ફરજ પડી.

પછી ૧૮૬૦ની સાલમાં અંગ્રેજ-ફ્રેંચ હરકરે પેકીંગ પર દૂત કરી ચિનોઈ શાહને લગાડી મૂક્યો અને તેના શીતલ-મહાલને સળગાવી મૂક્યો. આ વખત ચીન પર પશ્ચિમથી લંબાવલા કાલાની તાકે ખરાબર લાગી, ચીન વીંધાયું, અને પશ્ચિમની

સરકારે સાથેની અસમાન સલાહો અનિવાર્ય સલાહો છે તે વાત ચીન સરકારને સ્પષ્ટ થઈ. ત્રણ હજાર વરસથી ચાલી આવતી ચીની બાદશાહતના પાયામાં એથી બા થયો, અને દક્ષિણ તથા મધ્ય ચીનમાં વેપારી ગણિતના કાયદા જેવી પરદેશી કાયર પેસી ગઈ. ૧૮૫૮ થી ૧૮૬૦ સુધીમાં થયેલી અસમાન સલાહોના સ્ફૂ સંજ્ઞક કરવામાં આવ્યા. યાંગઝી નદી પરનાં બધાં બંદરો ઠેક ઉત્તર સુધી વેપાર માટે ખુલ્લા થઈ ગયાં. ચીનની બાદશાહતના પાટનગરને ફરતો ફરતો પહેરાઈ ગયો.

એ ફાંસાની ગાંઠનું નામ એકરદા-ટેરિટોરીઆલિટી હતું. પરદેશી વસાહતોએ ચીનની ધરતી પર પોતે ગુનો કરે તો ન્યાય પોતાના જ-પોતાના દેશના કાયદા પ્રમાણે ચૂકવાય એમ કરાવ્યું. એ હજાર વરસ પહેલાં રોમન સરકાર પણ પોતાના પરાજિત શુભામ પ્રદેશોમાં એમ જ કરતી.

તદ્દન શરૂઆતમાં તો પશ્ચિમની પ્રજાઓએ એ વાત નહોતી હચ્ચારી. એથી ઊલટું શરૂઆતમાં ટેરનોવા ખૂન કેસમાં અમેરિકાએ બહેરાત કરી હતી કે, 'અમે તમારા દરિયા પર કે જમીન પર હોઈએ, ત્યારે તમારા કાયદાએ પ્રમાણે ચાલવાને બધાયલા છીએ, તે ગમે તેવા અન્યાયી હોય તોય અમે તે માન્ય રાખશું...'*

પછી એકરદા-ટેરિટોરીઆલિટીનો પાયો નાખવાનું કામ એ જ અમેરિકાએ ૧૮૪૪માં કર્યું અને ધીમે ધીમે યરોપિયન અને અમેરિકન સત્તાઓએ ચીન પર એક પછી બીજી સલાહો ઠોકી બેસાડી ચીન પર એકરદા-ટેરિટોરીઆલિટીનું વેપારી ગજ શરૂ કરી દીધું.

• "We are bound to submit to your laws while we are in your waters; be they ever so unjust we will not resist them."

ચિનાઈ શાહી કરમાનથી ન્યારે કેન્ટને અશીશુની વીસ હજાર પેટીઓ સળગાવી દીધી હતી ત્યારથી જ અશીશુના પવિત્ર વેપાર પર, ચીનને સુધારવા આવેલી ધરોપતી વેપારી સરકારે સખવળી ઊડી હતી. અને ચીનને અનેક રીતે ગરદન મારવાના કાયદેસર પ્રયત્નો છતાં ચિનાઈ શમતી આખો જોડું કેન્ટન હંભુ ટંગમગતું દેખાતું હતું અગ્રેજ સરકારને હવે તો ફ્રેચ સાથે દોસ્તી હતી જ એટલે એણે નેપોલિયન ત્રીજા નામના ફ્રાન્સના આદ્યશાહના સાથમાં ૧૮૫૭ માં કેન્ટન નગરનો કબ્જો લીધો અને પછી પદરસો માઈલ સુધી શાંગદાઈ સુધી બંને દોસ્તો ચલી ગયા.

આ વખતે એ વેપારી સરકારોએ ચિનાઈ પ્રદેશને ગળેથી પકડીને ચૂસી નાખવાનો નિરધાર કર્યો હતો અને દીનસીન મુકામે નવા તહનામાં ચીનના શરીર પર લખીને તેને રોમેરોમ ચૂંથી નાખવાનું નકો ક્યું હતું. આ અવસર જોઈને અમેરિકાએ પણ દીનસીન પહોચી જવા પોતાની સ્ટીમરના સયાને દીનમીન તરફ દોડાવ્યા.

આ નવાં તહનામાં આગળ તરી આવતી એક વાત એ મુજબ હતી કે ચીની શહેનશાહને આ વખતે વેપારી સરકારો સમજવના માગતી હતી કે હવે તેમને માત્ર વેપાર કરવાના લાભ જ નથી જોઈતા પણ ચીની સરકાર પર પોતાની સરકારોનું સામ્રાજ્ય જોઈ એ છે, કામચુકે તેમને આંતરગૃહીય સંબંધોની ભવ્યતા વધારતી છે, પોતાના કાસદોને ચીનના દગ્ગારમાં નીમવા છે.

એવા શુભ આશયના તહનામાં પર હેવટની સહીઓની આપણેની તજવીજમાં અગ્રેજ-ફ્રેચ સરકારો હતી ત્યારે એ બંને દોસ્તો પર ટાકુના કિશ્લામાંથી તોપમારો ચલાવવાનો ચીને અવિનય દેખાડ્યો અને સિવિલ કાફલાએ પાછા હટી જવું પડ્યું.

એવું ૧૮૫૬માં બન્યું. પણ પછી બીજે જ વરસે જને લાઈગધો નવી જમાવટ કરીને આગ્રા અને પેકીંગ સુધી ધૂસી ગયા. ચિનાઈ સહેનશાહને નસાડી મૂક્યો અને તેના શીતલ મહાલને સગળાવી દીધો.

પાછાં પેકીંગમાં નવાં જ તદનામાં લખવા યોગ્ય-અમેરિકાની વેપારી સરકારોની જમાતો બેઠી. એ વિજેતાઓના હાથમાં હવે ચિનાઈ કાળિયો ખરાબર રધાઈને આવ્યો હોય એમ લાગ્યું. વધારે જોરદાર યાંત્રિક સંસ્કૃતિની પકડમાં છેવટે ચીનની પછાત સંસ્કૃતિ આવી પડી હતી.

ટીપોંગ બળવો

પછી શાહીવાદને ચોપડે વેચાઈ ગયેલી મંચુ સરકારના જુદામત્રો સામે ક્વાંગસી વિભાગના કિસાનોએ માથું ઊંચક્યું અને જોતજોતામાં તેણે બળવાનું સ્વરૂપ ધારણ કર્યું. એને શરૂ કરનાર ટીપોંગ નામનો એક ધાર્મિક વર્ગ હતો. પશુશરૂઆત પછી તરત જ ઓગણીસમા શતકની અધવચમાં દક્ષિણ આખો સગળી ઊઠ્યો. એ બળવામાં જુદામાન વર્ગ તથા ખ્રીસ્ત મધ્ય વર્ગના લોકો પણ લાગ્યા. મંચુ ગજવંશને ઉબેડી નાખી રાજ-શાહીનું ચીનમાંથી નિકંદન ટાળવાનું એ બળવાનું ધ્યેય બની રહ્યું.

ફેલાતા જતા બળવાની પાંખ જમીન વિનાના બેઠો, રખડતા થયેલા હાથ-કરીગરો તથા ખીજાં બેકારોના ઉછાળાથી જોરદાર સગળી ઊઠી. ક્વાંગસીથી શરૂ થયેલી એ ઝાળ ઉત્તરમાં યાંગઝી ખીણ સુધી પથરાઈ ગઈ. ક્વાંગસીથી યાંગઝી સુધી મંચુ સરકારનો નાશ કરવામાં આવ્યો અને પછી વિજેતા ટીપોંગ લશ્કરે પેકીંગને દરવાજે પહોંચ્યાં. હુંગ-સુ-શુન નામના બળવાના એક આગેવાને ટીન-વાંગ (દેવી રાજ)નો ઇશ્કાજ ધાન્યું કર્યો અને નાનકોંગમાં પોતાનું મથક સ્થાપ્યું. પછી કિસાનોએ જમીનોના

કુખળ લેવા માંડ્યા હતા. બળવાના આગેવાનોને એ વાત રુચતી નહોતી છતાં એ દિશામાં થોડાક સુધારા તામડતોળ જાહેર કરવાની તેમને ફરજ પડી. દીપીંગ બળવાએ સાથોસાથ અશીશુના વેપારને ઘાબી ઘીધો, દેશમાંથી વહી જતી ચાંદીને અટકાવવા માંડી, કરભાર ઝોલા કર્યા અને જમીનના સુધારા જાહેર કર્યા એ રીતે દીપીંગ બળવાએ કિસાન જીવાળમાંથી શરૂ થઈને ચીન પર મૂઠીવાદી સમૃદ્ધિ અને વ્યવસ્થા વિકસાવવાનાં બધાં ચિહ્નો બતાવ્યા.

પરંતુ આ દીપીંગ દિલચાલ એકદમ જમીન પરના ફકરાતી હક્કદારોના અધિકારો સામે અથડાઈ તથા ચિનાઈ શહેરોમાં જઈ વસેલા લક્ષ્મીનંદનો અને ખાધિયાઓના જમીનદારી હક્કો સાથે પણ અથડામણમાં આવી. જમીનના તંત્રમાં સુધારાઓ વિના, જૂના લાગાઓ અને વેરાઓને બધ કર્યા વિના, મૂઠીવાદી ઔદ્યોગિક વિકાસ શક્ય નહોતો. પણ તે વિકાસ માટે જરા જેટલો પણ આપ-બોગ આપવાને શ્રીમંતો અને જમીનદારો ખાધિયાઓ તૈયાર નહોતા.

એટલે ખાધિયાઓ મંચુ સરકારને પડખે ભગાયા, અને એ સૌને પરદેશી શાહીવાદોએ પડખામાં લીધા. શાહીવાદને અશીશુનો વેપાર ધીકતો રાખવો હતો અને ચીનને ઔદ્યોગિક રીતે પગલ રાખવો હતો. શાહીવાદી ખજરી બધા અધારા પગિયોળને કાખમાં લઈને બળવા સામે નાચી ઊઠી ઈ. સ. ૧૮૫૦ માં શરૂ થયેલો દીપીંગ બળવો ૧૮૫૪ ની સાલમાં શાંગહાઈ આગળ રોકાઈ ગયો. પરદેશી તોપો બળવાની ફાજ સામે મકાઈ ગઈ હતી. મંચુ સરકારે આંતરવિગ્રહ જ્વરી રાખ્યો એ બધાનો લાલ લઈ ૧૮૫૮માં ફ્રેન્ચ સરકારે તોપ બતાવીને નવા કરારો પર મંચુ અર-કારનું મનું લીધું. પછી અંગ્રેજશાહીએ અશીશુનો વેપાર કાયદેસર કર્યો અને આખા દેશને પરદેશી વેપાર માટે ખુલ્લો મૂક્યો.

૧૮૬૦ માં બધાં અધેર અને અપમાનોના દરવાજા જેવી મંચુ સરકારનો મીઠમ મદાલ જમીનદોસ્ત થઈ ગયો. બજવાબાર લશ્કરોએ તારાજ કરેલી મંચુ ઝોલાદ શાહીવાદના ખોળામાં જઈને બેઠી. મંચુ સરકારના નાશ પર નીકળેલી ટીપોગ જેલાદ શાહીવાદી વિરોધી દેખાઈ ગઈ. ટીપોગ દિલચાલના મૂળમાં ઈસાઈ ચીનાઓ હોવા છતાં, ટીપોગ બજવાના આશયો ઈસાઈ સિદ્ધાંતો પર રચાયા હોવા છતાં ઇસુનું અપીણ કાઢી તેના ઇસુબાનો વેપાર ખેલતા શાહીવાદી ઈસાઈઓએ એ બજવાના ધાર્મિક સ્વરૂપને ધર્મ વિરોધી જાહેર કરવા વિદ્વાન પાદરીઓને પોતાની વદારે બોલાવ્યા. બટકું બટકું ખાઈ ગયા.

વરોપથી ઉદ્યોગવાદે આવીને પછી ચીનને ચૂંચવા માંડ્યો. દરેક ચીનને ચૂસવાની ગણતરી કરીને પોતે પોતાની એડ ગોઠવવા માંડી.

ઈ. સ. ૧૮૪૨માં અપીણની લડાઈ પછી અંગ્રેજ હકૂમતે હોંગકોંગનો ટાપુ પકાવી લીધો.

ઈ. સ. ૧૮૬૦માં અંગ્રેજશાહીએ કાલુન પેનીનસ્યુલા તથા રટાનકટર ટાપુ આંચકી ખાધો.

ઈ. સ. ૧૮૮૫માં કાન્સે કાચીન-ચીન, આનામ તથા ટાંગકોંગ પકાવ્યા.

ઈ. સ. ૧૮૮૭માં પોચુંગાલે મેકાઓ પર સીલ મારી.

ઈ. સ. ૧૮૯૪માં જાપાને ફોર્મોસા અને પોર્ટ આર્થર પકાવ્યા.

ઈ. સ. ૧૮૯૮માં એલે સીંગટાઓ, તથા કીઓશો પકાવ્યા.

ઈ. સ. ૧૮૯૮ના જૂનમાં અંગ્રેજ શાહીવાદે વી-હાઈ-વીનું બંદર આંચકી લીધું.

ઈ. સ. ૧૯૦૦માં ફ્રાન્સે ક્વાંગ્સીને ખતવી નાખ્યું

તોપણ મોટો ચીન અફાટ પડ્યો હતો. એને અદાર ઇલાકા-
ઓ હતા. પિસ્તાળોસ ઠરાવ જેટલી માનવતા ચિનાઈ માટી પર
વસતી હતી. યુરોપના શાહીવાદી માલિકો અને એશિયામાંથી
ગળપાની શાહીવાદી માલિકો પેસિફિકને પશ્ચિમને આરે પથરાયલા
ચીન પર પથરાઈ ગયા હતા.

ટીપોગ બજાવો એ ચીની રાષ્ટ્રના વિકાસનો જન્મર ઉઠાળો
હતો પણ તેણે કંઈ ઉઠેલ લાવવાને બદલે ચીન પર ચએલા શાહી-
વાદી આક્રમણે ઊભા કરેલા નવા સંજોગના ખડક પર પહોંચીને
પોતાની હસ્તીને નાખૂદ કરી. પણ એના પતનમાં પટકાઈને જમીન-
દોસ્ત યઈ પડેલી જતતા જમીન સુધી સુધી પોતાના લોહીના
અનીમાંથી પાછી ઊભી યતી દેખાઈ. ચીનના ભાવિમા પાછી નરી
જેહાદના મોરચા મંડાવા માંડ્યા.

એ મોરચા મંડાવ તે પહેલા જ ૧૮૮૦ સુધી ચાલેલી
ટીપોગ બજાવાની અસરો નીચે મંચુ સરકાર પાયામાંથી હચમચી
ઊઠી અંદરની અસરો ઉપરાંત બહારથી પણ ઝોક કે બીજા
શાહીવાદનો ચાલુ ફટકો એના માથા પર ઠોકતો જ રહેતો હતો.
ઈ. સ. ૧૮૮૪-૮૫ માં ફ્રાન્સે પોતે પકડી રાખેલા કેમ્બોડિયા
આનામના પ્રદેશો લગાઈ લીધેને પચાવી દીધા. બીજે જ વરસે
બ્રિટિશ શાહીવાદે લહોરે ચીનના લોહીનીંગળતા શરીરમાંથી કાપી
લઈ હિંદ સાથે જોડી દીધો. ઉત્તર મંચુરિયામાં રક્ષિયાના ઝારે
ખગેચારો શરૂ કરી રહેલે નાખવા માડી અને ૧૮૯૪ માં ગળપાને
દક્ષિણ મંચુરિયા તથા કોરિયામાં છરી ખોસવા માંડી

એમ ચિનાઈ ધરતી પર ખેલતાં નવાં પરિબળોએ ચીની
અહેનશાહની હસ્તી અર્ધ વિનાની કરી મૂકી.

વેપારીઓ-ખાધિયાઓ, ઉદ્યોગપતિઓ.

પણ ચીની ઘટના પર શાહીવાદના દેશી સયવાગ જેવા ચિનાઈ વેપારીઓ અને ચિનાઈ ખાધિયાઓ, હવે જમીનદારો હોવા ઉપરાંત ઉદ્યોગપતિઓ બનવા માંડતા હતાં. એ વર્ગ પાસે જમા થતી દોલત વધારે નફા સાંપડે એવું રાંધણુ માગતી હતી. શાહીવાદની સોડમાં બેઠેલા મુસ્લીમોએ પોતે ટીપ્પોગ બળવા પછી કારખાનાં અને ઉદ્યોગો ખીલવવા તરફ આંખ ગોઠવવા માંડી. શાહીવાદને આ નવો ફણુગો પસંદ પડે તેવો નહોતો. પણ એ અનિવાર્ય હોઈ તેને ટૂંપી નાખી શકાય તેમ પણ નહોતું. આ નવા ફણુગામાથી ફૂટતો અંકુર ચિનાઈ મૂડીવાદનો ઉદ્યોગપતિઓનો અંકાડો બનશે અને તે શાહીવાદના નફાઓમાં હરીફ બનશે તે વાત આફ આફ હતી પણ ન બૂંરેલી શકાય તેવી હતી. શાહીવાદી જમાતોએ આજ સુધી ચીનનો અવરોધી રાખેલો વિઝસ ગૂમાળાતો ગૂંગળાતો ફૂટતો હતો. એનો ઉગમ હવે ઈવળ અટકાવી દેવાય તેવી શક્યતા રહી નહોતી.

ખાધિયાઓના આગેવાન લી-હુંગ-ચાંગે પોતે પહેલું સાહસ કર્યું. એણે ૧૮૬૩ માં ચોખાની મોટી મિલ સાંગહાઈમાં ખાંધી. પછી ૧૮૬૫ માં કીઆંગશાનમાં શીપવાર્ડ ખંધાયો. સાત વરસ પછી 'ચાપના મરચન્ડીસ સ્ટીમ નેવીગેશન' કંપની ખંધાઈ, અને તેણે નદી અને દરિયા પર પરદેશી વહાણવટાની હરીફાઈ આરંભી. તંત જ ખીજે વંરસે રેશમ વણવાના કારખાનાનો પાયો નખાયો અને ૧૮૭૬માં સાંગહાઈથી વુસંગ સુધીની પહેલી રેલ્વે ચિચિયારી કરતી, ચિનાઈ કિસાનોને અહોભાવ પમાડતી દોડવા માંડી. ઈસ ૧૮૭૮ માં પીપોંગમાં કાલસાની ખાણ ખોદાવા માંડી અને ૧૮૯૦માં કાપડની પહેલી મિલ સાંગહાઈમાં શરૂ થઈ તથા

દેખાંડનું પહેલું કારખાનું પુરાંગમાં બંધાયું. ૧૮૯૬ પછી હીરા-
ચળીનાં કારખાનાં ઊભી નીકળ્યાં તથા આટાની અનેક મશીનો
ફરતી થઈ. એમ ચીનમાં ઉદ્યોગવાદ ઊગતો હતો.

એ ઊગતા ઉદ્યોગવાદનાં પહેલાં પરિણામે દેખાઈ ગયું કે
શાહીવાદના અગ્રણ્યમ્ય જોવા મંચુ શહેનશાહ ચીનના ઊગતા
ઉદ્યોગવાદને જરા જોડેલો પણ કામતો નથી રહ્યો. ચીની ધરતી
પર જૂતકાળના મૂંઝાણો ગાદી પાથરી રહેલો શહેનશાહ ત્યારે
ચીનમાં ઉદ્યોગ ઊગતો હતો, વેપાર નવેસરથી ચાલતો હતો,
રેલ્વે દોડતી હતી, બેન્કો બંધાતી હતી, ટપાલ વહેંચાતી હતી
અને તારનાં દોરડાં નખાતાં હતાં ત્યારે નકામો દેખાતો હતો.

ઉપરાંત એ જ સરકાર ચીની માલિકો પાસે કર લેતી હતી
અને એ જ કરોમાથી શાહીવાદી મુરદાંધરો મુક્ત હતા. શાહીવાદી
મૂડી સાથે હરીફાઈમાં ઊતરેલી ચીની મૂડી પર ચીનની ખખડી
ગળેલી સરકાર લાગા લે, તે વાત ચીની ખાંધિયાઓને પણ
ડુચ્છતી આવે તેવી હવે હતી નહિ. ચીનની સરકારનો જૂનો તાજ
ચીનની માલિકશાહીના આર્થિક હિતો સાથે ઘસાતો હતો.

ખાંધિયાઓના આગેવાન હી-ટુંગ-ચાંગે ચીનમાં નવો યુગ
લાવવાનો પોતાની રીતે પ્રયત્ન શરૂ પણ કર્યો હતો. એણે ચિનાઈ
લશ્કરમાં અને નૌકા-લશ્કરમાં નવીનતા આણી હતી, નિરાળોમાં
નવી રીતો શખલ કરી હતી, જીવાનેને ઉદ્યોગો શીખવા પરદેશ
મોકલ્યા હતા. એ બધી નવી અસરોના સંવાસે ચીનના ઉપસા
વર્ગોમાં એ પ્રવાહો એક સાથે વહેતા થયાં હતા. અને પ્રવાહો
ચીનના મૂડીવાદી કેમકાણુતી નવી રચનામાં સંમત હતા અને તે
માટે ચીનની જૂની શહેનશાહતમાં જખ્ખર ફેરફાર કરીનાખવામાં
પણ સંમત હતા. એક પ્રવાહ ચિનાઈ શહેનશાહને રસિયાના

મહાન પિટર જેવો સુધારક બનાવી દઈ તેની સત્તાઓ દૂધી નાખી તેને ઇંગ્લેન્ડના પૂતળારાજ જેવો કરી દેવા માગતો હતો. ખીન્ને પ્રવાહ આખા શાહીવંશને જ ઉખેડી નાખી ચીન પર ક્રાન્સ અને અમેરિકામાં હતું તેવું શ્રીમંતોનું સ્વરાજ કરવા માગતો હતો. પહેલો પ્રવાહ રાષ્ટ્રીય દૃષ્ટિએ સુધારક હતો, ખીન્ને રાષ્ટ્રીય ક્રાન્તિવાદીઓનો હતો.

ચરઆતમાં જીવાનું શહેનશાહ ક્વાંગચુએ સો દિવસની સુધારાની યોજના રજૂ કરી ત્યારે પહેલો પ્રવાહ વિજય પામશે એવું લાગ્યું પરંતુ તરત જ જીવાન શહેનશાહની આસપાસ જીન-વાણી જાળાઓમાંથી વિરોધ ઊઠવા લાગ્યો. અને જીવાન શહેન-શાહને ઉન્માદ થઈ ગયો છે એવો અવાજ શાહી મહાદરમાં ફરી વળ્યો. ૧૮૯૮માં તરત જ શહેનશાહજાનું ડાકિંગરે શહેનશાહને કેદ કરી જૂની જમાતોથી રક્ષાઈને જીવાન શહેનશાહે પેશ કરેલા બધા સુધારા બૂંસી નાખ્યા અને શહેનશાહના સલાહકારોને ખરપી નાખ્યા અને કાંગ-ચુ-વી તથા લીઆંગ-શી-ચાઉને દેશનિકાલ કર્યા. મંચુ શહેનશાહતમાં શાહીવાદી નફાખોરોએ ખોસી રાખેલી ક્રાન્તિ કે પ્રગતિવિરોધી અસરોનો વિજય થતો દેખાયો. સુધારા પર પડેલા આ ધા પર શાહીવાદી જમાતોએ એક પત્રી ખીજા ધા વીંઝવા માંડ્યા એક બનવા માગતા ચિનાઈ રાષ્ટ્રના ઉપલા વર્ગોનું પશુ સંગઠન અટકાવવા એણે બધી-ખાલુધી ચીની શરીરને કાચવા માંડ્યું. પહેલો પ્રવાહ એ રીતે શાહીવાદી ગોઝારી થટનામાં ઊગ્યો તેવો જ શુભી ગયો અને ખીન્ને ભોમ-લીતર બનીને ધૂધવાઈ રહ્યો. એ ધૂધવાટમાં, -જીભી ચાતનાઓ, ભયાનક-દુષ્કાળો, પ્રલયો તથા અનેક પ્રકારનાં શોષણોથી કચકાઈ રહેલી ચિનાઈજનતાના સજાતી આસ ધીખતા હતા અને આખા

ચીન પરથી, પરદેશી હેવાનિયત સથા તેનો હાથે ખેતી મંડુ
સરકાર પર ફિટકાર વરસતો હતો.

રશિયન ઝાર અને જાપાની મીકાડો

૧૮૫૪ની સાલમાં ખતે બાદશાહોને આંગણે ઉપા જીગી
હતી. જીગતી ઉપાના નવા લાગમાં ખતેની મીટ પશ્ચિમની વેપારી
સરકારે પર મંદાર્થ ચૂકી હતી. એ સરકારે ચીનને કિનારે ગોઠવાઈ
ગઈ હતી. મહાખંડ જોવા ચિનાઈ પ્રદેશ ધોરનો પડ્યો હતો. પેલી
સરકારે એને કાપી કાપીને ખાતી હતી.

રશિયાના ઝારે પણ એ ખાનાખરાખીમાં હાથ લંબાવ્યો હતો.
ઝારનો પંતે ૧૮૬૧ ની સાલમાં લાડીવોરટોકમાં દેખાયો. પશ્ચિમે
મીકાડો સુધરેલી લૂંટાલૂંટમાં પાછા પડી જવાની ખીકમાં તે ખીકમાં
જાપાનનો મીકાડો જોવા થઈ ગયો. એની સામે ફ્રાન્સે આનામનો
પ્રદેશ પડાવી લીધો હતો, અંગ્રેજ સ્વત્ત્વ-દેશ પર કફન ઢાંકી દીધું
હતું. જાપાને ફોરમોસા અને કોરીયા પર તાક મારી હતી.

૧૮૯૪ માં લોહીહુદાણ ચીને જાપાન સામે પડકાર કર્યો.
પણ ચીનનો પરાજય થયો અને તેણે સીમોનોસેકી આગળ જાપાન
સાથે શરમજનક સલાહ કરવી પડી. એ સંધિથી મીકાડોએ લીઓ-
હુંગ, ફોરમોસા અને પીસકે કોરીસ પડાવી લીધાં, અને વધારામાં
નુકસાનીની જંગી રકમ લીધી.

પણ લીઓ-હુંગના નાક પરનું પોર્ટ-આર્થર તો રશિયાના
ઝારને જોઈતું હતું. સેન્ટ-પીટર્સબર્ગની દૃષ્ટિએ જાપાન પાસે
પોર્ટ આર્થર જેવું મથક જ્યાં તે એને પાલવે તેમ નહોતું. ફ્રાન્સ-
સાઈમીરિયન રેલ્વેના બાંધનારા કાઉન્ટ વીટ્ટેએ આ ચીન-જાપાન
વચ્ચેની સલાહના અમલ સામે લાલ જતી થી.

જારની આ વાતનો અંગ્રેજ સરકારે તો વિરોધ કર્યો પણ ફ્રાન્સ અને જરમનીએ તે વધાવી લીધી. જાપાને નમતું મૂક્યું. તેણે રાજપુત્રી અને અક્ષય-હોશિયારીથી લીઓટુંગ અને પોર્ટ આર્થર પરનો પોતાનો દાવો પડતો મૂક્યો.

પછી રશિયન ઝાર ચીનને ખાવાના પહેલા પગલા તરીકે ચીનને જંગી રૂબની લોન ધીરી અને ચીનમાં રૂસો-ચિનાઈ બેન્કની સ્થાપના કરી. પાછળથી એ બેન્ક રૂસો-એશિયાટિક બેન્ક તરીકે ઓળખાઈ.

રશિયન ઝારનું પહેલું પગલું મંઠાનું બીજા પગલાથી જોડે ફ્રાન્સ-સાઈમીરિયન રેલ્વે બાંધી હતી તે વીટેએ ચીનના પ્રદેશમાંથી ઠેઠ લાડીવોસ્ટોક સુધીના પાકા રસ્તાની યોજના કરી. એ પગલાથી ઉત્તર અને દક્ષિણ મંચુરિયામાં તથા આકિટર મેંગોલિયામાં પોતાનો ભાગ ચીનના દેહમાંથી કાઢવાનો તથા વ્યૂહની દૃષ્ટિએ જાપાન સામે મોરચો બોલો કરવાનો ઝાર મહાશયનો પ્રમાણિક ઇરાદો હતો.

ત્યારે રશિયાની ગાદી પર ઝાર નીકોલસ બેસવાનો હતો. તાજપોષીના સમારંભમાં પધારવાનું ચીનને આમંત્રણ આપ્યું. ચીનનો જુવાન દરબારી લી-હુંગ શાંગ સમારંભમાં પહોંચ્યો. ૧૮૯૬ની સાલમાં રશિયન પાટનગરમાં તાજપોષીનો ઉત્સવ પૂરબહારમાં સજગી બિઠ્યો.

સમારંભના ઉત્સવના લોહિયાળ જલસાઓ ચાલના હતા ત્યારે વીટે અને લી-હુંગ-શાંગ મસલત કરતા હતા. જાપાનના આક્રમણ સામે ચીન અને રશિયાએ એકબીજાને મદદ કરવી અને ચીને ચિનાઈ ધરતી પર ચીટથી લાડીવોસ્ટોક સુધી રેલ્વે બાંધવાની રશિયાને પરવાનગી આપવી એવું નક્કી થયું.

૧૯૦૩ ના જુલાઈની ૧ લી તારીખે ચાઈનીઝ ઇમ્પર્ન રેલ્વે પ્રેસી મુકાઈ.

અને જાપાનનો મીકાડો અને રશિયાનો ઝાર એવાં કારણોને લીધે લડી પડ્યા. રૂસો-જાપાનીસ યુદ્ધ લડાયું અને પૂરું થયું ત્યારે રશિયાએ જાપાનને રેલ્વે લાઈનનો દક્ષિણ મંચુરિયાનો ભાગ આપી દેવાની ફરજ પડી. એ લાઈન ૪૭૫ માઈલ જેટલી લાંબી હતી. અને એથી રશિયા પાસે ઉત્તર તરફની જ રેલ્વે લાઈન ખાકી રહી. પરિણામે દક્ષિણ મંચુરિયામાં જાપાનની ગળ પથરાવા માંડી અને ઉત્તરે મંચુરિયા પર રશિયન ઝારની ગળ બિઝર્મ ગઈ હતી.

ચીની જીદિમાનો અને મધ્યમ વર્ગીઓને હવે શહેનશાહત નાશ પામવાને ચોક્કસ ખતરી ચૂકી છે તેની ખાતરી થઈ હતી પ્રગતિશીલ પ્રવાહો હવે કાંગ-યુ-વી તરફ પીક ફેરવી દેશનિકાલ થએલા એક સુન-યાત-સેનના અવાજ પર કાન માડતા હતા. ટીપીગ બળવો દગાઈ ગયો તેને બીજે વરસે કેન્ટન પાસેના એક ગામડામાં જન્મી જીવાન સુન ટીપીગ બળવામાં તરબોળ થયેલાં કેટલાક ઘટકોના સંગમાં આવ્યો હતો. હોનોલુલુમાં જન્મે જીવાન સુન ખ્રિસ્તી બન્યો અને પછી તરત જ એણે બાઈબલને બગલમાં ભરી અમેરિકન લોકશાસનનો અભ્યાસ કર્યો અને અજમાયશને અતે એણે ચીની શહેનશાહતને ઉથલાવી પાડવાની યોજનાઓના સહચાર સાથે પોતાના રાજકીય જીવનનો આરંભ કર્યો. ૧૮૯૫ માં એ શહેનશાહતને ઉથલાવી પાડવાના કાવતરામાં નિષ્ફળ નીવડી દેશવટે નીકળેલો સુન પોતાના રાજકીય કાર્યક્રમ માટે પરદેશોમાં રખડતો ચીની જીવાનોને એક કરતો હતો.

સુનના કાર્યક્રમ માટે કામદારોએ, તથા વેપારીઓએ પૈસા આપ્યા. ચીનમાં એ કાર્યક્રમને સફળ કરવા કેટલીએ ખાનગી

અંડાઓ જામી ગઈ. પરદેશથી પાછા ફરતા ચીની વિદ્યાર્થીઓ નવા વિચારોથી ઊઠરાઈ જતા મુન તરફ વળ્યા હતા. જૂની સરકાર અને જૂની પ્રથાઓ તરફનો પ્રકાપ ઊછળી રહ્યો. ચિનાઈ વેપારીઓ અને મૂડીવાદીઓએ પણ આ નવા ઉછાગાને અપનાવી લીધો.

૧૯૦૫ માં અમેરિકાનો બહિષ્કાર અને ૧૯૦૮ માં જાપાનનો બહિષ્કાર ચિનાઈ રાષ્ટ્રે રાષ્ટ્રહિંસ્યાલનાં જંગી આંદોલનો જગતીને ઊજળ્યો. ચીની શહેનશાહતે બહિષ્કાર સામે પ્રતિજ્ઞ કાઢ્યો પણ એ પ્રતિજ્ઞાને કચડી નાખી પરદેશી માગઓ સામેનો રાષ્ટ્ર જુલાળ કેન્ટન, સીંગાપુર, શાંગહાઈ, તથા ટીનસીનમાં સળગી ઊડ્યો. એજ રીતે ૧૯૦૮ માં જાપાન સામેનો બહિષ્કાર વધારે બળકેર બન્યો. જાપાનીસ જહાજો સળગાવી મૂકવામાં આવ્યા. જાપાનનો માલ હાવવાની મજૂરોએ ના પાડી દીધી. આ બંને સામેના બહિષ્કાર સાથે, મંચુ સરકાર સામેનો વિરોધ પણ સળગતો ફેલાતો હતો અને સરકાર સામેનો ખુસ્તો બળવો એથવાનમાં ફાટી નીકળ્યો.

ઈ. સ. ૧૯૦૬ માં ચીન પર ત્રણસો વરસથી ગાદી પાયરીને બેઠેલા મંચુ વંશે નિયતિત રાજતંત્ર સ્વીકારવાની કબૂલાત કરી પણ ૧૯૦૮માં શહેનશાહઆનુ કાઉગરના મરણ સાથે જ ચીની શહેનશાહની ગાદી પણ મકાપેડીમાં પુરાતી હતી. એથવાનમાં ૧૯૧૧ માં શાહી અમલદારો સામે બળવો થયો અને ખીજે જ મહિને, ઓક્ટોબરમાં વુશંગના લશ્કરે બળવો કર્યો. લેન-કાઉમાં પડેલા શાહી લશ્કરે બળવાખોરો સામે કૂચ કરવાની ના પાડી દીધી. એમ મંચુ શહેનશાહન બખડી પડી અને નાશ પામી.

અંધેર

અને તરત જ ચીન પર અધારાં જીતયાં, બુદ્ધિમાનોની બુદ્ધિ નથી રચનાતો અમલ કરવા જેટલી વ્યવહારુ ને વ્યાપક બની નહોતી. ઉપલો અને વચલો વર્ગ આખા ચીનની એક રાષ્ટ્રીય સરકાર ધડવા જેટલો રાષ્ટ્રીય ધડાયો નહોતો નીચલા વર્ગોની આ હિમચાલમા કશી અસર હતી નહિ તથા તેમનું કાંઈ પણ જાતનું ગજકીય સંગઠન પણ હતું નહિ. અધારા ચીન પર એ સંજોગમા ખખડી ગએલી શહેનશાહતના વિગ્રહખોર લશ્કરવાદીઓ એક કે બીજો ટુકડો પડાવી લેવા તરવાર તાણી નીકળી પડ્યા. ચીન પર સ્વાગ ચયેલી પરદેશી શાહીવાદી હકૂમતોને મન આ રિયતિ સર્વોત્તમ હતી, કારણકે ચીન પર નીકળી પડેલા આ વિગ્રહખોર જાલિમો, ચીની જમીનદારી અને હકરાતી હિતોને તથા શાહીવાદી શોષણને સલામત રાખવાની અને ચીની જનતાની કૂખમાં ધૂસેલી બધી નળીઓને પવિત્રપણે સાચવવાની ખાતરી આપતા હતા.

એટલે જ યુનાન અને દક્ષિણ ક્વાંગસીના વિગ્રહખોર નાયકોને ફેચ શાહીવાદે ઘણુગાર સમઘ્યા. હોંગકોંગ અને શાંગહાઈના કાબૂ નીચેના નદીખરેશો પરના વિગ્રહખોરો પાસે પોતાનાં હિતોનું ખત પડાની અગ્રેજ શાહીવાદે તેમના કપાળમા તિલક ક્યું, અને હિત તરફની વિગ્રહખોરીને જાપાને કુલાવી.

એવો ૧૯૧૧ પડીનો અધારકાળ ચીનની ધરતી પર અધારા ઝાળાઝાળે મચાવેલો આંતરસંહાર ફેલાવી રહ્યો. ચીની જનતા પર પલાઝેલી વિગ્રહખોરી ચીની લોહીથી ધરતીને ખરડી રહી. આ અધોગતો લાજ લેવા શાહીવાદી માગ્યો પોતપોતાની છૂરી વધારે ઊંડી ખોસીને ન્યાંધી ચીની ગરદનમાંથી વધારે લોહી ડાઢી શકાય ત્યાં ધા દઈ રહ્યા.

આ આંતરકલહોએ વિગ્રહખોરોનું શાસન ચીન પર યથે
 હતું. એ શાસનનો દરેક દિવસ ચીની જનતા પરના અત્યાચારો
 અને અપમાનો વધારી રહ્યો. ચીની કિસાન પરના લાગાઓ વધી
 પડ્યા. ચીની કિસાન જનતાની કમાણી ઉજ્જડ ગતી. ચીની
 ધરતી ચીની માટીડાઓને ખાઈ રહી. જમીનની પેદાશ ખૂબ ઓછી
 થઈ ગઈ એક પછી બીજો વધારે બયાનક દુષ્કાળ, પ્રલય અને
 સંહાર ચીની માટી પર ખેલાઈ રહ્યા. લાખો કિસાનોનાં હાક-
 પિંજર સુસવતા સુકાઈ રહ્યાં. લાખો કિસાનોના દીકરા-દીકરી
 ચિનાઈ નગરોમાં વેચાયાં. કિસાનોના જૂથન. જૂથ યુવકો માટે
 વિગ્રહખોર નાયકોનાં લશ્કરોમાં ખાવડી લઈને જોડાવા માંડ્યાં.

યરોપનો શાહીવાદ આ સહારલીલાના દોરીસ ચાર દાખવેનો
 હસતો બેઠો હતો.

ચીનમાં તામ્બડોળ આવી ગયેનો ગાંધીનેતા સુન-યાત-મેન,
 સુઆન-શી-શાઈ નામના પોતાના રાષ્ટ્રીય સેનાપતિના સાથમાં
 પેકોંગમાં બેઠો બેઠો પોતાના માથા પર સુકાપલા ચિનાઈ સ્વચ્છતા
 પ્રમુખપદના દાંટાવાળા તાજને ગોઠવતો હતો.

ત્યારે ૧૯૧૪ ની સાલમાં યરોપના સમરાગણ પર યરોપના
 શાહીવાદી જલ્લાદો દુનિયાના પંજાન પ્રેર્યોનો શિકાર કરવાના
 ભાગ નવેસરથી વહેંચવા માટે વિશ્વયુદ્ધ રચતા હતા.

પછી તો યરોપની વેપારી સરકારો પંજાત દુનિયાનો શિકાર
 કરવાના હક્કની મારામારી પર આવી ગઈ હતી. રશિયાના ઝારે
 પણ એમાં અપવાદ્યું હતું. જ્યારે યરોપના શિકારીઓ વરસાલી
 મુકામે દુનિયાને ચરી ખાવાની વહેંચણી કરવા બેઠા ત્યારે ત્યાં
 ઝારશાહીનો ટાઈ દલાલ હાજર નહોતો. ધરણુ ત્યારે જ ઝારશાહીની
 ધોર ખોદાઈ ગઈ હતી. રશિયાના ખેડૂત મજૂરે ઝારશાહીને એના

ખૂની અવશેષો સાથે દફનાવી દીધી હતી અને રશિયા પર સોવિયટની હકૂમત જાહેર કરી હતી.

અને ક્રાન્તિની અમિત્રાજી જેવી સોવિયટ સરકારની લાગવગને દૂર પૂર્વના રાજકારણમાંથી જૂંસી નાખવા વિજેતા શાહીવાદે દોડધામ શરૂ કરી દીધી. રશિયાને આઈનીઝ ટુર્કસ્તાન ટાતુ-ટુવા અને આલ્ટર મોંગોલિયાથી જુદું પાડી દેવા જખ્ખર દિલચાસો શરૂ થઈ. અંગ્રેજ શાહીવાદ અને જાપાનીસ શાહીવાદ એ પ્રયત્નમાં મચી પડ્યા.

શાહીવાદનાં લશ્કરો રશિયા અને ચીન વચ્ચેની સરહદ પર ચોકી કરી રહ્યાં. રશિયાની આગ ચીનમાં પેસી જવાની તેમને સતોસત ચિંતા પેસી ગઈ હતી સીક્રીઆંગમાંથી રશિયન લાગવગ વાળીજૂડીને સાફ કરવા સિટિશ મિશનો મચી પડ્યાં અને કાશગાર આગળ અંગ્રેજ શાહીવાદે રશિયાની સોવિયટ સરકાર વિરુદ્ધ પ્રચાર કરવા માટે એક વાયરલેસ-ટેલિગ્રાફ સ્ટેશન બાંધ્યું અને ત્યાંથી બોલશેવિક વિરુદ્ધ અનેક અફવાઓ ઉડાડવા માંડી. ખીજી તરફ જાપાનીસ એજન્ટોએ એશિયનો માટે એશિયાનાં ગીતો ગાવાની શરૂઆત કરીને અને તેણે ચીનના લશ્કરવાદ સાથે ખત કરી ૧૯૧૮ના માર્ચની રખમી તારીખે આઈનીઝ ઇસ્ટર્ન રેલ્વે પર છાંયો માર્યો તથા આસપાસના પ્રદેશો કબજે કરવા માગ્યા. પણ આ બચસ્થા અમેરિકાને અનુકૂળ આવે તેમ નહોતી એટલે તેણે તરત જ દરમિયાનગીરી કરી અને રેલ્વેનો કબજો ચીનને સોંપીને તેના પરનો બધો કાબૂ ઝારશાહીના બાગી આવેલા લશ્કરી સરદારોને સોંપી દીધો.

લાલ લશ્કરની આગેદુર

અંગ્રેજ શાહીવાદની મદદ સાથે આઈનીઝ ટુર્કસ્તાન ટાતુ-ટુવા અને સીક્રીઆંગની આસપાસ લશ્કરો ધુમાવતા ઝારશાહીના

કાલચક્ર, તથા ઉર્ગ-રટર્નબર્ગ નામના સરદારોની અખર લઈ તેમને ખતમ કરવા હવે લાલ લશ્કર અંદરની સાફસૂરી કરી આગળ વધતું હતું. ૧૯૨૦ની શરૂઆતમાં લાલ લશ્કરે કાલચક્રને હરાવ્યો તથા એની દુકડીઓ ચાઈનીઝ વુકેસ્તાન, મંગોલિયા, મંચુરિયા અને ચીન તરફ નાસી છૂટી. એ રીતે ઝારશાહીનો અવશેષ ખતમ થવા લાગ્યો. આઉટર મંગોલિયાની સરહદ પર ઉર્ગ-ફેન-રટર્ન-બર્ગ એનાં માણસો સાથે હજુ ભટકતો હતો. એ પહેલાં રશિયન નૌકાખાતામાં હતો, રૂસો-ગપાનીસ લગાઈમાં લડ્યો હતો અને મદાયુદ્ધમાં પણ જોડાયો હતો. એ જંગીસખાનના વંશનો હતો અને બાહુનો વતની હતો. એની સ્ત્રી એક મંચુરીયન રાજકુમારી હતી. એ પોતે શુદ્ધ ધર્મનો અભ્યાસી હતો અને જગવાનની જેમ રાજશાહીમાં માનતો હતો. એણે ૧૯૨૧ના મે માસમાં જનરલ લુ-શાંગ-કુને લખ્યું હતું કે, 'અમે ઉમરાવનદાઓ એક જ ખ્યાલમાં, એક જ વિચારમાં અને ગાંઠોને ગાંઠીએ બેસાડવાના એક જ આચારમાં માનીએ છીએ.'

એની નજર ચીનની ગાંઠી પર ચિનાઈ શહેનશાહને અને રશિયાની ગાંઠી પર ફરી વાર ઝરને આફ઼ થયેલો જોવા જામતી હતી. ૧૯૨૧ ના ફેબ્રુઆરીમાં એણે ઉરગાનગર કબજે કર્યું અને પછી બહાર ક્યું કે 'જેઠા પૃથ્વી સ્વર્ગ વિના હોઈ શકે જ નહિ તેમ પ્રજાઓ રાજા વિના સલાવી શકે નહિ.'

અને ઝારશાહીના એ જવાનક ઉમરાવે ઉરગાને આંગણે રશિયામાંથી બેલશેવિકોનું અને ચીનમાંથી કાન્તિકારીઓનું નિકળન કાઢી નાખવાના શપથ લીધા તથા ઉરગામાં એકધારી કતલ ચલાવી. એક પણ કાન્તિકારી કે ચઢદી જીવતો ન રહી ગય તે જોવાની એણે સખ્ત કાળજી રાખી.

પછી એણે જાપાન સાથે મસલત શરૂ કરી. એણે જનરલ હુ-શાંગ-કુને કહાલ્યું કે તે નામદાર જ્યાં જ્યાં ક્રાન્તિકાર જડે તેને લાં ત્યાંથી સંઘારી નાખવાનો તેમના તરફનો ધિક્કાર જણે છે, અને તેથી મેંગોલિયામાં રાજાશાહીને ફરી વાર સેનાપતિ શાંગ-સો-લીનની સરદારી નીચે આરંભ કરવામાં આપ નામદાર મને મદદ કરશો.

અને જાપાનની નામદાર સરકારે એને દારૂગોળા મોકલ્યો. પછી એ સાઈબીરિયાના બાઈકલ પ્રદેશ તરફ વળ્યો. પણ ત્યાં એ મહાસેનાનીનો તારો ખરતો હતો. એ શરૂઆતમાં ફતેહ મેળવતો સોવિયટ પ્રદેશમાં ધૂસ્યો. પછી લાલ લશ્કરે એની હરોળોને બિડાવી. એ હાર્યો અને નાહો. ઠેક ઉરગા સુધી લાલ લશ્કર એની પાછળ પડ્યું, અને જુલાઈની ૭ મીએ લાલ લશ્કરે ઉરગાનો કબજો લીધો. છેવટે ઓગસ્ટમાં એ કેદ પકડાયો અને લાલ લશ્કરે એ ઝારશાહીના પડછાયાને જાહેરમાં વીંધી નાખ્યો.

આ હેતુના બનાવથી સોવિયટ સરકારને, સોવિયેટ સાઈબીરિયા પર હક્કો કરવા માટે મેંગોલિયા કેવું સરસ મથક છે તે વાત સમજાઈ

એ વખતે ઉરગામાં ચાર દખ્ખરનું અને પશ્ચિમ મેંગોલિયામાં ત્રણ દખ્ખરનું લાલ લશ્કર હતું. લાલ લશ્કર, લશ્કર હોવા છતાં તેની રીતભાતે મેંગોલિયન નરનારીઓને આકર્ષી લીધાં. લાલ લશ્કરની વાતો મેંગોલિયાના જુગજૂનાં જુદાં મંદિરો અને મઠોની દીવાલોને વીંધીને લોકહૃદયમાં ઊતરી રહી. લાલ લશ્કરની દાખ્ખરી-યી મેંગોલિયાનાં ગામડાંઓમાં પણ વર્ગવિગ્રહની વાટ સળગી બિડી. ખાસ કરીને આઉટર મેંગોલિયામાં તરખોળ જનતી બોલશેવિક અસરથી, મેંગોલિયાની પોતાની જાતને માલિક માનતી, પેકીંગ,

ટાકિયો, અને મુકડેન નગરોની શ્રીમંતાર્થ સળવળા ઊડી. ચીનનાં માલિકા મેંગોલિયાનાં માલિક હતાં જ, ટાકિયોની સરકાર એ માલિકાની સર્વોપરી હતી અને શાંમ-સો-લીન એ માલિકાએ મૂકેલો ચીની ખાંધિયો હતો.

' સોવિયટ ચીન સંબંધોનો રાહ

ચીનની પીઠ પર યરોપની શાહીવાદી સરકારો બેઠી હતી, ચીન એશિયાઈ હોવાથી અને પોતે ય એશિયાટિક હોવાથી ચીનની ગરદન પકડીને જાપાનીસ શાહીવાદ આખા ય ચીનને ગળા જવાની મુરાદ સેવતુ હતું. અને ત્યારે જ પોતાને પોતાની બેઠીઓ વિના બીજું કશું જ ગુમાવવાનું નથી એમ જાણ્યો ચીનનો આત્મા સોવિયટ રશિયનો સાથ માગતો હતો, પણ એ સાચના ગંઢો પર એના પર પલાણેલા માલિકાના કાબૂનો અખંડ ચોક્કસપહેરો રહેતો.

સોવિયટ રશિયાએ ૧૯૧૯ અને ૧૯૨૦થી એ વિશાળ પીળા પ્રદેશ સાથે હાલસેતુ બાંધવાના સંબંધોની શરૂઆત કરી. વરઆલી મુકામે મળેલી ૧૯૧૯ની કહેવાતી શાંતિ પરિષદ ચીનના શાન્ડુંગ પ્રદેશમાંથી જાપાનને ખસેડી ન શકી ચીનના ગૃહીય પ્રાણે ધમપછાડા કર્યા. ચીનના એક છેડેથી બીજે વિરોધસભાઓ થઈ. પરદેશીઓ પર હક્કા યયા. જાપાનીસ માલનો બદ્ધિષ્ટાર થયો અને ચીનના ધવાયેલા પ્રાણને જાન થયું કે યરોપની શિકારી જમાતોને હાથે તેનું કશું જ હિત થવાનું નથી.

એ વખતે સોવિયટ સરકારે ૧૯૧૯ના જુલાઈના ૨૫ મા દિવસે ચીની પ્રજા ભેગ, જાહેરાત કરી. એ જાહેરાતે યરોપના શાહીવાદના અને જાપાનના શાહીવાદના બધા દાવ ખુદલા પાડ્યા. સોવિયટ સરકારે એ જાહેરાતથી ઝારશાહીની બધી જીતોને ચીનમાંથી રદ કરી નાખી અને સમાન ધોરણ પરની મિત્રાચારી માટે હાથ

હંબાબો. સોવિયટ મૈત્રીને પેકીંગ સરકાર તેના મર ચડી બેઠેલા શાહીવાદોને લીધે સીધી રીતે સ્વીકારી ન શકી, પણ ચીનના રશિયા સાથે ખાનગી સંબંધો બંધાયા.

ચીને જનરલ, શાંગ-સો-લીનને મોસ્કો મોકલ્યો અને મોસ્કો સરકારે પણ ત્યાર પછી પોતાના પ્રતિનિધિઓને ચીન મોકલવા માડ્યા. એડોલ્ફ-એ-હોર્સી, સોવિયટ સરકારનો ચીન જનરલ ત્રીન્ને પ્રતિનિધિ હતો.

જોશી ચીનમાં હતો ત્યારે ચાઇનીઝ-ઇસ્ટર્ન રેલ્વેનો સવાલ પાછો ઊઠેડાયો. એ રેલ્વે પર ચીનની પેકીંગ સરકાર કે મંચુરિયન સરકારનો તો કંઈ જ હાવો લાગતો નહોતો અને તોપણ ચીન પર જામેલા શાહીવાદી માલિકો રશિયાનો એ રેલ્વેનો જૂનો માલિકી હક સોંપવા પણ તૈયાર નહોતા. જોશીએ પેકીંગ સરકાર સાથે એ બાંખનમાં મહિનાઓ સુધી વાટાઘાટ કર્યા કરી પણ તેનું કંઈ જ પરિણામ ન આવ્યું. દરમિયાન વોશિંગ્ટનની-સરવસ-ન્યાસની પરિષદનું કામકાજ પૂરું થયું હતું અને તેણે પણ ચીનને ઘોઠા દીધો હોઈ. ચીનની રાષ્ટ્રીય ચળવળ વધારે ક્રાન્તિકારી બનતી હતી. ૧૯૨૧ના એપ્રિલની ૭મી તારીખે કેન્ટનમાં ચીનની પારલામેન્ટ મળી અને તેણે ડોક્ટર સુન-યાત-સેનની ચીનના પ્રમુખ તરીકે વરણી કરી. બીજા જ વરસના ઓગસ્ટમાં જનરલ, શેન-શું-મીંગે ડો. સુનને કેન્ટન છોડી જવાની ફરજ પાડી પણ ડો. સુન-યાત-સેન ચીનની રાષ્ટ્રીય સરકારનો સાચો પ્રાણ બની રહ્યો, અને પોતાનો અવાજ દેશને ખૂણે ખૂણે પહોંચાડી રહ્યો પેકીંગની સરકારની સત્તા તો પેકીંગની દીવાલોમાં જ અટવાયા કરવા લાગી.

૧૯૨૩ ના જાન્યુઆરીની ૧૬મીએ સોવિયટ પ્રતિનિધિ જોશી ડો. સુનને શાંગહાઈમાં મળ્યો, અને તેમણે ૨૬મી તારીખે

અંતુક્રાંત જાહેરાત કરી કે, 'ચીનનો મુખ્ય અને તાત્કાલિક હેતુ રાષ્ટ્રીય ઐક્ય અને રાષ્ટ્રીય આઝાદી મેળવવાનો છે તથા આ મહાન સવાલના નિકાલમાં ચીનને રશિયન જનતાની અધી સહાનુભૂતિ તથા મદદ છે.'

અને પછી ડૉ. સુને કબૂલાત કરી કે સોવિયટ રશિયા, ચીન તથા શાંગ-સો-લીને મળીને ચાર્ઝનીઝ-ઇસ્ટર્ન રેલ્વેના સવાલનો નિકાલ કરવો જોઈશે.

પછી ૧૯૨૮ ના જુલાઈમાં રશિયન પ્રતિનિધિ તરીકે નોરીની જગાએ કારાખાનની નિમણૂક કરવામાં આવી. ચીન સાથેના સમાન સંબંધોની જાહેરાત કરનાર તરીકે એ ચીની જનતામાં જાણીતો. અને માનીતો બની ચૂક્યો હતો. ચીન આવતા એ સોવિયટ પ્રતિનિધિને મંચુરિયાએ દબાવ્યાલ્યા દેખાવોથી વધારી લીધા. દરેક ઠેકાણે એની વધાર્જના પુકારો ઊભરાયા. એની અંદર અનેક નરનારીઓએ માનવીના સમાન દક્ષ રચતી સોવિયટ સરકારને અનન્ના અનુરાગથી વધારી.

'હું ચીનમાં બે દેવુઓ સાથે જાઉં છું: એક સોવિયટનો ચીન સાથેના સામાન ધોરણે સંબંધ બાંધવાની મસલતો કરવા અને બીજો ચીનમાં શાહીવાદ સામે લડત કરવા.' કારાખાને પોતાના હેતુઓ આજે વરતે સમજાવ્યા. એણે પરદેશી રાજકારણના દલાલોના, દેખતા ક્રાન્તિવાદી રાષ્ટ્રવાદ અને શાહીવાદના વિરોધની ઘોષણા કરી. એણે પેકીંગ પહોંચતાં પહેલાં મંચુરિયામાં એક ખાણના માનના જવાબમાં જણાવ્યું કે:

'જો એક વખત ફરીથી પરદેશી શાહીવાદી પંજાઓ ચીન અને સોવિયટ રશિયાની મિત્રાચારી અને પરસ્પર વ્યવહારમાં આડા આવે તો આપણે તેવા હાથોને દોર રીતે કાપી નાખવા જોઈએ.'

રસ્તામાં કારાખાન મુકડેનમાં થાંગ-સો-લીન સાથે મસલત કરવા અટક્યો. મંચુરિયાનો સરદાર આ સોવિયટ પ્રતિનિધિ-પર ખુશ થયો. કારાખાન થાંગ-સો-લીન સાથે દોરતી બાંધી પેકીંગ તરફ આગળ વધ્યો. પેકીંગમાં, જનરલ વુ-પી-કુનું રાજ હતું. વુ-પી-કુના સરદાર, ફેંગ-યુ-સીઆંગે કારાખાનને મિજબાની આપી. કિશિયન જનરલ તરીકે જાણીતા થએલા ફેંગ યુ-સીઆંગે રશિયન પ્રતિનિધિના માનમાં બોલાવેલા મેજાવકામાં પેકીંગ સરકારના પરદેશ ખાતાનો પ્રતિનિધિ ડૉ. વાંગ આવ્યો હતો.

કારાખાનનું બધું કામકાજ ડૉ. વાંગ સાથે જ હતું. કાગખાને એક તરફ રશિયન નીતિ વિષે જાહેર સમાચારોમાં બોલવા માંડ્યું, બીજી બાજુ તેણે ચિનાઈ, પેકીંગ સરકાર સાથેની વાટાઘાટો ચાલુ રાખી.

ચીન સાથેની સમાન ધોરણની પહેલી સંધિ

ચીનની પેકીંગ સરકારના પરદેશ ખાતાના પ્રતિનિધિ સાથે કારાખાને સોવિયટ સરકારના નામમાં સમાન ધોરણ પર સંધિ કરી કે સોવિયટ સરકાર મોંગોલિયાને સ્વતંત્ર ચીનના એક વિભાગ તરીકે સ્વીકારે છે, તથા આઉટર મોંગોલિયામાંથી સોવિયટ લશ્કરને હટાવી લેવાની તારીખ નક્કો કરે છે, તથા ચીનની સરકાર પણ સોવિયટ સરકારનો સ્વીકાર કરે છે ૧૯૨૪ના માર્ચની ૧૪મી તારીખે ડૉ. વાંગ તથા, લીઓ અને કારાખાને સહીઓ કરી.

અત્યાર સુધી ચીન સાથે પરદેશી શાહીવાદોએ કદો સમાન ધોરણે સંધિ નહોતી કરી. સોવિયટના આ પગલાથી પરદેશી શાહીવાદી શિકારીઓ સળવળી ઊઠ્યા અને તેમણે અનેક ધમપજાડા શરૂ કર્યા ૧૯૨૪ના મેની ૨૩જી તારીખે પેકીંગમાંના અમેરિકન પ્રધાન પ્રેફેસર શુરમાને આઈનીઝ પરદેશ ખાતાના વડા, ડૉ. વેલીંગટન કુને પોતાની વાંધા અરજ મોકલી આપી તથા સોવિયટ

સાથે સ્વતંત્ર મંબંધ બાંધવા સામે લાલ આંખ કરીને ચેતવણીની ધમકી આપી. પેકીંગમાં આવેલો રશિયન દૂત એ બધી જમાતોને આંખના કણાની જેમ ખૂંચવા લાગ્યો. છેવટે ફ્રેંચ-અમેરિકન અને-જાપાન સરકારે ચિનાઈ પરદેશ ખાતાને ૧૯૨૪ના માર્ચની ૧૪મીએ થયેલી સધિને નકારવાની ફરજ પાડી.

એ સધિ નકારાઈ કે તરત જ દારાખાને સંધિપત્ર જાહેર જનતા પાસે રજૂ કર્યું. લોકસમુદાયમાં તેની જખ્ખર અસર થઈ. છેવટે પેકીંગ સરકારે શાહીવાદી માલિકાને મનાવી એ જ સંધિ પર મેના ૩૧મા દિવસે સહી કરી. અને તો ય ચીન પર બેઠેલી, માલિક સત્તાઓએ ચીન-સોવિયટ સધિનો સ્વીકાર કરવા આના-દાની કર્યા જ કરી. પછી જૂનની ૧૬ મીએ ચિનાઈ સરકારે, અમેરિકા, જાપાન અને ફ્રાન્સને જાહેર કર્યું કે ચાઈનીઝ ઇસ્ટર્ન રેલ્વેની ખાનગીમાં સોવિયટ યુનિયન અને ચીન પોતે જ નિકાલ કરી લેશે.

એટલે ચાઈનીઝ ઇસ્ટર્ન રેલ્વેની ખાનગીમાં દારાખાને મંચુરિયાના સેનાની સાંગ-સો-લીન સાથે મંત્રણા શરૂ કરી, અને એ વિષયમાં, મુકડેન-મેરકો સમજુતી થઈ, તથા એ રેલ્વેની બધી વ્યવસ્થા દશની સખ્યાવાળા બોર્ડ, બોર્ડ ડાયરેક્ટરોને સોંપાઈ. એ દશમાં પાચ ડાયરેક્ટરોને સોવિયટ નીમે અને પાંચ ચીન નીમે એમ હતું.

આ સલાહ ચીન પર ગોઠવાયલા આંતરરાષ્ટ્રીય શાહીવાદ પરના વિજય જેવી બની :હી ચીન અને સોવિયટ, હાથમાં હાથ મિલાવી ચાલવા માગે છે એમ આ બનાવે ઠેરવ્યું. ચીનની સેંકડો સંસ્થાઓએ અને બહારનાં સંસ્થાનોએ આ પ્રસંગને અભિનંદન મોકલ્યાં. ૭મી જૂનને દિવસે પેકીંગમાં ખુશાલીના પ્રચંડ દેખાવો થયા અને વિશાળ સભાઓમાં આ નવા સબંધ પર ડો.

જે. સી. વાંગ અને કારાખાને જાહેર બાપજો કર્યાં. વેલીંગટન-કુ-એ જાહેરમાં રપટ કર્યું કે આજ સુધી ચીને પરદેશી કાઈ પણ સરકાર સાથે સલાહ કરી નથી. બધી સલાહો અને સંધિઓ તેના પર સંગીનની અણી ખતાવી ઠોકરી એસાડરામાં આવી હતી. પરંતુ સોવિયટ સાથેની આ સંધિ જ પહેલી સંધિ છે કે જે ચીને સ્વતંત્ર રીતે સોવિયટ સાથે કરી છે.

મેના ૩૧ મા દિવસે ત્યારે એ સંધિ પર સહીઓ થઈ ત્યારે ચિનાઈ સરકારની પરદેશ ખાતાની ઓફિસનો સલાહકાર બોલ્યો: 'ચીન અને સોવિયટ આજે લગ્નથી જોડાય છે' *

ચિનાઈ કાન્તિનો મહાન નેતા, ડૉ. સુન-યાત-સેન ૧૯૨૪ના નવેમ્બરની ૨૮ મી તારીખે સોવિયટ યુનિયન વિષે, ટોલ્કિયો, પાન એશિયાટિક પરિષદમાં બોલ્યો કે; 'સોવિયટ રશિયા ન્યાયમાં માને છે અને લઘુમતી, વિશાળ બદ્ધમતી પર જુલમ ગુજારે તેમાં નથી માનતું. સોવિયટ રશિયા પીડિત એશિયાટિક પ્રાંતો સાથે હાય મિલાવવા માગે છે તથા પશ્ચિમ સાથેની ગાંઠ તોડી નાખવા માગે છે. પશ્ચિમના શાહીરાદો તેના નવા સિદ્ધાંતોથી કરી ઊઠ્યા છે અને તેને બળવાખોર કહી-તેના પર અનેક ગાળો વર્સાવી રહ્યા છે.'

લાલ ચાકડા પર ચિનાઈ માટી

તે પહેલાં વરસાલીના શાંતિ કરાર બહાર શાહીવાદી વિજયી કાલુ-ઓ મળ્યા હતા. ડૉ. સુન-યાત-સેને કરોડો શબ્દના સ્મશાન પર શાંતિ બહાર બેઠાઓને ચીનની ઉત્પાદક શક્તિઓ અને તેની સફળતાઓના પરદેશી સરકાર માટેનું એક મેમોરેન્ડમ બહીને બોલ્યું હતું.

* "We are celebrating to-day the wedding of China and Soviet Russia."

‘આપનું મેમોરેન્ડમ ઘણું સરસ છે, ઘણું સુંદર છે, જરૂર આવકાર યોગ્ય છે.’ ૧૯૧૯ના માર્ચની ૧૭મીએ પેકિંગમાંના અમેરિકન પ્રધાન પોલરીશે લૂખો વિવેક બતાવ્યો હતો. ૧૯૧૯ના મેની ૧૨મીએ વોશિંગ્ટનથી સમાચાર આવ્યા કે, આપની યોજનામાં અમેરિકન સરકાર ભાગ લઈ શકશે નહિ. અને ઈટાલીના મુદ્દા ખાતાના પ્રધાને માત્ર એ યોજનાનું પતું મળવાનો. સવિનય સ્વીકાર કર્યો હતો.

ડૉ. સુન અને ચિનાઈ રાષ્ટ્રનો કામ સારનો બાંધી ગયો હતો અને તેમને સાફ વાત સમજાઈ કે પશ્ચિમના કોઈ પણ શાહીવાદ પાસે તેના ઉત્કર્ષની આશા રાખવી ફાગટ છે.

પછી ૧૯૨૩ માં ડૉ. સુન અને સોવિયટ પ્રતિનિધિ જોશી શાંગહાઈમાં મળ્યા, અને ઓગસ્ટમાં જનરલ ચાંગ-કાઈ-ગેકેને તેના મહાજની સાથે લેનિનને મળવા તથા સોવિયટની લશ્કરી મદદની શરતો નક્કી કરવા માટે મોકલ્યો.

એટલે જ્યારે કારાખાન પેકિંગ પહોંચ્યો ત્યારે તેણે કેન્ટન સાથે તરતજ વાતચીત શરૂ કરી અને ૧૯૨૩ના સપ્ટેમ્બરના ૮ માં દિવસે ડૉ. સુનને પોતાના શાહીવાદી વિરોધી ઉદ્દેશની જોખવટ કરી. *

પછી સપ્ટેમ્બરમાં સોવિયટ સરકારે માર્શલ-એમ-બોરો-ડીનની નિમણૂક કેન્ટનની કચેરીમાંના સરકાર ખાતે કરી. એમ ચીનના આમત્રણથી ચીનમાં બોલશેવીકા આવ્યા.

આ બનાવને અગ્રેજ શાહીવાદ ચિંતાથી જોતો હતો. રશિયા, હિંદ, ઇરાક અને ઇજિપ્તની તરફથી કરતું હતું તે એને ખૂંચતું

* “I count on your support Dr. Sun, old friend of New Russia, in my responsible task of establishing close contact between our two peoples.”

હતું. એની આખી સામે ચીનની માટી બેલશેવિક ચાકડા પર ચડતી એને દેખાઈ. અંગ્રેજી શાહીવાદ એ સામે ખુલ્લો પગાર કરી થકે તેમ નહોતું પણ તેણે ક્રાન્તિકારી બનતા ક્યોમીનટાંગને દરાવવા અને ચીનની ક્રાન્તિકારી પાખતે દૂષી નાખવા દોરી-સંચાર શરૂ કરી દીધા

1

નવો કાર્યક્રમ

કારાખાતે ૧૯૨૪ના જાન્યુઆરીની ૭મી તારીખે ડૉ. સુનને લખ્યું. 'ચીનના કરોડોના લોકસમુદાયને તમારો બનાવવા અને તેને તમારી સાથે લેવા જમીનધારામાં ક્રાન્તિ કરો. ક્યોમીનટાંગ પણ પાસે એ જ મહાકુરળ છે. એ કુરળને અદા કરવામાં તમે ક્રાન્તિનાં એન્જિનો ઊભા કરશો, એથી જ તમારા દુશ્મનોના પગની નીચેની પૃથ્વી સરવા માફશે અને તમારાં પગલા અવિચલ ધરતી પર સ્થપાયે. જો ક્યોમીનટાંગમાંથી થોડોક બાગ આવે. વિરોધ કરે તો તેને છોડીને ફેંકા દો, બેલશેવિકોએ પણ પોતાના એવા મૂઢ જિજ્ઞસવાળાઓને હદપાર કર્યા હતા. ક્યોમીનટાંગને મળવાન બનાવવાનો એ જ માર્ગ છે લશ્કરની જ હાર ચતી હોય છે, પણ કદી પરાજય માપતો નથી.'

૧૯૨૩ના સપ્ટેમ્બરમાં બોરોડીન સોવિયટ સરકારના પ્રતિનિધિ તરીકે ચીનમાં આવી પહોંચ્યો હતો. જે પરિસ્થિતિમાં એને ફેંકવામાં આવ્યો હતો. ને એટલી બધી સીધીસાદી નહોતી. ચીન પર અણ નાખીને પડેલા વિમદખોગ સરદારો પાસે એ લાખતું તૈયાર લશ્કર હતું અને તે બધા જ ક્યોમીનટાંગ વિરોધી હતા. કામદારોમાં તક હતી. ચીનના કિસાનોની આખમાંથી હજુ ઊંધ ઊઠી નહોતી કેન્ટન સરકારને કરાનટુગનો ઈલાકો નિયમિત બરણુ બરતો હતો. ડૉ. સુન કેન્ટન બંદરના હોનામના ટાપુમાં

દકાનો કાપ અને બીજો સુધારો ઠેર ઠેર કિસાનસભાઓનાં કચ્છે-સર સંગઠન. બીજા સુધારામાં બોરોડીને મહાન ક્રાન્તિકારી શક્તિતા દેખાઈ.

અને આ પહેલા તબક્કે ક્યોમીનટાંગ પક્ષમાં ગતિમાન થતી અસરો સપાટી પર આવીને દેખાઈ. ક્યોમીનટાંગ પક્ષમાં રજવાડી અસરો અને તેના હિતોની તરફદારી કરનારાં તરવે દીક દીક હતાં અને એ તરવે લાલ ક્રાન્તિ કે બોલશેવિકમ તરફ નહિ પણ મૂડીવાદી પ્રગતિ તરફ વધારે ઢળ્યાં હતાં. દૂંકમાં સામાજિક બળવા માટેની શક્તિતા ઘણી ઓછી હતી.

બધા વર્ગોના બનેલા અને માલિક જમીનદારી હિતોથી રંગાયેલા, ક્યોમીનટાંગ-ચાઇનીઝ રાષ્ટ્રીય પક્ષમાં કિંવા કે વિચાર-ની એકતા અથવા જૈનતાનાં હિતો માટેની ક્રાન્તિકારી દિલચાલો એકદમ નીકળી પડશે એવો ભ્રમ બોરોડીને સેવ્યો ન હતો. એણે સુન-ચાત-સેને રજૂ કરેલા ચીનની રાષ્ટ્ર લડતના સિદ્ધાંતોમાંથી, જમીનની સમાન ધોરણે વહેંચણીના સિદ્ધાંતને અને મૂડી પરના કાબૂને વધારે જોરથી ડહાંચા માંડ્યો. એણે જમીનના રાષ્ટ્રી-કરણની અથવા તો બદલો આપ્યા વિનાના રાષ્ટ્રીકરણની વાતની દિમાયત કરી. ઉલોગોની ખાજનમાં પણ એણે સાવધાનીથી વસ્તુની રજૂઆત કરવા માંડી હતી. એણે કહેવા માંડ્યું કે પક્ષે પોતાની હકૂમતમાં બેન્ડીંગ, રેલ્વે અને વહાણવટા જેવા ઉલોગોને રાષ્ટ્રીય માલિકી નીચે લાવી દેવા જોઈએ. આ અને પહેલાં પગધિવામાં જમીનદારી અને મૂડીવાદી દિતોને પછીનાં પગલાં વચ્ચેનાં મુશ્કેલી આવે તેમ નહોતું.

એ ઉપરાંત બોરોડીને ક્યોમીનટાંગ પક્ષ તરફથી શાહીરાદ વિરોધીની ઉમ નીતિ જાહેરાત કરી, અને અસમાન સંધિઓ,

પરદેશીઓના ખાસ હક્કો, એકસ્ટ્રા ટેરીટોરીઆલીટી તથા કસ્ટમ્સ પરનાં પરદેશી કાબૂને નાબૂદ કરી નાખવા ચીને લગતે ચલાવવી જોઈએ તેવી ધોષણા કરી. ક્યોમીનટાંગ પક્ષે આખો કાર્યક્રમ તૈયાર કરવા માટે, વોંગ-શીંગ-વી, હુ-હાન-મીન, ટાઈ-શી-ટાવ, હાવ-ચુન-કાઈ અને જોરોડીનની કમિટી નીમી.

હુ-હાન-મીને જોરોડીનનો સખત વિરોધ કર્યો, પણ ડૉ. સુને રશિયનની તરફદારી કરી. પરિણામે નીચેનો કાર્યક્રમ સ્વીકારાયો.

(૧) સોવિયટ રશિયા તથા ચીનના કમ્યુનિસ્ટ પક્ષ સાથે ક્યોમીનટાંગે સંપૂર્ણ સહકાર રાખવો.

(૨) શાહોજદ વિરોધી દિલચાલ.

(૩) કામગર, કિસાનોનું સંગઠન.

યોજનાના આ ત્રણ તરવોની આસપાસ ચિનાઈ જનતા જોગ જોરોડીને એક મોટું જાહેરનામું બહાર પાડ્યું. ચિનાઈ ધરતી પર જોગતી ગમ્પદિલચાલના યડિયામાં એછે જોલશેવિક અસર રેડવા માંડી.

આ નવી યોજનાએ ઉપલી ત્રણ વાત ઉપરાંત એક વાત વધારે સ્પષ્ટ કરી દીધી. એ વાત, ચીનની ધરતી પર જુમાવ નાંખીને પડેલા રજવાડી મનોદશાવાળા વિચ્છેદખોર સરદારો સામે લડી લેવું. એ આંતરવિચ્છેદ આ યોજનાના મૂળમાં જ અનિવાર્ય બનેલો પક્ષો હતો. ક્યોમીનટાંગ પક્ષનો એ વિચ્છેદખોર સરદારો સામે લડ્યા વિના છૂટકો ન હતો.

ચિનાઈ ખાંધિયાઓ

૧૯૨૨માં જ પરિચયિતને લક્ષમાં લઈ જોરોડીને કેન્ટન બંદર-માં વેમ્સુઆની ઠક્કરી સરકારો પાંચે નાખ્યો. એ સરકાર મારફત

તોતે શા માટે લડે છે તે સમજાવવા રાષ્ટ્રસેનિકા તૈયાર કરવાનો ઇરાદો હતો. પછી જોણે અરધા ચીન પર વિજય મેળવ્યો તેવા સેનિકા તૈયાર કરવાની એ સંસ્થા ધાળા બની રહી તથા રચિયન અમલદારોને તેમાં રોકવામાં આવ્યા, અને સોવિષટ સરકારે ત્રણ લાખ રૂબાસ સંસ્થાના શરૂઆતના ખર્ચ માટે ધીર્યા.

કવાનટુંગ ઇલાકામાં પહેલા વરસના વાસ દરમિયાન બોરોડીને હિતર તરફની, વુ-પી-કુને હંડવાની કૂચને અટકાવી, અર્ધું ધ્યાન કેન્ટનમાં જ રાષ્ટ્રીય સરકારને મજબૂત કરવા તરફ રોકાયું. એ ઉપરાંત કવાનટુંગ ઇલાકામાં ચીની મૂડીવાદના અંગ્રેજ શાહીવાદના ચિનાઈ ખાંધિયાઓ ભરાયા હતા તથા ક્યોમીનટાંગ સામે છૂપી પ્રવૃત્તિઓ કરતા હતા, અંગ્રેજ શાહીવાદને ખાનગી ખર્ચે પહોંચાડતા, બીજા પરદેશી વેપારી દિતો સાથે મળતા ગહેતા હતા અને ચીનની જનતાના શોષણમાં કેવળ પગેથી કુટાઓ જેવા જ બની ગયા હતા. એ ખાંધિયાઓ માટે ચીન પર મંડાવેલા, હોંગકોંગના અંગ્રેજ નાણામાંથી વિચાર ને વર્તનની સૂચનાઓ આવતી હતી.

૧૯૨૪ના ઓક્ટોબરમાં તેમણે સુન-યાત-સેન સામે જાગ્રો કર્યો તથા ક્યોમીનટાંગની અંદર ખીણ સરકાર સ્થાપવાની ધમકી આપી. બોરોડીનની સૂચના પ્રમાણે આ ખાંધિયાઓ સાથે લડત કરવા એક ખાસ કમિટી નીમવામાં આવી. એ કમિટી, ચાંગ-કાઈ-શેક, વોંગ-શીંગ-વી તથા બોરોડીનની બની. ખાંધિયાઓના ખૂબ શ્રીમંત એવા કેન્ટનના વિભાગ પર હસ્તો ગાંઠાયો. ખાંધિયાઓનાં આલેશાન બોરોડી પર ક્યોમીનટાંગે તોપ-મારો ચલાવ્યો. આમ હમૂકી બીડી. સેરીઓમાં લોહી છંટાયાં. અંતમાં ખાંધિયાઓની ટુકડીઓ હારી અને ૬૬ પકડાઈ અને ખાંધિયાઓની ટાળકી એમના અંગ્રેજ માલિક પાસે હોંગકોંગ ભાગી ગઈ.

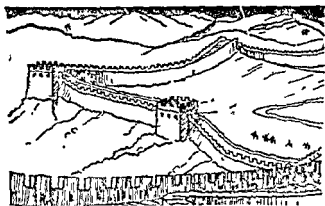
પણ હવે ડૉ. સુન-યાત-સેનની તબિયત તદ્દન લયડી ગઈ હતી, એટલે તે ૧૯૨૪ના અંતમાં પેકીંગ ગયો અને ક્યોમીનટાંગે તો પોતાનું મથક હોનામ ટાપુમાં જ રાખ્યું. પછી ૧૯૨૫ના જૂનમાં કેન્ટનના નવા રાષ્ટ્રીય સેનિકાએ યુનાન લફરતો નાશ કર્યો અને તેમને હૃદયાર કર્યા તથા ક્યોમીનટાંગના આગેવાનો વીજથી મનીને નગરમાં પેકા. જાણે જે જ વરસમાં ક્યોમીનટાંગ સરકાર પેકીંગને સર કરશે એવું લાગ્યું.

અને પછી શું થયું? જગતભરમાં અગ્રેડ એવો ચીનનો વિરાટ પછી કદમ ઊંચકતો અદ્ભુત શહાદતના અતિરેકની પ્રચંડ પગલી પાડતો એશિયાખંડની ગુલામ પ્રજાઓને નગી ઊઠવાની રણખાંજરી સંભળાવતો એશિયાર્ષ ઉઘાના રણકુંદુલા પર પહેલો તાલ પેશ કરતો હતો. એ જ ચીની ઇન્કલાબનો અવાજી ઊઠાવ હતો. -

એ ઊઠાવને અવલોકવા મહાન ચીન દેશના વિરાટના કદમની ગતિરેખાને આલો આપણે ચીનની મહાન દીરાલતા પ્રાચીન કાળથી દેખીએ.

ચીની દીવાલ

સારે કનકચુસિયસ મરણ પામી ચૂક્યો હતો. પણ આખા ચીન માટે મોટરાંઓ તથા માનિકો તરફની આઘાધારકતાનો પાઠ ઘેર ઘેર વસાતો હતો. એણે રાજ્યો અને માલિકોને પણ કહ્યું હતું કે તમારી પ્રજના વાલીઓ બનવું નહિ તો જેમ મહાન પર્વતો પણ ધસાઈ જાય છે તેમ ..

પણ એ ઉદ્ધતું વાક્ય સાંભળવાનો, તોફાનનો ધડકો હોય એવો સીનનો જીવાન રાજ શી-હુઆગ-ટી ઈન્કાર કરતો હતો. એની તો એક જ નેમ હતી. એ નેમ આખા ય ચીનના રૂઢવર્તો બનવાની.

ત્યારે ઈ. સ. પૂર્વે અઠીસો વરસનો સમય હતો.

શી-હુઆંગ-ટી પોતાનું આખું માથું એ એક જ ખ્યાલથી ઊભરાતું રાખીને દરબાર ભરીને બેઠો હતો. એના ગોઠણ પર લાંબી ને પહોળી તરવાર નાગી પડી હતી. એની સામે એક પણ અવાજ ઉઠાવનાર દેહાંત પામતું હતું. એનું નામ તો હતું શેંગ, પણ એણે હવે પોતાને શી-હુઆંગ-ટી કહેવડાવવા માંડ્યું હતું. એના દરબારના એક ખંડમાં એણે તેલની ઊકળતા કદા હંમેશાં તૈયાર રાખી હતી. એની સામેનો અપરાધ કાર્દ ને પણ એમાં તળી નાખવા પૂરતો ગણાતો.

એવો એ જુવાન રાજા ભયાનક બનીને દરબાર ભરતો સળગતી આંખોથી એ એક જ નિરધાર ઝંખતો હતો. આખા ચીન પરનાં મુખ્ય દશ રજવાડાંના નાશ કરી, આખા ચીનનો પોતે એક શહેનશાહ બનવાનો એ નિરધાર હતો.

ત્યારે ભર્પા દરબારમાં એક વૃદ્ધ ખેડૂત એની સામે ઊભો થયો અને અદખથી બોલ્યો: 'મારે આપ નામદારને કંઈ કહેવું છે.'

'ભલે બોલો.'

આખો દરબાર શ્વાસ થંભાવીને સાંભળી રહ્યો.

અને એ નમન કરીને બોલ્યો: 'આપ નામદારનો સ્વભાવ કૂર છે. આપ નામદારનું વર્તન તોફાની અને સ્વચ્છંદી છે. આપ નામદારે આપની માતાને પણ દેશવટે કાઢી છે અને રાણાઓની શિખામણને ઠોકરે દીધી છે. મને બીક છે કે તમારો અને તમારા વંશનો નાશ થશે.'

અને પછી એ વૃદ્ધ પેલા ઊકળતા ચરુવાળા ખંડ તરફ ચાલ્યો અને બોલ્યો: 'આપના મુલામોએ મને ચરુમાં નાખી દેવાની

જરૂર નથી. હું આપ મેળે તેમાં પડવા જાઉં છું. મારા અપગ્રધની શિક્ષાની મને ખબર છે. '

એક બચાનક શાંતિ એક પગવાર પથરાઈ ગઈ. એ શાંતિને તોડતો શી-હુઆંગ-ટી છત્રંગ દઈને પેલા વૃદ્ધ પાસે પહોંચ્યો અને બંને હાથે એ વૃદ્ધને પોતાના તાજ પાસે દોરી લાવતો જાહેરાત કરી રહ્યો: 'આજથી આ વૃદ્ધ મારો વડો પ્રધાન છે. મને સાચી વાત કરનાર એક પથ ન હોય તો આખો ચીન એક શાસન નીચે આવે કેવી રીતે ! '

અને પછી શી-હુઆંગ-ટીનાં લક્ષણ ચીન પર તમામ રજવાડાંને નમાવતાં અને સહારતા ફરી વળ્યાં. તમામ રાજાઓ, ગજકુમારો અને ઉમંગવો શી-હુઆંગની અખંડ લોહી ઝરતી તરવાર પર મરી પડ્યા.

એ સળગતો જુવાન શહેનશાહ આખા ચીનને સકલવર્તી બનીને પોતાના સગદારોને પૂછતો હતો:

'આખા ચીનને એક શાસન નીચે લાવવાની લકાઈઓમાં બધા મળીને આપણે કેટલાનો સંહાર કર્યો હશે ! '

'કેવળ પદ્મ લાખ. '

અને પછી એણે પોતાના બધા અમાત્યોને એકઠા કરીને દરબાર ભરીને કહ્યું:

'દેખો મારી શહેનશાહત...મારું હુઆંગ-ટી (મહાન શહેનશાહ) નામ આજે સાચું બન્યું. ' પછી એની ક્રૂપના લખાઈ. એ બોલી રહ્યો: 'આખા ચીનનો પહેલો મહાન શહેનશાહ હું થોતો, પછી મારો દીકરો ખીન્ને મહાન શહેનશાહ, તેનો દીકરો ત્રીજો મહાન શહેનશાહ, એમ ગણિતના અંત સુધી મારો વંશવેલો !...'

‘ના, નામદાર,’ પાછો પેલો વૃદ્ધ ઊભો થયો, ‘ચીન પર જે જગરો જલિમ નીવડશે તે આખા ચીનને આપની જેમ..’

અને આ વેળા એ વૃદ્ધ પોતાની વાત પૂરી કરે તે પહેલાં એના પર દેહાંતદંડનો અમલ થયો..

ત્યારે એ પહેલા મહાન યહૂદશાહના કાન પર જગર પહોંચવા માંજા હતા કે ઉત્તરની દિશામાંથી લયનક તાર્તર થોડે સ્વાશે આપણા ચીન પર ઊતરી પડીને લૂંટ અને સંહાર મચાવે છે.

એટલે એણે એક મોટું લશ્કર એ ધાડાંએને મારી હટાવવા મોકલ્યું.

તાર્તરને હાંકી કાઢીને પાછો આવેલો સરદાર પછી યહૂદશાહને કહેતો હતો: ‘એ તાર્તરલોકના થોડાએને મંલુવી રાખવા અધરા છે.’

‘કેમ!’

‘કારણકે તે જેવી પવનની લહેર અને પાણીની હલક આવે તેવા આવી ચઢે છે અને આપણે તેમનો સંહાર કરીએ તે પહેલાં પાછા ભાગી જાય છે; પણ પાછા પવનની લહેર જેવા અને પાણીની હલક જેવા આવી ચઢે છે.’

‘તો એક એવી પહોળી દીવાલ...એક એવી સિંચાઓની ઘડેલી પહોળી દીવાલ કે જેના પર એકી સાથે એકવીસ થોડેઆર દોડી શકે અને જે જગનસરમાં લયનક રીને અખેડ જનીને ચીનની હુતગમા પડેલા અજગર જેવી...’

‘પણ નામદાર!’ યહૂદશાહની આગળ દોડતી કલ્પનાની વચમાં પેલો સરદાર બોલી બોલ્યો, ‘આપણી ઉત્તરની સરહદ તો અણી લાંબી છે.’

‘કેટલીક?’

‘ પંદરસો માઈલ જેટલી. ’

અને વિકરાળ હસતો શી ધૂરટી જીંચો: ‘ એ તે ધણી, લાંબી કહેવાય ? ’

‘ અને એ સરહદના પંદરસો માઈલ પર કુંગરા ને પર્વતો, નદીઓ ને ખીણો... ’

‘ તે તો આવે જ ને ’ યહેનશાહ બોલ્યો, ‘ પંદરસો માઈલ પર લખાનક અજમર જેવી એ જિંચી અને વિશાળ દીવાલ પર અનેક કિલ્લાઓ અને જૂરખો અને મિનારાઓ...તો તો એ ઉત્તર તરફથી ધસતા પવન ને પાણીના હોય તેવા ધસારા થંભી જાય ને ? ’

‘ જી. ’

‘ તો આપણા ઇજનેરોને હાજર કરો...આખા ચીન પરથી ઇજનેરી આવકતને ઉત્તર પર એકઠી કરો. આપણા લશ્કરોમાંથી તથા લાખ જેટલા સૈનિકોને ઉત્તર પર મજૂરી કરવા મોકલી આપો અને તમામ કિલ્લોને આખા ચીન પરથી છૂટા કરીને ત્યાં રવાના કરો, આખા ચીન પરથી લાખો ગ્રુલાઓને ઉત્તરના પંદરસો માઈલ પર રવાના કરો અને ઉત્તરની સરહદ પર એ લાખોને દાણોપાણી દેવા અને અવરજવર ચલાવવા નવાં નગરો બિના કરો અને... ’

‘ પણ એ બધું અશક્ય... ’ બોલતો યહેનશાહનો વડો દોકરો જોઈ ચર્મ ગયો.

‘ તુ પણ એ મહાન દીવાલના પથરા ધડનાર મજૂર બનીને ત્યાં પહોંચ... ’ લખાનક યહેનશાહ વિકરાળ આંખો જિંચતો અમલનો અવાજ બોલ્યો, ‘ મારું એ ફરમાન છે. ’

અને પછી લાખો વાહનોની અવરજવર ઉત્તરની સરહદ

તરફ ચાલતી યઈ. શુધામ એડૂતો અને ગરીબોની હાથ આખા ચીન પર કકળી જોડી કે:

‘આપણા દીકરાઓને હુઆડી દો અને દીકરીઓને દુધ પીતી કરી નાખો નહિ તો ઉત્તરની દીવાલ આંધવા...’

પણ દીવાલ બધાઈ, અને એ દીવાલને બાંધનારી શ્રમ માનવતાનાં લાખો બેટાબેટીઓનાં શય વેઠની ધાનનાઓ નીચે એ દીવાલના પાયામાં જ ધરબાઈ ગયાં.

અને પેલો મહાન શહેનશાહ મહાન દીવાલની રચના જોતો દરબાર ભરીતે કહેતો હતો: ‘આપણા ચીન પરના બધા મહાન શાસકો એવું લખી ગયા છે કે પ્રાચીનમાં બધું સારું હતું.’

‘હ.’

‘પણ એ જૂઠું છે. પ્રાચીનમાં...જૂના કાળમાં કંઈ જ સારું નહોતું...આપણે અર્વાચીન ચીન બાંધ્યો છે. મોટાં મોટાં મહાસરોવરો, નગરો, નહેરો, અને આ મહાન દીવાલ.’ એની આખ આગળ એક શાસન નીચેનો ચીન દેખાયો, એ બોલ્યો: ‘આપણે પ્રાચીનતાનાં વખાણ કરતાં બધાં પુસ્તકો સળગાવી મૂક્યાં પડશે અને નવેસરથી લખવું પડશે કે વર્તમાન સારો છે, પ્રાચીન નહિ.’

અને પછી આખા ચીન પરથી તમામ પ્રાચીન પુસ્તકો સળગાવી નાખવાનું શાહી ફરમાન નીકળ્યું. આખા ચીન પર પ્રાચીનતાની હોળીઓ સળગી. એ આગમાંથી પુસ્તકો બચાવી રાખનાર પંડિતોનાં માથાં ઉતારી લેવાયાં.

એક બચાવક સંહાર નીચે જીવતો શહેનશાહ શી હવે બરડો થતો હતો.

અને પછી એક દિવસ એ મુસાફરીમાં મરણ પામ્યો.

પણ એણે મરણ પામતાં પહેલાં જ એક' મોટા કુંગરને
 આપ્યો કાચી નાખી કબરો બધાવી ચાખી હતી. સાં સેંકડો સુદર
 ગુલામ ઊઠકરીએને, ગુલામોને તથા શહેનશાહને શોભે તેવા
 સામાનના હગલ્યએને એ મહાન શહેનશાહના રાજ સાથે
 દફનાવી દેવામાં આવ્યાં.

હાનમાં દીકરાં અને ગોખીના ઝંઝાવાત

‘જવ તમે છૂટા છો...તમે આજથી આઝાદ છો.’ એ જીંચો સોટા જોવો સુંદર જુવાન પોતાના ગામ પાસેના કિલ્લાના દરવાજા ખોલી નાખતો મોટે અવાજે બોલતો હતો, ‘બધા યુવાનો ને બધા કેદીઓ! આજ તમે છૂટા છો.’

અને બહાર નીકળીને ઊભેલા કારાગારના બધા કેદીઓ આ જુવાન તરફ જોઈ રહેતા ઊભા હતા. એ જુવાન એક ગામ ધટકનો આગેવાન મુખી હતો. એના વિચારો ચહેરા પર આજે તોફાન તરવરતું હતું. એની આંખમાં જાણે સમશેરો રમવા નીકળી હતી.

‘મેં ન કહ્યું કે તમે સૌ આઝાદ છો!’ એ પાછો બોલ્યો, ‘શી-હુઆંગ-ટી મરી ગયો છે ને દફનાઈ ગયો છે. આપણા દેશનો એકેએક ખૂણો બળવો કરે છે...તમારા તમામ ગુના માફ છે અને તમે સૌ...’

‘પણ અમે જઈએ ક્યાં...જ્યાં તમે છાંં અમે.’ અને લિયુ-મેંગની સરદારી નીચે બળવાની કતાર જમી ગઈ.

ચીન પર બળવાનાં ડંકાનિશાન ગાજી રહ્યાં. લિયુની સરદારી નીચે તોફાનો ચઢ્યાં. કબરમાં દફનાયેલા શી પરની માટી ઊતરકાઈ ગઈ. શીની કબર ખૂંદતી ચીની કિસાન જનતા લિયુની સરદારી નીચે પાટનગર પર ચઢી.

પાટનગરની દીવાલો હચમચી ઊઠી. પાટનગરના કારાગારનાં કમાડ ખોલીને સિયુ-ચેંગ પાછો ગરજતો હતો:

‘તમે સૌ છૂટા છો.’

અને પાટનગર પાપામાંથી હચમચી ઊઠ્યું. પાટનગરમાંના રાજમદાલ કંપી ઊઠ્યો. નવો શહેનશાહ દેડ પકડાયો અને શહેનશાહનું માથું છેદાઈ ગયું. આ ઊંચો ને સીધો જુવાન આખા ચીન પર કચડાયેલી માનવતાનો છુટકારો ગર્જતો જાણીએના સંહાર કરતો ફરી વળ્યો. એની આસપાસ ગરીબોનું લશ્કર ભર્યું— ઉમરાવો અને જમીનદારોએ એને મુજરા કરીને કહ્યું: ‘આપ હાન, મહાન, છો. આપ અમારા પર રાજ કરો અને આખા ચીનને ઉગારો.’

પછી ચીનનો એ મહાન હાન કહેવાયો. હાન શહેનશાહોની ગાદી પર દડ ધરીને બેઠો. એણે ચીનની જનતા માટે શાસન ચરૂ કર્યું.

ચીનનો એ લોકશહેનશાહ હાન કહેવાયો.

હાનના દરબારમાં પંડિતો પાછા આવ્યા. એણે સૌને કહ્યું: ‘હવેથી પુસ્તકોને સળગાવી મૂકવામાં નહિ આવે, કારણકે સમશેરથી સત્તા હાથ કરાય છે પણ પુસ્તકો વિના તે ટકી શકવાની નથી.’

આખા ચીન પર સુખચેનનું શાસન પથરાઈ ગયું. ચીનનાં ખેતર ખેડવા સૈનિકો પોતાને ઘેર પાછા રવાના થયા. ચીનના ઇન્જિનેરો ચીન આખા પર નહેરો, પુલો અને રસ્તાઓ તથા પાન્યશાળાઓ બાંધી રહ્યા. ચીની માતાઓ આનંદમાં બાળકોને ઉછેરતી, રેશમના કોરોટામાંથી રેશમના વધારે બારીક અને સુંવાળા તાર ખેંચી રહી. ચીનની શિક્ષકળા અને દુનર આગળ વધી ગયાં. ચીનનાં દોકરા-દોકરીઓ હાનનાં દોકરાં કહેવાયાં. હાનનાં દોકરાઓએ ચીનની દોલત વધારી મૂકી.

પણ પાછાં ઉત્તરની સરહદ પરની મહાન દીવાલ પરથી

સમયાશે આખ્યા: ' તાર્તર લોકના ધસારા વધારે જોરદાર બનીને આવ્યે જ નય છે. '

અને હાને એ ધસારાઓનું રૂપ સમજવા નસસો રવાના કર્યા. નસસોએ આવીને ખમર આપ્યા: ' જેવી પવનની લહેર વાય છે...જેવો પાણીનો રેલો ધસે છે તેરા એ...'

' પણ એવું બને છે કેમ ? ' હાન વિચારમાં ગરકાવ થઈ ગયો.

અને નસસો બોલ્યા: ' એ જંગલીઓ છે. એ લોક ટાઢ અને તાપથી બચવા શરીરે તેલ ધસેલું' રાખે છે. એ બધા રોળા-બધ વેરાન મેદાનો પર તંબૂઓ ઠાકીને રહે છે. લાખો ઘોડાઓ પર એમનો આખો ધ સંસાર ઊડનો રહે છે એમનાં ક્ષેત્રો કંઈ ને કંઈ છે. એમને મેદ ઓછો છે, ચામડી સખત છે અને જડબાં જીંઘાં છે તથા એમની આંખો પવનના ધસારાટ ઝીલી ઝીલીને અણીદાર થઈ ગઈ છે. તાકતવાળી ખાંધ ટેકવતા એમના પગ ઝડપી અને ટુંકા છે એમનાં આયુધો હલકાં અને ઝડપી છે. એ લોક દોડતે ઘોડે કામડાં તારે છે અને નિશાન તાકે છે. એમનાં ધરખાર પણ બણે દોડતાં રહે ન. એમનાં રાયરચીકાં ખૂબ હલકાં અને ઓળાં છે. '

' અને આપણા પાટનગર લોચાગમાં ? ' હાનના માથામાં વિચાર ઝગઝગ્યો, ' આપણાં મહાલયો અને જમીન-જગીરો, આપણા વિલાસ અને મોજમઝાઓ, આપણી વાટિકાઓ અને ખેતરો...આપણું ઉત્તર ચીનનું મહાન દીવાલ નીચેનું પાટનગર ચેન-કીંગ (પીપીંગ અથવા પેડીંગ) પણ એવું જ લહેરાય છે. એની આસપાસ આખાદીના ભાર છે. એ ભાર માલિકાના અને જમીનદારોના છે. એ ભારવાળા સસારો સહે છે અને એ બોળ વહેનારો ખેડૂત અને કારીગર શુલામ છે. ' હાન ગમગીન બનીને નિસાસો નાખતો બોલ્યો: ' એ જંગલીઓ બલે છે પણ એમનો

સૂસવનો આખો સંસાર આઝાદ છે, એમની ઝડપ એટલે જ લયનક છે. ધોડા પર એમીને ઊડતા આવના એ ઝંઝાવાત આપણને મદાત કરશે '

અને હાન પર સૌ સાગરીનોની આંખ અચળો પામીને જોઈ રહી

'આપણે એમને ખાળી શકશું નહિ, કારણકે આપણો લોક ગુલામ છે...એના પગ ઝડપી નથી કારણકે છૂટા નથી, એની નજર વેગીલી નથી કાગ્યુકે એના પડગ પર પાટા બધાયા છે, આપણા સંસારના ભાર લઈને આપણે એ વીજલવેગને અટકાવી શકશું નહિ.'

'પણ એ જગલી લોક...!'

'પણ એ જીવનની ઝડપવાળા અને આઝાદ છે...આપણે એમને છેવટ સુધી ખાળી શકશું નહિ ' અને પછી હાન પોને એ ઝંઝાવાતને રોકવા લશ્કરો લઈને ચલ્યો. એ કાળનાં નિશાનેને એણે પીંગ-ચીંગ (ચાસી) નગરથી દૂર ધકેલી દીધાં પણ પાછાં પીંગ-ચીંગને ફરતા તાર્તર ધાડાઓ ધસી આવ્યાં. પીંગ-ચીંગ નગરમાં હાન પોતાના લશ્કર સાથે ધેરાઈ મયો.

એણે પોતાના ડાહ્યાઓને એકઠા કર્યાં. એમાં એની દીકરી પણ હતી. એણે સૌને કહ્યું:

'આપણી ચારેકાર ધોડાઓની દીવાલો ખડકાઈ છે તે દીકરી આપણી મહાન દીવાલો કરતાં એ મહાન છે કારણકે તે જીવતી દીવાલો છે. એમના સંચલન પણ ઊડતાં અને અજબ છે. એ જંગલીઓ ભલે રહ્યા પણ એમની પાસે આઝાદ અને ઝડપવાળું જીવન છે. એ લાખો છે, આપણે કરોડો છીએ આપણે એમને એક જ રીતે જીતી શકીએ.'

'તે રીત?' સૌએ આતુર મીટ માંડી.

‘એમને જગી જઈને...આપણે એમને આપણી અંદર શમાવી લઈએ અને આ સંહાર અટકાવી દઈએ. આપણે અનેક યુગોમાં થડેલો મુધારો એમને એક ખડીમાં દઈ દઈએ.’ સૌ સમજ્યા વિના જોઈ રહ્યાં. અને એ બોલ્યો: ‘આ લોકના વડા સરદારને કું મારી દીકરી પરણાવું. આપણે લોહીનો સંજોધ બાંધીને એક બનીએ.’

અને પછી હાનનાં દીકરાં તાર્તારો સાથે લોહીના મળધે જોડાયાં. તાર્તારોના ઝંઝાવાત પહેલી વાર બધામા અને હાનની ઉત્તર સરહદે વધારતા વસતા માંજા. હાનની દીકરી તાર્તાર લોકની રાજરાણી બની. પછી હાન મરણ પામ્યો.

પછી ઐશુઆન પ્રાંતમાં થઈને હાનનાં દીકરાં ‘હિંદ દેશ પહોંચ્યાં. પછી રોમના રસ્તાઓ ચીન દેશ સાથે સંધાયા. હાનના વંશવાળો મોંગ-ટી ચીન પર રાજ કરતો બેઠો હતો ત્યારે ઈસુના ૬૭મા વરસમાં ઊંટ પર બેસીને વણઝારોની સાથે હિંદમાંથી શુદ્ધનો ધર્મ ચીન પહોંચ્યો. પછી ચીન-હિંદની બાંધવતા તથાગતના સંધયરણ પર અનુરાગથી બધાઈ.

ત્યારે કનકચુશિયસ અને લાઓનો રજવાડીધર્મ ચીન પર ચાલતો હતો. એ ધર્મનાં અનેક દેવોનાં આગ્રાધારકતાના વિકરાળ આકાર જેવાં અનેક દેવદેવીઓ ચીન પર ગોઠવાઈ ગયાં હતાં.

ત્યારે હાનના વંશવાળો લુ-ટી નામનો શહેનશાહ નવા આવેલા બૌદ્ધ સાધુઓને પૂછતો હતો: ‘જે પીવાથી અમર બની જવાય તેવું કોઈ અમૃત બનાવતાં આવડે છે ?’

અને બૌદ્ધ લિખ્ખુ બોલતા હતા: ‘સંધને શરણે જવ અને તથાગતની જેમ...’

અને શહેનશાહ માથું ધુણાવતો પોતાના શરીરને અમર બનાવતો પોતાના જૂના ધરમવાળા ભૈરવોને એકઠા કરતો હતો. એ બધા ટાંચો પાદરીઓ શહેનશાહના તાજ પાસે ગોઠ્યુ ભર

નમ્રતા શહેનશાહને અમર બનાવવાનો જાદુઈ રસ અમૃત તૈયાર કરતા હતા.

પછી શહેનશાહ માટે એવો રસ તૈયાર થઈ ગયો. જાદુઈ ક્રિયાઓ પછી દબદબાવાળો દરબાર બરાયો. અમૃતની પ્યાલી પીવા શહેનશાહ દરબારમાં આવ્યો. શહેનશાહની સામેના રત્નજડિત બાજઠ પર પ્યાલીમાનો પ્રવાહી ચમકાવતા ભરવો ઊભા. -

ત્યાં એકએક એક બિખખુ દરબારમાંથી ઉભાવળો આગળ આવ્યો. ભરવોને હડસેલતો એ પ્યાલી પાસે પહોંચી ગયો અને પ્યાલીના પ્રવાહીને એક જ ઘૂંટડે પી ગયો.

આખો દરબાર અવાક અને અનિમીશ બન્યો.

ખીછ જ પળે એને મારી નાખવાનો કાલાહલ ઊઠ્યો. શહેનશાહના સૈનિકાએ એને ખાંધીને શહેનશાહ સામે હાજર કર્યો.

‘તેં આ સાહસ કેમ કર્યું ?’ શહેનશાહ પરાક્રમ્યો.

‘હું જાદુને પી ગયો. ત્યાગતે અમરકારો અને જાદુનો વિરોધ કરવાનું કશું છે.’

‘પણ એમ કરવાથી તને દેહાંતકંડ થશે તેની તને ખબર છે ?’

અને ખડખડાટ હસતો બિખખુ બોલી ઊઠ્યો. ‘જો આ રસ અમૃત હશે તો આપ મને મારી નાખી શકશો નહિ... પણ મને ખાતરી છે કે આપના ભરવોએ આપને હેતર્યા છે..તેનો પુણવો જોઈતો હોય તો જુવો આપ મને મારી નાખી શકશો જ.’

ધણી વરસો વહી મયા પછી

અને પછી ચીન પર ધણી વરસો આવ્યાં અને ગાંધી, સારે સત્તરમો ઈસાઈ સંક્રાંતિ શરૂ થઈ ગયો હતો. ચીંગ વંશનો શહેન-શાહ હી સારે પોતાના પૂર્વજોની પ્રતિમાઓ આગળ સ્થપ્યે લેતો હતો: ‘હું આખા ચીનને ફરી વાર સંયુક્ત સાસન નીચે લાવીશ...હું ગોખીનાં રણ ઝોળંગીને આપણો વિજય-વાવટો ફરકાવીશ.’

અને એણે ગોખીના રણમેદાન પર વિજયધ્વજ રોપ્યા. એણે ચીનની બધી સીમાઓ પર વાવટા ફરકાવ્યા.

પછી એ ઉત્તરનાં અરણ્યોમાં શિકારે ફરતો હતો ત્યારે એના રસ્તાની બાજુ પર એક વૃદ્ધ માથે હાથ દઈને બેઠેલો દેખાયો અને એ થંભીને બોલ્યો: ‘તને શું દુઃખ છે તે આમ બેઠો છે...શહેનશાહ હીના સાસનમાં કાઢને કશું દુઃખ જ ન હોય.’

અને વૃદ્ધે જમાનાના બાર નીચે કચ્છપલ્લું માથું ઊંચકીને અટ્ટહાસ્ય કર્યું. એ બોલ્યો: ‘મોટી શહેનશાહતો ગઈ છે ને... કાળના ગર્તામાં?’

‘હા.’ શહેનશાહ બેઈ રહ્યો.

‘તેવી આ પછુ જશે ને વિજય-વાવટા રાજાઈ જશે આ ચીંગ સાસનના પછુ. એ સાસન નથી, શિકાર છે. શિકારીઓ અંદર અંદર અને ચીન પર શિકાર ખેલે છે. સૌથી મોટા

‘શિકારી શહેનશાહ બને છે અને તેનો દરેક અક્ષર જનતા પાસે શહેનશાહતનો શિકાર ખેલે છે.’

‘પણ તારે શું દુઃખ છે?’

‘મારે શું મુશ્કેલી છે એમ પૂછવું હોત તો હીક હતું. મારી સ્ત્રી દુકાળમાં મરણ પામી પછી મારી જીવાન દીકરીને મેં જાતે વેચી દીધી અને મારા એકંતા એક છોકરાને અહોની હાકિમ મુલામ તરીકે ઉપાડી ગયો. મારા આપદાદનાં જ્યાં ખાતર વેગ્યા છે તે મારું ખેતર વેરાન પડ્યું છે અને હું મારા છેડા દિવસો પર ખેસીને આ રસ્તા પરથી સૌને સંભળાવું છું કે...

‘પણ પણ વૃદ્ધ...’ શહેનશાહ ખૂબ પાડી બેઠો, ‘હું તારું બધું પાછું અપાવું...હું. હાકિમને તું કહે તે શિક્ષા કરાવું...તું તારું ગામનું નામ બોલ...’

‘હાન...ચીન’ વૃદ્ધ ખડખડાટ કર્યો, ‘એ બને એક હના હાન અને ચીન...મને પાછું શું અપાવી શકેશો? માગ ગયેલા દિવસો...મારી મરેલી સ્ત્રી...વેચાયેલી દીકરી અને...ને ગામેગામ મારા જ્યાં જ વૃદ્ધ કલેવરો...હું તો અનેકામાનો એક છું અને આપણી કચડાતી ધરતી સૂંધતો વારેધાટે ખેસું છું.’

અને શહેનશાહ શિકારી લગામ ખેંચીને પાછો પાટનગર પહોંચ્યો. એણે ગરીબોની રાહતના કાયદા ઘડવા મહાપાંડિતો અને નિદાનોને એન્ડા કર્યા.

‘તમે પણ તમાગ પોપ શહેનશાહના નામમાં ચીન પર ચીની માનવતા પર શિકાર ખેલવા જ આયા છો’ એ જાપાનક બરાડી બેઠો. ‘એટલા બૌદ્ધ બિખ્ખુઓ વિના પરદેશી આવેલાઓ મારી ધરતી પર કોઈ રહે નહિ.’ એણે દરમાન કાઢ્યું.

અને પછી ચીન પર શિકાર કરવાનાં પાણી જાંટવા આવેલા

ઈસાઈ પાદરીઓ ચીનમાંથી દેશનિકાસ થયા પાદરીઓનાં યાત્રુ-ઓમાં નિશાળો, દવાખાનાં અને પાઠશાળાઓ ઊધડી ગયાં.

ત્યારે ક્રાન્સમાં લુઈ ચૌદમો ચીની શહેનશાહ હીન્ના આ પગલાંથી છંછેછાઈ ઊઠ્યો ત્યારે રેશિયાના ઝાર પિટર ચીનના આ શહેનશાહ સામે વિરોધ નોંધાવ્યો.

અને એ શહેનશાહે પોપ નામના શહેનશાહ જેવા ધર્મ-વડાને કહાવી મોકલ્યું: 'અમે સંધને સમ્ય જઈએ છીએ...તમે શયતાનને શરણે જઈને બીજા દેશો પર વેપારી અને લશ્કરી યાત્રુ જમાવવા પાદરીઓને મોકલો ના. આજે અમારી સરહદો પર જંઘીસખાન જેવાના વંશજો સધળુ શરણુ સ્વીકારીને ચીન અને હિંદની બધાનક સરહદોના વિકરાળ રણો અને વેરાનો પર તથા મેગિલ પ્રદેશો પર કિબ્બુઓ બનીને ફરે છે.'

અને પછી શહેનશાહ હી મરણ પામ્યો ત્યારે સત્તરમો સૈકા અરધો પીટી ગયો હતો અને પશ્ચિમના સાગરની ક્ષિતિજમાંથી જહાજો ચીનના બંદરો તરફ ધસતાં હતા.

ચીનની શહેનશાહત એ 'પશ્ચિમના શયતાનો' તરફ ધિક્કાર બોલતી એમની નવી જાતની બદ્દો અને તોપોના અવાજોની ઘરુણુ કથાઓ સાંભળી રહેતી હતી.

એટલે એ 'શાહીવાદી શયતાનો' માટે ચીની સરકાર ચીનની દક્ષિણના એકલા કેન્ટન બંદરે જ બિતરવાનો કાયદો ધડતી હતી. કેન્ટન બંદરથી બિતરીને કેન્ટનમાં પેસવાની કે નદીને કિનારે ચીનની અંદર જવાની એમને મનાઈ હતી એ 'હેવાનો' માટે બંદર પર જ રહેવાના ખાસ મકાનો બનાવવામાં આવ્યાં હતાં. એ મકાનોનું નામ 'હોંગ' હતું. હોંગ મકાનોમાં જઈ વેપાર કરવા માટે ચીની વેપારીઓની એક ખાસ મંડળી નીમવામાં આવી હતી.

એ હોંગ મકાનો પરથી ઈંગ્લેન્ડ, ફ્રાન્સ, હોલેન્ડ, સ્વીડન, ઓસ્ટ્રીય તથા સ્પેનના વાવટા બિતા હતા.

ત્યારે ચહેનચાહ હીનો પૌત્ર લુમ ચીનનો ચહેનચાહ હતો.

ત્યારે અમેરિકન વેપારીઓ અને જમીનદારો ઇંગ્લેન્ડના વેપારીઓ સામે યુદ્ધ લડતા હતા અને અમેરિકાની આઝાદીનું તકનામું લખતા હતા.

અને આઝાદીના પહેલા પગલા તરીકે જાહેર કરતા હતા કે ચીન દેશ સાથે વેપાર ખેડવા અમે પણ સ્વતંત્ર રીતે જઈએ છીએ.

અને પછી એ લોકો પોતાની નફાખોર જાનને નવાસોફ તરીકે ઓળખાવતા, પોતાના ગુલામો પાસે વહાણો હંકાવતા, લાલ્લોળા રંગની પટ્ટીઓમાં તારાઓ ચીતરેલા વાવટા ફરકાવતા કેન્ટન બંદર પરના પોતાના હોંગ પર પહોંચતા હતા.

એ બધા 'ચાહીવાદી હેવાનો' હોગમાં ઊતરતા હતા. હોંગની બારીઓમાંથી ડોકાતા દીવાલો પાછળના કેન્ટન નગરમાં શુ હશે...કેવુ હશે તેની કલ્પનાઓ કરતા અંદર પેસવાની ઇચ્છા કરતા હતા. પણ એ લોકને હોંગને ફરતી શેરીઓને વટાવીને અંદર પેસવાની મનાઈ હતી.

એવા હોંગના વસવાટમાં ઘરોપની ઈસ્ટ ઇન્ડિયા કંપનીઓના વાસ હતા. એ આવાસમાં નથા કરીને સાહસિકો નાચતા હતા. એમાં ટોઈપણ ચીની સ્ત્રી નોકરી કરવા જઈ શકતી નહિ. એ વાસમાં ઘરોપના રાજાઓની અને અમરિકા પ્રમુખની છબીઓ લટકતી હતી.

કેન્ટન નગરનાં નરનારીઓ પોતાને દેશથી ચાનાં જહાજો ભરીને લઈ જતા, રેશમનાં કાપડ લઈ જતા એ જંગલીઓનાં હોંગ તરફ દુરથી દેખતાં હસતાં હતાં અને એમનાં કચ જહાજોમાંથી જાવા અને સુમાત્રથી લૂંટી લવાયેલા મસાલા અને

અમેરિકાથી આવતાં 'ફર' ખરીદતાં હતાં. અને હિંદ દેશને ગુલામ બનાવી હિંદનાં અતનીઓ પાસે વેક કરાવી ઉગાડેલાં અરીણ લઈને અમેરિકા હોવાનો પણ આવી પડેલાં હતા તથા ચીની લોકોને એ દેશના કસ્ટોમ પીવાની તથા અલ્લમ ફૂકરાની ટેવ પાડતા હતા.

ચીની લોક આ પરદેશી શવતાનોની પદ્ધતિ સપડાતા હતા. એ શવતાનોમાંથી અમેરિકા જમાતને ચીની લોકો 'લાલમથાળા ઉવિલ' તરીકે તથા અને 'હોલન ઉવિલ' અને અમેરિકાને 'ફલાવરી ફોલેગ ઉવિલ' તરીકે ઓળખતા હતા; અને ચીની સરકારી હોવાનોમા એમનો ઉલ્લેખ 'બહારના બર્મર' તરીકે થતો હતો.

એ મધ્ય જ બર્મરને ચીની પાટનગર કેન્ટનની દીવાલની અંદર પેસવાની મનાઈ હતી

અને એ સામે બહારના તમામ બર્મરોનો વિરોધ હતો. એ બધા કહ્યા જ કાના દના કે અમારે માટે તમામ નગરોમાં પેસવાના કમાડ ખોલી નાખો, અને અમને બર્મર કહેવાનું બધ કરો.

અને પીપીંગ (પેકોંગ) નગરમા રહેતા ચીની સહેનચાહ સાથે સંબંધ બાંધવા વરોપના સહેનચાહોએ પોતાના પ્રતિનિધિઓને નગરમાં લઈને મોકલવા માંડ્યા. ૦

એવાં નગરોમાં ધરીને એ પરદેશી મંડળોઆ આખો તીચી હાજીને ચીની સહેનચાહ સામે બેસી અને ગોઠણ કરી અને જમીન પર માથું ઘસાડીને, તથા તથા વાર મુજરા કરીને પોતાની માગણીઓ મૂકી રહી.

અને ૧૭૬૨માં સહેનચાહ હાજીને મુજરા કરવા અમેરિકા રાજ જ્યોજી તોળીને શકસો પીપીંગના દીન-સીન બંદર પર લંબારાપો. ચીની સહેનચાહ એમના બદ્દમાન કર્યા. સહેનચાહને

પછી અંગ્રેજ ખેપિયાએ મુજબ 'ભયાં અને' ૮૩ વરસના ૧૬ ચીની યદેનથાહે અરસપરસનું કલ્યાણ અને શાંતિની દુવા દીધી અને આખા કાફલાના એકેએક ખલાસીને પણ બેટા મોકલાવી. અને અંગ્રેજ રાજને કહેવડાવ્યું:

‘આપને માટે કેન્ટન સિવાયનાં બીજાં બંદરો ખુલ્લાં મૂકવાની આપની વિનંતીનો ઇન્કાર કરવામાં આવે છે. અમારા દેશમાં તમારા ધર્મનો ઉપદેશ કરવા દેવાની તમારી વિનંતીને પણ અયોગ્ય ગણીને પાછી દેલવામાં આવે છે; કારણકે અમારું દેશના કોરોડો લોકો જીવનવ્યવહારનાં કદાપણ અમારા મહાનુભાવો પાસેથી શીખ્યા છે. અમારે તે વસ્તુ તમારી પાસેથી શીખવાની જરૂર નથી

અને લાલમયાળા ખર્જારોનો અંગ્રેજ બાદશાહ હેઠાઈ પડ્યો. એમનાં વેપારી કાફલાઓએ ચીન દેશ પરનાં તમામ બંદરો ખુલ્લાં કરવાની, ચીની સરકારના પાટનગરમાં પોતાની કોઠી રાખવાની, ચીની વેપારીઓની નિમાયક્ષી મંડળી સાથે જ વેપાર કરવાને બદલે મુક્ત વેપાર કરવાની, પોતાની અદાલતો સ્થાપવાની તથા પોતાના કોર્ટ પણ ખર્જારો ન્યાય ચીની અદાલત ન કરે તેની તથા આખા ચીનને વધારે ને વધારે અશીશુનાં ઝેર પાવાની સગવડો મેળવવાની નજવીત્તે શરૂ કરી દીધી.

અફીણનાં ઝર, ઘોળતા જલ્લાદો

૧૮૩૩ની સાલ હતી. ચીન પર વેપાર કરવાના વધુ પડવાના લેવા અંગ્રેજ શહેનશાહતનો હાકમ લોડ' નેપિયર કેન્ટન બંદરે પહોંચ્યો ત્યારે રાત અધરાતી હતી. અધારી રાતનો એ ઝોલો ચીન પર અફીણનાં ઝરના વેપાર ખેડવાના નવા પરવાના માગવા આવ્યો હતો.

‘તમે રાતોરાત ઊપડી જાવ નહિ તો તમારુ શયતાની માયુ’ ઉનારી લેવામાં આવશે.’ કેન્ટનની ચીની સરકારના વડાએ આ લાલમયાળને દરમાન મોકલ્યું.

‘પણ કંઈ દારણ?’ એ સ્તો થવા ઊભો થઈ ગયો.

‘કારણ! કારણ તમે નીચ છો... તમે અમારા લાખો લોકને અશી-
શુનાં ઝેર પાયા છે... સૂરજ ઊગે તે પહેલાં અદીથી પરવારી ગયો.’

અને નેપિયર મધરાતે જ પાછો ભાગ્યો અને મકાઓ
પહોંચ્યો. મકાઓ પહોંચેલો એ અંગ્રેજ એની ખિમાર પધારીમાં
સળવળતો હતો. એની આંખ સામે અશીશુનાં ઝેર પીને મરણ જેવા
છવનમાં સળવળતા ચીની આકરો એની મરણપથારી પરથી
જાણે એના કાનમાં ચિત્કાર કરતા હતા, ‘તું... તમારી આખી
વેપારી ગત શયતાન છે.’

અને શયતાનિષ્ઠતા એ સાગરીત ૧૮૩૪ના ઓક્ટોબરના
૧૧મા દિવસે મરણ પામ્યો.

પણ એવા તો એ એલાદમાં અનેક પાક્યા હતા નેપિયર-
ના પડછાયામાંથી ધરાયો હોય એવો એક કેપ્ટન ઇસિયટ આવ્યો
અને કેન્ટનના દરિયા પર અશીશુના જહાજને લંગરાવી રહ્યો.

ત્યારે ચીની સરકારના કેન્ટનના વડા લીને અંગ્રેજ અશીશુના-
જહાજરતી મુલાકાત લીધી. અશીશુનો સોદો કરતા ચીની વેપારી-
ઓની ધકપકક કરીને તેમને ઠાર કર્યા.

અશીશુ ધોળતા અંગ્રેજ જહાજને એણે એક તહોમતનામું
આપ્યું. એણે અંગ્રેજ અશીશુ-જહાજરતી આસપાસ ચોકી-પહેરા
ગોઠવી દીધા. એણે અંગ્રેજ અશીશુની ૨૦૨૮૩ પેટીઓ ખરીદી
લીધી અને એ તમામ પેટીઓનો નાશ કર્યો.

અને લીન ઉતાવળો મકાઓ પહોંચ્યો. મકાઓના ટાપુ પરની
વલદા ઠાઠીઓમાં પણ અંગ્રેજ જહાજો ચીનને પાવાનું અશીશુ ભરીને
બેસા હતા. કેપ્ટન ઇસિયટ ત્યાં જઈને જરાયો હતો. લીને આ
શયતાનોની બોડ પર છાપો માર્યો. અશીશુ ધોળતી હમારતોમાંથી
ચીના વેપારીઓને ઠાર કરી દીધા. તમામ અશીશુના જહાજોનો
નાશ કર્યો અને અશીશુની બોડોને ધરાશાયી કરી નાખી.

છહેરાયલા વલંદા અને અગ્રેજ જલ્લાદો કાળા મોઢા કરીને ભાગી ગયા.

અને અગ્રેજ જલ્લાદ ચીન પર મુઢની નોખત વગાડી રહ્યો. અગ્રેજ જલ્લાદે ચીની લોકોને સહાર કરવા નીકળી ચૂક્યા કારણ કે ચીન અશીષુનાં ઝેર પીવાની ના પાડતો હતો. ત્યાગેના અગ્રેજ પ્રધાન ગ્લેડસ્ટન આ ઘોળતાની શયતાનિયત જોતો શરમિદો બનતો લવતો હતો. *

એવો અશીષુસગ્રામ, અગ્રેજ જલ્લાદ ચીન પર લડવા આવતો હતો.

એ જલ્લાદી જોનથુવના જહાજ ચીનની કતલ કરવાના હથિયારોથી લદાયેલા હતા એ જહાજ પરથી અશીષુના ઝેરથી ચીન-લોકોને મારી નાખવાનો ખાસ પરવાનો મેળવવાનો શેર કરતો અગ્રેજ ચાચિયો એડો હતો.

એની મેલી મુગદની છખી જોતો એ ચીન પર ચડતો હતો. ચીની લોકોને કસુના પાચા અને બીડીમાં ફૂડવા એ અશીષુ લાવતો હતો. એની દરેક ફૂડે ચીની વિરાટની આખો વેગતી હતી. એના એક વખત પીવાની સાથે એ ઝેર પીધા નિના ચાલતુ જ નહોતુ અને એ ઝેર એના પીનારાનુ માથુ બમાવતુ ધીમે ધીમે લોહીમાસ સૂકવી નાખતુ મરણ લાવતુ હતુ.

અગ્રેજ જલ્લાદ ચીની લોકોને એવુ દાક્ષિણર ખનાની નાખવાનો પરવાનો પડાવવા ચીન પર આવી પહોચ્યો અને અગ્રેજ બમુગલો અશીષુસગ્રામનુ આવાહન વગાડતાં ચીસો પાડી ઊંચ્યા.

ચીના સગદા ની કારવાહી કંપી ઊઠી. એ જ કારવાહીએ

* "A war more unjust, a war more calculated to cover my country with permanent disgrace I do not know and have not heard of."

૧૮૦૦ની સાલમાં અરીથુના વેપારને ગેરકાયદેસર ક્યો હતો. 'એ કારવાહીએ ૧૮૩૩માં એ ગંધીય વેપાર સામે પગલાં લીધાં હતાં. આજે હિંદનાં વેઠિયાં પાસે ચીની લોકસંહારનું એ એર ઉગામીને તેની ચાત્રીસ હજાર પેટીઓ બરીને સંગ્રામ ખેડવા અંગ્રેજ ડાકુ આવો પહોંચ્યો હતો.

'અરીથુનો નાશ હો...' બોલતા એક ચીની મજૂર કેન્ટનની અંગ્રેજ કોડીમાધી એક અરીથુપેટીને પાણીમાં હડસેલી દીધી. અને અંગ્રેજ બંદૂકની નિશાનબાજીએ એ ચીની દીકરાને વીધી નાખ્યો.

'અમારા ચીની મજદૂરનું ખૂન કરનાર ખૂતીનો ન્યાય તોળવા અમને અંગ્રેજ ખૂતી સોંપી દો.' ચીની સરકારે ઠાસદ મોકલ્યો.

અને અંગ્રેજ જલ્લાદ ફિટકારભર્યું કરી બેઠ્યો. અને ચીની સરકારના ચાર જહાજો અંગ્રેજ ખૂતીનો કબજો લેવા અંગ્રેજ હોંગ કાસે આવ્યા.

પાછી અંગ્રેજ તોપો બરાડી બહી. ચીની સરકારની ચારે કોડીઓ ફૂંપી ગઈ.

એવો અરીથુસંગ્રામ ચીનના ખંદર પર ખુલ્લો મુકાયો.

અંગ્રેજ યુદ્ધ-જહાજોએ કેન્ટન અને ચાંગઝી નદી વચ્ચેનાં તમામ બંદર પર ગોલંદાજ શરૂ કરી. એક પછી એક તમામ બંદરો અંગ્રેજ જલ્લાદો છૂટી લીધાં. ચાંગઝી નદી અને માન્ક જિનાલના સંગમ પરનું ચીકીઆંગ પશ્ચ પહોં.

અને ચીકીઆંગ પરથી વિકરાળ બનીને અંગ્રેજ પરુ મહિષ ચીનના પાટનગર નાનકોંગ પર ચઢ્યો.

નાનકોંગ પહોં.

નાનકોંગ નગર પર જૂના ચીનનો પરાજય થયો. નાનકોંગ નગર પર ચીની પરાજયની અપમાનિત છબી અકિત થઈ. નાનકોંગ નગર પરનો જોનથુડ ચીની જનતાનો સંહાર કરવાને

પરવાનો લખવા હારેલા ચીનને પોતાના યુદ્ધ-જહાજ પર બોલાવતો હતો.

‘અને હારેલો ચીન અપમાન અને આપમાતના તહનામા પર મૃત્યુ મારતો હતો.

‘પણ તમે અમને મારી નાખવાનાં ઝેરનો વેપાર કરવાનો વેપાર...’ ચીની ક્લેવરનો હાથ કપી જીકતો કરગરતો હતો.

અને ચીનના પહેલા ક્લેવર પર મુસ્તાક ડાલતો અંગ્રેજ મારો કહેતો હતો: ‘પણ તમે સમજતા નથી...અમે અશીલુ લાવીને નહિ વેચીએ તો બીજા વેચશે...તો પછી અમે શા ખોટા છીએ?’

‘પણ અમારાં જીવન!’

અને ચીની ક્લેવરને પોતાના પસ્ટામાં ભેળવતો અંગ્રેજ પણ અદ્દહારમ કરતો હતો.

ચીની જીવન પર માતના ઉતારતો પણ ક્યડતો ચાલતો હતો ચીની પ્રાણ એની પછાત જીવનની ઘટમાળમાં પરાધીન બનતો ચિત્કાર કરતો હતો. પરાજય પામેલો ચીની હાથ ગુલામ બનીને સહી કરતો હતો કે:

‘અંગ્રેજ સરકારને અશીલુના નાશને અને પુઢને અંગે થપેલી નુકસાની બદલ ચીન, ૨૧,૦૦૦,૦૦૦ ડોલર બરપાઈ કરશે તથા અમોય, ફૂચો, નિંગપો, શાંગહાઈ અને ડેન્ટન બંદરો અંગ્રેજ વેપાર માટે સદતર ખુલ્લાં મુકયામાં આવશે, હોંગકોંગનો દાપુ અંગ્રેજને સોંપવામાં આવશે અને અંગ્રેજ વસાહતોમાં અંગ્રેજ અદાલતો જ ન્યાય ફરમાવશે.’

એવાં ચીનનાં કમાક અંગ્રેજ અશીલુ માટે ખૂલી ગયાં.

અને ચીની શહેનશાહ પોતાના મહાન પ્રદેશમાં પેસતા ઝેરના દેલાએ દેખતો કપી જીક્યો એ અપમાનમાં ક્યડતો કપી બનતી નજર સંકેલતો બોલતો હતો: ‘અને હું...આ

લોભી અને ધૂર્ત પશુઓને માગ લોહના લોહીમાંથી દોષલ ધક્કા
અટકાવી નથી શકતો.

‘પશુ મારો લોહ...ચીન-લોહ એ સદન નથી કરી
લેવાનો.’ શહેનશાહ આપત-કાળમાં એના લોહને પહેલીવાર યાદ
કરતો હતો.

અને ચીની લોહ સૈન્યોનાં સન્માનભૂષાની જૂની યાદની
જીંધના નશા નીચે સળવળતો આ કારી ધાની વેદના તીચે જીકતો હતો.

અને વિકરાળ બનતો વિગટ ચીની શહેનશાહતને પશુ
હચમચાવી નાખતો ચાહીવાહી આચિયાઓને પોતાના પુણ્યપ્રકાશ-
નો પહેલો પડકાર સભગાવતો હતો.

દીપીંગ બજવો.

એમ યરોપનો શાહીવાદી દ્વારો ચીન દેશ પરનાં ભુગજૂનાં કમાડ ખખડારતો અને એક જ ધક્કે તેમને મુક્ત વેપાર માટે ખોલી નાખતો ચીનના જરી પુરાણ કોટકિલ્લા કેવા માટીના બની ગયા હતા તે પગ્વાર કરતો હતો.

અને ચીની જનતાને અપ્રીય પાવાના પોતાના સુધરેલા હક્કને સાબિત કરતો હતો.

ચીન દેશ કંપકાને જગી બિઝયો અને મંચુ શહેનશાહત તથા શાહીવાદી દુશ્મનો સામે કોપી બિઝયો.

એકે તેની જમીન હો-નો યુદ્ધનાદ ચીની કિસાનોમાં ગાજતો થયો. મંચુ શહેનશાહતનો નાશ મગાયો. યરોપમાં કિસાન-વિપ્રહોએ જે માગ રખૂ કરી હતી તે માગણી ચીની ધરતી પર હથિયાર ધરીને ધરનાર નીચળી.

અને મંચુ સરકારને હરાવનાર શાહીવાદીઓ પડતી શહેનશાહતની વહારે દોડતા આવ્યા.

ચીની જનતાનાં શોષણ પર સગવડા શાગહાઈના શ્રીમંતો અને શાહીવાદી ચીની ખાધિયાઓએ દીપીંગ બજવાખોરોનો સંદાર કરવા લશ્કર જમાવ્યું.

એ લશ્કરની સરદારી કરવા અને દોરવણી કરવા અમીન-અમીનિ શાહીવાદી સ્વયંસેવક બનીને આવી પહોંચ્યો.

કવાન્ટુંમ ઈલાકામાં એક ટુંમ-ચુઈ-સુન નામના આઈમીને સત ચડતું હતું અને મન થતું હતું કે પોતે મેશીઆ છે અને ચીન પર ચાલતી મંચુ સરકારની, હેવાનિયતનો સામનો કરવા પોતે જનમ્યો છે.

અને સામનો ક્યાં પછી !

પછી એના મગજમાં નવી રચનાને, સારી રચનાને ચીન પર ઉતારવાનો ખ્યાલ દેનો, એ ખ્યાલે એને જિભો કપોં હતો. એ ખ્યાલની આસપાસે એને અનુયાયીઓ મળતા હતા.

એ અનુયાયીઓની સામે એ ભાવિમાં ગૂઢ વાતો જોતો હોય તેમ જિભો રહેતો પણ આજે જ કરવાની બ્યવહારુ વાત જોલતો હતો ભગવાનનું નામ જાણતો હતો, સદાચાર ન્યાય મેળવવામાં છે એમ સમજાવતો હતો, જગત પર-ચીન પર ઈશ્વરી સમાજ ઉતારવા લડવુ પડશે, ચીન પર ચરતા મંચુ નામના પશુરાજને ઉખેડી નાખવું પડશે એમ એ કહેતો હતો.

અને મેશીઆએ મચાવેલી ધૂનમાં આસપાસનાં દુખીઓ અને બુખ્યાં કિસાને પોતાનાં સીધાંસાદાં હથિયાર ધરતાં એકઠાં થતાં હતાં અને અરેરાટી ઉપજાવતાં જાહેર કરતાં હતાં કે :

‘અમે જોડ્યા છીએ કારણકે મંચુ સરકાર નિર્દય બની છે. પ્રલયો અને દુષ્કાળોમાં પણ એના અમલદાર પશુઓ લોકોને પીડે છે, લૂટે છે અને દરેક રસ્તે ચીની સ્ત્રી-પુરુષો કકળાટ કરે , રડે છે, મરે છે... એવા પીડક પશુઓની સરકાર બની છે, એવી સરકારમાં થોડાક હજાર જીવંતીઓ જ ગોડવાઈ ગયા છે અને અમે તો કરોડો છીએ...

‘અમે કરોડોએ એ હજારોની એકવચ્છીને-સરકારને ફેડી નાખવાનો નિર્ધાર કર્યો છે, માથાં જીંચક્યાં છે, હથિયાર સન્માં

છે, અમે સળગી જઈને પ્રકાશ બન્યા છીએ અને અંધારાનો પ્રતિકાર કરીએ છીએ.

‘અમારે નવો સમાજ બાંધવો છે, જેમાં ન્યાય હોય, જેમાં બળવાન નબળાંને પીડે નહિ, ‘જેમાં બહુકારો અણબહુને શોષે’ નહિ અને જેમાં બહાદુરો બીકણને દબાવે નહિ...’

હું-શુભ-સુન એ બધી જાહેરાતો મેશીઆ બનીને ઇસુના નામનો જાપ જપતો પોતાને ઇસુનો સાચો અનુયાયી કહેવડાવતો જનતાનો જગ રચતો ધૂમતો હતો. અને એ નવો સંઘ નવી સમાજરચનાની વિગતો રચતો કહેતો હતો કે ‘સમાજની ધનદોલત જરૂર પ્રમાણે સરખે ભાગે વહેંચવામાં આવશે, જેડે તેની જ જમીન બનશે, અને બીજી જંગમ મિલકતો સમાજની લેખાશે. વિજ્ઞાનની રીતોથી સંક્રેા અને દુઃખોનો સામનો થશે, દુષ્કાળ સામે લડત મંડાશે અને એકેએક ચીની નરનારી અને બાળકને પૂરતાં રોટલી, રહેઠાણ અને આરામ આપવાને નવી રચનાની નીતિમાન સરકાર બંધાશે.’

એ જેહાદી સંઘ ટીપોગોનો સંઘ કહેવાયો અને એ જેહાદ ટીપોગ બળવાને નામે ચર ચર્ચ ગઈ. બળવાના મેશીઆ સામે ચીનને કિનારે પાથરણ પાથરીને પડેલી ઇસાઈ મંડળીઓએ આ નવી જામેલી ઇસાઈ હિલચાલને કચડી નાખવા માટે મંચુ સરકારને મદદનાં કહેણ મોકલવા માંડ્યા.

૧૮૫૭માં ટીપોગ સેનાએ નાનકોગ નગર લીધું અને તેને પોતાનું પાટનગર બનાવ્યું. પછી નાનકોગમાંથી ટીપોગ લશ્કરોએ ઉત્તર પર ચઢાઈ કરી ટીપોગ સેના ઉત્તર પ્રદેશને છતતી પીપોગ નગર પર પહોંચી પછુ ત્યાં આગળથી તેના બહાદુર સરદાર ચુંગ વાંગને યાંગત્રી સુધી પાછા હડી જવું પડ્યું.

સાત સાત વરસ સુધી ચીની જનતાની બનેલી ટીપોગ

ફોજ છડી, જીતી, અનેક અયકામજોમાં પડી, ને નાનકોગ પર લોકસત્તાનો વાવટો ફરકતો ગાખી મચ્યુ સરકારની સામેસામ ઝઘડતી લેખી.

પછી ૧૮૬૦માં મચ્યુ સરકારે અને તેના ખાંધિયાઓએ દીપીંગોને કચડી નાખવા ચીનને ખાઈ જવા પડેલા યરોપ-અમેરિકાના શાહીવાદના મારાઓની મદદ લેવાનું નક્કી કર્યું. શાંગ-હાઈમાં પોલી ચીની માલિકોની જમાત હવે સગવળી લીડી, સરકાર સફાળી જતી અને ચીન પર આવી પડેલી યરોપ અમેરિકાની શાહીવાદી જમાતોને ચીની જનતાનું ખૂન કરવાના મદલામાં ચીન પર વેપાર કરવાના ખાસ હક્કો લખી આપવા માંડ્યા.

મેક્સિકોથી એક વોર્ડ નામનો અમેરિકન સાદસિક ચીન આવી પહોંચ્યો એની પાસે પગદેશમાં છૂટકાટ ને અત્યાચારોની લાલચવાળા ગુડાઓનું એક લશ્કર હતું શાંગહાઈના બેન્કરોએ એને પૈસા આપ્યા, હથિયાર આપ્યાં અને ચીની જનતા પર છૂટો મૂક્યો.

પછી નીંગપો પર ચલાઈ કરના અમેરિકન વોર્ડ કપાઈ મૂવો પછી એના ગુડાઓની સેના જેવી ને તેવી મોજૂદ હતી. એ સેનાની સરદારી લેવા (મદદાતમા) ફર્નલ ગોરડન આવી પહોંચ્યો અને ચીની જનતા પર ખૂબી પડ્યો. મચ્યુ સરકારે એ નહારથીના ગુડાઓને હમેશ વીજળી-લશ્કર એવું મિરુદ આપ્યું.

પછી ચીની જનતાને હલાલ કરતાં મરથ પામેવા વોર્ડને સુંકોગમાં લાવીને દફનાવવામાં આવ્યો અને તેની મેલી માટી પર મચ્યુ નરકાગ્ના ખર્ચે એક દેવળ અણાવવામાં આવ્યું. ત્યાંના અમેરિકન રાષ્ટ્ર સમાજની મડળી દર વર્ષે એ મદિરમાં એક દિવસ વોર્ડના માનમાં ભેગી થઈને પ્રાર્થના કરે છે અને વોર્ડ તામના પોતાના થયતાનને ઈશ્વરો ભેટા કરાવી માનવતાનો ઉપદાસ કરે છે.

પણ વોડની જગાએ આવેલા ગોરડને પેકી ગ સરકાર માટે એક પછી બીજી હલાલખોરી ચાલુ રાખી અને સોફા દીપોગ સેનાના હાથમાંથી પડ્યું. દીપોગ કેદીઓ અને તેમના સહાયકો મળીને ત્રીસહજારને કર્નલ ગોરડને સોફોની આસપાસ તરવાર પર કાપી નાખ્યા. પછી પરદેશી મૂડીવાદનો સંત સરદાર ગોરડન હેંમશો પર ચઢ્યો અને એક મુલનામનો પાઠરી વધુન કરે છે કે ત્યાં એણે સિત્તેર હજારને પકડી પકડીને કાપી નાખ્યા. હેંગશોનો એકેએક ગરતો લોહીના ખાખડાથી ઉભેચાયો અને સેકડો બીઓએ એ મહાત્માના ગુડાના અત્યાચારોમાંથી બચવા પાણીમાં પડીને અત્મઘાત કર્યો હેંગશોના પાણી પર લોહીની છારી પથરાઈ હતી, સેંકડો ચોટલાઓ તરતા હતા, હેંગશોના રસ્તા પર માથા ફરતાં હતાં, શબ સૂતા હતા.

મયુ સરકાર સામેનું તોફાન દાખી દેવા મુધરેલા મારા મસ્ત ફરતા હતા.

એમ કર્નલ ગોરડન મયુ સરકારના લશ્કરો દોરતો આગળ વધતો હતા. દીક્રુ સરોવરની કક્ષિણે લીઆગ લીધા પછી દલ હજાર દીપોગને એણે ઘેરી લીધા અને કદ પકડ્યા તેમાંથી નાના ઊંકરાઓ તથા ધરડા મળીને ચાર હજાર જેટલાઓને નાગા કરીને છૂટા મૂકવામાં આવ્યા અને છ હજારને વધેરી નાખી તેમના અંગોના કટકા ફરવામાં આવ્યા.

દીપોગ જળવાને, એના આગેવાનોને, ચીનની નવરચના કરવાના તેમના સહાયક નિરધારને અને ચીન પર નવી ઘટના ધકવા જૂતાને ખખડી ગયેલા મયુ સરકારના અમલને ઉખેડી નાખવા માટેના તેમના જળવાને એક અગ્રજ જુવાન પિઝાણી શક્યો. દીપોગ જળવામાં જોડાયેલી એક ચીની ઊંકરીએ એને દીપોગ જળવામાં ખેંચ્યો હતો.

એણે એની ચીની સખી સાથે બળવાખોર સેનામાં જોડાઈને કામ કર્યું; એ જોડાઈના આગેવાનોની મદ્દત બુદ્ધિમતાને પિછાણી, અને નવા ચીનના સર્જનના એ રાષ્ટ્રીય ઉજાળાને ઇતિહાસ લખ્યો.

પણ અંગ્રેજ ને અમેરિકન માલિકશાહીની જ મદદથી મંચુ સરકારે ટીપ્પોની સેનાઓને ઘેરી; લીધી, કેદ પકડી, એક સાથે હજારોની સંખ્યામાં ગોરકનની સરદારી નીચે કામ કરી.

ટીપ્પો બળતો શ્વેતો હતો ત્યારે ત્રીસ લાખ જેટલાં ચિનાઈ શરીરો બળવામાં કપાઈ જઈ ચીની ધરતી પર ડાવાવલાં ચૂસવતાં હતાં.

શાહીવાદી પાદરીઓની અંજલી પીને ઇસાઈ સરદાર જનરલ ગોરકન અંગ્રેજ અને રેય ફેન્ગ લઈને બળવાની ફાજ પર તૂટી પડ્યો. શાહીવાદી સમશેર ચિનાઈ જનતા પર ધોળે દહાડે બે ચાઈ ગઈ. સાદાં હથિયારોવાળી ટીપ્પો સેના શાહીવાદી યત્રી આગળ કપાઈ જવા લાગી. આ ધર્મયુદ્ધમાં શાહીવાદે મંચુ સરકાર તરફથી એ ચિનાઈ મારાઓને આગળ કર્યા. એક ચિનાઈ ઠક્કરાતી હિતોને આગેવાન સેંગ-કુ-શન હતો અને બીજો ખાંધિયાઓનો આગેવાન લી-ટુંગ-થાગ હતો.

ઈ. સ. ૧૮૬૪માં ટીપ્પો હિલચાલને શાહીવાદી મારાઓએ ઉઠા નાખી. ટીપ્પો બળવાના છવીરાયેલા આગેવાનો બહારવટે નીકળ્યા, ને બીજા રખડતા યજ્ઞ. લોકસમુદાયનાં હાથપિંજર પર શાહીવાદી જલ્લાદે મંચુ સરકારના પૂલગાને ફરી વાર બેસાડ્યું. શાહીવાદી જલ્લાદે ઔદ્યોગિક વિકાસ તરફ અવસ્થિત બનવાના ચિનાઈ ઉજાળાને કામી દઈ ચીનના વિકાસ પર છરી ફેરવી. ટીપ્પો બળવાને કચડી નાખી પરદેશી શાહીવાદો અનેક અંજરોની જેમ ચિનાઈ ગરદનમાં બોંકાઈ ગયાં.

ટીપીંગ બજારોએ સાત સાત વરસ સુધી ચીની પ્રદેશ પર (ટીન-કુઓ) શાંતિનું રાજ સ્થાપવા લોકબલિદાન દીધાં ક્યો અને ચીની ધરતી પર ત્રણ લાખક સુત્રો કોતરી કાઢ્યાં. એક મંચુ શહેનશાહતનો નાશ, બીજું રજવાડી રચનામાં કાન્તિ તથા શાહીવાદ સામે સતત સંઘ્રામ.

અને શાહીવાદીઓની મદદે ટીપીંગ બજારોએ કચડી નાખ્યો. અને કચડી નાખીને ફરી વાર ચીન પર તુકસાની રકમનો ગંજ ખડકાયો. ફરી વાર શાહીવાદી યુદ્ધજ્ઞદાનેએ ચીની પ્રદેશ પડાવવા માંડ્યા. ઈંગ્લેન્ડ અને ફ્રાન્સના શાહીવાદે સોહીલુદાણ પડેલા ચીન પર નવા કરારો લાદી દીધા. ગંધિયાના ઝારે પોતાની સરહદો મોગોલિયા અને મંચુરિયા તરફ ધકેલવા માંડી. પોતાને ઘેર આશ્રયીનું તદનામુ લખીને ચીન પર ત્રાટકી પડેલું અમેરિકી સ્વરાજ જોન-હે નામના પોતાના આગતિવાને ચીન સાથે ખુશ્કાં કમાડ રાખવાનો પોતા સાથેના મુક્ત વેપારનો કરાર કરવા મોકલવું હતું.

અને એ બેપિયો પોતાની માલિક સરકાર માટે શાહીવાદને આબોધવાની નવી નજર પેશ કરીને કહેતો હતો:

‘ નામદારો, હું ચીન ગઈ છું અને અમેરિકન સંસ્કૃતિના નામના એશિયા ખંડના કરોડો મનુષ્યોના કમાડ અમેરિકા માટે ખોલી નાખવાનો છું ’

અને હેલેમ કુશીંગ નામનો અમેરિકાએ શાહીવાદી પ્રાચીન રામન માલિકાએ શોધેલી પરાધીન પ્રદેશોને કચડવા બીજા પ્રદેશ પર પોતાના પ્રદેશની પોતાને માટેની ન્યાય હકૂમત ચાલુ કરવાનો વાધીયા મુદ્દામે કરાર કર્યો. ચીન પર શાહીવાદે ‘ એક્સ્પ્રેસ રેસિટરીઆસિટી ’નો બેચરમ વાવેલો ફરકાવ્યો.

અંગ્રેજ 'સંસ્કૃતિએ એવો જ ફેરાર નાનકોગ મુકામે કર્યો હતો. અમેરિકા શાહીવાદે એથી પણ વધારે ફૂર તદનામું વાંધીઆ મુકામે કર્યું. એ ફેરાગની રજૂમી કલમ કહેતી હતી કે:

‘અમેરિકાનાં કોઈ પણ નાગરિકા ચીનમાં ગુનો કરે તો તેમનો અમેરિકન કોનસલ અમેરિકા કાનૂન પ્રમાણે ન્યાય કરશે.’

એમ ચીનની ધરતી પર ચીની શહેનશાહતનો અને ચીની સરકારનો નિષેધ થયો અને ચીન પર શાહીશાહીઓનો અમલ શરૂ થયો.

આ અધી લીલા દેખતો જાપાની બર્જર પશુ ૧૮૯૪માં ચીન પર ચડ્યો. પાપામાંથી સડી ગયેલી મચ્ચુ શહેનશાહતે જાપાનને નુકસાની પેટે, ૩૦૦,૦૦૦,૦૦૦ ટેકસ સિક્કાઓ બરપાઈ કરીને પાછો કાઢ્યો.

પાછો વળીને એન્ગ્લી રકમમાંથી ચીન પર નવું આક્રમણ કરવાનો સાજ જાપાને ઉતાવળથી સજવા માંડ્યો. *

એણે ઘરોપે બાખ્યા હતા તેવાં કારખાનાં મંધિરા માંડ્યાં. એણે ઘરોપે બનાવ્યા હતાં તેવાં મંત્રાલયો બનાવવા માંડ્યાં અને પછી ઘરોપે પહેર્યો હતો તેવો પોશાક પહેરીને સાહેબ બનીને એણે ચીન પર ચડવાનાં સમયપત્રક ઘડવા માંડ્યાં.

શહેનશાહતનું શમન

અંદરબહાર ચીની જનતા પર શોષકો જેસી ગયા. અંદર-
તરથી ચીની જીવન પર સંહાર મચાવતા દુશ્મનો જાગી પડ્યા.
નની અંદર સોડેલી મધુ સરકાર ચીની લોકને ચૂસતી હતી.
નના એકેએક કમાડ પર પરદેશી શાહીવાદ પોતાના લશ્કરો
ને પોતાના પોલીસો સાથે પોતાને ફાવે તેમ વેપાર ખેડતો
તાની અદાલત આધીને ખેડો હતો.

એ બધી કારવાહી સામે દીપીંગો લડ્યા અને મરી પરવાર્યા.

એ મદેલાંની માટી પર ચીની શાહીવાદી, ચીની ખાંધિયો,
તેની વિચલિતતા અને ચીની શહેનશાહનો અમલદાર અવમાન
ભાવરતી સંગીનો ધરતો હતો. એ બધાની ઠેકડી કરતી દીનદયા
રવા યરોપના પાદરીઓ આમેશાન મકાનોમાં આજોડતા હતા.

હજારો વરસ પહેલાંનો કનફ્યુચિયસ અને એ હજાર વરસ
રતો બુદ્ધ ચીની જીવનની વફાર કરી ચકતા નહોતા. શાહીવાદી
કુઓને પૂછડે બધાઈને આવેલા પાદરીઓ ચીની જીવનનો
સ્થાનક ઉપહાસ કરતા હતા. ચીનનું કેન્ટન બંદર હવે ધીકતો
પાર કરતું ચીની જનતા પર ચિકરાગ પડાવ્યો પાયરતું પશું
હતું. કેન્ટનની આસપાસનાં ગામોમાં દીપીંગોએ ગળવેલા બગવાના
માકાં નાજો હજુ ય દગ્ગરના હતા.

‘હું ય દીપીંગો દતો.....દીપીંગો દેવના માથુસ હતા

પણ તે હાર્યા અને મર્યા. આજેય-આપણા ગામના પાદર પર તેમનાં હાડની કથિકાઓ વેરાવણી પડી છે. ’

૧૮૬૬ની સાલમાં કેન્ટન પાસેના મુઈ હેંગ ગામમાં જન્મેલા એક ખેડૂતના જુવાન દીકરાને તેનો કાકા ગઈકાલે જ વીતી ગયેલી માદની છત્રી દેખાડતો રહેતો હતો.

અને જુવાન બત્રીજે અજાજ બનીને જોઈ રહેતો, પૂછતો હતો: ‘તમેય દીપોંગ હતા, કાકા!’

‘હા, દીપોંગો તોફાનીઓ નહોતા, મારા જેવા ભલાબોળા ખેડૂતો હથિયાર ધરીને તીકળ્યા હતા અને ચાલીસ લાખ ચીન પર એકે તેની જમીનનો ગણનાદ ગમવતા હતા...એ તો કાળનાં પરિજન પોતે જ પોતાનાં હથિયાર ધરી લે છે. ’

‘એ કાળના પરિજન...પાછાં ક્યારેક આવશે ને કાકા... અને ત્યારે હથિયાર પણ ધરી લેશે ને?’ જુવાન કાકાની છત્રીમાં કાન્તિનો શ્વાસ ખેંચતો પૂછતો હતો.

‘હા, પણ ત્યારે હું...હું નહિ હોઉં, મારી દવે ઉમર ચઈને!’

‘પણ હું તો હોઈશ ને?’

‘તુ તો હોઈશ જ પણ...’

‘શું?’

‘આપણા દુશ્મનો ધણી દૂર હોય છે. ’

અને પછી જુવાન કાન્તિનું રટણ કરતો હવાઈમાં ભણવા ગયો અને સાંધી પાછો આવીને ૧૮૮૩માં હોંગકોંગની ક્વીનસ કોલેજમાં ભણ્યો. પણ હવે એના કાકા મરણ પામ્યા હતા અને હોનોલુલુથી એનો વેપારી ભાઈ એને મદદ કરતો હતો.

બાણીને જુવાને કોલેજની પચી મેળવી તથા પોતાના કાન્તિકારી ખ્યાલથી ડો. સુન ચીની જુવાનોનો મારીતો બન્યો.

એણે તરુણ ચીનને નિશાન સંભળાવ્યું: 'આપણે મધ્યે હાકન-
થાકતો નાશ કરી ચીનને પ્રજાસત્તાક બનાવવું છે.'

અને તરુણ ચીનમાં નવો નાદ મળ્યો, 'શાંતિને તોડી નાખો!'

ચીન પર બેઠેલા કનકયુષિયસે રમેલી હજારો વરસ જૂની
'વાડ તોડીને તરુણ ચીન ગંજતો હતો. નિર્વાણ પાળવા સમાધિ
લગાવેલો જુદા જાણે એકો ધર્મ જતો હતો. તરુણ ચીન નદી
દાકિણ ગંગવતો હતો.

પોતાની વંડીઓના કમાડ વાસીને હસુંબા ધોળતા ચીની
માલિકો ચમકી ઊઠતા હતા.

'અરે આપણે ત્યાં કંઈ નવું શું આવી ગયું?'

બોલતી ચીનના નાગક શહેનશાહ કવાગ-સુને પપાળતી ચીનની
રોજબુગ ધારણ કરીને બેઠેલી રાણી હોવેજર અકળાતી પૂછતી
હતી. વિષયના ક્રીડા જેવા કમુકીઓ અને અધાર પડિતો એન
કંઈ જવાન આપી શક્યા નહિ.

અને જનતા નૂતન ચીનના ચોવડિયા એના કાન પર ગધાડે તે
વધારે અથડાવા લાગ્યા. શહેનશાહઆનુના ઘડપણની અસાધીલતા
ઝખી પડીને મૂઝાઈ મ્હી એના આનંદના સમારભો અને ચાલી
સરોવરો પગની મીજનાનીઓમાથી ગસ ઊડી ગયા કિલ્લનધીઓ
વટાવીને આવતા નૂતન ચીનના અવાજો એના મહાલવના હુબ-
એનને ખાટા કરી ગયા.

શહેરો અને ગામોમાં દેર દેર ખાનગી મડગાઓ મગવા
લાગી. જુવાનો કવાયત કરવા લાગ્યા.

એ મડગો 'પ્રમાણિક સમતાની મુક્તીઓ' તરીકે જનનીર્તા
બન્યા. એનું ટુકું નામ બોકસર કહેવાયું. બોકસરોની બગવાખોર
હુકડીઓ લમવા લાગી.

'આવ-હો-ટુઆન' બોલતી હોવેજર રાણી એની મા-

રાતની પથારીમાંથી કપી ઊઠતી હતી. એણે મેધારાની દિલચાલ ચલાવનારા આગેવાનોના શિરચ્છેદ કરાવ્યા હતા. એને ક્લીઓ-પેટ્રા બનવાનાં સ્વપ્ન આવતાં હતાં ત્યાં એના કિનારાઓ પર પથરાયેલા પરદેશી શયતાનો આખા ચીનનો ભાગ વહેચી ખાવાનાં કાવતરાં કરતા હતા અને ‘આય-હો-દુઆન’ (દેશપ્રેમની મુક્તિ) હવામાં વીંછાતી હતી. એ બંનેની વચમાં દયામણી બર્તને વિકરાળ થતી ડાવેજર કહેતી હતી:

‘હાલે એ પરદેશી શયતાનોને એકવાર મેંદાર ચર્ચ જાય પણ...’

‘પરદેશી શયતાનો સાથે દેશની ડાઘ પણ...’ એની ચૂંચાતી દંડપનામાં એક આકાર આડો આવતો હતો. એ આકાર દુગ-સુઆન-ફૂનો હતો. ટીપીંગ બળવાના શહીદ સરદારના એ ત્રીજા ભાઈએ દક્ષિણમાં દેશપ્રેમ મુક્તિ ઉગામી હોવાના સમાચાર એને સંજ્ઞાઈ ચૂક્યા હતા. દર વરસે એના રાજ્યમાં બળવાના સમાચાર આપ્યા કર્યા હતા પણ આ વારે તો પેલી મુક્તિના બોમબીતર આકારો પથરાઈ ગયા હતા. દક્ષિણમાં જોડેલું તોફાન દખાવું નહોતું.

એટલે એને એક અકલ મુક્તિ. એણે એના જમસોને જમાવીને આદેશ આપ્યો: ‘તમે દેશમુક્તિઓ સાથે બળી જાવ. એ મુક્તિઓને પરદેશી શયતાનો પર વીંછાવા દો અને એના શાપમાંથી આપણી ગાદી જોતરી જાય એવું કરો.’

અને અમિજાગ સાથે મમત ખેલવા રાણીના જમસો રવાના થઈ ગયા.

ચીનબર પર દેશ-સમજાની મુક્તિઓ છૂટીજવાઈ બળવો પુકારતી ઉઠી. શાહીવાદી કમઠાણો પર આગ બમૂકી બેઠી. શાહીવાદી સાગરીનોના પ્રાણ પર બોક્સરોની મુક્તિઓ વીંછાઈ.

રાણી ડાવેજર એક યજમાન આરામનો શ્વાસ ખેંચી ટપી પણ

પરદેશીઓ સામે લડતા બોક્સરો છતે એમ પોતે ધમ્મતી જ નહોતી.

‘તો તો એ લોક દારશે જ ને...અને સંહારાઈ જશે.’

રાણીનો લશ્કરી જુગ-લુ પૂછતો હતો.

‘એ તો આપણે પણ ઈચ્છીએ છીએ.’ રાણી સમગ્ગવતી હતી.

‘પણ એનો અર્થ એમ થયો કે પરદેશીઓ છતશે અને પછી આપણી પાસે નુકસાની માગશે, પ્રદેશો માગશે.’ જુગ-લુ બોલ્યા.

‘હારતો.’ રાણી જોઈ રહી

‘અને તે બધું આપણે ભરી આપવું પડશે...ને એ બધો હાર ચીની લોક પર પડશે એટલે ચીનલોક પાછો આપણો જ અંત માગશે.’ રાણીએ પાંજરે પૂરેલો જુવાન રામ આખમાં આંસુ લાવતો દેખા રહ્યો, અને બ્રોથે: ‘એથી તો આપણે સુધારા દીધા હોત તો શું બોલું છું?’

‘પણ મેં સુધારાના સરદારોનો શિસ્તગ્રેહ કગવી દીધો.’ રાણીની નજર સામે તોફાનો ઢોડતાં દેખાયાં.

ચીનદેશની અહારની સરહદો પર શાહીવાદ ટાંપી રહ્યો હતો. અંદર ઘવાનગ ઢોડતા હતા. અને ખુદ પેકીંગ પાટનગર પર બોક્સર બળવો સળગી ગયો.

બોક્સર બળવો હિતરના પ્રદેશ પર પહોંચી ચૂક્યો હતો. પેકીંગ પર વીરતી દેશપ્રેમી મુક્તી વિકરાળ બનીને પરદેશી શયતાનોની કાઠીઓ પર તૂટી પડી. ચીન પર પથગવલી શાહીવાદી કાઠીઓમાં લોહી રેલાયા.

પણ દેશ દેશના શાહીવાદોએ પેકીંગ પર પોતાના લશ્કરો બોલાવ્યા. અગ્રેજ અને અમેરિકી પદાટ્યો આવી પહોંચી. ફ્રંચ અને જાપાની સૈનિકોએ બોક્સરો સામે લડાઈ શરૂ કરી. રશિયનો અને જરમન સૈનિકોએ ફ્રંચ કરી. પરદેશી શત્રુઓ આ બધા સામે એક બનીને ઊભા.

રાણી ડાવેજરના પાટનગર પર શાહીવાદનાં લશ્કરે તૂટી પડ્યાં. પેકીંગની દીવાલો પર શાહીવાદી ગોળંદાજ ગરજ ઊડી. રાણી આ આગમાંથી બચી જવા પાંજરે પૂરેલા ચહેનચાદતે મોડમાં લપ્પતે ગાડીમાં બેસીને ભાગી છૂટી, અને શેંસી પ્રાંતમાં મોંગાન નગરમાં પહોંચી ગઈ.

પેકીંગ પર પરદેશી શાહીવાદોનાં તંમૂર-ઘાડાં તૂટી પડ્યાં. દેશપ્રેમી મુક્તિ લોહીલુહાણ બની ગઈ. પેકીંગનાં ઘરઘર પર શાહીવાદી લશ્કરોએ લૂંટ ચલાવી. પેકીંગના ઘરઘરમાં શય બકાશાં. પેકીંગ નગરની નારીનાં શય શેરીઓમાં ચૂંચાયાં. પેકીંગ નગરની મેરીગોમા હાહાકાર મચ્યા અને લોહી, ધૂળ અને ધુવામાં ચીનનું પૂરુણ પાટનગર તરબોળ થઈ ગયું. પેકીંગની લૂંટમાંથી એકેએક શાહીવાદી સૈનિકે કમાણી કરી.

પાંખે આખા ચીન પર એક લગ્નનક અધિકાર હવાઈ ગયો. રાણી ડાવેજરનો મહાલય સગળીને ધરાશાયી બન્યો.

પછી પાછી આવેલી ચહેનચાદત પાસે શાહીવાદી મંડળીએ નુકસાની માગી. એ નુકસાનીની ૩૨૫,૦૦૦,૦૦૦ ડોલર જોટલી જગી ગદમ નીચે આખો ચીન કચકાયો.

એવી ૧૯૦૧ની સાલ ચીન પર ચિતકાર કરતી ખતમ થઈ ગઈ. શાહીવાદી મંડળીએ નવી નાતાલ કિજવી અને આખા ચીનને બંદોબી લેવાની વિકરાળ યોજના ખાનગીમાં નંકી કરી નાખી.

૧૯૦૧ના સપ્ટેમ્બરના સાતમા દિવસે લોહીમા ખરડાયેલા ચીન પર ફર શરતોનો સ્વીકાર કરીને ચીનની ચહેનચાદતે સહી કરી.

ત્યારે પેલો ચીનનો જુવાન ડોક્ટર સુન તરુણ ચીનાઓની એક ખાનગી સભામાં સમગ્રવતો દતો: 'ચીની ચહેનચાદતે પોતાને વિનાશ લેવાની ધડી પર સજી કરી છે.'

એ ધડીનો અંદાજ લખતો ડો. સુન-યાત-સેન પછી દેશ-

પગદેશમાં કાન્તિ મારે નાણા એકઠા કરતો અને તરુણ ચીનને કાન્તિની વાત સમજાવતો ફરવા લાગ્યો.

પછી ૧૯૧૧ની સાલ આવી પહોંચી અને વુશંગ નગરમાં અચાનક રીતે એક ઝોમ્મ ફૂટ્યો.

એ ઝોમ્મના ધડાકાથી ધમકી લોકેલી ચીની શહેનશાહતે નગવાઓરોની તપાસ શરૂ કરી, પણ ત્યાં તો એ ધડાકામાંથી જાગી લોકો હોય એવો બળવો આખા ચીન પર સળગી રહ્યો.

અને બાળક શહેનશાહે ગાદીસાગ જાહેર કર્યો પાંચ હજાર વરસથી ચાલી આવતી ચીની શહેનશાહત ૧૯૧૨ના આરંભમાં મરણ પામી.

ચીન પ્રજાસત્તાક જાહેર થયું. પ્રજાસત્તાકના પાટનગર નાન-કીંગમાં પ્રજાસત્તાકનો પહેલો પ્રમુખ ડૉ. સુન-યાત-સેન ચૂંટાયો.

અને ૧૯૧૨ના ફેબ્રુઆરીમાં સુન-યાત-સેન અને પ્રજાસત્તાકના પ્રધાનો નાનકીંગમાંની પહેલા મીંગ શહેનશાહની કબર પર ગયા એ કબરની છત્રી આગળ તેમણે જોરાકના બલિ મૂક્યા અને મીજબત્તો સળગાવીને કઢ્યું.

‘આપણા ચીન દેશની પર્વતો અને નદીઓવાળી પ્રાણીથી પણ પ્યારી ભોમ અમે મનુ શહેનશાહ પાસેથી છત્રી લીધી છે-જેમ એ આપણી પિતૃભોમને આપે મોગોસો પાસેથી પાછી મેળવી હતી તેમ. એ છત્રી આજે પ્રજાસત્તાક બની છે અને અમે તે પર નૂતન ચીન રચવાના કામમાં લાગી જઈએ છીએ.’ અને નૂતન ચીનને ઉગમ આજ્ઞાપાલ્યો.

એ આરંભને દેખતો અને ગણિયા પર સામાજિક કાન્તિના તાર ગૂંથતો લેનિન ચીની લોકને અજિનદન આપતો ૧૯૧૩ના મે મહિનામાં ચીની જનતા જોગ જે પાઠ લખતો હતો તેનું મથાણું હતું, ‘પઠાન યરોપ અને આગેફૂચ કરતો એશિયા’

અને જૂનના સાતમા દિવસે યુઆન મરણ પામ્યો તથા લી-યુઆન-દુંગ નામનો બીજો ખાધિયો યુઆનની જગ્યાએ પ્રમુખ બન્યો.

૧૯૧૭ના ફેબ્રુઆરીમાં અમેરિકન શાહીવાદે જરમની સાથેના રાજકીય સંબંધો તોડી નાખ્યા તથા ચીનને પણ તેમ કરવાની સૂચના મોકલી. લી-યુઆન-દુંગે જરમની સાથેના સંબંધો તોડી નાખ્યા પણ પછી અમેરિકાએ જરમની સામે લડાઈ જાહેર કરી અને ચીનને કહાવ્યું કે તમે પણ અમારે પગલે ચાલી પડો.

પણ લી-યુઆન-દુંગની કારવાહીએ તેમ કરવાની ના પાડી એટલે શાહીવાદી રીતરસમે ચીનનો ખાધિયો બદલ્યો. ટુઆન નામના સેનાપતિએ યુઆન સામે બળવો કર્યો અને અમેરિકન શાહીવાદની ઇચ્છા પ્રમાણે માર્ચ ૧૨ ટુઆને પ્રમુખ બનીને જર્મની સામે લડાઈ જાહેર કરી ત્યારે ૧૯૧૭નો ઓગસ્ટ મહિનો ખેસી ચૂક્યો હતો.

અને લશ્કર વિનાના મગદાર જોયો ડૉ. સુન કેન્ઝનમાં બેઠો હતો. કેન્ઝનમાં એની નામની સરકાર હતી. ડૉ. સુનની આગેવાની નીચેની પારલામેન્ટે ૧૯૧૮ના જાન્યુઆરીના ૧૭મા દિવસે દક્ષિણ-પશ્ચિમ ચીની ફેડરેશનની જાહેરાત કરી, અને પોતે શાંગ-હાઇમાં જઈને રહ્યો.

અને પેકીંગ અને કેન્ઝન વચ્ચે કામચલાઉ સલાહ થઈ.

ત્યારે વિજતા શાહીવાદો વરસાલીમાં શાંતિનું તકનામું લખવા બેઠા હતા. એ જ વિજેતાઓના પક્ષમાં ચીને પોતાના હીકરાઓ લડવા મોકલ્યા હતા અને પોતાની સેનાના ખર્ચામાં શાહીવાદી વિજેતાઓ ચીન પરની પકડ થોડીક લીધી તો કરશે જ એવી આશાથી ચીનના પ્રતિનિધિઓ પણ વરસાલીની બેઠકમાં જઈને બેઠા હતા.

અને પછી શાંતિ સલાહના ચોથા વિકાસનો સાતમો કાગળ વંચાયો કે ચીનની અંદરનો જર્મનીએ જીતેલો શાનદુંગ પ્રાંત

તથા સીંગટાવ-સીનાનકુ રેલ્વે પરનો જર્મન હક્ક તથા કુઓરોની જર્મન મિલકત જાપાની સરકારને અક્ષિસ કરવામાં આવે છે.

અને ચીન પર લક્ષ્યથી અસમાન સંધિઓ વિષે કાઈએ એક હરકત પણ ઉચ્ચાર્યો નહિ.

અંગ્રેજ-અમેરિકા શાહીવાદ ચીનમિત્ર તરફ ડાકુ ખનીતે નકુટાર્થથી હસતો હતો. ચીનની આશાઓના ચૂરા ખનતા હતા. ચીનનો ધવાયલો પ્રાણ નવો સંચાર પામતો સળવળી ઊઠતો હતો.

અપમાનિત ચીન યાદ કરતો હતો કે ચીન વિજેતા નથી. વિજેતાઓનો મિત્ર પણ નથી પણ ડાકુઓએ વહેચ્યા જેવો શિકારનો ટુકડો જ છે.

અને તરુણ ચીનના ધવાયલા પ્રાણે આ તહનામા પછી ત્રોળે જ દિવસે પડકાર ફેંક્યો પેકીંગ વિદ્યાપીઠનાં વિદ્યાર્થી ધમધમી ઊઠ્યા.

ચીનના પદર હળવ દીકરા જાપાન-વિરોધી સૂત્રો ગમતતાં પેકીંગના ગમરમા નીકળ્યાં. પેકીંગ સરકારના જાપાન તરફી ત્રણ પ્રધાનોને શિક્ષા કરવાનો અવાજ પેકીંગ પર ગાજી ઊઠ્યો.

વિદ્યાર્થીઓનું વિરાટ સમૂહસંતોષને ચડેલા વા-વટોળ જેવું વીકળતું આદ્યુ. સરખસના રસ્તા પર જાપાન તરફી પ્રધાન સાઓ-જુ-લીનને: મહાલય આવ્યો. પોતાના મહાલયની અટારીમાંથી ચીનનાં દીકરુઓનો સળગતો મિત્તળ દેખતો અને ઘરઘરતો સાઓ પાછલે ખારણેથી બાગી છૂટ્યો.

અને સાઓના ઘર પર કટક ચડ્યું. વિક્રાળ વહેતા માનવ-તાના પ્રવાહ પાછળ બહુબહુ સળગતું સાઓનું ઘર આ નવીન ચીનનાં તરુરોની તસ્વીર પર તેજછાયા પામતું હતું. ધૂધવતો પ્રવાહ ભેતભેતામાં ચાંગ-ચુગ-સીઆંગ નામના બીજા પ્રધાનના થા આગળ પહોંચ્યું અને ચાંગ મારે બાઈને દગ્ગી પડ્યો. પછી

જપાન તરફી ત્રીજે પ્રધાન હુ પકાપો અને જોમતેમ જીવે
રહેતો જાગી ગયો.

અને શાંગહાઈના વિદ્યાર્થીઓએ ૧૫મી મેએ વિદ્યાર્થી પરિષદ
જારી. ચીન પર વિદ્યાર્થી દિલચાલ સગળી જોડી. શાહીવાદી વિજેતા-
ઓ સામેના વિરોધ તરીકે ચીનનાં તમામ શહેરોમાં વિદ્યાર્થીઓએ
હડતાલ પાડી. ૨૬મી સુધીમાં ૫૫૫૬ દળર વિદ્યાર્થીઓએ હડતાલ
પાડીને પકાર ફેંક્યો.

એ પકારને પાછો કાઢવા પેકોંગના વિદ્યાર્થીઓ પર બલંકર
દમન શરૂ થયું. દળરો વિદ્યાર્થીઓ કારાગારમાં જકડાઈ ગયા.

પણ તોફાન શમ્યું નહિ. જપાની માલતો બદિલાર
પોકારાયો. વિદ્યાર્થીદિલચાલમાં ચીની જનતા જોડાઈ શાંગહાઈના
મજૂરો અને કારકૂનોએ વિદ્યાર્થીઓના છુટકારા માટે હડતાલ પાડી.

પછી જૂનની અધવચમાં જપાન તરફી ત્રણે, પ્રધાનોને
પેકોંગ સરકારે બરતરફ કર્યા. જપાન તરફી આનકુ સરકાર
સત્તા પરથી પછડાઈ ગઈ. પેકોંગની સરકારનો વડો દુઆન પાટનગર
છોડીને જાગી છૂટ્યો.

પણ એની ખાલી પડેલી જગાઓમાં અંગ્રેજ અમરિકી
શાહીવાદે તૈયાર રાખેલા ચીચલી ટોળકીના લશ્કરી આગેવાનો
આગળ આવતા હતા. હુ-પી-કુ ચીનના પાટનગર પેકોંગ પર
પોતાનો અમલ શરૂ કરતો હતો.

મચુરિયા તરીકે જાણીતા બેલા પૂર્વના ત્રણ પ્રાંતો પર
આંગ-સો-લીન જપાનનો આધિપત્ય બનીને ગમ કરતો હતો.
એકીઆંગ તથા શાંગહાઈ પ્રદેશ પર હુ-પુંગ-સીઆંગ અંગ્રેજ,
જપાન અને અમરિકી શાહીવાદને સલામી બરતો જામી પડ્યો હતો.
જનરલ ચેનના લશ્કરી કારભાર નીચે શાંસી પ્રાંત જપાની અને
અંગ્રેજ શાહીવાદની રહેમ-નગર તળે ચમકતો હતો.

અને દક્ષિણ ચીન પર હોમોંગની અગ્રેજ શાહીવાદી એક નીચે રહીને વિગ્રહખોરો એક કે બીજો ટુકડો લઇને ખેસી ગયા હતા.

ત્યારે એકલા કેન્ટન નગરમાંથી ડૉ. સુનનો અવાજ લોક-આઝાદીની ઝખના કરતો બેઠો હતો. લોક-આઝાદીની નેમ કેન્ટન-માં લોક-સરકાર ગચીને બેઠી હતી. એ કેન્ટન સરકારને કચડી નાખવા અગ્રેજ શાહીવાદ દક્ષિણના વિગ્રહખોર એન-ચુંગ-મીંગને હથિયારો આપીને ધકેલતી હતી.

એમ આગળ વધતા વિગટ ચીન પર ધરોપની શાહીવાદી શક્તિએ અગ્રા જમાવી દીધા હતા. એ હરોળમાં જાપાન પણ ધરોપી લેમાંસમાં ગોઠવાઈ ગયું હતું.

એ બધાના ખાધિયા બનેલા વિગ્રહખોરો ચીન આખા પર ચોથ ઉધગવતા લોક-જનતાનો સહાર મચાવતા ફરતા હતા. એ વિગ્રહખોરોના બધા મળીને ૧૫૦૦૦૦૦૦ સૈનિકો ચીન પર લૂટફાટ કરતા હાડાકાર વર્તીવતા હતા.

ધરોપ-અમરિકા અને જાપાની શાહીવાદે ચીન પર સુધારો ચોઠવી દીધો હતો.

ત્યાર ખોવાઈ ગયેના ચીનને શોધતો ડૉ. સુન કેન્ટનમાં બેઠો હતો.

‘ચીન ! ચીન !’

ચીન ! ચીન ! ચીન !

ચીન ક્યાં હતો ?

જ્યારે ચીનના ભૂતકાળના અધ્યાગમાં શગડીએ તાપતી ડાસીએ હંતશ્યાએ કમળી હતી, જ્યારે મૃદિયા સાધુએ કર્મનો કાયદો અને પુનર્જન્મનો ચક્રોવો સમગ્રવત્તા હતા, જ્યારે તેઓ શાંગ-ટાઓના ચમત્કારની, કનકચુશિયસની નીતિની વાતો કરતા હતા; ત્યારે ચીન ત્યાં હતો !

પશુ જ્યારે હોગકોંગ ને શંચદાર્ઘની બેન્કોમાં ચીનનાં ખૂન ખૂબડતાં હતા, ચીનના પેટ પર રેસ-કોર્સ દોડતા હતા, ચીનના ભૂખમરા પર યરોપના શાહોની હોટેલો પિચકારીએ પાગતી તાંડવ ખેલતી હતી, જ્યારે સદાગમરે ખુદનાં મુકાતાં દનાં, કે ચ અને જાપાની રેલ્વેએ પેતપેતાના રસ્તા ખોલરતી હતી, અને જ્યારે યરોપના સિપાઈએ, યરોપની પોલીસ ને યરોપના નફાખોરો બેકામ દોડતા હતા ત્યારે ચીન ક્યાં હતો !

ત્યારે ચીન ખોવાઈ ગયો હતો. ત્યારે ચીનનો ડોક્ટર મૃત ફોટેલા આજને સાધવા અહોંથી તહોં દોટ દેનો, હાહાકાર કરતો હતો, ‘ચીન, ચીન !’ એ વરસાવી તરફ દોડ્યો. એણે પેરિસની પરિષદ જોઈ, એ વોશિંગ્ટનના કોંગ્રસ ખૂંદી આપ્યો. ચીન ત્યાં હતો નહિ.

અને રાત પડતી હતી. આકાશમાંથી અધારનો પડો પડતો હતો. ચીનના પર્વતોની રેખાઓ જ કેવળ આકાશમાં અંતરાયો ગણા કરતી હતી. પર્વતો પાછળથી તારાઓ એકલી અદ્ધર સટકતી આશાઓ જેવા ટગમગતા હતા.

ત્યારે બે-ચાર ઝાડ નીચે થોડાક છોકરાઓ ને ભેંકરીઓ સભા કરતાં હતાં. કાંઈ બાપણ આપણું હતું.

‘અમે ‘હુમીલીએશન દિન’ની જયંતી ભૂજવીએ છીએ’ એમ એને કાંઈએ કહ્યું હો. મુનનો પડછાયો એક ઝાડના ઓથા પાછળ માથું ધુણાવતો હતો. થોડે થોડે છેટે ખેડૂતોનાં છૂટા છૂટા ટોળાં તમારો જોતાં ગણા હતા.

‘તમે બધા કયોમીનટાગમા કેમ એડતા નથી?’ હો મુન ખેડૂતોનાં ટોળા પાસે જઈ જઈને પૂછતો હતો.

‘મીનજાનીમા ?’

‘ના ના, કયોમીનટાગમા...આ બ્રો ચીન દેસ...’

‘કારણકે અમારા પગ એટલા ને’ સૌ સમજ્યા વિના જોઈ રહેતાં હતાં.

પછી એક દિવસે ગામડાં ઉન્સર કરના હતા ગામડાંની ધૂળ ઉડાડતા કિસ્તાન નરનારીઓ પશ્ચિમની ટેકરીઓ તરફ જતા હતાં. એક ટોળુ એક ધવાળલા મજદૂરને કીચકીને પશ્ચિમની ટેકરીઓ તરફ વળતું હતું. એક ખેડૂતની પીઠ પર માસિકે વાસની સોટીઓથી ફટકા મારીને ઘા કર્યા હતા. એ ઘાને સુખનો એ કપો ગણતો હતો. સાળો ને કરોડો, ચિનાઈ પીડિતોને જમીનદારી માસિકની વિમ્બદબ્બેર ઘટનાની હક્કાલ ચક્કી પર ચૂપાઈ જતી જનતામાં ભેલેલી આશા પર મીઠા માડનો ચીનને ગોધતો હતો.

ત્યારે જીવન-મસાળુમા બ્રહ્મા પડેલા કાંઈ પડછાયા જેવો એક જીવાન રાખ સૂંધતો હતો. વેરાળવા જીવનનાં દાઢની દબિડાએને

ખખકાવી જોતો હતો તે માટી પર છલકાતી આંખો ઠારતો વિરાનમાં પૂછતો હતો કે:

‘આવો અફાટ પડેલો પ્રદેશ ! આવો, કચકાતો, પીકાતો, રિખાતો, ગુલામ લોકસમુદાય ક્યારેક ઊડશે કે ?’

– ‘ઊડશે જ ઊડશે...’ એનું દિલ ઝંખતું હતું.

‘એવો એ જુવાન મસાણામાં જીવન શોધતો હતો. એવા એનું નામ ડો. સુન-યાત-સેન હતું. એ જુવાનનો દેશ જેવો દેશ ખોવાઈ ગયો હતો.

‘મારો દેશ, મારો દેશ...મારો ચીન ખોવાયો છે.’ એ ઝંખતો-ઝૂરતો હતો.

‘મારો દેશ...મારો ચીન છે જ નહિ શું ?’ એ અકળાયેલો પૂછતો હતો.

‘જ્યાં ચીન હતો ત્યાં તો મેંદાને જંગ ઝૂકે છે...જ્યાં ચીની ધરતી હતી ત્યાં માલિકોની રણબોમ છે, રણબોમ...!’ એના કાનમાં ભણકારા વાગતા હતા, ને એ સોંકી પડેલો આંખ ફાડીને જોઈ રહેતો હતો.

ચીનના કિનારાઓ પર ગોરા મહેમાનો ખચરાઈને પડ્યા હતા. કિનારાઓનાં પાણી પર ચીની લોક ને નગરજનો સામે એાં ફાડી રહેલી યુદ્ધ-નૌકાઓ હોંચતી ખડી હતી. ચીનનાં શહેરોમાં પોતાની કાયદેસર અદાલતોમાં ચીની લોક પર જલ્લાદી ન્યાય જોખતાં ‘લીગેટનો’ લાગી ગયાં હતા. ચીની નગરનાં હવાખાનાંમાં ચીનને પેસવાની મનાઈ હતી, ચીનના બાગબગીચાઓમાં ચીની નગરજનને ખેસવાનો પ્રતિબંધ હતો, ચીની રસ્તા પર ચીની લોકને ચાલવાની ના હતી, ચીની રેરોડમાં ચીની હાથુન થતો હતો. ચીનને હડસેલીને ગોરા મહેમાનો ચળકતો પોસાક પડે

અમાતા પક્ષ લગાવીને, અગતી દાઢી પર તેજ, માલિસ કરીને,
૧. જીવી, એક પર કમકતી ગોરી નારીને મુજરો કરતા ચીનની છાતી
- પર મગરૂજ કરતા હતા.

ગોરો તુડ મિમ્મજ ચીનની છાતી પર ચીનનું ખૂન, ચીનનું
- ફૂલ, ચીનનું ખમીર કચકતો ચીન પર રાજ કરતો હતો.

એ ગોરી માલિકીનો તુડ મિમ્મજ પોતાના હાથ લોહીથી
ખમાડ્યા વિના ચીની લોકનાં માથાનાં તુંબડાં થરીર પરથી ઉતારીને
રસ્તા પર ગળકતાં કરતો હતો. પોતાનો અવાજ પશુ કોચો ક્વા
- વિના એક ઈશારે પડકાર કરતો કપાવતો હતો, ને એ મિમ્મજ
ચીનના પહાત પ્રદેશ પર પોતાના ખાસ હક્કોને તોપની ડોક
જીવી કરીને જ ચિતાર્થ માટી પર ફેંપતો હતો.

એવું રાજ મંડાણું હતું એવા ફરમાન ટૂંકા અને ચીનની
ગરદન પર રહેસાતી કન્વતી જેવાં કાલિદ્ર વ્યાવતાં હતાં. પડેના
ચીનના હાંકા પર એવી પગદેશી મૂડીની દિલચાલ ધોળા દિવસે
દોડતી હતી

એવી દિલચાલના ધામે દૂબો ફરતો એ દેખતો હતો

દેવો દીધેલો દેવતાઈ રાજવશ સડી ગયેલા મૂળમાથી
મરડાઈ પડતો હતો, ત્યારે ચીનના ઉદ્દામોમા એ આગેવાન હતો.
ચીન પરથી સડી પડતા રાજવશને દેખતો જાપાની માલિક
નાગાજ થતો હતો પણ નવા ચીનમાથી ઉતર-દક્ષિણની એ પાંખો
દટતી દેખી રાજ થતો એ દેખતો હતો. દૂર પૂર્વની શાંતિ
માટે જાપાની માકડું ચીનના નવા જનાવમાં જને જાણુએ ટેકવું
એ ભોઈ રહ્યો હતો. જાપાનનો મતમુઈ નામનો એક કાસદ રાજ-
વંશની પડતી રામચાહીને ટેકવી રાખવાની વાતચીત ચલાવવા
પેડોંદ પહોંચ્યો હતો અને તે જ વખતે ચીની જાજવાખોરો સાથે
પણ જાપાન સમુદ્રનો ધારો-સલાહકાર ડેનીસન વાલાધાટ ચલાવી

રહ્યો હતો. ખીજું બાલુ રાજવંશ અને પોતાના બળવાખોર પક્ષ અને સામે કાવતરું કરતો અંગ્રેજ શાહીવાદ યુઆન-શી-કાઈના કપાળમાં ચિનાઈ સ્વરાજના પ્રમુખ તરીકે તિલક કરવાનું કંકુ ધોળતો હતો. પછી યરોપ-અમેરિકાએ યુઆન-શી-કાઈને ચીની સ્વરાજના પહેલા પ્રમુખ તરીકે ૧૯૧૧ માં આશીર્વાદ આપ્યા ને એના ચીનમાં રખડતો નાસભાગ કરી રહેલો એ ચિનાઈ પાટનગર પેકીંગમાં ખેલાતા નાટ્યરંગ ભેઈ રહ્યો હતો.

પછી પહેલા શાહીવાદી વિશ્વયુદ્ધની રણખાંજરી ખખડી એના કાનમાં અથડાતી હતી ત્યારે ચીની જનતા એની ૪૮મી જન્મંતી ઊજવતી એને સભળાતી હતી. યુઆન એની કમરમાં દફનાતો હતો. નવો પ્રમુખ લી-યુઆન-હુંગ, નવું બંધારણ લખતો બેઠો હતો, ને એનો મુખ્ય પ્રધાન ટુઆન અંગ્રેજ શાહીવાદે માડેલી લકાઈની ધૂંસરીમાં ચીનને ભેતરવાના તાણા વણતો બેઠો હતો, ત્યારે હિતાવળો ને અકળાયેલો એ ૧૯૧૭ના માર્ચના ૭ મા દિવસે અંગ્રેજ વિઝહખોર લોઈક ન્યોર્ગને ખુલ્લો કામળ લખતો હતો ને યુદ્ધનો વિરોધ કરતો હતો.

પણ એનો વિરોધ અંગ્રેજ શાહીવાદે ચીન સામે ધરેલી સંગીનના શોરખોરમાં ઊડી જતો એ ધડકતે દિલે ભેઈ રહ્યો હતો. ચીનનો આધિપો પ્રમુખ મેના પહેલા દિવસે યુદ્ધમાં જીતરવા યુદ્ધનો વિરોધ કરતી પોતાની રાજસભાને જરખાસ્ત કરતો હતો ને ચીનને શાહીવાદી કતલખાનાને ખીંચડે બાંધતો હતો. પછી 'લકાઈ' ખતમ થઈ અને યરોપ-અમેરિકાના શાહીવાદી ડાકુઓ વરસાલી મુકામે વિશ્વચાતિ ઘડવા બેઠા. લકાઈના ચિકારની વહેચણી કરતા ને વિશ્વચાતિની માગનાં મણુકા પાછળ મણુકા દોડાવતા શાહીવાદી શિકારીઓમાં વડો એવો લોઈક ન્યોર્ગ જપાન સાથે પોતાને થયેલા ખાનગી કરારને માદ કરતો બેલતો હતો:

‘ ચીનના શાનદુગ ઈલાકામાં જર્મનીના બધા અધિકારો, બધી ખાનગી મિલકતો, ધનદોલત, બધી લાગવગ ને બધી માલિકી જપાનને અક્ષિસ આપવામાં આવે છે. ’ એની યાદ સગમતી હતી.

‘ અમારા ચીનનો....અમારો શાનદુગ...અમારું અંગ કિતરડીને જપાની જલ્લાદને બેટ ધરે છે ! અમે તમારે મિત્ર-રાજ્યોને પણે માયાં વઢાવ્યાં તેનો આ બદલો કે ! ’ ચીની પ્રતિનિધિઓ પગથી માયા સુધી કંપી ઊઠ્યા હતા અને એની અંખના કૂણ ઊડી હતી. એક તુંડ મિજાજનું લયાનક હાસ્ય એમની મજાકમાં ખખડી રહ્યું. ચીનના કિનારા પરથી એ જ ઉપદાસ આઠે પહોર ઊઠ્યા કરતો એણે ક્યાં નહોતો સાબલ્યો ? ત્યારે વરસાલીથી પાછા આવેલા ચિનાઈ દીકરાઓ સાથે ડૉ. સુન આખો સગવળો ઊઠ્યો હતો.

અને એક ઉડેથી ખીજે ચીનનું સ્વમાન હચમચી ઊઠ્યું.

‘ આ જલ્લાદી જમાત સામે...આ શાહીવાદી શિકારીઓ સામે સચામ વિના-લોકસચામ વિના કોઈ આરો નથી અને એક પછી ખીજ લડત વિના ચીનનો લોકસમુદાય જાગવાનો નથી ’ ડૉ. સુન વિચાર કરતો હતો, ‘ પણ એમ અને કેમ ! ’

પણ એના વિચારની આડે ચીની વિગ્રહખોગની જમીનદારી તરવાર પ્રસાતી હતી. આજ સુધી ચીની લુહારોએ એ તરવારે ઘડે ગાખી હતી. એ તરવાર વાકી વળેલી હતી, પહોળા પાના-વાળી હતી, હારે વજનવાળી હતી. એ તરવાર જમીનના પ્રદેશો પર તૂટી પડતા વિગ્રહખોરનું ફગ્માન બોલતી બૂખે મરતા બાહુતી કિસાનોના હાથમાં કિસાનોની ગરદન પર ખેંચતી હતી. એ તરવાર બૂખરી કમલીના હાથમાં ઘહેરો લૂટતી હતી, મદિરો લૂંટતી હતી, ગેમા પાકે કચડતી હતી, અંદર અંદરનાં લોહીમાં રેતાઓ ઘોલી ને તાડવ કરતી આડીગેબી દોડતી હતી. ચામડાના

મ્યાંનમાળા એ વિગ્રહખોરની તરવાર ધૂળથી રમદોળાયલા થાકેલા-
પાકેલા, બૂખથી કંટાળેલા, દુઃખથી ત્રાસેલા કિસાનને, જંગલોમાં,
પર્વતો પર ને ખેતરો પર કિસાન સામે લોહી છંટાવતી હતી.

‘એ તરવારમાં મઢતો લોહનો દરેક ટુકડો ચીની લોકોનું લોહી
રેડે છે...એ તરવારને પરાજય કરવો પડશે ને એ સમગ્રને લોહના
હાથમાં લોક સામે જ નહિ, વિગ્રહખોર જમીનદારીએ માટેલી
શિકારી લૂટ માટે જ નહિ પણ ચીનને ભરખી જતી શાહીવાદી
બૂતાવળને ભગાડી મૂકવા જિંચકવી પડશે.’ એને સમજાતું હતું.

અને એ યરોપ-અમેરિકા ને જાપાની શાહીવાદી જાલિમોને
ચીનની માટી પરથી મારી હટાવવાના પહેલા પગલાં તરીકે એક
ચીન...સંયુક્ત ચીનની આહ્વાન જગવતો જગતભરના પીડિતોની
પિતૃભોમ સોગ્રિયટ રશિયાની બિરાદરી માટે હાથ લંબાવતો
સાથીદારીનો ગાક બાધતો હતો. અને એને ચીન દેખાતો હતો.

ને તેમાં ચીનનું પેઈંગ નગર સીગેશનની દાઢમાં દબાઈ
હતું, ચીનના શાંગહાઈ પર ‘ફેરીન સેટલમેન્ટ’ની ચૂક લાગી
ગઈ હતી, ચીનના ટીનસીનની આસપાસ ‘કનસેસનો’ની ડાહ્યો
ગરબો રમતી હતી, ચીનના કેન્ટન પર શામીનનો ઝાળો ઊતરી
ચૂક્યો હતો.

‘પરદેશી મૂડીઓએ બાધેલી બેન્કો, સદાખોરોની ઈમારતો,
ફ્રાન્સ ને જાપાનની રેલ્વેઓનાં તારનાં દોરડાં અને અગ્રેજ કાપડ-
મિલોનાં બૂંગળાંની પેલે પાર ચીની માટીમાં લપેટાયેલો, ચીની
ધૂળના શ્વાસ-પ્રશ્વાસ ફૂંકતો, ચીની જમીનના કણ પર લાકડાનાં
હળ ફેરવતો, ધાનના ઢમલા પકવતો, ખાણો ખોદતો ચીનનો લોક
પડ્યો હતો. એણે એ દેખ્યો.

‘એ લોકની ધોરી નસને પરદેશી જલ્સાદોના દરિયા-
દિનાના પર ગોઠવાયેલાં હલાલ-ધરો સાથે બાધતો ચીનનો જ

નેજવાડી પશુ હતો, ચીનનો ખાંધિયો હતો, ચીનનો નમકદરામ હતો. એણે ખાંધેલા નળોમાંથી ચીની જનતાનાં ખૂન કિનારા પરનાં ગોરાં હજારોખાનાં તરફ એજ વહેતાં કરતો હતો. ચીનનાં ખૂનને લઈને વહેતા નળ પર એ ખાંધિયાઓ પોતાના નફાના હિસાબ કરતા એસી ગયા હતા. જમીનદારોના મુકાદ્દમો હાથમાં ચાણક ને બંદૂક લઈ ઘોડા પસાણના હતા, ને ચીનના જ હુદ્દિ-માન ઘીકરા નાક પર ચશ્માં ચઢાવી, કપાળ પર ટોપીની ચાંચ નમાવી ચીનની શરમતા ચારણા બન્યા હતા.

‘મારો ચીન ! મારો ચીન !’ એના સળંગતા શ્વાસની ચરણો ધીખતી હતી, ને એનું દિલ ધમકતું હતું.

‘મારો ચીન ત્યાં છે જ્યાં ચિનાઈ ગોદીઓ પર દોહીના પરસેવા પાડતી મજૂરી ખાંધ પર મજુબ્બી ખોખાં ને કાથળાઓ ઉભેએ છે. જ્યાં ચીનનાં મજૂર નરનારી ને બાળ-બાળકી, અપટી ભાતની ભાડી પીએ છે. જ્યાં અરધી નાગી જનતા કપાળે, હાથે, પગે, લોખંડી સાંકળોથી બંદરતા બોમ સાથે બધાયલી દોહી ઝરે છે’ એને ચીન દેખાવા લાગ્યો.

‘ને મારો ચીન ત્યાં છે જ્યાં...ચિનાઈ નગરોના રસ્તા પર શિક્ષાઓ ખેચાય છે ત્યાં વળી ગયેલી કેડવાળો, ખેંચાઈ ગયેલા તંતુઓવાળો ને બારાઈ ગયેલી નસોવાળો ચીન જીવનનો ભાર ખેંચે છે, જ્યાં કારખાનાં છે ને મજૂરો છે, જ્યાં ખાળો છે ને ખાણિયાં છે...ને ત્યાં જ્યાં કપાસ બોગે છે, જ્યાં ચાના બગીચા છે, જ્યાં ભાતના ટગલા પાકે છે, જ્યાં ગુલામ નારીના પગ બધાય છે, જ્યાં રખાતોને સડાવાય છે, જ્યાં ઊકરીઓ છડેએક વેચાય છે, જ્યાં બાળકોનો કચ્ચરબાણ બોલે છે.’ એની બાંધ સામે ચીનની જમી જીવતી બની ને એને ચીન જડવો પણ જડેલા ચીનમાં એ ખોવાઈ ગયો હતો. એની જનેતાને સાંપડ્યા પછી

ચીનને ડો. સુન જડતો હતો. ચીનની ધૂન ધીખતો પરદેશીય પથગાયલી ચીની જીવાનીને પથ જગાડતો ડો. સુન-ચાત-સેન ચીનને ઢંઢોળતો હતો.

કરોડો લોકો નવા ઇવન પર સળવળતા આંખો ચોળતા હતા. વિદ્યાર્થી એના યોધાને સગાવવી એ હોળીની મશાલમાં મૂડી વાળેલો હાથ ઊંચકતો હતો. હમ્મરો વસ્ત્રથી બધાપણા પગની એડ ચીની ઊઠરી ઊઠતી હતી ને હમ્મરો વસ્ત્રથી સોંચેલા માથા પગના સાપના બારાની છટોને 'બોબ' કરતી ધણિયામાના ધણીપણાના સૌભાગ્ય પર કાતર મૂકતી હતી. મેંકેડો વસ્ત્રથી થીંછ ગયેલાં ચીનનાં પાણી ખગખગતાં હતાં, મેંકેડો વસ્ત્રથી ચીનના દિમાગ પર જાગ બિછાવીને બેઠેલો કનફુસિયસ અંધારાના પડછાયા જેવો જીગતી ઉષામાં લાગતો હતો ને ચીનના દિલમાં જાગતો સમાજ કાલ્મીકેસને ઉકેલતો હતો. મેંકેડો વસ્ત્રથી કમચકાણ ચતા ચીની લોકની ડોહ ખાસ અધિકારો સામે ઊંચકાતી ઇવવાનો હક્ક માગતી હતી.

ચઢતો જુવાળ

ત્યારે આજથી બે વરસ પર ચીની શ્રમમાનવોનો ગળકીય પક્ષ જનતાના જાગતા જુવાળમાથી દેહ ધરીને ચીન પર લાલ તારકની તસ્વીર બનેલો જિગી ચૂક્યો હતો. ૧૯૨૫ની એ સાલ હતી. જુનાઈના પાછળા દિવસોમાં શામહાઈની ફેચ વસાહતમાં એની પહેલી પરિષદ મળી હતી.

એ પરિષદના અરસામાં જ જાપાનનો શાહીવાદ દૂર પૂર્વમાં જાપાનના સૂર્યવંશી ઝંઝનો કંઠે ખખડાવતો હતો ત્યારે જ વોર્સિંગ્ટન પરિષદમાં શાહીવાદી મંડળી ચીન પર પેલા મુજરો કરતી હતી. ત્યારે એશિયનો માટે એશિયા કહીને દુનિયાની આંખમાં ધૂળ ઢિઢાસતા મીતસુઈ અને મીતસુબીશી કંપનીઓના માલિકો જાપાની શાહીવાદના લગાઈના રથના પેડામાં તેલ પૂગતા હતા.

પણ ત્યારે જ ચીની ધરતી પરથી સૈઝનૂનો ચીની દેહ શોષાયલા, દમાયલા ને ધૂળમાં ગ્રહોળાયલા જીવનની યાદ ખંખેરતો નવા જાનની મુક્કીની સલામી ભરતો પોતાના રાજકીય પક્ષની છત્રીની પહેલી રેખાઓ ચીનરતો હતો.

જેવી ચીની ધરતી વિરાટ હતી તેવો જ આ ચીની માનવ વિરાટ હતો. આજે ફરી માનવતાની કાન્તિએ મુશ્કાબો હતો તેવો પહેલો અવાજ એ બહનો માનવી પેદા કરતો હતો. એ

અરાજ પ્રજાસત્તાક ચીનનો હતો, લોક-આઝાદીનો હતો, ન્યાય-સમતાનો અને સમાન સાથીદારીનો હતો.

ત્યારે એના દિગમના માનમાં હોય તેમ નવા જાનનો ધુધવાટ અંગ્રેજ શાહીવાદની કાઠમથી સંભળાતો હતો. અંગ્રેજ જલ્દિમના ગુલામ ખલાસીઓ પોતાની માગણીઓ મંજૂ કરતા હતા અને ત્રીસ હજાર નાવિકો ૧૯૨૨ના જાન્યુઆરીમાં હડતાલ પુકારતા હતા.

પછી અંગ્રેજ શાહીવાદનો હોંગકોંગનો તાજધારી તુંગમિંગ જોસ્યો: 'તમારું નાવિકાનું યુનિયન ગેરકાયદેસર છે.'

અને અંગ્રેજ કાયદાના એ ફતવાનો ફિટકાર આખા ટાપુ પર ગાજી જીઠ્યો. હોંગકોંગના બીજા વીસ હજાર મજૂરોએ નાવિકાની હડતાલને પોતાની બનાવી.

હોંગકોંગના દરિયા પર ૧૬૬ જહાજો દોચતાં જીમાં ગ્લા. ત્રણ લાખ ટનના માત્ર દરિયાનાં પાણી પર ઝૂલ્યા કર્યાં. હોંગકોંગના ખંદર પર અંગ્રેજ કાળા બજારિયાં ઠકેળ્યા કર્યાં.

પંચાવન દિવસ પછી અંગ્રેજ ગવર્નરની સાન હેઠલે આવી. નાવિકાનું યુનિયન કાયદેસર થયું. નાવિકાની મગ પ્રમાણે પગારમાં વધારો થયો. અંગ્રેજ ગવર્નરને કામદારોની તાકાતે નમાઓ. હોંગકોંગના કામદારોનો કોમ્યુનિસ્ટ આગેવાન સુ-ચાઓ-જેન જનતાના જીવાળ પરથી ક્યોમીનટાગના નેતા ડો. સુનનું બહુમાન કરતો કહેતો હતો: 'ચીની આઝાદીની અમારી આ લડતના સાંચમાં, ૩૦૦૦,૦૦૦ સેન્ટની મદદ માટે અમે તમારો આભાર માનીએ છીએ.'

હોંગકોંગના નાવિકાએ 'પહેલો ગ્લાલજીરો ફરકતો કર્યો' અને પછી ચીનની 'ધરતી' પર આખી દુનિયામાં ઝોજામાં ઝોજા પચારવાણો ચીની મજદૂર જાગી જીઠ્યો. આખા ચીન પર

મજૂરમંડળે પથરાવા લાગ્યાં. ચીનના ટ્રેડ યુનિયનોની પહેલી પરિષદ કેન્ટન મુકામે એજ વરસમાં મે મહિનાના પહેલા દિવસે મળી. એ પરિષદમાં બસે. યુનિયનોના ૧૬૦ પ્રતિનિધિ હાજર રહ્યાં.

ચીનનો આધિપત્ય, ચીનનો વિગ્રહખેતર અને ચીન પર બેઠેલો શાહીવાદ પોતાની કરોડમા પહેલી વાગ કપ અનુભવી રહ્યા. ૧૯૨૨ના ઓક્ટોબરથી ચીની કામદાર પર દમન કરવાની યોજનાઓ આ ત્રણે જાલિમોએ ધડી કાઢી.

૧૯૨૨ના ઓક્ટોબરમાં કીલ્લાનના ખાણિયાઓએ હડતાલ પુકારી સ્થિતિશ માલિકીવાળી કીલાન ખાણમાં હળવે હડતાલિયાનો શોર માથા ઊઠ્યો. અંગ્રેજ આધિપત્ય વુ-પી-કૂ આ હડતાલને તોડવા આવી પહોંચ્યો. હડતાલિયા મજૂરો આ ગદ્ગદાદો સામે ઝૂમ્યા. સેક્ટો શહીદોના લાલ મુન્દથી વધારે લાલ બનેલો ઝડો કીલાનની ખાણ પર ફરકી ઊઠ્યો.

અને ૧૯૨૩ના આરંભમાં જ વુ-પી-કૂના પગલાને ધિક્કારતાં પેકીંગ-હેન્ડોના રેલ્વે કામદારોએ એમશો મુકામે પોતાની પરિષદ બોલાવી અંગ્રેજ શાહીવાદનો ચીની આધિપત્ય, વુ-પી-કૂ આ પરિષદને વિખેરી નાખવા આવી પહોંચ્યો. ફેબ્રુઆરીના પહેલા દિવસે એમશોમાં લશ્કરી કાયદાનો અમલ ગાળેલ મર્યો.

પણ કામદારોની પરિષદની કારવાહી સર યથા પરિષદના મંચમાં કામદારોના પ્રતિનિધિઓ ગોઠવાયા.

પરિષદના મંચ પરથી રેલ્વે યુનિયનનું નવું બધારણ વંચાણું હથેલ્યારે વુ-પી-કૂના માગઓ મંચ પર ધસી આવ્યા. કેટલાયે પ્રતિનિધિઓ કામદાર બધારણને પોતાના લાલ મુન્દથી મિરદાવતા વીધાઈને પડ્યા.

અને વિરોધમાં વીર દળર રેલ્વેકામદારોએ હડતાલ પુકારી.

ગાડીઓનાં એન્જિનો હોલવાઈ ગયાં. સિમ્નતોના દાયા ભિંચા લટકી રહ્યા. ગાડીઓની લંગારનાં શબ્દ બની ગયાં.

એટલે ચીનના ઘસઠરાવાદી ખાંધિયાઓ અને પરદેશી સાહીવાદી ક્રાન્સલોની સહા મળી, એ સહાએ નિર્ણય લીધો કે ગમે તે ભોગે આ હડતાળને કચડી નાખવી જોઈએ.

અને ફેબ્રુઆરીને ૭મે દિવસે હડતાલિયાઓ પર ગોળીઓની ઝડીઓ વરસી. સેંકડો વીંધાઈ ગયાં. સેંકડો ઘવાયલાં પશ્ચાં. હમ્મરો કામદારો ગિરફતાર થયાં અને ગિરફતાર થયેલાંને કામ પર ચડવાનો ઈન્કાર કરવા માટે ફટકા મારી મારીને મારી નાખવામાં આવ્યાં.

અને હડતાલ કામદારોનાં લોહીમાં ફૂંખી ગઈ હોય તેમ દેખાયું પણ પેકીંગ-હેન્કોનો વેદવે-કામદાર કચડાઈ જવાની ના પાડતો બીજા વરસના ફેબ્રુઆરીની ૭મી તારીખે ગઈ સાલ લોહીમાં ખરડાયલા યુનિયનના બધારણની રણુદાક ગજવતો પચાસ હમ્મરે સભ્યોને યુનિયનને ચોપડે નોંધતો હતો.

ત્યાર પહેલાં ૧૯૨૩ના આખર મહિનામાં મુગલી ક્યોમીન-ટાંગની પહેલી પરિષદ ચીની લોક-આઝાદીના પહેલી પંક્તિના બેરુબંધ તરીકે કામદાર લડવાને અભિનંદન આપતી હતી.

૧૯૨૩ના જૂનમાં જ બરાયલી ચીની કોમ્યુનિસ્ટ પાર્ટીની ત્રીજી પરિષદે જનતાની આઝાદીનો અવાજ રજૂ કરી દીધો હતો. એ પરિષદે ચીની રાષ્ટ્રની આઝાદીના સંક્રામમાં પોતાનો બધો ફાળો આપવાનો કાલ જાહેર કર્યો હતો.

અને એ પરિષદે આખી ચીની જનતાને આઝાદીના જંગમાં જમા કરવા માટે ચીનની ધરતી પર રજવાડાસાહીની રચનાને ખતમ કરી, વિગ્રહજોરોની જાલિમ એક નીચે કચડાતી મામ-જનતામાં કાન્નિ જગવી કામદાર-કિસાન જનતાના ક્રાન્તિકારી જોડાણની જમાવટ કરી ચીન પર પથરાયેલી પરદેશી સાહીવાદી

જમાતોને દરિયામાં હડસેલી દેવાની ઘોષણા જગતી હતી અને આખા દેશ પર એ ઘોષણાના પ્રતિધોષ ઘૂમવતા હતા.

૧૯૨૪ના આરંભથી જ નૂતન ચીનની નોખતો ધણધણી લાગી હતી. ક્યોમીનટાંગ અને ચીની કમ્યુનિસ્ટ પાર્ટિના એક મોરચો રચાઈ ચૂક્યો હતો. 'હિતર ચીન પર ચઢી આપણે દક્ષિણ-હિતરને એક કરીને, ચીની આઝાદ સ્વરાજોનાં એકમોનું બનેલું ચીની પ્રજાસત્તાક...' કેન્ટનમાં બેઠેલો ડો. સુન લાંબી નજર દોડાવતો હતો. પશુ એની નજરમાં આડો આવતો અગ્રેજ શાહીવાદ કેન્ટન પર હથિયારોથી ખડકાયલાં જહાજ ખડકતો હતો. આખા ચીન પર ખૂનખાર લડાઈ જગતીને ચીનને અંદર અંદર કપાવી મારીને ચીનના પ્રજાસત્તાકની નેમ ધૂળમાં ગ્રહોળી નાખવાનાં કાવતરાં ચલતો અગ્રેજ જોનબુલ ત્યારે હોંગકોંગમાં બેઠો હતો.

હોંગકોંગમાં ચીનાઓ માટે અશીલુના કસુંબા ઘોળતી હોટેલો ખૂલી હતી હોંગકોંગમાં ચીની સોનેરી ટાળાઓના અખાડા ઊંધંકા હતા. હોંગકોંગમાં શાહીવાદી ખાંધિયાઓ માટે ચીની છોકરીઓને વેચવાનાં ધામ ધીખતાં હતાં. હોંગકોંગમાં જ ચીની પ્રજાસત્તાકને ચીની લોહીમાં કુખાડી દેવાની શેતરંજના દાવ ખેલવાનાં બધાં સાધન અને આયુધો આપતો અગ્રેજ જલ્લાદ, હોંગકોંગ અને શાંગહાઈના બેન્કર ચોંગ-લી-પોને તૈયાર કરતો હતો.

અને એ બેન્કરની આગેવાની નીચે કેન્ટનના ખાંધિયાઓ એક મોટું 'લડિયાઓનું' લક્ષર જમાવતા હતા. કેન્ટનની છાતી પર એ હથિયારબધ લક્ષર કચામત કરતું હુકમની રાહ જોતું હતું.

'પશુ કેન્ટનમાં તો ડો. સુનની લોક-સરકાર છે ને...!'

અને જવાબમાં ખડખડાટ હસતો ચોંગ-લી-પો કેન્ટનમાં જાહેર કરતો કે 'પશુ અમે અમારી મિલકતો અને જાહેર શાંતિને સાચવવા-અમારા સ્વયંસેવકોની સેના રચીએ છીએ.'

અને એ સેનાને સજવાનાં આયુધો ભરીને અગ્રેજ શાહી-વાદીઓ યરોપના દરિયામાંથી કેન્ટનને કિનારે લંગરાયા.

કેન્ટન પર એ હથિયારો ઉતારવાની મના કરતું કરમાન ડો. સુને તાઝકતોળ રવાના કર્યું.

અને કેન્ટન પર ગોઠવાયેલી અધી પરદેશી ફોદીઓ તરફથી બ્રિટિશ કેનસલ જનરલ બરટ્રામ ગાઇસ્સે કેન્ટન સરકારના વક્ષા ડો. સુનને જવાબ મોકલ્યો:

‘બહુર શાંતિ સાચવવા જરૂર પડશે તો અમારું તમામ નૌકાલશ્કર તમારી સામે પગલા લેશે.’

‘પણ અહીં અમે શું કામ છીએ ?’ ડો. સુન કાપથી કંપી જીક્યો. એણે અગ્રેજ વક્ષા પ્રધાન રામ્સે પર તાર કર્યો: ‘તમારા ખાંધિયાઓ અમારી સરકારને ઉચલાની પાડવા માગે છે.’

અને કહેવાતી મનૂર સરકારના શાહીવાદી વક્ષાએ જવાબ પણ આપ્યો નહિ.

અને ડો. સુને બંદર પર જિતરેલાં તમામ હથિયારો અટકમાં લીધાં. કેન્ટનના ખાંધિયાએ વેપારીઓની હડતાલ પાડી. ખાંધિયાઓનું લશ્કર કેન્ટનમાં ફરતું થયું. ડો. સુને પોતાના લાલ સ્વયં-સેવકોની ચોકીઓ કેન્ટન પર ગોઠવી દીધી.

ખાંધિયા લશ્કરે પહેલો હુલો શરૂ કર્યો અને કેન્ટન આખું ધમધમી જીક્યું. ખાંધિયાઓનું લશ્કર કેન્ટનની લોકલેન્જ સામે ટકી ન શક્યું. કેન્ટન બંદર પરથી ફૂટતી શાહીવાદી ડાકુઓની તોપો ઠંડી થઈ ગઈ.

ડો. સુને વામપુઆના લશ્કરી મથકથી લોકલેન્જની ટુકડીઓ બોલાવી. વેપારી લકિયાઓ સાથે કેન્ટનનાં બંગ્લોમાં લગાઈ થઈ. ખાંધિયાઓનાં હથિયાર પડાવી લેવાયાં.

નૂન ચીને પહેલી વાર શાહીવાદી ડાકુને પકાર કર્યો. નૂન

ચીને આ પડકારની પ્રેરણા ઝીલીને નવો ઉત્સાહ ધર્યો. ડો. સુનની આસપાસ નૂતન ચીનના યુગ્મરવ જેવી લોકસંસ્થાઓ જાગી નીકળી.

ડો. સુનની આંખ સામે શાહીવાદી દુશ્મનોના પડખામાં બરાયેલો આંધિયો ચીની નગરો પર ગોઠવાઈને બેઠેલો દેખાયો. એ જ શાહીવાદે સજેલો વિગ્રહખોર ચીનનાં ઊંડાણમાં બરાઈ બેઠો હતો.

ચીન સામે એક કપરી દુશ્મ જવાબ માગતી ઊભી હતી. શાહીવાદી દાનવે ચીનનાં નગર પર અને ઊંડાણમાં આંધિયાઓ અને વિગ્રહખોરોની બોડ બતાવી હતી.

પણ ત્યારે જ જનતાનો જુવાળ એ ત્રણે દુશ્મનોની સામે ચીન આખા પરથી જાગી ઊડતો હતો. ચીનનો શ્રમમાનવ વિરાટ ઝડપ લેતો હતો.

‘નૂતન ચીનને એ જ એક સાચો ધડવૈયો મે અને એ જ એક ચીનના દુશ્મનોને ડારી શકવાનો છે.’ નૂતન ચીનને લોક-પિતા નિર્ધાર કરતો હતો.

ડો. સુનને ચીન જડતો હતો. એ એક બાળક જેવો નિખાલસ બની બોલતો હતો: ‘મારો ચીન ત્યાં છે જ્યાં ચીની લોક વસે છે...જ્યાં ચીની જનતાનો નવો પ્રાણ બગે છે.’

મજૂરની ચાલમાં, ખાણનાં, ઊંડાણમાં, ખેતરની ઝૂંપડીમાં એને ચીન જડતો હતો.

૧૯૨૨થી એની આંખ ઊધડી મઠ હતી. એ વિરાટ ચીનને દેખતો હતો. એની નજર સામે છંછેડાયેલો ચીન ઊડતો હતો.

ત્યારે ચીન પર શાહીવાદી કાકુઓએ વિગ્રહખોરોની તરવારોને નિરંકુશ બતાવીને દોડતી કરી હતી ત્યારે જ ચીન લોક-જુવાળ બનીને બેઠો થતો હતો.

કેન્ડનમાં દેશનિશલ થયો દોપ તેવો એ ચીનને શોધી કાઢતો

નવી તાજગીથી ઊભરાતો એ રોગથી પીડાતા પડખંદ કહેવરને ટટાર કરીને ગેહતો હતો.

ચીની શ્રમમાનવતા નવા ભાનમાંથી નવો રાજકીય આદાર ચીન પર પહેલો કદમ્ માંડતો હતો. ચીની જનતાનો રાજકીય પક્ષ દેખતો ડો. સુન આનંદનો અતિરેક પામતો હતો.

‘જે જાલિમોની જમાતોનો જવાબ માગી શકે છે, ઘાહી-વાદનાં કમઠાણુને દયમચાવી શકે છે, જે ચીની ખાંધિયાઓની સુરાદોને નાકામિયાજ બતાવે છે તે ચીન...ચીનનો શ્રમમાનવ છે.’ ડો. સુન પહેલી વાર ચીનને દેખતો શ્રમમાનવોની ફરી લોક-સરકાર સાથે જિગદરી ખાંધતો હતો.

ત્યારે એ મિત્રાચારી પર કરડી નજરો નાખતા શાહીવાદના પડછાયા કેન્ટનના કિનારાઓ પર પચનારા હતા. અંગ્રેજ, ફ્રેંચ, અમેરિકા, જાપાની અને વલદા ડાકુ સગ્ગરોના વાવણ ફરકાવતાં યુદ્ધ-જહાજો કેન્ટનમાં લંજરાયાં હતાં. અંગ્રેજ એકમિગલ લેવેસન ડો. સુન સામે તાકાતનો પરચો બનાવવાનો પરચોતો લઈને ત્યારે આવી પહોંચ્યો હતો.

ત્યારે ચીનનાં દર્શને પ્રાણીથી ઊભરાતો સુન એ કાફલાઓના હાકોમો પર પડકાર ફેંકતો કહેતો હતો: ‘પરોપ અને અમેરિકાની આગેવાની નીચે તમે અમારો ચિહ્ન કરવાની શેતરંજ ખેંચો છો. પણ અમારો ભેરુબંધ ફસલોક છે.’

અને ચીનને હાકલ કરતો ડો. સુન કેન્ટનમાં આઝાદ ચીનનાં પરિબળોને એકઠો કરતો હતો. ૧૯૨૪ના જાન્યુઆરીના ૨૦મા દિવસે આખા ચીન પરથી લોકોએ ચૂટેલા ૧૯૯ પ્રતિનિધિઓ કેન્ટન પહોંચ્યા. કેન્ટન મુકામે ચીની રાષ્ટ્રની ક્ષોભીન-દાંગતી પહેલી કોંગ્રેસ મળી.

એ કોંગ્રેસમાં ડો. સુને લોક-આઝાદીના ત્રણ મુદ્દાઓ રજૂ

કર્તા, અને કાગ્રેસે તેનો સર્વાનુમતે સ્વીકાર કર્યો એ કાગ્રેસે ચીનની કામ્યુનિસ્ટ પાર્ટી સાથે લડાયક સંયુક્ત મોરચો ધડ્યો.

અને ડૉ. સુનની રાહબરી નીચે ચીનનો રાષ્ટ્રવાદ લાલચીનના અવાજને અભિનયન આપતો ક્યોમીનટાગના ખીન અધિવેશનમાં અપનાવતો સંયુક્ત મોરચો આકાર ધરતો હતો.

એ સંયુક્ત મોરચાએ ધડેલી રાષ્ટ્રીય આઝાદીનું ૨૫ ક્યોમીનટાગના અધિવેશનમાં ચોકખું બનતું ડૉ. સુનના તથા સિદ્ધાંતો પર ગ્યાતુ હતું.

એ સંયુક્ત મોરચો ચીની લોક જોગ જહેર કરતો હતો કે આપણે પર્વેશી શાહીવાદીઓ અને જાપાની જાવિમને આપણી ધન્ટી પરથી હાકી કાઢીને તથા ચીનની ધન્ટી પરથી જમીનદારી અને વિમ્મદખેરી જાવિમોને હુખેડી નાખીને ચીન-પ્રજાસત્તાક ઘડવા માગીએ છીએ.

તથા એ પ્રજાસત્તાકમાં ચીની વગતી ૫૦ વસતી ચીની, મચુ, મોગોલ, ટીબેટન તથા ઉત્તર-પશ્ચિમની મુસ્લિમ પ્રજાઓના સમાન આઝાદ એકમોનું, કાપદામાં, રાજકારણમાં, અર્થવ્યવહારમાં, તથા સગરમાં સમાન રહાન હશે.

અને એ સંયુક્ત મોરચો જહેર કરતો હતો કે એવા પ્રજાસત્તાક વિના આજની દુનિયામાં નૂતન ચીન ચાલી રીતે આઝાદ પ્રજાવાળો દેશ બની શકે જ નહિ.

આ જહેરાત સાથે સંયુક્ત મોરચા પરથી ચીનની જનતા જોગ ડૉ. સુનનો (ચીન-ચુઅન-ચુ) લોક-અધિકારનો ઢંઢેરો પિટાતો હતો.

જાગજમાન ચીન પર જાગ્ર આકાર ધરીને સંયુક્ત મોરચો ચીની વિગરતે આઝાદી-સમામના મોરચા પર આવાહન કરી રહ્યો હતો.

બાપુ સુન-યાતની મરણપથારી

નૂતન ચીન પર જીવાળ ચડતો હતો. એ જીવાળ પર ધૂધવતો હોય તેવો ડો. સુન ચીન પર નવા જાનનો અવાજ બનીને દક્ષિણ પર ચડવાની હાકલ મળવતો હતો.

ઉત્તર-દક્ષિણ એક ચીનની રણહાક ઉતરના વિપ્રહબોરોના કાનમાં ખખડતી હતી.

અને એ રણહાક નીચે કૂંચવાતો પેકીંગના ઉત્તર પાટનગરમાં સત્તા જમાવીને બેઠેલો હુઆન ડો. સુનને દહેણ મોકલતો હતો: ‘આપ આવી પહોંચો તો આપણે મસલન કરીએ.’

ચોતાની જગાએ મહામેનાની તરીકે હુ-હાન-મીનને મૂકીને ડો. સુન-યાત ૧૯૨૪ના નવેમ્બરમાં જ આ મુલાકાત માટે શાંગ-હાઈ પહોંચ્યો. પણ મુલાકાતનું પરિણામ કંઈજ આવ્યું નહિ.

અને જાપાનની જનતાને ચીન વતી બાંધવતાનો સંદેશો સંકળાવવા ડો. સુન જાપાન તરફ જીપકયો.

પણ જાપાની શાહીવાદે એને જાપાનમાં પેસવાની મના કરી. અને પાછો એ ટીનસીન ખંદરે જીત્યો.

ખંદર પર ફેર ફોનસલ જનરલે એની મુલાકાત લીધી અને એને માનપૂર્વક જણાવ્યું: ‘અમારી વસાહતમાં તમારી હાજરી અમને રુચતી નથી માટે...’

‘પણ અમારી ધરતી પર...’

‘પરંતુ વસાહત તો અમારી ને!’

અને સુન-યાતની બગડતી તબિયત વધારે બગડી. એના માથામાં પેલો અવાજ ધૂંટતો એની ચિંતા વધારી મૂકતો હતો.

એ માંદગીના બિજાનામાંથી પેલો આકાર દેખ્યા કરતો હતો, ‘દક્ષિણ અને ઉત્તર ચીન એક થાય તો જ...તો જ ચીન પ્રજાસત્તાક બને તેમ હતું. તો જ નૂતન ચીન રચાય તેમ હતું અને તો જ બધી ખૂનામરજીના બેપિયા બનેલા શાહીવાદી ડાકુઓ ચીન પરથી ખસે તેમ હતું. પણ ઉત્તર-દક્ષિણની એકતા સંપ્રાપ્ત વિના થાય તેમ નં હતું.

અને એ માંદગીના બિજાનામાં બેડો યથો. એણે પથારી-માંથી બહાર નીકળી પેકીંગ પહોંચવાની તૈયારી કરી. એ બખડ્યો: ‘હું પેકીંગ જઈને દુઆન અને ચાંગ-સો-લીન સાથે ફરી વાર મસલત કરી જોઉં.’

અને એ પેકીંગ પહોંચ્યો.

એની માંદગી વધતી હતી. એને વાટાઘાટનો છેવટનો અવાજ સંભળાયો: ‘આપ પેકીંગને કેન્ટન બતાવવા માગો છો તે બનશે નહિ... આપની મિત્રાચારી તો સોવિયટ સાથે છે પણ અમને તે ખપતી નથી.’

સુન સમજી ગયો. એ માંદગીના બિજાનામાંથી વિકરાળ હસતો હતો: ‘ઝાલસાને ધોઈને ધોળા નથી બનાવાતા...હું અહીં સુધી અમરતો આવ્યો.’

અને એની માંદગી ગંભીર બની. કોલેજમાં પડેલી ચાંદી જીવલેણ બની હતી.

પેકીંગની મેડિકલ યુનિવર્સિટીમાં એક જરૂરન ડોક્ટરે એને આપરેશન કર્યું.

અને પેકીંગ નગરમાં એક મિત્રના ઘરમાં ડૉ. સુનની મરણ-

પયારી પયરાઈ. એ મરણપયારીમાં બેસીને બોલ્યો: 'મારી છેલ્લી ઇચ્છા લખી લો.'

અને ચીનની ધરતી પર, ચીની જનતામાં જીવતી બનતી એની છેલ્લી વાણી મશહૂર બનીને ગુંજી ઊઠી:

'લોકકાન્તિ માટે મેં મારા જીવનનાં ચાલીસ વરસ દીધાં છે. એ ચાલીસ વરસના અનુભવથી મને સમજાયું છે કે ચીનની સાચી આઝાદી ચીનની જાતલોક લોકજનતા જ મડી શકશે તથા એ ધાર્તરમાં બહારના દેશોમાંથી તે જ દેશ આપણો મિત્ર બની શકશે કે જેની નેમ જનતાની આઝાદીની હોય તથા જે આપણી સાથે બધી રીતે સમાન મિત્રભાવે વ્યવહાર કરે...

'હું તમામ સાથીઓને આપણી લોક-આઝાદીનો સંગ્રામ છેવટ સુધી ચલાવવા આગ્રહ કરું છું.'

એણે આ ઘસિયતનામા પર ૧૯૨૫ના માર્ચના ૧૧મી દિવસે સહી કરી અને બીજે દિવસે એ મરણ પામ્યો.

આખા ચીન પર એના અવસાનની જાણ પયરાઈ ગઈ. આખા ચીનનું ધવાયલું અંતર પોતાના રાષ્ટ્રપિતાની વિગટ રમથાનયાત્રા કાઢીને નાનકીંગ નગર બહારની ટાઈગર ટેકરી પરની કબરમાં એ મહાનુભાવને દફનાવવું રુદ્ધ કરતું હતું.

ગમગીન બનેલો ચીની રાષ્ટ્ર ડૉ. સુનના માનમાં એની રજાકને પીતો આશ્વાસન પામતો સજવગતો હતો. ચીનના દક્ષિણ-ઉત્તરના જોડાયેલો નિર્ધાર ક્યોમીનટાંગમાં જન્મતો બનતો હતો. 'એ જોડાયેલ માટે આપણે ઉત્તર પર ચઢાઈ કરીએ છીએ' એમ બોલીને એ મહાસેનાની મરી પરવાર્યો હતો.

'પશુ આપણે જે જીવતાં છીએ તેમની જવાબદારી છે.' એમ બોલતો ચીની જનતાનો અવાજ ક્યોમીનટાંગની કાંરવાહીનો નિર્ધાર બનતો હતો, 'આપણે ઉત્તર પર ચઢીએ છીએ.'

બસ એ જ અવાજના અમલ પર બધું અવલંબતું હતું. એ અવાજના અમલ સાથે ચીની પ્રજાસત્તાકર્તા ઘડતર થવાનું હતું. એ ઘડતરમાં જાહિમ જમીનદારી જિખડી જવાની હતી. વિમલખોરાનાં ખૂની શાસન ખતમ થવાનાં હતાં અને પોતાના મૂડીવાદી ખાધિયાઓને બગલમાં ધાલીને ચીન પર ખાનાખરાળી અને રોગચાળા સરજતા બેદરેક શાહીવાદી ડાકુઓ કરિયા પાર નહામેલાઈ જવાનાં હતાં.

એ જ અવાજનાં મંગળ ચોધડિયાં વગાડતાં શ્રમમાનવો ચીની ધરતી પર હાકલ કરતાં ક્યોમીનટાંગનાં રણકુંદુલિ બેનતાં હતાં.

અને ક્રાન્તિ-વિરોધી બધાં કરચલાંઓ પોતપોતાની બોડમાં ફૂંચવાતાં આ લોક-અવાજને ગૂંગળાવી મારવાની કારવાહી ઘડવા મચી પડ્યાં હતાં. ત્યારે એમાં ઔગેરાન જતીને પેલો જાણુડિયા રંગનો ઓવર કોટ ઓઢીને ફરતો કનમેશનમાં નવી જાતની તોપો લઈને આવેલો ઓલીવર હતો. જૂખરા જાકીટનાં કચ-કચાવીને બટન બીડીને ફરતો જીઓ ને ધરડો પેકોંગના ઈસાઈ દેવળનો વડો પાદરી હતો; બીજો એક ખાધિયો હતો ને તે અર્થકારણનો વિચારદ મનાતો હતો કારણકે કેન્ડનનાં સિનેમ-ખરોનો અને આના બગીચાઓનો એ માલિક હતો અને છડેચોક કામ્યુનિસ્ટોનો જાની દુશ્મન હતો; એક બીજો કનફુશિયસનો ભારે ભગત હતો, અને એક મોગોલિયન મૂઠો રાખતો વિમલખોર દુધે અને હુનાનમાં બારેખમ બોદ્ધ તરીકે પંદાઈ ચૂકયો હતો.

એવી અનેક ટોળકીઓ તલડી જીડી હતી તથા 'સ્ટોક એક્સચેન્જ'ના શાંગહાઈ હોલમાં, પરદેશી લીગેશનોમાં, પેકોંગના દરબારગઢમાં, ને ઈસાઈ દેવળોમાં હરતીફરતી હતી.

એ બધી સોનેરી ટોળકીઓ તો પોતાની જાગ મિજાવતી જ નહીં હતી અને મુન-યાન-મેનના મરણ પછી તરત જ તેમણે

ચીની મૂડીવાદને આંતરરાષ્ટ્રીય મૂડી સાથે લોહીની એકતા દેખાતી હતી અને દેખાતું હતું કે પરદેશી શાહીવાદનાં મૂડીવાદી હિતો ચીનમાં નરમ પડે તો ઠીક વાત છે કારણકે તેથી ચીની દેશી મૂડીનાં હિતો તેટલાં આગળ આવે છે પણ...

...પણ ચીની મૂડીવાદને હોડેચોક દેખાતું હતું કે એ વ પરદેશી શાહીવાદી જમાત સાથે એક જ હોડીમાં બેસે હોતો. ને એ હોડી કામદાર-કિસાનો કાણુ કરશે તો તેમાંથી એકલો પરદેશી મૂડીવાદ પડી જશે તેમ નથી પણ પોતાને ય આંચ આવશે પરદેશી મૂડી તો અપવિત્ર હતી તે ઠીક વાત હતી પણ દેશી મૂડી અને તેનાં સ્થાપિત હિતોની પવિત્રતા જળવાઈ ગેરે તેની ખાતરી શી ?

એટલે એને પરદેશી શાહીવાદ સાથેના સંબંધોના પવિત્ર તત્ત્વ સાફ સાફ દેખાતો હતો અને દેખાતું હતું કે ને જોરદાર ને સંગઠિત કિસાન-કામદાર શાહીવાદી હિતોનો ધાણ કાઢશે તો તેમાં પોતાનો પણ ધાણ નીકળા જ જવાનો છે.

એ સમજને સીધી રીતે અને જલદ રીતે આવવા દેવામાં પરદેશી કારખાનાંની માલિકશાહીએ ૧૬૨૩ના મેના ૩૦મા દિવસથી શરૂ થયેલી હતી. વખતે જ પોતાનાં અટકેલાં કારખાનાં સાથે જ દેશી કારખાનાંમાં પોતાને ત્યાંથી જતી પંચશક્તિ અટકાવાને તેમને પણ ચાલતાં બંધ કરી દીધાં હતાં અને તેથી 'ચાર્મનીઝ એન્ડ ઓફ ડોમસ્ટ'ના મુરલીધરો તરત જ વિચાર કરતા થઈ ગયા હતા અને તરત જ હડતાલિયાઓ તથા પરદેશી શાહીવાદીઓ સાથે સમાધાન થાય તેના પાયો રચી રહ્યા હતા.

ચીની મૂડીવાદીઓએ તરત જ હડતાલિયાઓને મોકલાતાં ફંડ બંધ કરી દીધાં અને તેથી ધીમે ધીમે હડતાલનું પીઠબળ વૃદ્ધિ

ત્યારે ૧૯૨૫ના ઉનાળા પછી પરદેશી શાહીવાદનાં લક્ષરોએ શાંગહાઈના કમળે લેવા માડ્યો અને તેને - 'ચાર્મનીઝ એમ્પર ઓફ કોમર્સ' પૂરેપૂરો ટેકો આપ્યો. શાંગહાઈના લેખર યુનિયન પર ઝડપી બેઠી ને તેને અંધ કરવામાં આવ્યું. અને કામદારોની એકસો પીસ કલખના કબજા લેવાયા.

પરદેશી શાહીવાદોએ તથા ચીની મૂઢીવાદી-હિતોએ તરત જ એક ડગલું આગળ જઈ કોમ્યુનિસ્ટ-વિરોધી મડલો બાધવા માજાં અને કોમ્યુનિઝમ સામે ઉમ્ર પ્રચાર શરૂ કરી દીધો. શાહીવાદી શિક્ષારીઓનો અંગ્રેજી 'એન્સ' કોમ્યુનિઝમના અનિષ્ટને વખોડતો ચીનની પ્રાચીન સંસ્કૃતિના મરણ પર આક્રંદ કરી ઊઠ્યો. *

ત્યારે પેકીંગની પૂતળા સરકારનો વડો દુઆન હતો. એ વડા પાસે પરદેશી પચાઉગીરીએ ટીનસીન જદરને બિનલશ્કરી કરી દેવાનું અલ્ટીમેટમ આપ્યું હતું.

અને દુઆને તે સ્વીકારી લીધું હતું એ સ્વીકાર સામે પેકીંગના વિદ્યાર્થીઓ પ્રચંડ સરખસ કાઢતા હતા.

૧૯૨૬ ના માર્ચના ૧૮ માં દિવસે પેકીંગ સરકારે એ ચળવળિયાં સામે અદ્દા છૂટી મૂકી દીધી અને સંખ્યાબંધ છોકરા-છોકરીઓને વીંધી નાખ્યા.

એ જ કતલની રાતે જ્યારે શબ ખસેડાયાં નહોતા, ત્યારે લોહી ધોવાયા નહોતા ત્યારે પરદેશી મ્યુનિસિપલ કાઉન્સિલ સાથે શાંગહાઈના મૂઢીવાદી નેતાઓ ખાણુ લેતા હતા. પરદેશી શાહીવાદીઓની મ્યુનિસિપલ કમિટી ચીનાઓને આ માન પહેલી વાર આપતી હતી એટલે તેને જતું કરાય તેમ હતું જ નહિ.

એ મજલિસમાં એક અમેરિકન પ્રમુખ બોલો યઈને બાપલ્યુ

* 'I appeal to you to save for China the priceless heritage of its ancient civilization.'

કરતો હતો, 'આપણે નવો જ ધાટ ધડીએ તો...આપણે કયોમીન-ટાંગમાં નવી જ સરદારી સંકારી દઈએ તો...આપણામાંથી જ કોઈ ને એ ખીકું ઝાપે...નહિ તો આપણી...તમારી ને અમારી સૌની હસ્તી નેખમમાં છે.'*

અને એ સાંભળતો ચીની મૂઢીવાદી બાંધિયો યુન્યા-ચીંગ જિએ થઈ ગયો અને બોલ્યો: 'સલાહની શાંતિની જરૂર છે જ પણ તે માટે આપ સાહેબોએ શાંગહાઈ તંત્રમાં અમારી સાથે સમાન સાથીદારી સ્વીકારવી જ નોંધીએ ના ?'

અને આ મિજલસ પછીને ત્રીજે અઠવાડિયે જ શાંગહાઈની પરદેશી વસાહતોની મ્યુનિસિપાલ કાઉન્સિલમાં ચીની મૂઢીવાદને ત્રણ બેઠકો મળી. પછી ધીમે ધીમે પરદેશી શાહીવાદી ચિંતકો સાથે સગપણ બાંધતી ચીની મૂઢીવાદી ટોળકીએ શાંગહાઈમાં, ઉત્તરમાં તથા ઢેક કયોમીનટાંગમાં કેન્ટનમાં પોતાની બજા બિજાવવાના પેંતરા રચવા માંડ્યા. અને કેન્ટનમાં, રાષ્ટ્રદ્વિધાલના લાલ રંગમાં ધોળો એક સેર સરકવા માંડી. એ સેરનું નામ ચાંગ-હાઈ-શેક હતું.

• 'We, your hosts' said the American chairman, Stirling Fessenden, 'count ourselves fortunate in having been able to secure the attendance of so distinguished a company of Chinese gentlemen... We have with us a representative gathering of the men who mould and guide that vast and wonderful force known as public opinion.'

શાહીવાદના સંગમાં ચીની મૂડીવાદી તંત્ર, ચાંગ-કાઈ-શેક

ઇતિહાસનાં પરિચયો પોતાને અનુકૂળ એવી વ્યક્તિને પોતાની અંદરથી સરળતા કાઢે છે. તેવી વ્યક્તિ જેવો એક ચેપારીનો દીકરો ચાંગ-કાઈ-શેક પોતાના મૂડીવાદી વર્ગના મર્યાદા પડતા મૂલ્યાંક સાચવવા કેન્ટનમાં ધડાતો હતો. કેન્ટન તો લાલ દેખાતું હતું પણ તેમાં આ સફેદ તાતજો ચીનના આગળ વધતા જુવાળમાં આગળ તરી આવતો હતો.

ભારે ૧૯૧૧માં પહેલો જગવો ચ્યો લારે એ ટાકિયોની એક લશ્કરી શાળામાં તાલીમ લેતો હતો અને પછી ત્યાંથી ઉતાવળે આવીને એ જનરલ શેન-શી-મીના લશ્કરમાં જોડાતો હતો અને જનરલ શેને પછીથી એનું ઓળખાણ ડૉ. સુન-યાત-સેન સાથે કરાવ્યું હતું.

અને પછી એ યુ-યા-શિંગ નામના શાંગકાઈની મૂડીવાદી જમાતના આગેવાન ખાધિયાના પરિચયમાં પણ આવ્યો હતો. એનો બીજો પરિચય, શાન-શૌંગ-શીઆગ નામના બીજા ખાધિયાનો પણ હતો. એ ઉપરાંત ચાંગ-કાઈ-શેકનો એક ત્રીજો પરિચય વાંગ-શૌંગ-લુંગનો પણ હતો અને વાંગને શાંગકાઈમાં ગુંડી વિમલ-એર જમાતનો સારો પરિચય હતો. એ 'જમાતમાંથી લીધું'

વર્તુળ નામની એક રોજકી ખાનગી રીતે કામ કરતી હતી તેમાં એ શામેલ થયો હતો.

પછી એવા બધા ઉમદા પરિચયવાળો ચાંગ ચરૂઆતમાં શાંગહાઈ સ્ટોક એક્સચેન્જમાં એક મામૂલી દલાલતું કામ કરવા લાગ્યો. પણ સદામાં બધું ગુમાવીને એ રસ્તા પર રખડવા નીકળ્યો ત્યારે એને શાન-શોગ-શીઆંગે, વાટખરચી આપીને કેન્ટન તરફ નસીબ અજમાવવા મોકલી દીધો.

ચાંગ-કાઈ-રોક પછી કેન્ટનમાં આવીને સુન-યાત-સેનના પરિચયમાં આવ્યો. ડૉ. રુન એ જુવાનની ચાલાકી ને ચતુરાઈ પર મોહાયો અને ચીનની આવતી કાલ માટે સારો કામ આવે એવો છે એમ ધારીને એણે ચાંગ-કાઈ-રોકને સોવિષટ પદ્ધતિ તથા લાલ લશ્કરની તાલીમનો અભ્યાસ કરવા મોકલી આપ્યો.

૧૯૨૩ના જુલાઈમાં ચાંગ રશિયા તરફ રવાના થયો ને ત્યાં ૭ માસ રહ્યો. લાલમાં લાલ જેવો તકસાધુ ચાંગ પાતળો હોઈ ચાટતો હતો. હાંડી આંખે નજરના મણકા ગોઠવતો હતો, અને અહોભાવથી લાલ લશ્કરની ઊંચી રીતભાતો નિહાળતો હતો, જનતામાં પરાવાઈ મચેલો એક ખ્યાલ કેવાં જખ્ખર નેમ જગાડી ચોક છે તેનો ખ્યાલ કરતો હતો.

અને આંખોમાં આગ લાવીને ગજના કરતાં શીખતો હતો, 'ચીની ઇન્કિલાબ, ક્રિન્દાખાઈ' કારણકે એ અવાજ જનતાનાં જિજ્ઞાસે વીજળીક સક્રિય ઉત્તરાવી દેતો હતો તે એ જાણતો હતો.

ચાંગ ચીન પાછો ફર્યો ત્યારે ખીલ્ખો કરતાં વધારે જાણતો હતો, અને રશિયાથી પાછો ફરેલો ચાંગ રશિયન એલચી બોરો-દીનનો કાળાં બુદ્ધિવાળો લાડીલો બન્યો હતો.

૧૯૨૪માં મે માસમાં ત્યારે સોવિષટનાં નાણાંથી વામખુ-આની લશ્કરી મંરથા ખુસ્તી મુકાઈ ત્યારે તેનો કાચરેકટર થવાને

ચાંગ-કાઈ-શેક જ લાપક જણ્યો, કારણકે એ રશિયા જઈને લાલ લશ્કરની રીતભાત નજરોનજર શીખી આવ્યો હતો અને રાષ્ટ્રીય લશ્કરમાં ઊંચી પદવી ધરાવતો હતો.

પછી કન્ટનની વેપારી દુકડીઓ જ્યાંની દેવામાં, પૂર્વની નદી પર ચડાઈ લઈ જવામાં, યુનાનના વિમલખોરો સામે લડાઈ કરવામાં અને દક્ષિણના વિમલમાં, વામપુઆની દુકડીઓ જ આગળ રહી હતી અને વિજયી બની હતી અને એ પોતે એ વિજયોનો નેતા હતો એટલે બે જ વરસમાં એની ખ્યાલિ ખૂબ વધી ગઈ.

પણ એ જ લડાઈઓ અને અયકામજોમાં જ્યારે કિસાન-દુકડીઓની દિલચાલો જમીનદારોના હક્કો સામે કરી કરતી હતી ત્યારે એ જ વામપુઆમાં દુકડીઓ બનેલા રાષ્ટ્રવાદી જુવાનો જે જમીનદાર કુટુંબોમાંથી આવ્યા હતા તે વાલો લેતા હતા અને એમ ધીમે ધીમે વામપુઆનાં લશ્કરી ઘટ્ટોમાં પણ અંદર અંદર એ પક્ષે બેઠાતા હતા. જે બે વર્ગો વચ્ચે સંયુક્ત મોરચો ચલાવે હતો તે જ બે વર્ગના પ્રતિનિધિઓના બે મોરચા વામપુઆની લશ્કરી સરથામાં પણ દેખાતા હતા, અને ધીમે ધીમે રાજકીય ખ્યાલોવાળા અને ખુલ્લા બનતા હતા.

હમિયાન ખાધિયાઓ અને મૂડીવાદીઓએ સુન-યાત-સેન સેવાસધ સ્થાપ્યો હતો અને એ સધ ઉત્તરમાં અને મધ્ય ચીનમાં પોતાની લાગવગ જમાવતો હતો, અને એ જ લાગવગ વામપુઆની લશ્કરી સરથા મુઘી હવે પહોંચવા માંડી હતી.

વામપુઆની લશ્કરી સંસ્થામાં જ કામ્યુનિસ્ટો અને ઉદ્દામો-નોએક પણ હોતો અને તે પણ પેલા ખીજા પણ સામે અવારનવાર અયકાતો હતો.

ચાંગ-કાઈ-શેક અવારનવાર એ બંને પક્ષો વચ્ચે શાંતિ જાળવવાનો ને સમતુલા રાખવાનો પ્રયત્ન કરતો હતો અને તેવી

‘પથરાયલા રજવાડી વિમલખોરાને એ લોક દયિયા આપીને આપણી સામે.....’

‘જિભા કરશે એમ ને ?’ ચાંગ વચમાં ખોલ્યો, ‘પણ પેલા કોમ્યુનિસ્ટો...’

‘એ તો તૈયાર જ છે, આગલી હરોળમાં પોતાનાં જીવનનાં બલિદાન દઈ દેવા.’

‘આગલી હરોળમાં એ હોય તો...તો આપણી હરોળો...’ ચાંગ બમઝો.

પછી ૧૯૨૫ ના ઓગસ્ટમાં વામપુઆની લશ્કરી સરચામાં એક બનાવ બની ગયો. વામપુઆના રાજકીય નિમામક લીઓ-શુંગ-કાઈ નામના એક કોમ્યુનિસ્ટ આગેવાનનું ખૂન થયું. ક્યોમીનટાંગનો આગેવાન, હુ-હાન-મીન તથા કેન્ટોનીઝ લશ્કરનો સરદાર જનરલ સુ-શુંગ-શી એમાં સડોવાયલા માલમ પડ્યા. ક્યોમીનટાંગની મૂઠીવાદી જમણી પાંખનું આ ખુલ્લુ કાવતરું હળવે હાથે હાથ ધગાયું અને અને સડોવાયલાને સલામત કેન્ટન છોડી જવાની ફરજ પાડવામાં આવી.

લીઓના ખૂન પછી કેન્ટનનો કામદાર આગેવાન વાંગ-શીંગ-વી બન્યો અને ચાંગ-કાઈ-શેક કેન્ટન લશ્કરનો સરદાર બન્યો. જનરલ સુનું ૫૬ સ્વીકારતાં એણે ‘ઇતિહાસ, ઝિન્દગી’ની ગળાંનાઓ કરીને મૂરખ બની શકે તેવાઓને બનાવ્યા.

અને સોવિયટ યુનિયનની કોમ્યુનિસ્ટ પક્ષની ચૌદમી પરિષદ પણ ૧૯૨૬ ના જાન્યુઆરીમાં ક્યોમીનટાંગ પર નીચેનો તાર કરતી હતી ત્યારે, તે પર ક્યોમીનટાંગમાં જ ઉપરથી લાલ દેખાતો પણ અંદરથી મૂઠીવાદનો કીડો અનેલો ચાંગ-કાઈ-શેક દાદમાં હસતો હતો.

સુંગના કુટુંબમાં ચાંગનો અવરજવર વધી ગયો હતો એકલી

ચાંગ-લોંગ સાથે એના મેળ ખાતો નહોતો.

‘પણ આપણે અને એ...એ અને આપણા ત્રણ સિદ્ધાંતો ક્યાં ભુલ છે તે?’ ચાંગ-લોંગ ખૂબ પાડી ઊઠી.

‘તમને હજુ એ સમજાતા નથી...’ ચાંગ નોઈ રહ્યો.

‘કદાચ તમે જ મને નહિ સમજાતા હો...’ ચાંગ-લોંગ ઉદાસ બનીને બોલી. ચાંગની નજર કઈ સંતાડતી હોય તેમ આ ડોક્ટરની વિશ્વવાની પદ્ધતિથી છૂટવા મથી રહી ત્યાં સુગંધુડુંબની સૌથી નાની દીકરી મી આવી પહોંચી, અને ચાંગ-લોંગ બોલી:

‘તને તો સમજાય છે ને આ...આપણા ચાંગ’

‘એટલે તો હું એમને ચાહું છું,’ બોલતી ચપલ મી મોટીબેન સામે બેસી પડી. ‘પણ વાત શી છે?’

‘તને યાદ છે, આપણા દેશના દક્ષિણ છેડા પર હીનાન ટાપુ પરના આપણા ઘરને ઊડીને આપણા બાપા અમેરિકા ગયા અને ત્યાં તેમણે ઈસુનો ધર્મ સ્વીકાર્યો અને પછી પાછા આવીને એમણે ઈસાઈ લુવાનોનો સંઘ રચાવ્યો...’

‘જોહો, એ વાત ચાલતી હતી?’

‘સાંભળ તો ખરી. પછી એણે આપણી માતા નીને કહ્યું હતું.’

‘મને તે યાદ નથી’ મી ખડખડાટ હસી પડી.

‘મને યાદ છે. એણે કહ્યું કે ઈસુનો સંઘ તો ક્યકાચલો-શિયાલો ચીની લોક છે. પણ ત્યારે એ જોવા-સમજવાની નજર જ ક્યાં હતી? પણ બાપા એમ બોલેલા કે કદાચ ઈસુ મને સમજાયો જ નથી...તેમ મને આજે લાગે છે કે...’

‘...કે હું એમને સમજાયો નથી.’ ચાંગ વચમાં બોલી ઊઠ્યો.

‘ના, મને એમ લાગે છે કે ડો. સુનને ચાંગ સમજ્યા જ નથી.’ બોલતી ડો. સુનની વિશ્વા નિરનેજ નજર નાખી રહી.

પણ પછી ૧૯૨૬ના ડિસેમ્બરને પહેલે દિવસે ચાંગને સમજેલી મી ચાંગ સાથે પરણી.

પછી સૌથી નાની મી બને ચીનની ઉત્તરેથી મોંગોલિયા સુધી પથરાયેલી બધી બેન્કાના મોલિક કુંગ સાથે પરણેલી સૌથી મોટી આઈની વયમાં કચકાતી હોય તેવી ડૉ. સુનની વિધવા ચાંગ-લીંગ પાછી ચાંગને કહેતી હતી:

‘હું આવાની છું.’

‘ક્યાં!’

‘આપણે ઉત્તર પર ચઢીએ છીએ ને!’

‘પણ ત્યાં તમે!’

‘હું ડૉ. સુનના સિદ્ધાંતોને સમજી છું. આપણા ચીન પર પથરાયેલી જલિમ હેવાનિયતને વિદારવા જ્યારે આપણે ચઢીએ છીએ ત્યારે...ત્યારે હું બીજે ક્યાં હોઉં!’

‘મને લાગે છે કે તમે મારામાં આશંકા દેખો છો.’ ચાંગે ફરિયાદ કરી.

‘ના ના, એ તો આપણી વહાલી વસ્તુ લગોલગ દેખાય ત્યારે અધીરું મન આશંકા કરી પડતું હોય છે કે કદાચ...’

‘ઓહો...એમ છે...?’ ચાંગ ખંધું હસ્યો.

‘છેક એમ પણ નહિ...પણ મને લીઓ-શુંગ યાદ આવે છે...કેવું કરપીણ એનું ખૂન થઈ ગયું...એ લાલ લકવૈવાનું ખૂન કરનાર પાછાયો મને અધીરી બનાવી દે છે...તમને ખબર છે, જો એનું ખૂન કરાવ્યું તે મૂડીવાદી-જમીનદારી જંગલિયત લોક-જીવાળને કચડી નાખવા સો સો સ્વરૂપો ધરીને ચપતાનની જેમ...’ જોડાતી ચાંગ-લીંગ અનિમીશ દેખી રહી. બંને પોતાની જાતને સંક્રાંતિ હોય તેવો ચાંગ જોડું હસી પડ્યો.

અને સ્વગત વિચારતી હોય તેમ એ બબડી: ‘તમે હસો છો

શું ? તમે મને સમજતા જ નથી... રાજકારણ જ એવું છે. એની જુલજુલામણી એવી જ હોય છે. કાવતરાંની ઝોંપળીઓમાં ગૂંચ-વાયલી રેખાઓના તારની ગણે તમારા હાથમાં હથોટી આવી ગઈ છે એટલે જ મને...'

‘તમને હું સમજતો નથી એમ ને ?’ બોલતો ચાંગ એના રશિયન અને જર્મન હોયે મૂડાવેલા માથા પર હાથ ફેરવી રહ્યો. એના પાતળા હોઠ હાલ્સાચાલ્સા નહિ. એના ગળામાથી હમેશની જેમ એક જાતનો અવાજ આવ્યો.

અને જે ખાનગી મહાળાઓમાં એ ફરતો હતો ત્યારે ચાંગ-લીંગની કશ્પનામાં એ દેખાતો તેવો આજે આબેહુમ દેખાયો હતો. પશુ વાગ હજી મહાન હરીફ ઊભો જ હતો, અને પોતે તો મધ્યસ્થ સમિતિનો સભ્ય, વામપુઆ લશ્કરી સંસ્થાનો મુખી તથા પહેલા લશ્કરનો સેનાપતિ એ વિના વધારે શું હતો ?

એ પોતે મૂડીવાદી ખાંધિયાઓની રોળાકીનાં કારસ્તાન માટે વાંગથી ઘણો વધારે મોઝ હતો તે વાતની એને ખાનગી રીતે ખબર હતી અને ને વાત ક્યોમીનરાગનો મૂડીવાદી મવાળપક્ષ સારી પેઠે સમજતો હતો.

એટલે જ એના ટેકા જેવા ટાઈ-શી-ટાઓએ જેણે મૂડી-વાદીઓની ‘વેસ્ટર્ન હિલ્સ’ પરિવહ મેળવવામાં મદદ કરી હતી તેણે તે જ પરિવહમાં પોતાના મુખી ચાંગ માટે વાંગને બદલે ચાંગને નેતા બનાવેો એવી વાત અગત્યની બનાવી હતી, તથા ત્યાર પછી ચાંગકાઈ અને પેકીંગમાંના મુસ્લીમર મહાળામાં ખાસ કરીને એની લાગવજ વધતી જતી હતી.

અને એણે તરત જ દિવસે વિચાર કરવાનું અને રાતના અમલ કરવાનું સર કરી દીધું. ૧૯૨૬ના માર્ચની ૨૦ તારીખે એ સવાર પડતાં પહેલાં અધારે અધારે એની હકૂમત નીચેના

લશ્કર સાથે બહાર નીકળ્યો અને બોલ્યો: ‘પેલા ‘શુંગ્યાન,’ યુદ્ધજ્ઞાનનું આપણા તરફનું વલણ બધું પમાડે તેવું છે એની સામે કામ લેવું પડશે.’

પણ એમ કહીને ઊભો થયેલો એ દિવસ ભરના નિર્ણયનો અમલ કરવા જતો હતો. એના હાથ નીચેના પચાસ લશ્કરી પ્રતિનિધિઓને એણે નજરકેદ કરી દીધા કારણકે તે કોમ્યુનિસ્ટો હતા. પછી એણે કેન્ટન-હોંગકેંગની હડતાલ કમિટીનાં મધ્યો પાસેથી હથિયાર ખૂંચવી લીધાં. બધા સોવિયટ રશિયાના સલાહકારોને એણે તેમનાં પોતાના નિવાસસ્થાનોમાં કેદ કર્યાં. ટેંગ-યાન-ટા નામના લીઓની જગા પર નિમાયલા વામપુશ્તના પોલિટિકલ કાયરેક્ટરને એણે અટકાયતમાં લીધો કારણકે તે કોમ્યુનિસ્ટ હતા. લી-શી-હુગ નામના નૌકાખાતાના કોમ્યુનિસ્ટ વડાને એણે પયારીમાંથી, ધસડીને બહાર કાઢ્યો અને ગામમાં જકડીને લશ્કરી કારાગારમાં મોકલી આપ્યો.

ઊગેલી ઉષાએ ન્યારે ચાંગ-કાઈ-શેકનું ‘મોહુ-જ્યુ’ ત્યારે એ પાછો ધેળે દિવસે વિચાર કરતો હતો અને અડધી રાતમાં કેન્ટનનો એકનો એક આગેવાન બની બેઠો હતો. એણે અડધી રાતમાં જ નિર્ણયનો અમલ કર્યો હતો. ન્યારે એવા અમલનો કાઈને ખ્યાલ નહોતો અને ન્યારે સંભાચાર સાંભળતાં ક્યોમીન-ટાંગના નેતાઓ ઝોકાં ખાતા હતા.

અને વાંગ પોતાનો બંધો અધિકાર ચાંગને ‘સુપરત કરતો ભાગતો હતો અને ભાગી જતાં ચાંગને માટે વિનંતી લખતો જતો હતો કે, ‘જો આપ ક્રાન્તિને રસ્તે વળગી રહેશો તો મારા અધિકારોના કરેલા ત્યાગ માટે પણ અને પરતાવો નહિ થાય.’

‘અરેરે, એ તો બૂલ થઈ ગઈ... અમલદારોની બૂલ... હું તેમને ઠપકા આપીશ.’ એણે હડતાલિયાઓને સતોવરા હોગર્ગ

હડતાલ કમિટીનાં મંચકા પર કરેલી ધામનો જવાબ આપ્યો અને બહાર ગયેલા બોરોડીનને ઉતાવળે પાછા આવવા અને સલાહ આપવા તાર કર્યો.

બોરોડીન પાછો આવ્યો.

મેની ૧૫મીએ મધ્યસ્થ સમિતિની સજા મળી.

અને એણે જાહેર કર્યું કે 'ક્રામ્યુનિસ્ટો મોટું આક્રમણ કરવાના હતા, મોટી કતલ ચલાવવાના હતા, અને સત્તા હાથ કરવાના હતા એટલે મારે આ પગલું લેવું પડ્યું છે.'

અને પછી એણે સમિતિ પાસે ઠરાવ પેશ કર્યો કે ક્યોમીનદાંગના ક્રામ્યુનિસ્ટ સભ્યો પર સખ્ત ગપ્તો મૂકવો, ન્યુનિસિપલ, ઇલાકીય અને મધ્યસ્થ સમિતિમાં તેમની સખ્ત એકતૃતીયાંશથી વધારે નહિ રાખવી, તેમને ક્યોમીનદાંગ સરકારના હથાકિમ વિભાગ કે ખાતાના વડા નહિ થવા દેવા વગેરે.

એ રીતે એણે ક્રામ્યુનિસ્ટોને લોખંડી બંડી પહેરાવીને સીધા જકડી લીધા અને એણે બધી સત્તા પોતાના હાથમાં લઈ લીધી અને એણે તરત જ એના પડછાયા જેવા બંનેલા, મૂડીવાદી ખાધિયાએ દીધેલા ચાંગ-શાંગ-ચીઆંગને પોતાને બદલે મધ્યસ્થ કાર્યવાહીમાં પ્રમુખ તરીકે બેસવા નીમી દીધો.

પછી ઉત્તરને તાબે કરવા માટે રજૂ થયેલી યોજનાના અમલ માટે ઉત્તર પર ચઢાઈ કરવાનો ઠરાવ થયો તથા તે માટે ચાંગ-કાઈ-શેક બધાં લશ્કરોનો મહાસેનાની બન્યો.

અને કેન્ટનના મુસ્લીમોએ પણ આગને વધાવી લીધો.

'પણ કેન્ટનમાં આપણું જોર વધારે નથી. આગળ પર જોઈ લેવાશે, આપણે ઉત્તર પર ચઢીએ પછી.' બોરોડીન બોલતો હતો અને સંયુક્ત મોરચો ગમગીન બની ઉત્તર પર ચઢતો હતો.

ચાંગ-કાઈ-શેક હવે હતો તેવો દેખાઈ ચૂક્યો હતો. અને

બને પક્ષે સંયુક્ત રીતે ઉત્તર પર ચઢતા હતા પણ અંદર અંદર લડી લેવાનો દિવસ નક્કી કરતા હતા. *

‘પણ તેથી શું ?’ ચાંગની નજર સામે એની સોનેરી ટોળકાની કારવાહી જીવતી બનીને તરવરી ઊઠી.

‘કવી આબાદ રીતે એ કારવાહીએ લીઓનું ખૂન કરી નાખ્યું હતું !’

એને અંદરથી ભેર આવતું દેખાયું. એને ત્યારના ખૂની હાથાઓ યાદ આવી. ટાઈ-શી-ટાઓ એનો જન્મલેા હાથ હતો. ક્યોમીનટાંગનો એ વિનીત નેતા ચાંગહાઈ અને કેન્ટનના મૂડીવાદનો સગ્નશીત હતો.

ચાંગની આંખ સામે ચાંગના કાબા હાથ જેવો સુકો ને સુંવાળો પણ ગરમ જ્વાળવાળો વાંમ-શાંગ-વી દેખાયો. એ પણ એનો જ હતો. ટાઈ અને વાંગના હાથાવાળો ચાંગ ત્યારે ૧૯૨૬ના જન્યુઆરીમાં ‘કેલુ’ મીકુ’ રિમત કરતો બોલ્યો હતો !—કે ‘આપણે સંયુક્ત મોરચો ટકાવી રાખવો જોઈએ.’

‘પણ એ તો ચાલ્યાજી હતી.’ પોતાના મન સાથે મસ્તાન બનીને ચાંગ યાદ કરી રહ્યો, ‘ત્યારે મોરચો તોડવાનો સમય નહોતો આવ્યો.’ એ યાદ સંભારતો ‘ખંધુ’ રિમત સંતાડી રહ્યો, ‘ત્યારે એ જ સોવિયટ સાથેની બાઈજધી અને જગતકાન્તિની રાહ નાખી હતી !’

‘અને પછી મને પહેલી વાર એ પરિવ્રે મધ્યસ્થ સમિતિ પર લીધો.’ એણે ખૂની સ્મરણ સંકેતી લીધું.

“Gentlemen, we know we must fight one another. But we need a wider arena. Let us delay the day of reckoning and meanwhile go forward to a common goal.”
(Shanghai Updated. P.5)

અને ચોંગ-લોંગ ખીજ ખંડમાં ચાલી ગયું.

પણ એકલો પડેલો ચાંગ હવે એને સમજી ગયો હતો કે. સુનની છાયા જેવી એ વિધવા એને ત્યારે ને ત્યારે અપશુકન કરતી હતી. એણે એના માથામાં પેલા કોમ્યુનિસ્ટની લોહીલુહાણ છખી તાજી કરી દીધી હતી.

‘ એ તો એક હતો... એવા અનેક લાલ-લોકને વિદારી નાખવા પડશે ’ એ મનમાં ખજકપો. પણ પાછી પેલી ચોંગ જાણે એની સામે જોઈ રહેતી હોય તેવો ભ્રમ થયો. ‘ તું લાલ નથી છું- તો માત્ર... ’ બોલતાં એણે એ જાળીને મનમાથી હસેલી દીધી.

અને એની આંખ સામે વાંગ દેખાયો. ‘ એ પણ એવો જ છે એને પણ હટાવવો જ પડશે. ’

એણે નિર્ધાર કર્યો. ‘ વાંગ મવાળ હતો તેથી શું થયું ? એ સુન-ચાત-સેનને પણ માનતો હોય તેથી શું થયું ? ’

એની આંખમાં ચીનનો ફાસીવાદી આકાર જીવતો ચર્ચિતો.

નાનકીંગ નગર પરની કબર

ઉત્તર પરની ચઢાઈની આજે તડામાર તૈયારીઓ થતી હતી. પશુ ત્યારે એ લા હતો નહિ એક ઠાળા મડા-પેટીમાં પૂર્વ તરફ માથુ કરીને એ પરપલ પર્વતની ગોદમાં કમરમાં સૂતો હતો એની કમર સામે આગસનો એક મોટો પેગોડા હતો પેગોડાની દીવાનોમાં છુદ્ધો રિમત કરતા હતા, તે પેગોડાના દરવાજા પર ચિરો આજસ મગડતા હતા પેગોડાના મિનારા પરથી આવતો સૂરજ પેગોડાને ફરતા બગીચાના ઝાડની દિનારીઓ પર રાત્રી રોશની સળગાવી જતો હતો.

હો સુન તેર લેર વાગ પરાજ્ય પામ્યો હતો એના મરણની આસપાસ એનો ઉઠેરો સો ચાંગ-કાઈ-શોક, ચીની ખાદિયા, વેપારી, અમલદારો અને બેન્કરોના શબ્દમેળામાં ચીનને વેચતો હતો, જનતાના જિગર પગ દારી થા કરવાના કાવતરાં લખતો હતો એનો મરેનાનો એ ચૌદમો પરાજ્ય હતો.

પશુ આજે ઉત્સવ હતો રાજકારણના કાવાદાવા દેખવાની ના પાડીને, ચીની જીવન પર અજૂમતા વાદળાના અપશુકનિયા ઓળાને કચડતી ચીની લોકોની પગલીઓ, ઉત્સવમાં હરતીફરતી હતી ચીની શરૂ રનાં રોમેરોમ એક મજીર ઉત્સવમાં ઘેલા બન્યા હતા ચીની નગર એ ઉત્સવના અભિવેકમાં ઘેરી બનીને કલવાતી હતી ચિનાઈ માટી પર બળવાખોર હો સુન જીવતો બનીને ફરતો ચર્ચ ગયો હતો.

પેગોડા શણગારાયો હતો. આસપાસનાં તળાવડાંની સોનેરી-રૂપેરી માછલીઓ પાણીમાં રંગની છાયા રેલવતી રમતી હતી. તોરણો લચ્ચતાં હતાં, મીશુબત્તીઓ સળગતી હતી, મશાલો સળગતી હતી, કેનવાસ પર તાજાં દોરામલાં નૂતન ચીનનાં ચિત્રો છત્તાં ચર્ચગયાં હતાં. એ ચિત્રોમાં ધૂમકેતુની પૂછડી સળગતી હતી, નરનારીઓની આંખો સળગતી હતી, એક સોનેરી પક્ષીની પાંખો સળગતી આકાશમાં ઊડતી હતી. એ ચિત્રામણો પર મધરાતની ચાંદની રેખા રચતી હતી ને આખી કુંગરમાળ ચિત્રમાં ચિત્ર બનીને ડાલતો હતો. સુન પશુ એની કબરમાં ડાલી ઊઠ્યો હશે એમ જનતાનું દિલ ઝંખણું હણું ત્યારે ચોખાના તણ નીચે મધરાતના અંગારા ધીખતા હતા.

‘ની-ચીલા-ફાન-લ્યોમા ?’-‘હાત ખાશો કે ?’-આવતાં ઉત્સવિયાંને નાનાં નાનાં ઠોકરા-ઠોકરીઓ હાતની કડછી, બરીને આવધારતાં ઊગતી સવારથી પૂછતાં હતાં.

છાબડીઓ પથરાતી હતી. છાબડીઓની ચારે કોર નરનારીઓ અને બાળકો ગોઠવાતાં હતાં બાન પિરસાતા હતા, હાતમાં વેલ પર તરતાં શાક રેડાતાં હતાં.

ચિનાઈ માટીડાંઓ સુનને ઊજવતાં હાત ખાતાં હતાં.

એ હાતમાંથી ચિનાઈ માટી, કિસાન-શ્રમ, ચીની વરસાદ ને ચિનાઈ પ્રાણની સુવાસના ગોષ્ઠ ઊડતા હતા.

નાનકોંગ નગરની ઉત્તર-પૂર્વ દિશામાં પરપલ્લ પર્વતની ગોડમાં કો. સુનતી કબર પર આજે ગરીબ જનતા બહુમાન કરતી હતી.

નાનકીંગની દીવાલોની બહાર ઉત્તર તરફ સીઆકવાન પર ચાંગઝી નદીના કિનારા પર અંગ્રેજ દારખાનાનાં ધુમાડિયાંમાંથી ધુમાડા ઊંચે ચઢતા હતા. એ ધુમાડાના પડછાયા નીચે ગોધાયલી બે હજાર કામદાર સ્ત્રીઓની દયાની તપાસ ચંદ્ર દેવનો ઈન્કાર

ઠરવા માટે કે સુનની કમરની ડાયામા બેગી થતી મેદની વિરોધને ઠરાવ પસાર કરતી હતી

એ વિરોધ પર અંગ્રેજ અને અમરિકી શાહીવાદી હાકમે દસના હતા નાનકીંગના શાહીવાદી આધિયાઓ જેઓ ચીની કરતા અમરિકી અને અંગ્રેજ દમ વધારે પિછાણતા હતા તેમના સગર્ભા અમેરિકન અને અંગ્રેજ ગાનતાન સાબળતા હતા, નતના મેળાવડા ગોઠવતા હતા સૌગ-શોગ હોકરીઓની વાદી વાચના હતા તથા સટ્ટાના ભાવતાલ ઉકેલતા ચિકારી કૂતરાઓ અને શરત ના ધોડાઓનો વાતો કરતા વિહરતા હતા

એમના વિહાર માટે જ અહોથી વહેતી યાગઝી નદી ચીનના શ્રમમાનવોની સુખસગવડો દરિયામા જઈને ઠાલવતી હતી

પણ એ બધાઓની દુનિયાની એમના જગતમા હસતી જ ક્યા હતી ! પુરાણા નાનકીંગમાં ઊધઈના રાફડા જેવી માગીની બખોલમા એ બધાં રહેતાં હતા એ બખોલોની માગીની દીવાલોમાં પડેલાં જગાણુ કટાઈ ગયેલા પતરાંથી, ટાટનાં સડેલા કટમથી તથા જૂનાં પુરાણા ચીંચરંથી પૂરવામાં આવ્યાં હતા એમાં રહેતા અવગણાયલા, શહેનશાહ મીંગની કમર સાથે સુવાડેલા સુનને આજે યાદ કરવા જતાં હતા તે નવા આલેશાન નાનકીંગ નગરના વસવાટને પસંદ નહોતું એ લોકમાનવો આવી વેળા-કવેળાએ બહાર નીમળા પડતા અને સુધરેતાઓને શરમ આવે અને જોડુ ન ગમે તેડુ કરતાં હતાં, અને એકાદો ઠરાવ ધડતાં હતા કે,

પણ-શુ થાય ? એ જ બધાંને લીધે તો નૂતન નાનકીંગની મહોલાતો બની હતી એ બધાંની વેચાપહી દોકરીઓમાંથી એ હજાર અંગ્રેજી કારખાને જઠકાઈ હતી એ જ બધાં અમરિકી આવાસોનાં વાસીદા વાળતાં હતા એમની સ્ત્રીઓ જેઓ ભાર

હતી તે બેડી બેડી સાદીઓ સાંધતી હતી, પતરામાંથી બટ્ટો બનાવતી હતી, જોડા સીવતી હતી અને એમના ઘરવાળાઓ રિક્ષા ચલાવીને પાછા વહેણ આવે તેની રાહ જોતી હતી.

એમનાં ઘણાં જન્મેલાં બાળકોમાંથી ઘણાંખર્ગ તેા જન્મતાંની સાથે મરતાં હતાં. જે જીવતાં હતાં તે જેમતેમ બિછરતાં જતાં હતાં અને મોટાં થઈને હોટેલોમાં અને વીશીઓમાં તથા શ્રીમંતોને ત્યાં અનાજના દુકા માગવા જતા હતાં.

ચીની નગરના એવા બે ડેડા હતા. એમાંનો એક છેડા આજે પરપલ પર્વતની ગોદમાં ડો. સુનની કબરને શયુગારતો હતો. બીજો અમલદારો, મૂડીવાદીઓ, ખાંધિયાઓ તથા ગોરા શાહીવાદીઓ અને બેન્કરોનાં મહાલયોવાળો હતો તથા પોતાના જ રૂપમાં જ મરત બનીને પોતા સિવાય તમામને નફારતો હતો.

ત્યારે એ મહાલયોની દુનિયામાં આખા નાનકીંગ પર નજર નાખતો અને તેને અંગ્રેજ અને અમેરિકા સિક્કમાં આઝાદ ધકવાના મનોરથ હાંકતો મહાલયમાં રહેતો છતો બુદ્ધો પડતો એક બેડો હતો.

એ રાજકારણી હતો. એણે જીવનનો તડકો-છાંયો જોયો હતો. એ ચીનના મશહૂર બેન્કરનો સાકુભાઈ હતો. એ સુંગ કુટુંબની દીકરીને પરણ્યો હતો. એ લશ્કરવાદમાં માનતો હતો એટલે જંગબાદી હતો પણ મોટી મોટી બેન્કોવાળી ચીની ઘટનાને ધકવાની અંગ્રેજ અને અમેરિકન જાપાની ચિનાઈ રચના કરવાની મુરાદ સેવતો હતો તેટલો મૂડીવાદી હતો.

એ માયામાં ઈસાઈ હતો. દેશપી એ માલિક હતો. બુદ્ધ જેવો શાંત હસતો હતો અને ચીની સમશેરમાં માનતો હતો. શાહીવાદીઓ સાથે એ માનભર્યો હતો અને અમેરિકન મેથડવાળો ચીની સરદાર બનીને ક્યોમીનટાંગનો વડો બન્યો હતો.

એની ચિનાઈ નારીને એ મેડમ કહેતો હતો અને ખૂબ આદરો હતો. પણ એનો અમેરિકન અનુરાગ એથીયે અઢકો હતો, કામચુકે ડૉ. સુનના સિદ્ધાંતોને ગોખી રાખી લોક-આઝાદીની માગ ઉઠાવનાર શ્રમમાનવોને પકડમા ગણવા તેમનાં કંપની યુનિયનો બાંધવાની રીત એ અમેરિકા પાસેથી શીખ્યો હતો.

એ નવા નાનકીંગમાં આજે શાહીવાદી મિત્રોને, બેન્કરોને, અમલદારોને તથા ક્યોમીન્ટાગના કાર્યકરોને આમંત્રણ આપતો હતો. આજે બિશ્વકુલ બંધારણીય રીતે ડૉ. સુનને યાદ કરવાનો મેળાવડો હતો.

અને છતાં પણ પોતાની જુદી મિજલસ કરવા ડૉ. સુનની કબ્રના પડછાવામાં ભાત ખાતાં અને આઝાદ ચીનનો અવાજ પુકારતા, જૂના નાનકીંગ નગરની બજોલોમાથી અને આસપાસના પ્રદેશમાથી આવેલા કિસાનો એને ખૂબતા હતાં. શહેનશાહ મીંગની કબર સાથે ચણાવણી ડૉ. સુનની કબર તેથી એની નજરમાં નાની બનતી હતી, અને અમેરિકન શિષ્ટીએની શિષ્ટપદ્ધતિએ ચણેલી એ કબરની કળા પણ જાણે એની નજરમાં પેલાં મેલાં કલેરોના કલરવથી ઝાંખી પડતી હતી.

એટલે તો એણે એ પરપલ પર્વતની ફરતો સુંદર બગીચો બનાવવાની અને એ બગીચાને ફરતા ઉપલા વર્ગોનાં આલેશાન મક્કનો ચણાવવાની યોજના તૈયાર રાખી હતી એવી તો ઘણી મે યોજનાઓ હતી. એ યોજનાઓની રીત અમેરિકન હતી એ યોજનાઓનો પાયો સદ્દામજર અને બેન્કોની અગત માલિકી હતી એ યોજનાઓ અને એ પાયો સેકડો વગસો સુધી અમર રહવાનાં જે એવી એને અચલ શ્રદ્ધા હતી.

એટલે જ એ શ્રદ્ધાના અનુસંધાનમાં એ પણ કહેતો હતો કે આપણે ઉત્તર પર ચઢીએ છીએ.

નાનકોંગથી પેકોંગ તરફ એની નજર મંડાઈ ચૂકી હતી.

અને ઉત્તર પર ચઢવાનાં ડંઘનિશાન પોતાની રીતે ખેલતાં મજૂર-કિસાનો પણ એથી જ આજે ડો. સુનતો દિવસ પરપલ્લ પર્વતની છાયામાં ઊજવવા આવી મોટી સંખ્યામાં ભેગાં થયાં હતાં.

અને સાં બહાર એક મંડપ હતો. મંડપ પર લીલા ને લાલ-વાંસની કમાનો બાંધવામાં આવી હતી. મંડપની આસપાસ પાટિયાં લખેલાં લટકતાં હતાં, અને વાવટાઓ ખેસાયા હતા.

‘અહીં અમારા ડો. સુન-ચાત-સેનની કપર છે. ગઈ સાલ આ દિવસે એ અહીં દફનાયા હતા.’

પછી ચંદ્રના રૂપેરી અજવાળામાં પડછાયાઓ નાચવા માંડે ત્યાં સુધી બાવણો થતાં હતાં ને ગીતો ગવાતાં હતાં. ત્યારે જાણે કપર ફાડીને પેલો ડોક્ટર બહાર નીકળી પડશે ને ચીસો પાડી ઊઠશે કે, ‘ચીન ! ચીન...મારો દેશ !’ એમ સૌને લાગતું.

નાનકોંગતો રાષ્ટ્રવાદ રજવાડી જંગલિયતને ખતમ કરવા ઉત્તર પર ચઢવાનો હતો નાનકોંગથી ઉતાવળી નજરો ઉત્તર ચીન પર ફરતી હતી.

જાણે સવાર ચતું હતું. જાણે ઊંધ ઊડતી હતી. જાણે અંધારાનું કફન ઊપડતું હતું અને દેશ દેખાતો હતો. એ દેશને દેખવા ને એક કરવા ઉત્તર ચીન પરના ચઢવાનાં દુંદુભિ ગાજતાં હતાં.

‘ઉત્તર...ને દેશને ફરતી દીવાલ...અને પેલો બપોલક મુસાફર દ્વાંગ-હો, કાળના લોલકની જેમ એ હજાર વરસના ઇતિહાસ પર, ચીની પારણાં પર ને કપરો પર અટકાસ્ય કરતો અને પીળા પ્રલય ઉછાળતો વહેતો હતો. રમારકો દેખાતાં હતાં. ઇતિહાસ બેઠો થતો હતો મોંગોલિયાના મેદાન પરથી જંગલીઓનાં ધાડાં આવેલાં તે દિવસ પણ ચાલ આવતો હતો. દષ્ટિમર્ષાદા ઊપકતી જતી હતી. પીળા નદી પાસે ઉત્તરમાં મોંગોલ લોકોના

પર્વતોને મેદાનો સળગાવતાં હતાં. ત્યાં જ દુન-નુના ઘોડેરવારોએ
-હાન-રાજવંશને રંગદોળી નાખ્યો હતો, ત્યાં જ રાધિયનો
આબ્યા હતા, એટીલાથી દુશ્મનાં ટોળેટોળાં બિનરી પડ્યાં હતાં
અને સુંગ રાજવંશીઓ પર જંઘીસખાન તૂટી પડ્યો હતો. ત્યાં
ઉત્તર-પૂર્વમાં જૂરા પર્વતોની કિનારીઓની ઝેરણ પર જંઘીમ-
ખાન નામનો હુદાર તરવારો ટીપતો હતો.

અને દૂર ઉત્તરમાં ગોબીના ગુનારા બિડના હતા. ત્યાંથી ધોળા
અને પીળા રેતીનો મહાસાગર દરેક દિશામાં ધૂંવવતો હતો. ત્યાં
હરણોએ જૂલાં પડતા હતાં, જંગલી વૃહીયાં છેતરાતાં હતાં અને
ગુસ્સે થયેલી ચીસો પાડતાં બિડી જતાં હતાં. જાણે ધાસના એક
તણખલા પશુ વિનાના મોતનું રાજ ત્યાં ચિરતરતું હતું.

ત્યાં મોતના રાજમાં મોટાં નગરો સૂતાં હતાં. ત્યાં આઠ
સૈકા પહેલાંની જંઘીસખાનની વાડીઓ પર રેતી ઊડતી હતી.
એકલો બિનો ને સુકો પવન એક છેડેથી બીજા છેડે ચિચિયારી
કરતો દોડતો હતો. પણ ઉત્તર પશ્ચિમમાં ? ત્યાં તો પર્વતો પાછળ
પર્વતોના પિંડા ગોઠવાયેલા પડ્યા હતા ને છેક મોગોલિયાના ઉચ્ચ
પ્રદેશ સુધી પહોંચતા હતા. એ પર્વતોમાં એ હમ્મર વરસ પહેલાં
કાલસો શેઠાયો હતો. ત્યાંથી તિબેટમાંથી ઉત્તર-પશ્ચિમમાં થઈને
વહેલી નદીઓ વનરાજીઓ ઉઠેરતી હતી, ને પીળો કાંપ કાલવની
દરિયાનાં પાણીને પીડી ચોળતી હતી.

એ ઉત્તર ચીનમાં આઠ કરોડ ખેડૂતોના નેસડા ગુંજતા
પડ્યા છે. ત્યાં ઝાડનાં ઝુંડોમાં ચીની કિસાનનાં ગામડાં એક ચોરસ
આઠલે ઇંસોની વસતિમાં વસે છે. ત્યાં ચિવાળાના ઠારી દે તેવો
પવનો ઝીલતાં અને 'માર્ચ' મહિનાથી વસંત ઊજવતાં કિસાન
નરનારીઓ ને ખાળકો જમીન ખેડે છે, ખાણે ખાંદે છે, ને માર્ચ
વાર ગાય છે, 'ચીન, ચીન...અમારો દેશ !'

‘ એટલે તો આપણે ઉત્તર પર ચઢવાનાં છીએ. દક્ષિણ-
ઉત્તરના ચીની પ્રદેશો પર એક લોકશાસન ચાલવાય તો જ ચીન
એક આખો અને આઝાદ બને. ’

પરપલ પર્વતની ગોદમાં આજે ચીનના એક મહાનુભાવ
અને રાષ્ટ્રપિતાની મરણતિથિ ઊજવતાં ચીની જનતાનાં દીકરાંઓ
એ રાષ્ટ્રપિતા ડો. સુનનો નિર્ધાર માઠ કરતાં હતાં અને એ
નિર્ધારનો અમલ કરવાની ઉત્તર પર ચઢતી લોક-હિલચાલને
પોતાનો બધો સાથ આપવાના હરાવ ધકતાં હતાં.

આંધી

જ્યાં રોડી મોંઘી હોય છે તે જવન મોંઘું હોય છે, જ્યાં મજૂર ગુલામ હોય છે તે જૂખનરાની કિનારી પર પથ ટેકવીને વિરોધ કે વાંધાના એક પથ અગાજ વિના કામ કર્યું જતો હોય છે અને જ્યાં નગરોમાં કામદારો-કુરીઓ હોય છે અને કમલા-અથે મરતાં હોય છે તે ભગવાનની મરજીથી હોય છે તથા જ્યાં મામ પ્રદેશ પર જમીનદારોના દીકરાઓ નિશાન તાકનાં સીએ છે ત્યારે જમીનના ગુલામ મજૂર પર તાક મોંઘે તે તે સીનની સીમાઓમાં આવતી આંધીનું એક વાદળું દેખાતું હતું.

એ તો હજુ હમણાં જ ભીંગેલા પેલા લાલ તારાને લીધે છે એમ જૂની દુનિયાના જલકારો કહેતા હતા.

અને જોતજોતામાં તો સૈકાઓના શ્રમજારથી નમેલા જમીન સૂંઘીને જવતાં, રોપણના સિતમના સેંકડો હઝરડાવાળાં ૪૫ કરોડ માનવો અણનમ બનીને અક્રમ ભીંગેલાં દેખાતાં હતાં.

‘એ આંધી નહિ તો ખીણું શું ?’ રાહીરાદી ઝાકુઓએ દેખતા અને દાઢના હતા. એ દાઢનેા ઓધાર સીનમાનવના ઉછાળા નીચે ફેંકાઈ જાય તેવો હચમચી જડતો હતો.

અને અમે જ તમારું આખરી નસીબ છીએ એમ આજ-સુધી બોલેલો એ પણ પડોશમાં જ નવી દુનિયા રચતી રહ માનવતાની સમાન-રચનાના પ્રકારમાં પરખાઈ જતો હતો. એ

પશુ જ્યાં બોડ જમાવીને બેઠો હતો તે નીચેની ધરતી હવે હાલવા માંડી હતી.

નીગા-વાટા-કીશા નામની જાપાનની કાપડમિલમાં ફેબ્રુઆરીના ૧૦મો દિવસ જરાક ભારે દેખાયો. ૧૯૨૩ના મૂકંપ પછી જાપાની શાહીવાદે ચીનમાં ઘણી કાપડમિલો બાંધી હતી અને નીગાતો તેમાંની એક હતી. અને એવું કશું જલ્દી ન બને એટલા માટે તો જાપાની જાલિમે પોતાની મિલોમાં મજૂરિયાં તરીકે બધી ચીની સ્ત્રીઓ અને બાળકોને જ ખડકયાં હતા. પણ તોય એવું બન્યું.

૧૯૨૫ના ફેબ્રુઆરીના ૧૦મા દિવસે નીગા-વાટા-કીશાનાં ચાલીસ હજાર કામદારોએ માગણીઓ મૂકી કે, જાપાની જોખરાના નીચ જુલ્મો બંધ કરો. પગારમાં સૌને દશ ટકાનો વધારો આપો, ખરતરફ કરાચલાં મજૂરોને કામ પર લો. મહિને બે વખત પગાર ચૂકવો. બાકી પગારો બરપાઈ કરી દો અને ગમે સારે ગમે તે મજૂરને કામ પરથી કાઢી મૂકવાની જોહુકમી બંધ કરો.

હડતાલ બે અઠવાડિયાં ચાલ્યા પછી આ બધી માગણીઓ જાપાની માલિકે મંજૂર કરી, પણ એ મજૂરીનો અમલ નહિ કરવાની જોહવણ કરીને મિલો ચાલુ કરી દીધી.

અને કુ-ચેન-કુન નામના શાંગહાઈના કોમ્યુનિસ્ટ કામદાર આગેવાનનું જાપાની શાહીવાદીઓએ ખૂન કર્યું.

અને ખૂની શાહીવાદ સામેની પહેલી રજુદાક શાંગહાઈના વિદ્યાર્થીઓએ ગજવી. શાંગહાઈનાં તરુણ દીકરાંઓ શાંગહાઈનાં જાખરામાં હિજરાયાં અને બોલ્યાં: 'જાપાની શાહીવાદને ખતમ કરો.'

અને જ્ઞાતજ્ઞેતામા આખા શાંગહાઈની જનતાએ એ

કરવાની ગર્જનાઓ યાંગહાઈ પર અટકી નહિ. યાંગહાઈના દરેક મથક પર વિરોધસભાઓ ભરાઈ, અને એ બધા પર પેલા ખૂનીનાં દમન દોડતાં ચ્યાં.

અંગ્રેજ શાહીવાદના પ્યાદા જેવી યાંગહાઈ મ્યુનિસિપલ કાઉન્સીલે લશ્કરી કાયદો જાહેર કર્યો. અને પરદેશી શાહીવાદનાં તેર જહાજો લશ્કર અને હથિયારોથી ભરેલાં યાંગહાઈના કિનારા પર આવી પહોંચ્યાં.

શાહીવાદી પિયાઓનાં લશ્કરી જહાજો સામે યાંગહાઈએ સામુદાયિક હડતાલનો લડાયક પડકાર ફેંક્યો.

યાંગહાઈ પર દોડતી મોટર બસો બંધ થઈ ગઈ. યાંગહાઈની ખાનગી મોટરકારોના ડ્રાઈવરો પણ હડતાલમાં જોડાયા. યાંગહાઈનાં બંદર પરનાં કામદારોએ હડતાલ પુકારી. યાંગહાઈની મિલો તો બંધ હતી જ. યાંગહાઈનાં છાપખાનાં તથા ટેલિફોન અને ખીજા ધંધાદારી તમામ કામદારોએ હડતાલ પાડી.

વીજળી અને પાણીનાં કારખાનાં પર શાહીવાદીઓનું ગોરું લશ્કર પહોંચી ગયું. એ બંને કારખાનાનાં ચીની કામદારોની પીડમાં સગીનની અણખો ધરીને શાહીવાદી મારાઓ કામ કરાવી ગયા.

યાંગહાઈનું બંદર રમશાન જેવું ચાંત બની ગયું. યાંગહાઈના બેન્કરોએ બેન્કોનાં કમાડ વાસી દીધાં. યાંગહાઈની હોટેલોના કામદારોએ અને શ્રીમંત ધરોના રામાઓએ પણ હડતાલ પુકારી.

યાંગહાઈને કિનારે આવેલાં ૪૩ જહાજો દરિયા પર જૂલતાં રહ્યાં. યાંગહાઈ આવતાં નવાં જહાજોને તાર કરી દેવામાં આવ્યા કે કોઈ ખીજા બંદરોના કિનારા પર પહોંચીને લાંબરો.

પણ આ આંધી તો આખા ચીન પર ઊડતી હતી. આખા ચીનનાં નમરો પર જનતાનો વિરોધ શાહીવાદનો નાશ માગતો

ધીખી ઊઠ્યો હતો. નાનકોંગ, કાકડિંગ, હોંગકોંગ, કેન્ટન, પેકીંગ, ચુકીઆંગ, હેન્ગ, એમોય, દીનસીન તથા કચુકીઆંગ નગરો પર એવા જ વરોળ ફૂટતા હતા.

અને દરેક નગરની લોકલાગણી પર શાહીવાદી કુત્તાઓ લાઠીમાઝ અને ગોળીનાર વરસાવતા શાંગહાઈની ચઢાદતને વિશાળ બનાવતો, શાંગહાઈના કોપને સળગાવતા હતા.

શાંગહાઈની આમ-હડતાલે સંગ્રામ સમિતિ ઘડી પાડી. એ કમિટીએ જૂનના પાચમા દિવસે આમ-સરઘસનું એલાન કર્યું.

જૂનના પાચમા દિવસે એક લાખ જનતા શાંગહાઈ પર ફરી વાર નીકળી લાખોની વિરાટ સભાએ શાંગહાઈ પરના ગોળી-આરની જાહેર તપાસ માગી. ખૂની અમલદારોને શિક્ષા કન્વાની માગ મૂકી, અને વીંધાઈ ગયેલાઓનાં કુટુંબને પેન્શન આપવાની માગણી મૂકી તથા અંગ્રેજ ખૂની શાહીવાદની શાંગહાઈ યુનિસિપાલ કાઉન્સીલની અગતરથી માગી.

આ માગણી પાછળ શાંગહાઈનાં હજારો વિદ્યાર્થીઓ એક બન્યા. શાંગહાઈના અઢીલાખ કામદારોના ૭૨ યુનિયનો એક સંગઠનમાં જોડાયા. શાંગહાઈની સંયુક્ત કામદાર કમિટી આ જોડાઈમાંથી ઉભવતી બની.

આ માગણીઓને ખૂની શાહીવાદે નકારી.

અને શાંગહાઈની આમ-હડતાલ લખાતી ચાલી.

જૂનના ૧૬મા દિવસે ચીનની ચેન્ગર ઓફ કોમર્સે હડતાલ પાછી બેચી લેવાનો ઠરાવ કર્યો.

જૂનના ૨૬મા દિવસે ચીનના બેન્કરોની મંડળીએ બેન્કો ખોલી નાખીને હડતાલને તોડવાનો આરંભ કર્યો. પણ શાંગહાઈનાં અઢીલાખ કામદારો અને વિદ્યાર્થીઓએ હડતાલને પૂરેપૂરી ટકાવી રાખી.

સપ્ટેમ્બરના આરંભથી ચાલીવાદીઓએ કાળપણ્યોને લાલચો લઈને હડતાલ તોડવા રવાના કર્યાં. હડતાલ પર હમનનાં આયુધો-વાળી ચાલીવાદી ટુકડીઓ ફરવા લાગી.

અને તથા મહિના સુધી રહી રહેલી ચાંગહાઈની આમ-હડતાલ સપ્ટેમ્બરમાં સફલી સેવાઈ, તે પહેલાં એ આમ-હડતાલે ચેતવેલી ચીન પરની આગ હજી બળતી હતી.

૧૯૨૫ના મેના પહેલા દિવસથી કેન્ટનમાં કિસાન કામદારોના જીવાળ ઝોલે ચડ્યા હતા. કામદારોની બીજી રાષ્ટ્રીય પરિષદ મળી અને એ ઇલાકાના કિસાનોની પરિષદ પણ મળી હતી. મળૂર પરિષદે ૨૭૦ પ્રતિનિધિઓને ભેગા કર્યા અને તેમણે ચીનનાં મુખ્ય નગરોમાં કામ કરતાં ૫૭૦૦૦૦ કામદારોનો અવાજ ગજવ્યો હતો. કિસાન સભા હજી કવાનટુંગનાં ૨૨ પરગણાંમાં પચરાઈ ચૂકી હતી અને કિસાન સભાના ૧૮૦૦૦૦ સભાસદોના ૧૧૭ પ્રતિનિધિઓને પરિષદમાં જમા કરતી હતી. અને પરિષદે કેન્ટનમાં મળી હતી. કેન્ટનનાં આગણાં લાલ ઝંડાઓ ફરકાવતાં હતાં, કેન્ટનના રસ્તા કિસાન-કામદારોનાં જંગી જૂથથી ઊભરાઈ ગયાં હતાં. ખરબચડા હાથ સંગઠનમાં ઊંચડાતા હતા, રાતા વાવટા ભેરદાર ફરકતાં હતા, તપખીરિયા ચહેરા કેન્ટનનાં લક્ષ્મીનંદનોને હોક ખવડાવવા વિજય-ગાન ગાતા, ફૂલ કરતા હતા. કેન્ટનનાં નિશાળિયાં મિગદરીમાં સામેયું કરતાં હતાં, કેન્ટનની શિક્ષણ-સંસ્થાઓ રજા પાડી એ સીતો ઉતારે કરતી હતી. મોટી જંગી સભાઓ ગરજતી હતી ચીનનો કામદાર-કિસાન પહેલી વાર ચિનાઈ નગર દેખતો હતો, પહેલી વાર દુનિયાના શહેરી સાજા બાળતો, પહેલી જ વાર પોતાની હરતી હયેળીમાં બાળતો હતો અને ચીનનો ઇતિહાસ પહેલી જ એ નવી નોંધ લેતો હતો. પણ પરદેશી લૂંટારુઓનાં જંગી જહાજ ઝોલાં ખાતાં હતાં. પરદેશી ચાલીવાદનાં કારખાનાંના સંચા અટકી

ગયા હતા, પરદેશી શાહીવાદની જલ્દાદી જમાતના રસોડામાંથી ચીની રામાઓ સવામ ભરીને ચાલી નીકળતા હતા. કેન્ટને પણ સામુદાયિક હડતાલ પુકારી હતી.

હોંગકોંગના પરદેશી ગુડાઓની ગરદનનો ભાર તેમને પેતાને લાગવા માલ્યો પરદેશી માલિકીના કાળજી કંપી ઊંઠ્યા શાહીવાદી દુશ્મનોના દોર હેઠા પડ્યા પરદેશી તુમાખીના મિંગળાં ભવાં સંકેતીને હોંગકોંગની સામુદાયિક હડતાલ દેખી

અને આખા ચીન પર હકનાલોનો આક્રોશ ૧૯૫ મુઘી પહોચી ચૂક્યો કેન્ટન, હોંગકોંગ અને પેકીંગમાં મળીને ચાર લાખ હડતાલિયાઓ ફરતાં ચલાં

એમલે શાંગહાઈની જેમ હેન્કો અને કેન્ટનના પરદેશી આરાઓએ પણ વીંધી નાખવાના હુકમ હોડવા માંડ્યા જૂનના ૧૧મા દિવસે હેન્કોના શાહીવાદે ૬ જાણુને વીંધી નાખ્યા તે બારને ઘાયલ કર્યા અને જૂનની ૧૮મીએ કેન્ટનમાં અને કેન્ટનની હોંગકોંગ અને શા-મીનની પરદેશી વસાહતો ચિનાઈ ખલાસીઓના લશ્ચર નાદથી ઊભરાવ્યું મનતું એવું શાંગહાઈની આમ-હડનાલની સાથીદારી કરતું કેન્ટન નગર લશ્ચર બનીને ગગમતું હતું

ત્યારે બ્રિટિશ કોનસલ જનરલ જેમ્સ જેમીસને કેન્ટનના પરદેશમત્રી વુને તાકીદ મોકલી કે

‘શાહીવાદી વિરોધી દેખાવો તાપડતોમ બધ કગવી દેવાની અમારી તમને સૂચના છે નહિ તો પછી અમે ગભીર પગિણામ આવે તેવા પગલા લઈશું તો તમારે એમ કહેવાનો વખત આવશે કે શાહીવાદી પશુઓની રાષ્ટ્રફલોએ અમારા નિર્દોષ ચીની લુચાનો અને હામદારોને સ્વચ્છંદ રીતે વીંધી નાખ્યા’

એ જ વખતે કેન્ટનની પૂર્વ તરફના પરેડ મેદાન પર હાજરાની મેદની શાંગહાઈ પરના માતકી દમનને વખોડી કાઢી હતી.

પછી એ જ સમામાંથી અઢી વાગે શા-મીન ટાપુની સામે પહોંચીને વિરોધ જાહેર કરવા એ સરખસ આગળ વધતું હતું.

એ સરખસને મોખરે કામદાર આગેવાનો હતાં. પછીની હરોળમાં કવાનદુંગનાં કિસાનો ગોડવાયાં હતાં. પછીની હરોળમાં કેન્ટનનાં વિદ્યાર્થી દીકરાદીકરીઓ ફૂલ કરતાં હતાં અને છેક છેલ્લે વામપુઆમાં લશ્કરી તાલીમ લેતાં કેટલાંક તરુણો પણ ચાલતાં હતા.

અગ્રેજ શાહીવાદી પશુની શા-મીન ગોડ સાથે કેન્ટનને બોડતા પશ્ચિમ પુલના છેડા પર સરખસ પહોંચ્યું અને અગ્રેજ જલ્લાદનાં નિશાનો ફૂટવા માંડ્યાં. પશ્ચિમ પુલનો છેડો લોહીથી ખગડાઇ ગયો. પશ્ચિમ પુલના છેડા પર કેન્ટનનાં દૂધમલ દીકરાં લોહીના ખાખડામાં મૂતાં.

એમ જૂનની ૨૩ મીની એ ફૂલકદમ શાહી ઘાટના પુલ પર ધડીભર યંબી ગઈ. અગ્રેજ અને ફ્રેંચ શાહીવાદના જલ્લાદોએ એ ફૂલ પર તોપ ચાલુ કરી હતી અને પુલનો મોખરો મઠાંથી દેવાઈ ગયો હતો અને પુલ આખો ખીખે સેકડો ચરીરામાંથી લોહી ટપકતો હતો.

જવાબમાં બ્રિટિશ માલનો બહિષ્કાર બોલાયો. બ્રિટિશ બર્બરનો હોંગકોંગ કિલ્લો બહિષ્કારમાં બેચાકગો બની ગયો. હોંગકોંગમાં બ્રિટિશ સાંચાએનાં બધાં ચક્કર અટકી ગયાં. હોંગકોંગને કિનારે બ્રિટિશ જહાજો મૂકી ગયેલાં રાત્ર જેવાં પાણી પર મૂકી ગ્યાં. હોંગકોંગમાંથી એક લાખ ચિનાઈ કામદારો હિંજરત કરીને કેન્ટનમાં આવી ગયાં. બધાં મળીને અઢીલાખ કામદારો હોંગકોંગમાં હડતાલ પર કોતરી ગયાં. હોંગકોંગ પર બે હજાર પોલીસવારોની એક સેના ગોઠવાઈ ગઈ. દરેક પચાસ હડતાલિયાએ એક પ્રતિનિધિ ચૂંટ્યો અને ફોવા અનેક પ્રતિનિધિઓએ હડતાલ પગિબ્દ લારી. પરિવર્તે ૧૪ જુનની મંત્રામ સમિતિની નિમજૂક-

કરી. એ કમિટીએ હડતાલ ચલાવવા ઉપરાંત હડતાલિયાંઓ માટે એક મોટી હોરિપટલ અને ૧૭ નિયામો ચાર કરી દીધી. જન્મ થયેલા માલની વ્યવસ્થા માટે, હડતાલના ફેંકની વ્યવસ્થા માટે હડતાલ પરિષદે જુદી જુદી કમિટીઓ નીમી દીધી. નાના પાયા પર હોંગકોંગનાં કામદારોએ કેન્ટનમાં સોવિયટ સરકાર ચાર કરી દીધી.

હોંગકોંગ અને શા-મીનની ફરતી હડતાલિયાંઓની દીવાલ બાકી ગઈ. કિસાન સ્વયંસેવકોની ટુકડીઓ મદદમાં આવી પહોંચી અને સ્વાટો, દાઇફેંગ, તથા પીંગથાંગ પર ચોખી કરી રહી. હોંગકોંગ અને શા-મીનમાં પુરાયલો અંગ્રેજી પશુ ગુસ્સાનાં શીશુ ફેંકી રહ્યો, બીજાં પરદેશી ચાલીવાદી લશ્કરી જહાઝો એ પશુને ઘણોપાણી પહોંચાડી રહ્યાં.

સિટિય જહાડુરો જલે રાંધતા હતા, જલે માંજતા હતા અને જલે કચરો કાઢતા હતા. સિટિય જહાડુરોનો કિસ્સો એમની ગરબન પર સ્વાર થયો હતો. સિટિય જલ્દીદોની એમ જાંખી પડતી હતી. સિટિય નફાખોરીતું ચાણું અંગ્રેજી કચરાનાં ઉકરકાચી ગંધાઈ બીકયું હતું. તે હડતાલ પર કોતરેલો ચિનાઈ કામદાર એ સિટિય પશુની હોંગકોંગ નામની જાહેતો અર્થ બદલતો. હોંગકોંગ (ખુશખોદાર બંદર)ને ઝો-કોંગ (બંધો મારતું) અને ઝી-કોંગ (મરેલું બંદર) કહેતો હતો.

અને હોંગકોંગનો ગવર્નર એની અંગ્રેજી જમાતને ફરિયાદ લખતો હતો કે 'આપણી સંસ્કૃતિ પર ચીની જંગલીઓએ આક્રમણ કર્યું છે.'

સંસ્કૃતિના પ્રખરદારો અને ઠેકેદારોને ચીની કામદારોએ લિડાવ્યા હતા. અંગ્રેજી પશુની મૂડીવાદી સંસ્કૃતિને એથી રાજના ૨૫૦,૦૦૦ પૌંડની (વીસ લાખ ચિનાઈડોલરની) ખોટ જતી હતી. એટલે એ સંસ્કૃતિનો ઠેકેદાર પશુ રણપી બીક્યો હતો અને

સોનેરી સંસ્કૃતિના બચાવનો શોર કરતો હતો, અને ક્યોમીનટાંગને તોડી નાખવા શેન-શુંગ-મીનને હથિયારોના ઢગ ભેટ કરતો હતો.

હોંગકોંગની આમ-હડતાલ ચીન દેશ પર શાહીવાદી વિરોધી વટાણની રણભેરી બનીને ઊછળતી હતી. હોંગકોંગની આમ-હડતાલની દોરવણી કરતા કોમ્યુનિસ્ટ આગેવાનોમાં સુ-ચાઓ-જેન, ટેંગ, સીઆન, તથા લો મુખ્ય હતા.

એ હડતાલે હોંગકોંગનું અંગ્રેજી શય બનાવી દીધું. એ હડતાલે અંગ્રેજી નફાખોરોની મથુતરીના આંક ઊંચ નાખી દીધા. એ હડતાલે અંગ્રેજી પશુની તાકાતના માપ ઉલટાવી નાખી, એ જસ્લાદના પોલાદી બખ્તર નીચેના ચરચરતા પગ માટીના પુગ્વાર કરી દીધા. શાહીવાદી ખેપિયાઓમાં ખાપરો ડાકુ જોન બુલ ઝંખવાણો પડી ગયો. ચીન પર લોહિયાળ પંખે ભરાયેલા ચીનને ખાઈ જવાની એની મુરાદના જડખામાં લોદાના ચણાનો સ્વાદ ખૂંચ્યો. અંગ્રેજી શાહીવાદતી બોડ અનેલો હોંગકોંગનો ખડક ચીની વિરાટના જીવાળ નીચે હથમચી ગયો.

આ આંધી નીચેથી પસાર થયેલાં નગરોમાં હોંગકોંગની હડતાલ ચીનના ઇતિહાસમાં સૌથી લાંબી બની. ૫૬૨ મહિના સુધી હડતાલની કારવાહીએ હોંગકોંગની જનતાના જીવન-વ્યવહારની દોરવણી કરી.

આ આંધી નીચેથી પસાર થતાં નગરોના આધિવાસી કદી ન જોયેલી એવી ચીની જનતાની તાકાત જોઈને ઝમકી ઊઠ્યા. આ આંધીના વા-વટાએ શાહીવાદીઓને ચમકાવી દીધા. આ આંધીને દોરતા કોમ્યુનિસ્ટ રાજકારણનો ક્યોમીનટાંગ સાથેનો સંયુક્ત મોરચો ઉતરના વિઘ્નજોરોને સૌથી વધારે મૂંઝવી રહ્યો.

એ આંધી નીચે ચીની જનતાનાં ઘોડાપૂર ઊછળતાં ચર્ક

ચૂંક્યાં. ક્વાન્ટુંગ આખામાં કયોમીનદાંગની વચ્ચે અજબ
જની હતી. વામપુઆની લશ્કરી સંસ્થામાં લોખંડી હરોળો ધડાઈ
રહી હતી.

એક નામની સત્તામાંથી ચીની જનતાના જોશથી, ક્રામ્યુનિસ્ટ
પક્ષના સંયુક્ત મેરચાએ કયોમીનદાંગને એક જોરદાર લશ્કરી
સંસ્થા બનાવી હતી તે વાત આ લોક-જુગાળે દાખવતો હતો.

એટલે જ પાછા સવાસો જવાગ માગતા હતા. એ સત્તાનું
સ્વરૂપ શું ? એ સત્તાનું શાણપણ શું ? એ સત્તાનો અમલ શો ?

એ સત્તા એક જંગી ફરશી જતી હતી. તે એને ફેરવશે
કેણુ ?

પાછો વર્ગવિમુક્ત ધૂમટો ઊઠીને પૂજતો હતો. ચીનનો
શ્રીમત્તવર્ગ, માલિકવર્ગ, જમીનદારવર્ગ એ ફરશીને લોકસમુદાયના
હાથમાં સરી જવા દેવા નેહોતો માગતો.

પેઠીંગનો વિદ્યાર્થી પાછો જાયો

‘પણ જ્યારે આપણા પર ખરેખર જાપાનીઓ જ રાજ કરે છે તો પછી કેવી રીતે રાજ કરવું તેનું થોડું શું કામ વાંચવું?’ પેઠીંગની વિદ્યાપીઠના વિદ્યાર્થીઓમાં એક જુવાન એના દોસ્તને કહેતો એક પછી બીજા પુસ્તકને કડવાથથી ટેવણના ખૂણામાં દાસેલતો હતો.

‘બધું જ નાખી દેવું છે તો વાંચવું શું છે?’ બાઈનિંગ પૂછતો હતો.

‘તે તારી કવિતાઓ પણ ફાડી નાખીતે?’ પહેલાએ પૂછ્યું અને બંને બેરુબાંધ એકબીજાની આંખમાં જોઈ રહ્યા. બંનેની નજરમાં કાઈ ન કળાય તેવું નવું બહુતર ખૂબસૂરતું કંઈ-શીની વિદ્યાર્થી જૂના બહુતરને દાસેલતો નવો પાઠ વાંચતો હોય તેવો ૧૯૨૬ના અરસામાં દેખાતો હતો.

પચીસે વરસ સુધી દાનનાં દીકરાંઓને મધ્યમમાર્ગ શીખવતો કનકપુશ્પસત્રો પાઠ નક્કો નીવડી ચૂક્યો હતો. દારેલો કનકપુશ્પસિપસ અંદરની ચાંતિ અને આગાધારકના ગાખાવી ગાખાવીને ભાગતો હતો. દાનનાં દીકરાંઓ અધૂરી વિદ્યાના ગુરુને મધ્યમ-માર્ગ ફગાવી દેતાં હતાં.

‘શુદ્ધ પણ પરાજય પામ્યો હતો. એને શરણે ગયેલો સંભ આજે સમાધિમાંથી જાગી ઊઠ્યો હતો અને ઉત્તમરામાં આનંદ માનતો નવા જાનને પહેલો યક્ષર અનુભવતો હતો.

ચીનનાં, નિશાળિયાં ડાનાં વિદ્યાર્થી રહ્યાં હતાં? કનકચુ-
શિયસ અને શુદ્ધ હજારો વરસનાં બહુતર બહુાવીને આખરે આગતા
હતા અને હાનનાં દીકરાંઓને ખાપુસન આજ સુધી બચાવતો
હતો. એણે જ વેશિંગ્ટન મુકામે અંગ્રેજ અમરિકા શાહીવાદી
ડાકુઓને પિછાણીને ચીનની જીનવાણી જાલિમ જડોને ઉખેડી
નાખવા લોકજમાવના મુદ્દાઓ નક્કી કર્યા હતા.

આજે એ તો મરણ પામ્યો હતો અને પશ્ચિમની ટેકરી-
ઓમાં એક આરસના પેગોડા પરના જિંચા ઓટલા પરથી શિલા-
ઓમાં કોતરાયલા સિંહ વિકરાળ જવાં સંકોચતા હસતા હતા
અને સમાધિમાંથી જાગી જીંડેલી બુદ્ધની પ્રતિમાઓ હસતી હતી.

અહીં આજે માર્ચના અદારમા દિવસે પેલો ચીનનો મહાન
બળવાખોર વિદ્યાગુરુ ડો. સુન પોતાની કબરમાં માન પામતો હતો.
ચીનની પશ્ચિમ ટેકરીઓ આજે નૂતન સંસ્કૃતિની સખવટવાળી
દેખાતી હતી. ચીનનો વિદ્યાર્થી એને સલામી બરતો હતો.

તેર નેર વાર પરાજય પામેલા ડો. સુને યોજેલી ચીની
જમીનદારી-વિમુક્તોરોની જંગલિયતા પરની ચઢાઈ જાણે આજે
ચંબીને જીભી હતી. ચાંગ-શાઈ-શેકની કારવાહી ડો. સુને સજેલા
લોકખોરચાને તોડતી હતી. ડો. સુને યોજેલી ચીની લોકની
આઝાદીના લોકશાસનના મુદ્દાઓ પર ચાંગ ચૂપચાપ બેઠો હતો.

ત્યારે જાપાનનો શાહીવાદ ચીન પરનો પંજે ઉગામવાની
તક સંભાળતો હતો. ત્યારે ચીનનો વિદ્યાર્થી પેકીંગની વિદ્યાપીઠનાં
ચોર્યાં હાસેલી મૂકતો નવા જાનનો પાક બહુતો હતો.

ચીનની પેકીંગ સરકારને જાપાને આખરીનામું આપ્યું હતું.
રાષ્ટ્રીય સરકારને પ્રમુખ એ આખરીનામાને અપનાવતો એના
મહાલયમાં બેઠો હતો. મુકડેનથી છૂટેલાં જાપાની ધાર્ડાં દીનસીન-
પર ધસતાં હતાં.

ત્યારે એ અવાજ કાનો હતો ? ચીની વિદ્યાપીઠનાં ભણુનાર્થ અવાજ ઉઠાવતાં હતાં. હાનનાં એ બાળકો હવે કનકપુશ્પસનાં નિશાળિયાં નહોતાં રહ્યાં.

ચીનનું સૈકાજૂનું પેકીંગ વિદ્યાધામ હવે પીપોંગ બન્યું હતું. અહીં જ ઉત્તર ચીનનો ઉંબરો, ઓળંગીને ચીનની પહેલી શહેનશાહત આવી. પછી પીપોંગથી પચાસ માઈલ પર દુનિયાની તાબુખીના તાજ જેવી મહાન દીવાલ બાંધીને મહાન હાને ચીની ધરનો પહેલો સંસાર શરૂ કર્યો. એ આરંભકાળ પર સૈકાઓના ઇવસેશુ કલહ ઝૂમતા રહ્યા. પછી જંગલિયનનાં બહારનાં આક્રમણોએ ઉત્તર ચીનને હાઈ દીધો. પછી લોહી-લુહાણ ચીની કલેવરને સંયુક્ત કરવાનાં ટાંગે કવન ગાયાં.

અને મુંગ શહેનશાહત ફાલીફૂલી. પણ પાછા બહારના ધસારા આવ્યા. પહેલું ઉત્તર ચીન પશ્ચુ અને પછી આખો ચીન દેશ. પેલા બિહામણા સોનેરી ખાને પીપોંગનાં પાદરો પાસે જ ચેનચીંગ નગરમાં ગાદી ગોઠવી. ચેનચીંગ પરથી મેંગોલ લોડેસ્વારોની સ્વારીઓ દોડ્યા કરી.

પણ ચીન ઊઠ્યો. ચિલ્લામાં ક્રાતરાય તેવો મીંગ મરણિયો બન્યો અને ચલ્લાર્ધજોરોને હાંકી કાઢીને નાનકીગમાં રાજ કરવા બેઠો. પછી એણે પાટનગર ઉઠાવીને પેકીંગમાં બાંધ્યું ને પેકીંગની પાસે પેલી મહાન દીવાલ બાંધી અને બહારનો કે એને કાણ ટપી શકે, તેમ છે !

પણ મંચુનાં ટટુઓ એને ટપીને ચૂપચાપ ચઢ્યાં. ઇવંતરા-માં કતરાતું પેકીંગ અંદરથી પશ્ચુ. મંચુની શહેનશાહત પેકીંગ પર ગોઠવાઈ પણ અંદરથી સડીને આપધાન કરીને ૧૯૧૧માં મરેલી પડી.

ચીનનો એ ઉદ્વેગાળ કહેવાયો. એ ઉદ્વેગાળની સંખ્યામાં .

ચીનના હેવાન વિમલજોરો આજે ચીન પર ઊગતા લોકજીવાળને રોકી પાડવા શાહીવાદને ધરણે જતા હતા. ઉત્તર ચીનનો વિમલજોર પણ ચીની જનતાનો ઊઠતો જીવાળ રોકવા જપાની શાહીવાદને સલામી ભરતો હતો.

જપાનનો ખાધિયો ખતેલો એ ઉત્તરનો નામચીન વિમલજોર ચાંગ-સો-લીન હતો. ચાંગદાર્ઠ અને કેન્ટનના લોકજીવાળે એને ભડકાવ્યો હતો. જપાની આયુધો લઈને અને જપાની મારાઓને ચીની પોશાક પહેગાનીને એ પેકોંગ પર ધસ્યો આવતો હતો.

એને રોકતાં કુ-સુન-લીનની રાષ્ટ્રીય દુકડીઓ પરાજ્ય પામી અને વીખરાઈ ગઈ. કુ-સુન-લીન કેદ પકડાયો અને પેકોંગના પાદર-માં જપાની ખાધિયા ચાંગ-સો-લીને એનો કૂર રીતે વધ કર્યો.

ચાંગ-સો-લીન સાથે અંજેજ શાહીવાદના વિમલજોર ખાધિયા વુ-પી-કૂએ લાખખંધી કરી. ખતેએ ઉત્તરનાં નગરોમાંથી લોક-નેતાઓને વીધવા માંડ્યા.

આ અસ્સાનો લાલ લઈને જપાની શાહીવાદે પેકોંગની રાષ્ટ્રીય સરકાર પાસે પેકોંગની નદી જપાની વહાણવટા માટે ખોલી નાખવાની માગણી મૂકી. પેકોંગ સરકારનો પ્રમુખ જપાની શાહીવાદની માગણી સ્વીકારતો નમી પડ્યો.

પણ પેકોંગની વિદ્યાપીઠમાં એ યરમ સામે શોર મચ્યો. પેકોંગનાં નિશાળિયાંએ ચીનના એ વિદ્યાધામને આઝાદીની બાંધ પુકારી ધમધમાવી મૂક્યું. જે જીવાળ ચાંગદાર્ઠએ ચડ કર્યો હતો, જેની આગમાં હોંગકોંગ સળગી ઊઠ્યું હતું તેની જ રોયની પેકોંગના વિદ્યાર્થીએ જલતી કરી.

એ રોયનીના પ્રકાશમાં ૧૯૨૬ના માર્ચની ૧૮મીના બપોર તપના હતા. પેકોંગનો વિશાળ વિદ્યાચોક એકથી ખીજે છટ્ટે ઊભરાતો હતો.

ક્યારેય ચીનની ધરતી પર નવા બાનનો પાઠ સંભળવા ચીનનાં હજારો દીકરાઓ એક સાથે બાવાં ઊભગયાં નહોતાં.

પ્રાણના ઝંઝાવાત ઊછળતા હતા. ધૂમરાતાં મોજાને ધુધવાટ વ્યક્તિની નાંહ સંધની છાંયી ચીતરતો હતો. કુદરતમાં ફારી નીકળે છે તેવું મહાતત્ત્વ માનવતાનું તોફાન જગવડું હતું. ત્રાડ દેતા અવાજો, સગગતી નજરો, ઈશ્વરોયલા ચહેરાઓ, ઊભરાતા આવેગો એ બધું એકમય બનીને 'વિકરાળ બનતું' હતું.

પુઠારાતાં સૂત્રો, ઊંચકાયલાં પત્રો, ફરફરતા ઝંડાઓ, ઊંચકાતી મુક્કીઓ, કાપેલા આવાહનો તોફાને ચઢેલી માનવતાના મહાતત્ત્વનાં આયુધો બનીને કાપેલાં જોહાદનો જવાહર ગજવનાં હતાં.

પથુ એક પગવાર એક બધાનક શાંતિને ચીરતો એક લુવાન આગેવાન વ્યાસપીક પર ઊભો થઈ ગયો. ઊછળતા અચાનક થભી ગયેલા લુવાળમાંથી સગગતો હાથ ઊંચકાતો હોય તેવો વ્યાસપીક પરથી એક હાથ ઊંચકાયો એ હાથમાંથી થોડાંક ફાટ્યાંતૂટ્યાં હાથ કપડાં વીંઝાઈ રહ્યાં.

અને ધીર ગંભીર અવાજ વિરાટની સપાટી પર પથરોયો, 'આ કપડાં આપણા વિદ્યાર્થી પ્રતિનિધિઓનાં છે, જેમને આપણે ગઈગણે પ્રમુખના મહાલયમાં જઈને પ્રમુખને આપણે સદેશ કહેવા મોકલ્યા હતા કે અમે સમસ્ત વિદ્યાર્થીઓ બપાને આપેલા આખરીનામાના સ્વીકારનો વિરોધ કરીએ છીએ અને તેનો ઇન્કાર કરવા પ્રમુખને પીનવીએ છીએ.' વિરાટ પ્રાણ થંભીને સંભળી ગયો. પેલા અવાજે પૂરું કર્યું: 'એટલા જ માટે પ્રમુખના મહાલયના દરવાજા પાસે આપણા એ પ્રતિનિધિઓને સંગીનોથી લીધી તાખવામાં આવ્યા...તેમનાં આ લોહીમા તરબોળ થયેલાં કપડાં છે.'

જાણે એ ખમીરમાં તરબોળ અંગરખા હવતાં થઈ ગયાં. શરીર આકારનો વીજલપાત અનુલવતો વિરાટ વિકરાળ ગરજી ઊઠ્યો:

‘દુઆનના મહાલય પર...દુઆન મહાલય પર ફૂચ કરો... પ્રેસિડેન્ટને પાછો હટાવો.’

કાઈ કાઈને જોળખે ને પહેલાં દરેક જણ વિરાટનું કબેજર બન્યું. દિલ દિલ પર સંજાતા રોષ ફુંકારો કરે તે પહેલાં એક અનેલો પુણ્યપ્રકાપ સળગી ઊઠ્યો. આગળ વધવાનું ફરમાન એક-બીજાં ઉચ્ચારે તે પહેલાં વિરાટનો હદમ વિરાટની પગદંડી બનીને ઊછળતો ચાલ્યો. મગર માથાઓની કતારો હદમજોશ પર ઝંખડી ઊઠી. હજારો બાહુઓ વિરાટના આધુષ બનીને ઊછળ્યા. હાનનાં દોકરાંનો એક બનેલો પ્રાણ પ્રચડ બનીને પ્રજળી ઊઠ્યો.

ચીની ધરતી પરની ચેકોગની પ્રાચીનતા ઝમકીને ભેઈ રહી. ચેકોગની શેરીઓએ આવી હલચલ, પહેલી દીડી ચેકોગના રસ્તાઓ પર ચીની ધરતીનાં રજકોનોની ધૂળ રોષ કરીને પહેલી વાર ઊડી. ચીની શેરીઓની પ્રાચીન હમાનોના દરવાજામાં કાતરાવલી પ્રતિમાઓ જીવનની ભરતીમાં ગીટ માડવા હવી ગઈ હોય તેવી ધન્ય બની.

બીજો બધો અવગજવર ધબીને ઊભો. વાંકી વળેલી કેડ પર ઝંખમતા રિક્ષાઓના બોજ અંદર બેઠેલા દંપતી ઊઠ્યા. પોતાની મોટરગાડીઓમાં મુરતાક બેઠેલા અર્મેડન અગ્રેજી શાહીવાદીઓનાં ખૂલી ગયેલાં મોઢામાંથી સળગતી સિમારેટો પડી ગઈ. જાપાની જાત આ ફૂંકવતા આવેમને જોતી ખૂણેઓંયરે લપાઈ ગઈ.

અને ચીની માર્શિટની જીનવાણી સરદારની જંગલિયતને પકારતા, જાપાની શાહીવાદીના ધસાગની આડ બનતો જીવાળ ચીનના રસ્તાઓનાં પર ધરને વાવડાઓથી છાઈ દેતો, લક્ષ્યક સૂત્રોથી હચમચાવતો, હવામાનને જન-આવાદનથી ઊભરાવતો, લોક-આકાદીના સંપ્રામજાવતી દેલ ચડાનો આજળ વધે.

અને દુઆન મદાલની પત્નિયા દીવાલોના પોલાદી દરવાજા આગળ આવી બિભો.

અને પોલાદી દરવાજાનાં બારણાં ઊઘડ્યાં. સેંકડો વિદ્યાર્થીઓની પહેલી હરોળ દરવાજાની અંદર ઘૂસી. બીજી હરોળની આડે પ્રમુખની શુદ્ધીય સરકારના સૈનિકો પહોળી તરવારોનો અવરોધ રચીને બિભા અને અંદર પેટેલી પહેલી હરોળ પાછળ દરવાજાનાં કમાડ પાછાં વસાઈ ગયાં.

અંદર પેટેલાં સેંકડો વિદ્યાર્થીઓની આગળ-પાછળ ચાર હારોમાં સાતસો સિપાઈઓની સંગીનો ચમકી ઊઠી.

આગલે દિવસે વીધી નાખેલા પ્રતિનિધિઓના લોહીમાં તરબોળ કપડાંના લાલ ઝંડાવાળા આગલી દુકડીના આગેવાને ખૂમ પાડી: ‘આગળ વધો.’

અને એક સો વિદ્યાર્થીઓ આગળ વધ્યાં. ખુદી તરવારો અને તાકતી બંદૂકોની અડોઅડ ચીનનાં દૂધમલ દીકરાઓ આવી બિભાં.

રાષ્ટ્ર પ્રમુખના વેઠિયા સિપાઈઓના ઉગામેલા હાથ ચંબી ગયા.

પણ બીજી જ પળે દરમાન ખરાડી ઊઠ્યું. બંદૂકોના બારથી આખો ચોક ધમધમી ઊઠ્યો. મરેલાંના લોહીની નીકા ચાલી; ધવાયલાંના ચિત્કાર વાતાવરણને ભેદી રહ્યા. ગોળાઓના વરસાદમાંથી બચવા નાસભાગ શરૂ થઈ પણ દરવાજા દેવાયલા હતા.

પછી ખુદી તરવારોનો હલો આવ્યો. સેંકડો વિદ્યાર્થીઓનાં શબથી દુઆનના મદાલયનો આનંદ-ચોક છવાઈ ગયો. મરતાંની ચિચિયારી હૃદયદ્રાવક બની ગઈ. પત્નિયો પર લોહીના ખાખરા ચેમકી ઊઠ્યાં.

અને પછી કમાડ ખૂલ્યાં. ખૂલેલાં કમાડમાંથી જીવતાં રહેલાં ચોમાંક બહાર નાહાં પણ બહાર પણ ગોળાઓ વરસતી હતી,

બહાર પશુ એ જ લોહી રેડાયાં હતાં. બહારનો રસ્તો પણ રાખથી છવાયેલો સુમસામ હતો.

પછી ઉત્તર ચીનના વિદ્યાર્થી આગેવાનો જે જીવતા રહ્યા હતા તે ગિરફતાર થયા. વિદ્યાર્થી સઘો ગેરકાયદેસર બન્યા. વિદ્યાર્થી મંડળોના અવશેષોનો નાશ કરવામાં આવ્યો.

અને પછી વિદ્યાર્થી-હિલચાલ બોમ-બીતર થઈ ગઈ. પેકીંગનાં વિદ્યાર્થીઓની હતલ ચલાવીને સરકારે શાંતિથી કહ્યું: 'વિદ્યાર્થીઓ અને રાજકારણને સંબંધ નથી.'

પણ પેકીંગની વિદ્યાર્થી-હિલચાલે જ વિદ્યાર્થીને રાજકારણ આપ્યું. પેકીંગના વિદ્યાર્થીએ વિદ્યાનો પહેલો પાઠ ચીનની ધરતી પર ફોતરી બતાવ્યો. પેકીંગ સાચોસાચ પહેલીજ વાર વિદ્યાધામ મુરવાર થઈ ગયું.

પ્રતિક્રાન્તિના પડછાયા

ચીનના લોક-જીવનથી બહુ જોડેલાં ચીનનાં રજવાડી કમઠાણુના વિમ્મહખોરો પોતપોતાનાં વેડિયાં લશ્કરો લઈને આ જીવનને વધતો અટકાવવા ઊભા થઈ ગયા. શાહીવાદોએ આ પશુઓને પંપાણાને બેઠા કર્યા. ચાનદુંગનો વિમ્મહખોર ચાંગ-ચુંગ શાગિદાર્થ પર ચઢ્યો અને મજૂરોનાં મંડળો પર તૂટી પડ્યો.

ચાંગ-સો-લીન ચીની કમળી પહેરેલાં જાપાની જસ્લાદોની રાહબરી ન એ પેકીંગ પર ચઢ્યો અને અગ્રેજ શાહીવાદે સજેલો ચીની વિમ્મહખોર પુ-પી-કૂ એને જઈ મળ્યો.

ક્યાનદુંગનો વિમ્મહખોર ચેન-ચુંગ-મોંગ અગ્રેજ શાહીવાદે પહેરાવેલાં બખ્તર અને આયુધો લઈને રત્નાટોને કમજો કરવા ધસ્યો.

ચીનનો વિમ્મહખોર શાહીવાદોએ દીધેલાં નાણાં લઈને નવો તરવારો ધમાવી રહ્યો. વિમ્મહખોરોની હકૂમત નીચેનાં બજારોમાં લોભાં ખરીદાઈ રહ્યાં. વિમ્મહખોરોના વેડિયા લુહારોની કાદોમાં પહોળા-વાંકી તરવારો ધગાઈ ધગાઈને ચામડાના મ્યાનમાં બરાઈને ચીની જનતાનો મંદાર કરવા વહેંચાવા લાગી.

વિમ્મહખોરોની હકૂમત નીચે યુગ્મઓનાં નવાં લશ્કરોની બરતી થવા લાગી. હિતાવગી ક્લાવતો કરવા પડઠાયાઓ જૂખરી કમળીઓ પહેરવા લાગ્યા અને ઊભી સીમ બેગી નાખવાની, કિસાનોની વસતિ ઉભાવાની, નગરો લૂંટવાની, કામદારોની કાપ

‘કરવાની’ તથા ચીની લોક પર યથેચ્છ ત્રિહરવાની તાલીમો અપાવા લાગી.

એ જ અનુસંધાનમાં કચોમીનદાંગની ઘટનામાં, પણ પ્રતિક્રાંતિના પડછાયા સળવળવા લાગ્યા. ક્રામ્યુનિસ્ટો અને જનતાનો વિરોધ કરનારી મૂડીવાદી ટાળકીઓ કચોમીનદાંગની જમણી હરોળમાં ‘વેસ્ટર્ન હિલ્સ યુ પ’ સુન-યાત-સેનવાદીનું નામ ધરીને ટાંપી રહી. સુન-યાત-સેનના ડો. સુન-ફે નામના દીકરાની આસપાસ ગોઠવાયલી મૂડીવાદી ટાળકી ‘કાઉન પ્રિન્સ પાર્ટી’ તરીકે જાણીતી બની.

એ બધી ટાળકીઓ ક્રામ્યુનિસ્ટોના વિરોધમાં સંયુક્ત હતી. એ બધી ટાળકીઓના પાયામાં ચીનના મૂડીવાદીઓ, ખાધિવાઓ તથા કેટલાક વિપ્રલબોરો હતા.

કચોમીનદાંગની એ જમણી પાંખ હતી. એ જમણી પાંખે ૧૯૨૫ના નવેમ્બરમાં પેકોંગ પાસેની પશ્ચિમ ટેકરીઓમાં પોતાની પરિવદ જારી. એ મસલતો પંદર દિવસ સુધી ચાલી અને તેમણે સંયુક્ત મોરચાની સામે કચોમીનદાંગની પોતાની મધ્યસ્થ સમિતિ સહી રાખી.

ડો. સુન-યાત-સેન સામે તેમનો કટર વિરોધ એ હતો કે તેણે ક્રામ્યુનિસ્ટો સાથે સંયુક્ત મોરચો રચ્યો. એ સંયુક્ત મોરચા સામે એમણે ક્રામ્યુનિસ્ટોને કાઢી મૂક્યા પછી રહે તેવી પોતાની નવી કારવાહી ચૂંટી કાઢી. આ બંધામાં પેકોંગમાં બેઠેલા, વિદ્યાર્થીઓના ખૂની દુઝ્માન-ચી-લુઈ નામના જાપાની પ્લાઠાએ તેમને બંધી જાતની મદદ આપી.

પછી એમણે કચોમીનદાંગની બીજી પરિવદમાં પોતાનો ક્રાંતિ-વિરોધી મોરચો ગજવી મૂક્યો તથા વામપુઆના રાષ્ટ્રીય લશ્કરી મથકમાં પણ તેમણે પોતાની પાંચમી કતાર સર કરી દીધી.

ત્યારે ડો. સુનના મરણ પછી ઉદામ રાષ્ટ્રવાદી વાંગ-ચીંગ-વી

કચોમીનટાંગનો પ્રમુખ હતો, અને ડો. સુનના જનતાની આજ્ઞાદીના સિદ્ધાંતોનો ભક્ત હતો. કચોમીનટાંગની ડાબી પાંખનો એ આગેવાન હતો તથા ડો. સુનનો પરમ મિત્ર હતો.

એ ડાબી પાંખની લઘુમત્ત હરોળ ડામ્યુનિસ્ટોની હતી. એ હરોળના કચોમીનટાંગના આગેવાન લીઓ-ચુંગ-કાઈનું ૧૯૨૫ના યોગરૂમા જન્મણી પાંખની કારવાહીએ ખૂન કાઢી નાખ્યું હતું.

એ ઉપરાંત ચાંગ-કાઈ-શેક ડાબી પાંખ સાથે દોસ્તી રાખતો હતો તથા વામયુવાના લશ્કરી મથકનો વડો હતો, તથા રશિયાથી આવેલા ડો. સુનના સલાહકાર મિત્ર જોરોડીન સાથે પણ સંબંધ જાળવી રાખતો હતો.

કચોમીનટાંગની આ ઘટનામાં પછી ૧૯૨૬માં નવું બંધારણ આવ્યું. નવા બંધારણ વખતે ખૂન થયેલા નાણાપ્રધાન લીઓની ખાલી જગ્યાએ ચીનનો બેન્કર ટી-વી સુંગ આવ્યો. સુંગ કુટુંબનો કાર્ડબંધ પણ દેખાવમાં ઉદામ રહેલો. ચાંગ-કાઈ-શેક કચોમીનટાંગનો વડો બન્યો અને ટી-વી સુંગનો બનેલી કુંગ આ નવી ઘટનામાં કનક્યુશિયસના પંચોતેરમા પૌત્ર તરીકે વડો પ્રધાન બન્યો.

અને ચાંગ-કાઈ-શેકે ઉદામ જવાનને સાચવી ગળીને ૧૯૨૬ના આ નવા આરંભથી ડામ્યુનિસ્ટોનો વિરોધ કરવા માંડ્યો. ચીની પ્રતિકાન્તિનો આ પડછાયો ચીની રાજકાંચુની શેતરંજ રમતો છતો થવા લાગ્યો.

એણે ૧૯૨૬ના માર્ચની ૨૦મી તારીખે કેન્ટનમાં ઓગ્નિનો ધમધમ કર્યો. કચોમીનટાંગની નેમ પ્રભાણે ચીની પ્રજાસત્તાકની રચનાના પહેલા પગલા જેવી ઉત્તર પરની ચલાઈના ઉજરામાં એણે જીંક ખાધી. કચોમીનટાંગનું ગાકું હચમચાવી નાંખે તેવો એ ઉદામ કાલો આપેલો ધોરો બોલો થઈને હજુહણી કીડ્યો.

એણે માર્ચના ૨૦મા દિવસે એકાએક કેન્ટન પર લશ્કરી

કાપડો જાહેર કર્યો. એણે ક્રાન્ચુનિસ્ટ આગેવાનો તથા રશિયન સલાહકારોને ઝોચિંતા પકડી લીધા અને તેમને સુન-શાન નામના જહાજમાં જરડી લીધા.

અને કચોમીનટાંગની જમણી પાંખના હરખનો ખાર રહ્યો નહિ. લાલ ડગલીમાં લપેટાયેલો ચીની નફાખોર અને શાદીવાદી ખાંધિયાનો ભદ્રપુરુષ લાળાને ચીની પ્રતિક્રાન્તિ નાચી ઊડી. ઉત્તર ચીન ગયેલા ખોરાડીનને આ સમાચારથી આઘાત થયા. પશ્ચિમ ટેકરીઓના મૂડીવાદી ખાંધિયાઓએ આ ચીની ભદ્રપુરુષને અલિનદનના તાર મોકલ્યા.

પણ રાજકારણની ચેતરંજના એ ખેલાડીએ જમણી પાંખને પણ મૂંઝવે તેવો નવો પાસો નાખ્યો. સચુક્ત મોરચાનો દેખાવ તોડી નાખવાનો દિવસ હજી દૂરનો નક્કી કરતો ચાગ ખેલાડી એપ્રિલના ત્રીજા દિવસે નવી જાહેરાત કરતો બોલ્યો: ‘આપણે સચુક્ત મોરચો ચાલુ છે, આપણે ઉત્તર પર ચઢાઈ કરવાના છીએ.’

પણ ચાંગની આ ગુલાંટને સમજતો સોવિયટ રૂસનો આગેવાન જોસેફ સ્ટાલિન જાહેર કરતો હતો કે ‘કચોમીનટાંગમાંથી ક્રાન્ચુનિસ્ટોને ઢાંકી કાઢવાનો ચાંગ-કાઈ-ચેકનો પહેલો હલો ચીની ક્રાન્તિને પોતાની લગામ પહેરાવી દેવાનો ચીનના રાષ્ટ્રીય મૂડીવાદનો પહેલો હલો છે.’

પણ પછી ખોરાડીનને ક્રાન્ચુનિસ્ટો વિરુદ્ધ ફરિયાદો કરતો ચાગ ખીજા હવાતુ નિશાન તાકતો ઉત્તર પરની ચઢાઈની તૈયારી-મા લાગી ગયો.

તથા એણે ખરતરફ કરેલો ઉદ્દામ નેતા વાગ પોતાની તબિયત સુધારવા પેરીસમાં પહોંચ્યો.

ચીની પ્રગતસાધક રચવા લોક-આઝાદીના નિશાન રાખીને ઉત્તર પર ચઢનારો લોકમોરચો હવે કટોકટી પર ચઢી ચૂક્યો હતો.

એ કાન્ત કદમને રાકી રાખેનાર મૂડીવાદનો ચાંગ-કાર્પ-શેક-નામનો પડછાયો કાન્તિની આગેકૂચમાં પોતાની ચાલતી કારવાહી પરાવતો આશ્વદીની અને સંયુક્ત મોરચાની ભેદી બાંગ પુકારતો હતો.

સંયુક્ત મોરચો બે વરસથી બંધાઈ ચૂક્યો હતો. ૧૯૨૪ના જાન્યુઆરીમાં ક્યોમીનટાંગની ગબ્બૂપરિષદ બસતી હતી. અને એના ઊધડતા દિવસે જ લેનિન અવસાન પામતો હતો. એ પરિષદ સંયુક્ત મોરચાને સ્વીકારતી હતી અને ચીનને એક દરવાની વિગ્ન-કૂચની તૈયારી કરતી હતી.

સંયુક્ત મોરચાની કૂચકદમ શાહીવાદી મારાઓ સાંભળતા હતા. એક થતા ચીનની લાલ પાંખ પર શાહીવાદના ચીની પ્રાધિપાઓ શંકાની નજરે દેખતા હતા. સંયુક્ત મોરચામાં ચીનનો કોમ્યુનિસ્ટ પક્ષ મહાબળવાન બની ન જાય તે વાત ચીની મુસ્લીમો વિચારતા હતા.

એમ સંયુક્ત મોરચાની કૂચમાં વર્ગવિગ્રહ દંકાયો હતો પણ શમ્યો નહોતો. દંકાયો હતો પણ દાંકિયુ ઊધડતાં જ બમૂકી ઊઠવાનો હતો. એ કૂચને દરેક પગલે ચીનનો કોમ્યુનિસ્ટ પક્ષ ક્યોમીનટાંગમાં ભેળો થઈને ચાલતો છતાં ભ્રેષ્ઠમ ખેડતો હતો. શાહીવાદની સામે બે વિરોધી વર્ગોય હિતો, એકબીજા પર આંખ ગ્રાખતાં ભેગાં ચાલતાં હતાં. 'એમ ભેગું ચાલતું જ પડે ત્યારે એક પણ વાર પણ ન બૂલજે કે તમારી પડખે તમારો વર્ગ-દુરમન છે અને એક ક્ષણ વાર પણ તેની તમામ દિલચાલ પરથી તમારી ચોકિયાત નજરને ન ઉઠાવજે,' એવો અવાજ વારસામાં મૂકી ૧૯૨૪ના જાન્યુઆરીમાં જ લેનિન અવસાન પામી ગયો હતો તથા ચીની કોમ્યુનિસ્ટ પક્ષ સંયુક્ત મોરચો રમ્યો બારેલક આગ પર કૂચ કરતો હતો.

એ કૃત્ય-કદમનાં-કગલાંને જગતાં રહેવાની ચેતવણી આપતો રહ્યાસિન ચાંગ-કાઈ-શેકે કરેલા પહેલા હસ્ત પછી ચોઠા જ દિવસે ૧૯૨૬ના માર્ચની ૨૦મીએ ચીની જનતાને હોશિયાર રહેવાની ચેતવણી આપતો કહેતો હતો: 'ચીની ક્રાન્તિની લોકલેક્ષ્યાલને પોતાની લગભ પહેરાવી દેવાનો ચીનના રાષ્ટ્રીય મૂડીવાદનો આ તો પહેલો જ હસ્તો છે.'

નાનકીંગમાં ખેડેલો ચીની આઝાદીનો ખૂની

અને ચીની પ્રજાસત્તાકર્તુ નિશાન બજાવતો ક્યોમીનટાંગનો રથુરથ ચાંગ-કાઈ-શેકની સરદારી નીચે ઊપડવાની તૈયારી કરી રહ્યો. એ જ સરદારી નીચે ચીનની શ્રમમાનવતાનો રાજકીય આગેવાન કોમ્યુનિસ્ટ ભેડાયો.

એ ભેડાણની સંયુક્ત સેના કુઈમીન-કોમીનચુન (લોકફોજ) તરીકે મચદૂર બની. એ કુઈમીન-કોમીનચુનની લોકફોજનાં લશ્કરો પર જુદા જુદા સરદારો નિભાયા.

એ લોકફોજનો ૧હેલો ધસારો અગ્રેઈ સાહીવાદના વિમલ-ખોર ખાંધિયા સામે અથકાયો. ૧૯૨૬ના ઓક્ટોબરના ૧૦મા દિવસે એ આગલી હરણનો લોકધસારો, વુ-પી-કૂને મારી હટાવીને એ ધસારો વુહાન નગરો સુધી પહોંચ્યો ગયો.

એ ધસારાની આગલી પાંખે હેન્યાંગ પર કબજો કર્યો અને એ કાન્તિકોરી લશ્કરો હેનકામાં પેઠાં ત્યારે કિસાન-કામદારો તથા વિદ્યાર્થીઓએ ગગનભેદી ગર્જના કરીને વધાવ્યાં.

એ ધસારાની કૂચમાં લોકહિલચાલ જાણ્યા. એ ધસારાને રસ્તે રસ્તે લોકસમારંભો યોજાયા. એ ધસારાએ ખેડૂતોને જમીનો પાછી સોંપી. એ ધસારાને ફરતી લોકકાન્તિની પત્રિકાઓ ફરફરી ઊઠી.

ઓગસ્ટના ૨૭મા દિવસે કુપે પ્રાંતનો ચેંગશેકાઉનો ક્ષિપ્રો

લોકસેનાએ ક'નને ક્યો. હુપે-હુનાન અને કીઆંગસી પ્રાંત વચ્ચેના એ મથક પર લોક-આઝાદીનો ઝડો ફરકી ઊઠ્યો.

એ જ મથક પર અંગ્રેજ શાહીવાદના વિમલખેર, વુ-પી-કૂ સાથેનો ભયાનક સંઘામ ખેલાયો એ જ સંઘામમાં પરાજય પામીને ભાગતા વુ-પી-કૂનાં લશ્કરોએ એ વિમલખેરની છાતી વાંધી નાખીને એ દેશદ્રોહીને હેન્કો તરફ ભગાડી મૂક્યો.

વુ-પી-કૂની દશા દેખતો અને કંપનો વિમલખેર સુન-યુઆન-ફેંગ, વુ-પી-કૂ સાથે પોતાના લશ્કરોને જોડતો આ લોક-સેનાને ખાળવાના છેલ્લા પ્રયત્ન કરી રહ્યો.

પથ નવેચ્છરના ટમા દિવસ સુધીમા આખો કીઆંગસી પ્રાંત લોકફોજના હાથમાં આવી ગયો અને ડિસેમ્બર સુધીમાં ફૂટીન પ્રાંત પર લોકફોજના વિજયવાવટા ફરકવા લાગ્યા.

અને સુન-યુઆન-ફેંગ સાથે લોકફોજે ચેકીઆંગ આગળ સમાનક મઝામ ખેલી લીધો. ચેકીઆંગ પર લોકફોજનો આઝાદ વાવટો ઊઘ્યો. શાગહાર્ષ જવાનો એ દરવાજો લોકઝંડા નીચે આવી ગયો.

અને ક્યોમીનટાંગના અગાઉથી કરી રાખેલા ઠરાવ પ્રમાણે વુહાન નગરમાં ક્યોમીનટાંગ સરકાર ખતીને ખેડી.

લોકફોજની આ વિજયક્રમે ચારે બાજુના જનપ્રદેશોને ખળ-ભળાવી મૂક્યા. એકલા હુપેમાં આઠવાખ કિસાનોએ હથિયાર સેજ્યાં, આસપાસના નગરોમાં માર્લકા સામે હક્કતાલો ફાટી નીકળી કિસાનસશામા દશ કરોડ કિસાનો સભ્યો બન્યાં.

અને લોકફોજના ઝંઝાવાનમાં હેન્કો અને ક્યુકીઆંકની અંગ્રેજ વસાહતો ઊખડી ગઈ.

આ ઝંઝાવાત નીચે ચીન પરનો શાહીવાદ આઘાત પામીને ઝમકી ઊઠ્યો. આ વિજયક્રમના પગરવ સાંભળનો ચીનનો

ખાંધિયો ખુબજાણી ઊઠ્યો. વિરાટના આ કદમ દેખતો ચીની મૂડીવાદી ચિંતામાં પડી ગયો.

ઉત્તર ચીનના પાટનગર પેકિંગ પર જાપાની શાહીવાદનો વિમ્મદખોર ખાંધિયો ચાંગ-સો-લીન તૂટી પડ્યો આખા પેકિંગ પર ચીની મજૂરની અને ક્રાન્તિકારી વિદ્યાર્થીની કતલ શરૂ થઈ ગઈ. પેકિંગની પરદેશ કચેરીઓની વસાહતમાં જઈને એ વિમ્મદખોર ખાંધિયાએ ગણિયન કચેરી પર હથો કર્યો અને કતલ ચલાવી.

ચીનની ક્રાન્તિને લોહીમાં કુખાડી દેવાની એવી શરૂઆત થઈ ગઈ. એ શરૂઆતના રાહ પર ટાંપીને ખેડા હોય તેવો ચાંગ-કાઈ-શૈક પોતાનાં લશ્કર લઈને શાંગહાઈ પર પહોંચ્યો. ૧૯૨૬ના એપ્રિલના ૧૧મા અને ૧૨મા દિવસે ચાંગના સિપાઈઓએ આખા નગરનો કબજો લઈ લીધો.

અને પછી ચાંગનાં ઘાડાં કામદારો અને કામ્યુનિસ્ટ આગેવાનો પર તૂટી પડ્યાં. ક્રાન્તિનો ડગલો ઝાઢો એ પ્રતિક્રાન્તિનો પકડાયો શાંગહાઈની જનતા પર જીવલેણ તનીને તૂટી પડ્યો.

શાંગહાઈ નગરના મજૂર-લતાઓ મર ચાંગની તોપો ચરવા માંડી. શાંગહાઈને ઘેરો ઘાલીને ચાંગ-કાઈ-શૈક સંહાર શરૂ કર્યો. ચાંગના સિપાઈઓએ કામંદારોનાં યુનિયનોમાંથી ધરપકડો કરી કામદાર આગેવાનોને સામુદાયિક રીતે કાપી નાખવામાં આવ્યા.

ચાંગદાઈનાં કામદારોની લાલ ફેજનાં હથિયાર લઈ લેવામાં આવ્યાં અને પછી તેમને સમુદાયમાં વીંધી નાખવામાં આવ્યાં.

ઠપ્પનાને કંપાવી મૂકે તેવો સંહાર ચાંગ-ફાસીએ ચાંગહાઈ પર ખુલ્લો મૂક્યો. ચાંગહાઈનો એકથી બીજો મેડો લોહીમાં ખરકાયો. ચાંગહાઈના રસ્તા પર દગ્ગરો કામદાર થયો જવાઈ ગયાં.

ચાંગ-કાઈ-શૈક શાહીવાદીઓ માટે, ખાંધિયાઓ માટે, નફાખોરો માટે અને વિમ્મદખોરો માટે પ્રતિક્રાન્તિનાં ક્રમાઢ ખોલી

નાખ્યાં. એ બધાઓની ખૂની તાકાતને શરમાવે તેવી કારવાહી ચીન પર વીકરેલા આ ખૂની પિશાએ શરૂ કરી દીધી. ચીનનું પ્રજાસત્તાક ચીની જનતાના સોહીમાં ઝળોળાયું. ચીનની આઝાદ લોકોદ્ધોળ પર પ્રતિક્રાન્તિનો પહેલો આઘાત ધમકી ઝેલ્યો.

અને પછી ચાંગ-કાઈ-શેક નાનકોંગમાં પેડો. નાનકોંગમાં એલે અગાઉથી સાફસૂધી કરાવી નાખી હતી. નાનકોંગમાં જનતામાંથી ક્રાન્તિનું નામનિશાન ખરપી નાખતો ચાંગ નાનકોંગમાં ગાદી જમાવીને બેઠો. એલે પોતાની રાજકીયે કચોમીનટાંગ પાર્ટી તરીકે જાહેર કરી અને પોતાની નાનકોંગની કારવાહીને ચીની રાષ્ટ્રસરકાર તરીકે જાહેર કરી.

અને ક્રાન્તિકારી સરકાર વુહાન નગરમાં બેઠી હતી. એ સરકારને મેદારી નાખવા નાનકોંગથી એલે કારવાહી શરૂ કરી દીધી. શાહીવાદી લક્ષ્યક નૌકાઓ, ખાધિયાઓની ટુકડીઓ તથા વિમદખોરાનાં વરકરી ધાડાંઓ બધાં વુહાન સરકારને સંહારી નાખવા દોડતાં થયાં.

અને ચાંગની ફાસીવાદી રાજકીયની સરકારે ચાંગહાઈની જેમ કેન્ટનનાં લાલ ક્રમદારો તથા તેમની લાલ ફાજને સંહારી નાખવા પોતાના પિશાઓને દોડતા ક્યાં લારે ૧૯૨૭ની સાલ શરૂ થઈ ગઈ હતી.

અને ડો. સુને રચેલો સંયુક્ત મોરચો ખતમ થયો હતો. ચીની પ્રજાસત્તાકની કૂચ-કદમ થંબી ગઈ હતી. ચીનની ક્રાન્તિ સોહીમાં ડુબી ગઈ હતી તથા શાહીવાદ વિરોધી મોરચો પણ મરગઈ ગયો હતો.

આવા દેશોદોહી કાવનરા પર ખુસ્તાક હસતો ચાંગ ચીની સોજનતાનો ખૂની પણ બની ચૂક્યો હતો, અને નાનકોંગમાં ગાદી જમાવીને બેઠો હતો.

સીધા સોટા જેવા શરીરમાંથી આરખાર દેખતી આંખો અમકાવતો, ઊંચા કપાળ નીચેની આછી મૂછોની મક્કમતામાં જર્વ સંક્રાંતીને એ સીધોસાદો પોશાક પહેરેલો કાઈ કાઈ વાર એના ચૂટેલા અને સુનંદાઓને સંબોધતો વ્યાસપીઠ પર દેખાય છે.

એનો અંગત પક્ષ છે અને પક્ષની જ સરકાર છે. એ સરકાર ચીનની મધ્યસ્થ સરકાર છે. સરકારમાં એ અને એની સરકાર ખૂંડ ચાંગ-વ્યક્તિવાદમાં ઓતપ્રોત બનીને સરકારી સાંચાળાના લશ્કરી મેગઠન પર ચીનની ધરતી પર ગોઠવાયું છે.

લોકશાસનનો અપરાધ કરેલો આજની દુનિયામાં ચાંગ-કાઈ-શેક કંઈ સંનાડતો હોય તેમ સ્મિત કરે છે, ચાંત ગેમો રહે છે અને લશ્કરી ઢબે સીધોસાદો અને સખત સૂચનાઓ આપતો, સુલાકાત પતાવતો પોતાની આસપાસ મંગીનની અણીઓ અને અમરિકા શાહીવાદનાં આયુધો પર રચેલી સરકારના મથકે હાંકરી જાય છે.

પોતાની ટોળકીની ફાસીવાદી સરકારનો એ અધિપતિ ચીનનાં લશ્કરોનો જનરાણીસીમો છે, અને એની ટોળાની સરકારનો એ ચાલુ ચેરમેન છે.

મેક્કમ તરીકે મશહૂર એવી ચીનના મશહૂર સુંગ કુટુંબની સૌથી નાની દીકરી સાથે પ્રેમ કરીને ડૉ. સુન-યાત-સેનની વિધવાની બેન સાથે એણે લગ્ન કર્યાં અને ખ્રિસ્તી ધર્મવાળા સુંગ કુટુંબની દીકરીઓના ઈસાઈ ધર્મને એટલા માટે અપનાવ્યો ત્યારે ધરોપનાં છાપાંઓએ એને આગલા પાના પર અભિનંદનો આપ્યાં. ચાંગ-કાઈ-શેકનાં નવાં મેક્કમની સૌથી મોટી બેન નાણાપ્રધાન કુંગ સાથે પરણ્યાં હતાં અને એ સુંગ બેનોનો કાઈ ટી-વી-સુંગ ચાંગની સરકારનો ધરાઈ અને રાજકીય વડો બની રહ્યો.

અને એ પહેલાંના ચાંગ-કાઈ-શેકનું જીવનચિત્ર દર્શાવે

હંકાયલું પડી રહ્યું. એ અળખામણા જીવન પર એક અંધારપટ સ્વેચ્છાએ ઓગાડી દેવામાં આવ્યો.

અને તોય કોઈ કોઈ વાર એ જીવનની ઝાંખી ન્યારે ને ત્યારે ડોકાબારીમાંથી દેખાઈ પડતી. આંગતી કોઈ રોજનીશી, કોઈ નોંધપોથી કે કોઈ અકાળે ઊઠતી યાદમાં એ જીવનના નાના-મોટા વેગ દર્શાવ કરી પડતા.

એ આરંભનું બાળપણ...બાપનું મરણ...માની યાદ અને પછીના સ્વચ્છંદભર્યા સોનેરી ટોળીના ઊછળતા અનુભવો એ બધા અત્યારે જનગણીસીમોની કારવાહીમાં કામ આવતા પણ તેનાં જૂનાં રૂપ જાગે અને જગત પાસે રજૂ થાય તેની જરૂર નહોતી. એક મોટા ગર્તામાં દફનાયલું એ વીતી ગયેલું ચરિત્ર ક્યારેક અદરમાતે જાગી ઊઠતું હતું. જાપાની શાહીવાદની ચીની કાળા-બજારની ખુશી ખુશામતમાં આગેવાની કરતી જનરાણીસીમોની ચાલજાજ સામે કામ્યુનિસ્ટોની દરતી એ દેશદ્રોહી ચાલને મિટાવી દેવા અને તેનો ઈન્કાર થાય તો આંગના જીવનને મિટાવી દેવાની ધરેલી પિરતોલ જેવી દટાયેલી યાદો તરવરી ઊઠતી હતી, અને પાછી ગડમથલ પછી દટાઈ જતી હતી.

એવા જીવનની બીતરમાં જેને કોઈ માનવીખ્યાલ કે આદર્શ હતી શકાય તેવી એકે જાણતું નામનિશાન આગે કો. સુન-યાત-સેને સોવિયટ મૈત્રીમાં ચડે દરેલી આગ્રાહીન્ય લડવૈયાને તાલીમ આપતી જામખુઆ વિદ્યામીઠની લશ્કરી તાલીમ લીધી તેમાં પણ એવે કોઈ ખ્યાલ ક્ષીંધ્યો હતો નહિ તે વાત આંગ-કોઈ-ચોઈ, કો. સુન-ન્ય મરણ સાથે જ કો. સુનના જીવન-જાપ જેવા સોશલાઈના મુદ્દા રમડી નાખીને તથા ચીનના કાળા બજારિયા અને વિગ્રહખોરો સાથે મૈત્રી દરીને તથા કામ્યુનિસ્ટોની કતલ દરવાની સંદાર-લીલા ચડે દરીને પુરવાર દરી લીધી.

દંધાપણું પડી રહ્યું. એ અજખામણા જીવન પર એક અધારપટ રવેન્ડાએ યોગદી દેવામાં આવ્યો.

અને તોય કોઈ કોઈ વાર એ જીવનની જાંખી ન્યારે ને ત્યારે ડોઢાજારીમાંથી દેખાઈ પડતી. ચાંગની કાઈ રાજનીશી, કાઈ નોકપોથી કે કાઈ અકાળે જીંદતી ચાદમાં એ જીવનના નાના-મોટા વેગ પ્રકાર કરી પડતા.

એ આરંભનું જાણપણું...ખાપનું મરણ...માની વાદ અને પછીના સ્વચ્છંદમાંથી સેતેરી ટોળીના ઊછળતા અનુભવો એ બધા અત્યારે જનગણીસીમેની કારવાહીમાં કામ આવતા પણ તેની જૂનાં રૂપ જાએ અને જગત પાસે રજૂ થાય તેની જરૂર નહોતી. એક મોટા મર્તામાં ફરનાયણું એ પીતી ગયેલું ચરિત્ર ક્યારેક અકસ્માતે જમી જીંદતું હતું. જનપાની આહીવાદની ચીની કાળા-બજારની ખુશી ખુશામતમાં આગેવાની કરતી જનરાણીસીમેની આસપાસ સામે કોમ્યુનિસ્ટોની દરતી એ દેશદોહી આલને મિટાવી દેવા અને તેનો સંહાર થાય તો ચાંગના જીવનને મિટાવી દેવાની મરેલી પિરતોલ જેવી દટાપણી યાદો તરવરી જીંદતી હતી, અને પાછી અમરણ પછી દટાઈ જતી હતી.

એવા જીવનની બીતરમાં જેને કોઈ માનવીખ્યાલ કે આદર્શ હતી શકાય તેવી કોઈ જાણાનું નામનિશાન અગિ એ. સુન-ચાત-એને સોવિયટ મેન્ડોમાં શરૂ કરેલી આગાહીના કાર્યવાહી તાલીમ આપતી ગુમખુઆ વિદ્યાપીઠની લરકેરી તાલીમ લીધી તેમાં પણ એવો કોઈ ખ્યાલ હોયો. હતો નહિ તે વાત અંગ-કાઈ-શીકે, ડો. સુનના મરણ સાથે જ ડો. સુનના જીવન-જાપ જેવા સોફ્ટવાઈના મુદ્દા દેશી નાખીને વચા ચીનના કાળા જનરિયા અને વિમલખોરો સાથે મેંડો દરિને તથા કોમ્યુનિસ્ટોની કતલ કરવાની સંહાર-લીલા શરૂ કરીને પુરવાર કરી દીધી.

ચાંગદાઈના સોનેરી ટોળાની જીવનના સુતેલા ક્યો નવા લેખાસમાં ફાસીવાદની સંમશેર બનીને ચાંગના હાથમાં જાગી ઊઠ્યા.

અને તો ય એ બધા પરના હાંકણ જેવું ચાંગનું જીવન મેડમ સાથે ઈસાઈ દેવળમાં નિયમિત નમાજ પઢતું હતું. એ ધાર્મિક જીવન-પટમાંથી ઊઠતાં સૂરજો ઈસાઈ ધર્મના જૂતા કે નવા ટેસ્ટામેન્ટનાં હતાં તે કળવું કપરું કામ હતું. ઈશ્વરનો વધસ્તંભ એણે ચીની નફાખોરીના દુશ્મનોને ઈ દીધો હતો. એણે એક હાથમાં લોકસંહારથી ટપકતી સમશેર ધરી હતી. એના બીજા હાથમાં શાહીવાદે દીધેલી સજાગતી સાંગ હતી. જૂના ટેસ્ટામેન્ટનો વિકરાળ ભગવાન એના અંગપ્રસંગ પર બાવ ધરના ચીની ધરતી પર જાગી ઊઠ્યો હતો. એના કલેવરની આસપાસ જુઝાઈસ્ટિક વર્જુન લોહિયાળ ફરતું બન્યું હતું.

આસાધારકતાનો એક જ ખ્યાલ એના જીવનમાંથી નીકળીને તમામ ચીનીઓનાં જીવન પર ફાંસો બનીને ફરતો થયો હતો. ઈસુ પહેલાનો કનક્યુશિયસ આજે આ કહેવાતા ઈસાઈના અણુપરમાણુમાં શિક્ષા-ગુરુ બનીને ગરજતો હતો. ચીન પર એને ય અધૂરું રહેલું ધડતર ધડવું હતું. એ ધડતરની ઘટનામાં જમીનની જૂતી માધિકી તરફ ગુલામ ખેડતોએ, જૂના ધરના ખટલાનાં દોઢરાંઓએ બાપ તરફ અને ઓએ પતિ તરફ તથા સૌએ ચાંગની ફાસીવાદી સરકાર બનેલી નફાખોર ટોળાની તરફ આસાધારક બનવાનું હતું.

એ ઘટનાના ધડતર માટે ચીની લોકના અનેક ભોગ લેવા એ તૈયાર હોતો. એની, ચાંગની નંજરમાં એ બધા જરૂરી હતા. એ કાજે તો એ ચીની લાલના સંહારનો પહેલો ખૂતી કદમ હાવતો હતો.

પણ તોય વધારે ને વધારે લાલ બનતો જતો ચીની લોક

સ હારાઈ જતો નહોતો એ એની એકની એક ચિંતા અહોનિશ એને ખોતરી ખાતી હતી

એ જ ચિંતાની આહની ઇચ્છા-નૃસિ માટે એણે ૧૯૨૬ના જુલાઈના નવમા દિવસે ઉત્તર ૫૨ ચઢાઈ કમ્પાનો કદમ ઉપાડી, એ કદમ પર આખા ક્લેવરને યજમાની દઈ કોમ્યુનિસ્ટોની કતલનો વ્યૂહ વીર્જીયો હતો અને હેન્કા લાલ હેન્કા બન્યું ચાગતો વ્યૂહ ચીનની ધરતી પર ચીની જનતાને આઘાત પમાડી અળખામણો બન્યાં એ વ્યૂહના ચાલને કોમ્યુનિસ્ટોની પહેલી કતલે આમ કરી નાખી લોહીનુહાણ ચીની લાન ચીની જનતાનો જનજગ જીવદ કરતો કેસરિયા કરી રહ્યો ચીની નાલના આપ-ભોગમાંથી મધ્ય ચીનના દશ જિલ્લાઓ પર લાલ ઝંડો ઊગી સળગતો દોડતો જતો એની નજરમ દેખાઈ રહ્યો

લાલ હેન્કા પર લાલના રણદુદુલિ ગાજી ઊડ્યા હતા તેનો અવાજ હજીય એના કાનમાં કોરાતો હતો

ચામ-કાઈ-શેકની એ જ ચિંતા હતી એ લાલ જમાનમાંથી જ એને અણુગમતો લોકચાસન નામનો શબ્દ આકાર ધરતો હતો એ લાલ નિશાન પરથી જ જાપાની અને યરોપ અમરિકા શાહીવાદના પ્રતિકારના ડકા બજતા હતા અને લાથી જ ચીની કામદારકિસાનોના ધરતીમાં ધખી મરેલા જીવન જગી ઝીડતા હતા ચીનનો તરુણ પથ ત્યા જ પ્રેરણા પીનો હતો

અને ત્યા જ ડા સુને દીધેલા લોકજતનના લોકચાહી મુદ્દાઓ જીવતા બનતા હતા એટલે ત્યા જ જઈને ડો સુનની વિધવા અને ચાગની મોડમની મોટીમેન એ ચૌદ મુદ્દાઓના રખોપાનો રણદાક મજવતી બેઠી હતી

ચાંગદાઈના સોનેરી ટોળકીના જીવનના સતેલા ક્યો નવા લેખાસમાં ફાસીવાદની સમશેર ખનીતે ચાંગના હાથમાં જાગી ઊઠ્યા.

અને તો ય એ બધા પરના હાંકણુ જેવું ચાંગનું જીવન મેકમ સાથે ઈસાઈ દેવળમાં નિયમિત નમાજ પઢતું હતું. એ ધાર્મિક જીવન-પટમાંથી ઊઠતાં સૂરજો ઈસાઈ ધર્મના જૂના કે નવા ટેસ્ટામેન્ટના હતા તે કળવું કપરું કામ હતું. ઈસ્ટનો વધત્રાંજ એણે ચીની નફાખોરીના દુશ્મનોને દઈ દીધો હતો. એણે એક હાથમાં લોકસંહારથી ટપકતી સમશેર ધરી હતી. એના બીજા હાથમાં ચાહીવાદે દીધેલી સળગતી સાંગ હતી. જૂના ટેસ્ટામેન્ટનો વિકરાળ ભગવાન એના અંગપ્રસંગ પર આવ ધરતો ચીની ધરતી પર જાગી ઊઠ્યો હતો. એના કલેવરની આસપાસ બ્રુકાઈસ્ટિક વર્તુળ લોહિયાળ ફરતું ખન્યું હતું.

આઠાધારકતાનો એક જ ખ્યાલ એના જીવનમાંથી નીકળીને તમામ ચીનીઓનાં જીવન પર ફાંસો ખનીતે ફરતો યથો હતો. ઈસુ પહેલાંનો કનફુશિયસ આજે આ કહેવાતા ઈસાઈના અણુપરમાણુમાં શિક્ષા-ગુરુ ખનીતે ગરજતો હતો ચીન પર એને ય અધૂરું રહેલું ધડનર ધાવું હતું. એ ધડનરની ઘટનામાં જખીનતી જૂની માલિકી તરફ ગુલામ ખેડતોએ, જૂના ધરના ખટલાનાં દીકરાંઓએ બાપ તરફ અને ઓએ પતિ તરફ તથા સૌએ ચાંગની ફાસીવાદી સરકાર ખનેલી નફાખોર ટોળકી તરફ આઠાધારક ખનવાનું હતું.

એ ઘટનાના ધડતર માટે ચીની લોકના અનેક ભોગ લેવા એ તૈયાર હતો. એની, ચાંગની નંજરમાં એ બધા જરૂરી હતાં. એ કાજે તો એ ચીની લાલના સંહારનો પહેલો ખૂની કદમ હલાવતો હતો.

પણ તોય વધારે ને વધારે લાલ ખનતો જતો ચીની લોક,

પછી ચીની જીવનમાં સંગઠિત થયેલ એક પછી બીજું સંગઠન આ પરિવર્તને પોતપોતાના પ્રતિનિધિ વતી અભિનંદન આપી રહ્યું. તેમાં અખિલ ચીન વિદ્યાર્થી ફેડરેશન, અખિલ ચીન કિસાન સભા, ચીનની રાષ્ટ્રીય વૃહદ સરકાર, ક્યોમીનટાંમ પક્ષ, ચીન સામ્યવાદી પક્ષ વગેરે મુખ્ય હતા. એ ઉપરાંત પરદેશના ત્રણ પ્રતિનિધિઓએ અભિનંદન આપ્યાં; જેમાં આંતરરાષ્ટ્રીય લાલ ટ્રેડ યુનિયનનો પ્રતિનિધિ લેઓવરકી મુખ્ય હતો.

પછી પરિવર્તની કાર્યવાહી શરૂ થાય તે પહેલાં ચીની સંગઠનના પ્રાણુ જેવા ડૉ. સુનની જમીન તરફ સૌએ જોડીને સલામી બોલી. ડૉ. સુનની રાષ્ટ્ર-સંગઠનની છેલ્લી ઇચ્છાનું ખત વાંચી સંબળાવવામાં આવ્યું, અને થોડીક મિનિટ સુધી શહીદ થયેલા ક્રાન્તિકારીઓના માનમાં સૌએ આંખો મીચી.

અને જીલ્લતી આંખોમાંથી પ્રાણુ ક્રમકારો મારે તેમ અવસ્થિત રીતે ચીની જનતાનાં સૂત્રો ગાજી જીલ્લાં અને તરત જ જગતભરનાં કામદાર-કિસાનોનું આંતરરાષ્ટ્રીય ગીત સલામંડપમાં મંજીર ગુંજાવ કરી રહ્યું.

‘ હવે કાર્યવાહી શરૂ થાય છે ’ શેઉ-ચાઉ-જીએ અખિલ કામદાર ફેડરેશનના પ્રમુખપદેથી કહ્યું, અને મંજીર શાંતિ જ્વાઈ ગઈ. એની સાથે રાષ્ટ્રીય સરકારનો કામદાર પ્રધાન તથા અખિલ ચીન કામદાર ફેડરેશનનો મંત્રી લી-લી-સેન બેઠા હતા.

આસપીઠ નીચેથી જાંચા થયેલા કામદાર-ચહેરાઓનો સાગર શાંત ધૂપવતો હતો. આગળ વધના જીવનનો કંડો અજીનમ રાખવાની તેમની નેમ દરેક આંખમાંથી નીતરતી દેખાતી હતી. જીવનના આગળ વધતા વેગમાં તેમનો રસ દરેક ચહેરા પરથી ઉત્તેજિત થતો હતો. કોઈ લલ્લા દેખાતા, કોઈ સખ્તાઈ દેખાડતા, કોઈ મંજીરને કોઈ હસમુખા જણાતા બધા ચહેરાઓ એક ચહેરા

બનીને ચીની કામદારતા જીવનની કુશળતા, અને હાકમારીએ તથા જીવનકલ્પદના જીવલેણ પ્રવાહોમાં પણ મરતા મરતા તર લેવાની તાકાત ને તમજાની જાણી જતાવતો હતો.

આવતી કાલના ન્યાયી જગતની એ પ્રતિમા હતી. સમાજ-સમાજ-રચનાના મંત્રામની એ જ સમશેર હતી. વધારે ઉત્તર વૈજ્ઞાનિક અને માણસાઈવાળી જીવનધટનાના એ જ તંત્રીઓ હતા હેન્કોનું ચોથું અધિવેશન જાણે ચીની કામદારની અજુનમ નેમની નેકા પોકારી રહ્યું.

એ પુકારને બાપા આપવા કાર્યવાહી શરૂ થાય તે પહેલાં ત્રણ ચીની છોકરીઓ આગળ આવી. સૌથી આજ્ઞાતી વીથ વરસની છોકરીએ અગ્નિ-શિખાનાં જુલ્હાં લાંબી ડોક મરડીને પાછળ નાખ્યાં ને એકે હાથની મુક્રી હવામાં વીંચી. એના અંગૂઠા પર ઊંચકાયલા પડછંદ દેહની બધી મક્કમતાને આંખમાં ઝમકાવી કામદાર સૂત્રોની ગર્જના કરી. આખી મેદનીએ લોહીમાં ચમકાર અનુભવ્યો. આખી મેદનીના તંત્રીઓ પર એક જ અવાજ રણકચી રહ્યો.

પછી કાર્યવાહી શરૂ થઈ. પ્રમુખ શાઉ—ચાઉ—જીએ ચીની કામદાર સંગઠનની રૂપરેખા આપતાં કહેવા માંડ્યું:

‘હજુ આજ સુધી ચીની મજૂરીનું સ્વરૂપ હરત-ઉઠોગનું જ હતું, અને આજેય તે મોટા બાગનું છે. અત્યારનો ચીની ઉઠોગ ચીનમાં પરદેશી મૂડીવાદીઓ મારફત આવ્યો છે. એ મૂડી કિંમતમાં અને આંકમાં ચીની સૌથી મજૂરીથી અનેક ગણી વધી પડી અને ચીની મૂડીવાદીઓએ પણ કારખાનાની માલિકી મેળવવા માંડી.

‘પરંતુ વિશાળ ઉઠોગો પરદેશી મૂડીના હાથમાં હોવાથી શરૂઆતનાં મજૂર સંગઠનોને વ્યક્તિગત માલિકી સામે જ નહિ પણ ચીન પર લદા’

‘ગદો, સાથે લડવાની ફરજ પડી.

તેથી આરંભથી જ ચીની મજૂર હિલચાલ સખ્ત રીતે રાજકીય સ્વરૂપવાળી તથા પરદેશી શોષણ સામે રાષ્ટ્રવાદી સ્વરૂપવાળી બની. એ રીતે મજૂર હિલચાલના વિકાસના મુખ્ય તમકા રાજકીય કટોકટી સાથે સમાંતર રહ્યા.

‘વિશ્વયુદ્ધ (૧૯૧૪-૧૮)માં ચીનના ઉદ્યોગો પહેલી વાર વિસ્તાર પામ્યા તથા પહેલી જ વાર હસ્ત-ઉદ્યોગ અને ચાંચ-ઉદ્યોગની દરીફાઈ દેખાઈ. હસ્ત-ઉદ્યોગની માલિકી ધીમે ધીમે પાછળ પડતી ગઈ અને નબળી બની ગઈ. એ રીતે ચીની મજૂરી અને કામદાર જનતા સીધી રીતે પરદેશી મૂડીએ માંડેલા આંતરરાષ્ટ્રીય શોષણ સાથે સંપર્કમાં આવી અને આંતરરાષ્ટ્રીય જ્ઞાનવાળી બનવા માંડી.

‘પહેલાં મજૂરમંડળો હોંગકોંગમાં બધામાં અને કેન્ટન સુધી પથરાયાં. પછી ૧૯૧૬ ના સમયમાં જાપાનની એકવીસ માગણીઓ સામેની હિલચાલની સાથે સાથે આખા ચીન પર કામદાર મંડળો જામી ગયાં. એ એકવીસ મુદ્દાઓ સામેની હિલચાલ પેકોંગનાં વિદ્યાર્થીઓએ શરૂ કરી અને પછી તે આખા ચીન પર મજૂરોમાં પણ પહોંચી ગઈ. એ જ અરસામાં રશિયન ક્રાન્તિને લુલાળ પણ ચીનની ધરતીને અકચો હતો અને તેની અસર નીચે ક્રાન્તિ-હારી હોકરાહોકરીઓ મજૂરોમાં ફરતા થઈ ગયાં હતા.

‘પછી ૧૯૨૨ની હોંગકોંગની ખંડાસી-હડતાલ શરૂ થઈ અને આર્થિક માગણીઓથી શરૂ થઈને અંગ્રેજ જાલિમ સામેની રાજકીય ચળવળ બની રહી. આ હડતાલ પચાસ દિવસ મુધી લાંબાઈ અને કામદારોને ફતેહ મળી. હડતાલે તમામ ચીની કામદારોને પહેલો પાઠ સમજાવ્યો કે કોઈ પણ ગેરમાલિકની મૂડીની સત્તા દુર્જય નથી.

‘અને તરત જ ઉત્તર ચીનનાં રેલ્વે કામદારોએ હડતાલ પ્રકારી અને રેલ્વે યુનિયનની સોજ શાખાઓ બાંધી દીધી. એની

સાથે જ હેન્કોના રિક્ષા-મજૂરોની હિલચાલ શરૂ થઈ તથા હેન્કોના લાખડોના કામદારો હડતાલ પર જતર્યા.

૧૯૨૩ના મેના પહેલા દિવસે કેન્ટનમાં ચીની મજૂરોની પહેલી રાષ્ટ્રીય પરિષદ મળી અને તેમાં અઢી લાખ મજૂરો તથા પચાસ ઉપર પ્રતિનિધિઓએ હાજરી આપી, પછી રજવાડી લશ્કરી વુ-પી-કુએ હડતાલિયા પર ગોળીબાર કર્યો અને હેન્કોમાં ઘણા મજૂરોને વીંધી નાખી હડતાલને દબાવી દીધી તથા તેમના સંગઠનને બોમ-બીતર થઈ જવાની ફરજ પાડી.

૧૯૨૪ના મે માસમાં કેન્ટનમાં અખિલ ચીન કામદાર પરિષદનું બીજું અધિવેશન મળ્યું. એ અધિવેશનમાં ખજાસીઓ, રેલ્વે કામદારો, ખાણિયાંઓ, તથા મિલ મજૂરોનાં મંડળોના ૧૨૩૦ પ્રતિનિધિઓએ સંગઠિત રીતે ભાગ લીધો. સારે જાપાનની કોટન મિલમાં ચાલતી હડતાલમાં એક જાપાની મુકાદમે એક ચીની મજૂરને વીંધી નાખ્યો. પછી મેની ૩૦ મી તારીખ આવી અને અંગ્રેજ પોલીસે દેખાવ કરતા કામદારો અને વિદ્યાર્થીઓને વીંધી નાખી આખા ચીનને જગાડ્યો. કેન્ટનની પરિષદે અખિલ ચીન કામદાર ફેડરેશન બાંધવાનો, અખિલ ચીન કિસાન સંગઠન સાથે સાથીદારીનો સંબંધ બાંધવાનો, ચીન પરથી લશ્કરી રજવાડાશાહીની જડ ઉખેડી નાખવાનો તથા રાષ્ટ્રહિલચાલમાં આગળ પડતો ભાગ લેવાનો ઠરાવ કર્યો.

મેની ૩૦ મી પછી હંગકાઇલો ચીન જાગૃતો દેખાશે. મેની ૩૦મી પછી ઠેર ઠેર વિદ્યાર્થી, સ્ત્રી, ખેડૂત તથા મજૂર પોતા-પોતાનાં સંગઠન બનાવીને પકારતાં જોમાં યઈ ગયાં. મધ્યમ વર્ગ અને વેપારીઓ પણ અખિલ ચીન-હિલચાલમાં જોડાઈ ગયા. આખા દેશ પરના દેખાવોમાં લાખો કિસાન-કામદારો તથા વિદ્યાર્થીઓએ ભાગ લીધો. ચીન જાગ્યો હતો.

‘ ૧૯૨૫ના જૂનના ૧૯મા દિવસે હોંગકોંગ-કેન્ટન હડતાલ ચરૂ થઈ અને એક વરસ દરમિયાન માસ જોટલી લાંબી પહોંચી, અને એ અરસાના દરેક દિવસે માલિકોને વીસ લાખ ડોલરનું નુકસાન નોંધાયું. એ હડતાલે પુરતાર કરી દીધું કે રાષ્ટ્રીય દિલચાલનો જો કાઈ લોખંડી બાકુ હોય તો તે ચીનનો કામદાર છે,

‘ મે, ૧૯૨૬ના પહેલા દિને અખિલ ચીન કામદાર પરિષદનું ત્રીજું અધિવેશન મળ્યું. એ અધિવેશનમાં ૧,૨૬૪,૦૦૦ કામદારો તથા ૫૧૪ પ્રતિનિધિઓએ હાજરી આપી. આખા દેશ પર મજૂર-સંગઠનોમાં સમાસદોની સંખ્યા અનેક ગણી વધી. એકલા હુનાનમાં એંશી હજારને બદલે સભ્ય-સંખ્યા વધીને સાડાત્રણ લાખ મુધી પહોંચી. હુપેમાં વીસ હજારથી ચાર લાખ જોટલી સભ્ય-સંખ્યા વધી. આખા ચીનની સભ્ય-સંખ્યા ત્રીસ લાખથી વધી ગઈ. એ પરિષદે હેન્કોના ચોથા અધિવેશનમાં જનારા પ્રતિનિધિઓને ચૂંટ્યા તથા એ જ અધિવેશને રાષ્ટ્ર સામે આવી રહેલી ગંભીર કટોકટીને પહોંચી વળવા તૈયાર રહેવા કામદારોને લઘાલઘ કરમાન કરતો કરાવ કર્યો. * અને એ જ અધિવેશને સર્વાનુમતે કરાવ્યું કે અખિલ

• “ The Fourth All China Labour Conference opens at a time when the situation is critical, both internally and externally. The imperialists have sent their troops to Shanghai, Shantung and Peking. Their Warships are gathered at Wuhan in an attempt to intimidate the Wuhan government.....They show clearly that they are ready to adopt a policy of armed intervention in the Chinese revolutionary movement .....At the same time the Imperialist powers have presented a joint threat against Soviet Russia -China's only friend the center of world revolution. ”

ચીન કામદાર ફેડરેશન મોસ્કોની રેડ-ટ્રેડ-યુનિયન આંતરરાષ્ટ્રીય સાથે જોડાઈ ગય છે.

એ પરિષદની અંદરની વાટાઘાટોમાં પ્રતિકાન્તિના અંદર-ખાનાના પ્રવાહો તરફ આંગણી બતાવવામાં આવી તથા ક્રાન્તિનો નાશ કરવા માગનાર ચાંગ-કાઈ-શેક તરફ ચાંગહાઈમાં, કન્ટનમાં લી-ચી-સેન અને હુનાનમાં સુ-કે-સીઆંગ તરફ તકેદારી ભરી નજર રાખવાનો આગ્રહ કરવામાં આવ્યો. ખેડૂત મજૂરોને વીધી નાખનાર એ રાષ્ટ્ર-અપરાધીઓ રાષ્ટ્રની ક્રાન્તિકારી હિલચાલને ન જોખમાવી દે તે માટે જાગૃત રહેવાની પણ એ અધિવેશન-માંથી ચેતવણી આપવામાં આવી.

એમ ચીની જનતાએ પહેલી વાર પોતાની હિલચાલને સોવિયટ કામદાર સાથે જોડીને સોવિયટ બતાવેલી હમદર્દી માટે આભાર માન્યો. રશિયન કામદારોએ ચીની કામદારોને પોતાથી બનતી બધી મદદો આજ સુધી મોકલી હતી.

અને આજના ચોથા અધિવેશનમાં જ્યારે ચીની કામદાર જનતા પર છવન-કટોકટી ટમટમી રહી હતી, જ્યારે ચીની પ્રતિક્રાન્તિનો નેતા ચાંગ ચીની જનતાની હિલચાલ પર કુહાડો ઉગામીને ઊભો હતો, જ્યારે ચીનની રાષ્ટ્રહિલચાલમાં બંગાળ પાડીને ચાંગ અને તેના રજવાડી મૂડીવાદી સાગરીતો ચીની જનતાની ધોર ખોદી રહ્યા હતા ત્યારે એ કામદાર કિસાન જનતા પર સહાનુભૂતિનો એક પણ શબ્દ યરોપ-અમેરિકાથી આવ્યો નહિ, ત્યારે રશિયાના શ્રમજનને એકલાએ જ ચીનની કટોકટીમાં ચીની લોક સાથે સહુદય સાથીદારી બતાવવા આ ચોથા અધિવેશનમાં આંતરરાષ્ટ્રીય લાલ ટ્રેડ યુનિયનના પ્રમુખ લેન્ગાવેસ્કી સાથે એક પ્રતિનિધિમંડળ મોકલી આપ્યું હતું અને એ પ્રતિનિધિ-

મંડળ હેન્કોની આસપાસનાં ઔદ્યોગિક નગરોમાં કામદાર પરિ-
સ્થિતિ જોવા પર્યટન કરીને પાછું આવ્યું હતું.

લેઝોવરકીએ આંતરરાષ્ટ્રીય ટ્રેડ યુનિયન વતી એશિયાની આ
વિશાળ કામદાર જનતાને હમદર્દી પાઠવી.

અને અધિવેશનની કાર્યવાહી રાષ્ટ્ર-હિલચાલને અત્યંત
રાખવાનો, પ્રતિકાન્તિના કાવતરાને દખાવી દેવાનો તથા ચીની
રજવાડી લશ્કરવાદ તથા શાહીવાદી ગલિમોનો સામનો કરવાનો
નિર્ધાર કરી ખતમ થઈ.

પાછી પુછનના લોક-સૈનિકો અને કામદારોના મેળાવડા થયા,
નાટકો થયા, સમારંભો થયા તે નાચગાનના જલસા ગોઠવાયા.

એમ અખિલ ચીનની કામદાર જનતાની ચોથી પરિષદની
કાર્યવાહી આવતી કાલની ગંભીર મસલતો કરતી હતી ત્યારે
હિતાવળા સમાચાર સાંપડ્યા:

‘કેંગ, રાષ્ટ્રદોષી ચાંગને મળી ગયો છે તથા ચીની લોક-
હિલચાલને કચડી નાખવા તૈયાર થયો છે.’

સફેદ શાંગદાર્ઘ અને લાલ હુન્કે

એણેય શાંગદાર્ઘમાં જ ધર બાંધ્યું હતું એટલે થાય શું ? ચીનનો એ વિદ્વાન હતો ને લખવાની સહેલી રીત શોધી કાઢનાર એ જ હતો. રાજકારણમાં એને રસ હતો પણ બુદ્ધિવાનને, વિદ્વાનને, સાક્ષરને કંઈ કાન્તિકાર થવું ઓછું પાડવે છે ! 'જેને ન હોય સ્નાન કે સ્તત્ક તેનાં એ કામ છે' એમ એ કહેતો; 'આપણાથી કંઈ બગલમાં લખાવો મારીને ઓછું નીકળી પડાય છે !'

અને તોય એને દુ-શીને ચિંતા થયા જ કરતી હતી. એને આખા ચીનની ચિંતા હતી. એની આંખ સામે ચક્ર ચક્ર ફરતું ચીન જ્યારે ફરવા માંડતું ત્યારે એને શ્રીમંતોને વિદ્વાનો અને તેમનાં મોટાં મોટાં મકાનો એટલું જ દેખાતું. અને દેખાતા નહિ તોય એનાથી જુલાતા નહોતા ચીનના કામદારો, કિસાનો ને વગેરે વગેરે. 'પણ એમને તો સામ્યવાદીઓ જ ચલાવી મારે છે, નહિ તો એમનાં આવાં સંગઠન અને આવી માગણીઓ શી !' એની ચિંતા વધી જતી અને લાં તો એણે સાંબળેલું પાક આવડું, 'હેન્કે પર એ જ લોકોએ કબજો લીધો છે ને જો શાંગદાર્ઘ પણ મર્યું તો એ સામ્યવાદી કિસાનો વિદ્યાપીઠની ડીગરીવાળાઓને તમામને કાપી નાખવાના 'છે ને શાંગદાર્ઘની બધી સ્ત્રીઓનું નમ્ર સગવડ કાઢવાના છે. ચાંગ-કાઈ-ચોક પોતે એમ કહે છે તે કંઈ જૂઠું હોય...!'

'મારી સમજમાં નથી જિનરનું કે...' વિચારતા વિદ્વાન

હુની વેદના વધી જતી, 'ન્યાં સુધી એક નિયમન નહિ થાય ત્યાં સુધી.—' અને એને જરાક નિરાંત'વળતી. 'નિયમન માટે તો ચાંગ-કાઈ-શેક અને ટી-વી-સુંગ મથતા હતા. ચાંગહાઈમાં હળરો કામદારોને વીંધી નાખવામાં આવ્યા હતા તે નિયમન માટે નહિ તો ખીર્ગ શા સારુ ?' એમ એ એની જાતને પૂછતો હતો, પણ એને એક આકાર દેખાતો અને એની જાતને શાતા વળતી નહિ.

ત્યાં તો સોમી એ વિદ્વાનના ખંડમાં દાખલ થઈ. એનું આખું નામ 'સોમી-શેંગ હતું. એ આખા નામ સાથે જળવેા નેકાપેલો હતો. પાંચ જ વરસની ઉંમરે એણે પોતાના પગ બંધાવવાની ના પાડી હતી. ચૌદમું બેસતાંની સાથે જ એણે એના વિવાહના કહેણને પાછું-ઠેલું હતું. પછી તો એ મંચુઓ પર ફેંકવા માટે પેકીંગમાં બોમ્બ લઈને ફરતી હતી. એને સ્ત્રીઓ માટે સળગતી દાઝ હતી, અને તેથી તો એ ચાલીસ ચીની છોકરીઓને પરદેશ બચવા લઈ ગઈ હતી.

'સ્થાપી દીધું' એણે વિદ્વાનની પીઠ પાછળ ખુશ ખખર કહેતા શ્વાસ ભર થંભીને કહ્યું.

'શું ?'

'વીએન્સ કમિશન' અને ઉમેયું, 'અને ચાંગહાઈ જલદા ત્રીબ્યુનલની હું જ ન્યાયાધીશ નિમાઈ.'

'સોનું અને સુગંધ.' વિદ્વાન નોઈ રહ્યો.

'ને એ' રચનાત્મક ઉપાક્રય છે, બસ સ્ત્રીઓમાં મતાધિકાર, ગૃહઉઘોગ, ગૃહસફાઈ, નિરક્ષરતા-નિવારણ ને મજૂર સ્ત્રીઓની દાસતની સુધારણા...પણ તે બધા માટે સામ્યવાદીઓને...'

'નિયમન માટે...જરૂરી નિયમન માટે' વિદ્વાને શાન્ત પાપ પતાવી દીધું, 'સામ્યવાદીઓને કાજૂમાં રાખવા એમ જ હું કહેતી હતી ને ?'

એવો જુવાન વિદ્વાન શાંગદાઈના એ જીવનમાં જગડીને બેઠો હતો. એને શી ખબર કાન્તિ આવી હોય છે ? શાંગદાઈનાં કામ દારોનો ઉછાળો અને પછી તેમનો સંહાર એ બંને બિનાઓ એના માથાના માખણમાં આકૃતિઓ દોરતી હતી. પૂર્વના ચિંતક જોવા એ પહેલી બિનાને દોષ દેતો કહેતો હતો કે તું જ ખોટી છે; તારે ઉછાળો જ નહોતો મારવો જોઈતો. અને પછી મગજ પરનો કાર આંછો કરવા એ પોતે પરણ્યા માગતો તે એક મુંઢર છોકરીની છત્રી આ બંને બિનાઓ પર ઢાંકી દેવા મથતો હતો. પણ આજે આ છોકરી એવું ઢાંકણ બનવા ના પાડતી હતી. એની સામે એવી ત્રીજી બિના દેખાતી હતી. એ સામે ફરિયાદ કરવા એ એના એકના એક મિત્ર પાસે પહોંચતો હતો. હજુ થોડાં જ વરસ પહેલાં એના મિત્રે ખોલેલી બેન્ક રજવાડી લશ્કરવાદનાં ધાડાંએ લૂટી હતી, અને હવે ત્યારે ચાંગ-કાઈ-શેકે એને અભય-દાન/આપ્યું હતું ત્યારે સામ્યવાદીઓએ ઉપદ્રવ માંડ્યો હતો.

એ બેન્કવાળો ચાંગ-કાઈ-શેકેનો સાથો સુગં હતો, ને અમે-રિકાની હારવર્ડ વિદ્યાપીઠમાં બણ્યો હતો. એને સ્વભાવથી જ સુધરેલા શ્રીમંતો સાથે બાવ થતો હતો અને સામ્યવાદીઓનો અભાવ થતો હતો. શાંગદાઈના સર્વોત્તમ શ્રીમંત થવાના એને તો ધણા ધણા અભિલાષ હતા પણ ત્યાં આ મહણ નીકળી પડ્યું !

હેન્કે જવાને પણ એ તો તૈયાર હતો. ત્યાં ડૉ. સુનની વિધવા એની સગીબેન એને બોલાવતી હતી. ‘પણ બેન તો અહીં, પણ ક્યાં નથી !’ એમ બોલતો એ હેન્કે જવાના વિચાર કરતો તે પહેલાં જ જૂસી નાખતો હતો. ડૉ. સુન તો હતો નહિ. સામ્યવાદીઓના સ્થાથમાં બેઠેલી એ વિધવા બેન કરતાં એને જનરલ ચાંગના સથ-વારામાં સામ્યવાદીઓની સુગણી સંસ્કારી મેકમ ચાંગ-કાઈ-શેકે નામવાળી નાનીબેન વધારે ગમતી હતી.

એ સેન્ટ્રલ બેન્કનો મેનેજર એ મેક્સ બેનના સપવારામાં આખા ચીનની બેન્કનો રાજ બનવાના કાંડ સેવતો હતો. યાંગે એને પોતાની સરકારનો સોનેરી વડો બનાવવાની વાત કરી શખી હતી.

આજે એની આંખ સાથે ઊભરાતી હિરણ્યની આશાઓની વચ્ચે હિમ જેવા ક્રામ્યુનિસ્ટો યાંગ-કાઈ-શેકની કતલનો માર ઝીલતા હેન્કોને લાલ બનાવતા હતા, તે એને ખૂંચવું હતું.

ત્યારે સાંગહાઈના મહાન વિદ્વાન હુએ એના દીવાનખાનામાં ડોકિયું કર્યું.

‘પધારો પધારો પ્રેફેસર...’

અને પ્રેફેસર પધાર્યા, અને ખુરશીમાં બેસતાં જ કરગરી પડ્યા, ‘વિદ્યાર્થી દિલચાલની ગરમી એને લાગી ગઈ છે... એ લાલ નથી...પણ એ હેન્કો જવા તૈયાર થઈ ગઈ છે. પણ ત્યાં ગયા પછી શી ખબર કે...એને એકલાં મેક્સ ને સમજાવી શકે તો...’

‘આપણે મન મેક્સ મોટાં છે પણ આ ફિતૂરી છોકરાંઓ પર પીપીએનો પવન વાય છે... લાંના વિદ્યાર્થી-જીવાળે જાપાન-વિરોધી ને શાહીવાદ-વિરોધી જેહાદ જગવી છે તેમાં...’

‘મને પણ એ જ ચિંતા છે...પણ હું એને ચાહું છું...’

‘હાસ્તો...નહિં તો તો...પણ’

‘શું!’

‘એને જાણ તો જવા દો.’

‘ક્યાં હેન્કો!’ પ્રેફેસરની વિદ્વાન જાણ મૂળ ઊડી. ‘ત્યાં જ્યાં ફિતૂરી...’

‘પણ ત્યાં જ મારી મોટી બેન પણ છે ને...ચીંગ-લીંગને મળવા હું જ જઈશું...મારી સાથે બસે આવે. એને મુલાખમને.

ત્યાંનાં હવાપાણી માફક જ નથી આવવાનાં એટલે મારી સાથે જ પાછી ફરશે ને જો... મોટી બેન પણ મારું માનીને પાછી આવશે તો તો...'

‘તમે મોટી બેનને મનાવવા જાવ છો !’

‘હા... ચાંગ-કાઈ-શોકને હેન્કાને તારાજ કરતાં પહેલાં એની પીક છે... એ કમ્યુનિસ્ટોની છાવણીમાં ડો. સુનના મુદ્દાનો જાપ જપતી બેઠેલી આપણી સામે એક મોટી સાંગ છે... એ મ બેંગાબેંગી બસે આવે... પાછી આવશે.’

ત્યારે ૧૯૨૭ના મે માસમાં પુથંગતું હેન્કાનગર કેસરિયા રોડ રંગાયું હતું અને તાપમાં તપતું વધારે ને વધારે લાલ્લાશ ધરતું હતું.

ચાંગ-કાઈ-શોકે ડો. સુનના સિદ્ધાંતોનો ભંગ કર્યો પછી અને પોતાની ક્રાન્તિવિરોધી ગાદી મુકોમાં જમાવ્યા પછી પુહન પ્રાંતમાં રાષ્ટ્રીય ક્રાન્તિકારી રાષ્ટ્રીય સરકારનો પોતાનો પક્ષ જમાવીને બેઠા હતા અને ઊજળતા ચરુમાં આવતી કાલના આકારો દેખતા હતા.

અહીં જ ચાંગઝી અને હાન નદીઓ બેગી મળતી હતી અને સામા કિનારા પર આવેલા પુહન નગરોની દીવાલોને ટપી જઈ અંદરના મિનારાઓને હચમચાવી નાખે તેવાં ચિયાળુ તોફાન મોકલતી હતી. એ તોફાનો પુથંગના મિનારાઓને હેન્કા સાથે અને હાનને પેલે પાર પડેલા હેન્યાંગ નગરને હચમચાવતાં હતાં. પુહનનાં આ ત્રણ નગરો પુહન નગરો નામે ઓળખાતાં હતાં.

સૈન્યોના વિદ્યાતા ધામ જેવા પુથંગ નગરને કમળે કરતાં ત્યારે લાંબો ને બમ્બર ઘેરા બાલવો પડ્યો હતો, અને એ ઘેરાએ હજારો વતનીઓને બૂખમરામાં અને રોગચાળામાં હોમી દીધા હતા. પછી એ પુથંગમાં જ ૧૯૧૧ની ક્રાન્તિની અતિદાસિક ઈમારતમાં પુહન પ્રાંતની કિસાન પરિષદ મળી અને ત્યાં ટાંગ-ચેન-ટાંગે

રાષ્ટ્રકાન્તિની લાખો પત્રિકાઓ વહેંચાવી હતી અને કિસાન-ફોજ જમાવવાનાં પોસ્ટરો ચોટ્યાં હતાં.

પશુ હાન નદીના કિનારા પર બોલું હેન્યાંગ નગર પશુ આજે ઓહું અગત્યનું નહોતું. ત્યાંના કામદારો કાન્તિમાં ખપમાં આવે તે માટે કચારના ય દારૂગોળો બનાવતાં હતાં ને-હથિયારો ટીપતાં હતાં.

પશુ આજનું મોટું નગર તો હેન્ડો જ હતું અને કાન્તિકારી રાષ્ટ્રીય સરકારના સુક્ષ્મ પાટનગર જેવું લાગતું હતું. એ નગરમાંથી સુખ્ય રાષ્ટ્રીય સરકારની કાળી ગણાતી પાંખ અહીં રહીને પરદેશી સત્તાઓ સાથેનો સંબંધ સાચવતી હતી, અને નાણાખાતું, પરદેશના સંબંધો તથા રેલ્વે-વ્યવહારની વ્યવસ્થા સંભાળતી હતી. અહીંથી એ કાળી પાંખનું છાપુ નીકળતું હતું અને અહીં રહીને જ બીમારીના બિજાનામાંથી લાલ ફસથી, ડો. સુનને મદદ કરવા આવેલો, ચીની રાષ્ટ્રીય સરકારનો સલાહકાર બોરોડીન મસલતો કરતો હતો અને પરદેશખાતાના મહાન પાસેના એક મહાનમાં એ બીમાર પડ્યો હતો. એની નીચેના માળમાં પીપલ્સ ટ્રીબ્યુનની ઓફિસ હતી. એના આવાસ નીચે સવારથી રાત સુધી મોટરોની બીડ જમેલી રહેતી. સવારથી મોટી રાત સુધી એ માંદા સરીરે મસલતો કરતો અને એના આવાસના બીજા બધા ખડોમાં કયોમીનટાંગ અને કોમ્યુનિસ્ટ પક્ષની નાનીમોટી સભાઓ મળ્યા કરતી હતી.

‘ચીનના સમાજના તમામ વર્ગોમાંથી એવો કયો વર્ગ છે કે જેની અંદર ચીનને નવી પ્રજા અને નવીન રાષ્ટ્ર રચવાની તાકાત છે, હિંમત છે અને સંગઠન તથા પ્રગતિશીલતા છે !’ એ એક સવાલ આજે લાલ હેન્ડોના ઝેરણુ પર લપેલો પડ્યો હતો અને ટિપાતો હતો.

અને લાલ હેન્ડોના તમામ આગેવાનો મંમત હતા કે ‘ચીનની સમાજઘટનામાં રાષ્ટ્રીય કાન્તિ કરી ચીનને એક સંયુક્ત આઝાદ

રાષ્ટ્ર-રચનાની તાકાત ચીનના કામદાર અને કિસાન વિના બીજા કાઈની નથી.’

અને એ મત પર પોતાનો બધો રોષ આપીને પોતાની બેન અને કમળેલા બનેલીને કલંકી સાથે છોડીને અહીં કાન્તિની ત્યાગ-મૂર્તિ રહેતી હતી. હેન્કોની સેન્દ્રણ બેન્કોના ઉપલો ભાગ એને અલાયદો આપવામાં આવ્યો હતો. ‘ડો. સુન જેને આહતો હતો તેને જ મારે ય આહવાં હોય તો અહીં સામ્યવાદીઓ સાથે જ હું શોભું’ એમ એને પોતાને મનાવવા, પટાવવા ને લલચાવીને ચાંગ-કાઈ-શૈક પાસે લઈ જવા આવતાં હતાં તેને એ કહેતી હતી. આજે એનો સગોભાઈ એને સમજાવવા આવી પહોંચ્યો હતો. એ ટી-વી-સુંગને ય એણે પરખાવી દીધું:

‘ને સાંભળ સુંગ! ચાંગકાઈના આપણા શ્રીમંત ધરમાંથી આપણી ત્યારની જોડી આજરૂને ઝોળંગીને હું જાપાન ભાગી ચઈ તે ડો. સુનને પરણવા માટે, પછી દેશપરદેશ રજા તો ડો. સુનના જ સાથ માટે.....ને સાંભળ સુંગ...એણે મને મરતાં મરતાં કાનમાં કહ્યું હતું.’ બોલતી વૃદ્ધાએ ગળું ખંખાર્યું.

‘કે!’ સુંગ સાંભળી ગ્લો.

‘કે ચોંગ-લીંગ, મને તારી એક્લીમાં જ વિશ્વાસ છે, ચાંગ અને એની મેડમ અને તારા ભાઈમાં પણ નથી-એમને ચાંગકાઈની માયાવી મહોલાતો કાન્તિના વિરોધ તરફ ખેંચી જશે ત્યારે મારાં, કિસાનો, કામદારો-આખો અફાટ ચીન...’ બોલતી વૃદ્ધાએ આંખના ખૂણામાં ચળકતું ટીપું સૂકવી નાખ્યું. ‘તું પાછો જ સુંગ...મારાથી અવાશે નહિ, મને એકેએક ચીની કિસાન-કામદારના સુકા ચહેરામાં ડો. સુન દેખાય છે. મારે મારાં છેલ્લાં વરસ ડો. સુન જેની આરાધના કરતો હતો તે ચીનની માટીનાં સાચાં માટીમાંની ચરણુરજમાં ગાળી નાખવાં છે.’

‘ પણ અહીં રહેવામાં છેવટે...!’ સુગ નોઈ રહ્યો.

‘ મોત ’ વૃદ્ધાને અવાજ ફૂલ્યો, ‘ ને ત્યાં, દીવાનખાનાં, રંગ-મંડપો, મીઝખાનીઓ, ત્યાં ચાંચની-મેમ સાહેબ, ત્યાં તું...પણ તું જા, હું અહીં જ શોભું છું. હું અહીં ચૌદ હજાર ધવાયલાંની પરિચારિકા છું...તું જા, તું મને શું નોઈને વુહન સરકારને છોડવાનું અને હેન્ડોમાંથી નીકળી નાસવાનું કહે છે ! જો, ડો. સુન હોત તો...જીવતા હોત તો તું શું ધારે છે, હેં લાઈ ! ’ બોલતી વૃદ્ધા હથેળીમાં હડપચી મૂકીને લંમાઈ, ‘ તો, ડો. સુન આ ચૌદ હજાર ધવાયલાંમાં ધવાયલા હોત. ’

‘ તો હું જાઉં છું ’ સુગ એકદમ ઊભો થઈ ગયો.

અને પછી કાન્તિની એ દાદીમાને મળવા બોરોડીન આવી પહોંચ્યો. એ તાવથી ધીકતો હતો. એનો લાંગી ગયેલો એક હાથ એળામાં ટેકવાયો હતો.

‘ હું આવત ને ? ’ વૃદ્ધા ઊઠીને સામે ગઈ.

‘ હું જ આવ્યો ’ બોરોડીન બેઠો. ‘ આપણે દરેક પળે વધારે કટોકટીની પાસે જઈએ છીએ. આપણો માર્ગ વિકટ છે પણ એ જ માર્ગ છે. મને કોઈ કોઈ વાર લાગે છે કે કદાચ તમારા સમાજનાં પરિબળોનો મને પૂરા ખ્યાલ ન આવ્યો હોય... કદાચ...’

‘ કદાચથી કામ નહિ ચાલે. વિકટ તો પ એ જ ડો. સુનનો સંબોધેલો રસ્તો છે એટલું જ હું તો સમજું છું અને નહિ તો હું અહીં શું કામ હોત ! તમે આ તબિયતે આવતા કપરા દિવસો માટે વધારે ને વધારા નકામા ચતા જાવ છો... આરામ વિના...’

‘ હું દરરોજ મરણ પાસે વધારે ને વધારે જતો જાઉં છું એમ ; મને લાગ્યા કરે છે...પણ મેં રશિયાની કાન્તિ દેખી/છે, અમારા ઓકટાબર કરતાં ૫ ચિત્તાઈ કાન્તિ તો ઘણી મોટી અને વધારે

જપાનક બનવાની છે એમ હું માનું છું.....એ કદાચ વધારે લખાશે અને એ કાન્તિમાં એકથી વધારે બોરોડીનને હોમાઈ જવાની જરૂર પડશે.’

‘હું ગથિયા ગઈ પણ ઘણી મોડી. હું તમારા ઓકટોબરને ન દેખી શકા. ’ વૃદ્ધા જોઈ રહી.

‘અને હું અને તમે ચીન આવ્યાં પણ ઘણાં વહેલાં.....’

‘એટલે !’

‘એમ કે ચીન જ્યારે સામાજિક કાન્તિ કરશે, ચીન જ્યારે ઓકટોબરને ધરતી પર ઉતારશે ત્યારે હું નહિ હોઉં તમે પણ નહિ હો.....’

‘તમે નક્કી કરી નાખ્યું લાગે છે !’ વૃદ્ધા ફિફ્ફુ હસી.

‘ના, નક્કી કરનાર પરિમળો તો આજના લાલ હેન્ડોમાં જ જીભરાઈ રહ્યાં છે. પુરાણમાં દાતરડી ખખડાવતો કિસાન અને આજે હેન્ડોમાં ખચ્ખડતો કામદાર કાન્તિની તારીખ નક્કી કરશે પણ તે જરાક મોડી છે એટલું જ મારે કહેવું છે.’

‘પણ ફેંગ ?’ વૃદ્ધા ગમગીન નજર નાખી રહી.

‘ફેંગ સોવિયટ સાથે મસજતો કરીને સોવિયટને વચન દઈને આવે છે. એ ખિસ્તી છે. એનો ભગવાન કોણ પર ટિંગાઈ ગયેલો સુધારનો દીકરો હશે કે કેમ તે વિશે મને શક છે પણ ચેંગશોમાં એની મુક્તાકાંત પાછી જ પાછી ખજર પડે.’

‘પછી ય પાછી ખજર તો શું પડવાની હતી ! આપણી સાથે રમત રમી ચાંગને વેચાઈ જાય તો !’

‘તો...! અને લાગે છે એમ જ થશે...અને તો એક વિક-રાળ કાળ આપણી સાથે જોશે હશે.’

હજી હુપેની હુંગરમાગમાં આપણી હજારો, શબ દફનાયા વિના પડ્યાં છે. ’ વૃદ્ધાનો હઠ રેખાયો.

‘ અને ચૌદ હજાર ધાયલ હેન્કોનાં દવાખાનાંમાં સડે છે. ’
બોરોડીન જોઈ રહ્યો.

‘ ચેંગશોની મસક્તો નકામી તીવડે તો... ? ’ ચાંગ-લાંગ
જોઈ રહી.

બોરોડીન કંઈ બોલ્યો નહિ. બે એકબીજાની આંખમાં
વધારે શ્વ અને વધારે ધાયલોને પથરાતાં જોતાં હતાં.

એમ એનો બાપ ગયો ત્યારે એની નાની હમર છતાં એણે ગોવાળિયાનું કામ ઉપાડી લીધું અને એની માએ દોડીનું સુકાન સંભાળ્યું. પણ પછી તો એને સેરમું બેઠું અને એ તગતજ ખલાસી થઈ ગયો, ને પછી કામદાર-નેતા બન્યો.

એવા બધાથી ભુદો તો, લી-લી-સાન છે. એક ગામડી નિશાળના શિક્ષકને ત્યાં સાંપડેલો એટલે એને છેક ગરીબ તો કેમ જ કહેવાય ? પહેલા વિશ્વ-યુદ્ધમાં એ ફ્રાન્સ પહોંચી ગયો અને ત્યાં એણે એક લોખંડના કારખાનામાં કામ મેળવ્યું, અને ત્યાં જ એણે જોયું ને જાણ્યું કે ફ્રેંચ કામદાર તો સંગઠિત છે. અને એણે આગળ ચલાવ્યું : ' ફ્રેંચ કામદાર સંગઠન કરી શકે છે તો ચીની મજદૂર પણ જરૂર કરી જ શકે. ' અને એ ઉતાવળો ચીન પહોંચ્યો ત્યારે ઘેસા નહોતો લાગ્યો, સંગઠન લાગ્યો હતો. એણે એના ઇલાકાના ખાશિયાઓનું પહેલું સંગઠન બાંધ્યું અને એની પાછળ માલિકોના દાસદ એની ગિરફતારી કરવા અને માલિકોના મારા એનું મોત નિપજવવા ફરી વળ્યા.

એ ત્યાર જગાઓમાં ચાર નામથી ચાર જાતનાં જીવન જીવતો રખડતો-રજીતો યાગદાઈ પહોંચ્યો અને ત્યાં માલિકના મારાઓની છરીને અનેક વાર ટપી જતો રખડવા લાગ્યો.

આજે એ અખિલ ચીન કામદાર પરિષદના ચોથા અધિવેશનમાં આવ્યો હતો અને કહેતો હતો કે, ' જાવામાં, હિંદી-ચીનમાં, શ્રીલીપાઈન્સમાં અને હિંદોસ્થાનમાં કામદાર સંગઠનો ત્યારે જ મજબૂત બનશે જ્યારે ચીની કામદારની દિલચાલ લોખંડી બનીને બાબા એશિયાને દુચ્ચમચાવી નાખશે અને ચીની કિસાન એશિયાની ધરતી પર લાલ દાતરડી ઊંચકીને ઊભો થઈ જશે '

એમ બોલતો એ પરિષદના કામકાજમાં ઉતાવળો ચાલ્યો જતો ને એની મુલાકાત લેનાર સાથે દોડતી વાત કરી લેતો.

ને પરિષદ તો પૂરી થઈ...ને આજે એ ક્યાં હશે ?

કહે છે કે મંચુરિયાનાં જંગલોમાં મંચુરિયન ગેરીલાની રાષ્ટ્રીય હુકડીઓમાં નાપાતના પડછાયા પર તૂટી પડવાની દરેક તક મેળવતો આજે એ વનવાસ ભોગવે છે.

અને યુને ઝોળખો છો કે ? એ આજે ખોવાઈ ગયો છે. કદાચ પકડાયો હશે, કદાચ વોંધાઈ ગયો હશે...કદાચ ચીની કામ-દારોની હરોળ ભેગો દુનિાઈ ગયો હશે કે કોઈ રાત-વેરાનમાં મરેલો પડેલો સુકાઈ ગયો હશે.

પણ ચીનની ક્રાન્તિની પહેલી મજાલમાં હજુ ૫ એનો પડછાયો હવે છે, ચીની જીવાળના પહલા મોળના અનેક પર-માણુમાંનો એક જેવો એ મર્યો જ નથી. ચીની ક્રાન્તિનું સળગતું નિગર એ યુ-મો-હવાઈને સંધરી રાખવાનું છે. એ છોકરો હતો ત્યારેના એના બાપને ઘેરથી શાંગહાઈમાંથી નીકળી નાડો હતો. ચીનના કામદારની ચોથી પરિષદમાં એ આવ્યો ત્યારે એની ઉંમર છવીસ વરસથી વધારે નહોતી.

અને તે પહેલાં એ રેલ્વેના રસ્તા બાંધતો હતો, પછી કારખાનામાં, પછી કાપડની મિલમાં, કામદારોનાં એકથી બીજાં જૂથમાં હવતો હતો ને સાથીદારોના સપથ બાઈને, જીદિમાન કપાળની નસો તગતગાવીને આરપાર ઊતરી જાય તેવી આંખો અમકાવીને જોરજોરથી સમજાવતો હતો, ‘એ વિના બીજો આરો છે જ નહિ.’

એટલે જ પછીથી શાંગહાઈમાં જે કામદારોએ કામચલાઉ સત્તા હાથ કરી અને પછી ચાંગના મારાઓએ કરેલી કતલમાં કપાઈ ગયાં તે એનાં લજ્જાવેલાં હતાં.

‘હું આનકોંગમાં નદી પર જતમ્મો હતો ને મને તથા ચરસનો મૂઝી મારો મજૂર બાપ મરણ પામ્યો હતો.’ એ ઉતાવળો

કહેતો હતો. ‘પછી...પછી શું થાય! મારા છ લાઈઓએ મને દુઃખ અગિયાર વરસનો થયો ત્યાં મુઘી બધાઓ. પછી રોટલો ખૂટ્યો અને હું એક સ્ટીમર પર નોકરીએ રહ્યો. સોળ વરસની ઉંમરે હું સિમ્લમેન થયો અને મેકનિક બન્યો, ને પછી અદારમા વરસથી યુનિયનમાં જોડાયો.

‘અને મારી જિંદગીને ખપ અમારા લશ્કરી અલિમ ફેંગને પડ્યો. એણે મને મારી નાખવા માણસો દોડાવ્યાં પણ હું અને લી-લી-સેન રેલ્વે મજૂરોનાં સંગઠન જમાવતા સીધા સટાક ફરતા રતા અને અમારા કામદાર દોરતા અમારું જતન કરતા હતા.

‘પણ કેન્ટનની કામદાર પરિષદમાંથી હું પાછો આવ્યો ત્યારે મારા એટલા બધા મારાઓ ફરતા હતા કે મારે ચાંગદાઈ જતું રહેવું પડ્યું અને મ્યુનિસિપલ કામદારોના સંગઠનમાં હું જોડાયો. પછી હું ત્યાંથી બાગ્યો અને ફેંચ ટાઉનના એક કારખાનામાં મજૂરીએ રહ્યો અને ત્યાં વાહન હાકનાગ, ઝાકુ વાળનારા તથા બીજા કામદારોનાં યુનિયન જમાવ્યાં અને પછી વખત આવ્યો ત્યારે અમે આખા શહેરનો કબજો લીધો. ૧૯૨૫ના મેના ૩૦મા દિવસે હું ચાંગદાઈમાં ૫ દાજર હતો અને નાનકીંગ રસ્તા પરના ગોળાબારમાં ૫ ભેગો હતો. હું ત્યાં પકડાયો પણ છૂટ્યો અને તરત જ નાનકીંગ રેલ્વે કામદારોમાં કામે લાગી ગયો અને તેમની હડતાલમાં જોડાયો. પછી પાછો ચાંગદાઈ આવ્યો અને અમે મ્યુનિસિપલ કામદારોનું મજબૂત સંગઠન કર્યું. પછી પેકો દિવસ આવ્યો અને અમે પોલીસ હેડ ક્વાર્ટર્સનો કબજો લીધો અને આઠસો રાઈફલ કબજો કરી રાઈફલને ખભે લટકાવી અને ગાઈફલો ખૂદી ત્યારે સાંગોઅન રેલ્વેનાં બીજાં એજન્ટોનાં હથિયારો જીંચકી અમે દારૂગોળાના કાઠારનો કબજો લીધો. આ બધું કરતાં અમારે અઢી દિવસનો જંગ ખેલવો પડ્યો પછી અમે ઓગણીસ

જ્યુની કમિટીની સરકાર બનાવી અને આજે વુહનમાં બેઠેલી જનતાની સરકારને તાર ક્યો કે અમે તમારા નામમાં સત્તા હાથ કરી છે.'

'પણ તમે.....?'

'હું અહીં હેન્કોમાં જીવતો કેમ પહોંચ્યો એમ ને? પછી અમારી કતલ શરૂ થઈ અને મારી સ્ત્રી મારા ધરમાંથી પકડાઈ ગઈ ત્યારે હું અમારા નાના સરખા બાળકને રેશમમાં લપેટીને બહાર નીકળ્યો અને કાઈ જમીનદારને હાથે લોકો છાકરા હોઈ તેમ બનીકનીને નદી પર પહોંચ્યો અને મારે માટે રાખનામાં આવેલી હોડીમાં હંકારાઈને હેન્કો પહોંચી ગયો અને આજે અહીં છું અને અમારું બાળક ડાવણીમાંની એક સામ્યવાદી છોકરીએ સંભાળી લીધું છે, ને મારા બંને હાથ પાછા ખુલ્લા થયા છે.

અને એનું નામ મા-ગ્રાઉન્ડન છે. હંમર વરસ હતીસ છે. એ ય હેન્કોની ચોથી પરિપક્વમાં કેન્ટનનાં છપખાનાનાં કામદારોના પ્રતિનિધિ તરીકે આવ્યો છે. એણે આજ સુધીમાં કેન્ટનનાં કામદારોમાં નવ વરસની કિલચાલ નોંધાવી છે. ચાંગની બંદૂક એની છાતીને વીધી નાખે તે પહેલાં નાસી છૂટીને એ હેન્કોમાં પહોંચી ગયો છે.

એ નીચો ને બઠકો, કાઈ શિક્ષાનો કાપી કાઢેલો કટકો કાતરાઓ હોય તેવો શાંત, ગંભીર અને પકડા પછી તૂટી જાય પણ છૂટે નહિ તેવી તાકાતવાળો છે. એના બાપની કેન્ટન પાસે એક દુકાન હતી પણ દુકાન દેવાઈ ગઈ પછી માએ એક ચોખાની દુકાનમાં ચોખાના થેલા ઊંચકવાની મજૂરી કરવાની નોકરી લીધી, અને એના શેઠે એને ખાવાને શાંત તથા સુવાને દુકાનનો ઓટલો આપ્યો.

એ મજૂરીએ એની લંડનસ્તીને તોડી નાખી અને એ જેમતેમ કરીને એક છપખાનામાં નોકરીએ રહ્યો અને પગલ

વિના કામ શીખવા લાગ્યો. અહીં જ એ પ્રિન્ટર બન્યો, અહીં એને માલિકાની દુનિયાદારી સમજાઈ અને અહીં જ એના માયા-માં સામ્યવાદીનું સત્ સળવળા શરૂ થયું.

પછી એ કેન્ટન પહોંચ્યો અને ત્યાંનાં છાપખાનાના કામદારોનું સંગઠન ખાંધી રહ્યો. પછી એ હોંગકોંગ ગયો અને ત્યાંનાં છાપખાનાનાં કામદારોનું સંગઠન કર્યું અને ૧૯૨૫ની હડતાલમાં એ કેન્ટનમાં આવીને જોડાઈ ગયો. આજે એ ૫ હેન્કોમાં છે.

અને 'એ...એ આ ક્યાં ચાલિયો, હેં!' બોલતાં એક ડેસીમા ચીનના એક શહેરની કિનારી પરથી કપાળ પર હાથ મૂકીને ત્યારે જોઈ રહ્યાં હતાં.

અને બોળવાળનાં ઝુરફાં ફરકાવતી ચીની છોકરીઓની એક ટુકડી ખબા પાછળ થેલો લટકાવી હુશિયાર ચાલે ચાલી જતી હતી. એ દરેકને પગલે જાણે એશિયાની સંસ્કૃતિએ ચોદેલી સ્ત્રી નામની માયાને વરેલી મમતા ચગદાતી હતી. એ સ્ત્રીજાતમાં ૫ આજે સૌવન જુદી જ રીતે એલે ચડ્યું હતું, અને આજે વુહનના સમરાંગણ પર મોરચો માણવા ચીની છોકરીની સળમતી જુવાની ચાલી નીકળી હતી.

ચીનની જૂની સ્ત્રીમાં એ જુદી પડી જતી હતી. જૂની સ્ત્રીની જૂની દશા તો ધરની બહાર નીકળવાની નહોતી. જૂની નીતિ પગ ખાંધેલી છોકરીને જ ધણી માટે લાલક બનાવતી હતી કે લગ્નમાં ધોડેલી હતી. પછી એણે ધરની અને ધરધણીની માવજત ઉપરાંત જમીન પર કે કારખાનામાં કામ કરવાનું હતું અને બંને જગ્યાએ મુકામનું હસતું મોહુ મેળવવા જાત વેચવાની હતી. એ ચીનની જૂની નારી જમીને બાપના ઘરમાંથી માલિક પાસે વેચાઈ હતી; પછી પગ ખાંધેલી ધણીને ખીલકે બધાઈ હતી. ધણીના ઘરના અનેક જુલોમાં એ ન મરતી ત્યાં સુધી કેવલ મજૂરી કરતી આવતી હતી.

એક લંબાયલા આર્તનાદ જેવી ચીની નારી ભુલમતી ઝડી-ઝોમાંથી એક લાંબો શ્વાસ ખેંચતા જૂના વખતમાં માયું મૂંડાવી સાધુડી ગની હતી. પણ આજે એ જૂની રીતમાંથી નવી રીત-વાળી નવી સ્ત્રી બોમવાળ કરાવીને રાષ્ટ્ર-હિલચાલમાં નવી ઓનું સંગઠન કરતી હતી.

ચીની નિશાળમાં ચીની છોકરી સામે આજ સુધી રજૂ કરાયેલો આદર્શ તો સ્ત્રી નામની મિલકતના કટકાનો ધણી તરફની વફાદારીનો જ અને ધણી માટેના બોગવટાની શુદ્ધિનો હતો. ચીની સતી છોકરીનો જે હાથ પરપુરુષનો સ્પર્શ પામતો તે દીથ કાપી નાખવામાં આવતો, ચીનની વિવાહિત છોકરીનો ધણી મરી જાય તો સતી છોકરી સાસરે જઈને શોક ધરીને માથે ઝોઢીને ખૂણે શોધીને પતિત જીવન પૂરું કરતી હતી અને સામે મરેલાની લાકડાની મૂર્તિ ધરી રાખતી હતી અને જો સસરાને જરૂર પડે તો તે પોતાના દીકરાને દેવાયલીને વેચી દેતો હતો તે વેચાયલી નવા માલિકની આમરણ વેઠ કરતી હતી... પણ કેન્ડન શહેરમાં હજુ હમણાં જ નવો પવન વાયો હતો. એ જૂની નીતિનું જતન છોડીને ચીની છોકરી વાળ ટૂંકાવતી રાષ્ટ્ર સંસ્થામાં દોડી આવતી હતી કે સ્ત્રી-સંગઠનમાં નામ નોંધાવતી હતી.

સ્ત્રી ૫ સંગઠિત બનતી હતી. ચીનની ધરતી પર હજારો કળજુગ આવ્યો હતો અને તે ચીનની ડાહી અને ચાણી સતી છોકરીઓને વળગ્યો હતો. નહિતો યાંગદાદના શ્રીમંત કુટુંબમાંથી કાગી જઈને ચીંગ, ડો. સુનને પરણે કેવી રીતે... જસ ત્યારથી નાસ્તિક નારીનું સંગઠન સાંપડતું હતું અને નવી સ્ત્રી ધણી જેવા ધણી સામે સમાનતા માગવાની વાત કરતી હતી.

મિસિસ લીઓએ પણ પોતાના માથુસનું ખૂન ધવા પછી વિધવા બની જવાને બદલે બીજે જ દિવસે ધરના ખૂણાને હાત મારીને

મજદૂરોની સમા તરફ ઝંપલાવ્યું હતું, અને આજે અખિલ ચીન કામદાર પરિષદના સ્ત્રી-વિભાગમાં એ જુવાન છોકરીઓની વયમાં એ લશ્કરી પોશાકમાં પગ પર પગ ચઢાવીને બેઠી હતી. એમાં લશ્કરી પોશાકમાં હતી તે અધી જુવાન સ્ત્રીઓ હોનાનમાંથી લશ્કર જતીને આવી હતી અને બીજી હેન્કોની સ્ત્રી સંસ્થાની આગેવાનો હતી. એ સૌએ વાળ ટૂંકાવ્યા હતા. મિસિસ લીઓ કહેતી હતી કે, 'માત્ર શહેરીઓમાં જ નહિ પણ ખેતર પરતી સ્ત્રીઓ પણ હવે ઉતાવળી જમવા માંડી છે' અને આજ સુધીમાં ક્યોમીનકાંગની હકૂમતના પ્રદેશોમાં સ્ત્રી-સંગઠનમાં સંગઠિત થયેલી સ્ત્રીની સંખ્યા પંદર લાખ સુધી પહોંચી ગઈ છે, અને બસ સ્ત્રી-સંગઠનની કાઈ લાંબી લચરક વાત નથી; એ તો એટલું જ કહે છે કે માણસજાતમાં સ્ત્રી પણ સમાન જાતિ તરીકે સરખાઈ છે અને પુરુષના જેટલો જ એને પણ મિલકત રાખવાનો, પરણવાનો કે નહિ પરણવાનો, અને દિલચાલ કે કાન્તિ કરવાનો તથા કારાગારમાં જવાનો, કે વીધાઈ જવાનો સરખો હક્ક છે.

એ નવી સ્ત્રી નવા હક્કની જાહેરાત કરતી વાળ ટૂંકાવી નાખે અને પગ છોડી નાખે તો એને કાણ શકી શકે તેમ છે ? અને પડદા પાછળથી, ખૂણામાંથી બાંધેલા પગના પાટા તોડી નાખીને ટૂંકાવેલા વાળવાળી છોકરી બહાર આવી અને રાષ્ટ્રીય લશ્કરોની પાછળ પાછળ દૂર કરવા લાગી અને રાષ્ટ્રીય લશ્કરોની આગળ દોડી, જમીન પરનાં નરનારીઓને ટૂંકી ટૂંકીને બેડાં કરી દેવા લાગી.

આજે એમાંની સેંકડો દરેકદરેક શહેરમાં કાન્તિકારી બોલ હેરવાળી છોકરીઓ તરીકે વીધાઈ ગઈ છે ને સમાચાર આવ્યા છે કે એકલા શાંગહાઈમાં પહેલા પાંચ દિવસમાં જ આંમના મારા-ઓએ છસો છોકરીઓને તેમના ટૂંકાવેલા વાળને લીધે સામ્પ્રવાદી તરીકે જાહેર કરીને વૃંધી નાખી છે.

અને તો ય અખિલ ચીનની આ ચોથી કામદાર પરિષદમાં વીશ સ્ત્રીઓ કામદાર પ્રતિનિધિ તરીકે આવી પહોંચી છે, એમાંના મોટા ભાગ વુશંગ અને શાંગહાઈની કાપડ મિલોની કામદાર કાર્ય-કર્તાઓ છે. એ બધાંમાં આગળ દેખાઈ આવતી એક વાંગ-ચે-કીન શાંગહાઈની પ્રતિનિધિ છે. એણે શાંગહાઈની મિલોમાં રાજના બાર કલાક પ્રમાણે કામ કર્યું હતું, તો ય આજે ય એનો ચકુરો નિશાળમાંથી બાગી આવેલી કાઈ ચૌદ વરસની બાળકી એવો જ છે અને છતાં ય ન્યારે વ્યાસપીંડ પર એ કૂદકારો મારીને ચઢી અને ત્રાડ દઈને, રજવાડી અને મૂડીવાદી જલિમ ચાંગ-કાઈ-શૈક ચલાવેલી સામ્યવાદીઓની કતલ પર એકધારી બોલી ત્યારે એક કલાક સુધી એને સાંભળનારાં આંખનો પલકારો માર્યા વિના સડક બનીને સાંભળી રહ્યાં.

આજે વીશ વરસની ઉંમરે એની નાજુક બચ્ચતાએ બલ-બલાંને છૂતી લીધાં અને એણે બી-સંચા તરફથી એક અમેરિકન સામ્યવાદી બાઈને ખાણું આપતાં મોઢક મુજરો કરીને કહ્યું: 'ગિરાદરા આના, અમેરિકા જવ તો તમારાં કામદારો અને સ્ત્રીઓને અમારા વતી કહેજો કે અમે દુનિયાના પહાત પ્રદેશનાં ચીનનાં કામદારોએ પણ આંતરરાષ્ટ્રીય સામાજિક ક્રાન્તિમાં અમારો ફાળો આપવાનો નિર્ધાર કરી લીધો છે.'

'તમે.....તમારું જીવન!' આના પૂછતી હતી. 'મને વીશમું બેકું છે પણ ત્યાં સુધીમાં તો ચીની છોકરીનું જીવન જકડાઈ જાય છે તેમ જ ય શાંગહાઈની મિલની મજૂરશુ તરીકે વેચાઈ ગઈ હતી અને મિલમાં કામ કરતી બૂલો કરતી ત્યારે મુકાદમની ગાળો ને માર ખાતી હતી. પણ પછી હું જોમ મોટી થતી ગઈ અને જીવાન બનતી ગઈ તેમ મુકાદમ મારી જીવાની પર રહેમ જતાવતો ગયો અને મારપીટ ઓછી થતી ગઈ. પછી હું કામદાર યુનિયનમાં જોડાઈ

ગઈ અને પછી સી-સંગઠનમાં બળા તે તરફથી આજે અહીં આ પહોંચી છું. જો ચાંગના સકંઠનમાં પકડાઈ ગઈ હોત તો વીધા મઈ હોત કે ચૂંપાઈ ગઈ હોત. ’

‘ અને આ બીજી બે...’ એણે ઓળખાણ કરાવી. ‘ એમાંનું આ યુગ-ઝી વિદ્યાર્થીની છે અને મધ્યસ્થ ટેકસટાઈલ યુનિયનનું ઓફિસમાં કામ કરે છે, એ સારી મોટી વિદ્વાન છે અને આ યુગ-કોંગ પણ બરોલી-ગરોલી ચેપી જિલ્લામાં સીઓનાં સંગઠન બાધે છે... અને આણે તો કેન્ટનમાં...’ બોલતી એણે એક ઘેરા રંગની ભૂરા પોશાકમાં સજ્જ એલી હસતી ડોકરીને આંગળ ધરી.

‘ એ કેન્ટનમાંથી આવે છે, અને આ વુશંગની કામદાર પ્રતિનિધિ છે. એનું નામ કોંગ-વીન-સીઆ છે. એ તેર વરસની ઉંમરથી વુશંગની મિલની મજૂરણ બની અને હજુ આ સાલે જ જોડાઈ ગઈ. બીજી પ્રતિનિધિઓ હુપે પ્રાંતથી આવે છે, અને જે લશ્કરી પોશાકમાં છે તે બધી હોનાનથી આવે છે. એમણે છેલ્લા બે માસમાં બે હજારની ટુકડી બાંધી છે, એ બે હજાર ડોકરીઓ રાષ્ટ્રીય ફોજની આગળ કે પાછળ ફૂચ કરવા તૈયાર થઈને ચાલી આવી છે. ’

‘ અમારો પ્રાંત તો ચીનમાં પછાતમાં પછાત હતો પણ...’ હોનાનની આગેવાન કહેતી હતી, ‘ પણ અમારી સીધાંતિ હોડાઈ જીડી. ચહેર ને ગામડાંમાં અમારાં સંગઠન શરૂ થઈ ગયાં છે, અને અમે લશ્કર સાથે છીએ પણ અમને હજુ -લડવાની પરવાનગી નથી, અપાઈ કારણ અમે સી છીએ. અમે લશ્કરની આગળ રહીએ છીએ તો ગામોમાં ખાસ કરીને પ્રચાર કરીએ છીએ. પાછળ રહીએ છીએ તો માંદાની માવજત ને ધવાયદાંની સારવાર કરીએ છીએ. અમે ગામડાંમાં સીઓને નવી રીતે વિચાર-કારણીએ છીએ, તેમના પગ ડોકાવીએ છીએ, વાળ દૂંઢાવીએ

છીએ, અને સમાનતા ને સાથીદારી પર તેમનાં સંગઠન બાંધીએ
છીએ. અમને ગામડિયલો ધરખહાર કાઢતી નથી. ખેડૂતો અમારા
પર ગિડાઈ પડતા નથી. અમને વિચિત્ર પ્રાણીઓને સૌ ટાળે વળાને
સાંભળે છે ને સાંભળીને સ્ત્રી અને એનો સથવારો અર્ધા માર્યા
હલાવીને કહે છે, ' ઠીક છે...ઠીક છે-વાત તો સાવ સાચી છે. '
અમારી પાસે આજે રાષ્ટ્રીય ફોજ સાથે બધી મળીને ત્રણુથી
ચાર હજાર જેટલી અમારી સંખ્યા છે, અને અમારાં સ્ત્રી-
સંગઠનમાં તો સહાસદો ઘણી છે પણ બોખવાળનો વાવટો
જગકાવતી શહીદ છોકરીની સંખ્યા હજુ હમણાં જ વધતી જાય
છે. એ અમારો વાવટો છે... ' એણે એના માયા પરના બોખ-
વાળ બતાવ્યા ' અને અમારા કાપેલા વાળમાંથી, બાંગેલી બંગડી-
ઓમાંથી ને જૂંસેલા ચાંસ્લામાંથી જ સૈકાઓની ગુલામી તોડીને
ચીની-સ્ત્રી બાળે હાંડેલાં બીડે છે, હવે એ રાકી રાકાવાની
નથી. '

કેન્ટન કોમ્યુન

ક્રાન્તિકારી વુહન સરકારને લાલસલામી બિરદાવતી કેન્ટનની જનતાએ ફાસીચાદી ચાંગની નાનકીંગ સરકારને પડકારી.

૧૯૨૭ના ડિસેમ્બરના ૧૧મા દિવસે કેન્ટન નગરમાં કેન્ટનની આઝાદ ફોજના સરદાર ચેંગ-લાઈ-લીની સરદારી નીચે લડાયક લોક સરકારનાં રણદુનુભિ ગાજી ઊઠ્યાં.

આઝાદ કેન્ટન પર આઝાદીના ઝંડા ફરકી ઊઠ્યાં. કેન્ટનનાં કામદારોની આગેવાની નીચે કેન્ટનની જનતાએ કેન્ટન નગરને લોક આઝાદીના ચીની નગર તરીકે જાહેર કર્યું.

અને ચાંગનાં લશ્કરે શાહીવાદીઓની દુકડીઓ સાથે, ખાધિયાઓનાં ધાડાંઓ સાથે આ લાલ નગર પર તૂટી પડ્યાં.

કેન્ટન નગર પર કેન્ટન કોમ્યુનની સરકાર રચાઈ. એ સરકારે કામદારોના પગારવધારાની, દેવાં-નાજીદીની, ખેડે તેની જમીનની જાહેરાત કરી. એ લોકસરકારે ઢેહીઓને છોડી મૂક્યા અને એ લોકસરકારે લાલફોજની રચના કરીને ચાંગનાં જલ્લાદી લશ્કરોને સામનો કર્યો.

તથુ તથુ દિવસ સુધી કોમ્યુન સંસ્કારની આજુ વરતી રહી. તથુ દિવસ સુધી કેન્ટન કોમ્યુનનો પડો વાળ્યો. તથુ દિવસના સંક્રામ પર કેન્ટનની જનતાએ લોક સોવિયટના આઝાદ ઝંડાને ટેકરી રાખ્યો.

૧૯૨૭ના ડિસેમ્બરના ૧૧મા દિવસે ચીનના કેન્ટન નગર પર સૈકાજૂની બેડીઓના લુકા બોલાવતી લોક જ્ઞહાદ જાગી ઊઠી. ચીન

પરની રજવાડી સાહીવાદી જંગલિયતનો એ ધન્ય દિવસે પડકાર કર્યો.

ત્રણ ત્રણ દિવસ સુધી કેન્ટનનાં કામદારોએ અને કેન્ટનની જનતાએ પોતે જ બાધેલી શેરીઓ અને બગીચાને ત્રણ ત્રણ દિવસ સુધી પોતાના આપબોગથી વહેતા લોહીથી તરબોળ કરી ચીની જનતાની એ જેહાદ ભેગાં પાંચ સોવિયટ રશિયનો અને એક સોવિયટ તુરુશ્ચી ચીની ખમીર સાથે પોતાનાં લાલ કુન્દ ભેળવીને પોતી ગયાં.

એ આપબોગ પર ચીની જનતાએ જગત-ઘાતિહાસમાં ચીની પ્રકરણ લખ્યું. એ પ્રકરણનું નામ કેન્ટન કોમ્યુન.

સ્પાર્ટોકસે, ગ્રેસીએ, કિસાન સંગ્રામોએ, અને પેરીસ કોમ્યુને ઇતિહાસમાં કાતરેલા અમર અક્ષરો કેન્ટન કોમ્યુને પણ આલેખ્યા કે અમે સાચી લોકઆઝાદી લઈને જ જાણીશું.

કેન્ટન પર કોમ્યુન રચાયું. એક મહાન દિવસની મહાન પળ પર જન-જેહાદનું રણશિંગડું ફૂંકાયું. કેન્ટ પર કોમ્યુનની તસ્વીર ઝળી ઊઠી અને જોતજોતામાં જાણી ગઈ. કેન્ટન કોમ્યુનને જંગલિયતની તરવારે કોમ્યુનના રચનારાંનાં લોહીમાં કુચાડી દીધું. પણ કેન્ટને ન છુટાય તેવી લોક-આઝાદીની રોશની આખા ચીન પર પાથરી દીધી. જંગલિયત જુદે ચઢી શ્રમમાનવોના વર્ગ સામે આક્રિંકાના મારાઓનાં ધાર્ડાં ધસી આયા.

અને જનતાનો સંહાર ત્રણ દિવસ ને ત્રણ રાત પર વિકરાળ બનીને વંકી પડ્યો. કેન્ટનની જનતામાંથી હાનરોએ એ સંહારની ધાર પર દેહનાં બલિદાન કર્યાં દીધાં.

કેન્ટન પર આંખોના સાથી લશ્કરવાદ ચડ્યો એના વેઠિયાઓ પર ત્રાસ વરનાવીને એણે લોખંડના એકેએક દુકામાંથી વાંકી ને પહોળી તરવારો ધાપી રાખી હતી. આગે એ તરવારો સળગીને લશ્કરવાદ તૂટી પડ્યો હતો.

એમણે મૂખરી ડગલીઓ પહેરી હતી. આજ સુધીમાં એક

કે ખીલ વિમલખોરની હુન્ડીઓ બનીને એમણે સ્તૂપો પર લોહી વરસાવ્યા હતા નવા નવાં નગરો ગઢોગોને લૂટ્યા હતાં, ઊભા પાક ભેંઝારી દીધા હતા.

બૂખરી ડગલીવાળી એ લશ્કરવાદની બાહુતી બૂતાવળો આજ સુધી ધૂળમાં ઢકાયેલી બનીને લશ્કરવાદને ઈશારે મેલી-ધેલી ધસતી રહી હતી. એ લશ્કરવાદના ધસાગ પર્વત પર ચઢતા હતા, નદીઓને ઓળંગતા હતા, વેગન મથકનો પર દોડ્યા હતા, જંગલોને ભેદી જઈને વસ્તીને ઉજ્જડ કરતા રૂપાં હતા એમની દરેક પગની લોહીમાં ખરડાયેલી હતી, આજે એ કેન્ટનની જનતાનો સહાર કરવા ચઢ્યા હતા કેન્ટનમાં એમનો સાગરીત યોરોપ-અમેરિકા ખૂતી શાહીવાદ હતો.

કેન્ટનના કામ્યુનને એમણે લોહીમાં હુન્ડી દીધું હતું લોહીમાં હૂમેલી એ લોકતરવીરની પથગયેલી છાયા નીચે વિમલખોર પશુઓ પોતાની મોટરકારોમાં ઊભે બખરે હાકતા હતા.

કેન્ટન પરના બધા નિયમો ખતમ થયા હતા કેન્ટન પર એ જ એક હવેલો હાગતો હતો એ પશુ હતો એને શાહીવાદી મથકો મીજમાનીઓ આપતાં હતાં એ શાહીવાદી મથકોની મિજલસોમાં શા પીન તરફ હાકતો હતો એના નશાખોરની ધસતી માડી કેન્ટનના દિવ પર ધમકારા જેવી ધીખી જતી હતી કેન્ટન શાસ ચલાવીને સમજવું હતું, ' એ વિમલખોર શામીનની મિજલસમાં કે અપીણ કૂકવાની કાદમા, કે મિજલસના પીણામાં કે વેશ્યાવાડના મેળાવડામાં જતો હશે '

શામીન પગેના અગ્રેજ અમેરિકા શાહીવાદ એ વિમલખોરને અંતરના ઉમળમથી આશિષતો દેતો હતો ' ૧૯૨૫ના જૂનના ૨૩મા દિવસે અમારે એ લોકવરજીને વીધી નાખવી પડી હતી . પશુ આજે તમે પોતે ચાંગ-કાઈની ગઢખરીમાં એ મજૂરિયાઓને

રસ્તા પર હળારોની સંખ્યામાં વધી નાખીને અમે ત્યારે ક્યું તે સાચું હતું તે પુરવાર ક્યું છે. '

'હા નામદાર...' વિગ્રહખોર પીણીની ચળકતી ખાલીમાં કોમ્યુનનો પકડાયો હાડપિંજર જતીને હસતો હોય તેવા ખ્યાલથી એ ઉતાવળો ઘૂંટડો ઉતારી જતો હતો, અને ચાંગ-કાઈ-ચોકના ખેપિયાને મુજરો ભરતો હતો. ...

'પેલા સોતિયટ રશિયનો જ આખરે તો આ બધા માટે અપરાધી છે. લોક-આગ્રહીનો માથાં ફેરવી નાખે તેવો ખ્યાલ તેમણે જો સ્વીનની ધરતીમાં ન વાળ્યો હોત તો આ લોકોએ આવું લણવાનો વારો ન આવ્યો હોત.' પાછો શામીન પર પગ રાખીને બેઠેલો, અંગ્રેજ...અમરિકી બર્બર સમજાવતો હતો.

સાગતી ટાળકી બનેલી કચોમીનટાંગના વડેરાઓ કહેતા હતા: 'આજે અમે કોમ્યુનિસ્ટોની કતલ કરીને કેન્ટનને પવિત્ર બનાવ્યું છે.'

અને પછી પવિત્ર કોમ્યુનનાં મજદૂર મંડળો પર કચોમીન-ટાંગની કારવાહી બેસી ગઈ. એ કારવાહીના બેસણા નીચે હળારો કામદારોને રસ્તાએ પર વીધી નાખવામાં આવ્યા. દંથ હળાર ક્રેદ પકડાયલાઓને કતારોમાં ઊભાં રાખી ગોળાએ દેવાયાં. એ કારવાહીએ મજદૂર માત્ર લાલ છે એમ કહીને લાલ અપરાધનો સંહાર કર્યો હતો.

અને પછી એ કારવાહીના અફસરો મજદૂર મથકો પર બેઠા હતા.

મજદૂર મંડળોનાં મુનિયતોની દીવાલો પર અનેક ચિત્રો ચોટાયાં હતાં અને નામોની હારમાળાઓ લખાઈ હતી. એ બધા પર મોટા અક્ષરે જાહેરાત હતી કે, 'એ બધાં કોમ્યુનિસ્ટોની જે કાઈ ભાગ આપશે તેમને મોટા ઈનામો એનાયત થશે.'

ગાડીઓ ને મોટરો દેખાઈ, અને રેલ લઈ ટેનિસનાં મેદાનો પર તાંડવ કરતાં વઠેલ ઊંઠરા-ઊંઠરીઓ દેખાયાં અને સાથે સાથે જ બિલકુલ શરમાયા વિના ચોક્કસ છુદ્ધિઓ તો ધર્મ, નીતિ, અહિંસા અને દયા-દાનની વાતો કરવાની દિંમત કરતા હતા.

‘આપણે કંઈ કરવું જોઈએ.’ એક અવાજ આવ્યો. મારી વિચારમાળા તૂટી.

‘મારી દાદી...’ હું બોલવા જતી હતી.

‘આપણે છીએ તે કરતાં ઘણા વધારે વ્યવસ્થિત થયા વિના કંઈ જ કરી શકવાનાં નથી.’ એકે વચમાં કહ્યું.

‘વધારે વ્યવસ્થિત!’ હું બળડી જણે મારા કાન ભરાઈ જતા લાગ્યા. મારા કાનમાં હજારો મીનાઓના કારમા અવાજો અથગાઈ રહ્યા. એ પરાંપીયનો, એ કચ્છોલ અને મીના વેપારીઓના દલાલો, એમને સમજાવી, પટાવી, અશીષુ પીવડાવી ત્યાંનાં નરકાગારોમાં જીવનના છેલ્લા શ્વાસ સુધી પોતાના નફા વધારવાની કારમી મજૂરી કરવા લઈ જતા હતા.

‘મારી દાદી એમાં પણ...’ મારાથી બોલાઈ ગયું

‘હા, તારી દાદી એમાં પણ, એના દલાલો દક્ષિણ મીનમાં જૂએ મરતાં શરીરોને ફસાવવા ફરતા જ રહે છે.’

‘અને મારા શરીર પર એની કમાણીનાં લોહીભીનાં કપડાં, મારા પેટમાં એ બુર્વાના મોઢામાંથી કાઢી લીધેલું એકું અનાજ...’ હું આત્મદર્શન કરી રહી.

‘રહેવા દે, રહેવા દે, દુશ્મનના ઘરમાં રહીને જ એના પાયા ખોદતાં એ કાઢી ચૂકે ત્યાં સુધી ચલાવે રાખવું.’ એકે વ્યૂહસમજાવ્યો. મને એ વાત મમી, પણ હું હતી તેથી વધારે સખત બની ગઈ. મારા બાહ્યતર માટે ખૂબ શળજી કરતી મારી બા અને મારી દાદી બંને અને મારા વર્ગ-દુશ્મન દેખાયાં.

‘હું તો યાકી ગઈ આનાથી, જે પારકી હોય તો બીની ને બીની...’ એક દિવસ દાદી ગુસ્સે થઈ હતી.

‘અને હું ય યાકી છું, હવે કંઈ નાની છે-મોટી ચૌધી વધારે વરસની સાધારણ કુટુંબમાં હોત તો સાસરે જતી થઈ હોત.’ બા પશુ મારાથી યાકી ગઈ હતી.

‘હું એકલી તમારાથી નથી યાકી.’ મેં ઠડ પેટે કહ્યું.

‘પણ તેં ધારું’ છે શું?’ બા ખરાડી બિડી.

‘હું શું ધારું? ધારવાનું તારે અને દાદીએ અને મારે તો તમે ધારો તે નીચે માથે જણું માનવાનું.’

‘તોમા, તારાથી તો, જે દિવસ બહાર ગામ જતી હોય તો ય જરા બાર ઝોઝો થાય.’ દાદીએ મારાથી કંટાળી અને સવિનય કર્યા.

‘કેન્ટન બા. મોટી બેનને ત્યાં, ત્યાં બહુજે.’ બાને ઉપાય સૂઝ્યો.

‘ક્યારે જાઉં?’ મને ગમી ગયું.

‘લે, છે કંઈ!’ દાદીએ આશ્ચર્યવિરામ ક્યું અને બાએ આગળ ચલાવ્યું, ‘પણ ત્યાં વાંદરાવેડા મૂકજે. એના ઘણી તો મોટા અમલદાર છે.’

‘તે મારે એની અમલદારી ક્યાં પડાવી લેવી છે?’ મેં જાણીતું કરી કહ્યું.

‘જરા એને પણ ઉપયોગની થવાય. એનાં બાળકોને...’ બાએ મારી કેન્ટન જવાની સાર્થકતા શોધી.

‘ખાં મળીને સાત છે ને! અને દર વરસે એક એક નવું.’ હું હસી.

‘મેં હવે જાની રહે. ત્યાં જરાક ઝુલ સંભાળજે.’ દાદીએ ચેતવણી આપી.

‘હીક, પણ તમે બેનને લખી દો.’

‘આજે લખીશું.’ બાએ કહ્યું.

પછી હું કેન્ટન પહોંચી હતી. બેનને ઘેર રહેતી થઈ હતી અને કેન્ટનની સાળામાં લજ્જતી થઈ ગઈ હતી.

ત્યારે ૧૯૧૮ની ચોથી મેનો દિવસ હતો. ચાંચમાં એક એક સાપ ધાલી સાત્રાન્તવાદી સમડીઓ વરસાલીમાં જન્મની શાંતિના કરાર કરવા બિતરી પડી હતી.

એ કલીમેનસો; એ લોર્ડ જ્યોર્જ, અને એ વિલસન બધા બેઠા ને વાટાઘાટ શરૂ થઈ ગઈ હતી. બધું બરખી જવાના ફક્કાટ પછી અને ચાવી ખાવાની ચિચિયારીઓ પછી સાત્રાન્તવાદી સમડીઓ બિડી મઈ અને પોતપોતાની ચાંચો એકબીજાની વધારે તીણી કરવા એકબીજા સાથે ઘસવા લાગી હતી.

‘એ શાંતિની કિશ્મિયારી કરતી સાત્રાન્તવાદી સમડીઓમાં એક જાપાન હતું. પોતાનો શિકાર સલામત રાખવા વરસાલીના બધા ડાહ્યોએ જાપાનને ચીનના મુલકો કબજે કરવાનો હક્ક આપ્યો, અને જાપાને રજૂ કરેલી શરમજનક એકવીસ માગણીઓ પેકીંગ સરકાર પર ઠોકી બેસાડવાનો પગલાનો આપ્યો.

વરસાલીના ડાહ્યોની આ નફ્ટાઈથી ચીનાં પ્રતિનિધિઓ રિસાઈ આવ્યા, ચીનની પ્રજાને દુઃખ થયું, સમજદાર ને પ્રાણુવાનો છેડાઈ પડ્યાં, અને મારા રાષ્ટ્રનો પણ પાર રહ્યો ન હતો.

મારી આંખમાં નવી આગ આવી; મારા હાથમાં નવું ભેર આવ્યું, મારા પગ બિહાણી બિંધ્યા, મારા ધનકારા વધી ગયા. પેકીંગની રાષ્ટ્રીય વિદ્યાર્થીઓનાં વિદ્યાર્થીઓ અને અધ્યાપકોએ વરસાલીના કરારો સામે મોટા દેખાવો કર્યા અને અમારે ત્યાં ૫ એવા જ દેખાવો થઈ રહ્યા. હું એમાં ધૂમી રહી. બહુ મને નશો ચડ્યો હતો.

મારા ખલા પર પાછળથી કાઢના હાથ પડ્યો. મેં જોયું. એક જુવાન મને કંઈ કહેવા માગતો હતો.

‘તમે જ સીઆ ?’

‘હું જ.’ મેં એના પર આંખ ઠેરવી કહ્યું.

‘તમારી અમારા પર ઓળખ આવી છે.’

‘ક્યાંથી ?’

‘હોંગકોંગથી.’

‘તમે કાણ ?’

‘આપણે ભેગાં મળ્યું’ સારું.’ જુવાન મારા હાથમાં એક કામળ મૂકી ચાલ્યો ગયો. મેં એમાં હાથવા પ્રમાણે તે વાંચીને ફાડી નાખ્યો. મારે એક ખાનગી સમામાં જવાનું હતું. એમાં બધાં ઉમ ક્રાન્તિકારીઓ હતાં. હું ખુશ થઈ ગઈ પથ્ય મેં મારો બધો હરખ મરી પીટવાના નિશ્ચયમાં હોઈ દબાવી અંદર શમાવ્યો.

એ જ અણી પર ડુલિયાની ઓકટોઅર ક્રાન્તિ શરૂ થઈ. ચીનમાં રહ્યા રહ્યા અમારા પ્રાણ ઓસે ચઢ્યા. વિદ્યાર્થી સંઘો ઊભા થયા. અમારા પક્ષના એક નેતાએ એક માસિક શરૂ કર્યું. એનું નામ ‘નવજવાન.’ નવજવાનનાં પાનાંમાંથી મેં માર્કસના સિદ્ધાંતોનો અભ્યાસ શરૂ કર્યો અને જૂની દુનિયાનું મરણ અનિવાર્ય દેખાયું અને નવી દુનિયા ઊગતી જણાઈ.

હું ક્યાંગટાંગના વિદ્યાર્થી સંઘમાં જોડાઈ, અને સામ્યવાદી વિચારસરણી પર અત્યંત ઉમ રીતે કામ કરતા એ સંઘની સરદારી મારે સિર પડી.

અમે કેન્ટનના સમગ્ર વિદ્યાર્થી સંઘ તરફથી રાત્રિશાળાઓ શરૂ કરી. હું કામદારો કિસાનોની રાત્રિશાળાઓમાં ચાક્યા વિના ધૂમી રહી. હું એમને ચાહતાં શીખી હતી અને એમની દયા ખાનારાઓને ધિક્કારતી થઈ હતી. દીનદયાની વાતો કરનારાં એ

તરફ મને દાઝ ચડતી હતી. હું ઠેર ઠેર ફરીને રાતની શાળાઓ-
માં શોધિતોનું સ્વમાન જગાડી રહી એમના તરફ યનાં એમનાં
સામાજિક અપમાનો માટે એમને સજગાવી રહી.

પછી 'વેકેશન પડ્યું' અને હું ઘેર ગઈ. 'સીઆ, આવી
દીકરી !' દાદીએ આરથુમાં પેસતાં મારે માથે હાથ ફેરવ્યો પણ
એનો હાથ માથા પર જ ફરી જતો લાગ્યો. એણે અવધતાં
હિમેયું, 'હવે તો પરથુવા જેવી થઈ છે.' હું દાદમાં હતી રહી.

'બેન અને એનાં છોકરાં ખુદીમાં છે ને ?' બા આનગ
આવી અને મારા પગથી માથે પહોંચે એવી એક નજર નાખી.

'હું સુધરી નથી, ઊલટી વધારે નફફટ બની છું' હું ખડક
ખડક હતી પડી. મારું હસવું બેમાંથી એકેને ગમ્યું નહિ. મારી
આંખમાં રમતાં સાપોલિયાં બને લેઈ રહ્યાં.

'હું પરથુવાની જ નથી, તમે કહી રહ્યાં !' મેં એક દિવસે
દાદીને કહી નાખ્યું.

'મારે ધરડે ધડપણ !' દાદીએ દયામણું મોહું કરી કહ્યું.
'તમે ને દીકરી, હું જીવાન છે એટલે એમ ધારે છે પણ જાતે
પરથુવામાં બહુ માલ નથી.'

'તમને દાદા સાથે કેવું કાવતું તેની મને ખબર નથી. બા,
તો બાપા કરતાં તમારી સાથે વધારે પરણી છે ને વેપારે ચઢી છે
એટલે એને મારા બાપા બહુ સાલતા નથી, પણ બને બેનોને
તો મેં બોર બોર જેવડાં આંસુએ રડતી લાગી છે. એ બધાં
તમે જાતે નહોતાં પરણ્યાં તો ય આમ થયું. હું ક્યારે પરણીશ
તેની મને ખબર નથી પણ ત્યારે પરણીશ ત્યારે જાતે પરણીશ
એટલે મારી અંગત જવાબદારીના બાનને લીધે મને વસમું લાગશે
તો ય એવડું નહિ સાહે.'

'તું કેન્ટન ન ગઈ હોત તો ઠીક થાત, મને તેટલું જાણીએ

તો મ જીનો અવતાર, જુવાન થઈએ એટલે પરણ્યા વિના કેમ ચાલે ?

‘હજારો દાક દીકરીઓ (શુદ્ધામ છોકરીઓ)ને વેચ્યા પછી તું મા રહી શકે એ હું માની શકતી નથી. ગમે તેટલાં જુવાન હોઈએ તો મ પરણ્યા વિના જરૂર ચાલે.’ હું જોઈ રહી.

‘તારું શું થશે ? તારા માથામાં ભયંકર વિચારો ભર્યા છે.’ દાદી મારી આંખમાં જોઈ રહી.

‘મારા માથામાં ભયંકર વિચારો હશે જ પણ સાથે સાથે જણાવી દઈ કે હજારો જુવાન છોકરીઓને રખાતો અને વેચ્યાઓ તરીકે વેચવાની ભયંકરતાથી એ બહુ જુદી છે, એ ભયંકરતાને ભયંકરતા કહેવાય તો તે એ જ માથામાં ગંગેલા કચડાતી માનવ-જાત તરફના પ્રચંડ ભાવની તુલા જળવી રાખવા માટે જ છે.’

‘હા, દીકરી, તું તો છેક વહી ગઈ. તું ‘કોમ્યુનિસ્ટ’ થઈ ગઈ.’ મારી દાદીએ ચાપ તેટલી ઝડપથી કહી નાખ્યું ને ઊભી થઈ ચાલવા લાગી. હું એને જતી જોઈ રહી.

પછી તો દરેક દિવસે ને દરેક ગતે, દરેક કલાકે ને દરેક પળે જાણે મારા કાનમાં એક જ અવાજ અચકાયો: ‘પરણી જા.’ અને મેં જોરથી પૂછ્યું, ‘અસારથી.’ મારી આસપાસ વીંટળાયેલાં સગાંવહાલાંનાં એક સાથે ડોકાં ઊંચકાયાં. ખૂણામાંથી દાદીએ પડેલા પાઝો ‘અસારથી!’ આંતુમાંથી જુવાન માસી આંખો ફાડી જોઈ રહ્યાં અને ધરડા ફાઈબાએ ધીમેથી કહ્યું: ‘સોજત તેવી અસર.’ મારી બા મારી સામે તાકી રહી, ‘આપણા ધરની આખરે, બેટા!’ એણે આજીજી કરી.

‘મારે જ સાચવવાની છે ? અને આપણા ધરની આખરે હું આજ ને આજ ન પરણું તો જોખમાઈ જાય તેવી છે ?’ મેં ઠરઠાકીથી જોયું.

‘આજ ને આજ કાણુ કહે છે ?’ બાબોલી.

‘તો ક્યારે ?’ મેં પૂછ્યું.

‘જે દિવસ પછી, અને તને મને તેની સાથે, આટલા ગંધા-
માંથી એક પણ સારો નથી !’ દાદીએ જવાબ આપ્યો.

‘તમે કહો છો તેમાંથી જ મને મને તેની સાથે ?’

‘તો તને મને તેની સાથે એમને ! મું ફાટી છે !’ ફાઈના
ખીજવાઈ પડ્યાં.

‘તું નહિ જ માને.’ બાબોલી બધી વાતનો સાર કહી
સંભળાવ્યો ને એની આંખમાંથી આંસુ પડ્યાં.

‘મને કેન્ટન જવા દો પછી વાત.’ હું જોડી ને ચાલવા માડી.

‘હવે તને કેન્ટન જવા દે !’ દાદીએ દાદી ડમકાવી.

‘હવે જતી, બેન-બેનનીનું માને તો.’ મારી પાછળ બાનો
અવાજ સંભળાયો.

હું ફરી વાર કેન્ટન પહોંચી અને હવે વેકેશનમાં હોમકોન
નહોં જવાનો નિશ્ચય કરી છુટકારાનો શ્વાસ ખેંચ્યો; પણ હવે મારો
છુટકારો કેન્ટનમાં પણ હતો નહિ. માગ પહેલાં જ દાદી અને
બાના કાગળ બેનની પર પહોંચી ગયા હતા. એ બંને જણે મારી
સાથે લુદા લુદા દાવ ખેલવા શરૂ કર્યા, અને હું બધાની સાથે
પહોંચી વળી. દાદી અને બાબોલી બે વરસ સુધી કામજો લખ્યા ને
લખાવ્યા, કેટલાયે સદેશાઓ મોકલ્યા, શિખામણો દેવાવી. સૌનો
એક જ સુર હતો: ‘પરણી જ’

હીપનોટિસ્ટના વિષય પર પડતા હોય તેવા એ અવાજો
મને ગૂંગળાવી રહ્યા. બેનનું ઘર દાદીના ઘરથી પણ વધારે વસતું,
ચર્ચ પડ્યું. એક જ ઘરમાં અમારી સૌની આંખો એકબીજા સામે
લટી રહી. મેં કેન્ટન છોડવાનો વિચાર ‘કેપો’ અંધારામાં પડ
મૂંઝા પ્રકાશ શોધવાના સાહસની આ પહેલી તક હતી. મેં એ

શુભાવવામાં વધારે જોખમ જોયું. હું મારા અદાર વરસના સ્ત્રી શરીર તરફ જોઈ રહી. એ સુંદર હતું, શ્રીમંતને ઘેર જનમ્યું હતું, એણે વાંધીએને બચાંકર લાગે તેવા વિચારો સેવવાનો અને એમની ઈચ્છા પ્રમાણે નહિ પરણવાનો અપરાધ કર્યો હતો.

હું બિડી. હજુ સવાર થવાને વાર હતી. મેં ધીમેથી મારા સૂવાના ઓરડાનું બારણું ઉઘાડ્યું અને ચુપકીદીથી દરવાજા બહાર નીકળી. મેં પાછું જોયા વિના જ ચાલવા માંડ્યું.

‘એ આવ્યું.’ મારા કાનમાં અવાજ અથડાયો.

‘શું?’ હું આંખો ચોળતી બેઠી થઈ મઠ.

‘હોંગકોંગ.’

‘હોંગકોંગ આવ્યું?’ મેં પૂછ્યું.

‘હવે જે રોશન બાકી છે’

હીક, હું સ્વસ્થ થઈ. ‘રોશન પર જ દાદી અને બા દેખારો તો!’ મને બીક લાગી. હું રોશન પર બિતરી ને બહાર નીકળી. ‘બંદર પર જલદી હાકો.’ મેં બંદર તરફ ગાડી હંકાવી. બંદરે પહોંચી મેં પેઈંગની ટીકીટ કઢાવી. અમારી સ્ટીમર બેસરો સાદ કાઢી પેઈંગ તરફ હંકાર્યું ત્યારે મને સહેજ ટાઢક વળી.

હું પેઈંગ પહોંચી અને મેં ડોક્ટર થવાનું બચ્ચવા માંડ્યું.

‘હું પેઈંગ પહોંચી છું, બીજે ક્યાંય મારી તપાસ કરશો નહિ. અહીંની રાષ્ટ્રીય વિદ્યાપીઠમાં મેં વૈદ્યીય અભ્યાસ શરૂ કર્યો છે.’ મેં ઘેર ખબર આપ્યા અને બા પાસે પૈસા મંગાવ્યા જે તેણે મોડસી આપ્યા.

પાંચ વરસના શરીરવિજ્ઞાનના અભ્યાસમાંથી મને સમજાયું કે રાગ શારીરિક છતાં એનાં મૂળ સામાજિક છે. શરીરમાંથી રાગ કાઢવા એનાં મૂળ સમાજમાંથી કાઢવાં જોઈએ. એટલે સાચું આરોગ્ય સામાજવાદી સમાજરચનામાં જ સંભવી શકે છે.

હવે મારી ઉંમર તેવીસ વરસની હતી. હવે મારો અભ્યાસ પશુ હીક હીક હતો અને હવે મેં દુનિયાની જુદી જુદી બાબતો દેખી હતી. હવે મારી સુકોમળતા અંદર થમી ગઈ હતી. હવે મારી આંખનાં આંસુઓ દેખા દેતાં ચરમાતાં હતાં. મને લાગ્યું જાણે હું તૈયાર થઈ રહી હતી હું વિચારી રહી, 'મને આ બધું તર કેટલુંક કામ લાગશે !' મને કેન્ટનનો સામ્યવાદી સંઘ સાંભળ્યો.

એ ૧૯૨૫ની સાલના મે માસની ત્રીસમી તારીખ હતી. શાંગહાઈના બજારમાં શાંગહાઈના વિદ્યાર્થીઓને અંગ્રેજ પોલીસે કાપી નાખ્યાના સમાચાર સંભળાયા. એ કારણે ઘટના મારી નજર સામે બનતી જાણે હું જોઈ રહી. સામ્રાજ્યવાદનું પાશવી નગ્ન ચિત્ર મારી નજર સામે તરવરી રહ્યું. એની સામે ઘડયા વિના એકે આરો નથી એમ મને સમજાયું. એના નાશ વિના ચીની પ્રજાની મુક્તિ સંભવતી નથી તે પણ દેખાયું.

અંગ્રેજ શાહીવાદે 'અલ્ટીમેટમ' આપ્યું. ચીની રજવાડો લેટી પડ્યો પણ પેકીંગનો વિદ્યાર્થી સંઘ જીવતાજીવતા બેસી હતો. ગમે તે પરિણામ આવે પણ એણે શાહીવાદી શપતાનિયતનો સામનો કરવાનો નિરધાર કર્યો.

એ સામનાના દેખાવો કરતાં વિદ્યાર્થીઓનાં પગલાં માર્યની અદારમીએ પેકીંગ નગરમાં ખખડી ઊઠ્યાં. હું એમાં હતી વિદ્યાર્થી-સમતી બધા સજા શાહીવાદને પાકાર કરવા બેગી થઈ હતી.

પોલીસની બંદૂકો ઊંચકાઈ આખી ય સજા પર ગોળાઓનો વરસાદ વરસ્યો. સ્ત્રીઓ, પુરુષો, બાળકો, અને હજારો વિદ્યાર્થી જીવાનો લોહીમાં તરબોળ થયાં.

ધુમામના ઝોટા નીકળ્યા. અરાજો ને ચીંસોથી વાતાવરણ બેરામું. ધાવતાં બાળકો વધેરાઈ ગયાં. જીવાનોની જાતીઓ વીંધાઈ ગઈ, મરણથી બચવા નાસતાંઓની પીડો કાચાઈ ગઈ.

હજારોનાં જીવન સાથે વિકટ રમત ખેલતા સિપાઈઓ ખડખડાટ હસતા હતા. મને એમાં હકાલસો શાહીવાદ માનવ-સમાજનો ભયંકર ઉપદ્રાસ કરતો દેખાયો. એ બધા વિનાશની વચમાં હું ય ઊભી હતી. મારાથી બોલાયું નહીં, હલાયું ચલાયું નહિ જાણે મારું માથું ખાલી થઈ ગયું હતું. હું કંઈ જોઈ રહી હતી. એ કેવું પાશવી હતું ! કેવું ક્ષાતકી હતું !

‘લે મારી નાખ.’ મારા કાનમાં એક અવાજ અથડાયો ને મને જ્ઞાન આવ્યું. એક બાઈએ છાતીએ બાંહેધ આજક ધડું. એક અવાજ થયો, બીજો અવાજ થયો, બાજક લોહી-નીમળતો માંસનો લોચો બન્યું. બાઈ એક ચીસ પાડી તરફડતી પડી. એ સૌની પાછળ, મને એક સિપાઈનું અટ્ટહાસ્ય સંભળાયું.

હું પાછી વળાને જોઈ છું હાં મારા હાથમાં કંઈ પેસી ગયું. આખા શરીરમાંથી હાથ જાખડી ગયો હોય એવી લાગણી અનુભવતી હું લયડી. મારો ખભો ઠાચાઈ ગયો હતો. હું એક મરતા શરીર પર ઢળી પડી. એ એક ઊઠકરીનું હતું એના ગળામાંથી હજુ ય લોહીનો ગરમ ધોધ વહેતો હતો.

મારા પર એક શરીર ચીસ નાખીને ઢળી પડ્યું. અને તેના પર બીજું પડ્યું. જાણે એક મોટા શખતા ઢગલામાં હું દટાઈ ગઈ હતી. જાણે એક મોટા ચીસોનો અવાજ મારા કાનમાં ભરાઈ જતો હતો, જાણે ચારેકાર ઘણ ઠોકતું મરણ મારી આંખો સામે ભયંકર રંગનાં ફુંડાળાં રચી રહ્યું હતું. મારું આખું શરીર લોહીમાં તરબોળ થઈ ગયું હતું.

મને ચીસ પાડવાનું મન થયું પણ બધી ચીસો એક થઈ ગઈ હતી, મને મારા ધામાંથી નીમળતા લોહીને જોવાની ઇચ્છા થઈ પણ બધાં લોહી એક થઈ ગયાં હતાં, અને હું જીવતી છું કે મરી ગઈ છું તે જાણવાની નિઃશ્વાસ થઈ પણ મરણના ઢગલા-

દોકરીઓની વખારમાં મને ઘઈ ગઈ હતી તે દિવસથી કચડાતી માનવતાની મુક્તિ માટે લશ્કરો દોરવાનાં મને સ્વપ્ન આવ્યાં છે. મારે માટે આજની ધડી મારાં સ્વપ્નોની સફળતાની છે. પૈસાની ઊંઘોમાં ડૂસકાં ઘઈ જે આનંદ તમે જીવનભરમાં નહિ જોયો હોય તે આજની એક પળમાં હું અનુભવી રહી છું. તમે કોઈ મારે માટે શોક દરશો નહિ, મારી દયા ખાશો નહીં એટલે બસ. ’

એક પછી બીજો એમ થોડાક ક્ષણો પસાર થયા. મેં ઘડિયાળમાં જોયું. હું કબી થઈ. ‘જાઉ છું’ મારા પગ ઊપડી રહ્યા. થોડાક રડતા અવાજો, ડૂસકાં મેલળાયાં.

મેં એક નજર પાછળ નાખી. હું ઉતાવળમાં ઊપડી.

‘તું પરણી જા!’ મને બહુકરો થયો.

પથુ હું ઉતાવળા ઊપડી ગઈ. હું કેન્ટન પહોંચી. કામ્યુનિસ્ટ સંઘના હુકમ પ્રમાણે હું ‘આપન’ સાઈક્લ’માં જોડાઈ ગઈ. અને આજે મેં મારી નજર સામે એ તસ્વીર જાણે જીવતી બની છે. અમારી સેના કૂચ કરે છે. મારા કપાવેલા વાળ ઊછળી રહ્યા છે. મારો લશ્કરી પોષાક મારા દિલ સાથે ચોટી રહ્યો છે. અમારા સંઘની જુવાન ડોકરીઓની હારમાં મારા પગ પથુ લશ્કરી તાલમાં ઊછળી રહ્યા છે.

અમારા પોષાક નીચે સ્ત્રી-શરીર છે, અમારા શરીરમાં ગર્ભાશય છે, અમારી ધણી છાતીઓમાં બાળકોને પોષવા જેવું દૂધ પથુ છે. અને તોપથુ ફારસીને માંચડે ટિંગાઈ જવાની અને લકાર્મના મેદાન પર વીંધાઈ જવાની તાકાત અમારા જિગરના તંત્રએ તંત્રએ વણાઈ ચૂકી છે. ક્રાન્તિતુ જાન અમને સૌને સરખું સાંપડ્યું છે, ક્રાન્તિનો સાદ અમને સૌને સરખો સંબળાયો છે. અને ક્રાન્તી થઈ જવાની તમજાએ અમારા દિલમાં એક સરખી આગ ઉડાડી છે. હવે કોઈ કહે કે પરણી જા તો તેને વીધો નાખું.

અમે એક પછી એક ગામ વટાવતાં આગળ વધીએ છીએ. અમારી લાલ દુકડીઓની ચારે કોર નાગાં-મૂખ્યાં કામદાર-કિસાનો વીંટળાઈ વળે છે. એમની અંદર નવી આશાઓ ફૂટતી દેખાય છે, ફવારા જેવી. એમને ૫ નવી દુનિયા દેખાય છે. એમની અંદર પણ એકાએક નવાં પરિજ્ઞો છૂટતાં થઈ રહ્યાં છે.

આગળ વધતી સરિતાની જેમ અમારી સેના વધતી જ ચાલે છે. એમાં લશ્કરી શિસ્ત પ્રમાણે કૂચકદમ કરતા મૂડીવાદી યા પહેલવાનો નથી. એમાં તો હજારોની સંખ્યામાં ચોટી ગયેલાં પેટવાળાં, વળી ગયેલી કેડવાળાં, ઊંડી ગયેલી આંખોવાળાં માનવીઓ નોડાયાં છે. એ નોડાણ અમારા દુશ્મનો માટે ખતરનાક છે.

અમારા રસ્તાની બંને બાજુઓ ડોસાડોસીઓ અને છોકરા-છોકરીઓના ટોળાં ઊભાં છે. એ સૌની આંખમાં અમી છે. એ સૌનાં હૃદય અમારા તરફના ભાવથી ઊછળી રહ્યાં છે. અમારી સેનાઓને ધરાઈ ધરાઈને જમાડવા એ સૌ પડાપડી કરી રહ્યાં છે.

કાન્તિનું કામ શરૂ થયું છે. દેવાં રદ થયાં છે, જમીનના કર બંધ થયા છે. જમીનદારોની જમીનો જપ્ત થવા લાગી છે. જમીનદારી લશ્કરો સાથેનાં રમખાણો તો કપારનાં શરૂ થઈ ચૂક્યાં છે. અમારું લાલ લશ્કર પહોંચ્યું કે તરત જ ઠેર ઠેર સમાઓ શરૂ થઈ છે. બૂહ રચવા સંપ્રામ સમિતિઓ નિર્માઈ ગઈ છે. વ્યવસ્થિત સૈન્ય જમા થવા લાગ્યાં છે.

અમારું લાલ લશ્કર અજેય લેખાયું છે, અને તેમાં ૫ જેમાં હું નોડાઈ છું તે ‘લોખંડી ખાલુ’ નામે ઓળખાતી દુકડીઓ સૌથી સખત છે. અમારાં પુલ શરૂ થયાં છે, મારી નજર સામે એ વિરાટ ચલચિત્ર ધંભતું જ નથી.

અમે હેન્ડો અને હેન્ડ્યાંગ છૂટ્યાં. અમે પુશ ગને ઘેરા ધાપ્યો.

લોહી રેડી લાલ લશ્કરે કેન્ટનનો કબજો લીધો અને કેન્ટનમાં કામ-ચલાઉ કામદાર-કિસાન સરદાર સ્થપાઈ.

પશુ ત્રીજો જ દિવસે કેન્ટન રબ્બાણનાં લશ્કરથી ઘેરાઈ ગયું હતું. ચોથે દિવસે અમારી સરકાર પદબદ્ધ થઈ ગઈ અને કેન્ટનના બજારમાં લોહીની છોળો ઉછાળતાં રબ્બાડી અને સામ્રાજ્યવાદી લશ્કરો ફરી વાળ્યાં. એ લશ્કરોને બંદૂકો અને ઘાગોળો પૂરો પાડવા ચાહીવાદી લડાયક જહાન્ને પર્લ નદીમાં લંગરાયાં હતાં.

ચીનના ઇતિહાસમાં અલ્લેક એવો હત્યાર્કાંડ આરંભાયેલ મતકાળના ખૂનખાર જંગની યાદ ફરી વાર ફાઈ બથંકર સ્વપ્નની જેમ કેન્ટનની મિયાતો આંખો પર ઊતરી. જંગીસખાનનાં લશ્કરોથી ય વધારે જૂઠાં લોહીતરસ્યાં જમીનદારી ને મૂડીવાદી લશ્કરો કેન્ટનની રાતી ધરતી પર ઊતરી પડ્યાં.

ન્યાં કામદારોનાં ને કિસાનોનાં મકાનો હતાં ત્યાં અગ્નિ લમૂકયો, કામદાર કિસાનોનાં જે જે મથકો હતાં તે ભરમીમૂત રયાં. આખા શહેરનાં કામદાર-કિસાનોના આવાસમાં મરણની ઊડતી પાંખ જેવી જ્વાલાની હબરો જીભો ફરી વળી. માથા પર સામાનના ટોપલા લઈ, કાખમાં ને છાતી પર બચ્ચાં વગગાડી કામદાર-કિસાન સીપુરુષો નાસભાગ કરી રહ્યાં.

‘હવે કાપી નાખો.’ જમીનદારી અને રબ્બાડી-લશ્કરોને હત્યાર્કાંડનો નવો દુકમ ચલ્યો. સામ્રાજ્યવાદી સિપાઈઓ પણ હરખથી જોડાયા.

કપાઈ ગયેલા કામદાર-કિસાન સી-પુરુષોના દગ ખડકાયા. શેરીઓ વચમાં જુવાન છોકરા-છોકરીઓ હબરોની સંખ્યામાં રહેંસાઈ ગયાં. નાનાં બાળકો પણ વધેરાઈ ગયાં.

સામા મળતા જુવાનોને દુકમના દોરથી ઊઠાં રખાયાં ને એમનાં શરીર કાચી નાખવામાં આવી. રાગદુનિરટ જેવા જણાતાં

છોકરાઓને રોરી વચ્ચે ઝીંકા કરવામાં આવ્યા. ગોઠણ ઉપર માથું મુકાવી તેમનો ચિરન્મોહ કરવામાં આવ્યો કે જકડી લઈ એક પછી એક અંબના દટકા દરી મારી નાખવામાં આવ્યા.

‘કપાવેલા વાળવાળી છોકરીઓ ક્રામ્યુનિસ્ટ છોકરીઓ છે’ લશ્કરી અમલદારો લોહીવાળા હાથ દલાવી બોલતા હતા, ‘એ સૌને એ સીઓ છે તેવી ખબર પાડજો.’

કોઈ પણ બોમ વાળવાળી જુવાન છોકરી પક્ષપાતીની સાથે જ કેટલાયે સિપાઈઓ એની આસપાસ ફરી વળતા. એનાં કપડાં ઉતારી નાખવામાં આવતાં. એ બેભાન થઈ જાય ત્યાં મુઠી એક એક પછી એક સિપાઈ એના પર અત્યાચાર કરતો અને પછી એવા આચારમાં રસ ન રહે તેવું એનું શરીર ચૂંચાઈ જતાં એ શરીરના ગુલ લાગ આગળથી બે ચીરા કરી નાખવામાં આવતા.

કતલ કરતા હાથ થાક્યા. મરદાના ઢગલા થયા. હજારો સ્ત્રી-પુરુષો અને જુવાનો તથા બાળકોનાં શબ ખડકાર્થ ગયાં એ દત્તા-દાંડ પછીની લીપણ શાંતિ છવાઈ રહી, અને એ શાંતિમાં કુન્દનના થીમંતો અને જમીનદારો સહકુટુંબ મરદાના ઢગલા તોવા નીકળવા લાગ્યા ત્યારે હું મારા દવાખાનાના ખૂણામાં બહાર નીકળવા માટે ઉમંગવળદીનો શણગાર સજતી હતી.

‘કેવા લખંકર લોડો!’ એક સ્ત્રીમંત બાઈ એના પગલા સાથે વાત કરતી ચાલતી હતી

‘લણા લખંકર,’ મેં પણ મરદાના ઢગ પર નજર ફેરવતાં કહ્યું.

‘તમે કાણ છો?’ બાઈએ મારા તરફ નજર ફેરવી.

‘હું ડોક્ટર. આજે કેટલા દિવસે મેં દવાખાનાના બારણાં દિધાં.’

‘હેરાન હેરાન થઈ ગયાં. વેપાર-ધંધો કંઈ ન મળે.’ પેલી

બાઈએ એક મરેલી છોકરી તરફ જોઈને કહ્યું, ને રસ્તા વચ્ચે પડેલા એના મરેલા માથાને ઠેસ મારી આગળ ચાલવા માંડ્યું.
 'ક્યા જશો?' મેં પૂછ્યું.

'જ્યાં બધાં મડદાં ખડકાય છે અને કેદીઓની કબ્ર થાય છે ત્યાં.'

'મારે ય તો તરફ જ જવું છે પણ ધાક લાગતી હતી' મેં બીએપી કહ્યું.

'હશે ધાક શી છે? બધાં તોફાની કપાઈ ગયાં અને બીજાં કેદ પકડાર્યાં તે રોજના હજારોની સંખ્યામાં એક સાથે વીધાઈ જાય છે.' હું મૌન રહી. અમે ત્રણે આગળ ચાલ્યાં અને જોન-જોનમાં કતલ થયેલા કેદીઓના મેદાન પર પહોંચ્યાં.

પોતાનાં રૂપાળાં બાળકોને પંખાળતી શ્રીમતોની કેટલી મેં સ્ત્રીઓની એક તરફ ઠંઠ જામી હતી. બીજી બાજુ થોડાક પૈસાદારો અને તેમના વહેલ છોકરાઓ ઊભા હતા. વચમાં પકડાયેલા આશ્વવાદી કેદીઓની એક પછી બીજી દાર આવતી ને વીધાઈ જતી હતી. રોજના ચારથી પાંચ હજાર કેદીઓને એ મેદાન પર કાપી નાખવામાં આવતા.

કપાઈ ગયેલાં અને વીધાઈ ગયેલાં શરીરોના મોટા ઢગ ખડકવામાં આવતા હતા અને એ ઢગલાઓ પાછળ ઊભેલા લશ્કરી અમલદારો ખડખડાટ હસી રહ્યા હતા.

હું ઊભી હતી ત્યાંથી થોડે જ દૂર પાંચ અમલદાર જેવા જણાતા કેદીઓને લાવવામાં આવ્યા. 'મારા હાળા રશિયાથી અહીં આવ્યા હતા; જાણે અહીં પણ એમના બાપનું લૂંટાઈ જવું હોય તેમ.' ટોળામાંથી અવાજ સંભળાયા. મેં એ પાંચને ઓળખ્યા મારો આખો દેહ કાપી કાઢ્યો. પછી પાંચ અવાજ થયા. પાંચે શરીરો વીધાઈને પડ્યાં. હું આંખો મીચી ગઈ.

‘ના, ના એમ નહિ. જગત્ ખીજ ગમ્મત કરીએ.’ હું ઊભી હતી તેથી થોડે દૂર એક સિપાઈઓની ટોળી એક જુવાન છોકરીને વચમાં ઊભી રાખી બોલતી હતી. હું એને ધારી ધારીને જોવા લાગી પણ ઓળખી શકી નહિ. મારી આંખમાં પાણી ભરાઈ આવ્યાં તે સુકાઈ ગયાં. હું જોઈ રહી. છોકરીનાં દેહ સાથે ભયંકર રમત ખેલતા પેલા સિપાઈઓના હસવાનો એક મોટો અવાજ સંભળાયો.

‘એ, રાખો રાખો, ગમ્મત પડશે. પેલા સોઠ કંઈક કરે છે.’ એક બાઈએ ખીજને અટકાવી. અને શેડાણીઓ ગમ્મત જોવા રોકાઈ ગઈ.

‘પણ પેલાં!’ એક સિપાઈએ અમારી તરફ આંગળી કરી ખીજઓ સાથે વાત કરી અને પછી તરત જ એમનાં એક અમારી પાસે આવતો જણાયો.

‘હું ઓળખાઈ ગઈ હઈશ તો!’ મને બીક લાગી. પણ જો થાય તે જોવા, હતી ત્યાં જ આંખો ફટારતી ઊભી. પેલાએ પાસે આવી મારી હારમાં ઊભેલી શેડાણીઓને વિનયથી કહ્યું: ‘આપ સંસ્કારી બાઈ સાહેબોને શરમ આવે એવી અમારે એક ગમ્મત કરવી છે.’

‘તમે તમારે જેમ કરવું હોય તેમ કરો.’ એક બેસારમ બનીને બબડી.

સિપાઈઓની બીવણતા શરૂ થઈ. છોકરીનાં બધાં વસ્ત્રો ઉતારી લેવામાં આવ્યાં અને એને જમીન પર સુવાડી એનાં બધાં અંગ મજબૂત રીતે જકડી લેવામાં આવ્યાં. પછી એક-બે જણ આગળ આવ્યા. એમના હાથમાં એક લાંબી મજબૂત લાકડી હતી. બંનેએ એ લાકડીને છોકરીની જનનેદ્રિયમાંથી પેટની આરપાર કાઢી નાખી. સિપાઈઓની હારમાંથી એક મોટું અટકાવ બીડ્યું. મારાથી

એક ચીસ પાછાં ગઈ. જાણે મારા માથામાં એક સાથે અનેક ચળો ભોંકાઈ ગઈ. હું માથે હાથ ઢઈ જમીન પર ખેસી ગઈ.

‘ઓહો, બહુ નાબુક!’ પાસેથી કાઢીએ કહ્યું.

‘મને તો એવી ઊઠ્ઠરીઓ માટે કંઈ જ લાગતું નથી.’ એક અમેરિકન શેઠાણીએ કહ્યું.

એનો અવાજ મારા માથામાં અથડાયો. હું મારો બધો રોષ દબાવી ગઈ. મને વિચાર આવ્યો કે અમેરિકાનાં કામદાર-કિસાનો એ સુધરેલા ને શાંતિ તથા અહિંસાની પોકળ વાતો કરતાં શેઠિયાઓ ને જમીનદારો સામે જાગશે ત્યારે એ સુધરેલા દેશમાં પણ આવા જ હસાકાક થવાના છે.

હું ધીમેથી ઊભી થઈ અને ત્યાં વધારે વાર રોકાવામાં નોખમ માની ઘર તરફ ચાલી.

હવે કેદીઓ બધા જ કપાઈ ગયા હતા અને શરીરોમાંથી પણ મક્કાના ઢગ માડીઓ બરી બરીને લઈ જવાતા હતા. ક્રાન્તિનાં સૈનિકો કેન્ટનની આસપાસ ખોદેલી ખાઈઓમાં એક સાથે સૂઈ ગયાં અને બધી ખાઈઓ માટીથી પુરાઈ ગઈ.

હવે કાપવાનું ખીજું કામ શરૂ થયું હતું. ક્રાન્તિનાં નાસી છૂટેલાં સૈનિકાની છૂપી શોધ ચાલી રહી હતી. મેં એક રાતે પેલો ઉમરાવજાદોનો વેશ પહેર્યો. અને ખૂબ ઠાઠમાઠથી કેન્ટન છોડ્યું.

આજે હું મધ્યચીનની સોવિયટ સરકારમાં સરકારી ડોક્ટર તરીકે કામ કરું છું.

ચાલીંગ' પરના બે લાલ ધસારા

હુનાન પ્રાંતનાં પુશંગ-હેન્કો જોડકાં નગર પર યાંગલી અને નદીઓ સંગમ કરતી હતી, અને આજ સુધી એ નદીઓએ ત્યાં પર પલાણીને શિયાળાનાં બપોંર તોફાનો પુશંગના પાયા-લાંને હવથચાવી નાખે તેવાં મોકલ્યાં કર્યાં હતાં. પણ આજે તેની શોષકાએ ચાંગની સરદારી નીચે જમીનદારી બર્ખશનાં રાપના ફાસીવાદે કેળવેલાં લશ્કરો જન-જેલાદના આ મયકને ભીનદોરત કરવા રવાના કર્યાં હતાં. સૈદાઓથી વિદ્યાના ધામ તેલા પુશંગ નગર પર ચાંગના મારાઓનાં યરોપના શાહીવાદોએ જાળવેલાં ધાર્ડા તૂટી પડતાં હતાં.

અને પુશંગ પડતું હતું. પડેલા પુશંગના સજતો કચકનો યાંગ ચીનતી જમીનદારી અને મૂડીવાદી નેતાગીરીના બેપિયો પતીને હેન્કો પર ત્રાટકી પડતો હતો.

અહો જનજેલાદનો લાલજોડો રોપાયો હતો. અહો લોક-આજ્ઞાદીની નેમ માંડીને લોકસરકાર શાસન કરતી ખડી હતી, અહો ખેડૂત મજદૂરનાં જીવીન ફરજદો આયુષ ધરીને લાલ લશ્કર બન્યાં હતાં. અહો જ ડો. સુન-યાતે રૂએલા સંયુક્ત મોરચા-ની સંયુક્ત સરકારની બેઠક હતી. અહોના પીપલ્સ દ્રીબ્યુનની ઓફિસમાં ક્રાન્તિની લાગમૂર્તિ રહેતી હતી. ડો. સુન-યાતની એ વિધવા હતી.

અને હેન્કો એકથી બીજા ઉપે લોહીપુકાણુ બનીને લડતું રહ્યું. ચીની ઇતિહાસે એટલે જ હેન્કોને લાલ હેન્કો કહ્યું.

પણ પછી લાલ હેન્કો પડતું હતું. એટલે વુહાન નગરોની સંયુક્ત સરકાર પડતી હતી. અને કોમ્યુનિસ્ટ કારવાહી પગલવ પામતી હતી,

કોમ્યુનિસ્ટ પક્ષનાં લોક-ધટકોમાં આ 'ક્ટોક્ટી' પર ઊભા મહીને લાલ લડવૈયા તાકાત અને સમયના સંબંધોમાં પૂર્વાપરનો તાક મહત્તા ચકાસણી કરતા હતા.

અને સરવૈયું નીકળતું હતું કે કોમ્યુનિસ્ટ આગેવાન ચેન પરિસ્થિતિને પહોંચી વળવા નાકામિયાબ નીકળ્યો હતો. આ પરિસ્થિતિ પર ટેકવીને નિયોક્ કાઢવાની એની નિર્ણયશક્તિ અધૂરી પુરવાર થઈ હતી.

અને બોરોડીન ઢ્યુપયુ સાબિત થઈ ચૂક્યો હતો, અને રામ કોમ્યુનિસ્ટની ડગલી પહેરેલો પણ અંદરથી ગદાર માલમ પડ્યો હતો. એણે કોમ્યુનિસ્ટ પાર્ટીનાં સંચલનનાં ખાનગી લખાણ વાગને સુપરત કર્યાં હતાં.

વુહાન નગરો પરની ક્ટોક્ટીનાં ચોક્કસ માપ કાઢીને નિર્ણય કરનાર ઘટનામાં ચેન, રાય અને વાંગના શંભુમેળાએ ચોતાની બિનકાબેલિયત પુરવાર કરી દીધી હતી.

એટલે હુનાન પ્રાંતની વુહાન સરકાર પડતી હતી, અને અતમ થતી હતી.

અને વટ્ટી પડતા આબને ટેકવી રાખવાની હામ ભીકતી કોમ્યુનિસ્ટ પાર્ટીની ફરદારી બદલાતી હતી. નવી દૃષ્ટિ વિચારાતી હતી. સાંખા ગાળાના બ્યૂદ ગોડવાતા હતા. જખમથી ભરેલા કસેરવાળો લાલ લડવૈયો મોતને પકાગવા પડેલા વુહાન નગરોની રાખમાંથી બેઠો થતો હતો.

૧૯૨૭ના ઓગસ્ટના ૭મા દિવસે ચીની કોમ્યુનિસ્ટ પક્ષની મધ્યસ્થ કારોબારીની તાકીદની સલા મળી. નાકામિયાબ એન પક્ષના મંત્રીપદથી દૂર થઈ ગયો. જીવનમરણના સંગ્રામ-ભેરચે, સંચાલન કરવાની નવી કાંગવાહી રચાઈ.

૧૯૨૭ના ઓગસ્ટના ૭મા દિવસે જ લાલ લશ્કરનો પાયો નખાયો. એ દિવસે જ ચાંગની કાસીવાહી નાનકોંગ સરકાર સામે જીવનમરણનો જંગ ખેલી લેવા સોવિયટ શાસન હુનાનમાં ઊભું કરવાનો નિર્ધાર થયો.

લાલ ફોજની પહેલી ત્રણ હરોળો ખંધાઈ ગઈ. પહેલી હરોળનો સેનાની હો-લુંગ મધ્યચીનમાં થઈને હુપે પ્રાંત તરફ દોડતો હતો. બીજી હરોળનો સરદાર માઓ-સી-લુંગ યાંગઝી નદી પરનાં બુહાન નગરે પરથી હુનાનના ઉત્તર પૂર્વ તરફના પર્વતો તરફ દડમજલ દોડતો હતો અને દક્ષિણ તરફથી લાલ સેનાની ચુ-તેહ લિયાંગ તરફ આગળ વધતો હતો. બંને ચાલીંગ પહોંચવાના હતા. અને એ ત્રણે કૂચકદમમાં લાલ કિસાન દીકરા જોડાતા જતા હતા. ત્રણેના રસ્તાઓ પગના ગ્રામપ્રદેશોમાં ઝાણ-નાખૂદ, વેફ-નાખૂદ અને ખેડે તેની જમીનની રણહાકના ધુધવાટ ગરજતા બનતા હતા.

પણ એ જ રસ્તાઓ પરનાં ગામનાં પાદરો અનેક ધિંગાણાંથી ધમધમી ઊડતાં હતાં. કુંજરાઓ અને કરડોમા આયુધો ખખડતાં હતાં, વિકંગણ છાયાઓ ઊડતી હતી.

ગામડાંઓ બળવો કરતા ઊડતાં હતાં, સીમો સળવળતી હતી. જંગલ ને ઝાડીઓ પર તોફાન વાર્તા હતાં.

ગામેગામ પગ પાણિયા પડના હતા, ઘાટે ઘાટ પર લોહી છંટાતાં હતાં. હાહાકાર ઊડતા રહેતા હતા.

ચીની વિરાટ પર જન-જંગ ઊધઓ હતો. કિસાન જૂથ અને

લાલ લશ્કરના ઝિંદાબાદ જાન પર ધૂમરાના ધૂધેવના શિકતા હતા અને લોહીની ડોળો ઉરાડતા ચઢાદતના સૂનકાર મચવતા હતા.

નાનકીંગનાં લશ્કરો આ ઉત્પાતને યંભાવવા દોડતાં હતાં. વિમ્બજોરની વેઠિયા ટુકડીઓ આ લાલ સમરોરોને ખાળવા નીકળી પડી હતી. જમીનદરોના લઠિયાઓ દિવસરાત ચોકી બરવા મંડી ગયા હતા. યાહીયાદીઓ ચાંગની આ નવી કારવાહીને કામિયાબ બનાવવા નાથાં-ઠાયણીઓનાં મોં ખોલીને ઉદાર બની ગયા હતા અને જનતા પર જંગ ખેલવાનાં આયુધો ધરતા હતા.

માઓતો ધસારો લપાતો, છુપાતો, ખુલ્લો બનીને દોડ દેતો અને ભોમ-ભીતર ધૂમરાતો આગળ વધતો હતો. એ ધસારામાં કિસાનોના દીકરા હતા. ક્યોમીનટાંગના બજવાખોર તરુણો હતા. હેન્યાંગના બુઢાદુર ખાશિયા હતા.

લાલ લશ્કરની એ પહેલા નબરની હરોળ હતી. આ હરોળનાં અદનાં માનવો આજે સીધાંસાદાં ફાટ્યાંવટ્ટ્યાં કપડાં પહેરી નવીન સંચલનરાહ પર દોડનાં હેન્યાંગ પહોંચનાં હતાં. બજવાખોર ખાશિયા આ હરોળને દીકરા દેતા હતા. હેન્યાંગમાં ત્યારે ક્યોમીનટાંગની ચોકી બેસી ગઈ હતી. હેન્યાંગમાં ક્યોમીનટાંગના લશ્કરી અફસરો જે બજવાખોર દેખાય તેમની કાપચી કરવા યંબ્યા હતા.

ત્યારે ત્યાં યઈને માઓતે પસાર યઈ જવાનું હતું. હેન્યાંગની ચારે કાર ક્યોમીનટાંગના અફસરો સેંકડો સિદ્ધાર કરતા ફરતા હતા. જે યઈ પર ચંકા આવે તેને પકડીને વીધી નાખવામાં આવતા હતા.

હેન્યાંગ પાસે ખેડૂત જેવો દેખાતો માઓ ક્યોમીનટાંગના મીન-દુઆન નામે મથહૂર બનેલા મારાઓની એક ટુકડીની નજરે મગ્નો અને પકાયો.

પટ્ટાપટ્ટા માઓને વીંધી નાખવાના મથક પર લઈ જવાનું. ફરમાન ચલુ. મીન-દુઆનની પહોળી તરવારોની ચોકી નીચે એ ચાલ્યો, એની આંખ સામે ચોક્કસ જ ડગલાં પર મરણ દેખતો એ ઉતાવળો નિર્ણય કરતો તરવારોની આડ વચ્ચેથી હલંગ દઈને ફૂલો અને સંધ્યાના અંધારામાં છૂપ લઈને નાઠો, એની પાછળ બંદૂકો ફટી અને આખી દુકડી દોડી. એક તળાવ પાસે ઊગેલા ઊંચા ખાસમાં એ લપાયો હતો. એના શિકારીઓના પગ એના શરીરની આર આંગળથી ચાલ્યા ગયા. ચારધાંચ વખત એણે શ્વાસ થંભાવીને પોતાને અડી જતા પગ પાસે શરીર સંક્રામ્યું.

ઉંચે પેલા મારાઓ ચાલ્યા ગયા અને એ અંધારામાં ઊડ્યો. એણે પર્વતો તરફનો રસ્તો લીધો. ખુશ્કા પગે અને ઉતરકાપલા અંગનાળો માઓ મરણની બોલમાંથી નીકળીને આખી રાત ચાલ્યા પછી પછીના સંકેતસ્થાને પહોંચ્યો મરો.

ત્યાંથી દુનાનની ઉત્તરપૂર્વની સરહદ પર પહોંચવા રસ્તામાં 'ક્યોમીનટાંગની દુકડીઓ સાથે અનેક લડાઈઓમાં લડેલા કિસાન લડવૈયા આગળ વધ્યા. ૧૯૨૭ના નવેમ્બરમાં લાલ દુકડીઓ દુનાનની સરહદમાં ઉત્તરપૂર્વની પર્વતમાળામાં રણધાક ગરજ ગઈ.

ચાલીંગ પર લાલ ઝંડા ફરકી ઊઠ્યા. દુનાનની સરહદના એ ચાલીંગ મથક પર લાલ નિશાન ગગડતા માંક્યાં. ચાલીંગ પર પહેલી લાલ સરકાર બંધાઈ. દુનાનની ચાલીંગ સરહદ પર ચીનની સોવિયટ સરકારની આજુ ચડે થઈ.

ચાલીંગ પર પહોંચવા દક્ષિણમાંથી સુ-તેહની લાલ દુકડીઓ પથ દેડતી આવતી હતી. એ કૂચકદમના સમાચાર સુ-તેહના રસ્તા પર સુસવતા ઊડતા હતા. એ રસ્તા પરની જમીનઘરી, ટાઈ પોતાના લટિયાઓને સળવતી હતી, ક્યોમીનટાંગના મીન-દુઆનેને બોલાવતી હતી, અને ગમેશામમાં સમાચારો ફેલાવતી

હતી કે એ તો લાલ ડાકુઓ આવે છે... સ્ત્રીઓ અને બાળકોની કતલ ચલાવે છે, ધર અને ઝૂંપડાં સળગાવતા અત્યાચારોનો હાહાકાર વરતાવે છે.

પશુ આ મિથ્ય વાતોને માનવાની ના પાડે તો કિસાન જમીનદારીના પેટમાં વલોવાઈ જતાં પાણી ભેઈ રહેતો હતો. જમીનદારીના ડબકી પડતા ડોંગામાં બપોલકતા બાળા રહેતો કહેતો હતો, 'પશુ અમારે ગુમાવવા જેવું છે જ ક્યાં તે !'

'કેમ...એ તો સૌને લૂંટતા હોય છે...લાલ ડાકુઓ.'

'એ ઈ...યો...' બોલતી કાઈ કિસાન સ્ત્રી, કાઈ પુરુષ જમીનદારી પર ફિટકારંબધુ' હસતાં કહેતાં હતાં, 'હા એ લાલ ડાકુઓ અમારાં દેવાં લૂંટી લેવાના છે, વેડ લૂંટી લેવાના છે... ઠરેઠાર નાખૂડ કરવાના છે અને એડે તેની જમીન બનાવવાના છે.'

અને એક જ ગ્રામપ્રદેશ પર જમીનદારી અને કિસાનો કાઈ રાતે, કાઈ મધરાતે, કાઈ ઓચિંતી સંધ્યાની સીમામાંથી યું નીકળી પડે છે તે ભેયા અને સાંમગવા અધીરાં બનતાં હતાં.

પછી કાઈ ગામ પર લાલ ઝંડા ફરકાવતા લાલ લડવૈયા ઊતરી પડતા હતા તો કાઈ ગામ પર જમીનદારીની વહારે ધાતાં કચોમીનટાંગના મીન-દુબાનનાં ધાતકી ધાડાં ફરી વળતાં હતાં. જ્યાં લાલ લડવૈયા પહોંચતાં ત્યાં જમીનદારી ભેદુકમી ખતમ થતી હતી. મામ કમિટી રચાતી હતી. જમીનો નવેસરથી વહેંચાતી હતી. વેકની નાખૂડી જાહેર થતી હતી. ભુમજૂતાં દેવાના પધરા બરબાદ બની જતા હતા. અને જ્યાં મીન-દુબાનની ડુકડીઓ ઊતરી પડતી હતી ત્યાં કિસાન આગેવાનો ગિરફતાર થતા, આખા ગામ પરથી વહેમ પડતાંને સૌને વાંધી નાખવામાં આવતાં, અને ઝૂંપડીઓ પર કચોમીનટાંગના મારાઓ જમ જેવા પડી પડતા હાહાકાર વરતાવતા હતા.

ચીનની સેક્રાજૂની ઠરી ગયેલી ધરામાં લાવા ઊછળતા હતા. ચીનનાં ધીછ ગયેલાં જીવન ઊછળતાં વહેતાં હતાં ચીન પર કાળનો વિકરાળ કંકા બજતો હતો.

એ કંકાનિશાનનો લાલ સરદાર સુ-તેહ હતો. એ શાર્દૂંગ પહોંચીને માઓ સાથે જોડાઈ જતા દક્ષિણ તરફથી ઉતાવળે જતો હતો. એના પાદપાત નીચે જમીનદારીઓ ક્યારાઈ ગઈ હતી. એના પ્રાણુની કૂંકે જોહુકમી જાંપી ગઈ હતી. એના રસ્તાના રણધાંલ બનેલા આમપ્રદેશો પર લાલ કંકા ફરકતાં થયા હતા.

એ લિયાંગ પહોંચવાનો હતો. લિયાંગ પર આગમ ઠરીને આગળ વંધવાનો એનો કાર્યક્રમ ઘડાઈ ગયો હતો.

લિયાંગ પહોંચતાં પહેલાં એ જમીનદાર લીઓના ગામ આગળથી પસાર થતો હતો. લીઓના આખા કસેવરને કંપાવી નાખતા એના લાવૈયા દૂરની ટેકરીઓને ઠેકતા ઝૂલતા ઊતરી આવતા આયમતા સૂરજની લાલ શિખામાં એના લાલ કંકાઓ ઝૂલતા હતા.

‘આવવાના તો હતા મીન-ટુઆનો પશુ...’ લીઓની લોચા વળતી જીભ કૂચવાતી હતી. એ આશામાં તો એણે ગામના સાત આગેવાનોને પોતાની ડેલીમાં પૂરી પૂરીને ભારી નાખ્યા હતા. સેહા હાનનું ચળ તો હતું કંકું પણ નહોતું થઈ ગયું અને સાં તો લાલ લાવૈયા આવી પહોંચ્યા. એણે એ ચળ પર બાધેલા બંધ ઉતાવળે છોડી નાખવાનો હુકમ કર્યો. એણે એ સજનાં વૃથાવસાં અંગેને સરખાં કમચ્યાં. એણે વાંસનાં કટકાઓ ફેંકી દેવાવ્યાં.

અને સેક્રાજૂના ઇન્સાફના નિર્ણય જેવા પેલા લાલ આવી પહોંચ્યા. આખા ય ગામમાં કિસાન-નેસડાઓ મુંજી ઊડ્યા. માતાઓએ લાલ લાવૈયાનાં એવારણાં લીધાં. લાલ લાવૈયાઓના કદમજોલ પર ગામની ધરતી નવા પ્રાણુથી ધીધી થી.

બનીને સ્થિર દેખતી હતી, અને ટેકરીઓ પરથી નીચે ઊતરતી એમની અમીઝરી તજર પેલા ત્રણ હજાર પર તરતી હતી એ તરતી નજરમાં ગઈકાલે બની ગયેલા અનેક વીરોચિત આકારો એમને ઊભરાવતા હતા.

પણ પેલાઓ તો આવી પહોંચ્યા. ઉપર-નીચેથી એક લોક-નાદ અનાહત ઊઠ્યો. એક સાથે સેંકડો ખુગલો ફૂંકાયાં. એક સાથે સેંકડો ઝંડા ઝૂક્યા. એક સાથે અનેક અવાજો ઉગામતી મુક્રીની સલામી સાથે જ્યકાર ગજવી ઊઠ્યા.

અને પછી આતરરાષ્ટ્રીયનો નાદ ગાળી ઊઠ્યો. એના આરંભના ચબ્દો 'ચી-લાઈ' (ઊઠો)ની જાણે રણુડાક બની ગઈ. એ રણુડાકનો લોક-અવાજ રણુમેદાન પર ઊડી રહ્યો. લિયાંગ લોકસંગ્રામનું જંગ-નગર દેખાયું.

આ આવકારનો અમલ ધડવા જેણે લિયાંગનો બળવો દોર્યો હતો, જેણે લિયાંગના ઉઠાવની સફળ રાહગરી દાખવી હતી તે બુ-ચુંગે, ચુ-તેહના ત્રણ હજારને પહેલો આવકાર આપ્યો. પછી જુદી જુદી સસ્થાઓએ આ બહુમાનના મહાસમારંભમાં પોતા વતી સત્કાર સંભળાવ્યો. લિયાંગની મહિલા સઘની માંનીતી કાંગનો રણુચંડી જેવો અવાજ જાણે તાંબાના પતરા પરથી ધક્કી રહ્યો. શિક્ષાશાનના ગેરીલાઓના સરદાર સુંગનો અવાજ લાલ સમરોરો અમકાવી ઊઠ્યો.

પછી એ સૌનો જવાબ દેવા પેલા ત્રણ હજારનો સરદાર ઊભો સોટા જેવો, ખડતલ ને ખખડખજ કનેવરવાળો, સીધી-સાદી પણ સચોટ અને કઠોર રેખાઓવાળો, બાળકની જેમ હસતો પણ મહારથી જેવી મીટ માંડતો, પોતાના લાલ લાલવાની બધી રેખાઓની તરતીર બનીને મંચ પર ચડ્યો.

ઝેયુઆનનો એ જન્મેલો, જર્મનીમાં જન્મેને લશ્કરી સંચલન,

ભણેલો, ત્યાજ ક્રામ્યુનિસ્ટ બનેલો, ઉત્તરની ચદારમાં અદ્ભુત
બનેલો, લોક અનુરાગની દતક્યાએ હિચોળાયેલો, ચાગ ફાસીની
અનેક ચુગાલમાંથી મોતને ઠેકરી ગયેલો ચુ વિરાટના જયમા
ઝીનતો એક પગ વાગે બિમો

એ પગવારમાં એને સાબળવા બિધેલા હોઠ પહોળા બનેલી
નજરો, થકેલા શ્વાસો, ને આતુર આવેશોની તરવગતી તેજછાયાઓ
આ જ ગ-ફરજ દની ખીછ પગ પર પથરાતી જમાનતે સાબળી રહ્યા

અદ્ભવન કલાક સુધી રહેરફના કિસેબરની ૧૧મીથી કેન્ટન
નગર પર ઊતરેલી સુ-વીઆઈ-(સોનિવટ)નો ચિત્તા એની
જમાનમાંથી જીવતો થયો, એ જ જમાને કેન્ટન ક્રામ્યુનને લોટીમાં
હુબાડી દેનાર ચાંગ-કાઈ-શેખી, શાહીવાદી જલ્લાદોની અને ચીની
ખાધિયાઓની ફૂર કરવાહી પર ફિટકાર વગસાવેલો. પણ એ જ કેન્ટન
ક્રામ્યુનમાં લડેલા અને મરણ પર ઠેકરી ગયેલા મદાન લાઈવિંગ
એની હરોળમાં છે તેમને એણે વાલ સનામી સભગવી એરો
કુયોમીનટાગ અને શાહીવાદનું ધાતકી નેડાચું કહી સમજાવ્યું
એણે જવાબામુખી પર ચડતા ચીન દેશનાં ગ્યોપા કાવાની ગબીર
રુજા પર બાર મુખ્યો એણે લલ લરમરની અદ્ભુત ગ્યનાની
રેખા બનાવી અને એણે પૂરું ક્યું ત્યારે ગ્યુમેરગ્યાના ખગીરો
નો ઘુઘવતો લોકસાગર આખા સિયામના એકથી ખીજા નેડા પર
પડ્યા પાડી બિડયો.

પછી આ તથુ હજારની હરોળોમાં નેડાનાગની લગરો ચાલી
પછી આ લાલ લાઈવાના ચોરીસ કપાખના આગમ ચોળવા
અને ધરાવવાના લાલ ધા ચૂમની પગિચર્વાઓના નેદા ઊભગવા
અને પછી આર્ષોગ પદોચરા ચુના લાલ લાઈવા ઉનાવવા
ચતા દના મધપ્રતેજ તિયાગમાંથી નીકળી જવાની બધી તપારી
ચર્ષ હતી. સિયામના મદિલા સઘની આગેવાન કામ નામની એક

કિસાન દીકરી લાલ સેનાની સુ પાસે આવી પહોંચી અને ફરિયાદ કરી મ્હી: 'તમે જ અમારી માગણીને નકારી છે?'

'શી!'

'જે અમારી સ્ત્રીઓની ટુકડી તમારી સાથે, ચાલો જ સોવિયટ પહોંચવા નહિ આવી શકે અને...'

'લાલ લશ્કરમાં જોડાઈ પણ નહિ શકે!' સુ ખડખડ દસી પડ્યો. કાંગની સળગતી આંખોમાં સુના એ સુમદા સામે ગુસ્સો તરવરી જીક્યો. એ જણાવતા અવાજે મક્કમતાથી બોલી, 'અને તમે ચીન પર સોવિયટ રચવા માગો છો!'

'તમારી ઉંમર!' સુ પરાજય પામેલો પૂછી રહ્યો.

'સત્તર...મારી ઉંમર જ ને બાધરૂપ હોય તો અમારી ટુકડી કાઢી જીજી આગેવાનને ચૂંટી કાઢશે.'

'હું એમ નથી કહેતો...'

'તો કેમ કહો છો?' કાંગની ગરમી હજુ થમી નહોતી.

'હું તમને સોગબવા માગુ છું...' સુ પાછો જોઈ રહ્યો.

'હું ગિરાદર સુની જેમ જર્મની જઈને સંક્રામતી કળા નથી જણી આતી...હું તો એક ગરીબ કિસાનની દીકરી અહીં લિયાંગના એક ક્ષીમંતને ત્યાં વેચાયેલી અને પછી લિયાંગે બળવો કર્યો ત્યારે હું ધ દૂડી અને પછી અમે...અમારી ટુકડી પણ લડી ચૂકી છે હોં.' કાંગ તાકી રહી.

'ને તમારી ટુકડીની સરદારનું આખું નામ?' પાછો સુ અમીમરી નગર નાખતો હસ્યો.

'કાંગ-કે-ચીંગ.' પેલી સત્તર વરસની રજુઅંદીને આખો ગળ ચહેરો દસી જીક્યો.

અને સુની હરોળમાં લાલ દીકરીઓની લકાપક ટુકડીને ચાલોગ પર પહોંચવા લાલ લશ્કરમાં જોડાવાની રજા મળી.

ચીંગ-ઠાંગ-શાનનો રણથંભ

ચાલીંગ નગર હજુ દૂર પડ્યું હતું. ચુએ એ નગરને દીકું હતું. એ નગર પર પહોંચવાનો નકશો એના આંખ સામે તરવરતો હતો. એ ચાલીંગમાં સોવિયેટ સરકાર સ્થાપીને માઓ એની રાહ ભેટો બેઠો હતો.

‘આપણે હજુ ૫ વધારે ઉતાવળે પહોંચવું જોઈએ. આપણને ત્યાં પહોંચતાં રોકવા માટે ક્યોમીનટ્રાંગનાં લશ્કરો દોડી રહ્યાં છે તે સમાચાર સાચા છે પણ.....’ એ ગણતરી કરતો અટક્યો, ‘આપણને કોઈ રોકી શકવાનું નથી. આપણે જરાક વધુ ઝડપથી જવું જોઈએ.’ એ પોતાના લાલનાયકો તરફ જોઈ ગયો.

અને સૌએ એકબીજા તરફ જોયું. બધાની આંખો ઉભ્રમરાવાળી હતી. દરેકનાં કંઠેવર પર કપડાં ફાટ્યાં હતાં. ઓઝોની ટુકડીની સત્તર વરસની નાવકા કાંગના પગે જોડા હતા નહિ એટલે એણે ચીથર્ગ વીંટ્યાં હતાં. કોઈ કંઈ બોલ્યું નહિ.

‘આપણે લગભગ દોડતાં જ રહ્યાં છીએ તેની મને ખબર છે. આપણાં અગ ઉઝરકાઈ ગયાં છે તે ૫ હું જાણું છું. આપણાં લવાલવાને આપણે વેરાન બનેલા ગામોમાં ઊડી દેવા પડ્યાં છે તેનું આપણને સૌને દુઃખ છે. પણ આપણે ચાલીંગ પહોંચીને જ આપણાં શરીરો ધોઈ શક્યું, આપણાં આત્મરોની માવજત કરી શક્યું અને ચાલીંગ નગર પર રાપેલો લાલ ઝંડો શી ખબર

‘દેવા ય ભયમાં હશે...ત્યાં માઓ એકલો છે, આપણી એ રાહ દેખતો હશે...આપણે વધારે ઝડપ કરીને પહોંચવું જ રહ્યું. આપણી સામે દેખાય છે તે...’ બોલતો ચુ ક્ષિતિજમાં ‘હંકાયલા બરફનાં માયા-વાળા પર્વતો અતાવી રહ્યો. આપણા હુનાન અને કીઆંગસી પ્રાંતોની એ સરહદ, એ સરહદી પર્વતમાળામાં ચીંગ-કાંગ-ચાનના પર્વતમા આપણો રણથંભ શેપાયો છે. એ પર્વતની ગોદમાં આપણી પહેલી સોવિયટ સરકારનું લાલ પાટનગર ચાલીંગ છે. ત્યાં માઓ આપણી રાહ ભુલે છે.’ અને એકાએક બધ પડી જતો ચુ સામેથી આવતા રક્ષાદિત તરફ ભેઈ રહ્યો. સૌએ કાઈ નહા સમાચારની એક જ પળમાં કલ્પના કરી.

‘આપણી રાહ ભુલે છે...આ ઉનરાણુ પછીનો પેલો દુરતો હુંમરો નો દેખાય તેટલામાં ગોડવાઈને ક્યોમીનટાંગની દરોજો. સંખ્યા-ઠીક મોટી છે.’ બોલતો એ દૂર દેખી રહ્યો.

‘આપણાથી મોટી કાંઈ સંખ્યા સંભવતી નથી...આપણે બધા મરણિયા...પણ તાગ એ બેરબંધ !’ ચુ ભેઈ ગયો.

‘અમે ઠેક પહોંચી ગયા હતા. એ બંનેએ પોતાની ગધી ગોળાઓ ફેાડી નાખીને દરેક ગોળાએ એક દુશ્મનને પાડ્યો છે અને પત્રી બંનેએ દુશ્મનો સાથે બંને હાથે ભયંકર બોંસ લગાવી ત્યારે હું આ તરફ નાસી આવ્યો.’

અને બધા નાયકો ઉતાવળા સત્તજ થવા ચામ્યા ગયા. થોડી જ વારમાં હલ્લા માટે તૈયાર થઈ જવાની ચેનવણી આપી દેવામાં આવી. લિયાંગધી નીકળ્યા પછી થયેલી લડાઈઓમાં આ વધારે મોટી ઘવાની છે એવી સૌને ખાતરી થઈ ગઈ.

અને પછી ભયાનક ચિત્કાર કરતો હલ્લો ચુએ ઘડ કરી દીધો. એ કુંગરાના ટોળાવ પરથી બેડતાં હોય તેવાં લાલ કસેવરો-એ હથેળો મારી ક્યોમીનટાંગનાં ધાકાંઓને બિડાવ્યાં.

રણહાકો પથુ મુમવતાં તીર જેમ વજ્રી ‘એડે તેની જમીન...જમીનદારી બરબાદ...ચાહીવાદ ખતમ’ની રણહાકો નૂતન ચીનનાં નવાં કામડાંમાંથી વજ્રટતી હોય તેવી કયોમીનટાંગનાં વેડિયાંઓને મૂંઝવી રહી.

‘કાકુઓના લશ્કરો સામે આપણે તો લડવા આવ્યા હતા પથુ...’ આ નવા લડવૈયાની નવી રણહાક અને બાંકર પ્રાણુનાં પ્રયંડ ચાલનો જેતા દુશ્મનોના હાથમાં હથિયારો દીલાં થતાં હતાં. એમની તાકનાં નિશાન કંપી ઊડતાં હતાં.

નૂતન ચીન પર નવા સંભામની નવી રણહાક ઇતિહાસમાં પહેલી વાર સંભળાતી હતી. થોડા જ કલાકોમાં આ વિશાળ ઢોળાવ મહાંથી છવાઈ ગયો હતો. કયોમીનટાંગની હરોળની પીઠ કેઆઈ ગઈ હતી. એની જમણી પાંખ ભાગવા માંડી હતી. કુંગ-ધારની કાળી તગડના ધસારાની લોહીની ઓળો ઉછાળતી ધાર પર ચુ બાલાનક જાવ્યો હતો. એની વિકરાળ છબી પર લોહી જંટાયું હતું. એનાં નરકોરાં ઉતાવળા પ્રાણથી ફૂલતાં હતાં. એ હાંકતો હાંકતો એક ખડક પર ચઢીને ઉતાવળું અવલોકન કરતો હતો. ત્યારે એ જ ખડકની બાજુ પર એની નજર પડી. એ બોલી ઊડ્યો, ‘કાંગ... કાંગ શુ કરે છે?’ લીના શબ પર નમેલી કાંગ ઊભી થઈ ગઈ, ‘કઈ નદિ ઠામરે કમાન્ડર...’ બોલતી એણે આંખો લૂછી નાંખતાં ઉતાવળા ખૂમ પાડી દીધી, ‘હું રોતી નહોતી...પથુ આ લી...હજી એને પંદરમું પૂરું નથી થયું...મારો લી...મારો સગોભાઈ જતો રહ્યો.’ બોલતી એ લીના, લોહીમાં ખરકાયેલા શબ તરફ બતાવી રહી.

‘લી તારો ભાઈ!’ નાનકડા લી તરફ એક ઉતાવળા ગમ-ગીન નજર નાખતાં ચુએ પૂછ્યું, ‘લી જેવો વીર દીકરો...’ બોલતો ચુ એકાએક અટકી ગયો અને કાંગ તરફ ફર્યો, ‘રેલો સામેનો ખડક દેખાય છે ને!’

કાંગ 'જોઈ રહી.

‘અને એ ખડકની વચ્ચેનું અંતર તો ફૂદી જવાય તેવું છે. એ ખડક પરથી સ્થાનેના ખડક પર છલંગ દઈ...ખીખી દેશને સાથે લઈ ઉતાવળી થા. અને કાંગ એ ટેકરા પાછળથી ફૂટતી તોપ...’ અને ખાડીનું સમજી ગઈ હોય તેવી કાંગ, લીના સખને બદલાતી સાંજની દેવા હોય તેમ ઉતાવળી થઈ ગઈ.

અને આ લડાઈનો તાગ કાઢવા સુની સંગ્રામસમિતિ બેડી ત્યારે દૂર દૂરના કુંગરા પાછળ સૂઝ આપતો હતો. હથિયારો એકઠાં થતાં હતાં. બાગી મથેલી ક્યોમીનટાંગની ટુકડીઓનો પીઠા પકડનારાની પાછા ફરવાની ગ્રહ જોવાતી હતી, તથા લાલ બેડું બંધોનાં શબોને દફનાવવાની એક મોટી કજર ખેંચતી હતી.

કજરના ખોદનારાઓમાંના એક ખાણિયા કામદારનો ઊંચકાપલો તીકમ દવામાં અદ્દર વીંઝાઈ રહેતો હતો. એની આંખમાંથી સરતી આંસુધાગનું એને જ્ઞાન થતું હતું.

‘હવે રાખી દો...બિગદર કુંગ!’ એની પાછળ કાંગને અવાજ સંભળાયો. કાંગ પાંછળ લાલ લઢવાઓનાં શખ આગળ હતાં. એમાં પેલો લાલ ઢીકરો લી પશુ હતો.

કુંગ ઉતાવળો આંખ લૂછતો આડો થયો. પાછો કાંગને અવાજ બોલ્યો, ‘કુંગ! આ કુંગરાઓની અચાત ગોદમાં આજે એક સાથે સુનારા આપણા સાથીઓના મરણ પામેલા ચહેરા તો જો...એ કેવા સખત છે! એ બધી સંખ્તાઈનાં મૌન આપણને ખૂમગણ કરીને રહે છે કે આપણે પશુ કાંગ જોવા કરાલ બનીને...’

.. ‘હા, સાચિન!’ અને કુંગ આમળ આવતો આગળ બોલ્યો. પછી એક બચ્છર મૌન સેંકડો શબોની હેઠ્ઠી પથારી કરી રહ્યું.

અને લાલ કપરની બને કિનારી પર ઊભેલી હરણોની સંભામીની મુક્કોએ આવેશથી કંપી ઊઠી ગියકાઈ. ભયાનક મૌનથી ઝાલાહલ કરતી લાગણીઓમાંથી ઊઠેલો લાલ સેનાનીનો અવાજ સંભળાયો, ‘માનવતાની સમાન બંધુનાવાણું જે નૂતન ચીન ધણા આજે તમે પાયામાં સૂતા છો તે નૂતન ચીનને ધણા વિના અમે એક પણ પશુ જંપીશું નહિ’ અને એક સાથે અનેક ખુગલો ફૂંકાયાં. અને ખુગલોનો અવાજ નૂતન ચીનનો પ્રચંડ ધોષ બનતો ફુંગરાઓમાં પડ્યા પાડતો ઊંચે ચઢતો ત્યારે એ અવાજમાં કાંગ એ અવાજના આકારમાં એના બાઈની છાત્રી યાદ કરતી હતી કારણકે લી પશુ લાલ લશ્કરનો ખુગલ વગાડનારો હતો.

પછી વહેલી સવારે પાછી ફૂચ શરૂ થઈ. અને બપોર સુધી ચાલુ રહી. એક કરણના કિનારા પર બપોરનો આરામ નક્કી થયો હતો. દુશ્મનોની હિલચાલના સમાચારો આવી ગયા હતા. સવારથી બપોર સુધીમાં જે જ નાની લડાઈઓ થઈ હતી તે વિશે પશુ હેવાલ આપવાનો હલ્લુ બાકી હતો.

જુદાં જુદાં મથકો પર ચોકી ગોઠવીને બધી દુકડીઓ એક સાથે ગોઠવાઈને બેઠી હતી. ચુને અવાજ પાછો સંભળાયો:

‘આપણી દર દર લિયાંગ પર્યું છે અને પૂર્વમાં ચીંગ-કાંગ-શાનનો પર્વત હવે હાથવેંતમાં છે પણ ત્યાં પહોંચતાં બે દિવસથી જોણું નહિ થાય...મેનો પહેલો દિવસ આપણે ત્યાં, ચીંગ-કાંગ-શાન પર્વતના ચાલીંગ નગરમાં ઊજવશું’ અને ત્યાં જ માઓ સાથે મળીને આપણાં બધાં લશ્કરોની નવી રચના કરીશું’ ત્યારે આ પ્રદેશમાં આપણી ચારે કોર ફરતી ચાંગ-કાઈ-શેકની દુકડીઓની સાફસૂફી કરવી પડશે...એ સાફસૂફી એક રીતે તો આપણે શરૂ કરી દીધી જ દહેવાય પણ આજે આપણે જે બે નાની લડાઈઓ લડ્યા તે મારે મન...’

‘આપણે જિત્યા છીએ...અને ‘આપણું’ નુકસાન પણ નહિવું છે.’ એક અવાજ બોલી જાયો.

‘આપણે જે લડાઈમાં દુશ્મનોનાં હથિયાર કબજે ન કરી શકીએ, તે લડાઈ આપણે હાર્યા છીએ.’ યુનો જવાબ ઉતાવળે બોલ્યો, ‘અને આપણા લશ્કરનો રાજકીય વિમાન ગઈ રાતના પોતાની કામગીરી નથી બગ્ગરી શક્યો. આપણે પત્રિકાઓ પણ નથી વહેંચી શક્યા. આપણા ગ્રસ્તામાં આવતાં તમામ ગામોમાં આપણો લઘાયક પ્રચાર એ પણ આપણા સંપ્રદાયની હારજીત ગણવામાં જરૂરી હોય છે ને ?’

‘અમારા વિભાગમાં સંખ્યા કમ થઈ ગઈ છે. અમારે પ્રચારની જવાબદારી સાથે જેમ લડવાની પણ હોય છે તેમ તમામ લડનારાં એકમોને પણ પ્રચાર કરતાં આવડવું જોઈએ.’ રાજકીય વિભાગનો વડો બોલ્યો.

‘એ વાત ઠીક છે’

‘પણ મને તો એકલી તરવાર ફેરવતાં જ આવડે છે...અને જ્યારે જ્યારે લોકોના સમુદાયમાં હું આવી પહોં છું ત્યારે જાણે મારા માથામાંથી વિચારો જ ભાગી જાય છે એટલે પ્રચાર કરવો શાનો ?’

અને એક હસવાનો અવાજ આખી મેક્કની પર તરી જાયો. એકલો યુ ગંબીર બનીને બોલતો હતો; ‘તમારી મુશ્કેલી છે પણ તમે જે માટે લડો છો તે અને તેટલી જ વાત તો કહી શકો છો ! તમે કાન્તિ માટે લડો છો એટલું તો કહી જ શકો અને એનું નામ રાજકીય પ્રચાર.’

‘એટલાથી જ તો હું થોડો વધારે પ્રચાર કરું છું. હું કહું છું, કે જમીનના ખેડનારા/સેનિકા અને કિસાનો, જમીન હાથ કરો...જમીન-ધારો, દેવું અને લાગાઓ બંધ નહિ અને જમીનદારીને ખતમ કરો.’

‘એ તો ઘણો મોટો પ્રચાર કહેવાય’ એક જણુ જિભેં યઈ ગયો.

‘પણ રાખ રાખ...’ બોલતો કિસાન લઢવૈયો પાછો ચુને પૂછી રહ્યો, ‘પણ કિસાનો પૂછે છે કે તમે લાલ લશ્કર અઢાંધી ચાલ્યા જવ પછી જમીનદારોના લઢિયાઓ વરુની જેમ અમારા પર તૂટી પડે ત્યારે અમારું કાણુ?’

‘અને તેં!’ ચુ ભેઈ રહ્યો.

‘અને મેં...અને હું જવાજ દઉં છું કે તમારાં તમે...તમારું લાલ લશ્કર બનાવો—પછી લાલ લશ્કર ક્યાં જવું રહેવાનું છે? અને લાલ-કિસાન લઢવૈયાને કાઈ પણ વરુ કે વાલ ખાઈ શકતાં જ નથી.’

‘અને તો ય કાણુ કહે છે કે તમારા માથામાં વિચારો નથી આવતા?’ પાછો એક હસવાનો અવાજ ગાછ જીઢ્યો.

‘કામરેડ્સ!’ મેદનીમાથી એક જણુ જિભેં યઈ ગયો, ‘જો આખું લશ્કર આમ હસવા માડે તો આપણો અવાજ કેટલે દૂર સંજળાય?’

અને બહું શાંત યઈ ગયું.

પછી જપોરનો આરામ શરૂ થયો.

ત્યારે ખાણિવા કામદારોનો લાલ નાપક સુંગ, સિયાંગની દુકડીનો આગેવાન વુ-ચુંગ ને ઓઝોની દુકડીની આગેવાન કાંગ ચુ સાથે હવે પછીની દૂચના સંચલનની મસલત કરતાં હતાં, અને મસલત પૂરી કરીને મહાસેનાની ચું એક શિલા પર આડો થયો. એ શિલાના જ એક છેદ પર પછી કાંગ આવીને બેઠી.

અને આંખ મીચીને પડેલો મહાસેનાની પોતાના ગરમ કપાળ પર હાથ ફેરવતી કાંગને દેખતો હોય તેમ બોલવા લાગ્યો, ‘કાંગ! તેં તારી જાતને પુરવાર કરી છે...ચીની ધરતીમાં હવે-

લોકસંભ્રામની રણચંડીઓ પાકવા માંડી છે તેની ખાતરી મને તે જ દેરાવી છે, ચાર મહિનાના રજાપાટ પર તારી તસ્વીરમાંથી રણખંડરી ખખડતી મેં સાંભળી છે. આ હુનાનની કુંગરમાળ પર તારાં પરાક્રમેના લેખ કોતરાઈ ગયા છે.’

‘બસ બસ...’ બોલતી કાંગનો ચહેરો આંખો મીચીને પડેલા ચુનો ચહેરા પર પથરાયો. અને બેરુખધ ચીની માટીની ગધ ચૂમી રહ્યાં. અનેના શ્વાસ-પ્રશ્વાસમાં ચીની ધરતીની સુવાસ પથરાઈ ગઈ. જાણે અનેના શ્વાસ એક પળવાર થંબી ગયા અને ખીજ પળે ચીની જનતાનાં સંભ્રામ-ફરજંદ ઊંધવા પડ્યાં.

એ જાણ્યાં ત્યારે કૂચ કરવાની તૈયારીનું બ્યુગલ કૂંઠાઈ હતું. સ્વપ્નની ઊડી જતી યાદ એકઠી કરતાં હોય તેમ અને ઉતાવળાં સજ્જ થતાં હતાં, ત્યારે પાછળથી ચુનો અવાજ કાંગના કાનમાં અથડાયો અને ચમકીને જોતી હોય તેવી કાંગે પાછળ જોયું.

‘કાંગ, આપણે ચીંગ-કાંગ-શાન પર્વતના આપણા લાલ પાટનગરમાં પહોંચીને આપણા લાલ કાંગની છાયામાં, આપણા માઓની હાજરીમાં...’

‘શું?’ કાંગ ઉતાવળી પૂછી રહી.

‘લમ કરશું.’

અને અને ખડખડાટ હસી પડતાં જીપકવાની તૈયારી કરવા ઉતાવળાં આસ્પાં ગયાં.

પાછું લાલ કટક આગળ વધતું આસ્પું અને પાછું રાતના વિસામો કરવા અટક્યું.

હજારો લાલ લડવૈયાની જાવણી આખા દિવસનો ચાક ઉતારતી જીંધતી હતી. ચોક્કાઓ પરના લાલ સંત્રીઓ પહેરો ભરતા હતા. ત્યારે દૂરની ચોક્કાઓને સાથેની ખીજમાં અવર-જવરની ગધ આવી. ચાંગ-કાઈ-ચોક્કું હુનાનનું લશ્કર પંદર

હજારની સંખ્યાવાળું અહીં ગોઠવાતું હતું. મોટી તોપો હલ્લો કરવાની તૈયારી પહેલાં ખોસાતી હતી. આખી લાલ જાવણી લગલગ ઘેરાઈ ગઈ હતી.

ત્યારે રાતના ત્રણ વાગે ખીણ પાસેની ચોટીઓ પરથી લાલ સંત્રીઓએ ઓચિંતા લથસૂચક ધડાકા કર્યા અને આખી લાલ જાવણી સફાળી ઝખડી ઊડી. દરેક ટુકડીના નાપકાએ ઓચિંતા લથનો સામનો કરવાનાં સંચલનનાં ઉતાવળાં અને ટૂંકાં ફરમાનો આપવા માંડ્યાં. તોપો ઉતાવળી ગોઠવાવા માંડી.

‘માઇનર કંપની !’ ઉતાવળો વુ બરાડતો હતો. ખાણિયા કામદારોની ટુકડી, હલ્લો આવી શકે તે બાજુ પર કામચલાઉ ખાઈ ખોદવા માંડી પડતી હતી.

અંધારાના પકાયા ભરતીમાંથી જાગી ઊડતા હોય તેમ રાઈફલો સળગી હતી, લાલાઓ અને કુહાડીઓ સમાલાતી હતી.

પૂર્વ બાજુની બને ચોટીઓના સૂચક હીવા હોલવાઈ જતા હતા. ‘એ ચોટીઓની પીઠમાં પહોંચી જનારાં...’ લાલ સેનાની ધીર ગંભીર બનીને ઠડે કલેજે સંચલન કરતો હતો. ગોઠણભર ધસતી ટુકડીઓ કાંપી બાજુએ દોડતી પેટ પર ચાલતી અને ઉતાવળી ઊડતી ને દોડતી અને પાછી છુપાઈ જતી ધસતી હતી.

‘આપણું એક ફણ નિશાન ખાલી ન જાય તે રીતે...’ બોલતી કાંગ જાણે ટેબલ પર સિક્કા ગણતા મુનીમ જેવી ચાંત દેખાતી જમણી બાજુ. હાથ લંબાવતી વિકરાળ બની. ‘ખીણની આ બાજુથી આવે છે તે સફેદિયાને પોખી નાખો.’

અને કાંગની રણચંડીઓની ટુકડી ચિત્તર કરતી વટ્ટી પડી. એ સફેદ હલ્લાની હરોળ પર એક સાથે ચાર મશીનગનો વરસતી હતી. એ હલ્લાની એક પાંખ પર ખાઈ ખોદના ખાણિયા કામદારોની ટુકડી વટ્ટી પડી હતી.

અધારાના પડછાયા જેવો લાલ લડવૈયો દરેક મરણિયો જનીને હઠ્ઠર જેટલો દેખાયો. અધારામાં શિલાઓ અને ઝાડનાં ફૂંદાં તે લાલ લડવૈયા ધારતા ચાંગ ફાસીના વેડિયાઓ લાલ ચિત્કારથી વિહ્વળ જનીને એજ ક્વાકમાં પાછા હઠવા લાગ્યા.

ત્યાં તો સામી બાબુની ટેકરી પરથી નવો ધસારો તૂટી પડ્યો. એ ટેકરીના પાયામાં પહોંચી ચૂકેલી લાલ ટુકડીઓએ 'શાહ-શાહ' (મારી નાઓ)ની કિઠિયારી કરતા લાલાઓ પર એ જલ્દાદોના ધસારાને ઝીલી લીધો.

અને એક મોટો અવાજ આ લયાનક સંહારમાં મૂમી છીક્યો, 'જેડે એની જમીન કરવા, કામના આઠ કલાક કરના' અમે લડીએ છીએ...દોસ્તો કામદારો, કિસાનો, સૈનિકો.'

અને ટેકરી પરના ધસારામાંથી હથિયારો દવામાં વીંઝાયાં. 'અમે આવી મળીએ છીએ...' અને ટેકરી પરનો ધસારો લાલ સંઘવારામાં સંકળાઈ ગયો. ટેકરી પરની તોપો બધે ઘઈ ગઈ. 'અમે પણ...કિસાનો.'

અને સેંકડો શબો પરથી પાછા ભાગતા ચાંગના માગાઓ અધારાને ઊલેચતા અને પટકાઈ પડના ભાગવા લાગ્યા એ પાછા ભાગતા ચાંગના સૈનિકાને પંકડીને અને ઠેકાણે કરીને આસપાસનાં ગામોમાંથી લડાયક કિસાનો આવવા લાગ્યાં. ચાલીંગની સોવિન્ટ સરકારે લાલ મામોનો વિસ્તાર વધારવા માંડ્યો હતો તેના પુરાવા ઊગતાં સૂરજના અજવાળામાં પરખાવા લાગ્યા. લડાઈના આમાન ઉપાડવા અને ખાઈઓ ખોદવા પકડી આવેલાં વેદિયા નરનારીઓ એ બોબની એનાયત કરતાં લાલ, આધિવતામાં જળવા લાગ્યાં.

દૂરની ટેકરીઓ પર અધારાના ચિત્કાર ગળવતા પહોંચી ગયેલા ખાણિયા કામદારોએ દરેક ટેકરી પર દુશ્મનોની કાપણી કરી નાખી હતી. લાગી જતા સફેદ શપતાનો પર પ્રાણની પરવા કર્યા

એ દૂર સુધી દોડી ગયા હતા. લવાનેક કતલ કરીને વિકરાળ લાગતો વુ પોતાનાં જીવતાં રહેલાંની સંખ્યા ગણતો. રણમેદાન પર વીખરાયેલાં આયુધો, તોપો અને દારૂગોળાની પેટીઓ દેખતો દૂર દૂરથી આવતી ખૂમરાણુ સાંભળવા કાન માંડતો હતો. જાગી જતા દુશ્મનોની કાઈ કાઈ ટુકડીઓ હજી ગોળીબાર કરતી હતી.

આ લડાઈમાં વુની ટુકડીમાંથી અરધોઅરધ એટલે પચાસ લાલ સૈનિકો ખપી ગયા હતા. સુંગતી ટુકડીમાં ધવાયેલાંની સંખ્યા સૌથી મોટી હતી અને એનો પોતાનો ધા જીવલેણ જણાતો હતો.

આખું ટેકરીઓવાળું રણમેદાન લાલ-ઝાવણી બની ગયું હતું. ધવાયેલાંઓની ઉતાવળી સારવાર શરૂ થઈ હતી. રામો ધીમે ધીમે દૂનાતાં હતાં. બપોર સુધી અહીંથી આગળ વધી શકાય તેમ ન હતું. નવા આવેલા સેંકડો દિસાનોની નવી ટુકડીઓ પણ અહીં જ રચવાની હતી.

સેંકડો જાગી આવેલા અને દુશ્મનોની હરોળમાંથી આવી મળેલાઓને સુ એકઠા કરીને સમજાવતો હતો, 'સાથીઓ...તમારામાંથી જે કાંઈ ધેર જવા માગતાં હોય તેમને એક એક ડોલર અને એક ટંકનો ભાત અમે આપી દઈશું. અમારી પાસે પણ ખોરાક ખૂટવા આળ્યો છે અને જે કાંઈ આપણા લાલ લશ્કરમાં ભેગાવા માગતા હોય તેમની નવી ટુકડીઓ આધવામાં આવશે.'

અને નવા આવનારા આ વિચિત્ર લશ્કરના વિચિત્ર સેનાપતિને જોઈ રહ્યા.

'આપણું લાલ લશ્કર પોતાના અમલદારો અને સરદારને ચૂટે છે અને એવા ચૂંટાયેલાઓને માથે મોટી જવાબદારી હોય છે.'

અને આ અંદર અંદરની બાંધવનાથી ઊભરાતા એકબીજાને સાધી કહીને સંબોધના નવા લશ્કર પર અદોહાવથી ઊભરાતા નવા આવેલાઓમાં અંદર અંદર વાતોના અવાજ શરૂ થઈ ગયા.

પાછો ચાંતિનો ઘંટ માન્યો અને આખો સમા ચાંત થઈ ગઈ.

‘લાલ લશ્કર બનવા માગતા હોય તે...’ સુ બોલ્યો અને દુપોટપ ઊઠતા ઉત્સાહથી ઊભરાતા શ્રમમાનવોમાંથી અવાજ આવ્યો, ‘અમારે લાલ થવું છે.’

અને થોડાક જાતું લઈને પોતાના ઘર તરફ ચાલતા થયા. પછી સૌને એક જ ટંક પૂરું પડે તેટલું ખાવાનું હતું. બપોરનું ભોજન થયા પછી મોમિયા કિસાનો સાથે ચીંગ-કાંગ-ચાનની પર્વતમાળાની હીવાસોની ભૂખરી છાયા તરફ પાછી ફર્ય શરૂ થઈ. મધરાતે આવનારું મોડું ગામ ખ્યાલમાં રાખીને સૌ આગળ વધી રહ્યા. કુંગરાઓ ચઢતા-ઊતરતા નૂતન મીન રચવા ફર્ય કરતાં અહનાં માનવો ભૂખ્યાં અને થાક્યાંપાક્યાં ટાડથી મૂળતાં અને છટી જતા ધા પર પાટા ટેકવી રાખતાં આગળ વધતાં હતાં. યાક, ભૂખ અને પીડાઓની નીચે આગળ વધતી લાલ ફર્ય અધારી કુંગરમાળમાં આસારે પગલાં મારતી દરેક પગલે અનંત દેખાતી રાત્રિ અને અનંત અધકાર પર આગળ વધતી હતી.

ત્યારે એકાએક આગલી હરોળમાંથી અનંદના અવાજો સંભળાયા. દૂરના પર્વતની ગોદમાં ગોઠવાયલું એક આરાધ્યમાન તારામંડળ જેવું, તેજનું ફૂંડાણું દેખાયું.

‘એ જ આપણું ચાલીંગ પહેલાનું કસ્ટા ગામ.’

અનેક આરાહરી નજરો એ તેજના મંડળ તરફ આગળ વધી. પગમાં નવું જોર આવ્યું.

એ કસ્ટા પર અગાઉથી પહેંચેલા રક્ષાકોટાએ સમાચાર દીધા હતા. એ ગામ પર લાલ કિસાન કમિટીનું રાજ શરૂ થયું હતું. એ ગામનાં નગનારીઓ અને યુવાન-યુવતીઓ અને બાળક-બાળકીઓ ભગતાં બેઠાં હતાં. આસપાસનાં ગામોમાંથી જાત અને

આ લઈને કિસાન જરથાઓ આબ્યા હતા. હજારો માણસને જમાડી શકાય તેટલાં બટાકાં અને ભાત રંધાવા માંડ્યાં હતાં. એ ગામના દરેક-ઘરમાં બધામલા સાધીઓને ઉતારવા પગપડી થઈ હતી. આઓ દિવસ લાલ બાંધવતાની બધી સારવાર કર્યા વિના આ મહેમાનોને નહિ જવા દેવાનો નિશ્ચય ગામનાં કિસાનો-એ કર્યો હતો.

.. પૂર્વ પર્વતમાળ પરનો દીવો પેટાવતો એ કસ્બો નીંગકાંગ હતો. નીંગકાંગે દરેક ઘરમાંથી અને આસપાસનાં ગામોમાંથી હજારોને જમાડવાનો ભાત રાધી રાખ્યો હતો. શાન-હોનાં તમામ તરુણોએ દિવસે ભાત ખવડાવીને આખી રાત નિરંતરે તમામ લાલ સૈનિકોને ઉઘાડવા માટે ચારે દિશાના દૂર દૂરના ગરતાઓ પર પોતાની યોદ્ધાઓ નક્કી કરી નાખી હતી.

એ નીંગકામ કર્યો ચીંગ-કાંગ-શાન પર્વતનો દરવાજો હતો. એ દરવાજામાંથી ચીંગ-કાંગ-શાનમાંના સ્કાલ પાટનગર ચાલીંગ પહોંચતાં હવે એક જ દિવસનો ગરતો કાપવાનો બાકી હતો.

નીંગકાંગ પર લાલ કૂચ બરલાંખણું ચતાં પહોંચી ગઈ એક વિરાટ રણનાદ આ કાળનાં ધડાવલા કપરાં કલેવરોનું સ્વાગત કરતો ધૂધવતો દોડતો હતો. બાંધવતાનો બાંધી રાખેલો ધોડાપૂરનો પ્રવાદ છૂટતો હતો. નીંગકાંગમાંથી જમીનકારો બાગી ગયા હતા. નીંગકાંગની શ્રમમાનવતા એક ઘરની કુટુંબ જેવી ઉલ્લસની હતી.

ભિગતા સવારથી સાજા ચુપી નીંગકાંગ પર લોકમેળો ભિભરાતો હતો. નીંગકાંગના લાલ રવડાંસેવકો એકેએક ડગલું ભરીને ભાત પીરસનાં અનુગમની નજરે ચંચકાવતાં એક બાંધવતાની અગર છબી ગિરદાવતાં હતાં.

નીંગકાંગ પર અમલ કરતી, કિસાન કમિટી, કામદાર યુનિયન, તથા સ્ત્રીઓની સમિતિમાંથી ચૂંટાયેલી કમિટીની સલાહ બરાતી

હતી, એ હમિદી લાલ સેનાની ચુને હાથે સોવિપટનું જિરુદ ધારણ કરતી હતી.

પછી નીંગકાંગના તરુણેને હથિયાર વહેંચાતાં હતાં, ત્યારે નીંગકાંગની કિસાન નારીઓમાંથી કેટલીક આંગળ આવડી લાલ સરદારોને ધમકાવતી કહેતી હતી, 'અમને પણ હથિયાર આપો... કેમો તો ખરા અમારા બાંધી રાખેલા પત્ર આપણી કિસાન સભાની પહેલી જ હાકલ પડી અને અમે છોડી નાખ્યા હતા... બહુ બહુ તો એક જ વરસમાં કેટલા મોટા ચર્ચ ગયા છે હેં!'

અને નીંગકાંગ પર લાલ લશ્કરની ટુકડી બંધાઈ ગઈ. એ ટુકડીનાં નરનારીઓની લાલ સલામી ઝીણતાં-લાલ નાચેલા તેમના ખભા પર લાલ ચંદ્રેકો ચોડી રહ્યા.

નૂતન ચીનનો નવો ખ્યાલ નીંગકાંગ પર લોહીમાં લખાયેલા નીંગકાંગના વિરાટ કલેવર પર નૂતન ચીનના નકશાની પહેલી રેખાઓ દોરાવા માંડી.

'અને એ દિવસે સાંજે ચાલીંગથી નીકળેલા લાલ લાલેલા નીંગકાંગ પહોંચ્યા અને બોલ્યા, 'ચોંગ-કાંગ-ચાનના પર્વત પરના આપણા ડેરાતજૂ તમારુ સ્વાગત કરવા અધીરા બન્યા છે.'

અને પછી ચોંગ-કાંગ-ચાનના પર્વત પરના કાળમાંના પાટો પર લાલ ઝંડાઓ ફરકાવતા લાલ લોકવૈયા ચલા લાગ્યા, ત્યારે ૧૯૨૮નો એપ્રિલ મહિનો ચાલતો હતો.

સુ-માઉ, લાલકોળ

ચોગ-કાગ-શાન પર્વતનો આલોગ નગર પર આજે ૧૯૨૮ ના મેનો પહેલો દિવસ કાલાહલથી ઊભરાતો ઊગતો હતો જગત-જનતાનો એ ધન્ય દિવસ આજે નૂતન ચીનના શ્રમમાનવો અહીં ઊજવતા હતા આજે માઓને લાલ લડવૈયાનાં જૂથ ઘેરી વળતા હતા અને સૌ એના જીવનની ઓળખ પૂછતા હતા

અને માઓ કહેતો હતો ‘હું હુનાન પ્રાતમા જ ૧૮૯૩ની સાલમા શાઓ-શાન ગામમા એક ગરીબ ખેડૂતની ઝૂપડીમા જનમ્યો ત્યારે—ત્યારથી જ મારો જીવન બાપ અમાગ પરનું દેહુ વાળવા લશ્કરમા નોકરી કરવા ગયો હતો એમ મારી મા, વેન—ચી—મી કહેતી હતી પછી મારો બાપ લશ્કરમાથી પાછો આવ્યો ત્યારે પૈસા બચાવી લાવ્યો હતો એણે આવીને જમીન ખરીદી, દેહુ વાળ્યું અને અનાજનો વેપાર પણ કરવા માઓ અને મને બધુવા મૂક્યો પરંતુ શિક્ષકના ત્રાસથી કટાણીને હું ભાગી ગયો અને પાછો આવ્યો ત્યારે મારી ઉંમર તેર વરસની હતી.

‘એ અરસામા અમારે ત્યાં મોટો મેળાવડો હતો મારા બાપાએ બધાની વચમા મને ખેતરમાં હમારા હાલીએને મૂલ્દ કરવા માટે વહવા માંજી હું અપમાનના રોષમા પાછો ભાગી ગયો પણ અને મારા માનાથ ઘેર લઈ આવ્યા અને ઘેર આવીને મેં બાપાની વાતો વાંચવા માંડી.

‘ત્યારે એકવાર અમારો ગામ પાસેથી દોડી જતા વેપારી-ઓનો કોલાહલ મુંઝવણીયો. એ બધા બીધેલા અને ચાકેલા હાંફતા હતા. એમની આસપાસ લોકોનું ટોળું જામ્યું. વેપારીઓ કહેતા હતા કે ચાંગ-શાની આસપાસનાં કિસાનોએ બળવો કર્યો છે. ચાંગ-શા નગરમાં એમના બૂખ્યા ધાંડાંએ ધાડ પાડી છે.’

‘બૂખ્યા કેમ?’ મેં ખૂબ પાડીને એકને પૂછ્યું.

‘ત્યાં દુકાળ પડ્યો છે ને!’ મને જવાબ મળ્યો. ‘એટલે એમણે મન્યુ સરકારના ચાંગ-શાના ચાણાને પણ હાંટી નાખ્યું છે અને...’ અને એ બનાવની અસર આજે પણ મારા મન પર છે. અને પછી આગળ બહુવા માટે હું ચાંગ-શા પહોંચ્યો ત્યારે પ્રહેલી વાર મેં મોટું નગર જોયું. ત્યાં પ્રહેલી વાર મેં મન્યુ ઇન્ટરનાકનનું પતન જાપતું જાણુ વાંચ્યું અને સુન-યાત-સેનનું નામ સાંભળ્યું. દેશની દિલચાલ જાણે મારા માથામાં સળવળી જીડી. મેં એક મોટો કાગળ બારીને લેખ લખી નાખ્યો અને અમારી શાળાની દાવાલ પર કોઈ ન જાણે તેમ ચોટ્યો.

‘પછી ચાર-પાંચ દિવસ પછી મેં હુનાનના બજવાના સમાચાર સાંભળ્યા અને પછી તરત જ ચાંગ-શામાં બળવો ફાટી નીકળ્યો. મન્યુ સરકારનો વાવડો ચાંગ-શાના ચાણા પરથી ઊતરી જતો અને હાનનો ઝંડો ચડતો મેં જોયો અને હું પણ અમારી વિદ્યાર્થી-ઓની બળવાખોર દુકાડીમાં જોડાઈ ગયો. અમારી દુકાડીમાં હું ખૂબ વહેલો અને પડિત મનાતો હતો.

‘પછી ત્યાં બહુ પતી ગયા પછી તરત જ પાઉં. હું ૧૯૧૨ માં કોલેજમાં બહુવા ગયો અને ૧૯૧૮માં બહુવા રહ્યો. ત્યારે મારી મા મરણ પામી અને મેં ઘેર-પાછા જવાનો વિચાર માંડી વાળ્યો અને હું હુનાનના વિદ્યાર્થી દોસ્તો સાથે પેકીંગ પહોંચ્યો. ત્યાં મને મારા એક જૂના અધ્યાપકે લી-ટા-આઓની ઓળખાણ

કરી આપી. લીએ મને એના 'હાથ નીચે' કામ આપ્યું અને હું દોલેજના લાયબેરિયન લીના હાથ નીચે કામ કરતો અને રાત્રી કમાતો થયો.

‘પછી પછી તરત જ ૧૯૧૯માં હું શાંગહાઈ પહોંચ્યો અને ત્યાંથી નાનકોગ જઈને મેં કનકુચુશિયસની કબર દેખી અને પછી ત્યાંથી પાછો ચાંગ-શા આવ્યો અને ત્યાં મેં રાજકારણમાં વધારે રસ લેવા માંડ્યો, અને સીઆંગ-ચીઆંગ-રીબ્યુનો તંત્રી બન્યો તથા રૂસી ક્રાન્તિની છબી ચીન પર ઉતારવાના પ્રયાસ સાથે કામદારોમાં કામ કરતો થયો.

‘અને ૧૯૨૧માં હું શાંગહાઈ પહોંચ્યો અને ચીની કોમ્યુનિસ્ટ પાર્ટીનો પાયો નખાયો તે જ અરસામાં હું પક્ષમાં જોડાયો અને એક્ટોબરમાં હુનાનની યાંખા શરૂ કરવામાં આવી. કોમ્યુનિસ્ટ પાર્ટીનો આ પાયો નાખનારા આગેવાનોમાં લી-ટા-ચાએ મુખ્ય હતો. પેકોંગની વિદ્યાપીઠમાં કામ કરતાં એની દોરવણી નીચે જ મેં પહેલી વાર માર્કસવાદ વાંચવા માંડ્યો હતો. પણ આજે લી છવતો નથી. પેકોંગ પર કામદારો અને વિદ્યાર્થીઓની ત્યાગ-સો-લીએ કરેલી કતલમાં એ કપાઈ ગયો.

‘પછી હુનાનની કોમ્યુનિસ્ટ પાર્ટીએ ૧૯૨૨ના મે સુધીમાં, ખાણિયાઓ, રેલ્વે કામદારો તથા મ્યુનિસિપલ અને બીજા કામદારોમાં મળીને વીશ યુનિયનો પ્રાપ્ત કર્યા અને હુનાનમાં જગજગ કામદાર દિલચાલ શરૂ થઈ ગઈ તથા કિસાન સભા પણ બંધાઈ.

‘અને ૧૯૨૨માં પક્ષની પરિષદ શાંગહાઈમાં મળી અને ૧૯૨૩માં કેન્ટનમાં મળી. કેન્ટનની પરિષદમાં આપણે કચોમીન-ટાંગ સાથેના સંયુક્ત મોરચાનો અગત્યનો કરાવ કર્યો. ૧૯૨૪માં પણ પક્ષ તરફથી હું કચોમીનટાંગની પરિષદમાં ગયો અને ત્યાંથી શાંગહાઈ પહોંચ્યો અને ત્યાંથી નૂતન ચીનની રચનામાં શરૂ થવાના

લોકલુવાળની વાતો કરવા હુનાનનાં ગ્રામોમાં જિતરી પડ્યો. ત્યાં કિસાન સભાની ચોવીસ શાખાઓ રૂ. ૫૪ ગર્થ, અને પકડી ખાકવા કે મારી નાખવા જમીનદારના લક્ષિયાઓ અને ચાઓ-હેંગ-ટીની લશ્કરી ટુકડીઓ ફરતી ૫૪ ગર્થ, અને ૬ પાછો નાસીને કેન્ટન પહોંચી ગયો.

‘ત્યારે વાપુઆની આપણી લશ્કરી ટુકડીઓએ મુનાનના વિગ્રહપોર પાંગને દરાવી દીધો હતો. ત્યારે ચાંગ-કાઈ-શૈક વાપુઆનો લશ્કરી આગેવાન બન્યો હતો અને વાંગ-ચીંગની કચોમીનટાંગ સરકારનો પ્રમુખ હતો. ત્યારે જ સુન-માત-સેનનું અવસાન થઈ ગયું હતું.’

‘પછી ૧૯૨૬માં ચાંગ-કાઈ-શૈક કામ્યુનિસ્ટો પર પહેલો હત્સે. રૂ. ૪૫૦ પશુ પછી પાછો સંયુક્ત મોરચો લંબાયો. ચાંગ-કાઈમા એ સાલમાં જ કચોમીનટાંગની બીજી પરિષદ થઈ, અને આપણે ઉપર પર ચઢાઈ કરી ત્યારે કામ્યુનિસ્ટ પાર્ટીના કિસાન મોરચો સંજાળવા હું હુનાન પહોંચી ગયો.

‘ત્યાર પછી ચાંગ-કાઈ-શૈકનો બીજો ખૂની હત્સે આપણા પર એવિતો જિતરી પડ્યો. ૧૯૨૭ના મે મહિનામાં પુહાનમાં આપણા પક્ષની પરિષદ મળી. એ પરિષદમાં પશુ પક્ષના તે વખતના આગેવાન એને ચાંગ-કાઈ-શૈકને રીઝવવાની કારવાહી રજૂ કરી પશુ તેનો સખત વિરોધ થયો અને આપણે નવી લડાયક કારવાહી ધડી ઠાઠી.

‘એટલે પુહાનમાં બેઠેલી કચોમીનટાંગની ઉદામ પાંખે પશુ આપણને પોતાની અંદરથી બરતરફ કર્યા. સંયુક્ત મોરચો વધ્યો અને પછી આપણી હસ્તીને ટકાવી રાખવા આપણા નૂતન ચીનની ગચનાને સફળ બનાવવા તથા લોકપ્રજસતાકની આપણી નેમનો અમલ કરવા આપણા પર શું શું વીતી ગયું છે તે બધા બંધે

છે અને આજે આપણે અહીં...' બોલતો માઓ લાલ લઘવૈયા પર ઊંડી ગંભીર અને ગહન નજર નાખતો બેઠો રહ્યો.

‘પછી?’ એક અવાજ ખૂબ પાડી ઊઠ્યો.

‘પછી હેન્ડોથી લાલ લઘવૈયાઓ સાથે હુનાન પ્રાંતની હિતર સરહદને આરે આરે કૂચ કરતા હેન્ડોની દક્ષિણમાં આપણે અહીં પહોંચ્યાં ત્યારે અમારી હરોળમાં રસ્તાની લઘાઈઓ લઘાઈઓ એકઠાગર રસ્તામાં જ સહીદ થઈ ગયા...આજે મેના પહેલા દિને એમની શહીદતના શપથ લેનાર આપણે સાત હજાર છીએ.’

અને એક ગમગીન શાંતિ પથરાઈ ગઈ. એ શાંતિને તોડતો એક ખીજો કોલાહલ સંભળાયો. એક ટોળાની સાથે વાત કરતા બે અજાણ્યાઓ વિચિત્ર જાતનો પોશાક પહેરેલા, ખંધી અને કપરી નજરો નાખતા ચાલ્યા આવતા હતા. એમની સાથે આવનારા લાલ સેનિકો આવીને કહેતા હતા, ‘આ બંનેને કામરેક યુએ મોકલ્યા છે, આ બંને આ પર્વતમાળાના મશહૂર બહાર-વટિયા યુ-આન અને ટાંગ છે.’

‘અમે પણ આજ સુધી શ્રીમંતો પર ધાક પાડી છે અને ગરીબોને દીધું છે.’ બેમાનો મોટો ખુરશી પર બેસતાં બોલ્યો.

‘શું!’ યુ બેઠો રહ્યો.

‘શું કેમ! ધન-ધાન અને...’

‘પણ આપણે હવે આજે ચીન દેશ ગરીમો લે, અને ગરીબો જ તેને...’

‘આ બધું તો ઠીક છે પણ...’ નાનો ટાંગ બોલી ઊઠ્યો.

‘તમે મુતે તો મળીને આવ્યા ને!’ માઓએ સામે સવાલ પૂછ્યો.

‘હા.’

‘વાતચીત થઈ ને!’

‘ યઈ, યઈ ’ યુઆન બોલી જઈયો, ‘ પથુ અહીં તો બધું કામરેડો છે...બધા જ...અમને અહીં મદદ જોઈ. અમારાં સેંકડે માણસ લઈને અમે આવીએ તો એટલા માટે નહિ...અહીં અમને જોઈ જ નહિ ’

‘ પથુ કંઈ કરશું ? ’

‘ બધા કામરેડો છે ત્યાં ! ’ ટાંગ બોલી જઈયો ‘ કાઈ મોઝ નહિ, કાઈ નાનું નહિ,...કાઈ ઉપરી નહિ, કાઈ હાથ નીચેનો નહિ, કાઈ નેતા નહિ, કાઈ ચેલા નહિ અને કાણુ સરદાર ને કાણુ સૈનિક ’...અમે આવું નહોતું ધાર્યું ’

અને બધાં ટાળાંઓ દસલુ ખાળતા આ બંને બહારવટિયાને નીરખી રહ્યાં.

અને પછી એકાએક સામટાં ખુમલો વાગવાનો અવાજ સંભળાયો, અને યુએ પેલા બંનેને માનવી કહ્યું, ‘ આજે મેં પહેલો દિવસ છે, આખી દુનિયાનાં ગરીબો અને શ્રમજીવીઓ આજે પોતાની લડાયક દિલ્લચાસના દિસાબ કાઢશે. આજે શ્રમજીવીઓની નવી લડતોના રાખ લેવાશે. આજે આપણી ઊવણીમાં પથુ એવું જ થશે. આપણે મોટી સત્તા રાખી છે. ત્યાં લોકગીતો ગવાશે અને...તમે પણ આજ આવ્યા તે હીં થયું ’

‘ આખી દુનિયામાં આજે આખી દુનિયાના ગરીબો શું કરશે તે તમે શું જાણ્યું ? ’ બંને ન માનતા હોય તેમ દસના નોંઠ રહ્યા.

‘ આ દિવસનું નક્કી થઈ ગયું છે. ’ યુ હસ્યો અને સૌ સત્તાઓના વિશાળ મંડપ પર જવા જઈયા.

૧૯૨૮ના મેનો પહેલો દિવસ ચીન-કાગ-ચાન પર્વતનો બરફ દંડાયલાં શિખરોની ઊંચામાં ખાડીની દુનિયાને અગ્નિ રીતે જીજવાતો હતો. નૂતન ચીનના લાલ જોડાઓની પહેલી જમાવટ પ્રાચીન સમયના આ મહાદૂર પર્વતધામમાં જીજવાતી હતી. આ પ્રચંડ

ઈર્વતની તળેટીઓ અને શિખરોમાં પ્રાચીન છુદ્ધો આજે ખોલતા નહોતા. પ્રાચીન શિલાલેખો અને કાતરકામો અહીં આજ સુધી લાવિએને ખેચતા ગદનતામાં ગરકાવ કરતા નિશ્ચય પડ્યા હતાં.

આજે જાણે પહેલી વાર આ પર્વતમાળામાં જીવન અચંચી કોટલું હતું. લાલ ઝંડાઓ લહગતા હતા. ઇતિહાસના નિર્ણયો નિર્ધાર કરતા હતા.

હજારો ઇતિહાસી યોદ્ધાઓ અહીં પોતાના કલેવરો હોય તેવી છખી દાખવતા હતા. એકેએક હલનચલન અહીં આવેશની અચળ શ્રદ્ધા ભરીને જૂના જગતના દુસ્મનોને તારાજ કરવાની ચંડ છખી રચતા હતા. આ ચીયરેહાલ અદના માનવીઓનો મેળો આજના દિવસે આખા ચીનની માનવતાની વિગટ છખી બનીને ચીનના દેહ પર ગોઠવાઈ શાહીવાદી ભૂતાવળો અને નેમના ખાધિયાઓની જગીયત આયુધી જમાવટને ઠીંગણી અને નહિવત દેખાડી દેતો હતો.

એ જ છખીની મક્કમતાની જે વિપ્લવી પાખ જેવા બેરુબધ માઓ અને સુ હતા માઓ આજના દિવસનો સદેશો કહેવા ઇતિહાસનો લાલ વાહક હોય તેવો વ્યાસપીઠ પર ચડતો હતો એ આરતેથી જીઓ ચનો મક્કમતાની નજર નાખતો મેના પરેલા નિવસની છખી ખુદી મૂકતો હોય તેમ ઇતિહાસની વાત કહેતો હતો. મત્રમુઘ બનતી લાલ માનવના જાણે પર્વતરાજ પરથી વહેતી વાદળીઓ પર ઝોલે ચડતી હતી મેના પહેલા દિવસની માનવતા વિગટની નજર સામે અકાતી હતી. જાણે રશિયન, જરમન, ચીની અને અમરિકી માનવતાના નગરો, પશુ આજે જ મેના પહેલા દિવસના જયગાન ગાતાં સંલગતા હતાં.

પછી વિગટમાનવનો કાળ પુરુષ હોય તેવો સુ કોટલો હતો. સુ-માઉ લાલકેશજી કિન્દાબાદની એક ગર્જના પર્વતની કંઠરાઓમાં ધુમગતી શિખરોને બેઠતી કોટની હતી.

એ જ એ મહામેનાની હતો. જેને ચીની જનતાએ પોતાની
હંતકથામાં વણી નાખવા માંડ્યો હતો. લાલકોળના અણુપરમાણુમાં
જોતજોત થયેલા એને વ્યક્તિ તરીકે શોધવો શક્ય નહોતું. એટલે
જ એ એના દુશ્મનોને સંધ-તાકાતથી કારતો હતો, એટલે જ એ
એના શિકારીઓના હાથમાં વિરાટનો છેદ બનેલો શમાતો નહોતો.
એટલે જ એનો નિરધાર વિરાટની પગલી બનીને પથરાતો, લડતો,
ધસતો તોય ચીની ધરતીને ચૂમી ચૂમીને અખંડ ઊડતો રહેતો હતો.

પ્રાણુનાં ધોડાપૂર દોરતો, ગોઠવતો અને સંચલન ફેરવતો
એ ચાલ્યો હતો. ચીની જનતાની કલ્પનાએ એને કેવો લાડીલો
બનાવીને લહેરાવ્યો હતો ! એને પવન પર ઊડતો દેખાડ્યો હતો,
સાત રંગનું મેઘધનુષ પહેરતો આલેખ્યો હતો અને જોજોનની ફાળ
કારતો, કુંગરાઓ ટેકી જતો, દસ હજાર વાર દૂર દેખતો, લટકતી
ફરશીવાળો, બંદૂકના નિશાનવાળો, લાલોનો વીંધ પાડતો, દુશ્મનો-
ના રામ રમાડતો દાખવ્યો હતો.

પણ એ તો અનેકામાંના એક જેવો, ઊંચો પાતળો અને
જળજરમાન સળગતી આંખ સાથે અનુરાગની મીઠાશ મેળવતો
લાલ સિપાહી હતો.

જર્મનીથી લશ્કરી તાલીમ લઈને આવ્યો તેવો એ સીધો
કોમ્યુનિસ્ટ પાર્ટીનું મથક હોતો આવતો હતો, એ કહેતો હતો,
'મારી પાસે સંસ્કૃતિ એકવાની હિંમત છે, આયુધ વાપરવાની
આવડત છે, લશ્કરી દોરવાની કળા છે પણ આવડત પ્રાણુ વિના
ખપ આવતી નથી અને સાચો પ્રાણુ ક્યારાયલી માનવતાની
જેઠાઈમાં જ જળી શકે છે.'

એટલે એ આવ્યો તેવો ચીની જનતાના રાજકારણનું ધર
શોધતો કમાડ ઠોકતો હતો અને સાંગઢાઈથી પેઢીગ આવતો હતો
ત્યારે ૧૯૨૬ની સાલ શરૂ થઈ ગઈ હતી.

અને પછી એ ઓગસ્ટના ૧૯ માં દિવસે નાનચાંગના બળવામાં જોડાયો અને નવમાં લશ્કરનો વડો બન્યો. ત્યારે એના સાથીઓમાં 'ચાહ-એન-લી, હો-લુંગ, શાંગ, લુ તથા લીન જેવા મશહૂર લાલ યોદ્ધાઓ હતા. ત્યારે નાનચાંગ બળવાના આરંભથી માંડીને છેલ્લા મંદાર મુઘીની બધી યાદ એણે ભરી રાખી હતી. આજે એ યાદોમાંથી અંગારા ફૂંકતો પહેલી વાર માથોને મળતો પહેલી જ અસરે ખેલતો હતો, 'જનતાના સાચા રાજકારણનો એ મુશની કેવો મદદન છે !'

આજે એનું જંગી જીવન જનતામાં તરબોળ કરી ચૂકતો એ પોતાની જીવનકથાને લાલ ફોજના જીવનતંત્રમાં વણી લેતો હતો.

અને કોઈ કોઈ વાર એક નિખાલસ બાળકની જેમ કહી પડતો કે 'મારે ૫ અંગત જીવન છે હોં ! આજ લગણમાં હું બે વાર પરણી ચૂક્યો છું. મારી પહેલી સ્ત્રી મને એક દીકરા હતો. પણ હમણાં તે ક્યાં હશે તેની શી ખબર ! પછી પચીસ વરસની ઉંમરે હું બીજી વાર પરણેલો. પણ પછી મારો પંથ ફેંટાયો અને હું દક્ષિણ દુનાનના બળવામાં પહોંચ્યો. ત્યારે ત્રીજી વાર પરણ્યો. પણ મારી સાથેસાથ રહીને લડતી વુ-યુ-લાન પકડાઈ અને દુનાનના ગવર્નર હો-શીએ તેનો શિરચ્છેદ કરાવ્યો ત્યારે એ સાવ જીવાન છોકરી હતી. અને હું આજે ૫...' ખેલતો એ કાળપુરુષ ચરમાઈ પડતો.

આજે ચાંગ-કાંગ-જ્ઞાનની લાલ છાવણીમાં આજના જ દિવસે એ કાંગ સાથે પરણવાનો હતો. કાંગ એની રણવગડની સાથીદાર હતી. કાંગ-કે-ચાંગ ચીની રણચંડીઓની ટુકડી લઈને લિયાંચથી અનેક લડાઈઓ લડતી આજે એની સાથે આવી પહોંચી હતી અને એ લાલ સેનાપતિ સાથે લડાઈ જોડાતી કહેતી હતી, 'એ તો. જ્યારે એકબીજાને ગમી ગયા છીએ એટલે મનોમન મળી ગયા એટલે પરણીએ છીએ પણ જ્યારે ક્રાંતિની સેકલિલચાલના સાથી-દારો છીએ એટલું જ...લડાયક એકમો.'

૧૯૨૮ના મેના ૩૦મો દિવસ

મે મહિનાનો ૩૦મો દિવસ આજે પાઠો એક વરસે અવી પહોચ્યો હતો એ દિવસ પર પગેશી તાલીવાદી તુમાખીએ ચીની લોકનો સહારૂ કર્યો હતો એ દિવસ પહેલાં આજે ચાગ-મર્ષ-શોકે ગાલીવાદી ખૂર્નચો સાથે લાર્ષનધી બાધી દીધી હતી એટલે એ લાર્ષનધીના પ્રેમમાં એણે અમાઉધી જ ચીનના નગરો રાગદાર્ષ, ઈન્ટન અને નાનકોંગ પર લશ્મરી કાયદો જાહેર કરી દીધો હતો.

તોપણ ૩૦મીની વહેલી સવારથી બલિમોના કાળમ ધડકતા રહ્યા હતા ૩૦મીને ગ્યુનાં અચાનક રીતે જનતાના દાર્ષ જુનાળને ખડો કરી દેગે એવી દહેશત ૩૦મીની સમગતી ગાદ આજ્ઞાસ જનીને ચીન પર ઝમૂમતી હતી એ ઝમૂમતા પડછાવા નીચે ચાગની માર્ચવાહીએ જામૂમો, પોલીસો અને લશ્કરને પ્રજ્ઞ કર્યું હતું મલિકો અને આધિવાઓના લગિયાઓ ધાધવનો અવાજ સાબળવા કાન માંડીને તૈયાર બન્યા હતા અને ચાગની રજુગાડીઓ બજારોમાં ફરવા નીચ્છા હતી.

અને ચીનના હવામાનમાધી ક્યાંકથી એમદો અવાજ ટપકી પડ્યો કે '૩૦મી મેના શહીદો કિન્દાનાદ' અો હુફનકનો હોમારો ચાગદાર્ષના બજારોમાં સમવળા જોકરો તોપો લાદેલી મોટર ગાડીઓ દોડવા માંડી અગ્રેજી વસાહતના પોલીસો તોપો પાછા ટાંપીને બિલા.

અને એમને જે જોઈતું તે 'મળ્યું'. યંત્રાયુધો 'ફરતાં' થયાં. છોકરીઓ અને છોકરાઓ, મજૂરો અને 'ઓઝો' ૩૦મી મેને યાદ કરવા માટે મરેલાં પડ્યાં. કારાગારો ઊભરાઈ ગયાં અને યાતના-ધરોમાં ચિત્તાર ઊડ્યા. ઘવાયેલાં દવાખાનાઓમાં માયાં નહિ.

અને શાંતિદાર્ધ પર ઊઠતી એ યાદની પાંખો હુનાન અને ક્રીઆંગસી પ્રાંતની સરહદ ખેંચી પર્વતમાળ પરથી સાત જિલ્લાઓ પર ફેંકી ઊઠી. લાલ લડવેયાઓ સાથે ગામેગામ અને કસ્ટાઓમાં હજારો નરનારીઓ બેળાં મળ્યાં. ચીંગ-કાંગ-શાનની પર્વતમાળની ચારે કારના જનપ્રદેશો પર ભુત્રાળ ચડ્યા. જન-જેદાદના નાદ એ પર્વતમાળને ફરતા મેના ૩૦મા દિવસની યાદને ઊભરાવતા નૂતન સ્ત્રીનના આકાંઠ ધડતા, રથુદાક ગળતી રહ્યા.

હુનાન પ્રાંતની પશ્ચિમ દિશામાં ત્રણ જિલ્લાઓના ત્રણ નગર પર ૩૦મીની યાદ જાગી ઊઠી ક્રીઆંગસીના ચાર જિલ્લાઓમાં ચાર નગરે ૩૦મીના શપથ લીધા. વચમાં પડેલા ચીંગ-કાંગ-શાનની દીવાલોમાં સાત જિલ્લાના સેંકડો ગામેએ ૩૦મી મેનો જયકાર ગાયો.

આ સાત જિલ્લાઓવાળા હુનાન-ક્રીઆંગસીના સોવિયટ પ્રદેશ પર અંગ્રેજ-અમરિકી શાહીવાદે મટેલાં અને સજ્જેલાં ચાંગના લશ્કરો એ ૩૦મી, મેનો અવાજ અનુસાંધીને તાકતારૂં પૂરી પડ્યાં. એના દક્ષિણ તરફથી આવેલા ધસારાને ખાળવા ખાલિયા, કામગરો અને કિસાનોની ખેંચી રૂંટતી હરોળ દૂધ કરી ગઈ અને સુંગસીન નગર આગળ પહોંચેલાં ચાંગનાં લશ્કરોના ખીગ ધસાગને રોકવા રૂંધે કામદારો અને કિસાનોની ખેંચી ૩૧મી હરોળ પહોંચી ગઈ.

અને ૩૦મી મેનાં ખમીર ખલકાવી દેતા લાલ લડવેયાઓના યુગના જંગ ખડકારૂં ગયા. ૩૦મી મેના લાલ ગિરુદ પામીને ધવાયેલાંઓની ઘંગાર ચીંગ-કાંગ-શાનની સારવાર જાવણીઓ તરફ વહેવા માંડી.

ચીંગ-કાંગ-શાનની પર્વતમાળ પહેલી વાર નૂતન ચીનના ધન્યકતા આસ પર ધમધમી ઊઠી. નીમકાંગ નગરની આસપાસનાં ક્રિસ્તિયન નરનારીઓ અને બાળક-બાળકીઓ પશુ જનજોડાદમાં આમેલ થયાં. જંગે ચડેલા જીવને ચીની જનતાનાં 'જીવતરના તંતુઓ વેગથી ફરતા બનાવી દીધા.

ચીંગ-કાંગ-શાન પરથી મહાસેનાની યુ-ટેકની જાવણીની બધી ઓફિસો દિવસરાતભર કામગીરી બગડી રહી. તરુણ કૂતો પર્વતમાળ પર દોડતાં ચઢી ગયાં. પર્વતનાં બધા 'ઘાટ પર ખુડા પગનાળાં અદના માનવીઓએ મુખ્ય મથકો પરથી દરેક લડાઈ એકમને ખેરાકી, દારૂગોળો અને આયુધો પહોંચાડવા માંડ્યાં. રજીમેન્ટોનાં દોડતાં દવાખાનાં કિસાન દોકરાઓનાં અનુચિતબંધી ક્ષેત્રો પર ફરતાં થયાં. રજીમેન્ટમાં જઈને જીવતરનાં દાન દઈને લાલ લડવાના બાની માવજત કરતી માતાઓ અને બેનો, ચીની આગમરેશોમાંથી ભિમડી પડી.

ત્રણ વરસ પર ચાલીવાદી જૂઠાદોએ યાંગકાઈમાં વીંચી નાખેલા કામદારો અને વિદ્યાર્થીઓની યાદ જાગતી થઈને ચીંગ-કાંગ-શાનની જોડાદની આગ સંકારી રહી. યાંગકાઈની ચઢાદતના આકારો દિવસ રાતભર લાલ લડવાની રજીકાક બનીને દોડતા રહ્યા.

આજ સુધી ચીંગ-કાંગ-શાનનાં યાત્રાધામોમાં જડાવલા પ્રાણ-દેવતાઓ (કેંગ-શુઈ) જાણે કૂંદાકા બરતા જાગી ઊઠ્યા. પર્વત-માળ પર બધેલાં વિશાળ દેવળોનાં ખાલી પડેલા છુદ્ધ અને ટાંચો મકામાં જનજંગની જાતર જાગી ઊઠી. એક વિશાળ દેવળમાં ચીની લોકોના ધવાયલા દોકરાઓની સારવાર ચાલી હતી. એક ખીલ ખોદ દેવળમાં લશ્કરી તાલીમના વર્ગો ચાલતા હતા. ત્રીજામાં આયુધો અને દારૂગોળો જરાયો હતો. ચોથા દેવળમાં નૂતન ચીનનો લોકપ્રચાર જાવનારાં યત્રી દિવસરાત ચાલતાં હતાં. બધા

મઠોમાં લાલ લાડવાના નિવાસ હતા અને પર્વતની ગુફાઓમાં કામદારો હથિવાર ધડવાની ધમણે ધમતા હતા.

જનજોદાદના યાત્રાધામ જેવો ચીંગ-કાંગ-ચાન ધન્ય બન્યો હતો. એ, જોદાદના લાલ સેનાનીઓના ડેરાતંબૂ પોતાના દેહ પર ધરીને જાગી ઊઠેલો પર્વતરાજ એના આવાસોમાં કોતરાયલી ક્વાંગ-ચીન (જગદંબા) અને લોહાનો (ભુદ સાધુઓ)ની પત્થર-માં કોતરાયલી પ્રતિમાઓને હસાવી રહ્યો હતો.

નૂતન ચીનને નિખળવવાનાં આયુધ ધરીને નીકળી પડેલાં આજે અહીં નિવાસ નાખીને પડ્યાં હતા. હથિવાર સજીને નીકળતી દાંચની દુકડીની ઝી-માઈ નામની રણચંડી દીકરી એક દીવાલમાં કોતરાયલી ક્વાંગ-ચીનની પ્રતિમાને વહાલ કરતી રણ-મોરચે નીકળતી કહેતી હતી, ' હું તારી બેડી...મારું નમ્ર નામ ઝી-માઈ છે. માડી...હું આ ધરતીને યુગ યુગથી ખેડતા એક ગરીબ કિસાનના ઘરમાં જન્મીને દુકાળમાં એક પુ નામના જમીનદારને ત્યાં વેચાઈને પણ બળવો કરીને પુને ઠાર કરીને...અને આ મારી રાઈફલ એ જમીનદારને ત્યાંથી લેતી આવી છું. '

' અને આજે એ સુંગ-દુર્ષ (૧૩૦ સૈનિકની દુકડી)ની સરદાર બનીને જનજોદાદે જાણ છે ' બોલતું કાઈ ગુફાઓમાં પડ્યા પાડતું હસી પડતું હતું.

એવી જીવતી બનેલી પર્વતમાળમાં સુંગ નામના એક લુદારની કાઠમાંથી આવેલા કામદાર સરદારે દારૂઓના બનાવવાનું કારખાનું સરન્ધુ હતું. એમાં એક સો ચાલીસ કામદારો રાઈફલથી સજ્જ બનીને એક જ ઘડીમાં સૈનિકો બનવાની તૈયારી સાથે કામ કરતા હતા, અહીં કાઠમાલમાંથી આયુધો બનનાં હતાં. અહીં જ આયુધોનાં સમારકામ ચાલ્યાં કરતાં હતાં.

અહીં કિસાન જન્મતાનાં હજારો નવાં દીકરા-દીકરીઓએ

સમય, બેખંધર્યા હતા. અહીં સુ-માઈ લાલ લશ્કરની ૨૮, ૨૯, ૩૦ અને ૩૧મી હરોળો મ્યાર્થ ચૂકી હતી.

આને પાછી ક્યોમીનટાગની-સોનેરી ટાળકીએ સળેલા વેઠિયાઓના લશ્કરો અતિ મોટી સંખ્યામાં આ લાલ જમાવટને લાલકાકુઓ કહેતા ૩૦મી મેના અનુમંધાનમાં ચીંગ-કાંગ-શાનને ઓતરાતા આવી પહોંચ્યા હતા.

એટલે આ પર્વતમાળને વીંટળાયેલી ગ્રામજનતા ઉત્તરથી ખેતરો ખેડતી અનાજ સનાડતી સંગ્રામની ઊંડાણપીઠ બનવાની તૈયારીમાં પડી હતી. ચીંગ-કાંગ-શાનની બધી કંદરાઓમાં, બધી ટેકરીઓ પર અને બધા ઘાટ પર કાળના એંધાણ માડતી લાલ ચોકીઓ બેસી ગઈ હતી.

ચીંગ-કાંગ-શાનના રસ્તાઓ પરથી લકાઈના મથકો પર ન લ ચોદાઓ જતા હતા ચીંગ-કાંગ-શાનની બધી વસ્તી નીંગકાંગ નગરને ફરતી ખેલાતી લકાઈ તરફ ધસતી હતી. ચીંગ-કાંગ-શાન પરથી વસવાટની ચોકી કરવા તથા લાલ ડાવણી તરફ જતા રસ્તાઓનું રક્ષણ કરવા ચોકિયાત દળો ગોઠવાઈ ગયા હતા.

નીંગકાંગ નગર પર લાલ ઝડાઓ ઝીડતા હતા. નીંગકાંગને નજરમાં રાખીને ચાંગની સફેદ હરોળો જંગી સંખ્યામાં અને જંગી આયુધો ધરીને પૂર્વમાં યુગનીંગ નગર તરફ તથા ઉત્તરપૂર્વના યુગસીન નગર તરફ ચડતી હતી એ બંને ચઢાઈ ઓ પાસે ભેઠાં તેટલાં યંત્રાયુધો હતા, રણશાહીઓ હતી અને શાહી-રાદી બાઈનધો એ ચાંગકાસીને દીવેલા દારૂગોળા અને કાનૂસેના દમલા હતા.

સાત પુલોના સંગ્રામ તરીકે ચીની લાલનો એક સંગ્રામ ચીનના ઇતિહાસમાં મથકૂર બન્યો. પચથી માયા મુધી સળવલા, મત્ર આયુધોએ ચઢેલા ચાંગના દરદગર સૈનિકોએ ચારદગર લાલ લાવેલા પર હલેલો કર્યો.

ભયાનક સંઘ્રામનો શોર ઊભરાયો, વિકરાળ અવાજો ઊભરાવતો આવો ઘોર સંઘ્રામ લાલ લશ્કરે પણ પહેલી વાર દોઠો. દનખધી જમીનને ઉખેડી નાખતા ગોળાઓ, ધુમાડાના ગોટાઓ, ગોળાઓનો વરસાદ, એ બધામાં તરબોળ થતાં લાલ ચીનનાં માનવીઓ પાછાં હઠ્યાં નહિ. લાલ લડવૈયાઓએ ધડેલી લાકડાંની તોપોવાળી દોડતી દુકડીઓ ન્યાં હતી ત્યાંથી પાછી હડી નહિ. એક ભયાનક ચિચિયારી કરતી દુકડીઓએ મોત સામે વિકરાળ ધસારો કરી મૂક્યો.

અને કિસાન નારીઓ અને બાળકો હતાં તે હથિયાર ધરીને તૂટી પડ્યાં. દૂર દૂર રહેલાં કિસાન ટોળાંઓ લાલ દીકરાઓ માટે આબોલા ખોરાકની પોટકીઓ દૂર ફેંકીને અંધશાવતાં દોડ્યાં. કિસાન નારીઓનાં ટોળાંએ સફેદ જલ્લાદોને બાથમાં લઈ પીંખવા માંડ્યાં.

એક કિસાન નારી એક ઝાડની ડાળી પરથી લટકતી ને જલંગ દેતી ચીસ પાડતી દોડતી આવતી હતી, અને રણધેલી બનીને આંખો ફાડતી બોલતી હતી, 'એ આવી દીકરા.'

એ લડાઈ ભૂલી હતી. વરસતા મોતને ભૂલી હતી. એ પોતાની જાતને ભૂલીને એક જ ધનખના પર ધા નાખતી કહેતી હતી, 'એ આવી દીકરા...' એના કાનમાં લડાઈમાં ગયેલા એના દીકરાનો અવાજ ચીસ પાડી ઊઠતો સજાગતો હતો.

અને મોતમાં મિજલસ માણતી મરણને પડકારતી વિકરાળ હસતી એક ધવાપલા કસેવરને ખાંધ પર ઉપાડતી પાસેની ટેકરી પાછળ ભાગી છૂટતી હતી, અને આરતેથી અનુરાગનો બોજ ગોઠવતી ધવાપલા કસેવરને પાટો બાંધતી લાલ લડવૈયાના અક્ષેર પર વિકરાળ હસતી નીરખી ગ્રહેતી હતી.

'એ તો હું છું માડી.'

'મેં તારી ખૂબ સાંભળી...મેં તારો સાદ ઓળખ્યો અને મેં...મને કાણ મારી રાકતું હતું એટલે !'

લાલ ધૂમકેતુ ગયા પછી

ચીંગ-કાંગ-શાનને ફરતો સંઘ્રામ મેના ૩૦મા દિવસ પહેલાં-થી શરૂ થઈ ઓગસ્ટ સુધી પહોંચી ગયો. સોવિયટ પ્રદેશ હવે યુંગસીન નગરથી ચીંગ-કાંગ-શાનને ફરતા પ્રદેશ જોડેલો ટૂંકો બની ગયો હતો. લાલ લશ્કર બૂખમરામાં ધોડાઈ ગયું હતું. અને કંદમૂળ તથા ચીંગ-કાંગ-શાન પર સંઘરાયલા અનાજનું એક ટંક જોશન ખાઈને જીવતું હતું. દવા અને મીઠું ખતમ થયું હતું. પ્રવા-યલાઓ ઉપચાર વિના મરતાં હતાં, ચીંગ-કાંગ-શાન પર વિકરાળ કાળનો પંજો પડી ચૂક્યો હતો, રોગચાળો શરૂ થઈ ગયો હતો.

અને વાન્યાંગ પર્વત પણ દુશ્મનને હાથ પડ્યો. વાન્યાંગ પરથી નીંગકાંગને બાજુ પર રાખીને ચીંગ-કાંગ-શાન પર ચડતાં બે ઘાટો પર ચાંગનાં લશ્કરો ચઢવા લાગ્યાં. બંને ઘાટ પર ઓગસ્ટના આખરી દિવસોને સંઘ્રામ શરૂ થઈ ગયો.

બંને ઘાટ પર ચોક્કી કરતી લાલ ટુકડીઓ તોપમાર નીચે આવી ગઈ. બંને ઘાટ પરના લાલ લડવંયાઓનો દારૂગોળો અને કારતૂસો ખૂટી ગયાં. ફરતા ગોળાઓનાં ખાડામાં, મોટી શિલાઓની પાછળ અને ઝાંખરાંમાં બરાઈને લાલ લડવંશ લડતા રહ્યા. બંને ઘાટો પર લાલ ચોદાઓનાં સેંકડો શબો દૂનાશ વિના છવાઈ ગયાં. બંને ઘાટ પરથી શિલાઓ ગળડાવતા લાલ ચોદાઓ ચાંગના ધસારાને ખાળી રહ્યા.

ઓગસ્ટની આખરે બંને ઘાટ પરની ગણતરી ચર્ચ. હજારોની સંખ્યાવાળાં ચાંગનાં લશ્કરોની સામે આઠસો લડવૈયાની આઠ કંપનીઓમાંથી હવે એકાવન જીવતા રહ્યા અને એકાવન મરણિયા એકાવન હજાર બનીને સફેદ શયતાનોને ખાળી રહ્યા હતા.

ત્યારે છેલ્લું નીંગકાંગ પણ પડ્યું. નીંગકાંગ નગર પર ચાંગની પાંચ રેજિમેન્ટનો હાર ગોડવાઈ ગયો. એકથી બીજા છેડા પર નીંગકાંગ નગરમાં સપ્તાયલાં કિસાન કમદારોને રોજનાં સેંકડો સેંજે વીધી નાખવામાં આવ્યાં. સ્ત્રીઓ અત્યાચારમાં 'ચૂંથાઈ'ને મરેલી પડી. બાળક-બાળકીઓની કતલ ચાલી.

ત્યારે વાન્યાંગ પર્વત પરથી ઠેકીને ચીંગ-કાંગ-શાનના ઘાટ પર આગળ વધેલો ચાંગ-કાઈ-શેકનો એક પેંગ નામનો સરદાર પોતાનાં પાંચસો માણસ લઈને ઉતાવળો કાસદ દોડાવતો હતો.

મરણ પર પ્રાણ પાથરીને હોમેલા પેલા એકાવનના આગેવાનને પેંગનો ખેપિયો સમાચાર લાવતો હતો, 'તમારા લાલ સરદાર પાસે પહોંચવા હું મારા પાંચસો કિસાન લડવૈયા સાથે આવી પહોંચું છું. હું પરાજય પામ્યો છું, તમે વિજયી છો. હું મારું માથું કાનિતના ચરણમાં ઝુકાવું છું.'

અને ત્રીસ વરસનો જુવાન પેંગ અણીને વખતે લાલ લડવૈયાનો સાથીદાર બનીને આવ્યો. મજબૂત બાંધાનો, ઠીંગણો, જુદિના તેજથી ચગકતી આંખોવાળો, એની લગાપક સ્ત્રી સાથે ચીંગ-કાંગ-શાન પર પહોંચ્યો અને એણે એની સમશેરને લાલ લડવૈયાના સાથમાં ઝુકાવી લાલ સલામી બરી.

ઢોલકડી પર વિચાર કરવા બેઠેલી સુ-ટેકની સંમામસમિતિમાં નવો મદારથી ઉમેરાયો. સંમામસમિતિએ બધા લાલ નાવકોને ભેગા કર્યા બધા લાલ મેત્રીઓ અને આગેવાનો ચીંગ-કાંગ-શાન પર ભેગા મળ્યા.

‘આપણી કોઠાકટી વેળા આપણે સરણે જવાનો તો વિચાર સરખો પણ કરવાનો નથી હોતો એટલે આપણી સામે ખુલ્લા રહેલા એક જ માર્ગનો વિચાર બાકી રહે છે. એ માર્ગ ચીંગ-કાંગ-શાનને છોડી જવાનો છે. આપણને ફરતી નંખાપણી મરણની બીસને તોડીને દક્ષિણ દીર્ઘાંગસી તરફ નારી છૂટવાનો છે.’

અને કાઈ કંઈ બોલ્યું નહિ. એક લગભગ લાવિમાં ડામ્પિંગ કરતા હોય તેમ સૌ મરણિયાનાં હાકપિંજર બનેલાં સુકાં અને શૂખ્યાં કલેન્દરોમાંથી સળગતી આંખો દગમગી રહી અને યુએ આજ્ઞા ચલાવ્યું: ‘હું, માઓ અને આપણાં તમામ સરદારો તથા આપણી ૨૮ અને ૩૧મી રેજિમેન્ટો અને એક ખાસ બેટલિયન આ ભરડો તોડીને દક્ષિણ તરફ ધસીએ અને ત્યાં જઈને...’

‘પણ મારા સિવાય...હું પાછળથી આવી પહોંચીશ...મારી સૌ સાથીઓને એક વિનંતી છે કે આપણાં ખાણિયા કામદારોની ટુકડી સાથે મુંગ છે પણ હજુ એ બીમાર છે, આપણી રણચંડી ઝી-માઈ પણ છે પણ એનો ધા દણ પૂરો નુકસાનો નથી.’ તમે ઘેરો તોડીને અહીં ભાગી જતા લાલ ધસારા પાછળ બંધી તરફથી ન્યારે ચાંગનાં લશ્કરો દોડશે ત્યારે તેમને પાછળથી દૂંધવા માટે અને ત્યારે ચીંગ-કાંગ-શાન પરના દગવા બતાવાના ભાર વંખતે આપણે ફરી વાર નીંગકોંગ પર હલ્લો કરીએ, આપણે ચીંગ-કાંગ-શાન પર ચાંગનાં જલ્લાહોને જેવી રાખીએ જોયી તમારો માર્ગ દગવો અને અને કૂચ ઉતાવળી બને નહિ તો ચપત્તાન દુસ્મનોની સોળતમાં શરૂ થયેલો શિયાળાનો યુદ્ધ અને કંડી પણ આપણે માટે જીવસેણ બનશે.’

‘એટલે!’ યુ જોઈ રહ્યો.

‘હું અહીં જ રામાઈ જવા માગુ છું, મુંબની સાથે.’ વેઝ બોલ્યો.

અને સૌ સંમત થયાં.

પછી બીજા દિવસની સવારે ચીંગ-કાંગ-શાન પરથી પેંગનાં આક્રમણના બૂખ્યા, ચીંથરેલાલ અને હાડપિંજર દેહો ઓચિંતા તળેટીઓ પરથી નીચે ધસતા તૂટી પડવા લાગ્યા. આસપાસનાં તમામ ગામોમાંથી હવે એમનો જોડાણ બચાવ કરનારાં તંત્રીઓ અને કિસાન નરનારીઓ રહ્યાં નહોતાં. ગામનાં ગામ સળગી ગયાં હતાં. રસ્તા પર રક્ષણતાં શબ અથડાતાં હતાં. છવતાં સળગેલાં કિસાન-શરીરો પોતપોતાની ખૂંપડીઓમાં ઝબ્બે થયાં હતાં.

પેંગના લડવૈયાઓ માટે આ બધાં હથુઈ ગયેલાં માનવોના આભાસ વિકરાળ બનીને આ બધાં ઇલાં કસરિયાંના રથુરંગ ઘોળતા હતા.

ત્યારે ચીંગ-કાંગ-શાન પર્વતમાળને લાલ સલામી ભરતી લાલ હરોળો લાલ સરદારોની આગેવાની નીચે ધેરો તોડીને દક્ષિણ તરફ દોડી જવા કમ્બર કસતી, હથિયાર સજતી હતી.

પાંચસો લડવૈયાને લઈને પેંગ નીંગકાંગ પર હલો કરીને ચાંગનાં લશ્કરોને રોડી રાખવા તૂટી પડ્યો હતો. બસો લાલ સંત્રીઓ ચીંગ-કાંગ-શાન પર્વતના ઘાટ પર ચોટી કરતા હતા. ઝી-માઈની સરદારી નીચે વધારે બવાયલાં અને મંબીર બીમારીમાં પડેલાં એક હજારની પરિચર્યા ચાલતી હતી. સુંગ અને કાંગ પોતાની ટુકડીઓ લઈને ચીંગ-કાંગ-શાનના ઘાટ રોકવા બડકાઈ ગયાં હતાં.

ત્યારે ૧૯૨૯ જાન્યુઆરીના ચૌદમા દિવસની માઠી મધરાત થઈ અને દક્ષિણ તરફ દોડી જવા ધેરો તોડીને ચીંગ-કાંગ-શાનનાં બધે કમાડ બોલવા પાંચ હજાર લડવૈયા પર્વત પરથી ઊતરવાના પોતપોતાના નક્કી રસ્તાઓ પર તૈયાર બિભા. દરેકને બધી હેન્ડગ્રીનિડો અને બોમ્બ વહેંચી આપવામાં આવ્યા હતા. દરેકને બધા પાછળ રાઈફલ લટકતી હતી.

પછી લાલ પ્રવાહો પર્વતના કયાનક રસ્તાઓ પરથી સરવા લાગ્યા. જ્યાંથી ઊતરવાની કષ્ટપના સરખી પણ મુશ્કેલ હતી ત્યાંથી ચૂપચાપ બનીને ચંપાતા પગ ગોઠવીને લાલ લડવૈયાની દારની દાર નીચે ઊતરી.

દિવસ ઊગે તે પહેલાં ચીંગ-કાંગ-ચાનની ઝૂલોટી વટાવીને દુરમનોની પહેલી ચોકીઓ ભેડવા લાલ સૈનિકો તૈયાર બિલા અને આર્થિતી કળકળાતે જાગેલી ચીંગની ચોકીઓ પર તૂટી પડતો લાલ ધસારો યુંગસીન નગર પર આગળ વધ્યો.

• યુંગસીનને ફરતા જમીનદારી જમ્યાઓ કોપી કીધા. જમીન-દારોના લકિયાઓ ખૂમરાણ કરતા દોડી રહ્યા. યુંગસીનનાં પાદરો પર નગારાં વાગ્યાં. યુંગસીન આગળ પહેલી ઉતાવળી લકાઈ લાતા લાલ લડવૈયા યુંગસીનનાં કામદારોએ ખેલી નાખેલાં કમાડમાંથી યુંગસીનની અંદર પેઠા. યુંગસીનની અંદરની ચીંગની ટુકડીઓ લકાઈના ક્રમમાં ગોઠવાયા પહેલાં અંદર-બહારથી કપાવા માંડી.

યુંગસીન પર અચાનક પડતી વીજળી જેવો લાલ ધસારો એક જ કળકારમાં આગળ વધ્યો. યુંગસીનનાં સેંકડો કામદારો વાંસ પર બનાજ અને લકાઈનો લૂંટાયેલો બોજ લઈને આ લાલ લડવૈયાની દરોળોમાં નવા જોડાયા. યુંગસીન આગળ બેઠાપણા ચીંગ ફાસીના જરડામાંથી નૂતન ચીનનો પ્રાણધોધ વહેવા લાગ્યો, ત્યારે ચીંગના લશ્કરવાદને ખજર પડી કે આ દલ્લો ભોંસ તોડીને દક્ષિણ તરફ દોડ્યો જાય છે.

એ દોડતા ધસારાનો સંહાર કરવાનાં સૂચનો ઉતાવળો દોળાં પણ લારે જ નીંગકાંગ ચેંગની સમશીર નીચે પહોંચેલું. નીંગકાંગ પર અચાનક અંમામ શરૂ થયો હતો.

એક એક અડવાડિયું વહી ગયું ત્યારે લાલ ધસારો કાલ ધૂમકેતુ જેવો દક્ષિણની દિશામાં આગળ ધપતો જતો હતો ત્યારે

નીગકાંગ નગરમાંથી પેંગ ચોંગ-કાંગ-શાન તરફ પાછો હડતો જતો હતો.

પણ એક અકવાડિયાથી ચોંગ-કાંગ-શાન પર ત્રણ વિમાનો આગ ને લોખંડ વરસાવ્યા કરતાં હતાં. એક અકવાડિયાથી ક્રીઆન નગરથી આવેલું ચાંગલું લશ્કર ચોંગ-કાંગ-શાન પર્વત પર ચડતું પોતાનાં મડદાંના ઢગ પરથી ઠેકી જતું જસો લાલની સમશેરો પર લોહીની છોળો ઊરાડતું ચોંગ-કાંગ-શાન પર પહોંચી ચૂક્યું હતું.

અને નીગકાંગ તરફના રસ્તા પર યમ્પિ પેંગ પણ ચોંગ-કાંગ-શાન પર્વત પર પાછો ચડતો હતો. એની આંખ સામે પર્વત પર ચૂતેલા એક હજાર આગરો અને ધાવસો ઊભરાતાં હતાં. એના કાનમાં સુંગ તથા કાગ અને ઝી-માઈની દુકડીઓના રણસવકાર અપડાતા હતા.

ત્યારે ચોંગ-કાંગ-શાનના ક્રીઆન તરફના રસ્તાએ પર મરણિયાં બનીને બેઠેલા જસો ચોદાઓ પાછા હડયા અને મરણ પામતા લડતાં લડતાં અને દરેક ડગલે દરેક પત્થર પર પાળિયા રચતા રચતા પોતાની મુખ્ય જાવણીમાં પહોંચીને લડતા હતા. પર્વત પરનાં એમની આસપાસનાં આઠે ગામ સળગી ગયાં હતાં. પર્વતની ગોદ-માંનું ચાર્લીંગ રાખ, લાંગાર અને મઝાંઓથી જવાયલું પજી હતું.

અને છેવટે એ બધાં પર પણ મહાસંહાર બિતરી પડ્યો.

ત્યારે પેંગ હિતાવળો હિતાવળો ચોંગ-કાંગ-શાન પર ચડતો હતો. પણ ત્યારે પેલા જલ્લાદો આ વિકરાળ પર્વતના ખડેર પરથી, સળગતાં યજ અને આવાસો મૂકીને નીચેનાં મેદાનો પર બિતરતા હતા. પર્વત પર ચડતા પેંગ પાસે હજારો લાલવાઓ અકવાઓ સાંભળતા ચોંગ-કાન-શાનના મારા બાગી ગયા હતા.

ત્યારે પેંગ પર્વત પર ચડ્યો. સુંગના કામદાર લાલવાઓએ જમાવેલાં અને ચલાવેલાં યજો વૂટી ગયાં હતાં. વૂટી ગયેલાં

યત્રોમાં કામદારોનાં અંગ બરાઈ ગયાં હતાં. એ યત્રોની પકડની ભીંસ લગાવીને કામદાર શબો પડ્યાં હતાં. એ એના જીવતા રહેલા દોઢસો ચુનંદાઓ સાથે આગળ વધ્યો. લશ્કરી તાલીમ-જાવણી મડાઓ અને પત્યરોનો ઢગ બની ગઈ હતી. એ બેગાકો બનીને આગળે અને ધવાયલાંની જાવણી તરફ દોડ્યો. આખી જાવણી પર એક હળદરનાં ચૂંથાઈ મથેલાં શબ સસવતાં પડ્યાં હતાં. જાવણીની દીવાલો તૂટી પડી હતી. જાવણીમાં વીખરાયલી પડેલી લાશોની કોઈની આંખો ઊતરકાઈ ગઈ હતી, કોઈનાં પેટ ખૂલી ગયાં હતાં, કોઈ કબજા પડતા ડોળાના ચિત્કાર હજુ ય એવા જવાનક હતા. સીએનાં કપાઈ ગયેલાં સ્તન અને ચિરાઈ મથેલાં અંગોવાળાં નગ્ન શરીરો પીંખાયાં હતાં.

જાવણીના ચોકમાં એ ઉતાવળો છલંગ દઈને દોડ્યો. જાવણીની આયાઓ અને લાલ સંત્રીઓ અહીં હેલી લકાઈ લડ્યાં હતાં. અહીં ત્રી-માઈને પકડીને નગ્ન કરીને એનાં સ્તન કાપવામાં આવ્યાં હતાં તો ય જેવી જીવનભરમાં હતી તેવી જ આ લાલ ગજઅંદીની મુક્કી દેહલતા પરના ચહેરાની છબી અણનમ હતી. મક્કમતામાં પ્રિયાયલા હોઠવાળી અને સળગતી આંખો વાળી એની ભરમ અનુસંધાયલી અને અફર હતી. એની પાસે જ હાથે માથે ગળડીને પાટકા જેવા પહેલા મુંગનું શબ હતું. એના હાથની પકડમાંનો લાલો બાલો હાથની મુક્કીની મડાગાંઠમાં હજુ ય જકડાઈ ગયો હતો.

ત્યારે પેંગ જેવા પેંગને પમથી માથા મુઠી કંપ થયો ત્યારે પેંગના દોઢસો લડવૈયાના હોઠ મડાના હોઠ જેવા ઠંડા થઈ મથા. ત્યારે આ વિરાટની મોતપચારી પરથી ચંપાતા પત્ર ચરચરતા બન્યા.

ત્યારે શિયાળાનો છરીની ધાર ધસતો પવન આ મરજા અંક પર વાતો હતો, ખંડિયેરમાં ખખડતો હતો, મરેલાં પરનાં

કપડાં કે વાળની લોને હલાવતો મોતને દટાળતો હતો ત્યારે એક સળવળતા દેહ પર નમી પડતો પેંગ ચીસ પાડી ઊડતો હતો:
 'કાંગ...કાંગ, તું જીવે છે કે હું...ખોટો છું...હું જીવું છું કાંગ ?'

અને રમશાનમાંથી મહું નગી ઊઠતું હોય તેમ લોહિયાળ લોટા સંકલતી કાંગ બેઠી થઈ, 'હું' માયા પર પવાઈને પડી અને મારા પર આ શબ્દ દંકાયાં. પછી હું પડી રહી પેલાઓ ગયા ત્યાં સુધી...હું જીવું છું, પેંગ, આપણા સુ-માઉના લાલ ધૂમકેતુને કદમે કદમે પહોંચી જવા...' બોલતી કાંગની આંખે અધારાં આવ્યાં.

લાલ ધૂમકેતુની જિંડતી અગ્નિજાળ

૧૯૨૬ના જાન્યુઆરીના આખરી દિવસનો પૂનેમનો ચંદ્ર દક્ષિણ કીઆંગસી પ્રાંતના નાનાનકુ નગર પર ચડતો હતો. નાનાનકુની અંદરની સરકારી ચોકીએ ધસી આવતા લાલ ધૂમકેતુની ઉવટની ખબર કઢાવતી પહેરા જરતી હતી.

‘પણ ધસી આવે છે તો પસાર તો થશે જ ને!’

‘હાસ્તો આપણા આંગ-કાઈ-શેકનાં, એ લાલ ડાકુઓને ઓતરાતા આવતા લશ્કરે આ વખત તો...’

‘આ વખત તો અહીં સુધી એમને જીવતા નહિ પહોંચવા દે એમ ને!’

‘એમ જ પણ...’

‘શું!’

‘જાણે ધરતીકંપ થયો...એ તો મને સ્વપ્ન આવેલું.’

‘તો એમ કહો ને પણ એવાં સ્વપ્નો સારાં નહિ.’

‘એટલે તો મારું દિલ આજ સવારનું ધક્કનું જ જિંડું છે.’

એવી નાનાનકુ નગરના વેપારી ખંડમાં નગરના આગેવાન વેપારીઓ મિત્રા કરતા બેઠા હતા ત્યારે કંઈ ધાંધલ જોવા સંજાયાયું.

અને વેપારીઓની મંડળી એક પછી કાન માંડતી બીજી પછી સમગ્રી આગળ ચલાવી રહી ત્યારે તેમનાં એક બોલ્યો, ‘જાણે અમરતો અવાજ પણ અમરતો મારે છે.’

‘સમય એવો કપરો આવ્યો છે ને ! એનાં બધાં યે માન-
વાકન સંભળાવા માંડ્યાં છે. મારા ઘરની મરઘી આજે સવારના
પહોરમાં જ કાગડા જેવો અવાજ બોલતી હતી લે! માનશે !’

અને એક મોટો અવાજ ધડકી ઊઠ્યો. ‘અંદુકાના ગોળીઝાર
બરાબર વેપારી ચોકમાં સુસવતા સંભળાયા. અને એક જાણુ
ઉતાવળો બહાર દોડીને અંદર આવ્યો, ‘એ આવી પહોંચ્યા...
દેખો તો !’ અને આખું વેપારી મંડળ માથા પર બરફના કુંઝરા
પડતા હોય તેવું ઠરી ગયું.

નાનાનકુ પડ્યું હતું. ચા-માઉની લાલફોજ નગરનો કબજો
લેતી હતી. વેપારી મંડળની ઈમારત પાસે લાલ લશ્કરની એક
ટુકડી આવી પહોંચી હતી.

પછી એ ટુકડીનો આગેવાન ખીજ સાત સૈનિકો સાથે
ઉપલા ખંડમાં આવ્યાં અને વેપારીઓની ગોળમેજી પર સંગીન
ધરતો બોલ્યો, ‘શુ ચાલે છે ?’

‘ચેમ્પર ઓફ કોમર્સની મીટિંગ...’ ધૂજતો જવાબ બોલ્યો.

‘તમે બધા અહીં જ રહો...અમારા ખીજ ફરમાન સુધી.’

અને પછી થોડી જ વારમાં ખીજું ફરમાન આવી પહોંચ્યું.
એક સંગીન પર પરોનાયેલો કાગળ ચેમ્પરની સજાને ધરાયો. એ
કાગળમાં લખ્યું હતું, ‘નૂતન ચીન ધડવાની લોકકાન્તિના ફાળામાં
નીચેની વસ્તુઓ હાજર કરો.’

‘હુ-માઓ, કુ ચી !’ બોલતો વેપારી મંડળનો પ્રમુખ ઊભો
થઈ ગયો, ‘જે માગે તે આપતું જ છે...કબૂલ છે, કબૂલ.’

અને લાલ લશ્કરના ઉતારામાં ક્રાન્તિના ફાળા ઠલવાયા.
નાનાનકુની સરકારી કચેરી સજગી ઊઠી. નાનાનકુનું કારાગાર
ખૂલી ગયું. નાનાનકુનાં કામદારો અને વિદ્યાર્થીઓની એક મોટી
રેલી બરાઈ.

નાનાનકુના ચાણાનાં ચોકમાં લાલ કંડે ફરકી ઊઠ્યો નાનાનકુના સભાચોકમાં હાજરોની મેલની ઊભરાઈ ગઈ. લાલ લશ્કરનું પ્રચારખાતું પોતાનું કામ કરવા લાગ્યું.

વિશાળ સભાચોકથી થોડે દૂર મેદાનમાં નાનાનકુના બધાં વેપારીઓના અશીશુના જથ્થા ઠલવાયા અને નાનાનકુ પર અશીશુની હોળી સળગી ઊઠી.

પછી નાનાનકુનાં કામદારોમાંથી લાલ તરુણો આગળ આવ્યા અને પોતાની લાલ લશ્કરની ટુકડી જનાવીને આ ક્રાન્તિની કૂચમાં જોડાયા. પછી નાનાનકુ પર આવેલો વા-વટોળ ચાલી નીકળ્યો. ત્યાર પછી આ લાલ કંઠાવાનનાં મીઠાં સ્વમોથી કંપી ઊઠતી શ્રીમંતોની સુવાળી સેલે પર એક આખી રાત સુધી ઓથારો આળેટયા કર્યા અને પછી બીજા દિવસની સાંજે લાલ ધૂમકેતુની પાછળ પડેલી ચાંગની ફતારો આવી પહોંચી ત્યારે તેમણે સામ્યવાદનો જલહી ચેપ લાગી જાય તેવાં થોડાંક જુવાનોને પકડીને લાલ લશ્કરને સાથ આપવાનો આદેશ જાહેર કરીને વીધી નાખ્યા અને પછી અશીશુના બધાં કોઠાર સળગારી મૂકવા માટે લાલ લશ્કરને ગાળો દેતા ચાંગના મારાઓ આખી રાતનો આરામ કરવા લેટી ગયા.

ત્યારે દોડતી કૂચ કરતો લાલ ધસારો આગળ ને આગળ વધતો જમીનદારીને ખતમ કરતો લાલ ક્રાન્તિનો પ્રચાર કરતો નૂતન ચીનની સળગતી તરવીર જગવતો હતો. ત્યારે સુ-મૌ લાલ ફોજની આગલી હરોળો દક્ષિણ કીઆંગસીના બરફથી ઢંઢાયલા પર્વતોની તળેટીઓ પર પહોંચતી હતી. એ તળેટીઓમાં પથરાયેલાં સેંકડો ગામડાંમાંના માટીના રાફડા જેવાં કિસાન-ધરખારમાં નૂતન ચીન જગતું હતું. રાફડા જેવાં માટીનાં ધરનાં કમાડ ખૂલતાં હતા. કિસાન નરતારીઓ અને બાળક-બાળકીઓ

આ લાલ તારક પર તાડી રહેતાં લાલ ઝંઝાની સલામી ચીખતાં જમીનદારીનો નાશ દેખતાં અનેક યુવોના અધારા કારાગારમાંથી બહાર ડોઝાઈને એક પળવાર જનજીવનની ક્રાન્તિકારી ઝંખી કરતો ગામનાં પાદર પર, ગામના ચૌદા ચકલા પર, ગામના રસ્તાઓ પર ઊતી પર ધાવતાં બાળકો સાથે કે ખાંધ પર ચઢેલાં બાળકો બાળકોને અજબ જેવું બતાવતાં હોય તેમ કિશાન નરનારીઓ ઉતાવળા બનતા અનુરાગની અમીસરી નજરો જીલકાવતાં રહેલો સાત ધરતાં કહેતાં હતાં, 'નીમીલા.ન.કાન-ધ્યો મા.'

સૈકાઓથી આવ્યાં સેંકડો ગામો પર જમીનદાર જલિમ અરીષ્ટ અને ચોખાના કર ઉધરાવતો, વેક કરવા મજૂરો મામતો અને વિલાસમાં જરવા તથા વાસીદાં વાળવા લુલાન છોકરીઓ માગતો બેઠો હતો. એ જલિમની જલિમિપતના નાશનો પડો બજવતો આજે પહેલો લાલ માનવ એમણે દેખ્યો હતો. જમીનના રાક્ષાઓમા યુગ યુગથી જકડાયેલાં જીવનનાં કસેવરોમાં પહેલી વાર પ્રાણુની ચિનગારી ચમકતી હતી, પહેલી જ વાર નજર પૂલતી હતી અને પહેલી જ વાર એ માનવનું ધડકતું દિલ દિલગી રટતું હતું, 'જમીનદાર જલિમ નાશ હો.'

અને પછી આ લાલ ઝંઝાવાત એ ખરકથી ઢંકાયેલાં ચિખરોને ટપી જવા પર્વતોમાં અસોષ થતો હતો. કીર્ચાંગસીની દક્ષિણની પર્વતમાળાની પેલે પાર જવા લાલ ધસારો બધાં જાપખાનાં, તંબૂઓ, ખોરાકો તથા આયુધોનો રસાલો જરીને પર્વતોની ડાયામાં પરવરતો હતો.

ત્યારે મુસાફરીનો સૌથી વિકટ વખત ચડે ચયો. સામાનથી લલપલાં ટંકુઓ, ઘોડે ચઢેલાં ઘવાયેલાં અને આગ્નરો, તંબૂઓ અને મંત્રો તથા આયુધો લઈને બને તેટલી ઉતાવળે આ લાલ ઘોડાપૂર ધૂધરદૂં આગળ વધ્યું. પર્વત પરથી ઠારી નાખે તેવા

પવનના મુસવાટાં તથા ચાંચક, મચ્છર અને ખીર્ન અનેક જંતુઓએ આ લાલ યોદ્ધાઓ પર મારો ચલાવ્યો.

બધાં શરીરો ઊઝરડાઈ ગયાં. શરીર પરનાં વસ્ત્રો ઠંડી રોકી શક્યાં નહિ. વિકટ માર્ગે પરથી લોહી ઝરતા ખુદ્ધા પગ સૂકી જવા લાગ્યા. ધવાયલાંઓના ધા પાછા તાજાં થયા.

તો ય પર્વતમાળાને અંત આવ્યો નહિ. અનંત સમયના પર્વતવાસીઓ જેવા પડછાયા આગળ ઢસડાયા. સુ-માઓ જેવા મહા-સેનાનીઓના ખુદ્ધા પગે બાંધેલાં ચોથરાં લોહીથી ખરડાયાં. બચકરે ખીમારીમાં લવતાં આત્મરો પોતાને મરણ માટે છોડી જવાની જકે પકડતાં બોલ્યાં, 'અમારો બાર દુળવો કરો ને જીવવાનો ખપ કરો.'

'ના, ના.' મરણના છેલ્લા શ્વાસ સુધી આપણે સૌ સાથે જ રહેવાના અને સાથે લડવાના.' બોલતા લાલ સરદારો પોતાના રસાલાની વિરાટ પગલી પર પ્રાણ સાચવવાના દિવાસા ફેલા પર્વતોની પેલી વાર નીકળી જવા ઉતાવળા થયા.

એવા ત્રીસ દિવસ વહી ગયા. એ ત્રીસ દિવસ પાછળના ખીર્ન ત્રીસ દિવસમાં રોજ રોજ લડાઈ લડતો, શહીદોની કબર રચતો, લાલ ઝંડાની સલામી ભરતો, ઇન્ટર નેશનલનો રજુલલકાગ ગાતો લાલ ઝંડાવાત જમીનદારીને ખતમ કરતો, રસ્તે રસ્તે, ગામેગામે અને નગર નગર પર બૂગિયો ખજવતો નૂતન ચીનની છબી ફેતરતો બયાનક પર્વતોને ટપીને બહાર નીકળ્યો.

ત્યારે એની આગાહીનાં ગ્યુતૂરના પડખા સાંભળતી જાલિમ જમીનદારી જીવ લક્રિને બાગી જતી ચરચરતી જખાન પર વલ-વલતી રાક નાખતી હતી, 'બચકરે લાલ માનવો આવી પહોંચ્યાં છે જેમને મરણની ધાક નથી અને જે જિલ્લુલ લાલ હોય છે !'

એવા ૧૯૨૬ના ફેબ્રુઆરીના આખરી દિવસો ટાપોટે લગે વહેતા હતા. ટાપોટેને આંતરીને રાંગ-કાઈ-રોડનાં લરકરો આ લાલ

લશ્કરનો સંહાર કરવા બેઠાં હતાં. ટાપોટેની પાછગના જન-
પ્રદેશનાં કિસાનો આ લાલ વિરાટનું ધ્યાન ધરીને જમીનદારી
ખતમ કરવાની રાહ પર અધીરાં બન્યાં હતાં.

અને ઇતિહાસમાં મચ્છર બનેલો ટાપોટેનો સંગ્રામ ફેશ્ત-
આરીની આખરી રાતે ખુલ્લો મુકાયો.

ટાપોટે પરે જમા થયેલાં જમીનદારોનાં સ્વપ્ને બિડી જવા
લાગ્યાં. ટાપોટે પર પહોંચેલાં ચાંગનાં લશ્કરોએ આવા મરણિયા
લડવૈયા પહેલી વાર જોયા. સેંકડો મરજવાએ ટાપોટે પરની તોપોને
ઠારી નાખવા મોત પર છલંગ ભરી. ટાપોટે પરનો ચાંગનો ફાસો
ખેરવિખેર થયો અને ટાપોટેની પીઠમાંથી હતાં તે હથિયાર ધરીને
કિસાનજૂથો જીવનમરણના જંગ ખેલવા અધીરાં બનીને તૂટી પડ્યાં.

એક દિવસ અને એક રાત બાર મંગ્રામ ખેલીને ટાપોટેનો
મોરચો લાલજંડા ફરકાવી રહ્યો. ટાપોટેના મોરચા પર ચાંગના
બાગી છૂટેલા મારાઓનાં હથિયારો મળ્યાં.

પણ ટાપોટેના સંગ્રામને પાર કરી જવા પાંચ હજાર લાલ
લડવૈયામાયી બે હજાર રણુમાં પડ્યા.

અને ટાપોટે પર લાલનાં ઓવારણાં લઈ ને હજારો લડાયક
કિસાનો આવી પહોંચ્યાં. ટાપોટેની રણુમુખિ પર ખોદાયેલી લાંબી
કબરોમાં સૂતેલી લાલ શહાદતને સલામો ભરીને, લાલ દીકરાઓને
અંજલિ દઈને કિસાન માતાઓએ કબરોને ફરતા લાલજંડા રોપતાં
પોતાના દીકરાઓને લાલ લશ્કરમાં દેવા માંગ્યા.

ટાપોટેના રમથાન પર જીવનનો જંકાર વિરાટ માનવને
જગાડી રહ્યો. ટાપોટેના રણુમેદાન પર પોટેલા પાણિયાના થપથ
લેતી લાલ સમશેરો હવામાં વીંઝાઈ. નૂતન ચીનને ચીનની ધરતી
પર રોપ્યા વિના હથિયાર હેઠે નહિ મૂકવાની આજુ લેતી વિલગી
ટાપોટેના હવામાન પર ફરતી ઊડી.

લોક-વિરાટનું સળગતું નગર

સારે બાકીના ચીન પર લોક-નિગર પર આધાર નેત્રી ચાંગ-લશ્કરવાદ ઊભો હતો. એણે ચીની લોકના પ્રાણ રખા હતા. એણે ચીની દિલ પર ખૂની પંતે બરાવી દીધો હતો.

ચીન દેશ પર એ ય એક કાળ હતો. નવાજૂના વિમલભોજ એ લશ્કરવાદના પૈશાચિક પડછાયા બન્યા હતા. ચીન પર બેઠેલા અમેરિકા, અમેરિકા અને જાપાની શાહીવાદ એ લશ્કરવાદની પીઠ પર પલાણીને ચીની જનતા પર શોષણ કરવાની દીગેશનની વસાહતો બાંધીને બેઠો હતો.

એવા ચીન પર બેઠેલા શાહીવાદી બર્બરો ચાંગ-લશ્કરવાદને લોન ધીરતા હતા, હથિયાર સજતા હતા.

અને ચાંગ-લશ્કરવાદ રોક એકસએકબીજા અને ચોખા, બંદૂક તથા કરજારનો વેપાર માંડી રાજ કરતો હતો.

એ લશ્કરવાદ જનતાનો મુંઢાર કરતો હતો પણ 'આખો એશિયા અમારે માટે' એમ કહેનારા શાહીવાદનાં સ્થાનિકો પાસે ગોઠણકર થયો હતો અને એમની સેવામાંથી તોપગોળાના મેલ અને નફાખોરીની બદબોની સુવાસ સૂધતો ચીની જનતાને શાહીવાદના અપરમાર્ગ હોખતો લાલ બનેલી ચીની લોક-જનતાની હાથપુનિરટ રાજકારણનો સંહાર કરી નાખવાની હક લાઈને અમ-માનવોનાં રાખના ગંજ ખડકતો, નગરો પર કતલ મચાવતો

આમમાંઓને સળગાવી મૂકતો ગડિાતૂર બનીને નીકળી પડ્યો હતો. એવા ચાંગ-કાઈ-શેકના લશ્કરવાદ નીચે કચડાયેલા પહેલા હુનાન ખાંતના પૂર્વ છેડા પર લીલીંગના ખાલિયા કામદારો અસહ્ય બનતા જાલિમ રાજ નીચે સળવળતા હતા. લીલીંગથી દોકતી, પીંગસીઆંગનાં રેલ્વે કામદારોમાં પણ સળવળાટ શરૂ થયો. ત્યાં બબ્બે વાર લાલ તારક આવ્યો હતો. સોવિયટોને લોકનાદ ગાળ્યો હતો અને પાછો જનતાના લોહીમાં ડૂબી ગયો હતો. આજે ફરી વાર એ જ પ્રદેશ લાલ સરદાર પેંગની હાકલથી ગાજી ઊઠ્યો.

પેંગની દિલચાલ સત્તરહજાર રેલ્વેકામદારો, ખાલિયા તથા કિસાનોનું લાલ લશ્કર જમાવીને જુલાઈની અધવચમાં નિરધાર પડતી હતી, ‘આપણે હુનાનના પાટનગર ચાંગ-શા પર ચઢીએ છીએ.’ અને ચાંગ-શા નગર પર સત્તરહજારનું કટક નીકળ્યું. સત્તરહજારે કુહાડીથી માંડીને તે રાઈફલ સુધીનાં અને મોટી શિલાથી માંડીને ઝોનેડ સુધીનાં આયુધ સંભાળી હતાં. એ લોકકટકમાં જુવાનો હતાં, વૃદ્ધો હતાં અને ધાવતાં બાળકોવાળી માતાઓ પણ હતી.

એવા લાલરંગી લોકકટકની વાત સાંભળીને હુનાનનો ચાંગ-કાઈ-શેક નીમેલો વિગ્રહખોર સૂઓ હો-ચીન પોતાના મહાલયના રંગલવનમાં અશીલુની હોહલી ફૂંકતો ચીની છોકરીઓના નમ નાચ નીરખતો ચકતૂર બનેલો અટ્ટહાસ્ય કરતો હતો. એના ગોઠણુ થંપાળતી એક તરુણીને એ સમજાવતો હતો, ‘આપણી પાસે સ્વહજારનું લશ્કર ખડું છે. તેની સામે આ સત્તરહજાર મજૂરિયાં એમનું મોત માગવા આવે છે, હી...હી...’ અને પછી એણે એ દોકતા આવતા લોકકટકની જાણ કરતો લાંબો તાર એના સર-મુખત્યાર ચાંગ-કાઈ-શેકને કર્યો અને તાકીદથી નવું લશ્કર, દારૂ-ગોળો નાણાં તથા આયુધો મંગાવ્યાં.

અને પછી એણે ચાંગ-શાના શ્રીમંતો પાસે લાંબો કોલરો

માગ્યા, અને તે પોતાના નામે શાંગદાર્ઠની વસાહતોમાં જમા કરાવી દીધા.

અને ભુદાર્ઠના ત્રીજા અડવાડિયે સત્તર હજારનો સામનો કરવા હો-ચીનના સાઠ હજારની પાંચ રેન્જિમેન્ટો રવાના થઈ ગઈ.

પથુ પાચમે દિવસે બે રેન્જિમેન્ટો જેટલા સૈનિકો પાતા-આખડતા પાછા આવ્યા અને ચાંગ-શામાં પેડા અને બોલ્યા, 'અમારી પાછળ પડેલો લોકભુવાળ ચાંગ-શાથી ચાલીસ, સી (લગભગ પોણે માઈલ) દૂર છે, અને લુંગલીચી આગળ પડાવ નાખીને ચાંગ-શા પરની ચક્રાઈનો બ્લૉક રચે છે.'

અને ગર્જના કરતો હો-ચીન, ઘોડે ચઢ્યો. હતું એટલું બધું લશ્કર લઈને એણે લુંગલીચી તરફ મારી મૂક્યું. ઘોડે ચઢેલા હો-ચીનની આગળ મોખરાની એક ડિવિઝન પહેલો હલ્લો કરવા દોકતી હતી.

'એ આખી ય ડિવિઝન લાલ લશ્કરને મળી ગઈ છે.' હો-ચીને આઘાત પામીને હાંક ખાધી અને એક જ પળમાં પોતાનો બ્લૉક મદલી ઘોડાની લગામ ધરણથી ખેંચી.

અને એની પાછળ પડેલા લાલ લશ્કરના વેગ કરતાં હો-ચીનના ઘોડેસ્વારો ઘણું દોડ્યા.

ત્યારે ચાંગ-શાનાં સાઠહજાર કામદારોએ નવાં યુનિફોર્મો સ્થાપી દીધાં હતાં. ચાંગ-શાસીએ નીમેલા જાસિમ જોખરાને દાર કપાં હતાં. લાલ લશ્કરને માનપત્ર આપવાની બધાં કામદારોની આગેવાન કમિટી ચૂંટી શકી હતી.

અને ત્યારે ચાંગ-શાનાં થીમતો ગરીબોનાં ફાટ્યાંતૂટ્યાં કપડાં પહેરીને ગરીબ જેવાં દેખાઈને ભાગી જતાં હતાં. ત્યારે ભાગી જતાં ભદ્રોમાં હો-ચીન અને તેના અમલદારો પથુ હતા.

પછી સાઠ હજાર કામદારોએ લાલ લશ્કરનું બહુમાન ક્યું.

ચાંગ-શાના રસ્તા પર ચેંગની ટુકડીઓ ફરતી થઈ ગઈ. ચાંગ-શાનાં પોલાદી કમાડો ચેંગને આવકારતાં ખૂલી ગયાં.

ચાંગ-શાની સરકારી કચેરીઓ પર લાલ સૂત્રીઓના પહેરા બેઠા. ચાંગ-શાનો વહીવટ ચાંગ શા નગરને પાંચ વિભાગમાં વહેંચી રહ્યો. પાંચ વિભાગે ચોતપોતાની વિભાગીય સોવિયટ ચૂંટી કાઢી. ચાંગ-શાની જ સોવિયટોએ ચોતાતુ લશ્કર ચૂટી કાઢ્યું અને ચાંગ-શાના શ્રમમાનવની લાલ ફેળે નગરનો કબજો લીધો.

ચાંગ-શાની પહેલી વારની લોકસરકારે સરકારી કચેરી પર લાલ ઝંડો ફરકાવ્યો, સરકારનાં દફતરો અને અપ્રીયુના બંડારો-સળગાવી મુકાવા. પછી ચાંગ-શાના લપાનક કારાગારનાં કમાડ ખૂલી ગયાં. સાંકળે બંધાયેલાં અને યાતનાગારોમાં સડતાં કલેવરોને મુક્ત કરીને તેમને નવકાષીને તેમનાં માનમાં મીઠાપાનીઓ આપવામાં આવી, અને પછી ચાંગ-શા પર હત્યાકાંડ ચલાવતા એ કારાગારને સળગાવી મૂકવામાં આવ્યું.

ચાંગ-શાને ઊંડીને જાગેલા જાલિમોએ કદપનાની લખંકરતાના લવારા કરતાં કહ્યું, 'આપણી બધી સંસ્કૃતિ લાલ લૂંટારુઓએ સળગાવી મૂકી છે.'

અને ચાંગ-શાની કાળોતરી સંસ્કૃતિને ચાંગ-શાના શ્રમ-માનવોએ અમિદાદ દઈ દીધો.

પછી ચાંગ-શાની લાલ ટુકડીઓએ નગરનરમાં ખુલ્લો ફૂંકો પડો મગવ્યો.

'ચાંગ-શાના લોકમાનવો...તમામ ઉંમર લાવકો ચાંગ-શાની સોવિયટ સરકારની પહેલી બેઠકમાં આવી પહોંચો અને સોવિયટ સરકારની જાહેરાત ઘડો.' એવી ચાંગ-શા નગર પર ૧૯૩૦ના જુલાઈની ૩૦મી તારીખની જાહેરાત ચાંગ-શા નગરનાં નરનારી-ઓને સરકાર બનવા બોલાવી રહી.

ચીન આખા પર એક શેમાંચ ખડો થયો. ચીની નગરોએ ફેન્ટન ક્રામ્યુનનો વિરાટ આકાર ચાંગ-શામાં જાગી ઊઠતો દેખ્યો. ચાંગ-શા પર લોકશાસનનાં ચોખડિયાં ગાજી ઊઠ્યાં.

ચાંગ-શાની જનતાએ પોતાની સરકારના પાંચસો ડેલીગેટો મૂક્યા. પાંચસોની જનમંરથાએ પેંગને પ્રમુખ બતાવ્યો. ચાંગ-શાની લોકસરકારનું લાલ નિશાન નામનું દૈનિક બીજા દિવસથી શરૂ થયું.

સૌક્યો અને ડુંગરની પર્વતમાળમાં એઠેલી ચુ-માઉ લાલ ફાજનું પ્રતિનિધિ મંડળ ચાંગ-શાની સરકારને લાલ સત્તામી એનાયત કરવા હાજર થયું. ચાંગ-શાની સોવિયટ હુતાતનાં લોક ભેગ નીચેની જાહેરાત કરી.

‘ચીન આખા પરથી, શાહીવાદી વસાહતોને ખતમ કરવાની, અસમાન સંધિઓને અંત લાવવાની, એકરૂઢ ટેરિટોરીઆલિટીને રદ કરવાની તથા ચીન પરનાં તમામ પરદેશી લશ્કરોને પાછા ધકેલી દેવાની નીતિને ચાંગ-શાની સોવિયટ સરકાર અખસાર કરશે.

‘તથા શાહીવાદની ચીનમાંની તમામ બેન્કો તથા ઉદ્યોગોને જપ્ત કરવામાં આવશે અને આખા ચીનને એક કરવા તમામ પ્રજાકીય એકમોને સ્વનિર્ણયનો હક્ક આપવામાં આવશે. શાહીવાદના ખાધિયા જેવા ક્યોમીનટાંગના ચાંગ-કાઈ-શેકની સરમુખત્યારીવાળા શાસનનો અંત લાવવામાં આવશે અને અખિલ ચીન સોવિયટ સરકારની સ્થાપના કરવામાં આવશે. ચીન પર બાક કલાકનો મજૂરીનો દિવસ, તથા ઉદ્યોગોનું રાષ્ટ્રીયકરણ અને સામાજિક માલિકીનો તથા જમીનદારીનો નાશ કરી તમામ જમીનો જાતબેદુતો અને સંનિકાને વહેંચી આપવામાં આવશે તથા ચીનની જનતાની સરકાર જગતની અગ્રગણ્ય સરકારો તથા રૂસની સોવિયટ સરકાર સાથે સમાન બંધુભાવનો રાજકીય સંબંધ બાંધશે.

‘ચીનની સોવિયટ સરકાર યુક્તમતાધિકાર પર તમામ રાજકીય વહીવટનું બંધારણ ધારી.’

એવી ચાંગ-શા નગર પર ચીની લોકની સમશેર ધરીને ચાંગ-શાની સોવિયટનો અમલ શરૂ થયો. કામદારોનાં મુનિયતો શરૂ થયાં. કામદારોની લાલ ફાળે હથિયાર સજ્યાં અને ચાંગ-શાની લાલ ફાળના સાઠ હજાર લડવૈયાઓએ હો-ચીનના મહાલયમાં લાલ લશ્કરની સંસ્કાર કલ્પ ખુલ્લી મૂકી.

ચાંગ-શાની સોવિયટ સરકારીની ક્રાન્તિકારી દ્રીઘ્યુનલની બેઠક સામે ત્રણસો અપરાધીઓને ખણ કરવામાં આવ્યા. એ અપરાધીઓમાં લોક પર ધાતનાઓ ઉતારનાર ધાતકી અમલદારો હતા, લોકને ભૂખે મારનારા કાળા બજારિયા હતા, કિસાનો પર અત્યાચાર ગુમારનારા જલિમ જમીનદારો હતા. એ અપરાધીઓમાં હુનાન પ્રાંતના ગવર્નર હો-ચીનનો નાનો ભાઈ પોતે હતો.

લોકઅદાલતે એ ગુનેગારોનો ન્યાય ચૂકવ્યો અને પાંત્રીસ જલિમોને વીંધી નાખવામાં આવ્યા.

આ અદલત ઈન્સાફનો લોકઆગેવાન રેલ્વે કામદારોમાંનો એક બીજા ગુનેગારોનો ચુકાદો આપતો બોલ્યો, ‘ક્રાન્તિવિરોધી ગૃહસ્થો! આજે સૈકાઓથી કામદાર કિસાનોનાં ખૂની શોષણ કરીને જલિમો બનીને, ચીની માનવતા પર પીકનો રચીને, તથા તેમનાં અપમાન કરીને ધિક્કારવાળું જીવન જીવવાની તમારી ધાતકી ટેવોને સુધારવાની તક આપીને તમને છુટા કરવામાં આવે છે.’

અને પછી ક્રાન્તિવિરોધી ગુનેગાર ગૃહસ્થો આ શ્રમમાનવોની ઈન્સાફી અદાલતનો આજાર માનતા રવાના થયા.

અને પછી ખોરાકી ખાતાના સોવિયટ વડાએ આખા ચાંગ-શાના ખોરાકનો જથ્થો કબજે કર્યો અને ચોખા, મીઠું તથા તેલની કિંમતો અરધી થતાડી નાખી તથા રેશન નક્કી કરી દીધાં.

અને ચાંગ-શાનાં દવાખાનાં, દુકાનો, શાળાઓ ફરી વાર ઊઘડી ગયાં. ચાંગ-શાની લોકકચેરીઓ લોકવહીવટથી ધમધમી ઊડી. ચાંગ-શાનો લોક-ન્યાય સમાન ધોરણ પર ચડે થયો. ચાંગ-શાના સાક હજાર લાલ લડવૈયાની તાલીમ ચડે થઈ. ચાંગ-શાના લોક-સંત્રીઓ દિવસરાતભર પહેરો કરતા, ચાંગ-શાની દીવાલોના ખૂરજ પરથી લાલ ઝંડાની છાયા નીચે લોકરાહજરીની સંગીન સમાલતા ચાંગશાની બંધી દિશાઓમાં ચાલાક નજર નાખી રહ્યા.

ચીન પર ઊઠેલા એ એક જ લાલ નગરની લોકતસ્વીર નીચે ચીનની જૂની દુનિયા આઘાત પામીને ધડકી ઊડી. એ લાલ નગર પર વાગતાં લોકચોધડિયાંથી ચીન પર બેઠેલા અંગ્રેજ અમરિકા શાહીવાદી ખાંધિયા ચાંગની નાનકોંગની ગાદી ધૂંચી ઊડી. ચડબડી ઊઠેલો ચાંગ ગુસ્સાથી સળગતો ચાંગ-શાનું વેર લેવા આખા ચીન પરના તમામ નગરના કામદારોના આગેવાનોનો સંઘાર કરી નાખવાનાં ફરમાનો ફૂંકતો શાહીવાદી જલ્લાદો સાથે ચીની લોકસંઘારની કારવાહી ધડવા લાગ્યો.

ચાંગની સંગકારે દરિયા-કિનારા અને નદી-કિનારાનાં તમામ નગરો પર લશ્કરી કાયદો જાહેર કર્યો. હેન્કો, ચાંગહાઈ, કેન્ટન તથા દીનસીનનાં બજારોમાં શાહીવાદી અને ચાંગની ખાસ વધારાની પોલીસ દુકડીઓ ગોડવાઈ ગઈ. કારખાનાંઓ અને ગોદી પર ભરી બાંદે લશ્કરી પોલીસના પહેરા ચડે થયા.

હેન્કો, વુચાંગ અને હેન્યાંગનાં પુદ્ગાન નગરોમાં ચાંગડીના કિનારા પર શાહીવાદી હડાયક હોડીઓ ફરવા લાગી. એ ત્રણે નગરોમાં ચાંગ પડતાં સેંકડો કામદારો અને વિદ્યાર્થીઓ ગિરફતાર થઈ ગયાં અને રોજ રોજ જાહેર રીતે વીંધાવા માંડ્યાં. મુનિયતોના આગેવાન કામદારોને ભર બજારમાં બાંદુકના કુંદાથી ફાંકતા ચાંગના મારાઓ વધર્યાન તરફ ધસડી જવા લાગ્યા. બંધી હોટલો અને

ઉતારાઓમા ઝડતીઓ શરૂ થઈ ગઈ રસ્તા પર, હોટેલોમા તથા ગમે ત્યાં ગરીબ દેખાતા, મજૂર દેખાતા તથા લુપ્ત દેખાતા તમામોની ઝડતીઓ શરૂ થઈ ગઈ

ચાંગ-ફારસીની પોલાદી ચક્કીઓમા આ ત્રણે નગરમા જનતાનું જીવન નાશાબધીઓ અને ઝડતીઓ વચ્ચે ઝડપાવા લાગ્યું

પછી ચાંગ-શા પહોંચવા અમરિકી, અંગ્રેજી, ઈટાલિયન, ફ્રેન્ચ અને જાપાની યુદ્ધનૌકાઓનો એક કાફલો ભરેલા હથિયારોથી તોપોના નાળચા ઊંચા કરીને સીઆગ નદી પર સરવા લાગ્યો. શાહીવાદી જલવાદોની આ શૂન્યતાનિયત સીઆગ નદીના કિનારા પરના ચાંગ-શા નગર તરફ જતી હતી બીજી તરફથી ચાંગ-કાઈ-ગેકનુ એક લાખનુ લશ્કર ચાંગ-શા પાછું લેવા ચઢતું હતું. શાહીવાદીઓની છાયા નીચે શાહીવાદનો આધિપત્ય બનેલો ચાંગ ચીની લોકનો સદાર કરવા ઊપડી ચૂક્યો

ત્યારે ચાંગ-શાનો ખચાવ કરવા બધા નગરજનોએ સીઆગ નદી પર આક્રમણ કરી શરૂ કરી ચાંગ-શા પ્રદેશ પર સીઆગના કિનારાઓ પર ચાંગ-શાની લોકસરકારના ફરમાનો પહોંચી ગયા ચાંગ-શાના ખચાવ માટે કિનારાઓ પરની ચીની જનતા ખગલણી ઊઠી

પણ આકાશમા અંગ્રેજ અમરિકી વિમાનો ઊડતા આવ્યા અને ચાંગ-શા પર દારુણ ભારો શરૂ કર્યો ચાંગ-શાની ધત્રઆયુષો વિનાની જનતા, ઉપરથી વરસતા મોત સામે અસહાય બની ગઈ

જુલાઈના ૩૦મા દિવસે પાલોસ નામની અમેરિકાની યુદ્ધ-નૌકાની આગેવાની નીચે શાહીવાદોનો કાફલો સીઆગ પર સરતો ચાંગ-શા તરફ ધસતો દેખાયો ચાંગ-શા પર આખા નગરને હથથાવી નાખતી ગોલદાજી શરૂ થઈ

શ્રીમત માલિકો અને જમીનદારો તથા આધિપત્યોના વર્ષને આજો દેશ વેચવા નીકળેલો ચાંગ ચાંગ-શા નગરમાં લોક

કુશ્મન દેખાઈ ગયો. ચાંગની દેશદોહી છત્રી પર ચીન આખામાંથી ફિટકાર વરસી રહ્યો. શાહીવાદનો કુતો બનેલો ચાંગ સરકારનો પકડાયો. શાહીવાદી પિશાચોને પૂછડે બધાઈને પટપટો હોય તેવી એક યુદ્ધનીકા, ચાંગ સરકારનું ચોંધરું ફરકાવતી શાહીવાદી-ઓના પકડામાંથી ફૂટવા લાગી.

ચાંગ-શા એક્ટ્રી બીજે છેડે સળગી ઊઠ્યું. ચાંગ-શાના લડ-વૈયાઓનાં શબના દગ ખડકાયા કર્યા. ચાંગ-શાનાં દવાખાનાંઓમાં શ્વાવલાંના દગ માયા નહિ.

એ નીકાઓ પર પહોંચીને તેમની પેલાદી તોપોનો નાશ કરવા જવા હથિયાર સળેલા એક હજાર લડવૈયા અધારામાં સરતા સરતા સીઆંગને કિનારે પહોંચી ગયા અને પછી અવાજ કર્યા વિના યુદ્ધનીકાઓ તરફ તરવા લાગ્યા.

પણ પછી એક સામટી સર્ચલાઇટોના પ્રવાહો સીઆંગનાં પાણી પર ચમકી ઊઠ્યા. તરતા જતા ચીની યોદ્ધાઓનાં ટપકાં જેવાં માથાં સીઆંગનાં પાણી પર પ્રખાઈ ગયાં અને તેમના પર તોપોમાંથી ગોળાઓ વરસી પડી. સીઆંગ નદી પર એક હજાર મરજીવાનાં મગરૂર માથાંવાળાં શબ છવાયાં. શાહીવાદી પેલાદ પહેરીને આવેલાં ચાંગનાં લશ્કરો ચાંગ-શાનાં પાદર ટોકી રહ્યાં.

ત્યારે ચાંગ-શા પાંચ દિવસથી બગતું હતું. ચાંગ-શાના રસ્તાઓ પર હજારો મકદાં પક્ષાં હતાં. ચાંગ-શાના સીઆંગ નદીના કિનારા પરથી ગોલંદાજ થવા કરતી હતી.

આખા એશિયાને ગુલામ બનાવનાર શાહીવાદી ચપતાનોનાં બગલબચ્યાં જેવાં ચાંગનાં લશ્કરો પછી ચાંગ-શા પર તૂટી પડ્યાં. ચાંગ-શા પર ચાંગનાં લશ્કરોમાં આવેલું શાહીવાદી તોપખાનું તતડી ઊઠ્યું. સળગતા ચાંગ-શાની દીવાલો પર શાહીવાદની બધી આમત્રી મોત વરસાવતી તૂટી પડી.

અને પાછળના દરવાજેથી લાલ લશ્કરની હરોળો ચાંગ-શાને ખાલી કરતી ચાલવા લાગી. લાલ લશ્કરની પીઠમાં જિભેલાં ચાંગ-શાના કામદારો ચાલીવાદી જલ્લાદોએ સજેલા મારાઓને અટકાવવા હજારોના આપભોગ આપતા, લોહીમાસની દીવાલ બની જિભા. હજારો કામદાર-શન પરથી હો-ચીન પાછો ચાંગ-શામાં પેટો ત્યારે હજારો લકાવક કામદારોમાંથી પચાસ જ જીવતા રહ્યા હતા.

પણ ચાંગ-શા પર કોમ્યુનિઝમને ઘોઈ નાખવાની ચાંગ-શાસીની રાખેતા મુજમની કારવાહી શરૂ થઈ ગઈ. ચાંગ-શાના દરેક ધરમાંથી શકા પકતા શરીરોને હજારોની સંખ્યામાં ખેંચી કઢ્યાં. રાજ રાજ સેક્ટોની સંખ્યામાં ચાંગ-શાના નગ્નારીઓ સમુદાયમાં વીધાવા લાગ્યા.

પાચ હજારને વીધી નાખ્યા પછી ચાંગ-શામાં શરૂ થયેલો હત્યાકાંડ આટોપી લેવામાં આવ્યો. ઘરજુદે ચાંગ-શાના માલિકોનાં વાસીદા વાળવા અને સંચાઓ ચલાવવા માટે છેવટે તો મજૂરોની જ જરૂર હતી.

પછી ચાંગની સફેદ ટોળકીના સૂચા હો-ચીને ચાંગ-શાની દીવાલને સમરાવી દીધી. દીવાલને ફરતી કાટાળા તારની વાડને વીજળીના પ્રવાહથી સજ. અને દીવાલ પર ચાલીવાદી ચથતા-નિયતે બેટ ધરેલી નવી તોપોને ગોઠવીને એ હજારોનો બોલ્યો, 'હવે નિરાત વળી.'

કેન્ટન કોમ્યુનની છળી સાથે ચીની જનતાની જોડાઈ ચાંગ-શા સોવિયટની તસ્વીર ખડી કરી. આખા ચીન પર ચીની જનતાના રાજકારણને પુણ્ય પ્રદાપથી ઝળહળતું રાખનાર ચાંગ-શા નગર લોકશાસનના નવા પ્રાણુપાવોને લારી જિલ્લો. શાગદારના અગનિધી ખાધિયાના છાપાએ ચાંગ-શાનું ખૂન કરનાર પાલોસ

નામની યુદ્ધનૌકાનાં વખાણ ગાયાં ત્યારે ચીની જનતાનાં અપ્પરોના
 ઊજળતા ચરુને ફરતી ગરબે ફરતી સાહીવાદી અંગ્રેજ ડોકરી કહેતી
 હતી, ‘પણ અમે પણ અમારી યુદ્ધનૌકા લઈને ત્યાં.....’

અને ત્યાં સીઆંગનાં પાણી પર જીડેલી ચપતાની છબીને
 દેખ્યા પછી ચીનની કરોડોની માનવતા સમજી ચૂકી હતી કે
 -સાહીવાદ એ શું છે.

બાલો બાલો બેનઝાઈ !

‘ચીન તો આધ્યાત્મિક દેશ છે...ચીન તો એશિયાઈ દેશોમાં અમારો એક નંબરનો પડોશી છે. એ પડોશી પર ત્રેમ કરવાનો હક તો અમારો છે.’ એવી એવી અવળવાણી જાપાનનો લશ્કરવાદ હવે બોલતો થઈ ગયો હતો.

એણે અજબ જેવી ચાલાકી વાપરીને અંગ્રેજ અમરિકા સુધરેલાઓના ચીન પરના ચઢાણ સમગ્ર જઈને એ સુધરેલી કમળીને સુરવાળ પહેરી લીધા હતાં. એણે મફટ માથા પર શાહી-વાદીની હેટ પણ પરીવી દીધી હતી અને એ ય ચીનના કિનારા પર આસન જમાવીને જામી ગયો હતો.

જાપાનનો શાહીવાદ ચીનનું અરલોકન કરતો પોતાને ઘેર લશ્કરોની ક્વાયત કરતા બેન્કરો અને જમીનદાર સરદારોની સરકારને અહેવાલ મોકલ્યા કરતો હતો.

‘ચીન પર અપ્રીયના કસુંબા ઢોળવા અંગ્રેજ કાપરાઓ બેઠા છે, અમરિકા સંગીનોએ બાપણા ચીન પરના હકની અવગણના કરી છે. ચીન પર મરખીનાં જંતુઓનાં લશ્કરો ઊડ્યા કરે છે તો ય ચીન તો વીતરાગ ધરીને બેઠો છે. એને ઢઢોળવાનું તોફાન સુન-ચાત-સેને ચરૂ કર્યું પણ આંગ-કાઈ-ટોક એ તોફાનની લાલ ધમણો પર સંહારની નેમ લીધી છે ત્યાં સુધીમાં, આપણે.....’

‘બેનઝર્ક.....બેનઝર્ક’ જાપાનનો લશ્કરવાદ, તાલીમને ઉતાવળી કરતો હતો.

અને ખદબદતા ચીન પર ચાંગ-શાસી પયગામ રચતો હતો, ‘પહેલાં ક્રામ્યુનિસ્ટોનો સંહાર.’

ત્યારે ચાંગની એક નીચે ચમદાયસો ચીનનો શ્રમમાનવ, સીડીલીસ, મેલેરિયા, ક્ષય અને કાલેરાના જંતુઓ ભેગા રહેતો હતો, દુકાળમાં દફનાતો હતો. ચાંગની એક નીચેનો ચીન ચીનનાં નગરોના ગગનચુંબી મહાલયોની છાયામાં લીખ માગતો હતો, અનાથ બનીને ટળવળતો હતો. ત્યારે ચીનનું દરેક નગર સવારમાં કચરો વાળતું અને થોડાંક હાડપિંજર મારાંચોને વાળીને બહાર કાઢતું હતું ને પેટીમાં પોલાં બાળકોને અનાયાશ્રમોમાં મોકલતું, ત્યજાયેલી, વેચાયેલી દીકરીઓને વેશ્યાવાસમાં ધકેલતું વીતરામ બનીને જીવતું હતું.

અને ચાંગ-શાસી પણ વીતરાગ હતો. એને પોતાની હકૂમતમાં લાલ રંગ જ પસંદ નહોતો. ચીનની ધરતી પરથી એને ફેડી, નાખ્યા પછી બીજું બધું જોઈ લેવાશે એમ કહેતો એ ચડતો હતો.

‘પણ પછી બીજું બધું શું બાકી રહેવાનું છે ?’ એમ એની જોપરીમાં જામતો કોઈ બહારનો પાંથો પણ એને પસંદ નહોતો.

‘અને પહેલાં લાલ લોકોનો સંહાર કરો એમ બોલતો, ચાંગનો જાપાની લશ્કરવાદ પણ ચાંગની ચાલ પર વારી જતો, આ અવસરે ચીન પર પાસો નાખતો પોતાનાં પરેક મેદાનોમાં લશ્કરી તાલીમની કિકિયારી જગવતો રાક નાખતો હતો, ‘બેનઝર્ક...બેનઝર્ક.’

યરોપી શાહીવાદોના પગરખામાં પગ ગોઠવીને ચાલતો જાપાનનો લશ્કરવાદ ટોકિયોમાં તો પીચાનો અને વાયોલીનના

મધુરા ઝથકાર પર 'ઝૂકતો ટાકિયોની રાત્રિમાં ચકચૂર બનીને જીવાન છોકરીઓ પર પ્રેમ કરતો આજોટો હોય છે.

પણ આજે રવિવાર હતો, રાત્રિ હતી. લહેજતભરી હવામાં વાયોલીન વાગતું હતું અને ખીજાઓ ચકચૂર હતા ત્યારે એ જાપાની વડો એક આનંદ-ધરમાંથી હિતાવળો વાલ્યો જતો હતો અને એક લશ્કરી અમલદારોની સભામાં હિતાવળો પેસતો મસલત કરતો હતો અને પછી મધરાતે ઘર તરફ હંકારી જતો હતો.

બધું નક્કી થઈ ગયું હતું. જાપાંઓએ જાપનું શું, જાપણુ કરનારાઓએ બોલવું શું અને શહેનશાહે કહેવું શું તે બધું ગોઠવાઈ ગયું હતું.

અને ખીજ દિવસનાં જાપાનનાં જાપાંઓમાં મથાળોં વંચામાં કે 'મંચુરિયાની અંધાધૂંધીમાં સુધારાની શરૂઆત કરવાની ફરજ જાપાનને માથે છે.'

અને પછી તો એ ફરજ થોડા જ દિવસમાં યુદ્ધ-જહાજ પર તોપો ગોઠવતી, જમીનનાં લશ્કરોને મંચુરિયાની સફરના સંસ્કારી પાઠ શીખવતી જાપાની શાહીવાદની સમશેર સજતી સંજળાઈ ગઈ. પછી જાપાનની બધી સંસ્કાર સંસ્થાઓ, દેવળો, નિશાળો અને શ્રીમંતોની કલબોમાંથી જાપાની જગ્યાઓ નેગ મંચુરિયાની સફરને સફળ ઇચ્છના અવાજો બોલી ઊઠ્યા, 'બેન-ઝાઈ, બેનઝાઈ, બેનઝાઈ.'

ત્યારે ચોંતાના જ વર્ગના કાસેટમાં અંધ બનીને પુરાયલો ચાંગ-કાઈ-શેક શાહીવાદ સામે જનતાને સંયુક્ત મોરચો રચવાને બદલે શાહીવાદનો આધિયો બનીને ચીની જનતાને દુરેમન ગણતો જનતાના રાજકારણનો સંહાર કરવાની તોંધ કરતો હતો.

ચાંગ-કાઈ-શેકની સરકારની કારવાહીની ૧૯૪૧ની 'ચાપના ઈયર બુક' બોલતી હતી કે કોમ્યુનિસ્ટો સામે સંગ્રામ કરવા

માટે સરકારી લશ્કરોના વડા જનરલ હો-મોંગ-ચોંગને નીમવામાં આવે છે.

‘ અને ચીન પર ખેડેલા શાહીવાદી દુશ્મનો સામે ! ’
આખા ચીન પરથી ઊડતું એક મોટું પ્રજાવિરામ આખા દેશ સામે ખડું હતું. ચાંગ-કાઈ-શેકની કારવાહી એ સવાલનો જવાબ દેવાને બદલે શાહીવાદના જાની દુશ્મનો જેવી ચીની જનતા અને કોમ્યુનિસ્ટોનો સંહાર કરવાનાં નગારાં વગાડતી હતી.

ત્યારે જાપાનનો જનરલ હોન્ગે જાપાની યુદ્ધમંત્રી મીના-ખીને ૧૯૩૧ના ઓગસ્ટની ત્રીજી તારીખે લખતો હતો :

‘ સોવિયટ રશિયા પાંચ વરસની યોજના પૂરી કરે તે પહેલાં, યરોપ અમેરિકાની આર્થિક આંધીનો અંત આવે તે પહેલાં અને ચાંગ-કાઈ-શેક કોમ્યુનિસ્ટોનો સંહાર કરે ત્યાં સુધીમાં આપણે મંચુરિયા આખો સર કરી દેવો જોઈએ. ’

અને ૧૯૩૧ના ઓક્ટોબરમાં જાપાનનાં લશ્કરો મંચુરિયામાં પેઠાં.

અને પછી મંચુરિયા પર જાપાની સરકારે મંચુકોનું નામ કાતરી કાઢ્યું. મંચુકો એટલે મંચુ પ્રદેશ કહીને જાપાને હેનરી-યુ-ચી નામના એક મંચુ શહેનશાહતના સાચવી રાખેલા હાકરાને શહેનશાહ ઠાંગ બનાવીને મંચુકો પર બેસાડ્યો.

આ નવી શહેનશાહત મંચુરિયાની લોકજનતાનાં રોષણની જાપાનની સંગીનોની કપરમાં સડી ગયેલા મંચુ વંશના લોહીની હતી.

ત્યારે ચીનનો આત્મા ચિત્કાર કરી ઊઠ્યો. ત્યારે ચીનની આઝાદી પરનો પહેલો ઘા ચીની માનવતા પર આઘાત બન્યો.

ત્યારે ચાંગ-કાઈ-શેકનાં શાહીવાદી આધુષોધી સજેલાં લશ્કરો શાહીવાદના દુશ્મનોનો સંહાર કરવા ચડ્યાં હતી, અને જાપાનની

આગળથી સ્વીકારતી ચાંગની સરકાર બેશરમ બનીને શાહીવાદી વિરોધી જનતાને કચડતી હતી.

અને ચાંગની કારવાહી 'કનફ્યુશિયસે તરફ પાછા જવ' નામની ચીનના ચારિત્ર્યને ધડવાની હિલચાલ શરૂ કરતી હતી. ચીનને સામ્યવાદી અંસરમાંથી ઉગારવાની અને તેમણે શરૂ કરેલા શાહીવાદવિરોધી જીવાળને કચડી નાખવાની ચાલ ચાલતી હતી.

ચાંગ-કાઈ-શૈકનો રાજકારભાર શાહીવાદને શરણે જવા ઉપરાંતની બધી પરદેશનીતિ છોડી દેતો હતો અને જનતાનો જલ્લાદ બનવાની એકની એક સ્વદેશનીતિ ધારણ કરતો હતો.

ચીનના સોનેરી રાજકારણમાં શાહીવાદી ખાંધિયો બનેલો ચાંગનો કારભાર સાત લાખના લશ્કરને જર્મન, અંગ્રેજ અને અમેરિકી ઉસ્તાદો પાસે ક્ષમાવત કરાવતો હતો. એ કારભારનો એ એકનો એક સરમુખત્યાર કારભારી અમેરિકન અને ઇટાલિયન ત્રણસો વિમાનોમાં દારૂગોળો લરતો હતો અને પછી ચીની જનતાના ક્રાન્તિકારી લાલ રંગનો સંહાર કરી નાખવા એ બહાદુર જંગ ચડતો હતો.

ત્યારે ચીન પર બેઠેલા અંગ્રેજ અમેરિકી શાહીવાદો આનંદથી નાચતા હતા. ત્યારે જાપાની શાહીવાદ મંચુરિયાની ગરદન પર ખૂની પંજે મારતો હરખાતો 'બેનઝાઈ' બોલતો હતો.

અને ત્યારે ચાંગ-કાઈ-શૈક પર મંચુરિયાનાં લાખ લાખ ક્લેવરો કકળતાં, કંપતાં, લોહી ઝરતાં અપરાધ પુકારતાં હતાં.

પણ એ લોકઅપરાધીના સાત લાખ લક્ષ્મી માટે એ જનરાહીસીમેએ ચીનનાં ગામડાં સળગાવવાનો, નગરોની કતલ કરવાનો, લોકઆઝાદીનાં નામનિશાન બૂંસી નાખવાનો, ચીની નરનારીઓ અને બાળકઆળખીઓની કતલેઆમ કરી નાખવાનો એક જ લડાયક કાર્યક્રમ નક્કી કરી નાખ્યો હતો.

લોહસંહારની સંગ્રામોમાં પહોંચો

દક્ષિણ કીઆંગસીના ત્રણ જિલ્લાઓની સરહદો અહીં ભેગી મળતી હતી. નીંગદુ, યુદુ અને સીકવોનો પચાસ માઈલ લાંબો પહોળો કુગરાળ પ્રદેશ અહીં અનેક કંદરાઓની લીસોતરીવાળો પથરાયો હતો. અહીં જ દક્ષિણ કીઆંગસીની જમીનદારીની રેલીઓ હતી. અહીં કમુંબા ઘોળાતા હતા, હજુ ગઈકાલે જ અહીં કિસાનોને ગોઠણીઓ રાખીને ફટકારવામાં આવતા હતા અને તેમની જુવાન ટીકરીઓને દાસીઓ બનાવવામાં આવતી હતી..

પણ આજે અહીં લાલ લશ્કરની દરોહો ચાલતી હતી. એ પ્રદેશને ફરતી માઈલો લાંબી કિલ્લેબંધીવાળા કુંગરમાળ પર જડાયલા જમીનદારીના મદાલ્યોની અને આજ સુધી તેમનું રક્ષણ કરવા બંધાયલા છુદ્દ અને દાઓના દેવળોની આજે લોહબચાવ માટે જરૂર પડી હતી.

પણ ચાંગ-શા સર ક્યાં પછી પેગની પાછળ શ્વાસબર દોકતાં આવતાં દોઢ લાખની મંખવાળાં ચાંગ-કાઈ-ગેકનાં લશ્કરો લાલ ગદના નામથી મશહૂર બનેલા હુંગકુ અને સીકવો પર દોકતાં આવતાં હતાં.

એ આવી પહોંચી અને બચાવી લેશે એમ માનતી નીંગદુ-યુદુ-સીકવોની મનોગમ દરિયાળા ગિરિકંદરાઓમાં ધર બાધી બેઠેલી વિમલબોર જમીનદારી પોતાના દેવ સેના દમાક બધ રંગવી દેત

હતી. એ કમાડને ખોલવા લાલ લશ્કરની થોડીક ટુકડીઓ અહીં આવી પહોંચી હતી અને ખીજી બધી દોડ લાખતા ધસારાને ખાળવા દુંગદુ-સીંકવેની પર્વતમાળ પર પધરાતી મોરચો માંડતી હતી.

હારે નીંગદુ-યુદુ-સીંકવેની વનરાજીઓની કંદરાઓમાં છિતરેલી લાલ ટુકડીઓ ઘેર્ધ અવાજ સાંભળતી બદાર આવી. દૂર ક્ષિતિજમાંથી ઊડી આવતાં ટપકાં દેખાયાં.

લાલ સરદારના માથામાં એક ઉતાવળો વિચાર ઝમકી ઊઠ્યો. એણે અધા લાલ ઝંડાઓ એકઠા કરાવી હુકમ આપ્યો, 'આ કુંગર-માળને ફરતી દીવાલોને અડીને ઊભેલાં તમામ ઝાડો પર આ ઝંડાઓ ઊંચા ઊંચા રાખી દો.'

અને ઊંચી દીવાલોને અડીને ઊભેલાં ઝાડો પર ઝંડા ફરકતા ચલા. ચાંગ-ઘાઈ-ચોકના શાહીવાદી ગોરાઓનું વિમાન ચક્કર ગોળ ફરતું આ દીવાલો પરથી ઊડતું હતું. ઊંચી ઊંચી ટેકરીઓનાં બરફ ઢંકાયેલાં માથાંને અડીને ઊંચાં હોય તેવા ઝંડા જોતું આ અવલોકન-વિમાન વિનાવણુ, જલ્દી રહેતું હતું. એણે અવલોકન કરી નાખ્યું હતું.

પછી એ કુંગરમાળને ઘેરા ઘાલીને પડેલી લાલ ટુકડીઓને નીચેની તળેટીઓમાં અધો સામાન લઈને પહોંચવાનું ફરમાન થયું. અને એ પચાસ માઈલમાં મોઢવાપણી જમીનદારી દિલ્લે-અંધીની દીવાલોને અડીને ઊભેલાં ઊંચા ઝાડોની ઘટાઓમાં પાછા વધારે લાલ ઝંડાઓ ફરકી રહ્યા.

હારે જમીનદારી જમાતનો એ દોરાવલો નેસડો આપુષો-ને જમીનમાં ઘટતો, પોતાના લડિયાઓને સળગ બનાવતો કપોમીનટાંગનાં મોટાં લશ્કરોની રાહ જોતો હતો. લાલ ટુકડીઓ બે દિવસથી વેઠા અવલોકન-વિમાનની રાહ જોતી આ જમીનદારી દિલ્લેજમી પર દલ્લો દરવાનો દિવસ લાંબાવતી હતી.

ત્યારે ત્રીજે દિવસે ઉત્તરની સીમામાંથી કુંગરોઓની પી પાછળથી ફૂદી પડતાં હોય તેવાં ટપકાંઓ દેખાયાં અને પછી સફેદ સરકારનાં બોમ્બરોની એક ટુકડી જોડી આવતી ઓળખાઈ ગઈ. જમીનદારી કિલ્લેખાંથી હજુ તો પોતાની જાંઘમાંથી જી નહોતી ત્યારે ઊગતા સૂરજના તેજમાં ચમકતાં બોમ્બરો લા ઝડપોથી વચમાં ગોઠવાયલી પથ્થરની ઈમારતો પર ફૂદી દેત હતાં. ત્યારે નીચેની કંદરાઓ અને તલેટીઓમાં લપાયેલી લા ટુકડીઓ અને હળવો કિસાન સહાયો હવે શું થશે તે સમજ નહોતે પેટ પકડીને દસતાં હતાં.

‘આંપણી કિલ્લેખાંધીને સંદાર કેવી લખાનક રીતે કરવામ આવે છે તે આપણે એક પણ જાનના ભોખમ વિના જોઈ શકીશું.’ લાલ નાયકો લપાઈને ગોઠવાયલા કિસાનોને પદાર્થ પા ખતાવતા કહેતા હતા.

અને હુંગ-સી-સાઈની કુંગરમાળાની શિલાદેહી કિલ્લેખાં પર શાહીવાદોએ ચાંગને બેઠ ધરેલા બોમ્બના દગલા તૂટી પડ્યા બગબર એક કલાક સુધી આખી કુંગરમાળને હચમચાવી નાખત પડાકા થયા હયાં. એક કલાકમાં જ પોતાનો જથ્થો સંદારક સાગ ઉદારતાથી વરસાવી દઈ પેલાં પાંચ ચક્કર ગોળ ફરતાં આં આજની દારુણ કારવાહીની ફતેહથી ધૂરધૂરતાં જતાં હતાં ત્યારે ઉત્તરના આકાશમાંથી ધીર્મ પાંચ ફૂદી આવ્યાં. ધુંવાતા અને સળગતા કુંગરનાં માથાંઓ પર આ નવાં આવેલાંએ પાછો એ કલાકનો લખંકર મારો ચલાવ્યો અને એમના ગોરા માલિકોની મુખપરજ્યાદ ચાખવા ઉતાવળાં ચામ્યાં ગયાં.

પછી નોંગદુ-મુદુ-સોંકવો વનરાજ્યોમાં રાહ નોંધને બેઠેલા લાલ લાલેયા નવા લાલ ઝંઘુઓ ફરમાવતા, સોંકગીતો લલકારતા સળગતી ધુંવાતી કિલ્લેખાંધીઓ પર ચડ્યા. ત્યારે હુંગ-સી-સાઈન

દીવાલો આડી પડીને સૂઈ ગઈ હતી. અંદરની ઇમારતોમાંથી એક પશુ આખી જીભી નહોતી. જમીનદારીના બધા સાજ સજગી ને ધ્રુવાતા પડ્યા હતા. જમીનદારીની વિચ્છેદબેર જમાતના સેંકડો લકિયાઓ, દોરો અને માલિકોની શૂંભક આ મહાસંહારમાં મરેલી પડી હતી.

‘આવો વિકરાળ આપણો સંહાર સરજાવવાનો હતો.’ લાલ નાયકો શાહીવાદના વિકરાળ રૂપની ધાતફી ‘જમી’ દેખાડતા હતા.

પછી આ કિલ્લેબંધીને ફરતા લાલ ઝંડાઓ હિતારી લેવાના હુકમ નીકળ્યા. પછી આ કીઆગસીના સૌથી જગરા વિચ્છેદબેર યાણા પરની સાકુસૂટી શરૂ થઈ અને એ વિચ્છેદબેરીના પર્વત-ચોકમાં જગતજનતાની પ્રચંડ તાકાતનો માનવગાંધવતાના ભાવનો લગાયક લાલ ઝંડો રોપાયો, અને ફરતા બધાં ખંડિયેરોમાં લાલ મોરચાના મથકની કારવાહીઓ ગોઠવાઈ ગઈ.

ત્યારે દોહલાખની સંખ્યામાં જીભરાતાં ચાંગનાં લશ્કરો ટુંગકુ-ના ઉત્તર ઘાટ પર ધસતાં હતાં. એ ઘાટનું રક્ષણ કરવા ગોઠવાયેલી પહેલી હરોળ પર એ ધસારા પહેલાં ગોરા બોમ્બરોએ મોતનો મારો વરસાવ્યો. લાલ લડવૈયાની પહેલી હરોળ પાછી હતી. પાછળની ગોઠવણીમાં છૂટીછવાઈ રીતે ટુંગકુ-સીંકવોની પર્વતમાળમાં ત્રીસ-હજાર લડવૈયા ગોઠવાયા હતા. હજારો કિસાન નરનારીઓ ફરેક ગોઠવણીની પીઠમાં પુરવડાની હલચલ જનીને સુપચાપ રહીને કામ-ગીરી બખતવાં હતાં. કાંગડી ટુકડીની પાંચસો રણચંડીઓ આજે આયુધ ધરીને ખીજ હરોળના નવઘાટની નીચે ગોઠવાઈ ગઈ હતી.

પહેલી હરોળ તૂટી હતી. ખીજ પર પ્રમામ બપાનક જનીને તૂટી પડવાનો હતો. ૧૯૪૧ના છેલ્લા મહિનાના છેલ્લા દિવસનો અઢકાસે મળેલો પહેલો વિજય જીજ્ઞવતા નવઘાટના સંમામ પર તૂટી પડવાની કારવાહી રચતી સંદેશિયા સરદારો પાંખી પ્રિવિજન

પશ્ચિમમાં એક તાજી લીધેલા કસ્યાની કતલ કરતાં જનરલ યાનની સરદારી નીચેનાં ફરમાનો થકાતા હતા: ૧૮મી ડિવિઝન પાછળ અધાયદી રહી હતી. બીજી ત્રણ ડિવિઝનોમાં ૨૮મી ડિવિઝન ઉત્તર પશ્ચિમથી, ૨૪મી ડિવિઝન દક્ષિણ દિશામાંથી અને ૭૭મી ડિવિઝન દક્ષિણ પશ્ચિમમાંથી લાલ યોદ્ધા પર બોંસ નાખીને ધસતી હતી. આ બધી ડિવિઝનોનાં તોપખાનાં ગોરા શાહીવાદોની ખાસ સજાવટ હતી. આ બધી ડિવિઝનો પાસે બેઝમરોનાં બેઝાણુ ગોઠવાયા હતાં. ટુંગકુ પરનો આ ધસારો સંહારનો પહેલો કદમ બનવાની હોશ ધરતો હતો. સૂંકવો તરફ આવી થંત્રો જમાવટ ગોઠવાઈ રહી હતી.

૧૮મી ડિવિઝન આ ધસારાની કુમકમાં પીકમાં ગોઠવાઈ હતી. આ અદારમી ડિવિઝનની પૂંજડીને યુદ્ધના આરંભમાં જ પકડી રાખવા લાકડાની તોપો ધસડાતી હતી. ઉતાવળી દોડતી લાલ ટુકડીઓ છોડી કંગડોમાંથી સુપચાપ ચાલતી હતી. લાલ બાલાઓની ટુકડીઓ તોપમાળાઓને કાચી નાખવાની કપરી ફરજ પર નીકળી ચૂકી હતી.

થંત્રાયુદ્ધોથી સંજ્ઞ થયેલા દોઢ લાખના ધસારાને ખાળવા બધા મળીને ત્રીસ હજાર લડવૈયાનો વ્યૂહ ઝડપી સંચલન કરવા ગિરિકંદરાઓનાં લઘાવક નેસકાઓ પરથી ટાંપી રહ્યો હતો. લાલ લડવૈયાના રાજદારશુનો પ્રચાર પણ લઘાવક બનીને ચડ ચઢ જવાનો હતો. ચીનની સોઠઆઝાદી ચાંગની તોપ સામે તાકતી હતી. ચીની જનતાનું લાલ લશ્કર માલિકોની જરૂરોની કારવાહી સામે જમીનદારી અને શોહીવાદોને ખતમ કરવાની રજુદાઓ વીધતું પડી પડવાનું હતું.

ત્યારે લઘાઈ આખા મોરચા-૫૨ ધમધમી જીકવાની સમય-દારી. જેઆમ તે પહેલાં ચીની નારીની એક લઘાવક ટુકડી એક

જેથી વધેલી ટેકરીની અધવચની એક બખોલમાંથી નીકળી પડી. ટેકરી પરનો તોપમારો આ ઓચિંતી કિકિયારીથી ગભરાઈ ગયો. જાણે ટેકરી વચમાંથી બિધડી જતી બખોલમાંથી ચીની ધરતી લાલ દોકરીઓને જન્માવતી હતી. ચીની ધરતીમાંથી ભિગતા જીવનની પહેલી લોકગિરા ગરજતી હતી, 'ઝાઈ ઝાઈને સંહાર અટકાવો. શાહીનાદને મારી હટાવો, જમીનદારી જસ કરો...' વિચલિતારી ખતમ કરો...કિસાન કામદારોના રાજકારણવાળું નૂતન ચીન કાયમ કરો.' અને વિકરાળ પર્વતગળ પર આ લકાઈ છે કે હિમાળાનો આરામ કરવા આવેલી ડાઈ ઉજળીની ઉજળી છે એવા એક પળના ખ્યાલમાં આંખો ફાટીને ભેઈ રહેલી તોપ-ચીઓની ટુકડી સામે ચીની દોકરીઓના લાલાની અણીઓ તાકીને બેઠી. ગોઠવાયેલી તોપો પર કાંગતી વિકરાળ છખી ખરાડી બેઠી, 'લાલ કડાને શરણે આવો' અને ખીજી જ પળે લાલ બાલાઓ મરણિયા બનીને ટૂટી પડ્યા.

અને લાલ બૂદ પર મગાયેલી તોપો પીઠમાંની તળેડીઓમાં 'હજી તો ધણી વાર છે'ના ખ્યાલના આરામમાં લહેરાતી ૧૮મી રેન્જિમેન્ટ પર મોઢા ફેરવીને ફૂટવા માંડી.

અને એ જ સાથે ૧૮મી રેન્જિમેન્ટવાળી નવઘાટ પરના બૂદની ગોરી પીઠ પર પાછળથી અને અને પાંખ પરથી લાલ લાવૈયાની ટુકડીઓ ફાટી.

અને એ જ સાથે દક્ષિણ પશ્ચિમના સફેદ લસકરના ઢાઢા પર લાલ દલ્લો સર થઈ ગયો. આખી પર્વતમાળ પર એક સાથે બલાનક સંઘામ ખુલો મુકાયો. સંઘામના આરંભમાં લાલ લાવૈયાએ પહેલો નકશો અને લાલ લાવૈયાએ યોજેલું સમઘપતક સંઘામનો આરંભ કરીને દુશ્મનોના બૂદ અને સમઘપતકને મૂંઝવી નખાવું.

૧૮મી ડિવિઝન આખી ખેરવિખેર ચર્મ ગર્મ ત્યારે સાંજ પડવા આવી હતી. ૧૮મી ડિવિઝનની બેદાઈ મચેલી. પીઠવાળી ડુંગર પરની સફેદ કારવાહી પાછળથી તો કાચાઈ ગઈ હતી. ૧૮મી ડિવિઝનનો સરદાર જનરલ ચાંગ-હુઈ પકડાયો, ત્યારે સવારનો નારતો ભેતો હતો. એના સમયપત્રકમાં તો એણે ચઢવાનો વારો સાંજ પહેલાં આવવાનો ન હતો. ધીમેકે કમાન્ડર ટાઈ-ચેહને પકડીને લાલ તરુણી કાંગની હરોળામાંથી એક ટુકડી આવી પહોંચતી હતી.

૧૮મી ડિવિઝનની તોપો પર લાલ સૂત્રીઓ ચોટી ભરતા હતા. ૧૮મી ડિવિઝનનાં આયુધો ભરેલી પેટીઓ લાલ ટુકડીઓ તાબે કરતી હતી.

અને ૧૮મી ડિવિઝનનો સંહાર કરીને અને ૧૯મી ડિવિઝનને લાલ ગ્રામો તરફ ભાગી છૂટવાની ફરજ પાડીને લાલ ચોટીઓ આગળ વધેલી બીજી એ ડિવિઝનોની પાછળ તોપો ફેડતી હતી.

૧૮મી ડિવિઝનની આગળની સફેદ ડિવિઝનોનાં સંચાલન તો આગળ મોઢાં કરીને ગોઠવાયાં હતાં. એ ગોઠવણીને પાછી ફરવતાં સામેની લાલ ટુકડીઓ ધસારો કરે તેમ હતું. એટલે લાલ બ્યૂહની સૂઝી વચ્ચે પકડાયેલું સફેદ સોપારી ભરડવા જતાં લાલ ભરડામાં ભરાઈ ગયું. એ ભરડામાંથી એકલી ૫૦મી ડિવિઝન બાકી હતી. એ ૫૦મી ડિવિઝને લાલ હરોળ સામે આખો દિવસ તોપનો મારો ચાલુ રાખ્યો હતો.

પણ પછી રાતના અંધારામાં અટકેલી લડાઈમાં, લાલ સુનંદાઓ ૫૦મી ડિવિઝન પર તૂટી પડવા ન્યાંધી વાધવરુ પણ ન ઊતરી શકે ત્યાં ઊતરતા હતા. દુરમનોના ધસારાની જોરદાર મધ્ય મોરચો બનેલી ૫૦મી ડિવિઝન પર તૂટી પડીને ખપી જવા સેકડો મરજીવા અધારી ઝડીઓમાં, શિલાઓની પીઠ પાછળ અને તોપોના ખાસાઓમાં પહોંચતાં હતાં.

પંખી ડિવિઝન પર અનૂતી ધસારો પાછલી રાતની સંધ્યા પહેલાં તૂટી પડવાનો હતો. એ ધસારા પર ધસતી બાલાની અણીઓ ટાંપી રહીને ગોઠવાઈ હતી. હેન્ડમીનેટાનો પહેલો હલો આખા કાયંકર ઊઠાવનો ધસારો બનવાનો હતો.

અને એ આખરી પણ આવી પહોંચી. અંધારામાં વહૂટલા લાલ વીરોની છાયા વિરાટ ને વિશાળ બની. અંધારામાં છૂટેલા લાલ પડછાયાઓની ગણુના ચંક તાકાતે ગૂંચવી નાખી. હજારોની ગણુતરી ગણુતા પંખીના સફેદિયા ડહાઈ ને લડવા લાગ્યા.

ખીજ દિવસના ખપોર સુધીમાં પંખી ડિવિઝન વીખરાઈ ને નાસતી હતી. ડુંગકુની ગિરિમાળાએ સફેદ ડાકુઓ પર વિજય મેળવ્યો હતો. આખો મોરચો હજારો દુશ્મનોનાં શબોથી છવાઈ ગયો હતો. ડુંગકુના મોરચા પર તોપો, રાષ્ટ્રફલો અને ખીજ સાધનસામગ્રીના જથ્થાઓ જપ્ત થતા હતા. ડુંગકુનો લાલ વિજય સીંકવોના મોરચા પર નવાં જોમની લડાયક હવા લહેરાવતો હતો.

પણ આ તો હજુ પાશોરામાં પહેલી પૂણી જ હતી. આખા કીઆંગસી સોવિયટનો સંહાર કરી નાખવાની જંગી યોજના ધડીને ચાંગની સરકારે બધા મળીને સાકાતજી લાખ સૈનિકાની ડિવિઝનો રવાના કરી દીધી હતી. દક્ષિણ કીઆંગસીને ફરતાં તમામ ગામો અને શહેરોનો સંહાર કરી નાખવાનાં ફરમાનો લઈને આ જલ્લાહોના ધસારા ડુંગકુ-સીંકવો પર તીકળી ચૂક્યા હતા.

પણ ગદન અને ઘેરી પર્વતમાળ અને એની તળેટીઓના ધુમ્મસમાં દંકાવલા રહેતા ગદન અને ગૂઢ જંગલો ડુંગરદેહો અડગ બિમા હતા. સાકાતજી લાખને અહીં ચમાત્રી દેવાના લાલ લડવૈયાઓના નિરધાર આ ગદનતામાં ગુંજી ઊઠ્યા હતા.

એ ગદનતામાં પહોંચીને લાલ ટુકડીઓના છૂટાછવાયા મુશંમ પર તૂટી પડવા માટે સફેદ અવણીઓમાં લાલ લસકરની

સમગ્રી બગવતા લાલ કિસાનેને પકડી લાવવામાં આવતા હતા પછી સંગીનોની અણી પાછળ એ કિસાનેને લાલ ઢુકડીનું મથક બતાવવા હાકિવામાં આવતા હતા.

અને ગિરિદેશના લાલ રસ્તાઓ પર સફેદિયા ઢુકડીઓને દોરતા કિસાનો અંધારી કંદરાઓમાં ચઢને, સીધાં શિખરો પર ચઢીને ઠટોકટી જેવી જગ્યા પર થંબીને રણુહાક ગળવતા હતા, 'શાહીવાદીઓના કુત્તાઓ પર તૂટી પડો.'

અને શાહીવાદીના કુત્તાઓ પર તૂટી પડતા આ મરણવા કિસાનો જીવનઅધિદાન હતા આસપાસની ગેરીલા ઢુકડીને ઇશારો પહોંચાડતા હતા,

પછી પેલા સફેદિયા સોદાગરો આ મરણુની બોડમાંથી જીવતા બહાર જઈ શકતા જ નહોતા.

એટલે હકકયા શાહીવાદી કુત્તાઓ પોતાના હાથમાં પકડાતા કાઈ પણ કિસાનને વીધી નાખતા હતા. કાઈની પરીક્ષા કરતાં લાલચ ધરીને ઇનામ દેતાં કહેતા હતા, 'અમને લાલની બોડ બતાવો તો !'

પણ આકાશ સામે દેખતાં કિસાન નરનારી સમગ્રવર્તા હતા, 'એકલો ઉપરવાળો ભગવાન જ તે જાણે છે.'

'શું !'

'લાલ લડવૈયાંની લાલ ગુફાઓ...સુ-માઉ જેની ચોક્કાઓ ગોઠવે છે...પેંગ જેવો પેંગ આગ-શંકાથી આવ્યો તેવો જેનો હોઠો ગરજે છે ને...અને...'

'તું લાલ જાસસ છે' બોલતી ખિજવાઈ પડતી સફેદી ના નિર્દોષ કિસાનેને વીધી નાખતી.

અને આ ગહન માનવતાના પકડાતા પડછાયાને આગે મોકલેલા વેદિયા સૈનિકો મુપમાપ પૂછના અહોભાવથી સાંભળી રહેતા હતા.

‘એક દુશ્મન શાહીવાદ...એકદેશ ચીન...એક લોક ચીની કામદાર કિસાન...સ્ત્રીઓ...વિદ્યાર્થીઓ...કારકુનો શિક્ષકો...’ ચીની જઠરાયલાં શરીરો યાંતનાની પીકાને પકડી રાખતા ‘લાલ રાજ-કારણુ બોલતાં હતાં.

‘પણ સાચેસાચ લાલ સરદારો બધા...’

‘હા, લાલ લશ્કરે ચૂંટ્યા છે. લાલ લશ્કરને કિસાન નર-નારીઓ તરુણ-તરુણીઓ રચે છે અને ખેડે તેની જમીન છે... બધાં ચીનીઓ બાંધેલા છે...અમે તો...’

એવો સાદા ત્રણ લાખના લશ્કરો સામે ટુંગડુ-સીકવોની કિસાન જનતા જંગ માંડતી હતી.

ત્યારે સીકવો પરનો નવો હલો ઘર ઘર ગયો શાહીવાદી વિમાનોએ સીકવો નગર પર આગ વરસાવી મૂકી.

પણ આખું ય સીકવો નગર ગહન જંગલોમાં અને પર્વતની ડાહ્યાઓમાં જુદાં જુદાં ઘટકોમાં ક્યારનું ય ખસેડાઈ ગયું હતું.

‘સીકવો નગર અને ફરતાં તમામ ગામો પર મોત વરસાવો’ દક્ષિણમાં બેઠેલો ચાંગના લશ્કરોનો તૈમુર સળગતી આગ બેતો, સિગારેટ ફૂકતો, આનંદ માણતો મચુરિયા પર પહોંચી ચૂકેલાં જાપાની ધાડોના સમાચાર વાંચતો હતો અને બળકેતો હતો,

પણ પહેલા દુશ્મન કોમ્યુનિસ્ટો...કામદારો...કિસાનો ‘ચાંગ-કાઈ-રોકનું રાજકારણુ ચાલતો, ધુમાડાની સેર પર ચઢીને સીકવો પકવાની કલ્પનામાં ગળું ખેંચારતો આ સંકેત જણાવ સીકવો પર તૈયાર કૈલા પોતાના નકશા પ્રમાણે આવતી કાલના પસારા-નો ખ્યાલ બોલતો હતો.

ત્યારે સીકવોની લાલ રાહજરી નીચે ગ્રિફથ સંચલન ટુકડી-ઓ સાથે ગેરીલાની ખાસ ટુકડીઓ એની પીકમાં સરતી હતી. ત્યારે જ આ માંધાતાના જંગી જમાવને તોડી નાખીને ટુંકડ

કરતાં પણ મોટા પાક શીખવવાની રેખાઓ ગોઠવતા લાલ લશ્કરના પેંગ અને લીન પીઆઓ નામના બે મદારથીઓ મહાસેનાની સુ સાથે ગંબીર મસલત કરતા ઉતાવળા ફરમાનો ધડના હતા.

અને લાલ સંઘામનું મુખ્ય મથક દક્ષિણ તરફના એક શિખરના ઢાળમાં ખસતું હતું. એને ફરતાં જંગલો પર લાલ લાવૈયાની ચારણી બિછાઈ ગઈ હતી. ૧૬મું લાલ લશ્કર ઠાઓની સરદારીનીચે ટાંપી રહ્યું હતું. એની પીડમાં જ સફેદ લશ્કરની એક આખી રેજિમેન્ટ પડી હતી. એ એની વચમાંના ગિરિઘાટનો દરવાજો રોકીને કાંગ-કે-ચીંગની સંગીતો જમીનનાં અગ્ની સૂંઘની મોત અથવા વિજયનો નિર્ધાર સંધરીને સજ્જ બેઠી હતી, આખો સમય ગેરીલાઓનાં નાનાં ઘટકો સફેદ હરોળોની પીઠ અને આંખ પર વિખરાતી હતી.

સેવિયટ સરકારની હસ્તીના સવારના જવાબમાં આ સંઘામ મહાભયાનક બનવાનો હતો. આ સંઘામની જેઆયલી કમાનમાંથી મરી ફોટવાની તમના તાલાવેલી કરતી...જીવતાં બનેલાં જંગલોમાં પ્રાણ પથારીને જણે સંઘામની પણ પર શ્વાસ ધૂંટી રહી હતી.

સંઘામની સારવાર કરવા, સંઘામના ખા ધોરા અને સંઘામે જંગને હથિયારો અને ખોરાક પહોંચાડવા એક લાખ નરનારીઓ અને તરુણોની સેરો જંગલ અને કુંગરાની બધી કરાડોમાં, ફેડીઓ પર, લોકઅમીની સ્નિગ્ધ ધારાઓ બનીને શ્રવતી હતી.

ગરીબોની જનજોડાઈ થીમતોની ધાતકી મોજના સામે મંડાઈ ચૂકી. માધિદાનાં લશ્કરો સામે અમમાનવોનાં ઘટકો કુંગર દેહ પર, જોડવાઈ ગયા. શાહીવાદના ખાંધિયા બનેલા ચીનના વેચાણદારા ઉપર ન્યાન ચીનની માનવતાના લોક-આઝાદીના નેસા જોડાણ બૂદના કિલ્લાઓ બનીને નિશાન મોકળાં ટાંપી રહ્યા. સુ-માઓના મુખ્ય ધામ પરથી સંચલનની સૂચનાઓ દોડતી

બની એક સીધા ચઢાવની ચિંતાઓ દેતો એક ઉતાવળો લાલ કિસાન હાંફતો શ્વાસ ધંબાવી મહાસેનાનીના શિબિરમાં સીધો ધસી જતો ખૂમ પાડતો સંભળાવતો હતો:

‘હું ત્રીજા લશ્કરમાંથી આવ્યો છું. આજે સવારના સાત વાગે અમે વરસતા વરસાદમાં અને ગાદા ધુમ્મસમાં આગળ દેખવાની પરવા કર્યા વિના અમારી જગાઓ પર ગોકવાઈ જવા છૂટક છૂટક દુકડીઓમાં ધસતા હતા. ત્યારે અમે અને દુશ્મનો સામસામા આવી ગયા. ધુમ્મસના ધાખાઓમાં અમે એકમેકને દોહા અમે કયાનક નિયંત્રિયારી કરીને લૂટી પડ્યા. અમારી સંગીનો, પથગઓ, કાલા અને છરીઓ ધુમ્મસમાં ચમટી ઊડ્યાં. કયાનક સંગ્રામ વિકરાળ ચિત્કારથી છવાઈ ગયો,...’

‘અને?’ કયાનક સંગ્રામોનો લાલ લકવીર સંગ્રામની સખ્તાર્થ ધરતો વચ્ચે બોલ્યો.

‘પછી? પછી...’ મંદેશા લાવનાર લાલ સૈનિક શ્વાસ ખેંચીને બોલ્યો, ‘આપણાં આઠસો મર્્યા છે, હજાર ઉપર ધવાયા છે. આપણો સરદાર...આપણા ત્રણ લાલ નાયકો અને આપણા દસ કંપની આજેવાનો...’

‘અને દુશ્મન...!’ પાછો પેલો મહાસેનાની ઉતાવળો થયો.

દુશ્મનની અને રેજિમેન્ટોની ઘાપણી થઈ ગઈ છે...દુશ્મનની એક બેટેલિયન શરણે આવી છે...દુશ્મનોના આયુધોને ઢગલો...દુશ્મનના ત્રણ બીજેક કમાન્ડરો કેદ પડ્યા છે અને આઠ સરદારોનાં શબ હાથ લાગ્યા છે. હું નીકળ્યો ત્યારે સાફસૂરી આણતી હતી.’

‘તમે ભવ અને...’ ત્રુ શિબિરમાં બેઠેલી સંગ્રામસમિતિ તરફ ફર્યો. અને પેલા સૈનિક માટે સૂચના દઈ રહ્યો, ‘તમે દોડતા પહોંચો અને તમારા ઘાટ પર દડી રહો.’

‘આપણે તેમામ વિભાગો પરથી આક્રમણ શરૂ કરી દઈએ. આ સંગ્રામ જેવા આખા મોરચા પર સંગ્રામો શરૂ કરી દઈએ... અને લીન...!’

લાલ સેનાની લીનપીઆઓ તાકી રહ્યો. ‘તારું કામ સૌથી કંપડું છે. આપણાં આક્રમણોની સાથોસાથ કાઓ-સીંગના મુખ્ય મથક પર ટૂટી પડીને સફેદ લશ્કરોની આખી કારવાહીને રગદોળી દઈ શકાય તો જ...’

‘હું ફરમાનની રાહ જોઉં છું.’ ફૂટલી પિસ્તોલ જેવો લાલ સેનાને તાકી રહ્યો.

‘અને મારું ફરમાન છે કે...લાલ લશ્કરનો મહાસેનાની સુપણ...તારી સરદારી નીચે જ આજે જંગે ચઢે છે.’

‘ના,’ એણે ખૂબ પાડી ‘આપણી કમિટી શું ધારે છે?’

‘હું ધારું છું તેજ...આ કટોકટી પર ચઢીને...હું અહીં પાછો ફરું ત્યાં સુધી આખા મોરચાનાં બધાં સંચાલન પેંગને માથે છે. આપણે નીકળવાની તૈયારી કરીએ છીએ.’

‘પણ...’ લીન ગરકાવ થઈ જતો જોઈ રહ્યો.

‘તું રવાના થઈ જા.’

અને લીન-પીઆઓ લાલ મુકી વોજતો આવ્યો ગયો.

પછી સંધ્યા શરૂ થઈ. હુમ્મસના અનેક આકાશો પર અંધારી. જાંચ ઘેરી આભા પૂરી રહી. આખા સાઠ માઈલના મોરચા પર તમામારે તૈયારીઓ શરૂ થઈ ગઈ. નિખીલ અંરણ્યોમાં દોડતી મેશાલો અને અવારનવાર સંમળાતા ગોળાબારના અવાજો ફૂટવા લાગ્યા. કાઈ કાઈ ચીસો સંમળાતી થમી જવા લાગી,

સમયનાં વહેણ પર સંગ્રામના આકાશો તરવરી ઊઠ્યા. ગિરિ-કંદરાઓમાં સંગ્રામના પડખા સમસમી ઊઠ્યા; પહેલા સંહાર-સંગ્રામની છબી સાઠ સાઠ માઈલના મોરચા પર વિકરાળ હિવાના

નાન્વટાળમાં બિટી ચાલી. ધૂળ સાથે હુમાંડા લળ્યા. ચિચિ-
ચારીઓ સાથે બંદૂક-તોપના અવાજો જાહેરયા. ચીની રુધિરની
છોજો પર આયુધોની ધારો ધોવાઈ. સળગતી છાવણીઓને
હોલવવા લોહી છંટાયાં.

‘શાહ—શાહ’ના અવાજોથી સફેદ સૈનિકોનાં કાળજાં
કંપી ગયાં, ‘શાહીચદોના ખાધિયા સરકારોના ખધા તોપના
માળાઓ પર બથાનક’ ખનેલા લાલયોદ્ધાઓ વૂટી પડ્યા. સફેદ
તોપખાનાંઓ આજો દિવસ ગરત્યા કર્યાં.

એવા સંપ્રામે જંગનાં બે દિવસ અને બે રાત વહ્યાં ગયાં.

ત્રીજા દિવસની સવારે મહાસેનાની ચુ-તેહનાં ફરમાન
નીકળ્યાં. તમામ ગેરીલા દુકડીઓએ દુશ્મનની પીઠમાંથી મોરચા-
ઓ પર સામેલ થઈ જવાના એ હુકમો હતા. શાહીચદો સજેલાં
ચાંગની ખાધિયા સરકારનાં લોહીહુકાણુ લશ્કરો આસ ખાવા
કાનચાઉ તરફ દક્ષિણમાં પાછાં ફરતાં હતાં. લાલ લશ્કરોને પણ
પોતપોતનાં મથકો પર જમા થઈને નવા વ્યૂહ માટે તૈયાર
થવાના હુકમો મળના હતા.

ટુંગકુ-સીંકેવો લાલ રણુમોરચો પચો નહિ. હાજરોના મંદાર
પછી બે સફેદ શયતાનિયતને સફળતા સાંપડી નહિ. લાલ મોરચા
પર ટુંગકુ-સીંકેવો લાલઝંઘઓ ફરકાવતાં નવા સંપ્રામનાં કંકા-
નિયાન બજાવતાં જામાં હતાં.

એ લાલપ્રદેશોની નજદીકમાં જ કીચ્ચાન નગર શાહીચદોએ
સજેલી નોકાઓ ઝુલાવતું સફેદ નગર ખતીને જીથું હતું. નવા
દસ્તાની તેવાંરીઓ માટે કાનચાઉમાં પણ જગ્યાઓ જમા થતા
હતા. લાલ સરહદની ઉત્તરમાં નાનચાંગ નગર પણ પરદેશી લડાવક
નોકાઓની તોપો ઝુલાવતું જમીનઘરો, નકાબોરો અને અશીથુના
વેપારીઓનું મોઢામ ખતીને કચોખીનટાંગનો વાવટો ઉઘાડતું હતું.

અને શાહીવાદી યુદ્ધનૈતિકાઓ તથા વિચારો અને આયુધોના આશરામાં જનતાને સંહાર માગતા ચાંગ-કાઈ-શેકના ચાંગકાઈના, હોંગકોંગના, કેન્ટનના અને હેકોના સોનેરી નેસડાઓમાંથી નાનદોગ સરકારના સરમુખત્યાર અને પ્રતિક્રાન્તિના મહાસેનાની ચાંગને સંબોધીને અવાજો ઊઠ્યા, ‘આપ નામદાર ક્રીઆંગસીના સોવિયટ મથકનો સહાર કરવાના સંક્રામની જાતે સરદારી લેા નહિ તો આખા ચીન પર જેવો રૂસ પર છે તેવો લાલ હડો પથરાશે તો અમારું ને આપણું...’ અને એ અવાજમાં અગ્રેજી-અમરિકા શાહીવાદોએ તમામ આયુધો અને આવડત પૂરાં પાડવાની જાહેરાતો કરી.

અને પાછો બીજા વાર પ્રતિક્રાન્તિનો પશુ ચાંગકાઈ, કેન્ટન, નાનદોગ અને હેકોમાંથી મિલની ચાલેો, ગરીબની ખૂંપડીએ અને કામદારોનાં રહેઠાણ દૂંદતો... ચક્રમદોને ધર બહાર ઢસડી જતો રાજના સેંકડો લેખે વીધી નાખતો બચકો, ‘ક્રીઆંગસીની સોવિયટને, આખા ચીનના કોમ્યુનિસ્ટોને સંદારી નાખવા હું જાતે ચડું છું.’

અને ચાંગ-કાઈ-શેક ચીનનાં સોનેરી માનવંતાઓની, વિમ્મહા ખોરાની અને શાહીવાદી જલ્લાહોની એક પરિષદ બરી.

અને એ પરિષદે જાહેર કર્યું, ‘અમે આખા ચીન પરથી કોમ્યુનિસ્ટોને, તેમના લગાયકોને અને સહાયકોને સંદારી નાખીશું.’

ચીનનાં ચાંગની દહમત નીચેનાં તમામ નમરોમાંથી કોમ્યુનિસ્ટોની કતલ કરવા એક દુ નામનો મરુદ્દર ગુડો પોતાના જેવા પાંચસો પશુઓને, લઈને ચાંગ સરકારનો જલ્લાહ બનીને ફરતો થયો.

અને ચાંગ-કાઈ-શેક ક્રીઆંગસીની લાલ દહમતને ઉચ્છેદ કરી નાખવાની તૈયારીઓ કરી રહ્યો.

અને એક પછી બીજી ધાતકી 'યોજનાઓ વિચારણા' રહી. સ્ત્રીચાંગસીમાં લાલ બની ગયેલી માનવજાતની વસ્તી માત્ર એ કરોડની જ હતી. એ બધી માનવતાનો પણ સંહાર કરી નાખવો પડે તો ફટલા ઝેરી બોમ્બો બનાવવા પડે તે અને તેનો ચીનના બંદર પર પહોંચાડતાં શો ભાવ પડે તેના કિસાબો શાહીવાદી વલ્લુઓએ ગણવા માંડ્યા.

પછી દિલ્લે ઉઠેલો એક સો નેટલા નામો લશ્કરી અમલદારો આ મહાસંહારની તાલીમ આપવા અને નકશા દોરવા નાનકીજમાં આવી પહોંચ્યા. જર્મની પર કામદારોને વીધી નાખીને પાવરધા બનેલા આ પિયાઓ ચાંગ સાથે પ્રેમ કરવા કહેતા હતા, 'આખી લાલ વસ્તીને સંહારી નાખવી પડે તો ૫ યોજના પ્રમાણે તે સાવ સહેલું છે.' અને પછી ચીનનો ચાંગ આ મહાસંહારને ખૂસ કરવાના શપથ લેતો હતો.

અને એ શપથ પર આમીન ઉચ્ચારતો નાનકીજા ઈસાઈ દેવળનો વડો હવામાં ક્રોસની નિશાની દોરતો હતો.

ચીની સોવિયટોની પહેલી પરિષદ અને પછી

‘સાબળને રે ભેડુબધો—કિસાનકામદારો... લઘાયકો અને તમામ નરનારીઓ! આપણા સોવિયટ પ્રજાસત્તાકની પહેલી કોંગ્રેસ નવેમ્બરના સાતમા દિવસે શરૂ થશે ત્યારે તેમાં આપણી સોવિયટોના તમામ પ્રતિનિધિઓ ભેગાં મળશે.’

નૂતન ચીનનો લોકશાહી અવાજનો જ્યોડો કીઆંગસી-હુનાનની સેરહદના સોવિયટ પ્રદેશો પર આમેગામ અને નમરે નગર ગરજી રહ્યો.

૧૯૩૧ના નવેમ્બરનો આરબ સુઈકીન નગરમાં વિશાળ જનસમારો બને આમત્રણ આપતો હતો. આ મહાસમારોમાં ટ્રેડ-યુનિયનો, કિસાન સંગઠનો, લાલ લઘાયક ઘટકો, શાહીવાદી વિરોધી સંસ્થાઓ અને લાલ લશ્કરની ઠમિટીઓ આ મહાન સમારોનું નિર્માણ કરી રહ્યા.

કીઆંગસીમાં સુઈકીનના લોકમેળામાં આવવા આખા ચીન પરથી જુદા જુદા પ્રદેશોમાંથી પ્રતિનિધિઓ નીકળી ચૂક્યા હતા. સુઈકીન નગરના એક વિશાળ દેવળનો ચોક્કસ સોવિયટોની પરિષદ માટે શણગારાયો હતો. એ ચોક્કસ આસપાસ નાનામોટા અનેક ખડો ઠમિટીઓની કાર્યવાહી માટે યોજાયા હતા, હજારો સ્વયં-સેવકો પરિવહન મહેમાનોની ભાવજત કરવાની ગોઠવણી કરી રહ્યા હતા.

પછી નવેમ્બરની ૫મી તારીખથી પ્રતિનિધિઓનાં પત્રો

જરાવા માંડ્યાં. ચીનના અદાર પ્રતિમાંથી પ્રતિનિધિઓ આવી પહોંચ્યાં. ચીનના મહાન નગરોમાં ગ્રામ રીતે ચાલતી કામ્યુનિસ્ટ પાર્ટીએ, અખિલ ચીન મજદૂર સંઘે તથા કામ્યુનિસ્ટ તરુણ સંઘે અને પ્રગતિશીલ લેખકો અને કળાકારો તથા વિદ્યાર્થીઓ અને મહિલા સંઘે પોતાના પ્રતિનિધિઓ સુધ્ધકોન પરિષદમાં મોકલ્યા.

અને ક્રીઆંગસી-હુનાનના સોવિયટ પરથી સ્થાનિક સોવિયટોના પ્રતિનિધિઓ પણ આવી પહોંચ્યાં. એક વિરાટ જનસમુદાય ધૂમવતા સાગર જેવો સુધ્ધકોન પર ઝોલે ચઢ્યો.

પછી લાલ લશ્કરની હરોળોની હેલી એક વિશાળ મેદાનમાં તુમામ પ્રતિનિધિઓને લાલ સલામી દેવા જરાવામાં આવી. ક્રિસાન કામદારોની રાજ્યરોજની લડતોમાંથી પસાર થઈને વધારે તાકાતવાળું, શિસ્તવાળું તથા ચીની જાતની પોલાદી મુક્કી બનેલું લોકલશ્કર લશ્કરી પોશાકમાં, લશ્કરી ઢગમાં કૂચ-કદમ કરતું માયા પરતી ટોપીમાંના લાલ ચંદ્રકને ઝગહળાવતું જુદી જુદી હરોળોની ટુકડીઓ બનીને એક વિશાળ આકારમાં ગોઠવાવા લાગ્યું. એક લાખ જેટલા લાલ લશ્કરની પુરુષ સમોવડી લાલ નારીઓનું બનેલું પાંચસોની ટુકડીવાળું એકમ મહાસેનાની ચુની સાથીદાર કાંગની સરદારી નીચે હાજર થયું.

એક લાખની લઘાયક માનવતાની તસ્વીર ચીની વિરાટને આલેખી ગઈ. એ જખીએ ચીની લોકના સંગ્રામનો ઇતિહાસ લાલ લશ્કરમાં જડી દીધો હતો. એ જખીમાં જ નૂતન ચીનનો લોક-આવેગ સમશેર બન્યો હતો. એ જખીમાં સહાહતના લાખ લાખ અવાજો શોર મચાવતા હતા. એ જ જખીએ ચીની અવામની આશાઓ, જિમ્મિઓ અને લોકજીવનની નેમોને સધરી હતી.

ચીની ધરતી પર પહેલી વાર આવી જન્મ તસ્વીર અનેક આપમેળોના રંગમાં આમેદુઅ ચીતરાઈને-જાતરાઈને, ચીની

વિરાટના કહેવરનો આગે હદમ બનીને, ચીની લોકના જીવનની સમાન ન્યાયની બાધવતાભરી નેમ બનીને ચીની મા-બોમ પર સજવ, બનતી હતી.

એ જમીમાં અનેક સમામોના વિજેતા સેનાનીઓ હતા. એમાં યુ-માઉ સૌથી વધુ ક્રતા પણ એ વિરાટના અંદા રમંથી જરા પણ જુદા નહોતા.

પછી એ આગેવાનોના થોડાક શબ્દો સંભળાયા. એક મોટો મહાનાદ એ શબ્દો પ્રાણ ધૂધવી ઊઠ્યો. એક સાથે એક હજાર બ્યુમ્લોએ સલામી સુણાવી અને પછી લાલ લાલવાના લાખ દામની લાલ સલામીમાં જણે નૂતન માનવતાનું મહાઅગ્નિ આપું મહા-અજવાતમાં દાલી ઊઠ્યું.

પછી ખીજ દિવસની વહેલી ઉપાએ ટુંગકુની પર્વતમાળની શિખરમાળ પર અદ્ભુત દેખાવ દેખાયો. આખા ચીનના લોકપ્રતિનિધિઓ જામી ટેકરી પરના વિશાળ ખડમાં હાજર થયા વીજળીના અનેક દીવાઓ. એક સાથે જાળગી ઊઠ્યા અને દિવસ-રાત હર આ મહાસમારંભના સાદ સંભળવા લાગ્યા નગ્નારીઓના વિશાળ સમાચોરો આખી કુંગરમાળ પર ગોઠવાયલા જિભરાઈ ગયા. આ મહામેદનીને આખી કારવાહી સંભળાય તે માટે આખી કુંગરમાળ પર લાઠિડ સ્પીકરોની ગૂંથણી ગૂંથાઈ ગઈ હતી.

પછી આ ધન્ય દિવસની સલામી પૂરારતા થોડાક ધડાકાએ આખા પ્રદેશમાં જિભરાયા. પછી બધી ટેકરીઓ પરથી બ્યુમ્લોના જવાજ મરજી ઊઠ્યા. પછી ચેર્પીંગને ફરતી કુંગરમાળ પરથી નૂતન ચીનના રાજકારણની રણદામો ધૂધવી ઊડી.

અને પછી અમમાનવોનું સંમામગીત આતંગરાધીવ ચડે થયું. એની પહેલી ગજના 'ચી-લાઈ...' રણદાક બનીને મરજી ગઈ. સુધકીનના સમામકપમાથી, એ સંમામગીતના અક્ષરથી

ઊઠ્યા, તારના પદ્મ કુંજરની દીવાલો પર અને કંદરાઓનાં ઊંઘાણ-
માં ઊઠ્યા. એ મહાનાદમાં આસપાસની કુંજરમાળ પર ગોઠવાયેલાં
સલામતોમાંથી દશ લાખ નરનારીઓનાં જળગર્જન ધૂધવતાં થયાં.

પછી લાલ લશ્કરના રાજકીય વિભાગનો વડો વાંગ-કાઈ-
સીઆંગ જિમો થયો અને વ્યાસપીઠ પરથી બોલ્યો, 'હું અખિલ
ચીન સોવિયટ કોન્ફેડરેશને ખુલ્લી જાહેર કરું છું.'

અને રજુહાક અનેલા રાજકારણનો આદુલાદ કુંગકુના હવા-
માનમાં છલકાઈ ગયો.

પછી લાલ લશ્કરનો મહાસેનાની ચુ-તેહ જિમો થયો અને
તેણે ચીની લાલ લશ્કર વતી આ મહાસમારંભને અખિનંદન
આપ્યાં. પછી ચીની કોમ્યુનિસ્ટ પાર્ટીના મહામંત્રી માઓ અને
મધ્યમ ક્રાન્તિકારી લશ્કરી કમિટીનો મંત્રી સીઆંગ જિહ્યા અને
વિરાટની રજુહાકો પર ઊછળતા આ ચીની માનવોના મહા-
સમારંભને અખિનંદન દઈ રહ્યાં.

એવી ચીની સોવિયટોની પહેલી કોન્ફેડરેશની કારવાહી થઈ
થઈ. એ કારવાહીએ જગતભરની લોકલક્ષ્મીને અંજલિ આપી.
ચીની શહીદોના માનમાં સલામી ભરી. ફરી માનવતાની સોવિયટ
સરમુખત્યારીને ચોતાની લઘાયક આધિવતાની બાંહેધરી આપી અને
પછી ચીની માનવતાના મહાસમારંભે સોવિયટ અદેશ માટેના
સમાન ન્યાયતા, સમાન આધિવતાના, લઘાયક એકતાના અને લોક-
વહીવટના નિરધાર લખ્યાં.

પછી ચીની શ્રમમાનવો માટેની નૂતન ચીનની લોકઆઝાદી-
ની અને શાહીવાદ વિરોધની જાહેરાત આ સમારંભે થઈ કાઢી.

અને ચીની જનતા વતી આ વિગટના નિરધારે જપાની
શાહીવાદ સામે લઘાઈની જાહેરાત કરી ચીની આધિવાઓની તથા
આંખની નાનકોળ સરકારની શાહીવાદી તરફી નીતિને ધિક્કારી કાઢી.

ઇતિહાસમાં અબ્નેડ-ચીન વિરાટની લાંબી કૂચ

ચીનના કીઆંગસી પ્રાંતમાં ચીની શ્રમજનવોની સોવિયટ સરકાર સ્થપાઈ હતી. ચાંગ-કાઈ-શેક એ પ્રદેશનો સંહાર કરવા પાંચમી વાર નીકળતો હતો. આ પાંચમા સંહાર-સંગ્રામમાં ચાંગ-કાઈ-શેકે નવ લાખનું લશ્કર જમા કર્યું હતું. ધરોપીયં અને સળગાયેલું ચાંગનું લશ્કર પાંચમી વાર કીઆંગસી પર ચડતું હતું. જર્મની, ઈંગ્લેંડ અને અમેરિકાથી આવેલાં યુદ્ધયંત્રો અધીરાં બન્યાં હતાં. ચાંગની લશ્કરી યોજનામાં સેંકડો તોપો મંદાર ચૂકી હતી, વિમાનો ઊડતા હતાં. ૧૯૩૫ના આરંભમાં ચાંગ-કાસીએ પાંચમો લોકસંહાર આરંભ્યો હતો.

જંગી રાક્ષસી જમાવટ કીઆંગસીનો સંહાર કરવા નીકળતી હતી. ચીની ધરતી પરનો એ લાલ ટાપુ હતો ન હતો કરવા ચાંગની સેનાઓનાં ઘોડાપૂર યંત્રાયુધો ધરીને ઊછળતાં હતાં. એ ચલાવને ધારણ કરે એવા સેંકડો માઈલ પર ચાંગ-કાઈ-શેક પાછા ચસતાઓ બધાવી દીધા હતા. હજારો નાની નાની કિશોરબાળિકાઓ ચાંગના વ્યૂહમાં ગોઠવાઈ ગઈ હતી.

જાણે જર્મન કાસીવાદની કૃષ્ણ ધરીને હજારો ફૂંકે ફૂંકેવતા ચાંગના લશ્કરે, તોપમારોથી ધરણી ધુળવના, આકાશમાંથી ઝોત વરસાવતા કીઆંગસીની રાખ ઉડાડવા આજળ વધના હતા.

ચાંગની એ નેમ હતી. એ આ વાર એળે નહિ જ નવ્ય એવી એની ખાતરી હતી.

એ પૈશાચિક નેમને, રાણી પાકવા એક લાખ ને એ'શી હજારની લાલ ટુકડીઓ ગોઠવાતી હતી. એ મારામારીને રાણી રાખવા એ લાખ જેટલા કામદારો, ને કિસાનોનાં જેરીલાનૂય જંગે ચડતાં હતાં.

એમને ચડતાં જોતી ચાંગ-કાઈ-ચૈકની જર્મન ગોઠવણી હસતી હતી. ચાંગ-કાઈ-ચૈકનો આહવાદ જનલોક પર ફિટકાર હસતો હતો. અંગ્રેજ-અમરિકી શાહીવાદી કાકુઓ લાલ ખતેલા કીઆંગસીના મહાસંહારના સમાચાર સાંભળવા આતુર બન્યા હતા. ચીની લાલ પ્રદેશને ફરતો ચાંગનો સંહારસંમામ છવેશુ બનીને જમી પડ્યો હતો.

ચાંગનો ધસારો કિસ્લેબંધીઓની ગોઠવણીમાં રહીને જ આગળ વધતો હતો. ચાંગના વ્યૂહનો કોઠો લાલ પ્રદેશ પરનો ફાંસો મજબૂત કરતો ગોલંદાજ અને વિમાની હલ્લાઓ પછી ધસતો જતો હતો. લાલ ચીનની ચારેકાર જાણે જર્મન ફાંસીવાદે સજી આપેલા સંક્રામની ખીજ દીવાલ બંધાતી જતી હતી. યંત્રાયુધોની આગેકૂચ અટકે જ નહિ એમ લાગતું હતું. લાલ પ્રદેશ ખાંડો હટતો હતો. ચાંગ આગળ વધતો હતો.

ચાંગની નાનકીગતી સરકાર ખુશખુશાલ બનીને સમાચારો ફૂંકતી હતી કે લાલ પ્રદેશનો સંહાર ચર્ષ ગયો છે, કોમ્યુનિસ્ટો મરી શીઘ્યા છે, સોવિયટ કીઆંગસી આખો તારાજ ચર્ષ ગયો છે.

હુનાન કીઆંગસી અને કુવાનટુંગ પર હજારો ગામેં તારાજ ચર્ષા હતાં. લાખો ધર પર ચાંગનો સંહાર સૂસવતો હતો. લાખો શબ ચાંગના સંહારસંક્રામના વિજયી ધાટ પર સૂસવતાં પડ્યાં હતાં. લાલ લશ્કરના સાકે હજાર લાવંયા મરી શીઘ્યા હતા. વસ્તીઓ ઉત્તજ ચર્ષ મર્ષ હતી.

ક્યોમીનદાંગ સરકારની ચાંગ-કાઈ-ચેકની કચેરીના સરકારી આંકડા બોલતા હતા કે દર લાખથી વધારે ખેડૂતો બોમ્બમારા નીચે મરી પરવામાં છે, હવે સંપૂર્ણ સંહાર પૂરો થયો છે. હવે અમારી આજે-કૂચ અમારા સંહારસંગ્રામ પછી ઇમ્યુનિટીની દફન-કૂચ બની છે.

ભારે જીંદગીનમાં લાલ લશ્કરની લશ્કરી પરિષદ મળતી હતી. સોવિયટનો સંગ્રામભોરયો દક્ષિણમાંથી ઉઠાવી જવાનો પરિષદ નિર્ધાર કરતી હતી. દક્ષિણ છોડીને ઉત્તર પશ્ચિમમાંના સોવિયટ પ્રદેશમાં પહોંચી જવાની લાંબી કૂચ કરવાનો નિર્ધાર ધડાતો હતો. ઇતિહાસમાં અજોડ એવો લાંબી કૂચનો લોકનિર્ધાર ધડાતો હતો.

‘આપણે પાછા હટીએ છીએ. આપણે આપણાં જીવતાં રહેલાં લાલ લડવૈયાં સાથે, આપણાં લડાઈ કુટુંબો સાથે, આપણાં લડાઈનાં સાધનો સાથે દક્ષિણમાંથી ઉત્તરપશ્ચિમ તરફ કૂચ કરીએ છીએ. એ કૂચની કારવાહી આપણે શરૂ કરીએ છીએ.’ એવો લાલ સેનાનીઓનો આદેશ લાલ લડવૈયાં સાંભળતાં હતાં. અસંભવ જેવો નિર્ધાર સાંભળતાં અવાક બનીને પોતાની ગળનનાક તરવીર દેખી રહેતાં હોય તેવાં લોકલડાયો એકબીજાની નજરમાં તોફાનો વાંચતાં ગળનનાક પર હાંગ દેવાનો અતિરેક અનુભવતાં, અગોચર ‘ગણાયલા છ હજાર માઈલની પગદંડી’ પર કૂચ કરવાના પોતાના કદમજેશ પર અહોબાવ ધરતાં હતાં.

જીંદગીનનો નિર્ધાર જનપ્રદેશોમાં અફૂળ બનીને પથરાતો હતો. સોવિયટ પ્રદેશ પર લાંબી કૂચની કારવાહી અનેક આકારો ધરીને ફરતી બની રહી. લાંબી કૂચની કારવાહી પર લાલ એકમોના બૃહદ ગોઠવાયા. લાંબી કૂચની નેમ પર નિશાન તાકીને, લાલ ધસારાઓ મોત સામે ખૂચી રહ્યા. લાંબી કૂચનો નિર્ધાર બોલતી લોકજેહાદ પર વિકરાળ સંહારના આંગના ખૂલી કમડાણની આંખમાં બોલીને જંગલિયતના દંતુશળ હલાવતો પશુ મરણિયો બન્યો.

લુઈશીન પરથી ધડાયલા નિરધાર પછીની સંગ્રામ-તોળતો-માં લુદો અવાજ સંભળાયો. લુઈશીનનાં શ્રમમાનવોનાં નેસાં લુઈશીનની કૂચ કદમો પર અંતિમ વિદાયની વિકરાળ આપલે કરતાં મરી શીટવાના મરણિયા શપથ ઉચ્ચારી રહ્યા. ધર ધરની છત્ત પર રણખાંડેરીની જાતોએ નવા નિરધાર પર અહોભાવના ભાવ વરસાવતી મરી શીટવાની અંતિમ વિદાયો લીધી-દીધી.

‘આપણી પાર્ટી...બિલકુલ મરહતી પાર્ટી’ લાલ વસ્તીની કિનારી પર એક લાકડીએ ઉપરનું અરધું અંગ ટેકવી ડોક બિંચકી રહેલી વૃદ્ધા જોઈ રહી. એની પાછળ ઊભેલો એક લુવાન વૃદ્ધાની નમેલી પીઠ પર હાથ ફેરવતો હતો. ‘કઈ પાર્ટી માડી ?’

‘લાલ...!’ અમકતી હોય તેવી વૃદ્ધાએ કરપીણ નગર ફેરવી અને પછી રાજ સાંભળેલા આંતરરાષ્ટ્રીયની પહેલી કડી કાઢી મંત્ર જપતી હોય તેટલી ગંભીરતાથી ઘૂંટી રહી.

‘પણ એમાં તો ડાસીઓ પણ છે....તમારા જેવી, અને લુવાનડીઓ ય છે આપણા માઓની ધરવાળા જેવી ને એને દીકરી સાંપડવાની છે...આપણે નીકળીએ છીએ તે લાખી કૂચની કાઈ પર્વતમાળના, કાઈ જંગલના, કાઈ...’

‘લે રાખ, રાખ...એને શેની આંચ આવવાની છે ? આપણા સુ-માઓની... આપણા લોક-સરદારની...આપણા એ મહામાનવની, ધરવાળાને વાળે વાંકો થવાનો નથી...દસે દિશા-ઓની જોગણીઓ એની રખવાળા કરે છે...ને તું ય જતો લાગે છે !’ ને પાછું યાદ આવતું હોય તેમ એ પૂછી રહી, ‘એમાં ડાસીઓ છે દીકરા ? મારે હાન તો ના કહેતો હતો.’

‘ડાસી છે સિરફ એક...બાપુ સુનનાં...’

‘જાનો રહે જાનો...એને ડાસી કહે છે... ? એ તો મા છે ...જ્યાં લાલ દીકરાંની...લાલ દીકરાંની...જ્યાં લોક-ચીનની...

એ તો હારે જ હોય ને... ! એના વના તમારું એક ગાડું નોં આલે કે એક તોપ નોં ફૂટે... કહે છે કે એને બાપુ સુને આપણાં ગરીબોની અને સૌની એકસરખી આઝાદીનો ખરીતો લખીને દીધો છે ને કહે છે કે... એટલા મોટા ખરીતાને એક નાની સરખી દાબડીમાં લખીને તેનો જંતર બનાવીને એ ગણામાં પહેરે છે... ને કહે છે એ ખરીતાને ખરો કર્યા વના એ મરવાની નથી અને છે તે... ' ને જીવાનને જીપડતો જોઈ બબડી, ' એ... જીપડ્યાં... નહિ રોકાવાનાં, મારાં સર્ગાં દીકરાંઓ... ' ને આંખો લૂછતી માઈ સ્વપ્ન જોતી હોય તેમ બોલવા લાગી, ' જલ્દી મેઘ ગરજ પડે છે... જલ્દી મોરલા નાચી જીક્યા છે... જલ્દી ગરુડોની પાંખો ફૂટે છે ને જલ્દી આસમાનમાં જીડતાં વલ્ગરો ઉનાવળાં થાય છે ' અને તોય એની આંખમાં જીભરાતો દેખાવ શમતો ન હોય તેમ એ એક ટોળામાં ઉતાવળા પેડી ને બૂમ પાડી રહી, ' એ જીપડ્યાં... મારાં દીકરાંઓ... ' ' એ મા... મા... દૂર જઈને જા... આ દીવાલ બહાર હમણું માનવી માવાનાં નથી ને તું... '

' ને હું... ' જુદા તાડુકી જીડી ને લાકડીને ટેકે ચાલી, ' મને શું થવાનું છે ! મને કાની ખીક છે... આ હજારો હાથ ને આધુષોવાળાં જીપડ્યાં હો મારાં દીકરાંઓ... ગળ્ય થઈ જવાનો... છ હજાર માઈસોની મંજલ તે કંઈ વાત છે ! '

અને કયાનક નડીઓ, અગોચર અરુપો, અને મહાભયાનક પર્વતોના છ હજાર માઈલ પર ટપી જવાનો નિરધાર કરેલી લોકસેનાના મોઢ જીજ્ઞતા, વધતા, જ્યૈષ્ઠ ધૂધવતા નીકળવા માંખા પ્રાણનાં પૂર જીજ્ઞતાં થયાં, અમીની આશિષો કરેલી ઈર્મિઓ ઉતાવળા થઈ અનિમીય અનેલી નજરો લાગણીઓના કાલાહલ કરેલી અવાક બની.

અનેક આધુષો ચમકતાં ચાલ્યાં, અનેક મારો કરેલા અને

આયુધોના ભાર ધરેલા લોકચોદાઓની પગદંડીએ પ્રજાની ઊડી. પગેથી માયા સુધી ભારેલા લડાયક બાવ ઊતાવળા ઊછળ્યા. વચમાં વચમાં કોઈ ટડું કે ઘોડા પર બેઠેલી લાલ સરદારો કે લડાયક વીરાંગનાઓની આકૃતિઓના ખભા પરના કાલા ચમકી ઊઠ્યા. કમરબધો-માંથી લટકતી પહેાળા ધારવાળા તરવારો ખખડતી પસાર થઈ.

ધૂળના ઊડતા ગોટા વધારે જિંચા ચડ્યા. ઓગસોના નાદના પગલા વધારે ઘેરા થયા. આંતરરાષ્ટ્રીયનો રણનાદ ઊછળતો સંભળાયો. ચીની આગ્રાદીનાં લોકચૂનો વાતાવરણને ભેદીને જિંચે ચડ્યાં. આખા ય વાતાવરણનું અંતરિક્ષ જાણે જનજેદાદની ચારણી બનીને ચારણુંદના મૂશળધાર વરસતું લાખ નોખતો ટપકી રહ્યું.

અને ચીની જનતાનું લોક-લશ્કર કૃત્ય કરી ગયું. લશ્કરનો દરેક સૈનિક સંઘમાનવ બન્યો. દરેક કદમ પર ચીનનો આસરા ઊછળી ઊઠ્યો. દરેક પગલીએ ચીની આગ્રાદીના લોકનિશાન પર ડોકા ગજવ્યો. દરેક દિલ્લીની આહ ચીની જનતાની માગ બની. દરેક રણભેદે એ વિરાટ જાનની યાદ લાવીને એક નજર પાછળ નાખીને મોત બનીને વિકરાળ ઊભેલા છ હજાર માંહલના એક અણુગણ ઘાટ પર કદમ ઉપાડ્યો. એ કદમની કૃત્યતા વ્યૂહ રચાયા. એ વ્યૂહનાં સચલતોના વેગ લાલલશ્કરના દરેક એકમ પર દોરાયા.

નેવુ હજાર મરજીયાંની કૃત્યની કતારો ખંધાઈ. નેવુ હજારની કૃત્યનાં આયુધો સળગ્યાં. નેવુ હજારની હામજલનાં માપના સમય-પત્રો લખાયાં. નેવુ હજારની કૃત્યને વિદાય આપવા આલીસ હજાર મરજીયાના લડાયક સંગ્રામ-પટો રચાયા. નેવુ હજારને પહોંચતાં કરવા આલીસ હજાર અમર કૃત્યવરોએ કેસરિયા વાધા સળપા, નેવુ હજારની રહીત બનીને આલીસ હજારે ચાંગ-ફાસીના ચોમેર ઘસતા સંહારની ધાર ઝીલવા જીવતા દેહની પોલાદી પાટકાઓ જેવી આડ જમાવી દીધી.

દિવસભર સંગ્રામે ખેડાયા અને રાતભર લાંબી કૂચના જમાવોમાંથી ચૂપચાપ દિલચાલોના ગુપ્ત ધસારા ધસવા લાગ્યા. બધા ધસારા દિવસરાત ભર ધસતા રહ્યા. બધા ધસારા કીચાંગસીના દક્ષિણના મથકે યુદ્ધ પર ઠલવાયા. બધા ધસારા યુદ્ધ પહોંચીને ઈતિહાસમાં અનેખો એવો વિરાટનો કદમ ૭ હજાર માઈલની મંજલ પર મૂકવાના હતા.

ત્રણ ત્રણ દિવસ સુધી પશ્ચિમ અને દક્ષિણ તરફ મોટી બે હરોળો ધસતી ગઈ ચોથી રાતની કળરાત્રિએ એ બંને હરોળો હુનાન અને કવાનદુંગની કિસ્સેબંધીઓ પર તૂટી પડી. લાલ વસ્તીઓ સંહારાર્થ ગઈ છે એમ જપતી ચાંગની મીઝ્યાનીઓ માથુતી છાવણીઓનાં પીછાંઓની પ્યાલીઓમાં સંહારાયલા લોકોનાં હાડપિંજરોને બદલે લડાયક પડછાયાઓના કેસરિયા અનાદત આકારો દેખાયા. ચાંગનો ઘેરો ત્યાં વજુમી પશ્ચો ચાંગની કિસ્સેબંધીનાં કમકાણુ ત્યાં તૂટી પડ્યા. ચાંગની પોલાદી કનલખાનાની વંડીનો ત્યાં દરવાજો ખૂલ્યો.

યુદ્ધનાં કમાડમાંથી લાલ ધોડાપૂર ઊમટતા હતાં. યુદ્ધનાં મંજ્યાને વિદાય આપતાં ચાલીસ હજારના ખમીર કેસરિયા બન્યાં હતાં. ચાલીસ હજારની જમાવટ ચાંગના હલાઓ ઝીલતી લોહીની છાળો ઉછાળતી, શહાદતના ગંજ ખૂંકતી, લોકગિરાદરીની પ્રીતની રીત પર મુસ્તક મઢાવતી હતી.

ધન્ટીની જિઆડ આલા ધરતી હતી. ક્ષિતિજની સીમા મોડળો બનતી હતી. જીર્મિઓ ઉશ્કાપાત મચાવતી હતી લાગણીઓના પ્રપાત વીજલ બનતા વહૂટતા હતા. હજારો જ્યાન પર અનુરાગના કંક-આરોપણની ઉનાવળો ભુમઓ વીંટાતી ને વહૂટતી ૭ હજાર માઈલની મંજલ પર ઠેકતી હતી.

હજારો અસિધારો ચમકતી હતી. હજારો ગુજારા જીત્યા

હતા હજારો બુગસો એક સાથે ફૂંકાતાં હતાં. લોકજનતા જેવી
લાલ ભોમ પર કપાતા દિલની સનામી બરતી નેત્રુ હમગની વિનાટ
કાયા અધીરો કદમે એક પગવાગ ટેકવી ગાખતી જનજેદાદની
વજમુકી ફરકાવતી હતી

ચીનની ધરતી પર કીઆંગમી પ્રાત અને કીઆંગમીત્રુ
યુદ્ધ મથક ધન્ય બનતુ હતુ. યુદ્ધના કમાન્ડમાથી લોકજનનાની
ગમવાળાનો કદમ ઉત્તરપશ્ચિમ પહોચવાનો ઉકાવ બગતો જાન દેતો
હતો, 'અમે સદાર પામીએ નહિ, અમે ચીની લોકઆઝાદી
જીવતી રાખવા મોતને છતીને આવતી હાલે પાછા આ ધમ્મી
પર જ વિજયકૃત્ય કરશુ '

એ આવતી કાલ પર ચાગ-ફાસી જર્મન જલ્લાલેના સાથમા
ઉપહાસ કરતો અટકાસ્ય કરતો હતો

પણ એ આતતી કાલ જગત-જનતાની ચીની સાગ બનવા
કાળની બહીમા, અમિપરીફાઓની ધમણોમાં ધીખતી ગગ્ગચા
માડી હતી એ સગને ધડનાર પહેલો ધાવ ઝીનની યુદ્ધની એરણુ
આજે ધન્ય મની હતી

ઇતિહાસી કાળ પર કેવી એ કાળમીઠું કૃત્ય હતી । લાલ પ્રેમ-
ના કારખાનાના કાટમાલ એ કૃત્યમાં સાથે લદાયા હતા જાન
મોગચાઓ પરથી છાપખાના એ કૃત્યમા શામેલ થયા હતાં ખચચરો
અને ગધેડા પર તખ્ખો, આયુધો, દારૂગોળા અને તોપો લતાવવા
અનત કાસતા લમાયા હતાં નેત્રુ હજાર નકવેલાની એ કૃત્યના
રસાલામા હજારો લલ કિસાનોના સમાર ધગવખરી સાથે સામેન
થયા હતા

જગત-ઇતિહાસ નવુ પ્રકણુ લખતો હતો કાળની માતા
નવાં ઓવારણા ઊગવતી હતી. ધરતીને પટ નવુ લોકખત કોતરતો
હતો કાળના ડકા આનંદનો દારુણ અતિરેક ઉચ્ચારતા ૧૯૩૮ના

ઝોહટોખરના સોળમા દિવસે 'કૂચકરો' નું ફરમાન ફૂંકતા હતા.

કીઆંગસી, ક્વાંગટુંગ અને ક્વાંગસી તથા હુનાનમાંથી દરેક રાજ્યે માયાના મૂલ ચૂકવતી કામ્યુનિસ્ટોની વિગતકૂચ કરીશો પહોંચી ત્યારે લાલ લશ્કરના ત્રીસ હજાર લડવૈયા ખપી ગયા હતા. ઉત્તરમાં પહોંચવા નીકળેલા આ લોકોની ખપી ખાણે ભરડા ભેરવા ચાંગનાં લશ્કરો દોડતાં હતાં. રસ્તામાં ખૂનખાર લડાઈઓ લડતાં, દિવસગાત કૂચ કરતાં જતાં નેવું હજાર સાઠ હજારની સંખ્યામાં કરીશો પહોંચીને આટલા દિવસની લડાઈઓના અંદાજ કાઢતાં હતાં. અનુભવોનો નિયોગ લેતાં હતાં. નવી કારવાહી વિચારતાં નવા સંચલનનો રાહ નક્કી કરતાં હતાં.

અને સાઠ હજારની લાલસેનાનો છેવટનો સંહાર કરી નાખવાની તકમાર તૈયારીઓ કરતો ચાંગ ચુન-દા સરદારે પર નવાં ફરમાનો યોગ્યતા હતા. કરીશોના વિગતકોર વાંગ-શીઆને ઉતાવળા આદેશ પાઠવતો હતો. વોરલોડ વાંગ-શીઆ લાલ કુશ્મનોનો સંહાર કવાની ચાંગની કારખાંધી પર ફિદા થતો લશ્કરો દોડાવતો હતો. ચાંગના હજારો સૈનિકો લઈને ચાંગના સરદારો વિગતકોર વાંગના મહેમાન બનતા હતા. અશીષમાં તરબોળ જમીનદાર વિગતકોર કમુમાનાં દિવાલવાનોમાં ડોલતી લાલ માનવોને સંહારવા ઊઠતી હતી.

કરીશોથી જે ખચશે તે લાલ લડવૈયા ઝેશુઆનમાં પેસશે અને ત્યાં ચાંગઝી નદીને યોગંગશે, એવી આગાહી કાઢતો ચાંગ કુપે-માંથી, આનહુઈમાંથી, અને કીઆંગસીમાંથી જહાજોમાં સૈનિકો ભરીને, પશ્ચિમ તરફ વહાણો હંકારાવતો હતો. ચાંગઝી નદીમાં લાલ લડવૈયાને ઝોળા નાખી તેમને ઉત્તરમાં આગળ વધતાં અટકાવી દેવાનો એ વ્યૂહ હતો અને છતાં પણ મહાસંહારને ટપી-ને બહાર નીકળે તેમને યુનાન સરહદ પર વધેરી નાખવા યુનાન તરફ ખીજાં લશ્કરો રવાના કરતો હતો.

સાડ હજાર લાલ લડવૈયાઓની સંગ્રામસમિતિ ચાંગના આ કાઠાઓને કાચતી કવીશોમાં નીકળતી હતી, કવીશોની આસપાસના સંહારના ભરડાને ટપી જતી જુદે જુદે રસ્તે નાનીમોટી કતારો રવાના કરતી હતી. એમ એક પ્રવાહમાં નક્કી કરાયેલે મથકે પાછા મળવા લાલ ધસારાની અનેક ધારાઓ ધસતી હતી. જુલજુલા-મણીઓ રચાતી હતી. કવીશો પર ખૂનખાર લડાઈઓ ખખડી છીડતી હતી. જનતાના રખેવાળ લાલ લશ્કરના ખમીર પર પ્રાણ પચારી દેતી કવીશોની જનતા રખેવાળોની રખવાળી કરતી હતી. ચાર ચાર મહિના પર કવીશોનો સંહારસંગ્રામ પથરાયો. ચાર ચાર મહિનાની ખૂનરેણ પછી ચાંગ-કાઠશેકની પાંચ કિલોનો ખતમ થઈને રણમાં રાજાઈ ગઈ. ચાંગના વિગ્રહખોર ખેપિયા વાંગની રાજધાનીનું પતન થયું. વાંગની મહોલાતોનાં ખંડેર થયાં વાંગના પાટનગર પર લાલહંડાની લોકખાની ઘિરદાઈ. ચાંગના જલ્દાદ વિગ્રહખોર વાંગનો પ્રાંત લાલ હિલચાલથી ગાજી જાયો. કવીશોએ પ્રાંતભરમાં કિસાનસભાઓ સ્થાપી દીધી. કવીશોનાં નવજુવાનોએ મોત સાથે મસ્તી ખેલતા લાલ લશ્કરની મહોજ્જત સ્ત્રીકરી થોડાક હજાર કવીશોના ચાર મહિનાના રમખાણમાં મરાયા પણ એમની જગાઓ પૂરવા કવીશોનાં જુવાનોએ પગપડી કરી.

પણ હજી ઝેશુઆનની સરહદ ટપી જવાની હતી. ઝેશુઆનમાં ચાંગઝી નદીનાં પાણી ઓળંગવાનાં હતાં. ચાંગ-કાઠ-રોકનાં લશ્કરો સંહારસંગ્રામની પૂરવણી કરી નાખવા આ મહાન નદીનાં મથકો પર રૈપાઈ ગયાં હતાં. અહીંથી ચાંગ-ફાસીની ઉમેદ લાલ લડવૈયાઓને દક્ષિણપશ્ચિમ અને તિબેટ તરફ ધકેલી દઈ દફનાવી દેવાની હતી.

ચાંગ-ફાસીની એકસો ને દસ કિલોનો અઢા વેરાયલી પડી હતી. ચાંગ-ફાસીના સુનંદા વિગ્રહખોરોનો અઢા શંભુમેજો

જાઓ હતો. ચાંગ-કાઈ-શેકની જર્મન દોરવણીએ વિજયની ઉજવણીના મહાર અહીં બાંધી રાખ્યા હતા.

ભારે ચાંગ યુનાનના નગર યુનાનકૂમાં બેઠો હતો. ચાંગ-કાઈ-શેક આ મોરચા પરના સરદારો, વિમ્મહખોરો અને વ્યૂહરચનારાઓને તાર કરી કરીને તાકીદ દેતો કહેતો હતો, ‘આપણું આપણું હિતોનું, આપણા શાસનનું અને આખા દેશનું બાવિ અહીંથી યાગઝી નહીના કિનારાઓ પરથી લાલ દુશ્મનોને હટાવીને તેમને યાંગઝીની દક્ષિણમાં જટ્ટી દેવામાં જ સમાયલું છે.’

ઉતાવળા ધમકતા તારના સદેશાઓ પર સહાર સસવતો ચાંગ યુનાનના પાટનગર યુનાનકૂમાં બેઠો હતો. બધાનક વિમ્મહખોર લુગ-યુનની અહીં રજવાડી રાજધાની હતી. ચાંગનો એ મિત્ર ચાંગ અને એની મેમસાહેબની રક્ષા કરવા હજારો સૈનિકોને ફરમાન આપી હંમેશના વિલાસમાં આભોટતો અશીષુની લહેજત ફૂકતો પડ્યો હતો.

૧૯૩૫ના મેની વહેલી સવારે જગત-જનતાના એ કાન્ત દિનના લગ્નક સૂત્રોનાં જયજર્જન કરતાં પેલાં હજારો લાલ લડવૈયા દિગ્ગજાનમર ચૂપચાપ કૂચ કરતાં દક્ષિણ તરફ વળીને યુનાનમાં જતરી પડ્યાં હતાં. લુગ સફળો જાગી જીકતો હતો. ચાંગ અને એની મેમસાહેબની મેલી મુરહો કંપી જીકતી હતી. સમાચાર આવતા હતા, ‘આજે ત્રણ દિવસ ચર્ષ ગયા. લાલ ધસારો ચબરો નથી. આવતી દાલે સવારમાં આપણા પાટનગરથી એ લોક દશ માર્દા પર પહોંચી જશે.’

લુંગના હોથોથાશં જીગતા હતા. ચાંગનાં અંગેઅંગ ચક્રાક્રતાં હતાં, ‘આ લોક...’ એનાં હોક ફફડતા હતા.

‘એ લોક...હવે આપણા પાટનગરથી દશ જ માર્દા પર છે નામદાર...ત્યાં આપણું તમામ લશ્કરો...’

‘અને ત્યાં આપ નામદારે યરોપથી આજોક્ષાં તમામ વિમાનો ...’ બોલતો આભ-દાનવ નામે બણીતો યયેસો વિમલબોર લુગ મહાકાય બનીને બેઠું રહેતો હતો.

‘આપણું તમામ વિમાનો કયાંકર બોમ્બમારો એકધારો...’ ચાંગની ‘આંખમાંથી અમિકલુ વરસતા હતા. એની સંક્રાચાયલી હડપથી શેષમાં વધારે તીણી બની ગઈ હતી.

‘હાહ, એકધારો...’ લુગ કહેતો હતો.

‘શું?’ મેમસાહેબ મરડાતી પૂછતી હતી.

‘બોમ્બમારો ચાલે છે, નામદારણુ!’

‘અને આપણું કવીશોનાં પણ તમામ લશ્કરે! ત્યાંથી બારોબાર આ લોકની પૂઠે પડે છે તેની ખાતરી આપનાં...’

‘સમાચારો આવી ગયા.’ લુગ જિનાવળે બોલી જાક્યો.

‘અને...આપણું ચાંગલી પરનાં ચોડાક લશ્કરો પણ...’

‘તાબડતોળ આ તરફ ફર્યા છે.’ પાછો લુગ બોલી જાક્યો.

પણ શાતા ન વળતી હોય તેમ ચામ પાછો કહેતો હતો,

‘અને યુનાનફૂથી દોડતી ફેન્ચ રેલ્વે?’

‘તૈયાર છે નામદાર...’

પણ શરમાતો હોય તેમ સુધારતો ચાંગ બોલ્યો, ‘હું નાસી જવા માટે નથી પૂછતો પણ...’

અને ચાંગની મોડમ અટકેલી ચાંગની જખાન ચાલુ કરતી બોલી, ‘સલામતીની બધી તૈયારી રાખવી સારી.’

પણ પેલો લાલ્લ ધસારો જમીનમાંથી જીગીતે જમીનમાં જ ઊતરી ગયો હોય તેમ યુનાનફૂને કંપાવતો બણે સમી ગયો. ચાંગનાં ત્યાંનાં લશ્કરોની સામે કાઈ લશ્કરો અચાપાં નહિ. વિમાનોની હારમાળાઓ જેવા ગીધાં ઊડ્યા ફર્યા. પણ તેથી સંહારના કાઈ સમાચાર આવ્યા નહિ. બણે હવામાંથી જીગીતે

અંતરવાત શમી જતો હોય તેવો કહેવાતો લાલ ધસારો શમી ગયો.

પાછો ચાંગ એની મેમસાહેબને પૂછતો હતો. પાછો પેલો વિગ્રહખોર લુંગ આવીને નવા સમાચાર આપતો હતો, ‘આપણે બની ગયા. આપણાં મથકો ઊધણપાથલ થઈ ગયાં...આપણે વ્યૂહ ખોરવાઈ ગયો. ચાંગઝી પટ્ટની આપણી યોજના...’

‘પણ છે શું?’ ચાંગ બરાબર.

‘યુનાનનું તરફ ધસ્યા આવતા લડવૈયાઓ થોડાક સેંકડો જ હતા અને તેમને...આપણને છેતરવા એ લોકોએ...અને...’

‘બસ બસ...પણ એમનો મુખ્ય ધસારો?’

‘લેંગકાઈ પર નામદાર...ત્યાં એ લોક ચાંગઝી નદીને ઓળંગી જવા માગે છે.’

‘લેંગકાઈ તરફ એમની મોટી તથા હરોળો જાય છે.’ ચાંગ સમાચાર આવતો એના ખંડમાં જોરથી આંટા મારી રહ્યો, અને પછી બરાબર, ‘આપણાં લેંગકાઈનાં લશ્કરોની મદદે અહીંથી તાબડતોબ ખીજી તમામ મદદ રવાના કરો. આપણા ઉત્તર તરફના કિનારાઓ પરનાં તમામ જહાજો સજાગવી મૂકો.’

અને વિગ્રહખોર લુંગ અરીથુના ઘેનમાં ચાંગનું ફરમાન ઘૂંટી રહ્યો, ‘આપણાં ચાંગઝીના ઉત્તર કિનારાઓ પરનાં તમામ જહાજો સજાગવી મૂકો.....’ અને એ ચાલતો થયો.

અને લેંગકાઈ તરફ ધસતી તથા હરોળોમાંથી એ જ હરોળો લેંગકાઈ પહોંચી અને સામે કિનારેથી સતત ચાલતા તોપમારા નીચે ચાંગઝી નદી પર એક મોટો વાસનો પુલ બાંધવાનું કામ શરૂ થઈ ગયું.

‘આ રીતે તો પુલ બાંધતાં અઠરાઘિયાં વહી જશે અને ત્યાં સુધીમાં આપણાં ખીજાં લશ્કરો લેંગકાઈની આરેકાર..... સંહારનો જરડો.’ લેંગકાઈ પર પહોંચેલો ચાંગ ખુશ થતો હતો.

પણ પાછા ઉતાવળા સમાચાર માઠા આવ્યા. 'એક દિવસ અને એક જ રાતમાં એકસો પંચાસી માઈલ પર ટપી જઈને લાલ લશ્કરની એક હરોળ...'.

'લાલ લશ્કરની નહિ...લાલ ડાકુઓની...કોઈ લશ્કર આમ જંગલીઓની જેમ...' બોલતો એ જોઈ ગ્યો ને ખરાબો, 'ક્યાં?'

'નાનકોંગની સરકારી લશ્કરી ટુકડીઓમાં સળગ થઈ ને ખરા બધેરે ચાઉ-પોંગના ચાંગઝી કિનારાના કિસ્લા પર પહોંચી ગયા છે અને...'

'શું?'' એમસાહેબ ઊભી થઈ ગઈ.

'કિસ્લો પશ્ચો અને...'

'હજી શું બોલો છો?...હરામખોરો લાલ ડાકુઓ...'

'આપણે દક્ષિણને કિનારે લાંગરેલા એક જહાજમાં આપણી એક ટુકડી અને નાવક આ લાલ ડાકુઓ નાનકોંગની ટુકડી છે એમ જાણીને આવ્યા અને પછી એ જ જહાજમાં જઈને એમણે જાપો માર્યો ત્યારે આપણા સૈનિકો જોગ રમતા બેઠા હતા ત્યાં તો આ લોક નાનકોંગ સરકારના જ લશ્કરી પોશાકમાં ઠેક ખંડમાં પેસીને ખરાડી જીંઘા, 'હાય જીંચા' અને...'

'અને તું જા...' ચાંગઝી માથું જમવા માંડ્યું.

પછી ચાઉ-પોંગ કિલાના કિનારા પરથી આઠ જહાજો દિવસ-રાત લાલ લડવૈયાઓની હરોળોને સામે કિનારે ઉતારવામાં રોકાઈ ગયાં. લેંગકોઈથી દૂર કરતી હરોળોનો મોટો લાગ અસાધારણ ઝડપ હાખવતો ત્યાં આવતો ગયો. મહાભયાનક ચાંગઝી પણ ઓળંગાઈ ગઈ.

અને એશુઆન પ્રાંતમાં લાલ વિરાટની દૃશ્ય પ્રવેશ કર્યો. જનરાધીસીમો ચાંગ જીડીને એશુઆન પ્રાંતમાં આવ્યો. એશુઆનમાં ચાંગ-ફાસીનો લોકસંહારનો ખરડો પાડેા વણાવા લાગ્યો. એશુઆનનો એકથી બીજો છેડો સમસમી જીંઘો.

ઐશ્વર્યાનમાં ચાંગ-ફાસીના એ વિચિત્રખોરો સીઆંગ અને વેન રજવાડાં કાતરીને બેઠા હતા. ઐશ્વર્યાનના બંને નાલિમ શાસકો ચાંગના મિત્રો હતા. બંને બર્મીસીયો મોટા લશ્કરો ચાંગની કુમક કરવા તૈયાર હતાં. ચાંગનાં બીજાં લશ્કરોને ઐશ્વર્યાનમાં જમા થવાનાં ફરમાનો નીકળી ચૂક્યાં હતાં.

શયતાનિયતના સત્ત્વ જેવી આંખોને વધારે કનગતી કરીને ચાંગ એની મેમ સાહેબને સમજાવતો હતો, 'હજી મહાભયાનક તાતુ નદી બાકી છે. એની માઇલ માઇલ લાંબી સાંકડી કંદરાઓ છે, એના કિનારા વિકરાળ ને હવેલેશુ છે. એના વહેણાની કરાડો ગજબનાક ઊંડી ને અંતરાયોથી ભરેલી છે. ચાંગઝી પાર થઈ થયું તાતુને ટપી જવી સહેલ નથી. એ તાતુને આરે જ મંચુ શહેનશાહતાનાં લશ્કરોએ હમરો દીર્ઘાં બળવાખોરોને ઘેરી લઈને સંહારી નાખ્યા હતા. આ તાતુની જ વિકરાળ કરાડોમાં ભલભલા લડવૈયાઓનાં હાડપંજરો મૂસતતાં પડ્યાં છે...એ જ તાતુ આ લાલ લડવૈયાઓના મહાસહારનું મથક બનશે જ...'

અને તાતુના કિનારાઓ પર ચોકીઓ બેસી ગઈ. તાતુના કિનારાઓ પર બંને વિચિત્રખોરોનાં લશ્કરોના પહેરા ઝોડવાઈ ગયા. તાતુની ભયાનક કરાડોમાં કેટલાંય વરસો પછી ચાંગ-ફાસીના દોરવેલા માનવપશુઓના વિકરાળ પડછયા લાલ માનવતા પર પડી પડવાની રાહ દેખી રહ્યા.

'આપણે તાતુ તરફ આગળ ધસીએ છીએ.' ચીનનો વિરાટ બનેલો લાલ સેનાની સુ એના બેરુબઘનો આંખોમાંથી 'ઈતિહાસ વાંચતો; હોય તેમ એક ભયાનક અરેબના વહેણ પર ધડીભરનો થાક ખાતો ધીર ગંભીર બનીને કહેતો હતો.

'અને આપણે એને ટપી જઈએ છીએ.' માઓ સુની વંશાતી ભરતું નિશાન તાકતો હોય તેમ કહેતો હતો.

‘અને ત્યાં...’ પાછો ચુની નજરમાં ઇતિહાસ ઊઠેલો હતો.

‘ત્યાં ક્યારે?’

‘ત્યાં, ત્યારે પેલા ટીપ્પોગ અળવાખોરો... મંચુ શહેનશાહતને હલાવી નાખનારા... એમનું એક લાખનું લશ્કર લઈને બળવાનો સરદાર ટા-કાઈ...’

‘ત્યાં જ એના એક લાખને લઈને... એ એક લાખ આપણને હિત્તાદ, આપતા... જે એમણે ન કર્યું’ તે આપણે કરવાનું છે એમ કહેતા દેનાયા વિનાના એક લાખ લોકદીકરાઓ, જન-યોદ્ધા...’ માઓની ઘેરી નજરમાં તોફાન ઊભરાયું.

અને પડછંદ હસતો ચુ વચમાં બોલી ઊઠ્યો, ‘એ એક લાખ ચીની સહોદરોની ત્યાંની’ યાદ, માઓ-ચુના લાલ લડવૈયા-ઓને યાદ આપે છે કે...’

‘શું?’

‘અમે બૂલ્યા ત્યાંથી તમે ફરી ગણીને આવ્યો.’

‘કે?’

‘કે ઝડપી હિલચાલનો સંગ્રામ-મોરચાનો નિયમ એ ચૂક્યા હતા. ત્રણ ત્રણ દિવસ સુધી ટા-કાઈ પોતાના દીકરાનો જન્મ ઊજવવા ત્યાં આનંદતો હતો અને ત્રણ દિવસની દીલ એક લાખને મરખી મઈ.’

‘અને આપણી ઝડપનો આંક કાઢેલો જ તાત્તુના ઉત્તર કિનારા પકે ચાંગ બેઠો હતો.’

‘એટલે તો આપણી ગતિ અસાધારણ છે. આપણા લશ્કરમાં મીઆઓ અને ચાન રાનીપરજના સુનંદાઓ આપણા ગરતા લખવે છે. આપણે કાલે સવારે જ લોલો લોકના બધાનક પ્રદેશમાં પેસીશું. જેની તાત્તુ બધાનક છે તેથી વધારે બધાનક આ લોલો લોક... એમના જંગલને કે એમની જંગલિયતને કાઈ નમાવી શક્યું’

નથી. તિબેટની પૂર્વમાં પથરાયેલો એ જમ્પાનક અરણ્યોનો માનવ-
બક્ક પ્રદેશ પાર કરીએ પછી તાત્તુના કિનારા પર ચાંગ-ફાસીની
પાયવતાની સામેસામ લાલ માનવતાના સંગ્રામ મંડારો. એ સંગ્રામ-
ને સર કરવો કપરો છે પણ એ છેલ્લો હશે. ત્યાર પછીની પર્વત-
માળોની અનંત આંટીઘૂંટીઓમાં ચાંગનો ભરડો લંબારો નહિ. '

પછી લિયુ લોલો પ્રદેશના આગેવાનોને મળીને પાછો આવ્યો.
લિયુ લોલો લોકની બાષા જાણતો હતો. લિયુએ લોલો લોક-
નાયકોને લાલચીનાઓની વાત કરી, સમાનતાની વાત કરી.
આઝાદીના શપથ આપ્યા ને લીધા.

લોલો લોકનાયકો આ નવી વાતો સાંભળી રહ્યા એમનાં
જગલો પર આજ મુઘી ગોરી આમડીવાળા વિમલજોરોએ ઝેશુ-
આનમાંથી ધસારા કર્યા હતા. લોલો ઓઓને એ વિમલજોરો
હિપાડી જતા હતા. લોલો લોકને પકડીને ગુલામ બનાવતા હતા.

'એ જ્યાં વિમલજોર રજવાડાંને લડાઈ આપીને અમે આવ્યા
છીએ. અમારે તાત્તુને ટપીને.....'

'તમે લાલ ચીના ?' અહોબાવથી નાયકો પૂછતા હતા.

'હા, બિલકુલ લાલ...અમારું લશ્કર લાલલશ્કર...લોક-
લશ્કર...અમે-તમે બાઈ બાઈ.'

લિયુની આ વાત લોલો લોકને ગળે ઊતરી અને પછી લોલો
લોકનાયકો આ ગજબ જેવા સમાન માનવોની વાતો સાંભળતા
તેમને તાત્તુ નદીના કિનારા પર પહોંચ્યાંવા સેકડોની સંખ્યામાં
સાથે થયા.

'લોલો લોક-પ્રદેશમાંથી એ લાલ કાકુઓ જવતા જ નહિ
આવે.' ચાંગ-ફાસી પોતાના નાનકડા માથામાં ઈચ્છાના વિચાર
વાગોળતો હતો, 'એ જમ્પાનક જંગલીઓ એમને કાચા ને કાચા...'

પણ લોલો લોક-પ્રદેશમાં લાલ ધસારાની ઝાપ વધારે

સલામત બનીને આગળ વધી. તાતુના કિનારાથી થોડે દૂર લાલ સરદારો અને લોલો નાયકોની સલામ મળી. 'તાતુને પેલે પાર માથુસોને શુભામ બનાવનારા વિગ્રહખોર રાક્ષસો વસે છે ત્યાં અમે ઠંદી જતા નથી.' લોલો લોકનાયકો વિદાય માગતા હતા.

પણ આ લાલ માનવો પર મુગ્ધ બનેલાં સેંકડો લોલો જુવાનો નાયકોને વીનવતાં હતાં, 'અમને આ લાલ સાથે જવા દો... જીવશું ને પાછાં ફરશું.'

અને સેંકડો સાથીદારોનો સથવારો સોપીને લોલો લોકનાયકો પાછા ફરતા હતા.

વિદાયના મેળાવડામાં એક મરઘીનું લોહી એકમેકની હથેળીમાંથી ચૂમતા લોલો લોકનાયક પોતાના પ્રદેશના રિવાજ પ્રમાણે કાલ દેતા હતા ને લેતા હતા: 'આપણે સૌ ભાઈ ભાઈ...સમે પડે તો સહારને.'

એમ તાતુનો કિનારો એક પર્વતની કિનારી પાછળ જ આવી પહોંચ્યો હતો. લોલો જુવાનોએ દાખવેલી પર્વતની કિનારીએ પરથી લાલ ધસારાની સેંકડો ધારાઓ ટપકતી ઊતરતી હતી. અને પર્વત પરથી કુંગરાનાં કમાડો ખોલીને ચોમાસાનાં અરણ્યાં દોડે તેમ તાતુના કિનારા પર લાલ ધસારો ઊતરી પડ્યો.

પહેલા ઊતરાણુનો સેનાની લીન-પીઆઓ હતો લીન-પીઆઓની લાલ કતાર લોલો પ્રદેશની તળેટીઓનાં ઘેરાં અરણ્યોમાંથી ગહાર નીકળીને તાતુ-હોનાં નીર નીરખી રહી ચીનની ધરતી પર પર્વતો પરથી પછડાતી આવતી અને પતાળ કંદરાઓને ખોતરી કાઢતી તાતુ-હોની સીમાદારી લયાનક ઊજળતી આડી પડી હતી.

'હજુ તો પણ સ્વિસ બાકી છે.' વિચારતું ચાંગ-ફાસીની કિનારાની કિલ્લેબધીનું આન-જેન-ચાંગ નામનું કસ્ટાનું મથક

લીન-પીઆઓના હાથ નીચે 'જમણી જગ્યું ને પશ્યું. કિનારા પરની ત્રણ મોટી હોડીઓ લંગર જાયજીને સામે કિનારે બાજે તે પહેલાં ઝડપાઈ ગઈ.

એશુઆન પ્રાંતનો ચાંગનો લશ્કરી સરદાર જનરલ વેન-હુઈ એની સ્ત્રી સાથે જેન-શાંગમાં મહેફિલ માણવા આવ્યો હતો અને અસાધારણ ઝડપના હિસાબ પ્રમાણે પણ લાલ પસારાને આપી પહોંચતાં હતો પણ દિવસ બાકી છે એમ એના ઉત્સાહોએ ગણી રાખ્યું હતું. એટલે મીઠાનીની મીઠા માણતાં જ જનરલ વેન-હુઈ પકડાઈ ગયો. જનરલની, સુર હોડી પણ પકડાઈ ગઈ. ઉત્તરના કિનારા પર એનું લશ્કર એની રાહ જોતું હતું.

અને દક્ષિણના કિનારા પરની ભેખડોમાં લાલ હરોળની તોપો ગોઠવાઈ ગઈ. લાલ સેનાનીનું ફરમાન સાંભળવા અધીરા બનેલા તોપચીઓ રાહ જોઈ રહ્યા.

'આપણી હરોળની પાંચ કંપનીઓમાંથી ફરકમાંથી સોળ સોળ લડવૈયા જોઈએ છે.' લીનનો અવાજ સોળ સોળને બહુ માનતો બોલ્યો.

અને સોળ સોળ સુનંદા બહાર આગ્યા. એંશી માટીડાઓ લેવાય તેટલી તોપો લઈને હોડીમાં બેઠા. અને મે મહિનાનાં તોફાની ઘોડાપૂર ઉછાળતી તાણ-હો ગાંડીવર બનીને ધૂમરીઓ ખાતી ગરજવાનાં હોંઝકને છાતી પર ઉછાળતી અને એકને અંદર અર્ધોવી દેતી બચાવક બની.

અને અધારપટ નીચે પેલાં હોડકાંમાંથી લાલ નર નીચે ઊતર્યા. સામા કિનારા પર તોપો ગોઠવાઈ ગઈ. થોડે જ દૂરની ચાંગની હાવથીઓ રાખેતા મુજબ ચોકી કરતી હતી.

ત્યાં તો મે આખરની ઉપા ચાંગની ચોકીઓ પર વિકરાળ બરાડી ફેડી. અને કિનારા પરથી ગોલદાજી ગાજી બેડી.

રાતભર પેલાં હોડકાં સોળ સોળ સૈનિકોને આપુલો અને તોપો સાથે ઉતારતાં કર્યાં.

ચાંગ-દારીની પહેલી ચોકિયાત સીમામાંથી સૈનિકો નાહા અને બીજામાં ભરાયા. બીજામાંથી સામસામી તોપો બરાડી બેઠી. લાલ ધસારો આગળ વધ્યો. ચાંગની ત્રીજી બચાવ-સીમા પર ગિરફતાર થયેલા જનરલ વેનની કૈતારો પાછી હતી, અને લાંથી ખેરવિખેર બનીને ભાગવા માંડી.

લાલ લશ્કરની આખી એક ડિવિઝન ઉત્તર કિનારા પર ગતરી ચૂકી. બીજી દરોળો જોન-જોન પર આવી પહોંચતી હતી.

પથ હતી એટલી હોડીઓને આવા મોટા લશ્કર ને રસાલાને સામે કિનારે લઈ જતાં અઠવાડિયાં લાગી જાય તેમ હતું.

અને તાલુ-હો વધારે ને વધારે વિક્રમળ બનતી હતી. મે મહિનાનાં ઘોડાપૂર માઝા મૂકતા હતાં. ચાંગીથી પણ વધારે વિચાળ બનતી તાલુ દરેક પળે જીવંતજી બનતી જતી હતી.

અને કિનારા પાંચ ચાંગનાં લશ્કરો આ ઉતરાણ તરફ દોડતાં ધસતાં હતાં. સદારનો બરડો દરેક મિનિટ વીંટાતો હતો.

તાલુ-હોના બને કિનારા પર કટોકટી બપોળક બનતી હતી. એવા ત્રણ બપોળક દિવસ વળા ગયા.

બને કિનારાએ પરના લાલ લડવૈયા વચ્ચે વહેતા મોતને નીરખતા ડેસ્લી જીવનદોરી પર ઝોલે અઢયા હતા.

સામે કિનારે પડોચેલા આગળ વધે તો આ કિનારાની દરોળો-થી કપાઈ જાય તેમ હતું. આ કિનારા પર એક ટેકવાને ઊભેલા શ્વાસ ધંભાવીને સામે કિનારે કેમ પહોંચવું તે પૂછતા હતા.

તાલુ-દોનાં ઝિજ્જતાં પાણી ધૂમરતા વિક્રમળ દસનાં હતાં. પાછા વળાય તેમ હતું નહિ, આગળ વધાય તેમ હતું નહિ. હાલો નિરધાર શ્રેષ્ઠને ધંભા મેલો હતો.

અને આ કિનારા પર લાલ સેનાનીઓની સંગ્રામસમિતિ બેઠી. લીન-પીઓ, ચુ-તેહ, માઓ-સી-તુંગ, ચાઉ-એન-લી અને પેંગ-હુઆ જેવા લોકમહારથીઓ હેવટનો નિરધાર ધડીને બેઠ્યા. ‘એન-જેન-શાંગની પશ્ચિમે ચારસો લી આગળ તાણની બેખડો ખૂબ જામી થાય છે. ત્યાંના પત્થરિયો કિનારો ખૂબ સાંકડો છે. ત્યાં લોહની સાંકળો પરથી લટકતો એક માણસ એક સાથે ચાલી શકે તેવો એક બૂલતો પુલ છે. તિબેટની પૂર્વ તરફ તાણને ઓળંગવાનો એ જ એક ઉપાય છે.’

‘ચારસો લીની મજલ કાપીને એકેએક લડાયકે ત્યાં પહોંચી જવું. બધો સામાન અહીં છોડી જવો અને ત્યાં પહોંચીને તાણને પેસે પાર...’

એવો એ નિરધાર હતો. એનો અમલ કરવા ચારસો લીને રસ્તો શિખરો ઓળંગીને, બયાનક જાડી કરાડોમાં ચઢીને, કયાંક કયાંક કેકપૂર કાઢવમાંથી બહાર નીકળીને ચૂપચાપ કરવાનો હતો, અને અસાધારણ ઝડપ દાખવીને કરવાનો હતો.

એ નિરધારનો અમલ સફળ થાય તો એશુઆનમાં પહોંચવાનું હતું અને આંગેટૂચ કરવાની હતી. અને નિષ્ફળ જવાય તો ?

‘નિષ્ફળ નહિ જવાય...’ ચુ-તેહ પરિણામ ફરમાવતો હોય તેવો કઠોર બનીને બોલતો હતો, ‘અને નિષ્ફળ જ ચવાય તો...જે આ કિનારે રહે તે લોલો લોક-પ્રદેશમાં પાછા પેસી જાય અને તિબેટ પરથી ટપી જવા એક હજાર માર્દલ પર દૂચ કરે. તિબેટની પેસે પાર હિંદ છે.’

અને ચારસો લી પરથી લાલમાનવો ચાલી નીકળ્યાં. જામી બેખડોમાંથી જામી નીકળ્યો હોય તેવો પોલાદની સાંકળો પરથી પાટિયાની, પથ્થરી બૂલવતો તાણના બયાનક બિહગતાં પાણી પર અદર લટકતો બૂલતો પુલ દેખાયો.

પુલ પર પહેલી જલંગ જરીને પેલે પાર જતાર પહેલા ત્રીસ ચૂંટાયા. એ ત્રીસની પીઠ પર હેન્ડ ક્રીનેડા અને મોસરો બંધાઈ ગઈ.

અને પછી જીવનની છેલ્લી પળને ઝાલી લેવા વજ્રટતા હોય તેવા ત્રીસ પોસાદની સાંકળોને ઝાલીને લટકી પડ્યા. મૂલતા પુલની પાટિયાની પગથી પરથી જીવનમરણને ઓલે ત્રીસ લાડવૈયા આગળ ધપ્યા અને સામા કિનારા પરથી ચાંગ-કાઈ-શેકની ચોટ્ટી-ઓએ ગોળા વીંટવા શરૂ કર્યા. એક-બે કરતાં ત્રીસ મરણિયા ઊછળતી તાતુમાં તૂટી પડ્યા અને પડ્યા તેવા તાતુહોનાં ઊછળતાં નીરની ધૂમરીઓનાં ઊંડાણમાં ગરકાઈ ગયા.

પણ પાછા ધીજી પચાસ પેલા મોતને મુક્તિ મૂલતા ચાલ્યા. ચાલીસમાયી ટપોટપ વીંધાતા મરણવા વિજાતા ગયા. છેવટે પાટિયું તૂટ્યું.

તાતુહોનાં ઊછળતાં પાણીમાં એક પળવારમાં બપોલક શાંતિ અદ્યદી બીડી.

પણ એક અસાધારણ અહોભાવ બંને કિનારાઓને હચમચાવી રહ્યો. તારને દોરડે લટકતાં લાલ કલેવરો મરતાં ને પડતાં તો ૫ ખૂટતાં ન હતાં.

તાતુ પર ચીની ઇન્કિલાબ દિલોળે ચઢ્યો. તાતુનાં ઘોડાપૂર પર ચીની લાલમાનવ પહેલી વાર પલાણ્યો. તાતુનાં ઘોડાપૂર પર લાલમાનવતાના પ્રાચુના પૂરે વિજય પડાવ્યો. તાતુની વિકરાળ ધૂમરીઓમાંથી લાલનરોના બળે અદૃશ્ય સંબળાયાં. તાતુના અગોચર કિનારા પર લાલમાનવની આગેદૃશ્ય અટકી નહિ.

અને બપોલક કુદરતની દાર ઘઈ. બપોલક કુદરતને કિનારે એટલા ચાંગતા તોપચીઓના હાથ ચંબી ગયા. અનેક યુગે પણ ન દેખાય તેવો દેખાવ દેખતા ઝેશુઆનના તોપચીઓમાંથી

માનવતા ઊછળી ઊડી. જંગલિયત અંદરથી હારી ગઈ. માનવતા અંદર-બહારથી પુકાર કરતી ઊડી.

ચાંગ જેવા ચાંગ ફારસીનાં ગોઠવેલાં તોપનાં કમકાણાને ચલાવતા હાથ ચંબીને બોલ્યા, ‘આવા મહામાનવોને કોઈ મારી શકવાનું નથી.’

અને તાત્તુ પરના સંદાર-કમકાણુ પરથી સમાન ઈ-સાફના નિશાનવાળા લાલકૂચ સામે કિનારે પહોંચી ગઈ.

અને ચાંગના તોપચીઓ અને ત્યાંની લશ્કરી ટુકડી બેનેલા ઝેઘુઆનના દીકરાઓ છલકતી આંખો ને રૂંધાતા કંઠમાંથી આ જન-જગીલા નેધોને જોઈ રહેતા કહેતા હતા.

‘અમે ધાર્યું’, આ લાલ લડવૈયા ડાકુઓ તો નથી જ નથી... પશુ તાત્તુનાં ઊંડાણમાં ઊતરી જવાના આપઘાત કરવા પડાપડી કરતા આ કોઈ ગાંડાઓ છે અથવા તો દેવલોક છે.’

‘અને હવે ?’

‘આપણુ જેવા કિસાનકામદારો...પશુ તમે લાલ ફિરરતાઓ છો હો !’

પશુ પાછળની હરોળોમાંથી હલ્લુ ચાંગની તોપો ફૂટતી હતી. લાલ ધસારાને બેટવા દોડતા સેંકડો ઝેઘુઆન દીકરાઓને ચાંગની તોપો વીંધી નાખતી હતી, અને પાછી હઠતી હતી.

અને પાછું લાલ લશ્કર તાત્તુને સામે કિનારે એક પળનો આરામ ખેંચતું હતું. તાત્તુના એ કિનારા પર લાલ લડવૈયાઓ આનંદતા હતા. તાત્તુને એ કિનારે ખૂંટતા પુલ પરથી આવનાર હરોળને ચીની લોક-જનતા વતી લાલ લશ્કરનો સોનેરી તારક એનાયત થતો હતો.

પછી પાછી વિરાટ કૂચ આગળ વધી. તાત્તુ નદીની ઉત્તરમાં સોળ હજાર ફૂટની ઊંચાઈના પાટ પરથી અરફના મહાસાગર

જેવી જણાતી અનત પર્વતમાળામાં પહેલી વાર માનવ-પગરવ સચરતો હતો. દૂર દૂરની બરફ ઢાંકીને પડેલી ગિરિમાળા તિમેટ હતી દક્ષિણ ચીનના વતનીઓ આ રજગપાટ અને ઊંચાઈવાળા હવામાનમાં મરણ પામ્યા.

પોતાનાં શમને દફનાવતી, પોતાની નેમને યાદ કરતી, ચીની માનવતાની લોકઆજ્ઞાદીના શપથ લેતી આ વિરાટકૃત્ય અણુધલી આગળ વધતી હતી.

પણ આગળ તો કાંઈ પર્વત ઊભો હતો કાંઈને ચઢવા માટે નવા રસ્તાઓ બનાવવા પડતા હતા કેમકે સુધીના કાદવ ખૂદતી, વાસના ગસ્તા મનાવતી આગળ વધતી ચીની લાલમાનવતી પગની ધડીલર થળી જતી હતી હતા નાનકડાં પશુઓ મરતાં પડતા હતા કાંઈ પર્વતના ઘાટ પર સેકડો આથીદારો ગ્રાણી ઊડતા હતા.

એવા તો બે હજાર માર્ગલ હજી બાકી હતા સાત મોની પર્વતમાળાઓ. એ બે હજાર માર્ગલ પર પથરાયેલી પડી હતી. જૂન આવી ગયો હતો. પહેલી પર્વતમાળા ઓળગાઈ ચૂકી હતી.

અને પછી મુગલાઈ ગિરિમાળા આવી પછી ચિત્રનેખાના પર્વતો આવ્યા પછી મોટું દોલ કહેવાતો પર્વત પણ ઓળગાઈ ગયો. જુલાઈના ૨૦મા દિવસે ઉત્તર-પશ્ચિમ એશિયાન પ્રાંતમાં મુગપાનનો સોવિયટ પ્રદેશ આવ્યો.

હા થાકે ઉતારવાનો મુકામ નખાયો ત્યાં જૂના ધાની માવજતો થઈ ત્યાં દરેક ડગલે ચૂકવેના મૂનની યાદ સંભારી અને રહ્યાસભાની નવી ગોઠવણી કરીને પાછી કૃત્ય આગળ વધી ત્યારે કીઆગસીમાંથી નીચળે નવ મહિના પૂરા થયા હતા.

હારે ૬૦૦૦૦ લડવૈયા હતા તેમાંથી આજે ૪૫૦૦૦ બાકી રહ્યા હતા. ૪૫૦૦૦ લાન લડવૈયા ઓગસ્ટમાં ઉત્તર તરફ અગળ વધ્યા અને ધાસના વેરાન પ્રદેશ તથા ભવકર અરણ્યોમાં પેઠા.

લાંબી કૂચની અગ્નિ-પરીક્ષાઓમાં આ વિભાગ સૌથી વધારે કપરો નીવડ્યો. જંગલની વસ્તીઓએ આ પરદેશીઓ પર ચાતનાઓ અને ત્રાસ વરસાવ્યાં. જંગલનાં જંતુઓએ અને હવામાને ધણાને ભોગ લીધો. જંગલી વતનીઓએ આ અનર્થનાં જણાતાં માનવો પર સાકડા ચૂંટાવ્યાં પરથી શિલાઓ ગળાવીને માથાસે અને ઢોરોને કચડી નાખ્યાં. જંગલીઓની મંજુ જન સૌથી વધારે વિકરાળ બનીને તૂટી પડી. મંજુઓની રાણીએ આ મુસાફરોનો સંહાર કનારી ટોળાઓ દોડાવી.

પણ આ વિરાટની કૂચમાં મંજુ જંગલીઓ છેવટે વધારે નજીક આવ્યાં. મંજુઓએ આ લાલમાનવીઓને પોતાના દીકરા સેટ આપ્યાં. મંજુઓના એ દીકરાઓને 'લશ્કાવીને લાલ બનાવીને પાછા મોકલવા સાથે લેવામાં આવ્યાં.

પણ દશ દિવસ વસમાં ગયા. એ દશે દિવસમાં બીના પ્રદેશ પર માથાસનું નામનિશાન દેખાયું નહિ. દશ દિવસમાં વગ્સાદની ઝડીઓ વરચતી રહી. દશ દિવસ બર પ્રાણીઓ અને લગાવકોની હરોળમાં મરણ મોકળું બન્યું.

અને લાલકૂચ કાંમુની સરહદ પર પહોંચી. કાંમુની સરહદ પર એક પણ આદમી જીવતું નહિ પહોંચી શકે એમ ધારતા જતાં ચાગ-ઝાઈ-શેકે દક્ષિણ કાંમુનાં ઘરકરો લાલમાનવતાનો અધૂરો સંહાર પૂરો કરવા રોક્યાં હતાં. મરણની એ આડોને વીધતી લાલ હરોળ પાછી સેંકડો ધોડાઓને જીતીને ધોડેસ્વાર બનીને આગળ વધી.

અને આખરે ઉત્તર શેંસી પ્રાંતની સરહદ આવી. ચીની જનતાનાં લાલ બાધવો છેવટે મહાન દીવાલની નીચે શેંસીમાં આવી ઊભા. શેંસીની સોવિયેટ આ મહાતુલ્યવોનો સત્કાર કર્યો.

હારે ૧૯૩૫ના ઓક્ટોબરનો ૨૦ મે દિવસ હતો. મનુષ્ય

સહન કરી શકે તેની આખરી હદ ઓળંગી, અનેક પાતનાઓને, અને વેદનાઓને ભરીભારીને ૧૬૩૪ના ઓક્ટોબરમાં નીચેલો વિરાટ એણે તાકેલા નિશાન પર પહોંચ્યો.

કીચાંગસી અને શેંસી પ્રાંતની વચ્ચે એવું એક વરસ ઊભું હતું એ એક વરસ પર પથરાયેલો કૃત્ય કદમ આજે નેવું હજારનો નહોતો, વીસ હજારનો રહ્યો હતો.

તોય એ સધ-માનવ હતો. એણે ઇતિહાસમાં પહેલી વાર અસાધારણ નિરધાર પુરવાર કર્યો હતો. એણે ચીની ધરતી પર પહેલી વાર મોતનો પરાજય કરીને જીવનનો જયકાર માયો હતો. એણે જગતજનતા ભેગ પહેલી વાર આગળ વધતાં કાળનાં પરિ-બળોની વિરાટ ડગલું કરીને સાબિતી આપી હતી.

એ વિરાટમાનવ આજે શેંસીમાં પણ ગોઠવીને જૂલમાં જુલમાં પાછું ભેતો વિલાતી યાદને સંકારતો હતો. એની પાછળ છ હજાર માઈલ પડ્યા હતા. એણે બાર ઇલાકાઓની માનવતાનાં દિલ વલોવી નાખે તેવો લોકનાદ બારે ઇલાકાઓ પર દદગ ઉપાડતાં સંભળાવ્યો હતો. એ વિરાટમાનવનો સંદાર કરવા માગતાં ચાંગ ફાસીનાં લાખોનાં લશ્કર નાશભિયાન પુરવાર થયાં હતાં. એ વિરાટમાનવે લોકજનતાના લાલ ઝડાને આપ-અમીરથી વધારે રાતો બનાવ્યો હતો. એ વિરાટમાનવની વિરાટ પગલીએ છ હજાર માઈલની ધરતીને ધન્ય બનાવી હતી.

એ પંદર મોટી લડાઈઓ લડ્યો હતો અને ત્રણસો નાની લડાઈઓ લડ્યો હતો. એણે ૨૬૮ દિવસ પર દોટ દીધી હતી અને સો દિવસ પોતાના વિરાટ ફોલોર પરના ધા ચૂમ્યા હતા. એ રાજના પંદર માઈલ આલ્યો હતો. એના ચલકદમ નીચે અગ્રીમ જંગલો અટવાઈ ગયાં હતાં, અબેઝ અદાર પર્વતમાળાઓ વીધાઈ ગઈ હતી. અદાભયાનક ૭ નદીઓ ઓળંગાઈ હતી.

આજે એ યુગ યુગનો યાદ્યોપાદ્યો, સૈકાઓના રક્ષણપાટિ ચટેસો, કાળની યાતનાઓના ઉઝરડા મકેલતો, જનતાનો રખેવાળ અને જનતાનું રખોપું પામનાર ઉત્તર શેંસીમાં સોવિયટ બનીને ચેનાન નગરમાં વિરાટકૂચના કદમ ઠેરવતો હતો.

પણ એને ઠર નહોતો, ચીની જનતાને ક્યાં ઠર કે ક્યાં આગમ હતો. ક્રીઆંગસીધી જોડેલી વહેલડીનો રણુરથ એ પાછો સજતો હતો. જાપાનીનો ખૂની ચાહીવાદ એના દેશ પર ચડતો હતો. ચીનનો ચાંગ ફાસીવાદ ચીનના શોષકાની સોનેરી ટાળાઓ જમાવતો જાપાની ફાસીવાદને મુજરા કરતો એ વિગટનો મંહાર કરવા શેંસી પ્રાંતની સોવિયટ સરહદો ફરતી લશ્કરી કિલ્લેબંધીઓ બાંધતો હતો અને લાલ સરહદ પર અધૂરો રહેલો સંહાર મચાવવા એક લાખનું લશ્કર સીઆનમાં ગોઠવતો હતો.

એટલે ઉત્તર-પશ્ચિમમાં પગ ઠેકવતો એ વિરાટમાનવ લાલ તાકાતની રણુહાક વગાડતો ચીન-વિરાટ જોગ જન-જંગનાં આવાહન ઉતારતો કમરબંધ બાંધતો રણવગરે વિચરવાની લોક-નોખા વગાડતો હતો.

ચીની વિદ્યાર્થીનું રાજકારણ

ષ. સ. ૧૯૩૫ના ચીનના ઉત્તરતી, પીપીંગ વિદ્યાપીઠનું નવું સત્ર શરૂ થયું અને ચીનની ચારે બાજુથી વિદ્યાર્થીઓ પીપીંગમાં ભેરાયાં. વિદ્યાપીઠનાં ગૃહોમાં ૬૧૦ વિદ્યાર્થીઓ અને ૨૭૪ વિદ્યાર્થિનીઓના કક્કરવ ગુંથ બેઠ્યા.

વિદ્યાપીઠનાં ચીની ભવનો એક સરોવરને ફરતાં, કોઈ જોયાં વધેલાં તે કોઈ આડાં બેઠેલાં, પોતાનાં રમ્ય રૂપોને સરોવરનાં પાણીમાં નિહાળતાં હતાં. એક અમેરિકન ઇન્જનેરે ચીની બાંધકામને અમરિકી ઓપ આપીને વિદ્યાપીઠના કપસની રેખાઓ ધડી હતી વચમાં વચમાં ટેનીસ યોગાનો આવ્યાં હતાં તથા પેગોડાનું રૂપ ધરીને એક જલ્મિનારો બેઠો હતો. લાંથી આગળ અખાડાઓ અને પછી વિદ્યાપીઠમાં વીજળી વહાવનારું પાવર સ્ટેશન સરોવરના કિનારાઓની રમ્ય અને રોતલ મુદ્રતાના પ્રત્યાઘાત જોતું ધમધમતું હતું.

સ્વસંકુચિત અને સ્વસંગ્રહ એવો ચીન એનાં વિદ્યાધામોમાં અદ્ધારમાં સૈકા પછી મહાન થવા માંજો ત્યારે બહારના વિચારો, ખ્યાલો, ચિંતનો, અને રીતભાતો પીપીંગ વિદ્યાપીઠ પર આવી આવીને પહોંચ્યાં હતાં. ચીની જીવનના અંદર-બહારના સંતોષતું કવચ ચીની જાતના ચીની દિલ પર વિઠાને પહેલો વીધ પાડી દીધો હતો.

અને વિદ્યાને પાડેલા એ વીંધમાંથી સામાજિક વિદ્યાન પણ દાખલ થયું. રાજકારણ અને નીતિરીતિ ચીનના વિદ્યાધામનાં વિદ્યાર્થીઓની ચકાસણી નીચે આવી પહોંચ્યાં. કનફુચિયસ અને લાઝોઝુએ દીધેલો ચીની આત્મા ધવાયો. પણ નવા જ્ઞાનથી એાપી ઊઠ્યો. ચીનની પીપીંગ વિદ્યાપીઠમાં એ જ્ઞાનના ગુંગારવ કથારના ય સભળાવા માંડ્યા હતા. ચીન કવિ હતો; હવે વૈજ્ઞાનિક બન્યો હતો. પશ્ચિમની વિદ્યાન-ઘટનાનો વિચાર કરીને જ્ઞાનના દીકરાઓ નિરધાર કરી ચૂક્યા હતા કે ચીનના રાજકારણના ઘડતરમાં ચીનનાં વિદ્યાધામો મોખરે રહેશે.

‘તમારે ને રાજકારણને કંઈ જ સંબંધ નથી’ એમ બોલતાં ચીનના માલિકાને ચીની વિદ્યાર્થીની આ નવી ચાલચલગત પસંદ નહોતી પડતી પણ ચીની વિદ્યાર્થીનું જ્ઞાન રાકાતુ નહોતું.

અને જ્ઞાનનાં નવાં દીકરાંઓનાં મડળોમાં નવા વિદ્યાર્થી સહમત થતા હતા કે આપણે આપણા લોકજીવનને બચાવ કરવા વિજ્ઞાનનાં હથિયારો ધડવાની જરૂર છે, અને લોકજીવનનાં જતન કરવાનાં આયુધો ધડવાના રાજકારણમાં ચીનનો વિદ્યાર્થી મોખરે રહેશે.

ચીની વિદ્યાર્થીનો આવો વેગ, ૧૯૧૧માં ચીનની સડેલી સહેનસાહત તૂટી પડી ત્યારે પહેલી વાર રકુર્યો હતો. પછી ૧૯૧૮માં એ રકુરણનાં સાહિત્ય સરગમ્યાં અને એ સાહિત્યને વાંચતો એ ૧૯૨૬ના માર્ચમાં પહેલી વાર રાજકારણને દેખતો ઘડાયો. પછી ૧૯૨૭માં એણે ચીનની જાલિમ જમીનદારીને અને વિમ્મદબોરો સામે ચડેલી લોક-રાજકારણની પહેલી ચકાઈ જોઈ અને એમાં એ જોડાયો અને તરત જ એ જીવાળની ઓઠના રાજકારણમાં ધવાયો, વીંધાયો પણ પોલાદી ખનીને એણે ચાંગની આગેવાની-વાળા લોકસંહાર કરતા માલિકોના રાજકારણને નજરેનજર

હોકું અને તેને ખતમ કરવાનો નિર્ધાર કર્યો અને પહેલી અગ્નિ-પરીક્ષામાં પસાર થયેલાં એ વૃદ્ધ ચીનનાં ફરજદો અને લોકોએ પાછાં આજે પીપાજની વિદ્યાપીઠમાં લેણું લેતાં. એમને અને રાજકારણને સંબંધ નથી એમ કહેવાની દિમત કાઢ કરતું નહોતું. ચીની વિદ્યાર્થી અને રાજકારણને સંબંધ છે તે વાત હાનનાં, હોકાઓ પુરવાર કરી ચૂક્યાં હતાં.

ત્યારે ૧૯૩૫ના જૂન શરૂ થયો હતો ત્યારે નાનકીંગમાં બેઠેલી ચાંગ-કાઈ-શેકની સરકાર નાઝી જરમનીના ઉરતાદો પાસેથી જૂરી કગલીઓની ફાંસી ટુકડીઓ ખનાવતી કાઈ પણ લોક-હિંસચાલ પર દમનના દોર વરસાવતી જૂના ચીનની ગલિમ જડ જેવી બેઠી હતી.

પણ ત્યારે જ દક્ષિણચીનમાંથી જ હજાર માઈલની લાંબી દૂર કરીને તેવું હજાર જેટલા લાલચીનના લડવૈયા ખાલીસ હજારની સંખ્યામાં જવતાં રહીને ઉત્તર-પશ્ચિમમાં પહોંચતાં હતાં.

અને ત્યારે ચીનની નાનકીંગ સરકારની વિમાસણ વધારતો લોક-અવાજ જાપાની શાહીવાદ સામે ધૂધવાતો ચાંગ ફાંસી સામે લોકશાસનનો પુકાર ઉઠાવતો હતો.

અને એ જ ટાણે જાપાની શાહીવાદ ચીનનો એક પછી થીજે ટુકડો ખાતો, કોમ્યુનિસ્ટોના મંદારનો કાલાહલ જગતને ચાંગ ફાંસીને ખુશ રાખતો ચીનના ઉત્તર પ્રદેશ પર લોહિયાળ પંજો પાથરતો ખૂની કારવાહી શરૂ કરતો હતો.

૧૯૩૫ના જૂનના આરંભમાં જાપાને જીતેલા મંચુકોની આહર સરહદ પર આલીસ હજારનું જાપાનીઝ લશ્કર જમા થવા માંડ્યું અને જાપાનનાં વિમાનો ઉત્તર ચીનનાં નગરો પર નીચેથી છાંડવા માંડ્યાં.

જૂનના અગિયારમાં દિવસે જનરલ ડોઈદારો દીનસીન

પહોંચ્યો. અને ૧૩મી તારીખે પીપોંગની જાપાની એંબસીએ એક ચીની અમલદારને ગિરફતાર કર્યો અને ચાંગની નાનકોંગ સરકારે તે સામે વિરોધ નોંધાવ્યો. તેનો જવાબ દેવાની પણ જાપાનીસ સરકારે ના પાડી.

પણ સપ્ટેમ્બરમાં ચાંગ-કાઈ-શેકે જાપાનીસ શાહીવાદને નમતું જોખવા પીપોંગની પોતાની રાજકીય કાઉનસીલને પાછી બોલાવી લીધી તથા ઉત્તર ચીનના યુદ્ધ-પ્રધાન હો-ચીન-ચોંગ પર જાપાનવિરોધી પ્રવૃત્તિઓ કરવાના આદેશસર કેસ કર્યો અને જાપાની સરકાર સાથે વેપારી સંબંધો વધારે, સારા બાંધવા પીપોંગમાં નવી સંરચા ઊભી કરી.

લોકસંહારનો નવો સંગ્રામ સીઆન પરથી રચવાની તજવીજમાં પડેલો ચીનનો ચાંગ ફાસી જાપાનને રીઝવવાના મુજરા કરતો રહ્યો અને ચાંગના અભિનયના જવાબમાં જાપાની શાહીવાદે સપ્ટેમ્બરના પચીસમા દિવસે જાહેર કર્યું કે ઉત્તર ચીનમાં જો સ્વરાજની હિલચાલ ઊપડે તો અમે તેવી હિલચાલને મદદ કરીશું.

એમ ચાંગ ફાસીની સરકાર સામે જાપાની શાહીવાદે કાયગા-માંથી બિલાકું બહાર કાઢીને ધરી દીધું. જાપાની સરકારે તરત જ સાફ સાફ જાહેરાત કરી દીધી કે, 'ઉત્તર ચીન પ્રદેશમાં જાપાની હિતોનો ચોખ્ખો વિશ્વાસ કરવામાં આવશે તથા દૂર પૂર્વના એ પીડિત લોકોના ઉદ્ધાર માટે તથા તેમને કામ મળે અને શાંતિ સાંપડે તે માટે જાપાન બનતો પ્રયત્ન કરશે.'

તો ૫ લોકસંહારના સંગ્રામને ઘોડે ચઢેલો ચાંગ ચરમાયો નહિ. એની આંખ સામે લોક-જનતા દેખાતી નહોતી. એની નજરમાં તો એની મેમ સાહેબના કુટુંબની બેન્ક તથા નફાખોર ચીનના મુકીબર જાણીએનાં હિત જ ઊભરાતાં હતાં.

અને એ અધવાડિયાં પછી તરત જ જાપાની લશ્કરી ખાતાએ

બહાર કાઢ્યું કે ઉત્તર ચીનમાંની મુશ્કેલીઓનાં કારણોનો નાનકોગ સરકાર તાબડતોબ અંત નહિ લાવે તો અમને ઉત્તર ચીનને ચીનથી વિખૂટો પાડી દેવાની અને સાંધી ચાંગ-કાઈ-શેકની નાનકોગ સરકારનો અમલ રદ કરવાની ફરજ પડશે.'

પણ નકાબોર વર્ગનાં જ હિત સાચવવામાં અંધ જાતેલો ચાંગ હાલોચાલો નહિ.

અને ઓક્ટોબરની ૩૦ મીએ જાપાને હોપી, પીપોંગ અને ટીનસીનના પ્રમુખોને જાપાનવિરોધી પ્રવૃત્તિ અંધ કરી દેવાનાં. ફરમાન મોકલ્યાં, તથા નાનકોગ સરકારને પીપોંગની લશ્કરી કાઉન્સિલ રદ કરવાની સૂચના કરી.

અને દૂરત જ જાપાની પોલીસોએ પીપોંગ અને ટીનસીનમાં દેશભક્તોની ધરપકડ શરૂ કરી દીધી. એ ધરપકડમાં નાનકોગ સરકારના સામાજિક ખાતાનો વડો તથા ચીની જાપાના વિભાગનો વડો પણ ટીનસીનમાં ગિરફતાર થઈ ગયા, તથા એક લશ્કરી અમલદારને એના પોતાના ધરમંથી હિપાડી જવામાં આવ્યો.

'આવડા મોટા અફાટ ચીનમાંથી એટલો ઉત્તરનો પ્રદેશ જાય તો ય શું ! અને એ ઉત્તર પશ્ચિમમાં જ આપણા જાપાની દુશ્મનો કામ્યુનિસ્ટોને પણ ખબર પડી જશે કે...' ચાંગ ફાસી એની મેમ સાહેબને પોતાનો દેશદ્રોહી અને લોક સંહારક હડકવા સમજાવતો હતો.

એવી ચાંગની ફાસી સરકાર ચૂપચાપ બેડી રહી, અને જાપાન સાથે મસહતો કરી રહી. ચાંગ ફાસીની સરકારનો પરદેશમંત્રી વાંગ-ચાંગ-વી જાપાની શાહીવાદને મુજરા કરતો ચાંગના ક્યોમીનટાંગ પક્ષની મધ્યસ્થસમિતિની છટ્ટી બેઠકમાં બેસવા જતો હતો ત્યારે એ દેશદ્રોહીનું કાઈ એ ખૂન કર્યું.

અને એ જ દિવસે ઉત્તર ચીનનાં વિદ્યાર્થીઓએ ચાંગની નાનકોગ સરકારને અરજ ગુમારી, 'અમારા સંગઠનોને કાષ્ટેસર-

કરો, નાગરિક હકો એનાયત કરો, જપાની શાહીવાદ સામે યુદ્ધ કરવાની તાજડતોજ તૈયારીઓ કરો અને તમારા તમામ લોક-સંસ્થાઓ પરનાં દમનો દૂર હટાવો.'

અને પછી તરત જ બોમ્બેલીતર વહેતી વિદ્યાર્થી દિલ્લચાલે પીપોંગમાંથી વિદ્યાર્થી ફેડરેશનના નામમાં પસકાર કર્યો.

જે દિવસ પછી તરત જ ટીનસીનમાં નીકળતા એક જપાની છાપામાં સમાચાર છપાયા કે, 'ઉત્તરચીનના લોકો જપાન સાથેના પૂરેપૂરા સહકારવાળું સ્વરાજ માગે છે. લોકોની એ ઈચ્છાનો અમલ કરાવવા જપાન ઇતેમ્મર છે. લોકોની એ ઓટાનોમી દિલ્લચાલને દબાવવા જે નાનકોળા સરકાર પ્રયત્ન કરશે તો અમને બીક છે કે પૂર્વની શાંતિ નેખમાશે.'

એવું જપાની શાહીવાદે ઉત્તરચીનનું નાટક ચરૂં કર્યું. અને એ શાહીવાદની સોઠમાં બરાઈને લોકસંહાર કરવામાં બહાદુર બનેલો ચાંગ એની સરકાર વતી, જપાની શાહીવાદના જનરલ ડાઈહારાના આખરીનામાના જવાબમાં બોલ્યો કે, 'જે આંતર-રાષ્ટ્રીય બનાવો અમારા રાષ્ટ્રવિકાસનો માર્ગ ન રૂધે તો ત્યાં સુધી અમે આખા રાષ્ટ્રના હિતમાં મૂળમૂલ એવા મુદ્દાઓની ખાખતમાં ધીરજ ધરવા માગીએ છીએ.'

અને ચીનનાં ઉદ્દતાં અગોની યાતનાઓ પર, ચીનના દુર્પાતા પ્રાણી મૂંઝવણ પર અને ચીન પરના જપાની આક્રમણના પાદ-લાત પર ચીન-લોકજનતાનો જાની દુરમન ચાંગ-કાઈ-શેક ધીરજ ધરીને જોયો. અને એની અપરાધી ધીરજ સામે ચીની વિદ્યાર્થીના પ્રાણ સળગી જઈયો.

પીપોંગ નગરની વિદ્યાર્થી જનતાએ પાછાં પાંચપુસ્તકો હડસેલી દીધાં. પીપોંગની વિદ્યાર્થીનાં વિદ્યાબવનોમાં સળગી જઈ તેવો સળવળાટ રાત્ર ચર્ચ ગયો.

અને ચાંગ ફાસીની ધીરજના મૂકે અભિનયો નીચે જાપાની નટે છેવટનો પડો બાંધ્યા લીધો.

નવેમ્બરના ચોવીસમા દિવસે જાપાની શાહીવાદે પૂર્વ હોપીને કોંક કરોડ અને ચાલીસ લાખની વસ્તીનો પ્રદેશ જાપાની રક્ષણ ન એવો સ્વરાજ્યપ્રદેશ જાહેર કર્યો તથા એ સ્વરાજ્યની પહેલી યોજના સામ્યવાદ સામે સંગ્રામ ખેડવાની જાહેર થઈ.

એ સ્વરાજ્ય—એકમનો વડો, ચાંગ ફાસી નાનકોં સરકાર વતી અમલ ચલાવનાર ચીન-જુ-કેંગ ચાલુ રહ્યો. પીપીંગના ઉત્તર ચીનના વિદ્યાધામથી પચાસ માઈલ પર જાપાની શાહીવાદને સાંપડેલા એ સ્વરાજ્ય એકમના પીપીંગ-મુકડેન રેલ્વે પરના હુંગશી પાટનગર પર જાપાની શાહીવાદી સ્વરાજ્યની ખૂનખાર છબી ધૂરકી ઊઠી.

અને ધીરજ ધરનાર ચાંગની સરકારે શાંતિ યુગાવ્યા વિના દલીલ કરી કે, ‘જાપાને ૧૯૩૩ના મેમાં જોડોલ લીધા પછી અમારી સાથે કરેલા ટાંગકુ કરારોનો ભંગ કર્યો છે.’

અને જાપાની એન્ગ્લોસીમાંથી એ કથનનો જવાબ આપવામાં આવ્યો કે, ‘અરે એથી તો આપ નામદાર ચાંગ-કાઈ-શૈકની સરકાર બળતામાં ઘી રેડે છે અને એથી આપણી ચીન-જાપાન મીડા સંબંધોની નવી બાંધઝોડમાં મુશ્કેલી ઊભી કરે છે.’ એવું ઉત્તર ચીન પર ચીની લોકતા સંહારનું નાટક શરૂ થયું.

એ નાટકની ચાલ પૂર્વ હોપીથી આગળ વધવાની છે એવી આગાહી કરતા જાપાની લશ્કરી મથકથી જાહેરાત કરવામાં આવી કે, ‘ઉત્તર ચીનમાં આર્વા સ્વરાજ્ય—એકમો સ્થાપવાની માગ તે જ ચીનના જ લોકોની અને અમલદારોની પધ્ધતિ છે, ...અમે તો માત્ર તેમને સલાહ આપીએ છીએ અને એટલેનોમીની દિલચાલને સ્થાપવામાં મદદ કરીએ છીએ.’

અને એ એટલેનોમી દિલચાલનો આપણે સામનો કરીશું.

એમ કહેતી ચાંગની સરકારે જાપાનવિરોધી લખવા માટે દીન-સીનના એક દેશલક્ષી છાપાને બંધ કરી દીધું તથા સામનો કરવાના પહેલા પગલા તરીકે પીપીંગનું મથદૂર મંત્રદસ્થાન ખાલી કરીને તેના બંધા સંગ્રહો દક્ષિણ તરફ ખસેડવા માંડ્યા.

જાપાની નટ ચાંગ-સરકાર તરફથી કેવો સામનો થવાનો છે તે ઈશારામાં સમજી ગયો અને ચીની ઉત્તર પ્રદેશમાં સ્વરાજ આપવાના નવાં પગલાં ઉઠાવવાની દિલચાલ જાપાની શાહીવાદ કરી રહ્યો.

પથુ પીપીંગના વિદ્યાધામે અરાજ ઉઠાવ્યો. પીપીંગના વિદ્વાનોએ વિરોધ જાહેર કર્યો. પીપીંગનાં સંસ્કાર-ધામોના આગેવાનોએ તથા પીપીંગ વિદ્યાપીઠના પાંચ નિયામકોએ જાહેર કહ્યું કે 'ઉત્તર ચીનને ખાઈ જવાની આ જાપાની ચાલનો વિરોધ કરો.' દીનસીન અને પીપીંગમાં જાપાની આક્રમણ સામે વિરોધ જાણ્યો. ઉત્તર ચીનને જાપાન સ્વરાજ આપવા આવે છે એવો પ્રચાર કરતા એ જાપાની દલાલોને દીનસીન જિસ્સાના એક ગામનાં કિસાનોનાં ઉરફેશપલાં ટાળાંએ ધૂળમાં રમદોળા દીધા.

'મજૂર ખેડૂતો તો કામ્યુનિસ્ટો છે...અમે કામ્યુનિઝમનો સંહાર કરવા માટે જ સ્વરાજ-એકમો સ્થાપવા માગીએ છીએ... ચાંગની સરકાર વરસોથી કામ્યુનિસ્ટો સામે જેવા સંહારસંઘ્રામે ચલાવે છે તેવા અમે પથુ...અમે એ રીતે મધ્યસ્થ સરકારની મદદ જ કરીએ છીએ.' બોલતો જાપાની પિશાચ એક પછી બીજું કમલું ઉપાડવા અધીરો બન્યો.

અને જાપાની પથુના એ ધસ્યા આવતા ઉઠાવ સામે ધા નાખતો હોય તેવો ઉત્તર ચીનનો વિદ્યાર્થી જોતો યઈ ગયો. પીટાનાં (પેકીંગની રાષ્ટ્રીય વિદ્યાપીઠ) વિદ્યાર્થીઓએ ક્રિસેમ્બરના પાંચમા દિવસે જાહેરાત કરી કે, 'અમે પીટાનાં વિદ્યાર્થીઓ,

જાપાની શાહીવાદે ઉત્તર ચીનને ભરખી જવા સ્વરાજ અને લોક-
મતના નામવાળા આક્રમણ-હિલચાલ શરૂ કરી છે તેને ધિક્કારી
કાઠીએ છીએ અને—

‘અમે મક્કમતાથી એ ઓટાનોમી દિલચાલના જાપાની
નાટકનો વિરોધ કરીએ છીએ.

‘અને માગણી કરીએ છીએ કે ઉત્તર ચીનના તમામ
રાજકીય આગેવાનોએ તમામ દેશદ્રોહીઓ સામે અને આપણા
એક દેશમાંથી દુકડા ખાઈ જવા ધસતા શાહીવાદ સામે સખત
લડત શરૂ કરી દેવી જોઈએ.’

એવો ઉત્તર ચીનનો વિદ્યાર્થી પાછો ઊભો થઈ ગયો.
પીપીંગની વિદ્યાપીઠનાં બહુનારાંઓએ બહુતર શોભાવ્યું. પીપીંગ-
ની વિદ્યાપીઠનાં ભવનો પર પાછો આઝાદી માટે જ વિદ્યા એવો
અર્થ અમલી બન્યો.

ડિસેમ્બરના નવમા દિવસના ઊગતા પ્રભાતે કેંપસનાં વિદ્યા-
ભવનોમાં બ્યુગલ ફૂંકાયાં. દક્ષિણના ચોકમાં હજારો વિદ્યાર્થીઓ
જોગા થયાં.

અગિયાર કોસેજો અને કેટલીયે માધ્યમિક શાળાઓનાં હજારો
વિદ્યાર્થીઓ પીપીંગના સરકારી વડા જનરલ હો-ચીન-ચીનની
સરકારી કાઠી પર દૃશ્ય કરતાં હતાં.

અને જનરલના મદાલય પર જઈને કહેવાનાં હતાં કે,
જાપાનની ખુશી-ખુશામત બંધ કરો. જાપાની ધસારાનો પ્રતિ-
કાર કરો અને ઠરવા દો.

વિદ્યાર્થીઓની મુખ્ય હરોળ ૭ માઈલનો રસ્તો કાપીને
પીપીંગના પશ્ચિમ દરવાજા પર પહોંચવાની હતી. બ્યુગલો ફૂંકાયાં.
જુદા જુદા રસ્તાઓથી જુદે જુદે દરવાજે વિદ્યાર્થી-હરોળો પહોંચવા
ઊપડી ચૂકી. અને પશ્ચિમ દરવાજે વિદ્યાર્થીઓનું સરલસ અટકીને

જિયું. દરવાજાનાં કમાડ વધાપલાં હતાં. વિદ્યાર્થીઓના સરથસે અંદર પેસવાની મનાઈ હતી.

પશ્ચિમને દરવાજે મેદની જામી. સરથસે સત્તાવાળાઓને કહેવડાવ્યું: 'અમારે જનરલ હોને જતોજાત મળવું છે. અમારે અમારી માગ જનરલને અને દુનિયા આખીને સંબળાવવી છે. કમાડ ખોલી દો.'

અને અંદરથી સદેશો આવ્યો: 'અંદરનાં બે હજાર વિદ્યાર્થીઓનું સરથસ ચઢ્યું છે. હીવાલની અંદરનાં વિદ્યાર્થીઓ પણ જનરલ હોના મહાકાવ્ય પર કૂચ કરે છે. તમે બહારથી, અમે અંદરથી દબાણ દરીએ છીએ. પશ્ચિમ દરવાજે ઊઘડી જશે જ.'

અને બહારથી બે હજાર વિદ્યાર્થીઓના અવાજો પશ્ચિમનાં કમાડ ખખડાવી રહ્યાં. પશ્ચિમના દરવાજા પર વિદ્યાર્થીની રણહાક વાગી ગઈ. જાપાનની ખુશી-ખુશામત કરતી ચાંગની લોકવિરોધી દારવાહીનાં બધે કમાડ પર વિદ્યાર્થી-જનતાનો ધણ દોડાયો. અને ધણી વાર પછી જનરલ હોનું ડોકું દરવાજાની ડોડાખારીમાંથી બહાર ડોડાયું અને બોલ્યું, 'જનરલ-હો પીપાંગમાં નથી. તમે બધાં અંદર આવો. તો ચહેરની શાંતિ. બેખમાય અને જનરલની મુલાકાત તો ચામ નાંદ એટલે તમે બધાં પાછાં જાવ...'

'પણ જનરલ...કટોકટીની વેળાએ ક્યાં...લાગી ગયા!'

પણ પેલી ડોડાખારી પાછી દેવાઈ ગઈ.

અને જ માર્છલના રસ્તા પર વિદ્યાર્થીઓનું સરથસ કેપસ તરફ પાછું વળ્યું ત્યારે ધણી વિદ્યાર્થીઓની ધરપકડ થઈ. પણ હમી કિસેઅરે ઉત્તર ચીનના વિદ્યાર્થીએ લાલ ચીન તરફ મીટ માંડી. લાલ ચીનમાંથી એકધારે અવાજ ઊડ્યા કરે, 'સવાલ એકલા ઉત્તર ચીનનો નથી સમસ્ત ચીન દેવનો છે.'

અને હમી કિસેઅરથી ચીનજરનાં વિદ્યાર્થીઓ સગવળ

ઊઠ્યાં. હમી ડિસેમ્બરની આખી રાત પીપીંગની વિદ્યાપીઠમાં વિદ્યાર્થીઓની મધ્યસ્થ કમિટીએ ચર્ચા કરી.

અને આખા પીપીંગ નગરના તમામ વિદ્યાર્થીઓએ ૧૦મી ડિસેમ્બરથી હડતાલ પાટી ઝાળાઓ અને કોલેજોના કમાડ દેવાઈ ગયાં વિદ્યાર્થીએ ચીન દેશ પર ધસી આવતી આક્રમક ઝપલાવવાનો નિર્ધાર કર્યો

પીપીંગે પહેલ કરી. પીપીંગનાં વિદ્યાધામ ચીની વિદ્યાર્થીને વિદ્યાપીઠની દીવાલોમા રોપી શક્યા નહિ ચીની જીવન પર ફાટી નીકળવાના જગી મોરચા પર ચીની વિદ્યાર્થીએ મુકામ નાખવાની હલચલ જમાવી.

એટલે ચીની વિદ્યાર્થી પર ચીની પ્રતિક્રાન્તિના તહોમતનામા ઊડતા થવા માલિકાનાં છાપાએ, નફાખોરીના પ્રચારે જાપાનની ખુશીખુશામત માગતા ચાંગના આક્રમણોએ વિદ્યાર્થીને કોમ્યુનિસ્ટ કહ્યો, અને નાલ બની ગયેલો કહેવા માગ્યો

જાણે ડિસેમ્બરની હમીએ ઉડાવેલો અવાજ ચીન આખા પર ફરવા નીકળ્યો હમી ડિસેમ્બરે જગવેલી હાડવ હાહાકાર જગવતી ચીની વિદ્યાર્થીને હટાળી રહી ચીની વિદ્યાર્થી લાલ રંગે રંગાતો ગયો

ડિસેમ્બરના ૧૨મા દિવસે પીપીંગથી ૭૦૦ અને ૧૩૦૦ માર્ચન પરના હેન્ડે જ્યને કેન્ટન નગરોનાં વિદ્યાર્થીઓએ સરખસો કાઢ્યાં ડિસેમ્બરના ૧૪મા દિવસે યાંગકાઈના વિદ્યાર્થીઓ રજુહાક મજબૂતાં રરતા પર નીકળ્યા ડિસેમ્બરના ૧૫મા દિવસે ચાંગની નાનકીંગ સરકારના ધામ સામે નાનકીંગના વિદ્યાર્થીઓએ પીપીંગનાં વિદ્યાર્થીઓએ પેથ કરેલી માગણીઓ ગળવી મૂકી સુદાનાં વિદ્યાર્થીઓએ એ જ માગણીઓનું જાહેરનામું બહાર પાડ્યું

નગર નગર પર મળી રંગ લહેરાયા નગર નગર પરથી

એક ચીન અને એક સંભામની રથદાકા વાગી જીડી. ચીની ધત્તી પર જીવન ચીને. પ્રતિકારની નોખત ગાજતી કરી. ચીની ફરજદારો આજુ હતી ડિસેમ્બરથી સળગી જઈયો. ચીન આખા પરથી પીપીંગનાં વિદ્યાધામમાં તારના સદેશ આવ્યા, 'આ આપણા જગમાં અમે તમારી સાથે છીએ.'

તથુ તથુ સૈન્યોથી શાંતિ સખીને પહેલાં ચીનનાં વિદ્યાધામ આજે પહેલી વાર જીવનની ઉખાથી અગ્રગી જઈયાં. પીપીંગનાં વિદ્યાધામ પર જીવતા આજુ આઝાદી અખી જઈયાં. પીપીંગ નગર પર વિદ્યાર્થીની નોખત વાગી. પીપીંગ પરની વિદ્યાર્થી-હલચલે જાહેર ક્યું, 'જાપાની પિશાચના ધસારાને અમે અહીં ખાળશું.'

પીપીંગના વિદ્યાર્થીએ ઉત્તર-પશ્ચિમના લાલ મહારથીએને સદેશ મોકલ્યો, 'તમારી વાત સાવ સાચી છે...અમે સમસ્ત ચીનનાં વિદ્યાર્થીએ તમારી સાથે છીએ.'

હમી ડિસેમ્બરે જિગેલું પ્રજાત રોજ રોજ રાતું તપતું થયું. રોજ કાર્યવાહીઓએ વધારે ને વધારે ગરમ ચર્ચાઓ કરી અને ઉગ્ર નિરધારો અપનાવ્યા. હમી ડિસેમ્બરે જિગેલા તરુણ ચીનના લાલ તારકે ૧૬મીની વહેલી ઉપાએ નવી હલચલના કદમ ઉડાવ્યા.

ડિસેમ્બરની ૧૬મીની ઉપા પીપીંગનાં ધુમ્મસથી ઢંકાવવાં વિદ્યાધામો પર જિગતી હતી. કેપસનાં ઝાડપાનો રાતભર થીજી જઈને જિગતી ઉપાની પહેલી લહરમાં ડાહતાં હતાં. કેપસનાં વિદ્યાર્થી-ગૃહોમાંથી ઠંડીમાં મુજતાં શરીરો ટોળાખંધ બહાર નીકળતાં હતાં અને ચોકમાં ગોઠવાતાં હતાં.

વિદ્યાર્થીનીઓની થોડીક ટુકડીએ ડાળા હાથ પર નિસ્યાઓ ચોકયા હતા. વીચ ઉકરા-ઉકરીઓના હાથમાં વિદ્યાર્થી-હલચલના ઝંડા હતા અને એ વીચ જથ્થુ સૌની આગળ ને વાળા હતા.

વચલી હરોળ, ચારસોપચાસની હતી. એ હરોળની બને બાજુ પર પોરટરો, પત્રિકાઓ. અને સૂત્રો લઈને પ્રચાર-દુકડીઓ ગોઠવાઈ હતી.

આ વિદ્યાર્થી-દૂત્યમાં ઊંચગ-ઊંચરીઓ નૂતન ચીનનાં ધ્વજ-ત્રેયાના સૈનિક પોશાકમાં એક સાથે સમાનભાવે શોભતાં હતા. દૂત્યની આગળ ઘોડે દ્વર દોડતા સાઈકલ ચઢેના સ્કાઉટોની દુકડી-માં ફક્ત એક જ ઊંચરી આવી શકી હતી.

દૂત્ય કરવા જમા થયેલી આ વિદ્યાર્થી-દુકડીઓના ધણા નાયકો હતા આખી દૂત્યને એક સંગઠન હતો.

નાનામાં નાની ત્રિગતો નક્કી થઈ ગઈ હતી. આખો કાર્યક્રમ એકએકને સમજાવવામાં આવ્યો હતો દૂત્યનું ફરમાન સાંભળના આગ ચારની દારમાં બધી હરોળ ગોઠવાઈને બેઠી હતી.

એવું કંઈ બને નહિ તે માટે તો સત્તાવાળાઓએ કેપસો દક્ષિણ દગ્ગાને પોલીસની દુકડી ગોઠવી રાખી હતી પણ એવું અચાનક બન્યું પોલીસ દુકડી સફાળી જાગી અને દક્ષિણ દગ્ગાને આવી તે પહેલા કેપસના દક્ષિણ દગ્ગાનમાંથી વિદ્યાર્થીદૂત્ય વચરી દબે હાથ ઊઠાવી અગ્ધી પસાગ થઈ ગઈ હતી. પોલીસ દુકડીએ પીપીંગના વડા મથક પર ટેન્ડેન કર્યો, 'રિપોર્ટોએની જ ની દૂત્ય કેપસથી નીકળી ચૂકી છે'

કેપસથી નીકળેલી દૂત્ય નક્કી ક્યાં પ્રમાણેના ગરનાઓ પર થણી દુકડીઓમાં વીખગઈ ગઈ. બધી દુકડીઓ પીપીંગની આમ પાસનાં લુદાં લુદાં ગામેમાંથી પસાગ થઈ ગામેમાં 'એક ચીન, એક દુરમન, એક સમામ'ની ગજુદાઓ બેઠી ચાલી ગામેમાં પર એ એક પવગામની પત્રિકાઓ વહેવાઈ ગામેમાં પર વિદ્યાર્થી-ના નરા ગાજાગજાની હાથની થઈ.

અને પોજના પ્રમાણે રિપૂદી પડેલી બધી દુકડીઓ અચૂક

સમયપત્ર પર કદમ ગોઠવતી પીપીંગનાં પાદરો પર એકઠી થતી આવતી હતી.

પીપીંગનાં પાદરો પર મધ્યાહન તપતા હતા. પીપીંગનાં પાદરો પરના જૂના દેવળનાં ખંડિયરો નવા જ્ઞાનથી ખખડતાં હતાં. ખંડિયરોને ખૂણેખોંચરે છવનખડેર જેવી પડેલી જૂની પ્રતિમાઓ પાર્શ્વ તરુઓની છાયા નીચે દટાળાતી હતી. પાદરો પરનાં કથ-રતાનોના શિલાલેખ જળે સગવળી બિડીને અંદર પોટેલાઓને તરુણ દીકર્ગો દેખાડતા હતા. પાદર પરના પાણિયાઓ વીખરાઈ ગયેલી યાદ એકઠી કરતા હોય તેમ દયમયી બિંતા હતા. પીપીંગના પાદર પરની પીકિતોની ઝૂંપડીઓ અને લોકજનતાની આલીઓમાયી મગરર ચહેરા ડોકતા, જ્યાં મોકાચીને નેષ્ટ રહેતા, જલે આવ્યા—ની બાંધ પુકારતા યુગ યુગની જંગલિયતને પકકારતા હરખાતા હોય તેમ જ્યકાર ગરજતા ઉશ્લસતા હતા.

‘અમે ધણું વેકયું છે, દીકર્ગો!’ કહેતી ડારીઓ આ તરુણ ચીનની દલચલને યંબાવતી, ટંપસનાં ચરવાના ગાલ પંપાગતી ચૂમીઓ ચોકની હતી. પીપીંગના પાદરથી દૂર દેખાતી પત્થરિયા દીવાલો તરુણચીનને આવકારતી હતી. એ દીવાલોનાં કમકાણે ચીનની જમીનદારી જંગલિયતનાં ધિંગાણાં દેખ્યાં હતાં. પચાસ માઇલ પર પડેલી ચીનની મહાન દીવાલને ટપીને આવેલાં આક્રમણોના માર સલા હતા. ત્યારે એ પેર્કોંગ હતું પણ પછી એ દીવાલોએ સુનખાપુની લોક-આઝાદીની લહેરો પિંજાણી હતી. સુનખાપુના લોક-આઝાદીના મુદ્દાઓએ જમીનદારીની જંગલિયત સામે દોકતા કરેલા ઉઠાવ હજી આજે જ દેખાયા એ ઉઠાવના ઉજાળામાં પેર્કોંગ પીપીંગ નગર કહેવાયું.

ઉત્તરના પ્રશાંત કહેવાતા એ નગરને આજે ચીની વિદ્યાર્થી જાપાની શાહીવાદને રોકવાની નોખત વગાડતો આવ્યો હતો. ચીન

પર પાંચમી વાર બહારના આક્રમણની શયતાનિયત આવતી હતી. ઉત્તર ચીનના પીપોંગ નગરનો વિદ્યાર્થી એના પ્રતિકારની છબી રચતો હતો.

પણ સારે જાપાનની ખુશીખુશામત લઈ ખેડેલો ચાંગ ફારસી લોક-સંહારના શિકાર ખેલતો રજવાડી ગાયરાઓના કસુંગા ઘોળતો, નફાખોર બેન્કોની તિન્નેરીઓ જ સાચવતો નાનકોંઝમાં પડ્યો હતો.

‘પણ અમે જિઠ્ઠાં છીએ...અમે આબ્યાં છીએ’ બોલતાં ચીનનાં દૂધમલ દીકરંઓ ઉત્તરના એ પાટનગરનાં પાટર ખખ-ગવતાં હતાં.

પણ ચાંગની સરકારનાં ફરમાનથી એ પાટનગરને ફરતી પત્થરિયા દીવાલના બધા દરવાજા દેવાઈ ગયા હતા. જાપાન સામે જંગ માગતાં ચીનના દોકરંઓને, હાનના ફરજદાને એમાં પ્રવેશવાની મના હતી કારણકે જાપાનનાં હેવાન ધાગાઓને ચીનનાં છવતર રગદોળવા એ દીવાલના દરવાજા ખોલી નાખવાની ચાંગ ફારસીની કારવાહી ખુશી-ખુશામતનો ખેલ ભજવતી હતી.

એટલે વિદ્યાર્થીઓને પીપોંગમાં પેસવાની મના હતી. કારણકે વિદ્યાર્થીઓ પત્રિકાઓ, પોસ્ટરો લઈને અને જાપાન સામે જંગ ખેલવાની ગથુદાક લઈને આબ્યા હતા. એટલે જ લધિયારો વિનાનું પણ જાપાન સામે જંગની રથુદાક ગજવતુ ચીનનું ફરજદ ચોની ધરતી પર ચીનના ઉત્તર નગર પર અટકામત પામતું હતું, અને (સી-ચીદ-મેન) પશ્ચિમ દરવાજા પર રથુનાદથી ધમકતું કમ્પાઝ બોલવાનું અવાજ કરતું હતું.

પણ એકાએક કાર્પકમ બદલાયો. એક દમર નેટ્યાંની ચંબેલી કૂચ દરવાજાનાં બધા કમાડથી આગળ દીવાલને કિનારે કિનારે ખાઈ ઓગળ્યા વિના આગળ વધી. ખાઈના કિનારા પરનાં પાન ખરી રહેલી વીલો ઝાડની ઉદાસ છાયાઓને ટપીને

જાણે એક મોટો કાલાકેલ સંભળાયો. ત્યાંની ચીની વિદ્યાર્થીના દરવાજામાં ઊભેલી પોલીસ ટુકડીને તોડીને સેંકડો વિદ્યાર્થીઓ ગોઠણુભર કાદવમાં યઈને ખાઈને વગ્રવતાં આવી લામતાં હતાં. આવકારનો એક મોટો શોર બને બાલુથી ઝડતો હતો.

આમ વધતી જતી વિદ્યાર્થી-હરોળો પાછી ગોઠવાઈ મઈ. ગોઠવાયેલું જંગી સરખસ પાછું કોટને આરે આરે આમળ વધ્યું અને દીવાલમાંના એક નાના દરવાજા આગળ અટક્યું.

એ દરવાજા પશુ બંધ હતો. એટલે બીજી પળે કૂચના આગેવાનોને હુકમ સંભળાયો, ‘આપણે સી-પીન-મેન દરવાજાથી પીપીંગમાં પેસીએ છીએ. એ દરવાજામાંથી એક રેઈલ રસ્તો પશુ અંદર જાય છે.’

અને વિદ્યાર્થીઓની કૂચ સી-પીન-મેન દરવાજા તરફ દોડી. એ બંધ દરવાજા પર વિદ્યાર્થીઓની જુદી જુદી ટુકડીઓ અથડાઈ. હચમચી ઊઠેલા દરવાજાનાં બંને કમાડ વચ્ચે થોડુંક અંતર થયું. એ અંતરમાં એક પાતળી વિદ્યાર્થીની પેડી અને પછી અંદરથી દરવાજા ઊધડી ગયો. ઊધડતા દરવાજા તરફ પાસેની ચોકીમાંથી દશ પોલીસ દોડતા આવતા હતા. પણ દરવાજામાં ધસી ગયેલા સેંકડોના પ્રવાહમાં એટલા પોલીસો તણાઈ ગયા.

અને સરખસનાં આગેવાનોએ અંદર પેસીને ચાર ચારની દારોમાં આખી ગોઠવણી કરી. પછી એક મોટો અવાજ થયો. પછી હજાર વિદ્યાર્થીઓની કૂચ પીપીંગ નગરની અંદર શરૂ થઈ. પીપીંગ નગરના રસ્તા પર પત્રિકાઓ વહેવાઈ અને ‘જાપાન સામે જંગ કરો, દેશદ્રોહીઓને ખતમ કરો, સંયુક્ત ચીનના હુઆપીનો (હિત્તર ચીનનો) બચાવ કરો.’ એવાં સૂત્રોનો શોર હવામાનને ઊઘં રહ્યો.

બસ એટલું જ કહેવું એક માર્શલ લાંબી આ તરુણ ચીનની

કૂચ કદમ ઉઠાવતી વધતી હતી. એની આગળ સાઈકલ-ટુકડીએ લયની આગાહી આપવા ફરતી રહેતી હતી. પીપીંગ નગરની સાંકડી અને વાંકીચૂકા શેરીઓમાં આ વિરાટ કૂચની ધૂધવતી ધારાઓનાં વમળ પીપીંગના પ્રાણને હચમચાવતાં ધૂમરાતા, ગર્જતાં આગળ વધતાં હતાં.

આગળ વધતી કૂચ પીપીંગની અદાલતની ઇમારતોની વચલી શેરી પર પહોંચી. એ શેરીની બંને બાજુએ અદાલતનાં ઊંચાં મકાનોની દીવાલો સળંગ લાગી ગઈ હતી. દીવાલોમાંની નાની નાની બારીઓ બંને બાજુના રસ્તા પર ઊધાતી હતી.

એ અદાલતી રસ્તા ઉપર આગળ વધતી કૂચના રસ્તામાં એક નાની આડી ટુકડીમાંથી એક પોલીસ ટુકડી બંને બાજુથી દોડતી આવી અને આખા સરખસની વચ્ચે લાંબા વાંસની આડ ધૂસી ગઈ.

અને બંને બાજુથી ઉસ્કેરાયલાં વિદ્યાર્થીઓના અરાજ આખા, 'ડા...ડા...' બંને બાજુના એક જ ધસારાથી વાંસની આડ તૂટી ગઈ, અને પોલીસની એ ટુકડી માર ખાતી બાગી. પણ ખીજી જ પળે બંને બાજુનાં છાત્રાં પરથી પથરા વરસવા લાગ્યા, અને અદાલતને રસ્તે આગળ વધતાં વિદ્યાર્થીઓની સામે રસ્તાના દોડા પર વધારે પોલીસો દેખાયા. પછી ઝપાઝપી શરૂ થઈ. એ ઝપાઝપીમાં એક પોલીસ જપાનીસ દેખાયો, અને જીહ-પેન-જેન (જપાનીસ) જીહ-પેન-જેનની ચોડીક જુમરાણુ પેલા એક જપાનીસ પર તૂટી પડી. અને ખીજી જ પળે જપાનીસના શમ પર ફૂટીને એક ચીની પોલીસ બંદૂકનો કુદો બંને હાથથી ઊંચો કરીને બરાબો, 'લો આ બંદૂક લો...તમે સાચાં છો...તમે જ સાચાં છો...હું પણ આપણા ચીન દેશને ચાહું છું.' બોલતા એણે એક વિદ્યાર્થીના હાથમાં બંદૂક ધરી દીધી, અને પોતાના પોલીસ સાથી-

દારાને સંમળવતો દુર્ગો: 'આ લોહો સાચાં છે...સાવ સાચાં છે...એક ચીન, એક દુશ્મન...એક સંગ્રામ.'

અને પોલીસ સાથેની બીજી ઝપાઝપી બંધ પડી. આગળ વધતી દૂધ પીપીંગ નોરમલ વિદ્યાર્થીના વિદ્યાળ રસ્તા પર આવી પહોંચી. હવે સરઘસનો મિગળ લગાયક બની ચૂક્યો હતો. બંને ઝપાઝપી પછી એમનાં ગળવાંમાં પથથા હતા. કોઈએ બંદૂક મેળવી હતી. કોઈ સંગીન સંતાડતું સજ્જ બનતું હતું. ચોક્કસ રસ્તામાંથી એકાદી કુદાડી, કે દાતરડી મેળવી લીધી હતી.

વિદ્યાર્થીનું વિદ્યાળ ભવન ખાલી હતું. વિદ્યાર્થીનાં વિદ્યાર્થીઓ પોતાની કારવાહી ધડતાં હડતાલ પાડીને નીકળી ગયાં હતાં. વિદ્યાર્થીના ચોક્કસ સામી બાજુ પર રાઈફલો લઈને પોલીસોની લંગાર ખડી હતી.

ઉશ્કેરાવલા અવાજોએ શેર મચાવ્યો, 'આગળ વધો, હલ્લો કરો.'

પથ સૌની મોખરે આવેલા સરઘસના સરગરે દુકમ ફરમાવ્યો, 'અટકી જાવ.' અને આખું સરઘસ ધંબીને ઊભું. પછી પોલીસ અને સરઘસ વચ્ચે ઊભેલો અવાજ બોલ્યો, 'આપણે ચીની પોલીસ સાથે લડાઈ કરવા નથી નીકળ્યાં. આપણે આપણી માગણી મૂકવા નીકળ્યાં છીએ. આપણા પર હલ્લો ચલાવવા વિના આપણે કશું કરવાનું નથી.'

એક ગમગીન શાંતિ પછી વિદ્યાર્થીઓમાં અંદર અંદર ફાલાહલ થયો અને પાછો પેલો અવાજ હિનાવળો ફરમાવ બોલ્યો, 'આપણે આપણી રીતે શાંતિથી આગળ વધવા માગીએ છીએ. જેની પાસે જે હોય તે દરિયાર અડી જ હેઠાં મૂકી દો.'

અને રસ્તા વચમાં બંદૂક, લાઠી, કુદાડી વગેરે હેઠે મુકાયાં. કેટલાક ઉશ્કેરાવલા તરુણોએ દરિયારને જમીન પર પટકી

તોડવા માંઝા, અને પેલો અવાજ પાછો સંભળાયો, ‘આપણે આગળ વધીએ છીએ.’ અને બીજી પળે પોલીસોની ટુકડીઓ બાજુ પર ચઢી ગઈ. વિદ્યાર્થીઓનું જંગી સરખસ ચીની પોલીસોને એક ચીન, એક દુશ્મન જાપાન અને એક સંગ્રામનાં સૂત્રો સંભળાવતું આગળ ચાલ્યું.

દૂર દૂર શીન-મેનનો જંગી દરવાજો દેખાયો. અંદરની દીવાલ વચ્ચે એ ખૂબ વિશાળ અને લોખંડી દરવાજો હતો. એ દરવાજામાં ચઢીને દક્ષિણના સ્વર્ગની વેદી નામના વિશાળ બજારમાં ચઢીને સરકારી આવાસનાં મકાલયો તરફ પહોંચાતું હતું.

સૈકાઓ જૂનો શીન-મેન દરવાજો આજ સુધી આક્રમણ-ખોરાને પડકારતો પત્થરની જાજરમાન દીવાલમાં અઝેઘ દેખાતો કોતરી કઢાયો હોય તેવો ઊભો હતો. એ દરવાજાનું નામ ‘શાંતિ-કમાડ’ હતું.

આજે એ શાંતિ-કમાડનાં કમકાણુ દુશ્મનોને કારે તેવાં ચીનનાં તરુણોને કારતાં હતાં. આજે એ શાંતિ-કમાડના વિશાળ ચોકને આવરતા શાંતિનાં દુતો નહોતા ઊભા પણ જાપાની પિશાચની દાનવલીલાને પ્રતિકાર માગતાં હાનનાં જ દીકરાંઓનાં ખૂન રેડવા આંગ-કાર્ક-શેકના મારાઓ ભરેલી પિસ્તોલો અને નાગી તરવારોની આડ રચીને ઊભા હતા.

સરખસ આગળ વધ્યું. એકેએકની નજરમાં એક સાથે સમજાઈ ગયું, ‘આપણે કોટોકડી પર ચઢીએ છીએ.’ સિપાઈઓની પહેલી હરોળ આગળ આવેલા સરખસના મોખરાનાં નાયકોમાંથી એક ચીની છોકરીએ આગળ આવી સિપાઈઓના અફસરને કહ્યું, ‘અમે આગળ વધીએ છીએ.’

‘અમે અમારી ફરજ બજાવીશું’ અફસર હિતાવળો થયો.

‘તમે તમારી ફરજ! આપણી સૌની એક ફરજ તો...’

‘તમે વિદ્યાર્થીઓ સાચાં છો...મને ય ચીન માટે, આપણા દેશ માટે પ્રેમ છે...પણ...પણ ચાંગ સરકારનો હુકમ છે કે... અને હુકમનો અમલ કરવાની અમારી ફરજ છે.’ અફસર અકબચર્ષ ગયો. સિપાઈઓએ જમણા હાથમાં પહોળા તરવારો મજબૂત પકડી. અને ડાબા હાથમાંની પિસ્તોલોના ઘોડા પર આંગળી ઠેરવી.

અને પાંચ હજારની સંખ્યા ઉપર પહોંચી ગયેલી વિરાટ સરખસની કતારો પાછી ફરી વાર ગોઠવાઈ. બાલુઓ પર સાઈફ ફલીરેલો આંટા મારી ગયા. ચહેરું સરખસ પોતપોતાના નાવકોનાં ફરમાન સાંભળવા અધીરું બન્યું.

ચીનના, પરદેશોના અને જાપાનના ખગરપત્રીઓ ક્યારેના ય ગોઠવાઈ ગયા હતા. ખગરપત્રીઓની તોંધપોથીઓ પહેલી વાર આવા વિદ્યાર્થીઓ ભેટી, એમના પીળા ચહેરાનાં હાથ ખમીરની નોંધ લેતી હતી. કેમેરાઓનાં નિશાન મંદાર્ષ ગયાં હતાં. હિતાવળી મુલાકાતો આટોપાતી હતી. અમેરિકા અને યરોપના દેશો તરફ તાર-સમાચારો ઉનાવળા ચના હતા.

પાંચ હજારના કલેવરનો એક પ્રાણ એક તાલથી ધનકતો એક જ સીધીસાદી વાત કહેવા કદમ ઉડાવતો હતો કે, ‘ચીન એક છે, ચીનનો દુરમન એક જાપાની હત્યારો શાહીવાદ છે, ચીનનાં લોક એ એક દુરમન સામે એકતાનો સંગ્રામ ખેલવા માંડે છે.’

પણ આજ સુધી એ જાપાનના શાહીવાદની ખુશી-ખુશામત ખેલતા ચાંગની પરદેશ-નીતિનું શું? આજ સુધી લોક-જનતાની ખાનાખરાખી કરવા એણે રોકેલા અંગ્રેજ-અમેરિકા સોનેરી ટાળાઓના વિસ્તાદોનું શું? અને ચીની લોકનાં સમાન સંગઠનમાંથી કિંગ્ડોમ લાખો કેમ્યુનિસ્ટોનો સંહાર કરવાના એણે ખેડેલા પાંચ પાંચ સંહારસંગ્રામનું શું? અને છેવટે ચીનનાં નફાખોર, વિપ્રદખોર મૂંઝીવાદીઓને વરેલી એની સરકાર બનેલી સોનેરી ટાળાનું શું?

એ બધા સવાલો તરવાર ધરીને પિસ્તોલ તાકીને ચીનનાં પાંચ હજાર બેટાઓનાં ખૂન કરવા આજે શીન-મેન દરવાજે નમ બનીને બેઠા હતા. એ સવાલનો જવાબ કોણ દેશે ? ચીનનાં જીવાન ફરજદ એનો જવાબ બનીને મોત સામે ધસતાં હતાં.

જાણે નાગી તલવારો અને તાકિલી પિસ્તોલોવાળા ચાંગ ફાસીના મોતના બરડા જેવા પ્રશ્નવિરામો હાનનાં પાંચ હજાર દીકરાંને ઘેરી વળતા હતા. પોલીસોની ટુકડીઓને ફરમાન મળતાં હતાં. પાંચ હજારની ચારે કોર પોલીસો વોટાતા હતા. પોલીસ કનૈયા ચાર મશીનગનો ગોઠવાવતો હતો.

તૈયારી પૂરી થઈ એટલે સરકાર બહાદુરનું ફરમાન આવ્યું, 'તમારા વાવટાઓ સોંપી દો.'

એક બપોર કાલાહલ પાંચે હજારના એકથી ખીજા છેડાઓ પર પથરાયો.

'અને તમે ચુપચાપ પાછાં ચાલ્યાં જાવ.'

પાછો એક ફિટકાર પાંચ હજારમાંથી સળવળી બેઠ્યો. વિદ્યાર્થીનાથકોનો અવાજ આવ્યો. શાંતિ પથરાઈ ગઈ.

અને શાંતિને ચીરતો અવાજ વિદ્યાર્થીનું રાજકારણ સમજાવતો, પત્રિકાઓનો સાર બોલતો બાણ્ય કરી રહ્યો.

'તમારું સંબાણ ચંબાવી દો...તમે શાંતિનો ભંગ કરો છો.' પેલો સરકારી અવાજ બિહામણો થયો. દરવાજાની પાછળથી એક મેટો શોર સંભળાયો. એક અમરિકી અખરપત્રી ઉતાવળો આવ્યો અને કહી ગયો, 'દરવાજાની અંદર બે હજાર વિદ્યાર્થીઓનું અંદરનું સંઘસ આવી પહોંચ્યું છે.'

લડાયક યુવો અંદર-બહારની હરોળોને બિરદાવી રહ્યાં.

'આજી વધો.' ફરમાન ગાળી બેઠ્યું. એક બધાનક પગ પર કદમ બેઠ્યા. બેઠેલા પગ પાસે પોલીસ કનૈયા ઉતાવળો

આવ્યો ને બોલ્યો, ' રાખો રાખો...કંઈ રસ્તો શોધો. '

' રસ્તો સારું છે...કમાડ ખોલી નાખો...અમને શાંતિથી પસાર થવા દો. '

' ખીન્ને પણ રસ્તો છે...' કનંલ હસ્યો, ' કિનારે કિનારે દીવાલને અટોલી થોડાં આગળ વધો તો પછીને નાને દરવાજોથી...'

' તે પણ બધે હોય તો ? '

' હું હમણાં ને હમણાં ખોલાવી દઉં છું ' કનંલ પાછો કઠાકીમાં હસતો બોલે.

' તો બલે. '

સૂરજ આપમી ગયો હતો. સંખ્યા ચડી થઈ હતી. અંધારામાં પાંચે હજાર નાના દરવાજા ભરેડ ફેંટાઈ હતાં.

અને દરવાજાની અંદરનાં બે હજાર વિદ્યાર્થીઓને અંદરનો પોલીસ વડો સમજાવતો હતો, ' બહારનું આખું સરકાર સમજીને પાછું વળ્યું. તમે પણ સમજી આવ તો ? '

પછી રાતનાં અંધારાં કિતર્યાં. સરકારના રસ્તા પર દીવા હોલવાયા. નાના દરવાજો પોટલાં પાંચ હજાર પર મશીન-ગતો તતટી બીડી. આખા શહેરમાં ન્યાં ન્યાં વિદ્યાર્થીઓનાં સરકારો ઘેરાઈ ગયાં ત્યાં પિસ્તોલોએ નિશાન તાક્યાં ને પહોળા તરવારોની ધાર પર લોહીની ઓળો બીજી બીડી.

ઉત્તરના ચીની નગર પર ચાંગે-સરકારનું ગજાગજી કાગરાનિ બીજી રહ્યું.

ખીજા દિવસનાં મૂઠીવાદી છાપોઓ સમાચાર છાપનાં દર્તાં: ' ગઈકાલે સાત હજાર ને સાતસો વિદ્યાર્થીઓના તોફાની દેખાવોને દેખાવવામાં આવ્યા છે તથા એકસો ઉપર વિદ્યાર્થીઓ વીધાર્થ ગયાં છે તથા બસોસવાણું નહીં ઇનઓ થઈ છે. અધું રાખેતા સુગમ થાશે છે. '

અને બીજા દિવસની સવારથી પીપીંગની તમામ શાળા તથા કોલેજોમાં સંપૂર્ણ હડતાલ શરૂ થઈ.

અને સોળમી ડિસેમ્બરના દેખાવે ચીનભર પર લગાવક તસ્વીરોને ઢંઢોળી નાનકીંગનાં પાંચ હજાર વિદ્યાર્થીઓએ ચાંગની સરકારના વડા પાટનગરમાં સરખસો કાઢ્યાં ને મુદ્દાએ પેશ કર્યા: 'સોળમીએ પીપીંગમાં ગિરફતાર ચયેલાં સેંકડો વિદ્યાર્થીઓને છોડી દો. રાષ્ટ્રીય ખયાલનું ક્રાન્તિકારી રાજકારણ શરૂ કરો. જાપાને સર કરેલા પ્રદેશો પાછા લેવાનો સંગ્રામ જમાવો અને જાપાન તરફી તમામને ખતમ કરો. નાનકીંગનાં પાંચહજાર વિદ્યાર્થીઓ ડિસેમ્બરના અઢારમા દિવસે પીપીંગના વિદ્યાર્થીએ સજાગાવેલી છબીને વધારે લાલ બનાવી રહ્યાં. એ છબીમાં સામેલ ચવા નાનકાઈ વિદ્યાપીઠનાં પચપાળાંઓની કૂચ લાંબી મંજલ કાપતો ૧૬મીએ નાનકીંગ નગરમાં આવી પહોંચી બીજાં ત્રણસો વિદ્યાર્થીઓ એકૂત-મજૂરોના પોશાક પહેરીને નાનકીંગ પર ઊતરવા તૈયારી ચૂક્યાં પણ ટીનસીનના દક્ષિણના રોશને પકમ્યાં. ત્રણસો વિદ્યાર્થીઓએ ગાડીના ડબ્બાઓમાંથી ઊતરવાની ના પાડી. સવારમાં અટકેલી ગાડી બપોર સુધી ત્યાં જ પડી રહી. ત્રણસોનું શું કરવું તેની વાતચીત ટીનસીનના વડા રોશને સાથે ચાલ્યા કરી. પણ પછી વિદ્યાર્થીઓના ડબ્બાઓને અચાનક કાપી નાખી બાકીની ગાડી દોડી ગઈ. એ દિવસ સુધી ડબ્બાઓમાંથી ઊતરવાની ના પાડીને વિદ્યાર્થીઓએ સલામત કર્યો, અને એ દિવસ પછી જોડાયેલું એન્જિન આ ત્રણસોને નાનકીંગ લઈ ગયું.

ડિસેમ્બરના ૨૦મા દિવસે નાનકીંગ નગરમાં આઠ હજારનું સરખસ નીકળ્યું એ જ દિવસે શાંગહાઈમાં દશ હજાર વિદ્યાર્થીઓનું સરખસ મુખ્ય રસ્તા પર નીકળ્યું. ડિસેમ્બરના ૨૨મા દિવસે હેન્કા નગરમાં વિદ્યાર્થીઓની જંગી સભાએ શરૂ થઈ. એ જ દિવસે

શાંગહાઈના વિદ્યાર્થી-સરઘસોમાં મળૂરો પણ હડતાલ પાડીને સામેલ થયા અને સેંકડો ઓએ પણ જોડાઈ એ જ દિવસે સોપી પ્રાંતના પાટનગર પેચોટીંગમાં હજારો વિદ્યાર્થીઓ અને મળૂરોએ કચેરી પર કૂચ કરી. પુશાંગ નગરમાં હજારો વિદ્યાર્થીઓના સરઘસ હેન્કો જવા માટે નદીના કિનારા પર જમા થયાં અને હેન્કોનાં ત્રણહજાર વિદ્યાર્થીઓએ સામા કિનારાના નગરના રસ્તા પર કદમ ઉઠાવ્યા. હુપેના કમિશનરે આ બંને નગરોના વિદ્યાર્થી પ્રતિનિધિઓને મુલાકાત આપી અને કહ્યું, 'શાંતિ રાખો અને રચનાત્મક કાર્યક્રમમાં લાગી જાવ.'

ડિસેમ્બરના ૨૩મા દિવસે ટીયુવાનનાં ત્રણ હજાર અને 'કેઈંગ'નાં ચાર હજાર વિદ્યાર્થીઓ ગસ્તાએ પર વાવટા ફરકાવતાં નીકળ્યાં. પુતાન વિદ્યાપીઠનાં છસો વિદ્યાર્થીઓએ શાંગહાઈનાં દક્ષિણ સ્ટેશનનો કચ્છો લીધો અને રેલ્વેના મળૂરોએ તેમને ભરીને નાનકોંગ નગર પર ગાડી હાંકી. 'ફિલ્લરી વિદ્યાર્થીઓ રેલ્વે ટ્રેનનો કચ્છો લઈને નાનકોંગ સરકાર સામે દેખાવો કરવા અહીં પહોંચે છે.' એવા સુસવતા સમાચારો નાનકોંગ જઈ પહોંચ્યા. નાનકોંગ પહોંચવાના રસ્તામાં વચ્ચેથી તાનગ્સોંગ ચામની સરકારે ચોક્કસ પાટાએ ઉખેડી નખાવ્યા. પણ વિદ્યાર્થી ટ્રેનમાં શાંગહાઈના લડાયક રેલ્વે મળૂરો પણ સામેલ હતા. ઉખાડેલા પાટા પાછા નખાયા. પાછી ગાડી અટકી. પાછા પાટા ગોધરા વિદ્યાર્થીની દુકડીઓ તથા ચર્ચ પાસેના તળાવમાં ફૂલકીઓ છત્રે વિદ્યાર્થીઓએ પાટા ફાટ્યા ને પાછી ગાડી નાનકોંગ તરફ દોડી.

પહેલી વાર વિદ્યાર્થીની દિલચાલને લડાયક પાટા પર ચઢી જતી જોતો આંગ એના શાહી મહેલમાં સજવગી બીઠ્યો. વિદ્યાર્થીએ ચેતવેલી એ આગ ચીન પર પથરાતી જોતો એ કપાળ પરનો પરસેવો લુછતો મેમસાહેબની સલાહ સાં. -

‘એ ડોકરોઓ એટલા જ નથી...ઉત્તર-પશ્ચિમના લાલ તારકે એમને રાજકારણ આપ્યું છે અને આખા ચીનનો વિદ્યાર્થી...’ બંને સમજતાં વિચારતાં હતાં.

એટલે વિદ્યાર્થીઓની નાનકોંગ નગર પર હોકતી ગાડીને આવકારવા પુશી આગળ ત્યાંના મથકનો લશ્કરી સરદાર અને શાંગહાઈનો કેળવણી ખાતાનો વડો આવ્યો. બંનેએ મુખ્ય મથકની વિદ્યાર્થીઓને કહ્યું, ‘ચાંગ-કાઈ-શેકનો પોતાનો સદેશ લાવ્યા છીએ.’ અને તેમણે સદેશ વાંચી સંભળાવ્યો.

‘તો, ઠીક છે.....પાછા વળીએ છીએ...પણ અમારી માગણીઓ....!’

‘તમામ ધ્યાનમાં લેવામાં આવશે.’

અને નાનકોંગની લગભગ પહોંચેલી વિદ્યાર્થીઓની રેલગાડી પાછી વળી.

પણ વિદ્યાર્થી-હિલચાલમાં આ તો નવો તરીકો જાગ્યો હતો. ડિસેમ્બરના ૨૮મા દિવસે કેઈફિંગનાં હામરો વિદ્યાર્થીઓ ચઢ્યાં અને હુંગહાઈ રેલ્વેનો કચ્છો લીધો. બે જ દિવસમાં નાનકોંગનો સરકારી અમલદાર તાબડોલ આવ્યો ને વિદ્યાર્થીઓને રીઝવી ગયો.

પણ પાછા ખબર આવ્યા, ‘સીંગ હુવાયી સેંકો’ વિદ્યાર્થીઓ સાર્કકલ પર ચઢીને નાનકોંગની સરકાર પાસે માગણીઓ લઈને દેખતા આવે છે.’

અને ચાંગની સરકાર આ વિદ્યાર્થી-હિલચાલની વિરાટ ચૂચના પગ વાટાધાટથી રોકી શકી નહિ. વિદ્યાર્થી આલમ ચીન-કરની ધરતી પર જીંતી હતી અને એક ચીન, એક દુશ્મન અને એક સંઘામની માગ જોરશોરથી જગત્તી હતી.

એટલે પુશી-પુશામતના જાપાન તરફી રાજકારણને વરેલી ચાંગ-કાઈ-શેકની સરકારે નાનકોંગ, શાંગહાઈ અને હેન્કોમાં લશ્કરી કાયદો અમલમાં મૂક્યો.

લોઠયાત્રીઓના સંઘ

૧૯૩૬નો આખર કાળ વ્હી ગયો હતો. ઉત્તર ચીન પર મહાન દીવાલના આશરો પાછળ ગોઠવાયતા ચીની જીવનનાં બુદ્ધા-યર્થો શાહી જમાનાઓનાં સ્વપ્નોની યાદ દેહોળાતી ખરી પડતી તે ઊડી જતી ઉપરના આકાશમાં ઊભરાતાં વાદળોના ગાઢામાં ભેઈ રહેતી હતી. ચોપડીમાં મોઢું ધાલીને પરીક્ષાઓ પસાર કરતાં અને ડહાપણના ચાંત સાગરમાં ડૂબડી દઈને બેઠેલાં પેવાં હાનનાં વિદ્યાર્થી દીકરા-દીકરીઓનાં દિલ ને દિમાગમાં તોફાન ભગી ઊડ્યાં હતાં તે હવે કેમે ક્યાં ચાંત પડતાં નહોતાં.

એ દિવસ જતા રવા હતા ન્યારે વિમલખેર સરદારો લગાઈના મેદાન પર બળજબરીથી જીવાનોને ભેતરી જતા હતા. ન્યારે એક સેનાનાયકના માનર્યાદના સિક્કા પાછળ હજારો મર્યાના દામ ચૂકવાતા હતા.

પણ કેવો કાળ આવ્યો હતો ! આજે તો હજારો-લાખો વિદ્યાર્થીઓ ચીની ધરતી પર સરખસો કાઢતા હતા. જુમરાણુ કરતા હતા, સૂત્રો ગજવતા દોર કરતા હતા કે અમને જાપાન સામે જંગે જવા દો...અને ચાંગ-કાઈ-શેકની કારવાહી ચીનભરમાં ઊભરાતા એ તરુણ ચીનને નિશાળમાં પાડો ધડેલી દેવા અને ધરની ગોઝારમાં પૂરી દેવા હમનના દોર દોડાવતી હતી. આજે એમને જાપાન સામે મોરચામાં દોરનાર કાઈ સરદાર દેખાતા નહોતા. કાળ કેવો કપરો આવ્યો હતો !

પણ પીપૌંગનાં વિદ્યાર્થીઓનો કારવાહી નિરધાર કરતી હતી, 'આપણી તૈયારી પૂરી' થઈ છે. આપણે આવતી કાલે ઊગતી સવારે અંદરના ગ્રામપ્રદેશોમાં ઊપડીએ છીએ.'

'કેમ બલાં !' આ રજીથેલાંઓને કેવું ગાંડપણ ચઢ્યું હતું ! 'એક દેશ, એક યીન અને એક સંપ્રામ'ની વાત ગામડિયાંઓને સમજાવવા એ ગ્રામપ્રદેશમાં જતાં હતાં.

જ્યાં નસીબ લખાનક ને જીવલેણ જામ્યું હતું. જ્યાં કાળ કપરો બનીને કાપી ઊઠ્યો હતો. જ્યાં જાલિમ જમીનદારી કિસાનનાં કલેવરો પર કકડતી વળગી પડી હતી. જ્યાં જમીનદારીના ચુસાયેલા કિસાનસંસારોમાંથી બાળક-બાળકીઓનાં લિલામ બોલતા શાહુ-કારો નફાખોરી કરતા હતા. જ્યાં શાહુ જેવી ઝૂંપડીઓમાં, માટીમાં રમદોળાતાં અમણ ને નિરક્ષર માનવીઓ ધરતીનો ગંધ સૂંધી સૂંધીને, ધરતીની ધૂળની ઉખા ચૂસી ચૂસીને જેમતેમ જીવતાં રહેતાં હતાં.

લાં તેમને આ પીપૌંગ વિદ્યાર્થીઓનાં બહેલાંગબેલાં એમના સળગતા દિલમાં જીઠેલી વાત સમજાવવા જતાં હતાં. જે વાતને ચીનની માલિકાની નફાખોર સરકારે દબાવી દેવાનાં ધમપછાટ માર્યા હતા, જે વાતને આંગની સરકારે અપનાવી નહોતી, જે વાતને પીપૌંગ અને બીજાં નગરોમાં સંજળાવવા માટે સરઘસો પર લાઠી-માર અને ઝોળીબાર વરસ્યા હતા તે જ વાત લઈને ચેલાં ગ્રામપ્રદેશોમાં જવા આવતી કાલે નીકળી પડવાનાં હતાં.

આવતી કાલની વહેલી સવારે પીપૌંગ વિદ્યાર્થીઓમાંથી પહેલી ટુકડી અક્તાલીસની નીકળી. એવી ટુકડીઓ થોડા થોડા દિવસને અંતરે ઊપડવાનાં હતી. એવી જ ટુકડીઓ ઉત્તર ચીનનાં બીજાં નગરોમાંથી પણ નીકળવાની હતી. એ ટુકડીઓની લરકરી ઢબે યોજના થઈ હતી. અક્તાલીસની એ પહેલી ટુકડીને વાંગ-ચીન નામનો તરુણ વિદ્યાર્થી આગેવાન હતો.

એ આખી ટુકડી આખી રાત જીવી નહોતી ચીનનાં નિયા-
જિયાં આખી રાત નવા બેસીતરના પચગામના રોમાંચ અનુભવતાં
તૈયારી કરતાં હતાં. ઉત્તરનાં અફાટ મેદાનોના પ્રદેશમાંથી અને
પર્વતોની વિકરાળ મધે લઈને વાતો પવન એમની તૈયારીના
સામાનમાં દુસવાટ કરતો પેસતો એ તરુણોને ટાટથી થરથરાવતો
સાંના આવકારની આગાહી આપતો હતો.

પણ પેલા ખ્યાલે એમની આખી હસ્તીને દચ્ચમચાવી મૂકી
હતી. એક ચીન...! કેવો વિગટ એ ખ્યાલ હતો! એ ખ્યાલનાં
જીભરાતાં આ અડનાલીસ ક્ષેત્રો ગમે તેવા કપરા અનુભવોને ટપી
જવા કે ખપી જવા તૈયાર હતાં! એમણે ધાનગા એડચા હતા.
પાણીની કૂપીઓ લટકાવી હતી. ગરમ-ટોપીઓ ઝોઢી હતી.
બગલ-થેલીમાં ચોવીસ કલાકનું લાથું લથું હતું. કાઈ કાઈએ
કેમેરા લીધા હતા. સૌની પાસે પત્રિકાઓ હતી, પોસ્ટરો હતાં.
અડતાલીસમાંના થોડાંક આમજનતાને રંજન આપવાના મંરકાર-
પાઠો તૈયાર કર્યા હતા.

દરેકના કાળા હાથની કાશીના ઉપકા લાગમાં પહોળા પે જી
પટી પર લાલ અક્ષરો બંધાયા હતા, 'ઉત્તર ચીન વિદ્યાર્થી, શીશ્વ
પ્રોપેગેન્ડા ક્લુબ, પશ્ચિમ પીપોંગ નં-૧.'

એવાં બીજાં અનેક ખટકા સમયપત્રકના આવાહન પ્રમાણે
નીકળી પાવાની તૈયારીમાં લાગી ગયાં હતાં. એ સૌએ વહાલસોચાં
બા-બાપાઓને લખી દીધું હતું કે અમને લાંબું વેકેશન પડી
ગયું છે. અમારી ટુકડીઓ મામપ્રદેશના પર્વટને જીપડી ચૂકી છે.

અને જીપડી ચૂકવા બન્યુઆરીના પહેલા દિવસની વહેલી
સવારે અડતાલીસનું આ પહેલું મુખ વિદ્યાપીઠના ચોકમાં તૈયાર
બનીતે આવી જીપું હતું. એ મુખ પહેલી કંપની કહેવાતું હતું.
દરેક કંપનીના ચાર ભાગ હતા. દરેક ભાગ પ્લેટન કહેવાતો.

દરેક પ્લેટુનના પહેલાં ત્રણ વિદ્યાર્થીઓ આગેવાનો હતાં. દરેક પ્લેટુનને પોતાની ખાસ ફરજો બજાવવાની હતી. દરેક પ્લેટુન પાસે સાઈકલ પર બેઠેલો રસ્તાની દેખરેખ રાખનારો આગળ-પાછળ દોડતો રકાઉટ હતો. દરેક પ્લેટુનના ઉતારાની ફરજ પર, ખોરાકની ફરજ પર, આમજનતાના આર્થિક અને સામાજિક જીવનની તપાસ પર અને ગ્રંથાલય પર ખાસ વિદ્યાર્થીની ચૂંટણી થઈ હતી. આખા અકતાલીસની ઘટનામાં સોળ છોકરીઓ હતી. બાવીસ વરસનો વામ-ચીન બી. એની પરીક્ષાને પડતી મૂકીને આ અભિપરીક્ષાનો કેપ્ટન બનીને સૌનો આગેવાન થયો હતો.

આ હુકડીની આગમપાછળ એક અન્યરવાળું ગાડું હાંકતો એક ખેડૂતનો દીકરો બેઠો હતો. એ ગાડામાં થોડાક રમત-ગમતનો, ખોરાકનો અને સૌથી વધારે પત્રિકાઓ, પોસ્ટરો અને કાર્ટુનનો સામાન ખસાડ્યો હતો. આ નવા સાહસને દેખવા અને તેની જાણીઓ પાડવા પરદેશના પણ થોડાક ખગરપત્રીઓ આવ્યા હતા. 'એક અમરિકી ફોટો બેંચતો પૂછતો હતો, 'તમારો પડેલો સુકામ ક્યાં પડશે ?'

'અદાથી જ માઈલ પર લેનડીનશાંગ...ન્યા શોધુઆ અને ચેનશીંગના રસ્તા લેખા મળે છે ત્યાં.'

કેવો આતમ-ખ્યાલ આ સુકુમારોને ઘેલાં કરી રહ્યો હતો ! કેવો જીવનવેશ આ જીવાનિયાને હવમચાવી મુકતો હતો ! પીપીંગ નગરના સુખી વાસ છોડીને આ વસામા માનવાંતી તરુણ હરોળ ન્યાં કેવળ આપદકાળ હતો ત્યાં વનવગડાના ધૂળ ન કાતરોના રસ્તાઓ પર ગાડું હાંકતા અને પગપાળા પરવરતા હતા !

ભગવાન શુદ્ધ જગતના તાપથી બળ્યાઝળ્યા જીવન પર ચાતિનો કળસ દોળવા મધરાતે મહાગિનિષ્ક્રમણુ દ્યુ' હતું પણ અલિપ્ત જીવનના જીવલેણ દમકાણુ નીચે દયકાતા જીવનના

નિર્વાણ માટે. અને આજે એ હજાર વગસ પછી ચીની જીવન પર ચઢી આવના અને ચીની જીવનને નિર્વાણ માગતા જાપાની જહાજની ઘાણીવાણી ચડાઈને રાકી પાડવા આ નવી ભાવનું નિષ્ક્રમણ ચીની ધરતી પર કદમ ભરવું હતું.

એમને પહેલો મુકામ લીનટીનચાંગમા હતો. ખીજા દિવસના બપોરે ખીજા નંબરની કંપની પચાસી વિદ્યાર્થી છોકરા-છોકરીઓની આ જ રીતે જોવાવાની હતી અને સાજા લીનટીનચાંગ પહોંચવાની હતી. સવાસોની આ પહેલી એ કંપનીઓ પછી ત્રણ બાજમાં વહેચાઈને પોતપોતાના રસ્તાએ લેવાની હતી અને પાચમે મહિને એટલે જૂનના આગંબમા ત્રિશાળ પ્રદેશ પર ફરી વળાને નક્કી કરેલા મથક પર ભેગી મળવાની હતી.

લીનટીનચાંગ પર ચીનનાં સવાસો દૂધમય દીકરાંઓ જમા થયાં. લીનટીનચાંગના જીવાનોએ સવાસોને આવકાર આપ્યા, લીનટીનચાંગની માનવતાએ સૌમાં પોતાના ફરજદ બાળી બાળીને સઘમાનવભાવને દિલોળ્યા. લીનટીનચાંગની એક દાઢીમા આ નવ-લોહિયા પર હાથ ફેરવતી આખ દખલવતી બનતી હતી, 'તમારી જાતેતાઓને કેવું લાગતું હશે ! તમે કપડાં નીકળ્યાં દીકરાં, તમારી કપરી વાટે ને ધારે વનહેતાઓ તમારા ગોખાં કરો '

અને પોતપોતાના માર્ગ તરફ કંપનીઓના સઘ ચાલવા માંડ્યા. આકસો પચોસની સખ્યામા ત્રીજા ભાગ જેટલી છોકરીઓ લગભગ બાધવતાની સમાન બેલડીઓ બનીને ચાલતી હતી. ચીનની એ નરી દીકરીઓ હતી. એમની માતાઓએ એમના પગ બાપ્યા નહોતા એમણે ફર-કોટ પહેર્યા હતા, એમના પ ખજા પરથી થેલા લટકતા હતા.

એ બધા લગાયકો હતા. પણ એમની કે ઈનો પાસે એકે આમુધ હતું નહિ. એ બધા મામપ્રદેશમા લડવા નહોતાં જતાં

પણ વાતો કરવા જતાં હતાં, ખજર આપવા જતાં હતાં, ચેતવવા જતાં હતાં અને ધરતીના પ્રાણને ઢંઢેળવા જતાં હતાં કે ચીન પર જાપાની શાહીવાદની આફત ઊતરે છે. એ આફતને મારી હટાવવા જાપાન સામેના 'સંગ્રામનું' એક ચીનનું એક લઘાયક સંગઠન બનાવે અને ચીની લોક સમસ્તને લોકભોરચો રચીને લોકોના હત્યાગ શાહીવાદને મારી હઠાવે. ' ૬

શાહીવાદની ખૂની દિસા સામેના સાચી શાંતિનાં એ તરુણ દુનો હતાં એમનાં પર્યાટને ઊપડેલાં ધટકો લશ્કરી ઢંઢે બધાવાં હતાં. એમની ચિરત લશ્કરી ઢંઢની કડક હતી, એમનો જુરસો પ્લશ્કરનો હોય તેવો લઘાયક હતો પણ એમણે આયુધો સન્નાં તહેતાં. એમનું એક માત્ર આયુધ જાપેલો અને બોલવાનો શબ્દ હતો.

નીતિમતાનું નામ-રટણ કરતાં, જનજીવનનું જતન કંખતા આ યુકુમારે તો માનવતાનાં મરજ્યાં યાત્રીઓ હતાં.

તોય એ યાત્રીઓનાં પગલાં સંખતા, એમની કેડીને પીછા પકડીને ચાલતા, એ મુકામ નાખે ત્યાં રહેતા અને એમની પાછળ જમીનફારી ઉશ્કેરણી ફેલાવતા ચાંગ-સરકારના જસૂસો ખુશી રીતે ચાલુ થયા હતા.

પહેલાં પીપીંગના રસ્તા પર ગાતાં, સૂત્રો પોકારતાં, પોગટગ ઉપાકતા અને કંઠા ફરકાવતાં જેવાં સરખસો આદર્શ હતાં તેવા જ પણ વધારે શિસ્તવાળા બનીને ગામેગામના પાદર પરતી ધૂળની ચારણીમાંથી આ સઘો ગામેમાં ફરતા હતા, ગામમાં હેતારે કરતા હતા અને આગળ વધતા હતા હેલ્સો સંઘ જાન્યુઆરીના ૭મા દિવસની સાંજે પીપીંગથી દક્ષિણ-પશ્ચિમેલ્યગિયાર માર્મલના લુકાશીઓ નામના કસ્બ પર પહોંચેલો હતો. લુકાશીઓની શાળાને ઃપ્રિન્સીપાલ આ મંખને પોતાની શાળામાં ઉતારવા તૈયાર હતો પણ

લુકાશીઓના સરકારી વડાની એને બીક હતી એ ફિતુરી લોકોને
 કાઢીને સંધરવાં નહિ એવી સરકારની ખાનગી સૂચનાઓ છૂટી
 ગઈ હતી.

એને ટાઢમાં થરથરતો આ વિદ્યાર્થી-સંઘ લુકાશીઓના
 પાદરમાં પડ્યો હતો. ત્યાં માથા પર છાપરાનું રહેકાણું મળે ત્યાં
 ગતોંગત જ આમળના મયક પર કીપડી જવાની બધાં તૈયારી
 કરતા હતા ત્યાં બે સાવકલ રકાઉટો સમાચાર લાખ્યા, 'આજે
 આપણે અહીં કોઈ દેખાવો ન કરીએ તો શાળાના મકાનમાં
 બિનરવા દેવા આચાર્ય કબૂલ થયા છે'

એવા વિદ્યાર્થીઓના સંઘ આમખંડેજો પર વિચરતા થયા.
 નાનીમોટી શાળાઓ અને આમખંડશાળાઓ એમના ઉતાંગ
 થયા. વિદ્યાર્થીઓ અને શિક્ષકોએ એમને બહુમાન આપ્યાં. આમ-
 જનોએ કૌતુક જોતાં હોય તેમ એમના પ્રચાર સંભળ્યા. એમના
 કાર્યક્રમો દેખ્યા. મકાઈની રોટી ખાતા અને ગરમ પાણી પીતાં
 વિદ્યાર્થીઓના રોળાં પર વહાલ વરસાવનાં આમજનોએ એમને
 નાહવાના ગરમ પાણી આપ્યાં, અને વિદ્યાર્થીઓએ નાંધપોથીઓ
 તૈયાર કરી. આમ લડાયકોનાં ઘટકો રચાયાં અને એક ચીનનો
 તરીંગ જગતીને તેની આજ્ઞાદીના રખોપાં કગવાના વીરભાવ
 જામતા થયાં.

આજ સુધી પુગણી કથાઓમાં ચોની નારીની વીગતાની
 વાતો સંભળાઈ હતી. પણ એવી બહાદુરી ધાંખવનાર ઓછોએ
 પુરુષના પોશાક પહેરીને જ બહાદુરી બતાવી હતી પણ આજે તો
 'હોકરાઓની સમાન સાથીદારી સાચવતી હોકરીઓ લડાયક
 ભાવ ધરીને નીજા પડી હતી. આ યાત્રીઓના કાર્યક્રમમાં એક-
 બીજાના પ્રેમ કરવાના જાવ બીજા લોકભાવની હાજરીમાં મૌન
 બની ગયા હતા. આ યાત્રીઓ હંમેશાં એક લડાયક કામચેડીના

વેગની વાતો કરતાં હતાં. ડોકરીઓ પણ પોતાના સામાનમાં પાઉંડર કે કીમ લાવવાનું બૂલી ગઈ હતી. ઉત્તર ચીનનાં મેદાનો પર ઠંડા પવનની ઝાપટ ઝીલતું, ઉઝરડાવલાં શરીરોવાળું, ફાટેલા હોઠ પર દાંત કરડતી મુકમતાવાળું, તરુણ ચીન નૂતન તસ્વીર ચીતરતું પથરાતું હતું.

સારે ચાંગ-કાઈ-શેક નાનકીંગની વિદ્યાપીઠના વડેરાઓની એક સભા નાનકીંગમાં બોલાવતો હતો. વિદ્યાપીઠનાં ફરમાનો આમપ્રદેશો પર ઊપડેલાં-ધટકાને પાછાં બોલાવતાં હતાં. પણ એના જવાબમાં ઉત્તરની વિદ્યાપીઠનાં વિદ્યાર્થી યુનિયનો પોતાના એક સંઘને તાબડતોળ નાનકીંગ પહોંચી જઈ ત્યાંની સરકારી ચાલ ખુસ્તી પાડવા વિદ્યાપીઠના આચાર્યોની ચાંગ-કાઈ-શેક બોલાવેલી સભા સામે નાનકીંગના રસ્તાઓ પર કૂચ કરવાનું ફરમાન મોકલતાં હતાં, અને બીજા સંઘો પોતપોતાનાં સમયપત્રો પ્રમાણે આગળ વધતાં હતાં.

અને સવાસો જેટલાં વિદ્યાર્થીઓની બે ટંપનીઓ જનમુ-આરીના અગિયારમા દિવસે દુરથી ચોરસ આકારે ગોઠવાયેલું કુઆન નગર દેખતાં હતાં. કુઆનને ચોરસ ફરતી પત્થરિયા દીવાલો હતી. દીવાલો પર ચાર દિશામાં ચાર દરવાજાનાં પ્રાચીન કમકાણુ આજે પણ જળરમાન હતાં. એ દરવાજાઓ પર મશીનગનો મોઠવાયેલી હતી. દરવાજાની દીવાલો પર સંત્રીઓ અખંડ પહેરા ભરતા હતા.

અહીં કુઆન પર દીનસીનથી ઊપડેલા બીજા બે વિદ્યાર્થી-સંઘનો આજે જ સંગમ થવાનો હતો અને અહીં બે દિવસ રોકાઈને બીજા ચાર સંઘોની રાહ જોવાની હતી. ત્રણ દિવસમાં અહીં પાંચસો વિદ્યાર્થી-યાત્રીઓ આવી પહોંચવાનાં હતાં અને અહીંથી નવાં પર્સનની યોજના નવેસરથી ધડવાની હતી.

એટલે અહીંની અમલદારીને કુઆનની શાંતિ નોખાવાની ચિંતા થઈ થઈ ગઈ હતી. કુઆનનાં તરુણો ઉશ્કેરાય તેવી ખીક ઊભી થઈ હતી. કાયદો ને વ્યવસ્થા નળવવાની એમની જવાબદારી કુઆનમાં પ્રચાર કરતી કહેતી હતી, 'તોફાની વિદ્યાર્થીઓની કતારો પર બરાબર ચોકી રાખવાની છે...એમાં ધણીખરાં તો કાકુઓ છે.'

અને એ ચાંગ સરકારની કારવાહી પર હસતા ફિટકાર પૂછતા હતા, 'નખાનનો સામનો કરવાની એ લોકની વાત...'

અને પોલીસ વડો તડુકી ઊકતો હતો, 'સામનો કરવાના પશુ તરીકા હોય છે. આપણી સરકાર પણ સામનો તો કરવા માગે છે પણ આવી તોફાની રીતે નહિ. એ રીત તો ઉત્તર-પશ્ચિમમાં જીવતાં પહોંચેલાં પેલાં લાલ બેન્ડીટોની છે.'

'પણ આ ઊકારાઓ પણ...'

'એ ઊકારાઓ આમ તો ઠીક છે પણ અમારા કરતાં યે જાણે એ વધારે કાલજાંઓ થઈ ગયાં છે અને.....'

અને જનજંગ માગતી કતારોનો શોર સસવી ઊડ્યો, 'કેશ-દ્રોહીઓને ખતમ કરો...ચીનનો ખયાલ કરવા જાગી જોડો.'

અને પોતાની પિરતોલ પર હાથ પાડતો પોલીસ વડો ઊભો થઈ ગયો.

'કુઆનનાં વિદ્યાર્થીઓએ સરખસ કાઢ્યું હતું. બહારથી આવતી વિદ્યાર્થી-દૂઓના માનમાં જ એ તો આગાહી આપતા પગલા પડતા હતા.'

પછી કુઆનનાં પાદર પર વિદ્યાર્થી-સંધાના પગાવ પડ્યા. વિદ્યાર્થીઓના ઉતારાઓમાં ચર્ચાઓ થઈ થઈ ઉદ્દામે સામે મવાળાએ ટપાદપી કરી. ગરમ વિદ્યાર્થીઓ સામે નરમે અવાજ ઊઠાવ્યો. નખાનીસ શાહીવાદ બરબાદ હો, કે શાહીવાદ બરબાદ

હો. એ એમાંથી કયું સૂત્ર બોલવું અને ચાંગ-કાર્મ-રોકની સરકાર એમ કહેવું કે એકલી સરકાર એમ બોલવું તે વિષે અને એવા ખીજા સવાલો વિષે વાટાઘાટો રાડ થઈ.

આજે ધણે વખતે ઈજોલાં અર્થકારણ અને રાજકારણના પાઠ વિચારવાનો તથા ચર્ચાઓ એલવાનો વખત મળ્યો હતો. એટલે ચર્ચાઓ રાડ થઈ અને હેવટનાં સૂત્રો નક્કી કરવા લુદા લુદા સંઘોમાંથી એક સંયુક્ત કમિટી' નિર્માઈ. એ કમિટીએ જ જમીનદારી નાશ હો...નફાખોરાને નાખૂડ કરો, વેડ-લાગાઓ બંધ કરો તથા એડે તેની જમીન હો-એવાં સૂત્રો કેવી રીતે ઉચ્ચારવાં તે પણ નક્કી કરવાનું હતું.

એવા એ દિવસો પસાર થઈ ગયા. સંઘોની ડાવણીઓમાં પાઉં છડાપક નાદ ગાળી ઝીડ્યો. પાછાં સમય-ખતોડો ચાલવા માંડ્યાં. કુઆનના બધે દરવાજાનાં કમાડ ઊધડી ગયાં અને સંઘોના નક્કી કરાયેલા રસ્તાઓ પર હિલચાલો ચાલતી થઈ ગઈ.

આમજનતાએ પહેલી વાર પોતાના પરના છવસેણુ નસીબની જંગલિમતને પકડી નાખવાનાં છડાપક સૂત્રો સાંભળ્યાં. પૂર અને દુકાળ જેવી કુદરતી બનેલી જલિમશાહીને ઉખેડી નાખવાના અવાજોએ આમજનતામાં નવી ઉષા જગવી. એમની આંખ સામે છવતા-જગતા અક્ષરો કાતરાયા, 'રાગચાળા અને દુકાળ અને સરકારી પ્રથા અને કરભાર માલિક માણસે બનાવેલાં છે...તેમને પકડી શકાય છે.'

તેવું પ્રચંડ એ પહેલું યાન હતું! આજ સુધી એ બધું બજવાનની શરવાદી માનીને દેવદેવીઓને ખસિદાન ધરતાં નર-નારીઓ આંખો ખોલીને આ એક વાત અનેક રીતે સાંભળી રહેતાં, જાપાની શાહીચાદનો સામનો કરવાનો પાયો સમજતાં એક ચીનની વિચિત્ર છબી બાળતાં હતાં.

એમ ચીની ધરતી પર લોકતસ્તીર જમાડતા એ વિદ્યાર્થીસધો જન-ચુઆરીના ૧૫મા દિવસે કાઓપીટીન પહોંચતા હતા. અહીં એમને ઊતરવાનું એકે ટેકાણું ન જડે તેની અધી તજવીજ થઈ ચૂકી હતી. ત્યાંની સરકારનો નામીઓ વોંગ હચિવારબધ દુકડીઓ સાથે સત્કાર કરવા ક્યારનો મુકામ નાખીને પઓ હતો.

એણે બને સધો પર પોલીસની આડ ઊભી કરીને ફરમાન વાંચી સંજળાવ્યું, ‘તમે બધાં ગિરફતાર થાવ છો.’

પછી આ બને સધોની એકેએક વસ્તુઓ તપાસાઈ અને તેમનું સાદિત્વ જપ્ત થયું. પછી બને સધોના વિદ્યાર્થીઓને, વીસ વીસની સંખ્યામાં પોલીસ મોટરમાં લાદીને ઉપાડી જવાને લુકમ થયો.

વિદ્યાર્થીઓએ એ લુકમને તાળે થવાની ના પાડી.

એટલે ચાંગ-કાઈ-શેકની કારવાહી કાઓપીટીનનાં પાદર પર જંગલિયતનું પોતાનું રૂપ પ્રકાશતી વીફરી પડી.

વિદ્યાર્થીઓના ટોળાં પર પોલીસના દંડા વીંઝાયા. જીવાન છોકરીઓનાં રતન ચૂંથાયાં. છોકરા-છોકરીઓનાં શરીરો પર આમણના ફટકા ચડે ચર્ષે ગયા.

દૂર દૂરનાં લોકોનાં ટોળાંઓમાંથી શરમની ટિકિયારી ઊડી. દૂર દૂરથી પાતનાના આહ કરતા અવાજો ઉમ્ર બન્યા. પોતાના માથા પગના વીખરાયલા વાળમાંથી ઝરતી લોહીની સેર લૂછતી અને હોક પરનાં લાલ ભુંદ આટતી એક વિદ્યાર્થીનીએ ચિત્તાર કર્યો, ‘શરમ છે નામોહોં, તમે જ અમારા દેશમાંધવો...જ્યારે જાપાની અજગરની ચૂડ આપણા દેશનાં અંગે પર વીંટાય છે...જ્યારે દેશદ્રોહીઓ આપણા દેશના અંગેઅંગ તોડીને જાપાની દાનવના જડખામાં હોમે છે...ત્યારે ત્યારે એ કાન્વાહીને ખતમ કરી જાપાની શાહીવાદનો મુકામલો કરવાની વાત કહેવા માટે જ.....’

‘શરમ છે.’ બોલતી બીજી ઠોકરીની ચીસ ચાંગતા મારા-
ઓ પર તૂટી પડી, ‘ત્યારે શરમ છે...પાદ રાખજો ફે તમારા દીકરા-
દીકરીઓ. પણ તમારી શરમને ફિટકારતાં અમારા જ સાથમાં...
ધારો, કે હું જ’ તમારી સગી દીકરી હોઉં તો...’ બોલતી ચીસ
છલંગ મારીને એક પડછંદ પોલીસનો હાથ હચમચાવતી ફૂટી પડી.

બેશરમ બનેલા પોલીસનો પડછંદ દેહ એક જ પળમાં
વામણો બનીને કપી બિડ્યો. એણે ધૂનતા શરીરે હાથની પકક-
માંથી છૂટીને પોતાના દંડુકાને દૂર નાખી છંદને આંખનાં પાણી
લૂછતાં કરગતો અવાજ કાઢ્યો, ‘તું મારી દીકરી...મને માફ...’

અને આ દેખાવ પર થંભી ગયેલી ચાણુકો અને દંડાઓ-
વાળાં શરીરો અવાક બની ગયાં. દૂર બિભેલી લશ્કરી પોલીસની
એક ટુકડીએ ખુશાલીનો પોકાર કર્યો, ‘તમે સાચા છો...અમે
તમારી સાથે છીએ...આગળ વધો.’

અને વિદ્યાર્થી-સંઘ આગળ વધ્યા. કાઓપીટીનનો એકથી
બીજો હેડા પીપીંગનાં નિશાળિયાં પર ધન્ય બોલી બિડ્યો. કાઓ-
પીટીને આ દીકરાઓને દિલ સાથે ચાંપીને વિદાય દીધી.

અને ગ્રામપ્રદેશો પર એવા સધો પથરાતા જ રહ્યા. ગ્રામ-
જનતાઓએ આંખો લૂછતાં આડા હાથ ધરીને કહ્યું, ‘એક જ રાત
રોડાવુ હતું તો આવાં શું કામ ? અહીં જ રહી જાવ ને અમારાં
મૂંપડાંમાં જ જનમ્યાં હો તેમ.’

એવાં ગામ ગામ પર નવજીવનની હાવાઓ હવાઈ ગઈ.
ગામ ગામ પર નવા નાદની તોજતો વાગી અને પોકારો થયા. ગામ
ગામ પર એક એક દિવસરાત નવજીવનનાં ઉજ્જવણાં બિજંવાયાં.
ગામેગામ ઉતરતી વિદ્યાપીઠોના એ સધીના પડાવ ગુંજ બિડ્યા.
ગામેગામના લોક-મેળાઓએ અનેક વાર સાંબળેલી એ સીધીસાદી
વાત વિરાટ રૂપે દેખી એના દરેક શબ્દ પર સચ્ચાઈના હોંકારો દીધા.

કેવી સીધી ને સાદી એ વાત હતી ! 'કે પછી મરણના બિહાનામાં છેલ્લી વાર એકા યજ્ઞ ને બાપાએ પોતાના સાથે દીકરા-ને બોલાવીને પેલી લાકડીની બારીને બાંગવાનું કહ્યું પણ કાઈ તે બાંગી શક્યું નહિ. પછી એણે એ બારીને છોડી નાખીને એક એક લાકડીને બાંગવાનું કહ્યું અને બધી લાકડીઓ તૂટી ગઈ... એમ તમે એક રહેશો તો અમર રહેશો અને વિખૂટાં પડ્યાં તો...'

'હાથી વાત છે 'ને હોંકારો દેતાં મામમેળાઓ ગુંજી ઊઠતા એક ચીનની તરવીરને એક દુશ્મન ભાંગેલી શાહીવાદ સામે એક સંમામમાં સામેલ થવાની વાત માયાં દલાવી દલાવીને કબૂલતા હતા. અને વચમાં કાઈ દાદા કાઈ દાદીમાં અજ્ઞાન બનીને પૂછતાં હતાં, 'તે હું દીકરો ! આવી સાચી વાત ચાંગ-કાઈ-શેકને શેણે નહિ સમજતી હોય...એ અને એની મેમ સાહેબ કહે છે કે બહેનમાં બી બહુ છે ને !'

અને પછી મામમેળામાં લોક-ગુંજારવ ગાજી રહેતા અને લોક-ગીતોની હલકા ચલતી. એ ગીતોના અવાજ વિદ્યાર્થીસંઘોની વિદાય પછી પણ જીવતા બનીને લોકકંઠમાંથી અવિરત બનીને ઝળકે કરતા.

એવાં સીધાં ને સાદાં, આવાં તો અનેક લોકગીતો. લોક-સાગરોને લલકારતાં કે;

જાય છે વેળા જાય રે...

જાય રે વીતી જાય છે તારી

વેળા વીતી જાય રે.

સારે બેઠો કોણ મનમાં રહાશે

સારે બેઠો કોણ અવળો ચાલે,

ત્યારે જો રે તું ને, વણસે તો,

તારી વેળા વીતે હાય રે...

વેળા વીતી જાય રે.

મોત મળો જે કા એવું બોલે નથી, જપાન ખુશી યાય,
મોત મળો તેને જે કાઈ એલાં, જપાન સગે જાય,
મોત મળો એ રે દેરા વેમે તેને, માઈનાં ખમીર ખાય રે,
વેળા વીતી જાય રે.

બોલ રે કાઈ બોલ માઈ ને સાંઈ બોલ, બોલ હો બાંધવ બેની
એક ચીને બિડી હાકલ હેલી, દુસ્મન જેમ દેખાય રે,
વેળા વીતી જાય રે..

લોક બિડ્યો એનો ઢાલ ઢળ્યુકયો...

ચીનની રંગે ખુધડો જાગ્યો,
લોક વિરાગોની સજગી આગો...

હદમો કોઠ કળાય રે
વીરની વેળા થાય રે.

સોડ મુતલા સેક વાળી, બોલની બાની માઈ રે
કાળના કંઠા ગાય રે
વીરની વેળા થાય રે.

x

x

x

‘ મેં ધાર્યું ’ તું કે પેલાં જીવતાં યેનાન નહિ પહોંચે... જા-
હનર માઈલ પરની જીવલેણ વિકટતાને ટપીને ને એ પહોંચ્યાં છે
તો...’ નાનકોંગ સરકારનો કયોમીનટાંગ પક્ષનો ફાસીવાદી ચાંગ-
કાઈ-શેક ચિતવતો હતો.

‘ તો શું ? ’ ચાંગની મેકમે ચિંતામાં બાગ પડાવતાં પૂછ્યું.

‘ તો એ જીવતાં જ રહેશે એમ મને લાગ્યા કરે છે... પાંચ પાંચ
સંહારસંખ્યાએ ટપીને અગોચરને પાર કરીને એ લોક... એ લોક
ઉત્તર-પશ્ચિમ પહોંચ્યાં ત્યારનો એ ત્રિકાળ ગિરિદેશ લાલ લોહ-
સુંબક બન્યો છે ને આજે ઉત્તર ચીનનાં વિદ્યાર્થીઓની ‘ હલચલમાં
પંથુ મને તો એ જ રાતો રંગ દેખાય છે. ’

‘પણ આપણે યોજેલા છટા સંદારસંઘામની તૈયારીઓ તો તમામ આલે છે અને એ ઉત્તર-પશ્ચિમના ઉંમરામાં જ લાખ લડવૈયા લઈને પડેલો આપણો જંગ-માર્ચલ કેવો કપરો છે તે તમે ક્યાં નથી જાણતા ?’

‘પણ પાછી વિદ્યાર્થી-દિલચાલ વીકરતી જ આવે છે...’ બોલતા આગે નવો નિશ્ચય કર્યો, ‘એમને ય વોંધી નાખવાં પડશે.’

અને વિદ્યાર્થી-દિલચાલના ઉત્તર પ્રદેશ પર ચાંગ-સરકારનો હુલ્લો શરૂ થઈ ગયો. ૧૯૩૬ની નાતાલ ઉત્તરનાં વિદ્યાર્થીઓ પર વિકરાળ ઊગી. અધ્યાપકો અને આચાર્યો પર, પણ દમનના દોર વીંટાયા. પીપીગની માધ્યમિક શાળાનો ડાન ગિરફતાર થયો અને જન-યુઆરીના અગિયારમા દિવસે વિદ્યાર્થી-દિલચાલનો પ્રકાશનો જન્મ થયાં, સામયિકો પર તવાઈ આવી. એ જ દિવસે ચુંગ-શાન શાળાને પોલીસોએ ઘેરી લીધી અને આખી શાળાની ઝડતી લઈને તેમાંથી કોમ્યુનિસ્ટ જેવા લાગતાંઓને પકડી લીધાં.

નારીરક્ષા સમિતિની આગેવાન એક ચીની છોકરીની ધર-પકડ કરવા નોરમલ કોલેજમાં પોલીસોના ટુકડી આવી પહોંચી. એ જ કોલેજના રસાયણ-વિભાગના અધ્યાપકને પણ ઉપાડી જવામાં આવ્યો.

પીપીગ વિદ્યાર્થી યુનિયને આ દેશદ્રોહી હુલ્લાના આરંભને વિરોધ કરવા વિદ્યાર્થીઓની જાહેર સભા બોલાવી. જન-યુઆરીના છેલ્લા દિવસની એ સભામાં હજારો વિદ્યાર્થીઓ જમા થયાં. બાર પ્રોફેસરોએ પણ એ સભામાં આગળપડતો ભાગ લીધો અને પીપીગ નારીરક્ષા સંઘે એ સભાને અંજલિ આપી અને રાષ્ટ્રગાય લક્ષ્મણ કામદાર સંઘે એ વિરાટ સંજ્ઞામાં પોતાનો જથ્થો સાથ નોંધાવ્યો. આ સભા પર દમન ઉતારવા પોલીસની ટુકડીઓ આવી પહોંચી પણ ત્યારે સભાનું કામકાજ ખતમ થયું હતું અને બધાં વીખરાનાં હતાં.

એ સભાએ નાનકોગમાં હીરોટાના ત્રણ સવાલની વાટખાટ કરવા ભરાવાની ચીતો-જપાન પરિષદનો સખત વિરોધ કર્યો અને પછી એ પરિષદ ભરાઈ જ નહિ. એ સભામાં યાંગ-કાઈ-શેક નાનકોગમાં બેલાવેલી દેશદ્રોહી વિદ્યાર્થીઓની પરિષદને ધિક્કારી કાઢી તથા જપાન સામેનો જંગ જાહેર કરવા તથા ઉત્તર ચીનની તમામ શાખાઓ અને કોલેજોમાં તાબડોલ ફરજિયાત લશ્કરી તાલીમ વિદ્યાર્થીઓમાં દાખલ કરવા અને જપાન સામેના જંગ માટે તેમને હથિયારો આપવાની ઘોષણા કરી.

અને ઉત્તર ચીનની વિદ્યાપીઠોના વિદ્યાર્થીગૃહોમાં સ્પાર્ટન જીવનની નવી દિલચાલ જાગી. વિદ્યાર્થી સંઘોએ જીવનની સખ્તાઈ સ્વેચ્છાથી સ્વીકારી. શીધુઆના વિદ્યાપીઠનાં ચારસો છોકરાઓકરી-ઓએ નીચેનાં પ્રતિજ્ઞાપત્રો પર સહીઓ આપી કે અમે અમારી તમામ ટેવો સાદી અને સખત બનાવશું, અમારા રોજના કામમાં લાગણી અને લશ્કરી રીતભાત દાખલ કરશું રોજ સવારમાં લશ્કરી કવાયતોમાં જોડાશું તથા દર અઠવાડિયાની છેલ્લા દિવસની રજામાં આસપાસ લશ્કરી હથે પર્કટનો ગોઠવી જપાનવિરોધી જંગની પ્રચારલડત ચલાવીશું.

પછી ફુજુઆરીના આરબમાં પીટા પર એક જંગી સભા ભરાઈ. પ્રોફેસર મા-સુ-હુન વિદ્યાર્થીઓની જગી મેદનીને વર્મ લેતો હોય તેમ વિદ્યાર્થી-દિલચાલની યાદ આપતો કહેતો હતો:

‘૧૯૧૯ના મેના ચોથા દિવસને યાદ કરો. એ દિવસે વરસાદી મુઝામે એકેલા યરોપ-અમરિકા શાહીવાદી પિશાચો ચીનનો અંગ-છેદ કરીને આજે આક્રમણ ચઢેલા જપાની શાહીવાદના જડખામાં નાખતા હતા. ચીન દેશના કલેવરમાંથી શાન્ડુંગ ઈલાકો છેદાઈ ગયો અને ત્યારે પીપોંગ વિદ્યાપીઠનાં વિદ્યાર્થીઓએ વિરોધનો નાદ અડોધી જ ઉઠાવ્યો હતો. ત્યારે રાજકારણને બચતરમાં

રક્ષણ કરવાનાં પગલાં લેવા માટે તથા સમજાવવાના, જાણવાના અને વાણીજવાતરૂપના નાગરિક-હક્કો પાછા મેળવવાના હિલચાલ જગવવી. અને આંગ-સરકારે નાશ કરેલા ડો. સુન-યાત-સેનના કાર્યક્રમનો અમલ કરાવવા દબાણ લાવવું.

દબાઈ જવાને બદલે વધારે પ્રચંડ બનતી અને વિસ્તાર પામતી આ દેશપ્રેમી હિલચાલને મોખરે વિદ્યાર્થી હતા. સરકારનું દમન પણ એટલા જ માટે હિતર ચીનનાં વિદ્યાર્થીઓ પર અનેક ગણું વધી ગયું. પિયાંગ વિદ્યાપીઠનાં, વિદ્યાર્થીગૃહો પર-પોલીસ ટુકડીઓ આવી પહોંચી. કામ્યુનિસ્ટ સાહિત્ય શોધવા કલાકો સુધી વિદ્યાર્થીઓના વાસની ઝડતી લેવાઈ. વીથ વિદ્યાર્થીઓ ગિરફતાર થયા. હથિયારબંધ પોલીસો સામે ફટલાં ચે વિદ્યાર્થીઓને તપાસ માટે ખડા કરાયાં. પોલીસ અફસરોએ એ તમામને સવાલો પૂછ્યા. સવાલોના જવાબ દેવાની વિદ્યાર્થીઓએ ના પાડી દીધી. પછી આંગ-સરકારના સંસ્કારધારી પોલીસ અફસરો આ વિદ્યાધામમાં દરેક સવાલનો જવાબ દેવા માટે વિદ્યાર્થીઓ પર ફટકાઓ ફટકારી રહ્યા. વિદ્યાપીઠના દરબાજ પર પોલીસ ચોકીઓ બેસી ગઈ. બહાર જતાં ને અંદર આવતાં વિદ્યાર્થીઓની ઝડતીઓ ચાલુ રહી ગઈ. આ દમન સામે પિયાંગનાં વિદ્યાર્થીઓએ નાનકોળા સરકારના જીવણીખાતાના વડાને વિરોધનો તાર કપો અને દમનનો સામનો કરવા વિદ્યાર્થીઓની ચોકિયાત ટુકડીઓની સ્થાપના કરી. વિદ્યાર્થીઓની આ ટુકડીઓએ વિદ્યાપીઠના અંદરના વિભાગમાં પોતાના પહેરા સર કરી દીધા.

અને પીયાંગનગરમાં સરકારી નિયામકે 'વિચાર-નિરોધ' નામે બંધીતી થયેલી હાલત લોકહિલચાલ સામે ઉઘાડી. એણે જીવીસ યાળાઓ અને દોલેજોનાં શિક્ષકોને ભેગાં કરીને સંબાળવી દીધું. 'હે, હવે તમામ યાળાઓનાં શિક્ષકોના 'વિચાર-નિરોધ' માટે

સખત તપાસ શરૂ કરવાનો, સરકારે નિશ્ચય કર્યો છે. વિદ્યાર્થીઓને યોગ્ય દોરવણી આપવાની અને તેમની હિલચાલને સલામત ગરતે ચલાવવાની તથા રચનાત્મક કાર્યક્રમોમાં યોગ્ય દેવાની ફરજ તમારી છે. એટલા માટે વિદ્યાર્થી યુનિયનની સામે બીજી દરીફ સંસ્થાઓ તમારે ઊભી કરવી પડશે.'

અને પીપીંગનાં વિદ્યાર્થીઓએ તમામ શાળાઓ અને કોલેજોના અધ્યાપક પર આવતો આ સરકારી ગુલામીનો ફતવો ફિકારી કાઢ્યો. શાળાઓ અને કોલેજોનાં વિદ્યાર્થીઓએ એ ગુલામીખત ફેફડો દેવાનો અવાજ ઉઠાવ્યો.

પણ મિડલ રફૂલના આચાર્યે સરકારની વફાદારી બતાવતા વિદ્યાર્થીઓ પર દમન શરૂ કરી દીધું. વિદ્યાર્થીઓની ખરતરણી અને મારપીટ શરૂ થઈ. અહીંસા વિદ્યાર્થીઓ એ દમનમાંથી નાસી છૂટ્યાં અને પેકીંગ રાષ્ટ્રીય વિદ્યાપીઠમાં આવીને ફરિયાદ કરતાં ઊભા રાવા.

બીજો દિવસે ત્રણસો લગભગ વિદ્યાર્થીઓની એક ખાનગી સભા કેથોલિક વિદ્યાપીઠમાં ભરાઈ. સભાએ સર્વાનુમતે ઠરાવ કર્યો કે મિડલ રફૂલના જુદામી શિક્ષકો તથા પ્રિન્સિપાલ સામે ચીંતા પગલાં લેવાં.

અને સીધાં પગલાં લેવા માટે સભામાંથી જ આ ત્રણમેા જે વિદ્યાર્થીઓ જુદી જુદી દુકાનીઓમાં ચુપચાપ ઊપડીને મિડલ રફૂલની દીવાલ પાસે એકઠાં થયાં. ત્રણસો જે જાહે દીવાલો દૂરીને મિડલ રફૂલ પર ચઢાઈ કરી. મિડલ રફૂલ પરની આ લગાઈમાં શાળાનો વ્યવસ્થાપક ધવાયો, શાળાનો પ્રિન્સિપાલ જીવ બચાવવા છૂટ્યો અને નજીકની એક મગાપેટી વેચવાની દુકાનમાં એક મગાપેટીમાં સંતાઈ ગયો. આ ચઢાઈમાં જુદામી શિક્ષકોને બદલો આપવામાં આવ્યો, અને શાળાને વફાદાર રહેલાં વિદ્યાર્થીઓની ખબર લેવામાં આવી.

અને પોલીસની ટુકડીઓ આ ત્રણસો સામે દોડતી આવી પહોંચતી હતી પણ શાળાના દરવાજા પર આ લક્ષ્મી કરનારાંઓએ તાળાં માર્યા હતાં. દરવાજા ખોલવાની તજવીજ કરતી પોલીસ અંદર પેસે તે પહેલાં ત્રણસો જે વિદ્યાર્થીઓ દીવાલ ઠેકતાં પાછલે રહેતા પાછાં ભાગી ગયાં.

મિડલ સ્કૂલના આ બનાવે ચાંગ-સરકારના અફસરોને ડાહ્યોડી મૂક્યા. નાનકોળા સરકારના કેળવણીના વડાનો વટકુમ ઉત્તર ચીનની તમામ કોલેજો પર વહુટ્થો, એ હુકમે નીચેનાં ફરમાનો કાઢ્યાં:

‘તમામ વિદ્યાર્થીઓની મારી વગેરે બંધ કરી દો. કોલેજની શિસ્તમાં જરા પણ લંગ કરનાર વિદ્યાર્થીઓને બરતરફ કરી દો. વિદ્યાપીઠની હદમાં કોઈ પણ સ્ટુડન્ટ યુનિયનનું સંગઠન રદ કરો.’

અને તમામ પોલીસ અને લશ્કરી મથકો પર વિદ્યાર્થી-હિલચાલને કચડી નાખવા બધાં પગલાં લેવાની સૂચનાએ મોકલવામાં આવી.

૧૯૩૬ના ફેબ્રુઆરીના ૧૬મા દિવસે ચાંગતી રાષ્ટ્રીય સરકારે નીચેના ફતવાઓ બહાર પાડ્યા.

‘કાયદો ને વ્યવસ્થા સામે ચતા કોઈ પણ હાથલને દખાવી દેવા સરકાર છૂટથી પોલીસ અને લશ્કરનો ઉપયોગ કરશે. શાંતિમાં ખસેલ કરે તેવું કોઈ પણ લખાણ લખનારને, ચિત્ર દોરનારને અથવા બાપણ કરનારને ત્યાં ને ત્યાં જ વિના વોરન્ટ ગિરફતાર કરવામાં આવશે તથા ત્યાર પછી તેની સામે જરૂરી પગલાં બરવામાં આવશે. શાંતિમાં ખસેલ કરે તેવી કોઈ પણ સભા કે સરખસ પોલીસ કે લશ્કર તોડી પાડશે તથા તેના આગેવાનોને ગમે ત્યારે ગિરફતાર કરી શિક્ષા કરી શકશે.’

‘શાંતિ જાળવવા માટે કોઈ પણ શકમંદને પોલીસ પકડી

શકશે તથા કોઈ પણ હથિયાર ધરનારનાં હથિયાર ખડાવી શકશે. આવા ગુનેગારને જે કોઈ આશરો આપશે કે ભાગી જવામાં મદદ કરશે તેમને ગિરફતાર કરવામાં આવશે. એવાં ગિરફતાર થયેલાને ચોખ્ખી સિદ્ધા માટે પાસેની કોઈ પણ પોલીસ કે લશ્કરી એકાદને હવાલે કરી દેવામાં આવશે તથા શાંતિ જાળવવામાં મદદ કરનાર અમલદારને કોઈ પણ પોલીસ કે લશ્કરી મથક મદદ કરશે. '

ચાંગ ફારસીની સરકારનો આ ફતવો શાંતિનો ઉપકાસ કરતો દમનનું વિરોધ અને હેવાન સ્વરૂપ ધરીને ચીની ધરતી પર ફરતો થઈ ગયો. અને ચીન પર ચડતાં જાપાની શાહીવાદી ધાર્ડાં આનંદી બિઠ્યાં.

એ ફતવો બહાર પડ્યો તે જ દિવસે ચાઇના દોલેજ પર પોલીસ ઝડપડીઓ ચઢી. એક ટુકડીને દરવાજે ગોઠવીને, બીજી ટુકડીને બહારની દીવાલ પાછળ પાયરીને હથિયારબંધ પોલીસો સાથે અમલદાર અંદર પેડા. એકેએક વર્ગમાં વિદ્યાર્થીઓની ઝડતીઓ લેવાઈ. ચોવીસ કલાક સુધી પોલીસ અમલદારોએ વિદ્યાર્થીઓને કબજે લઈ એકેએક ખૂણાની તપાસ કરી.

પછી વિદ્યાર્થીઓની તપાસ શરૂ થઈ અને મારપીટ ચાલી. દીવાલ ફેદીને ભાગવાનો પ્રયત્ન કરતાં વિદ્યાર્થીઓને બહારના પોલીસોએ ગિરફતાર કર્યા. વિદ્યાર્થીઓને એકથી બીજાને છેડા ફેટકાઓ નીચે ચિત્કાર કરી બિઠ્યો. પોલીસ મોટરગાડીઓમાં જમ સાહિત્ય ભરાયું. બીજી મોટરગાડીઓમાં ગિરફતાર થયેલાં દોહસો વિદ્યાર્થીઓને લઈને આ પહેલો પોલીસ હલ્લો ખાઠો વળ્યો.

બીજા દિવસે ચુંગ-શાન શાળા પર ચાંગના પોલીસ ગળની ધાક આવી પહોંચી. શાળામાંથી સાહિત્ય જમ થયું અને દસ વિદ્યાર્થી આગેવાનોને ગિરફતાર કરી બેંડીઓ પહેરાવી લઈ જવામાં આવ્યાં.

ફેણ્ગચારીની ચોવીસમી તારીખે ચાંગ-કાઈ-શૈકની ફાત્તીવાદી ટાળંકીનો આ હક્કો ઉત્તર-પૂર્વ વિદ્યાપીઠ પર આવી પહોંચ્યો. વિદ્યાપીઠના યોગાનને ફરતી પોલીસ ફરી વળી. વિદ્યાપીઠના દર-વાજ્ઞમાં પોલીસ ચોકીઓ બેસી ગઈ ત્યારે હજુ મળરકું થયું હતું. સવારમાં સાડાચાર વાગે વિદ્યાર્થીગૃહોની ઓરડીઓનાં કમાક પર પોલીસના કુંદા ઠોકાયા. વિદ્યાર્થીઓ પર વહેલા વહાણમાં માર-પીટ થઈ થઈ ગઈ. વિદ્યાર્થીઓનાં ચોત્રીસ આગેવાનોને ગિરફતાર કરી લઈ જવામાં આવ્યાં.

ખરાબર એ જ વખતે નોરમલ કોલેજ, યુનિવર્સિટી મિડલ સ્કૂલ, અને યુનિવર્સિટી પ્રકાશન વિભાગ પર પોલીસની ધાડો આવી ચૂકી હતી. ફેણ્ગચારીના આ હક્કો દિવસે આખા ચીન પરનાં વિદ્યાધામ પર હચમચી ઊઠ્યા. ચીન આખાની વિદ્યાર્થી-હિલચાલ પર એક સાથે મારો થઈ થઈ ગયો. ચીન આખાનાં વિદ્યાધામો પર ચાંગ ફાત્તીએ હેવાનિયતને છુટ્ટી મૂકી દીધી.

ચીનની વિદ્યાર્થી-આલમ પર ગાંડીતૂર ગળડી રહેલી આ હેવાનિયતના હક્કોમાંથી બચવા વિદ્યાર્થીગૃહો પરથી વિદ્યાર્થીઓએ પોતાનાં નામ અને નંબર જૂંસી નાખવા માંડ્યાં. પોતાના મથુ-વેગો સંતાડી દેવા માંડ્યાં. વિદ્યાર્થીનો શિક્ષક માગતા પોલીસો અને ડિટેક્ટીવો ઉત્તર ચીનની શેરીએ શેરીએ ફરવા લાગ્યા. નાનકોંગની નામચીન સરકારે વિદ્યાર્થીઓના મુખ્ય આગેવાનોને તપાસ માટે પોતાને ત્યાંનાં ચાતનાધરમાં રવાના કરવાનાં ફરમાન ઠોકાયાં. વિદ્યાર્થીઓમાંથી જ મોટા પગારે જસૂસો રોકવામાં આવ્યાં. વિદ્યાર્થીઓ પર સરકારની ચાતનાઓ છુટ્ટી મુકાઈ.

ફેણ્ગચારીના ૨૬મા દિવસે શીધુઆ વિદ્યાપીઠ પર પોલીસનો હક્કો આવી પહોંચ્યો. વિદ્યાપીઠ પર ધસી આવતા હક્કોની આગાહી આપતો વિદ્યાપીઠનો ધંટ વાગી ઊઠ્યો. વિદ્યાપીઠનો

પોલીસ-હેવાનિયતમાંથી, બચાવ કરવા વિદ્યાર્થીઓની એક ટુકડી મુખ્ય દરવાજા ધસી આવી. જોતજોતામાં વિદ્યાર્થીઓનાં ધાકાં દરવાજાઓ પર જમા થઈ ગયાં. છોકરીઓના વિશાળ વિદ્યાગૃહનું રક્ષણ કરવા જોડો વિદ્યાર્થીઓ પણ ગોળીને ઊભાં.

પોલીસના આ હસ્તાએ આવું ધાધું નહોતું. પોલીસ અમલદારે મુખ્ય મહાકાળે વાતચીત શરૂ કરી. હસ્તાની શરૂઆતમાં ગિરફતાર કરેલાં વિદ્યાર્થીઓને છુટાં-મૂક્યાં.

અને પહેલી વાર ચાંગના હેવાનો, ખાલી હાથે, પાછા વળ્યા. એટલે ચેનસેલર ડૉ. મીને સરકારી ભયકે બોલાવવામાં આવ્યો. રાતના બે વાગે, ચેનસેલર મી સાથે પોલીસ ટુકડી આવી પહોંચી. ચેનસેલર મીના હાથમાં શાંતિથી - ગિરફતાર, કરવાનાં ૪૭ વિદ્યાર્થી આગેવાનોનાં નામ હતાં. એ નામોમાં ૨૪ છોકરીઓ હતી અને તેમની લગભગ સરદાર મિસ, સી, પશુ હતી.

પશુ મધરાતે આવતી આ શાંત ધાકની આગાહી આવી. વિદ્યાર્થી યોદ્ધાત ફોજાળગી ઊડ્યાં. પાછો જાયનો ઘંટ ત્રાગ્યો.

વિદ્યાર્થીઓનાં શિસ્તબંધ ઊભેલાં ઓટોળાંની વચમાં ડૉ. મી અને ચાંગના હેવાનોની ટુકડી અંતરાયલી ઊભી.

‘પશુ આ લોકો તો શાંતિથી જીવે ગિરફતાર કરવા આવ્યા છે, હલ્લો કરવા નથી આવ્યા.’ ડૉ. મી જમણો.

‘એટલે શાંતિથી આ દેશદ્રોહી કુતાઓને ગિરફતાર કરો.’ વિદ્યાર્થી યોદ્ધાતોનો આગેવાન બોલ્યો.

અને પોલીસોના અમલદાર સાથે અગિયાર કુતાઓનાં હથિયાર હિતારીને તેમને એક ચોરડીમાં - પૂરવામાં આવ્યા.

ડૉ. મી કરગરી ઊઠ્યો, ‘આપણી વિદ્યાપીઠ પર એથી આફત ઊતરશે. આપણા વિદ્યાર્થી પર લોકો રોકશે. એમને છોડો, છોડો મૂકો.’

અને વહેલી સવારે વિદ્યાર્થી ચોક્કિયાતોના ક્રેડને દુકમ આપ્યો, 'ચાંગ-સરકારના એ દેશદ્રોહી કુતાઓને છોડી મૂકો.' અને કુતાઓ પાછા ગયા અને ગુસ્સાથી સળગતા પાંચસોના લશ્કરની ધાડ લઈને પાછા ધસી આવ્યા ત્યારે સવારના સાત વાગ્યા હતા.

વિદ્યાર્થીએ ફરતી પહેળી નાગી તરવારો ચમકી પડી. વિદ્યાર્થી પર રાષ્ટ્રિયો નિશાન : તાકીને આગળ વધી, મધરાતે આવેલી પહેલી ટુકડીની મોટર-બસોનાં સળગી ગયેલાં હાડ ભેતો જનરલ સુંગ સળગી ઊઠ્યો.

પણ આગેવાનો વિદ્યાર્થીમાં હતા નહિ. વિદ્યાર્થીનાં ખીજાં વિદ્યાર્થીઓ પર આગતા હેવાને વડી પડ્યા ઈજનેરી કોલેજનો નિયામક લોહીપ્રવાહ ચર્ચને પડ્યો, ડૉ. મી મૂજતો સંતાઈ ગયો હતો.

વિદ્યાર્થીના અખાડાના ચોકમાં એકખીજના હાથમાં હાથના અઢોડા બેંચીને વિદ્યાર્થીઓની પોલાદી કતારો ઊભી હતી. એ અઢોડાઓ પર પોલીસોના કુદાઓ પડ્યા, એ સગડનનાં ક્યેવરો પર સળીનોએ લોહી વહાવ્યા.

'હવે કલાક' સુધી વિદ્યાર્થીએ ખૂણેખૂણે ખૂદાયો પણ એકસો આગેવાનોમાંથી એક જ જો નહિ, એટલે સાચો શિક્ષક નહિ મળવાથી થોડાંક વિદ્યાર્થીઓથી મોટર-બસ ભરીને હસી પાછો ગયો.

પણ પાછા જઈને જગલી ગુસ્સામાં હાથ ધસતો જનરલ સુંગ બસડી ઊઠ્યો, 'અત્યાર સુધીમાં પકડાયેલામાંથી ચાર આગેવાનોને પસંદ કરીને વોધી નાખો.'

અને ચાર વિદ્યાર્થીઓના દેહ વીંધાઈ ગયા. ખીજા દિવસે ઈંધુઆ વિદ્યાર્થીની ભોમ-ભીતર ગયેલી કમિટીએ જાહેર ભેગ અપીલ બહાર પાડી કે—

‘અમે અમારા તમામ દેશબાંધવોને યાદ આપવા માગીએ છીએ કે જ્યારે આજે આપણી ઉત્તરની હદ પર જાપાની શાહીવાદ ધસ્યો આવે છે ત્યારે કોટકડીની વેળાએ આજે ચાંગ-કાઈ-શેકની ફાસીવાદી સરકારનાં લશ્કરો આપણા સૌના દુશ્મન જાપાની શાહીવાદ સામે નથી જતાં પણ એ સૌના એક દુશ્મન સામે મોરચો રચવાનો અવાજ ઉઠાવનાર અમ વિદ્યાર્થીઓની ક્ષત્ત કરે છે તથા પોતાના જ ચીની લોક પર લડાઈ ચલાવે છે

‘અમે વિદ્યાર્થીઓએ દેહાંત પામવા જેવો એવો શો અપરાધ કર્યો છે તે અમે ચીની જનતાને પૂછીએ છીએ. અમે આપણા સૌના એક દેશને નાશના ગર્તામાં હડસેલાઈ જતો અટકાવવાની જોહાદ જગવી છે. એટલા જ માટે અમારા પર ચાંગ-સરકારની ધાતકી અને જંગલી કારવાહી શરૂ થઈ ગઈ છે.

‘સરકારી અફસરો અને વફાદાર વેદિયા વિદ્વાનો અમને આ કોટકડીને સમયે રાજકારણમાંથી ફારેગ થઈ જઈને બાણવામાં જ ગોંધાઈ રહેવાનું સંજ્ઞાવે છે પણ જ્યારે અમારા દેશનાં અંગ ઉદાય છે...જ્યારે અમારા પિતૃદેશને જાપાની શાહીવાદ ખાઈ જવા માગે છે ત્યારે અમારી શી ફરજ હોઈ શકે તે અમે ચીની લોકજનતાને પૂછીએ છીએ.

‘અને ચાંગ-સરકારનાં કારાગારો અને યાતનાધરોમાં જકડાયેલાં અમારાં સંકેતો વિદ્યાર્થી સાથીદારોને ઊઠાવવા અમે ચીની લડાયક જનતાને અપીલ કરીએ છીએ.’

પણ ખીજે જ દિવસે પીપીંગ વિદ્યાપીઠના ચાંગ અને શેંગ નામના તત્ત્વચિંતનના જે પ્રેફેસરોને નાનકોંગ સરકારે ગિરફતાર કર્યા તથા નાનકોંગના કારાગારમાં તથાસ માટે મોકલી આપ્યા. પાછળથી શેંગનાં સ્ત્રી-બાળકોને પણ ગિરફતાર કરવામાં આવ્યાં.

અને કારાગારોમાં વિદ્યાર્થીઓ પરનાં પીડનો શરૂ થયાં. એ

પીડનો સામેના મૂંગા પ્રતિકારની અનેક વાતો કારાગારમાંથી બહાર આવવા માંડી. ૧૯૩૬ના માર્ચના ૧૮મા દિવસે કારાગારની એક કંપાવી નાખે તેવી પીડનકથા 'નોર્થ ચાઇના સ્ટાર' નામના સામયિકમાં પ્રગટ થઈ.

એ કરપીણ કથા હોપી પ્રોવિન્સિયલ હાથર મિડલ સ્કૂલના પીપીંગના એક અદાર વગસના વિદ્યાર્થીની હતી. એને ઠારી દે તેવી ઠઠીમા એક ઓરડામા પૂર્વામાં આવ્યો હતો. એના પર ચામડાની ચાથુકો ફટકારાતી હતી અને મુકોઓના મૂંગા માર પડતા હતા.

કુઓ પગ કિતરેલાં પીડનોના ત્રાસ વધતા જતા હતા અને એને પૂછતા હતા, ' સ્ટુડન્ટ યુનિયનના બીજા સભ્યોના નામ બતાવ નહિ તો આમ ને આમ મરણ પામ '

ચીની લોકના પોલાદી ફરજદં જેવા કુઓની અમાનુષ નજર મક્કમતાથી જોઈ રહેતી કહેતી હતી, ' આમ ને આમ મરણ ..'

' પછી એની આગળીઓ પર ઠોરીઓ બધાઈ. ખુરશીની પાછળ હથેળી ઉપર ગાખીને એનો હાથ બધાયો અને ઠોરીઓ ખેંચતો જતો તથા હથેળીને છુંદતો દમનખોર પૂછતો હતો, ' બોલ, નામ બોલવાં છે કે નહિ...'

બેજાન બનતો કુઓ ' ના ' બોલતો હતો.

' પાછા દમન શરૂ થતાં હતાં. પાડો એ જાન ગુમાવતો લવતો હતો, ' એક દેશ ..એક દુશ્મન જાપાની શાહીવાદ અને એક સંભામ.'

અને માર્ચની ૯મીએ એના પ્રાણ પરવારી જતા હતા. એ એક નહોતો, અનેકામાંનો એક જેવો ચીની લોકનો એ પ્રયંક પ્રાણ અનેકો પરની યાતનાના ગમગીન રૂપક જેવો ચીનની ધરતી પર ધા નાખતો પથરાતો હતો.

એના મરણ પામેલા શરીરને સારવાગ માટે બિખારીઓની

અને રસ્તેથી જડેલાં અનાથોની હોસ્પિટલમાં મોકલવામાં આવતો હતો અને ત્યાંનાં શબોની હરણમાં કુઓ ગોઠવાતો હતો.

માર્ચના ૧૨મા દિવસે એના દીકરાની કાળ કાઢતો એનો બાપ બિખારીઓને દવાખાને પહોંચતો હતો. એક વખતનો ટીયુ-નકુ જિલ્લાનો ન્યાયાધીશ જીવનભર ચાંગની ફાસીવાદી સરકારની સેવામાં ન્યાય બેખ્યા પછી આજે એના બળવાખોર દીકરાના મક્કા પર અનિમીશ બનીને ઈ-સાફ શીખતો હતો. કુઓની બિધડેલી મકાપેટીની ચારે કોર કુઓની શાળાના ચાલીસ ભેરુબંધો અવાક બનીને બિલા હતા. એ બધા પર કોલાહલ કરતું કુઓનું શબ મોઢા અને નાક પર લોહીથી ખરડાયલું હતું. માયા પરના વાળ સીધા ધર્મ ગયેલા હતા અને આખા શરીર પર લીલા અને કાળા ફટકાઓનાં નિશાનમાં લોહી થીજી ગયું હતું.

કુઓનું શબ શોક કરતું હતું. મરણમાં મરણતી ડોકને એક પણ વાર ટેકવી રાખી જે જખાન એણે ઢાખવી બતાવી તે અવાજ આજે આ તમામને ઠારી નાખતો હોય તેવો સંભળાતો હતો, 'હું ચીની છું...મારું મરણ મારા દેશના બચાવ માટે હો.' અને જીવન-શોરથી બિહરાતો કુઓનો બાપ દૂધમલ દીકરાથી બિહરાતા ખંડમાં મકાપેટી પર નમતો હતો. ચાલીસ ભેરુબંધોના થંભેલા શ્વાસ ફૂસકું દેતાં ધરચરતા સાંભળતા હતા, 'તારી પલકારા વિનાની ખૂલી ગયેલી આખો હવે મીચી દે દીકરા...આંખો બંધ કર અને આરામ કર...તેં તારાથી બનતું બધું...' બેલતા બાપનો ગમગીન અવાજ ગળામાં ઘૂંટાઈ રહેતો હતો, 'હું જીવીશ ત્યાં સુધીને મારો એક જ આવેગ તારા મોતનો બદલો...તું બિધી જ.'^૨

અને કુઓ-ચીંગ બીજાં અનેકાની જેમ બિધી ગયો. પથુ વિદ્યાર્થી-હલચલનો બગી બેઠેલો વેગ બનતો સૌને ઢંદોળી રહ્યો. કુઓ-ચીંગની શાળાનાં વિદ્યાર્થીઓની એક ખાનગી સંભાળે

કુઓનું સ્મારક કરવાનો ઠરાવ કર્યો અને કુઓની સ્મારક-સભા પાછી માર્ચની ૧૧મીએ મળી. સભા પર પોલીસે હસ્તો કર્યો અને કુઓને અંજલિ આપતાં લાલ છુંદ ત્યાં છંટાયાં.

પછી સત્તર વરસના એન-ચોંગ-ચેનના અને હો-ક્રી નામના એ વિદ્યાર્થી આગેવાનોના મરણના સમાચાર આવ્યા. વિદ્યાર્થીની શહાસ્ત કુઓની રજુદાક બની રહી.

‘એ વિદ્યાર્થીઓ શહીદાદી વિરોધી મંરથાના સભ્યો હતા ...એમને માટેના કોઈ પણ દેખાવો સખત રીતે દડારો.’ એવો સરકારી ફતવો વિદ્યાર્થીઓને કારી રહ્યો.

પણ ૧૯૨૬માં શહીદાદી વિરોધના યથેચ્છ પેકીંગના દેખાવોમાં વિદ્યાર્થીઓની હરવામાં આવેલી ક્તલનો માર્ચનો ૧૮મો દિવસ આવ્યો. વિદ્યાર્થીઓના છૂટાછવાયાં સરખસોએ એ દિવસની શાદમાં શહીદાદનો વિરોધ ગાજતો કર્યો. પીપોંગનાં બજારોમાં દેહતાં સરખસો પાછળ ખંદેકા ફૂટી. પીપોંગનાં બજારોમાં ૩૪ વિદ્યાર્થીઓનાં વીધાઈ ગયેલાં શબ પડ્યાં. એમાં મિસ લી-શીહ નામની એક આગેવાન વિદ્યાર્થીની પણ હતી.

ત્યારે પેકીંગ ગણ્ધીય વિદ્યાપીઠમાં એક ખાનગી સભામાં એ દિવસને લોજવવા પાંચસો વિદ્યાર્થીઓ મળ્યાં. બોમબીતર ગયેલો ૪૬ પ્રોફેસર માન્સુ-લુન અને બીજા થોડાક પ્રોફેસરોએ સભાને સંબોધી. સભાએ ચોંગ સરકારે શરૂ કરેલી ડામ્યુનિસ્ટોની ક્તલને અને આંતરવિમ્બને અટકાવી દેવાનો, જાપાન સાથે લડાઈ બહેર કરવાનો, કારાગારમાં સડતાં તમામ વિદ્યાર્થીઓને છોડી મૂકવાનો, તથા કુઓ-ચોંગનું સ્મારક કરવાનો ઠરાવ કર્યો.

અને એ જ વખતે ૧૯૨૬નાં શહીદોની કબરો પાસેના સ્મારક-ચોકમાં બારસો વિદ્યાર્થીઓની સભા મળી હતી. સભામાં વિદ્યાર્થી યુનિયનનો વાવટો રોપાયો હતો.

એ જ સમયે વી-શીફના સ્મારક પાસે ચારસો વિદ્યાર્થીઓ એકાએક જમા થતાં હતાં. પાંચ મિનિટ સુધી ઘંટાનાદ ગાજી બેઠો હતો અને ચારસોનો સંઘ રૂપય લેતો હતો કે અને જપાની શાહીવાદનો સામેનો કરવા અમારા દેહની દીવાલો રચીશું.

અને પછી એ ચારસોની કતાર ચારની હારમાં પાસેની કમરની આસપાસ ગોઠવાઈ. ચીનના આકરામાં લગાવક હવામાન એક ચીન, એક દુશ્મન ને એક સંભામની હાકલથી બિભરાર્થ ગયું.

૧૮૨૬ના માર્ચની ૧૮મીના શહીદોનું એ સફેદ યુઆન-મીંગ-યુઆન નામનું કબ્રસ્તાન પાછું જીવતું થઈ ગયું. એ દિવસથી પાછાં દોડતાં સરખસો ગમે ત્યારે ગમે ત્યાં નીકળવા લાગ્યાં. દમનનાં ધાડાં પરેશાન થયાં. માર્ચની ૧૮મીએ વિદ્યાર્થીઆલભમાં કુઓ-ચીંગની રણુહાક સાથે વિદ્યાર્થીઓની રણુહાક પાછી ગાજતી કરી.

માર્ચના ૩૧મા દિવસે કુઓ-ચીંગની એક છપ્પી એક મકાપેટીમાં ગોઠવવામાં આવી. કુઓનું સ્મારક કરવા મળેલી એક સભામાંથી એક સરખસ એકાએક બજારમાંથી ચાલવા લાગ્યું. પીપીંગના બજારમાં કુઓ-ચીંગ ગાજી બેઠો. ચીંગ-સરકારનાં દમન પર ફિટકાર ગાળ્યા, જપાન સામેના જંગની હાકલ ગરજતી થઈ.

અને જપાની લશ્કરીઓની એક મોટરલોરી દોડતી આવી. તેની પાછળ ચીની લશ્કરી પોલીસની ચાર મોટરલોરીઓ આવી પહોંચી. જપાની હેતુનિયતને આંખ સામે જોતાં વિદ્યાર્થીઓનો જુસ્સો ગાજી બેઠો. બાગી જવાને બદલે વિદ્યાર્થીઓનાં ટોળાં આગળ ધસ્યાં.

અને બાજુની દીવાલો વચ્ચે વિદ્યાર્થીઓનાં સપકાવવાં ટોળાં પર શાહીવાદી હેવાનો તૂટી પડ્યા. કતલખાના જેવો રસ્તો બિહામણો બની ગયો. ખૂણેખૂણે સંતાયેલાં વિદ્યાર્થીઓને ખેંચી

સાચી જગલી રીતે મારવામાં આવ્યાં. ૪૨ છોકરા-છોકરીઓને ગિરફતાર કરી મોટરસોરીઓમાં નાખીને ઘઉં જવામાં આવ્યાં. એક છોકરીને તો મોટરસોરી પાછળ ચોટલેથી બાંધવામાં આવી. નાનાં બાળકોને એક સાથે દોરડાથી બાંધી દેવામાં આવ્યાં.

વેરાન બનેલા રસ્તા પર એક કલાક પછી કુઓની એકલી મકાપેટી પડી હતી. ચાર પોલીસો એ પેટીને ઉઘાડના તપાસતા હતા. મકાપેટી અને અંદરની છાપી ગિરફતાર થતાં હતાં, અને આ બનાવમાં પકડાયેલા તમામને લશ્કરી દારાગારમાં મોકલી દેવામાં આવતાં હતા.

એવો માર્ચ મહિનો ચીન આખા પર લડાયક વિદ્યાર્થીઓની અમર તરફી ચીતરતો ખતમ થયો. માર્ચના આખર ત્રિસે વિદ્યાર્થી યુનિયનનું નવું જહેરનામું બહાર પાડ્યું.

અને ધૂધવાતો એમિલ વિદ્યાર્થીઓની કોમળીનર દિલ-ચાલથી ગાળ જીઠ્યો.

એમિલના ૨૨મા દિવસે ઉત્તર ચીનનાં લડાયક વિદ્યાર્થીઓને અલિનંદન આપતો મહેશો આંતરરાષ્ટ્રીય વિદ્યાર્થી યુનિયન તરફથી ટીનુસીનની નાનકડીય વિદ્યાપીઠ પર આવ્યો. યાહીવાદના જગલી હુમલાઓ સામે શાંતિ માટેની લડાયક અપીલના નામમાં એ દિવસે આખી દુનિયા પર લાખો વિદ્યાર્થીઓએ હક્કનાત્ર કરી. એના અનુસધાનમાં ચીન દેશ પરની તમામ શાળા-કોલેજોમાં ત્રણ દિવસની હડતાલ પાડવા ચીની વિદ્યાર્થી યુનિયને હાકલ કરી.

અને જપાની માલના બહિષ્કારનો લડાયક કાર્યક્રમ વિદ્યાર્થી દિલચાલમાંથી શુભ જીઠ્યો. ચાંગ-અરકારના દમન-મારાઓ વિદ્યાર્થી-દિલચાલને કચડી નાખવા નકામા નીવડ્યા. ચીનનાં દોકરોઓનો જગી જીઠેલો પ્રાણ દમનના દરેક પામાંથી વધારે જોર ધરીને ખૂંટતો રહ્યો.

વિદ્યાર્થી-દિલ્લયાલનાં સગકનોમાંથી લડાયક દુકડીઓ બંધાઈ ગઈ. હવેના દરેક દેખાવમાં પોલીસનાં હમનો સામે વિદ્યાર્થીઓએ હથિયારબંધ સામનાઓ શરૂ કર્યાં. વિદ્યાર્થીઓ પર કારી દમનના છવ્વેણુ દહાઓ કીતરી પડ્યા. સેકડો વિદ્યાર્થીઓ આગ-સરકારનાં માતનાગારોમાં જકડાઈ ગયાં.

એવા જૂન મહિનાના એકમીજયથી વધારે વિકરાળ દિવસો ઉત્તર ચીનની ધરતી પર ઊગ્યા અને દમનના એકમીજયથી વધારે શરુણુ બનાવોમાં આથમી ગયા.

ત્યારે નાનકીંગની ફાસીવાદી સરકારી ટોળકીનો વડો આંગ-કાઈ-શેક ઉત્તર ચીનની વિદ્યાર્થી-હલચલને વીધી નાખવાની, અનેક પ્રકારના પીડનોમાં કચડી નાખવાની અને કારાગારની જગલિયતમાં જકડી દેવાની કારવાહી, હાયમ રાખીને એના લશ્કરી રસાલા અને બધા અગરક્ષો સાથે ઊડીને ઉત્તર-પશ્ચિમના લાલ ચીન પ્રદેશ પરનો સંહારમંત્રામ ઉતારવા એક લાખના લશ્કરની સીઆનમાં ગોડવેલી સરહદી ખાવણીને તપાસવા જવાની તૈયારી કરતો હતો.

આંગ-કાઈ-શેકના જમણા હાથ જેવા સીઆનના મહાસેનાની યુગ-માર્શલે તપાસ કરવા પધારવાનું જનરાલીસીમે આંગ-કાઈ-શેકને તાકીદનું આમત્રણ મોકલ્યું હતું.

અગ્નિપરીક્ષાનાં ઉમેદવારો

ચીની વિદ્યાર્થી આજે પહેલી વાર દેશ દેખતો હતો. આજ સુધી એણે નકશાઓ પર આગળીએ ફેરવી હતી. આજે એ જ નકશા પર એના પગરવે જીવતી બનતી ચીની માટી પર વિદ્યાર્થીઓનાં જીપડતા કદમની ભૂગોળ ગુંજતી હતી.

આજે એ વિદ્યાર્થીવિદ્યાર્થિનીઓનાં ઘૂંદ પીળા નદીની નીચે હોનાનનાં છૂંદાયલાં મેદાનો પર વિહરતાં ઉત્તર-પશ્ચિમનાં રણ-મેદાનના મનોમય ત્રાગ કાઢતાં જીભરાતાં હતાં. ભૂરી નદીના મધ્ય પ્રદેશ પર, પર્વ નદીના બીના કિનારાઓ પર પૂર્વ નદીના દરિયાળા કાંઠાઓ પર હાનનાં નિશાળિયાનાં ટોળાં ફરતાં હતાં. પાસિક્ક અને દક્ષિણ દરિયામાં ચીનનાં નીર ઠાલવતી એ નદીઓ નવતર નવસોદિયાને પહેલી વાર જોતી હતી.

એ નદીઓએ પામીરને ડાપે ચઢી અહીંનાં ચીનનાં કિસાનોની ભૂએ બળતી હોજરીને હોલવવા ચીની ધરતી પર ખાતરોના કાંપ નાખ્યા હતા તે હજારો વરસથી ચીની સંસારના નેસડાઓને કિનારાઓ પર દોચોલ્યા હતા. એ નદીઓના કિનારાઓને કનકચુશિયસની આસાએ સુવાડી દીધા હતા. કુસીનાં પ્રવચનોએ માનવતાની સેવાનો સાદ દીધા હતા, અને અહીં જ ભારતીયોમ પરથી આવેલા લિખ્ખુઓએ અનિષ્ટના પ્રતિકારને બદલે જીવન નિર્વાણ કરવા પીડાતી જનતાને પેલીપારનો મર્મ સમજાવ્યો હતો.

એવા દંતકથાઓના કિતારાઓ પર આજે ચીનનાં વિદ્યાર્થી-
વૃદ્ધો ફરવા નીકળી પડ્યાં હતાં,

અને દેખતાં હતાં. પી-હોના મુખ આગળ જોવાયતી નહેરો-
માંથી જળપાની શાહીવાદની તોપોનાં લાંબાં નાળયા ઊંચક્યાં
હતાં. અહીં જ જળપાની ફુઝરો તાક માંડીને લમરાઈ હતી. અગ્રેજ
અમરિકા ભૂખરી ડગલીઓ હેન્ડોનાં પાદરમાં કવાયતો કરતી હતી.
કેન્ડોનના ઘાટ પર અને પશ્ચિમ નદીના ઉપલા પ્રવાહ પર તોપો-
વાળી અગ્રેજી નોકાઓ પરથી બેનબુક્કની જગશ્ચિયનનો ધુનિયન
જેક ઊડતો હતો.

સાથી આજે વિદ્યાર્થીઓનાં ટોળાં ઉત્તર-પશ્ચિમમાં જતાં
હતાં. બા-બાપાઓને વિદ્યાયતી વાત લખીને એ સુપચાપ ચાલી
નીકળ્યા હતા. એમના રસ્તા પર એ લલ્લુતારાઓની નવી નજર
ચીની ધગતી પરની ધૂળમા ઇતિદાસ વાચતી હતી અને ચીની
નદીનાં પીળાં ને મેલા પાણીના લમરાઓ ભેગા ચીનના શાહીવાદે
બીધેલાં કે ચીનની વિગ્રહજોરીએ ફટકા મારીને નાખી દીધેલાં
ચીનના કિસાનોનાં ફૂલી ગયેલા શરીરો સપાટી પર તરી આવતાં
દેખતાં ને દાઝતાં આગતી ઊડતી શિખાઓ જેવાં આગળ
વધતાં હતાં.

એ બધાં નવાં નિશાળિયાં અગ્નિપરીક્ષા આપવા પરવરતાં
હતાં. મોઢા પર મૂઝ ફૂટ્યા વિનાના એ જુવાનો અને કુમારિકાઓ
આજે બધું પરવારીને નીકળી ચૂક્યાં હતાં.

ચીનના જૂના સંસ્કારોમાં એમનાં બા-બાપાઓએ એમને
ઝંખોળ્યાં હતાં તેની અસરો એમણે બધી જૂની કાંચળીઓ સાથે
ઉતારી નાખી હતી. ચીનનાં સંસ્કારનાં દેવતાઈ ધામોની બધી
ઝડપાઓ ભૂંડીને આજે એમની સળગતી નજર સામે ચીની
સોક-કલેવર યુગ યુગની યાતનાઓના માર ખાઈને ધવાયલું,

બુખના રાગથી મરવા પડેલા દેશ જેવું અનેક ધારાઓની બદલે મારતું, શાહીવાદી કાકુઓની ખેંચનાણુ વચ્ચે અંગઠેદ પામતું, દેશ-દ્રોહી ચાંગ ફારીની સોનેરી ટાળકી નીચે વધેરાતું દેખાતું હતું.

એ દેશનાં આ ફરજદો આજે ચીન માતૃભોમનો આખરી ઇલાજ કરવાની વિદ્યા બચુવા નીકળી ચૂક્યાં હતાં. ઉત્તર-પશ્ચિમનો, એક દુશ્મન અને એક સંગ્રામનો રણનાદ એમને ખેંચતો હતો. ઉત્તર-પશ્ચિમના એક પુરાણા યેનાન નગરમાં નવી નવાનખલી એક ‘જપાનનો પ્રતિકાર કરો’ વિદ્યાપીઠ એમને ખેંચતી હતી. યેનાનની નદીકિનારા પરની એ વિદ્યાપીઠનું વિદ્યાધામ એમને આવાહન આપતું હતું.

અને એ નીકળી ચૂક્યાં હતાં. એમને અગ્નિપરીક્ષાના એ ધામમાં પહોંચતું હતું.

કેવી કટોકટી ચીન પર શરૂ થઈ ચૂકી હતી! ચીનની વિદ્યાર્થી-આલમ એ કટોકટીને ટપી જવા નિશ્ચયભાષી બદાર નીકળીને ઘેર જવાને બદલે જ્યાં એ કટોકટીનાં કાળનાં એધાણુ વાગતાં હતાં ત્યાં ઉત્તર-પશ્ચિમના યેનાન નગર તરફ વળતાં હતાં. નિશાળમાં પાઠ બચુતાં બચુતાં વિદ્યાર્થીએ ધાયું હતું કે હવે તો ઠાઈ અચ્છો સમય આવશે ને બધું રૂઝું થઈ જશે. તેવી ધારણા-ઓને એક જ પળમાં તોડી નાખીને વાસ્તવતાનો વિકરાળ સાદ એમને બોલાવતો હતો અને એ નીકળતાં હતાં તથા કાગની ધાર પરથી આખો ચીન દેશ કેવો પસાર થતો હતો તેની કલ્પનાઓ કરતાં હતાં.

પથુ જાણે પોતાને આવી ‘કટોકટી સાથે કંઈ જ લાગતું-વળગતું ન હોય તેમ તાણુજ થતી સાંકડી શરીરો તરફ અને કમરો જેવાં ધરમાંથી આવતી નિરાશા અને વેશનતા તરફ એ જોઈ રહેતો હતો. એના રસ્તામાં ઝરણાં જેવાં ને તેવાં વહેતાં

હતા, ખૂપડીઓ પરના ચોટલા પર આકાશ સામે ભેતા કિસાન નરનારીઓ જેવાં ને તેવાં આજેય બેઠેલા દેખાતા હતાં અને આતુરતા, ધિક્કાર અને અભાવથી ઊઝરાતા જગતમા કઈ શરૂ થયું છે એમ સૂચવતા શહેરના મજૂરો જેવાં ને નેવાં બેકાર રખડતા હતાં વેપારીઓ હમેશની જેમ નફાના સોદાની નવી મોસમ દેખતા બહાર નીકળી ગયેલી જીભવાળી ઘટડી ખખડાવતા દોડતી જતી રિક્ષાઓના ખેચનારોએને ઉતાવળે જવા કહેતા લાખા પગ કરીને મોડું પેટ પાથરીને બેઠેલા દેખાતા હતા.

પણ ત્યારે એ તો નીકળી ચૂક્યો હતો. ચીન દેશને અગ્ર દેખનાર ચીની વિદ્યાર્થી આવી નીકળતો હતો.

એની આખ સામે કદી નહિ દેખાયેયો એવો ચીનનો ઇતિહાસ જીવતો બનતો આકાર ધરતો હતો એ આકારના એકેએક વામાથી જાણે લાન જીમ એને હોડા દેતી હતી

૧૯૨૬ પછી એ ચીની ઇતિહાસે પગદેશીઓએ કામદારો અને વિદ્યાર્થીઓની કતલ લખી હતી પણ પછી એ ખૂનીઓ સામે સામુદાયિક હડતાલો ઇતિહાસ રચતી હતી, અને ચીનનો આપુ સુન રૂસી કામદારની સોવિયટ પાસે ચીન પરની આપખુદી અને બુલ્ગોને ઉમેડી નાખવાની સાથીદારી માગતો હતો

ત્યારે પહેલી વાર ચીની ઇતિહાસના જીવનતત્ત્વ સાથે જનતાનું રૂપ નામનું હતું એ જનતાની જોડાદમા નાગી ઊઠેનો ચીનનો ઇતિહાસ એના વિદ્યાર્થીનો કદમ નોધતો હતો. ચીનના દોકરા-દોકરીઓ કાપેના આવેશને પેર્મંગ અને જીમ ઉત્તર નગરો પર અથાડી આજે ઐતિહાસિક અભ્યાસનું નવું પર્સન ખેડતા હતા.

એમાના ૧૯૨૬ પહેલાં જન્મેલા છોકરાઓ ઘણાખરા પરણેલા હતા એમને ઘેર કોઈનું મોડું, કોઈનું નાનું, કોઈનું વેપારી, એકૂત કે કોકર અને વકીલ બાપાનું ધંર હતું. એ ધરમા જૂના

જમાનાનાં બા-બાપા રહેતાં હતાં. એ જ ધરમાં એ નાનો સરખો હતો ત્યાંની કાઈ કાઈ વેકેશનમાં દેખેલી પરણેતર છોકરી બધેલા પગવાળી એની રાહ જોતી બેઠી હતી.

એમના ફેટલાકને ઘેર તો માનો સરખો બાપો પણ જન્મી ચૂક્યો હતો અને પૌત્રને જોઈને જ સફળ થતાં જૂનાં બા-બાપા એમના પર એથી તો વધારે વહાલભર્યાં હતાં.

હવે બધાં સગાંઓ અને સહોદરો એની અનેક યાદ સંભારતા રાહ જોતાં હતાં અને એને ૫, સંભારણું મૂંઝવતાં હતાં ખરું.

પણ કેવી આ કટોકટી અચાનક જેવી ૧૯૨૬ની સાલ પર બેસીને આવી પહોંચી હતી ! અને વિદ્યાર્થી એ ઇતિહાસની ભૂમિમાં તપને કાઈ ઉદામ બનતો હતો, કાઈ ક્રાન્થુનિગ્ટ થયો હતો. એ કટોકટી પછી ભણવા આવતી છોકરીઓને પણ ઇતિહાસે એવાં નવાં નામ નવાંન્યાં હતાં.

અને એ બધાં નવતર છોકરાઓ અને છોકરીઓ આજે બા-બાપાઓની જૂનીપુરાણી હસ્તીને હૃદયમથાવી નાખતાં ઉતર-પશ્ચિમની ' જાપાનનો પ્રતિકાર કરો ' વિદ્યાપીઠની અભિપરીક્ષા આપગ બારેબાર ઊપડતાં હતાં.

પણ ઘણાં પેઢીગ છોકરાં તે પહેલાં પેઢીગ ઘેરાઈ ગયું. આમળ વધતાં જાપાની ધાડાંએ પેઢીગ સર કરીને પેઢીગની શરણે ગયેલી પોલીસને એક લાંબી યાદી સોપી. એ યાદીમાં અનેક વિદ્યાર્થીઓ અને થોડાક પ્રેરિસરો પણ હતા.

અને પેઢીગ છોકરાની પડાપડી થઈ રહી. પેઢીગના રસ્તાઓ પર યાદીવાળાં નામો ફૂંદતી ચીની પોલીસ ફરતી થઈ ગઈ. પેઢીગને આંતરતી મહાન દીવાલના પાંજરામાં પુરાવલાં પેઢીગનાં વતનીઓ એક મોટા કુરામારમાં પુરાઈને મોતની રાહ જોતાં બાગી છૂટવાના પ્રયત્નો કરતાં હતાં.

સરનામાં બદલાતાં હતાં. પોશાકના પદ્ધતિ થતા હતા જાણે કળરસ્તાન બની ગયેલા ચીનના પુરાણા પાટનગરની ષડકતી રાતોના ઉગ્નગરા કરતાં લોકો નાસભાગની તરફીએ વિચારતાં હતાં.

એક અકવાડિયા સુધી પેકીંગનાં પંકાપલાં વિદ્યાર્થીઓએ નાસભાગ ચાલુ રાખી. થોડાંક પકકાઈ ગયાં. પેકીંગની દીવાલો કૂદીને લાગી છૂટેલાં અનેક ટોળાંઓ દિવસરાત પશ્ચિમની ટેકરીઓ તરફ દોડતાં હતાં.

પશ્ચિમની ટેકરીઓનાં ખૌદ દેવળોને ફરતી કિસાન વસ્તીમાં પેકીંગથી છૂટેલાં વિદ્યાર્થીઓ અને કામદારો જાપાન સામેનો પહેલો મોરચો રચતાં હતાં. દિવસરાત જર ઓચિંતા જાપા મારીને હથિયારો એ ટેકરીઓમાં ખડકતાં હતાં. અહીં જ પહેલાં મેરીલાં લડવૈયાં કિસાનોની ઝૂંપડીઓમાં પથરાતાં હતાં. આ પશ્ચિમની ટેકરીઓમાં તેથી જ થોડા દિવસથી ચીની કામ્યુનિસ્ટ પાર્ટીના ચાન્કારણી વડાની સ્ત્રી, ટેંગ-ચીંગ આવીને રહી હતી.

ત્યારે પેકીંગ નગરમાં ત્યારે જાપાની ધાડાં પોલીસોને લઇને ચીની દેશબક્તોના વાસ ખૂંદતાં રખડતાં હતાં ત્યારે એક અમેરિકી અખરપત્રીને એના પેકીંગના ઉતારામાં અવાજ આવતો હતો, ‘એઈ...હો...એડગર પોતે !’

અને એક ગ્રેફેસરની પત્ની, એ, એડગર-રતો નામના અખરપત્રીને પોતાને ત્યાં આજ રાતના ખાણું લેવા પધારવા નોતરતી હતી.

પછી ખાણું શરૂ થતાં જ એક બોખવાળવાળી યુવતી ઓચિંતી અંદર આવી અને અમેરિકન અખરપત્રી સામે ઊભી. ‘મને તો ઓળખી ?’

અને તાણુ મ થયેલો અખરપત્રો બોલી ઊઠ્યો: ‘પણ તમે આ વખતે અહીં હો કેવી રીતે ? તમે તો શેંસીમાં જ હો.’

‘ના, પશ્ચિમની ટેકરીઓમાં હું કામે આવી હતી અને હવે

મારે પાછું શેસી પહોંચવું છે.' ટંગ-મીંગ એકમતી સામે બેઠી અને હેરત પામેલો અમગ્નિ ખુબરપત્રી આ મહાન ચીની નારીને જોઈ ગ્યો. સોવિષટ ચીની સરકારની ઓરિભાગની આ અધિકારી આંખ પગથી કાળા ચરમાં ઉનારતી સુમળવતી હતી, 'મારે ઉત્તર-પશ્ચિમ પહોંચવું છે. જે દેવળમાં હું રહેતી હતી ત્યાં જાપાની-ઓની ધાડ આવી અને હું આ ખેડૂત જેવા પોશાકમાં માંડ માંક જીવતી આવી છું...હવે તમને તમારી સાથે કાઈ નોકર ઓ તો જોઈશે ને !'

'હા, મારે ય ત્યાં જ પહોંચવું છે...ઉત્તર-પશ્ચિમમાં ત્યાં જ મારી ઓ પણ ખોવાઈ ગઈ છે.' બોલતો અમેરિકન હત્યો.

અને પછી ખીજે દિવસે એ અમેરિકન ખુબરપત્રી એની ચીની નોકર બાઈ સાથે પેકીંગથી જીપડતી ગાડીમાં રવાના થયે.

ત્યારે ચીનજરનો વિદ્યાર્થીનો લોક-મોગ્યો પણ ઉત્તર-પશ્ચિમ ચીનના રસ્તાઓ પર રવાના થઈ ચૂક્યો હતો. એ બધાં લોક-મુંડ પીપી નદીના પ્રદેશોને વટાવતાં પરવરતાં હતાં એ બધાંની આંખ સામે ચીનનો વિરાટ દેહ ગંગાવર અને ગંગાનાક જેવો જીલકતો હતો. પીપી નદીના કિનારાઓ પર, પીળા પ્રદેશનાં ફૂગ્ગંદ આજે દેશની બીડના સમયે ક્રાન્તિની લાલ છાયા ધરીને જીવનની કપરી પરીક્ષા દેવા જતાં હતાં.

પીળા નદીનો પ્રદેશ જરાક કપરો છે. ટીંગ્મીંગ પર્વતમાળની ઉત્તર તરફના ઉત્તર ચીનના એ પ્રદેશનાં ફળદ્રુપ ખેતરો પર મધ્ય એશિયાનાં ગ્યુમાંથી ધૂળથી તરબોળ એવાં પવનનાં તોફાન વામ છે, ને વરસાદની મૂશળધારો ઝીકાવા કરે છે. ઉત્તર-પશ્ચિમ પ્રદેશ રજુની પાસે હોવાથી સૂકા છે ને તેની પાસે પીળા જમીનનાં જીયાળો પડ્યાં છે.

એ પ્રદેશ પીળા નદીનો છે. શેસી અને સાંશી પ્રાંતોની

વચ્ચે થઈને અને પીળાં પાણીમાં અરધોઅરધ પીળી માટીનો મેદો લઈને એ જાયાનક નદી દીક્ષણ તરફ વહે છે અને પછી પૂર્વ તરફ હોતાન પ્રાંતના મધ્ય મેદનમાં થઈને શાનદુંગળા કિનારાનાં મેદાનો તરફ વહેવા માંડે છે એશિયાતું હૃદય જોદી જોદીને એ નદી મહાસાગરમાં ઠાલવે છે ને આસપાસનાં મેદાનોથી જિંચો પથાર ખાંપ્યા કરે છે, એમ એનાં તળિયાંમાં ઠલવાતી માટી એનાં પાણીને જાયાનક રીતે રેલાવતાં સહાર મચાવી મૂકે છે અને ચીની જનતા એનાં પાણીને માર્ગ આપવા અનેક માર્ગો ખોદતી સૈકા-ઓથી એનાં રેલાતાં પાણીને ખાળવા જહેમત ઉઠાવી રહી છે. તો ય અનેક વાર એના પીળાં પાણી કિનારો ઇલકાવી ઈઈ સેંકેડો ગામોને અને લાખો માનવીઓને શમાવી દે છે અને જમીનને સૈકાઓ સુધી ચાલે તેટલી ક્ષણદ્રુપતા ઈઈ દે છે.

ઉત્તર-પશ્ચિમ ચીનની એવી વાત છે. ઉત્તર-પશ્ચિમ ચીનના એ પ્રદેશમાં માનવી ખદખદ કર્યા છે. જેમાં ચાર પંચમાંસ જેટલી એકલી કિસાન જનતા છે, ને ચાર હજાર વરસથી શૂખ-મરાની કિનારી પર વસી રહી છે. ચિનાઈ જીવન એ જૂરા ચોરણા પહેરેલી કિસાન જનતાના વસવાટમાં જ ક્યું ક્યું લાગે છે.

ચીની દોલત ચીની માટીમાથી નીપજતી હોઈ, અને ચીની માટી પર ચીની કિસાનની જાતમહેનત મહાપલી હોઈ, ચીની જનતા એની જમીન પર જમી પડી છે. ચીની કિસાન જનતાનાં કુટુંબો સૈકાઓથી એ માટી પર જમીનના ટુકડા ખેડતા જીવે છે ને એ જ જમીનમાં સૈકાઓથી દટાય છે.

અને એ જીવનમાં એક વસ્તુ જીવનની માટીના કણમાંથી જ ઊગતી હતી. એ જીવનકલહની હતી. ધીમે ધીમે જીવનકલહ પર વર્ગવિગ્રહ ઊગતો હતો.

જીવનકલહનું એ નવું જ્ઞાન કરોડોની કિસાન જનતાને

પોતાની આસપાસ જમીનદારશાહીને જામતી દેખાડતું હતું. બાજના લૂંટારુ-દર લેતા શાહુદારોને ફૂલપાકાળા બતાવતું હતું. એ નવા જાનના પ્રકાશમાં દેખાતું હતું કે આ બધાં નગરો, બધા રસ્તા, બધા વેપાર અને હસ્તઉલ્લેખ માટીમાંથી નીપજેલી દોલતની લૂંટમાંથી નીપજ્યા છે.

તે એમ જાણતું નહું જાન સૈદ્ધાંતોથી છંછેદાઈ જઈતું હતું. ઉત્તર-પશ્ચિમમાંથી જીગીને દક્ષિણમાં પથરાયેલી ચિનાઈ સંસ્કૃતિનાં દીવાલોવાળાં નગરો, તે કહેલીઓવાળાં ગામો, તે તેમાં સંસ્કૃતિના શણગાર જેવો ઉપલો વર્ગ એ બધું ચીનના કરોડો કિસાનોની મહેનત પર જીવે છે એવું જાન વિચારમાં ગરકાવ થઈ જતું હતું.

આજે એવા નવા જગતના જિગમને એક કરતાં અનેક વરસો વધી ગયાં હતાં. નવા જાનને રાષ્ટ્ર આખામાં ફૂંકનાર ડો. સુન-ચાત મરી પરવાર્યો હતો. ચીનના તખ્ત પર ચીની જનતાનો સંહાર ક્રાન્તિની ઠરુણતામાં આલેખાઈ ગયો હતો. ચીની જનતાના હાડપિંજર પર ચિનાઈ શ્રીમંતશાહીનો તાજ ચલુવા ચાંગ-કાઈ-શૈક એની પંચાવનમી જળવંતી જિજ્ઞવતો પામે બોલતો હતો, ‘આપણા ગયેલા પ્રદેશો આપણે પાછા મેળવશું નહિ ત્યાં સુધી આપણે એક રાષ્ટ્ર કે પ્રજાની જેમ સ્વતંત્ર બની શકશું નહિ.’

નવા જાનનો એ પહેલો વિજય હતો. ચાંગ પછુ નવા જાન પાસે નમતો દેખી જાપાન ચોંકી જઈતું, કાન માંડતું હતું.

જાપાનને રીઝવવાની પોતાની અશક્તિને હવે મજબૂર થઈને ચાંગ-કાઈ-શૈક જાહેર કરતો હતો.

પછુ નવું જાન તો આગળ ખખડતું જતું હતું તે નવા અવાજ ચાંગના કાનમાં ખૂંચતા હતા. જાપાનનો શાહીવાદ ચાંગની નાક પકડીને તેની પાસે એક પછી બીજું માગણી સ્વીકારાવતો

હતો. ત્રણ ત્રણ વાર એવાં કારણોની માગમા જાપાને હોપીના ગવર્નર-
ને કાઢી મૂકવાની માગણી મનૂર કરાવી પણ જે નવો ગવર્નર આવતો
તેને કાઢીને જાપાન માટે પ્રેમ નહોતો જિજ્ઞાસુ જતો તેનું શું થાય ?

અને ચિનાઈ શુદ્ધ પ્રશુદ્ધ થતો હતો તેનું શું ? એની
સમાધિ ખૂવતી હતી તેનું શું ? એ તો ચારહજાર વરસથી
સુધરેલો હતો અને ઉમર લાંબક હતો. એની આસપાસ ઇતિહાસનાં
ચારહજાર વરસ વીંટળાવવા હતા અને ચારહજાર વરસનું ચિંતન
એને ચોપડે લખાયું હતું તોપણ એકસઠ વરસની ઉંમરનો અમેરિકા
૧૮૪૪ની સાલમા આવીને એના માથા પર યપાટ મારીને અ-
સમાન સધિ લખાવી મેલો ત્યારથી એની પાપશુ બિચડી ગઈ હતી
અને આજે જાપાને એની આખો ખોલી નાખી હતી. ચીનનો
લોક લોકભોરવો જાની ચૂક્યો હતો

અને એની જગ્યાને પહેલો અવાજ ક્રામ્યુનિઝમ બોલતો
હતો, અને પોતાને રોકવા નીકળેના ચામની સામે હથિયાર ધરવા
માગતો હતો. જર્મનીમા, ઇંગ્લેન્ડ-અમેરિકામા અને જાપાનમા
બનેલી તોષો અને વિમાનો લઈ ચાગ-કાઈ-શેક ક્રામ્યુનિઝમનો
સંહાર કરવા નીકળી પડ્યો કારણકે પોતે માલિકવર્ગનો હતો અને
એ સમાઈથી ચીનના મોટામા મોટા કુલ અને સુલ નામના થીમંત
બેન્કરો સાથે જોડાયો હતો, અને એનો રાષ્ટ્રીય પણ મોટા જમીન-
દારો અને શાહુકારોનો બનેલો હતો. ક્રામ્યુનિસ્ટોના સંહારમા કેટલા
જન અંધારાઈ ગયા હતા તેનો ચોક્કસ આંકડો તો હજી નીકળ્યો
નથી પણ પાંચ મોટા કથાનક સંહારમથામોમા ચાગ-કાઈ-શેક
ની ગણતરી પ્રમાણે ચાર લાખ ક્રામ્યુનિસ્ટોના જીવનનો નાશ
કરવામા આવ્યો અને એ ઉપરાંત ક્રામ્યુનિસ્ટો તરફ સહાનુભૂતિ
ધારવાના કિસાન, કામદાર અને વિદ્યાર્થીજનતામા બધા મળીને
બીજાં બે કરોડને મારી નાખવામા આવ્યા.

તોય જનતા મરી નહિ, લોકનો મંદાર ચયો નહિ, કામ્યુનિસ્ટોનું મરણ ચયું નહિ અને ૧૯૩૬ના જાન્યુઆરીમાં ચાંગના, સીઆન નામના કામ્યુનિસ્ટ-વિરોધી અખાડામાં એવા સમાચાર આવ્યા કે કામ્યુનિસ્ટોના લાલ લશ્કરે ચાંગ-કાઈ-ચૈક સામેની એક લડાઈમાં મોટો વિજય મેળવ્યો હતો અને માર્શલ ચાંગ-ચુ-લીઆંગના લશ્કરના વીર હજાર લડવાને કેદ કર્યા હતા. પણ પછી એ વીર હજાર કેદીઓને કામ્યુનિસ્ટોએ છ માસ પછી છોડી દીધા અને તે વીરો હજાર પાછા આવીને પોતાના સરદાર માર્શલ ચાંગ-ચુ-લીઆંગને એક નવી વાત સમજાવતા હતા કે ચીને એક ચીને જાપાન સામે લડવું જોઈએ. અને ચીન આખા પર ચાલીવાદ-વિરોધી લોક-મોરચો એક નક્કર આકાર ધરતો ચાલે મુંઝવતો હતો.

આજે દર હજારને બદલે એ લોક-મોરચામાં પચાસ હજાર જીવાનો સામેલ થયાં. તેમા સાઠ ટકા વિદ્યાર્થીઓ તથા ૪૦ ટકા જીવાન એકતો હતા. એ લોક-મોરચો ઈન્દ્ર મોગોસિવાથી કેન્ટન સુધી લખાયો અને 'ઈસ્ટ ઇન્ડીઝ'માં પણ એની એક એડિસ ખૂલી. એ લોક-મોરચાના બધારજમાં સૌથી વધારે અગત્યનું એનું એક ઘટક ('ટુઈ') હોય છે. દરેક ટુઈ પાંચનું બનેલું હોય છે તથા ચુદમાં પણ એ ઘટકો સાથે કામ કરતાં હોય છે.

આજે એ લોક-મોરચાનું મુખ્ય મથક પેનાન હતું ચીની જીવાનેનું મક્કા બની ચૂકેલું પેનાન, ઉત્તર-પશ્ચિમનું પાટનગર છે અને આઠમા રસ્તાના લાલ લશ્કરની મુખ્ય ડાવણી છે તથા ચીની-કામ્યુનિસ્ટ પક્ષનું મુખ્ય ધામ છે.

સોવિયેટોનું પાટનગર પેનાન તો પહેલેથી મદાન હતું મુંગ-શાહીએ બાધેલા દરવાજા પહેલાં જ એણે ચિનાઈ રંગમૂમિ પર રાષ્ટ્ર ભજવવાનાં ગારણાં ક્યારનાં ૧ જાણી રાખ્યાં હતાં.

મધ્ય એશિયામાંથી એક પાછળ બીજાં મોઝાં એની એતરાતી કરાડોમાંથી ચીનના મહાન ઉત્તર-પશ્ચિમના કમાડને અચકાયાં હતાં.

તેથી જ એની દરેક ટેકરી પર કિલ્લો ગોઠવાયો હતો, તેથી જ તેને ફરતી ઝડીઓના ઝુંડને ભાજાની અણીઓ 'અને તારિકાં બાણ લટકી રહ્યાં હતાં.

અને તેથી જ ચેનાનની જેમ એની આસપાસના દરેક ગામે પોતાના નામની પાછળ એન (an*) ઉમેર્યું હતું. એન બોલીને ચેનાનની આસપાસ જનતાએ શાંતિ માટેની ચીસ પાડી હતી.

એ ચીસ પાડીને એણે અંદરની શાંતિ માટેની આવાને ઉદ્ધાપાતનાં મોઝાંની વચમાં વહેતી મૂકી હતી.

એવું ચેનાન વેરાન બનીને મરી શરવારેલા સૈકાઓનાં ખંડિપેનાના સમાન્ક જેવું કિલ્લેબધી બનીને ગોઠવાયું.

ઈ. સ. પૂર્વે 'બસો વરસ પર બાધેલી મહાન દીવાલ, ઈતર ગ્રેગોલિયા અને ઉત્તર શેન્સીની વચમાંની સરહદ બનીને ચેનાન-થી થોડે માઈલ દૂર આટો ખાય છે. એ દીવાલ બધાતી હતી તે દિવસોની યાદ હજુ ય બીજી યર્ષ ખાય છે. એ દીવાલ બાંધનાર્ગે ગુલામ મજૂર-મજૂરો, બાળક-બાળકીઓ થાકીને લોથ થતાં. એવી લોથના બનેક થોક પછી બેઠી શકતા નહિ.

અને પછી એ જ દીવાલમાં ઈંટ, માટી કે પત્થરની જગ્યાએ રાખ ખડકાતાં અને દીવાલ આગળ ચગૂની જ રહેતી.

અને ત્યારે એક મેંગ નામની તરુષીનો ધરવાયો પણ એતરમાંની દાપણી પકતી મુકાવીને એ દીવાલમાં મજૂરી કરવા ધસડાઈ ગયો હતો.

અને એણે રાદ તોપા જ કરી. એક દિવસ એના કપાળમાં ફાઈએ સમાચાર ફેંક્યા. જીવાન મેંગને તે જ રાતના સ્વપ્ન આન્યું.

* એનનો અર્થ સંતિ થાય છે.

એનો માદીડો દીવાલમાં જ જકાઈ લેવાયો હતો અને મરેલો હતો શૂંગળાઈ મરતો હતો.

રાતોરાત મેં ગે કેદાણા ને કાંસ લીધી અને દીવાલને ચીરી નાખી. એણે એના સાથીદારનાં હાડનાં કૂલનો કપાળે લીધો ને દફનાવી દેવાની ના પાડી એણે રણહાક ગમ્મી હતી.

એ અવાજ જાણે આજે લડાયક યાંત્રો બનીને યેનાન પર ભડકે બન્યો છે. યેનાનને ફરતી દીવાલ છે. દીવાલને ફરતી કદોરા જેવી એક મેલી નદી યેનાનની ખાઈ બની છે.

એક ટેકરી પર એક ફેંગ-શુઈ-પેગોડા યેનાનનાં અવશ્યકતાને ખાળતો, યેનાનના શુભ સંતો જેવો જોયો છે, અને એક બીજી ટેકરી પર એક કપર છે. ચિનાઈ હોકરા હવે દુનિયાની ઉજવણીની પિતૃક્રિતિ બૂલી ગયાં છે તેને એ કપકાર છે.

યેનાનમાં એવી કપરો અને પેગોડા ધણી છે યેનાનની આસપાસની શિલાઓ પર ચઢેલી ધૂળ લૂકો એટલે તો લેખ નીકળે છે. ગોખીના રણ પરથી આવતી લહેરો સાથે ખવાલ કરો તો યેનાનની આસપાસ સૈન્યો ઇતિહાસ બોલે છે.

બુદ્ધ સાધુ-સાધ્વીઓએ અંતરની આહને પથર પર ચીતરેલી તેની રેખાઓ પણ દબાવી મૂંસાઈ ગઈ નથી. આજે યેનાનના દરવાજા પર ટોર્ચલેટ લાગ્યા બૂખો બેઠો છે અને આજને ગઈકાલ સાથે જોડાયું હતું તે બોલતો બેઠો છે.

પથર પરની વેલો, ફલજાડ, લેખો, આકૃતિઓ ધણી તો મુસ્લિમ છે. મુસ્લિમ કહેવાતા માનવ-સ્વમાનવ એ તારે ધામ હતું પણ એ ખીણમાં મુસલમાનો એક બગવા દરમિયાન કપાઈ ગયા પણ એ ઉજળાની યાખ પૂરતા પથર પરના આકારોને હજી ગોખીના પવનની લહેરો ધૂળથી પુરાઈ જવા દેતી નથી.

એવા યેનાનમાં આજે ય સૂરજ આપમેં છે ત્યારે અરબિયન

નાઈટાની વાર્તાના રંગો રેલાય છે રણુના હવામાનમા આયમતો સૂરજ અનેક રંગોના આદોલનો રમે છે. આયમી જતા સૂરજનાં કિરણોમાં ટેકરીઓના પીળા સફેદા જેવાં માથા આંજી નાખે તેવા વહાલમા ઝગડી ઊઠે છે. પછી આયમેલા સૂરજ પછી ટેકરીઓના અનેક માથા જીવતા થઈ જાય છે ને ફરવા માડે છે.

પણુ ત્યાં આજે સખ્યા સાથે ગતિનો શુણ્યાકાર કળતી માણુસાઈએ સોવિયટ રીપબ્લિક રમ્યુ છે. ત્યાં આજે લાલ તારકવાળી ચિનાઈ જુવાની પચીસ હજાર લીની ગજલ કાપીને આનદમેર આવી પહોંચી છે.

હિયા ઊગે તે પહેલા પાંચ વાગતાં યેનાનમા બવાનક એવો અવાજ ગાળે છે. એકેએક ગદ્ગદો ને કદરાઓ ઝગડી ઊડીને તેને ઝીલીને પડેલા પાડીને ફેંકે છે.

યેનાનના નગરીઓને, યુવાન-યુવતીઓને, બાળક-બાળકીઓને પયારી તરુને મેદાન પર આવવાનું એ આવાહન છે યેનાનની માનવતા ત્યાં એક કતાર થાય છે, એક સાથે ઠસરત કરે છે, રમત રમે છે, દાવ ખેલે છે, તૈયારી કરે છે.

શાની !

તોફાન આવવાનું છે. જ્યાંથી જ ધીસ આવ્યો હતો, જ્યાંથી મંત્રુ આવ્યા હતા ત્યાંથી. આજે મસુરિયાની છાતી પર પગ માંડીને જાપાનનો ચાહીવાદ યેનાન પર હિતર પર આવે છે એટલે જ એ એક-કતાર ! એટલે જ એ આવાહન ! એટલે જ જીગતી ઉવામા ખજરી ખખડે છે. માનવી ઝોલે ચડે છે. દાથપગ હવામાં ફૂફૂરે છે, જ્વનના દટિયધો જાપાનીસ શિકારી સામે કિસ્કેયથી ખડકે છે.

એટલે જ યેનાનની નદીને એક કિનારે, નગરની હિવાસોની ખદાર કીમાંણે છે, નાહવાના કુંડ છે, ફુરતી ઠવાના અખાડા

છે, દોડવાના રસ્તા છે, ફૂટખેલનાં મેદાનો છે. તરવારના પટા ખેલવાના ચોકો છે અને તાક માંડવાનાં નિશાન તાકવાનાં આંગણ છે, કારણકે તોફાન આવે છે.

તેથી યેનાન પર નવી કારીગીરી કામે લાગે છે, નવી નેકશી કાતરાવા માંડી છે, નવા આકારનાં ટીકણાં કામે લાગ્યાં છે.

તેથી યેનાન લાલ સેનાતું પાટનગર છે. યેનાન પર લાલ તારકની પટીઓવાળા લાલ સૈનિકો અને લાલ ગેરીલા ચોકી કરે છે.

અને તેથી જ એમને યેનાનને નવું ધડવું છે, બધું આધુનિક (mo-teng) બનાવવું છે.

પ્લેટાનું ચિંતન અહીં આકાર લેતું થયું છે. લી-હુઆંગ-ટીના દોકરાઓનો દમ હજુ અહીં ધમી ઝોક્યો હોય એવું લાગે છે. ઓવેન-ફારિયરનાં સ્વપ્નો અહીં વાતાવરણ પર ઠરતાં બન્યાં છે. અહીં જ સ્પાર્ટાનું લોખંડી જીવન ફરી વાર દેખા દેતું બને છે.

અહીં લી-મૂ-ટાન અને તેના સાથવાળો જનતાએ ૧૯૨૯માં બગવો પુકારી પોતાના શેંસી પ્રાંતમાં ૧૯૩૩માં દક્ષિણની સોવિયટ દિલ્લમાંથી સ્વતંત્ર એવું પોતાનું નાનકડું સોવિયટ બાંધ્યું હતું.

અને અહીં, જીવન, સાદાઈની સર્વોપરી નિખાલસતા અનુભવતું હતું. અહીં ખાનગી મિલકત નહિ જોવી હતી. લાલ સૈનિકને ખોરાક, કપડાં અને આડા યત્રાનું એકલિયું સોવિયટ સરકાર આપતી હતી. લાલ લડવૈયાઓને જીકવા-મેસવાનો આયોજનતા દેતી હતી.

અમિ ખોરાક પકવવા જેટલો જ હતો ઠંડી લાગે તો એક બીજાની ઉપમા બસ હતી તો ય ગરમી ભેઈંતી હોય તો પીપર વધારે પ્રમાણમાં ખાવાની હતી અને દરેકદરેક શક્તિનું છેલ્લું ટીપું ખરચવાનું હતું, જરૂરિયાત પ્રમાણે ઓછામાં ઓછું હજમ કરવાનું હતું. લડવૈયાનો લાલ મિલકવાળો બૂરો ખોરાક હતો, રાજકીય

રાહદારોનો કાળો પોશાક લાલ બિદલાવાળો હતો. છુદ્દિજીવીઓની ઓછામાં ઓછી સિગરેટ જરૂરિયાત તરીકે લેખવામાં આવી ત્યારે તે મહાનુભાવો મલકાયા હતા. જે ડોક્ટરોની સારવાર નીચે હતાં તેમને જ હાંસ મળતાં હતાં. ઓછામાં ઓછી જરૂરિયાત પર જીવીને વધારેમાં વધારે કામ આપવાથી આગેવાની પરખાતી હતી.

એ કે નથુ વખત બાજરાના રોટલા તે શાક અને કાંઈ વાર, પાર-તહેવારે મટન મળતું હતું એ ખાઈને કસરત કરવાની હતી, જિગતા સૂરજમાં હરા ખાવાની હતી અને એકેએક લાલ લડવૈયા-એ રથભૂમિ પર લડવામાં ન રોકાયો હોય તે દરેક દિવસે પોત-પોતાના અવ્યાસવર્ગમાં બાથુવાતું હતું. એટલે લડવૈયાનાં ઘટકા 'હોરમેન' દરેક પળે જીવનની અણી પર જીવતાં હતાં, દરેક કૂદી પડવા ટાપી રહેતો હતો, દરેક, લય પર તાક મારતો હતો. એટલે તો સૌ આવા ખાણુપીણુમાં ય તગડાં જનતાં હતાં.

તડામાર તૈયારીઓ શરૂ થઈ ગઈ હતી સોવિહના મુખ્ય ધામ યેનાનમાં કીઆગસીથી-દક્ષિણમાંથી લાલ મહેમાનો આવ્યાં હતાં. લુવાનોનાં જૂથ જિમરાનાં હતાં.

એટલે મહેમાનગૃહ જિમગઈ ગયું હતું. નવાં નવાં મહેમાન-ગૃહો જિવડતાં ને' જરાઈ જતાં હતાં. એટલે એટલા પર પયારી-ઓ લંબાઈ હતી, ઝૂંપા લાલ માનવનાથી ખૂંટતા હતા. એટલે જ લાલ સંનિકાને યેનાનની આસપાસની ગુફાઓમાં નિવાસ કરવાના હુકમ અપાયા હતા.

અને મહેમાનોને પણ સૂચનાઓ અપાઈ ગઈ હતી કે તેમણે માર્ગ ન પડતુ, મોડા ન જિહ્વુ અને ક્વાપનના મેદાનમાંથી પાછા આવી તગતજ પયારીઓ સફેલીને લટકતી દેરી, કારણકે ત્યાં જ પચાસ પચાસના વર્ગો ગોઠવાના હતા અને લાલ સેનાના સેનાનીઓ શીખવવા આવવાના હતા.

પછી અંદર અંદર સદચાર કરવાનો, વાતો કરવાનો, ગાવાનો, નાચવાનો ને દર્શોલવાનો સમય પણ નક્કી થયો હતો. ત્યારે ચેનાન, જીડો મધપૂરે અને ગુન્ગરવનો ધોર ધરતું હતું.

પણ કોઈ લગ્ન-વેલાઓ એમની બંદૂકો સાથે ત્રેમમાં પડ્યા હતાં તે ખૂણામાં બેસીને બંદૂકને ધસી ધસીને ચગડાવતાં દર્તા; કારણકે એવા અનેકાએ જીવને જોખમે ચાંગતા મારા પાસેથી બંદૂક જીતી હતી અને જેટલા જે બહાદુરોએ મરીને તેમના સાથી-દારોને બંદૂક જીતી આપી હતી, એટલે એ બંદૂકોમાં ગળ્યાં હતાં.

અને જેટલાક ચૌદથી અઠાર વરસનાં નવા નોંધાયલા ગેરીલાઓ એ આરામના વખતમાં આગોટતા હથેળીમાં કોઈ જ્યો કાઢીને દેખતા હતા, કોઈ ગળવામાંથી રૂમાલ કાઢીને તે પર ગૂથેલું ફૂલ જોતા હતા, કોઈ અંદરની આંખોમાં આકાશે દેખતા ગુસ્સા કરતા હતા.

એમ જીડતી આવતી રાત પડતી હતી. ચેનાનની કરોડોમાં સૂરજ ગબડી પડતો હતો. ધાસની માદડીઓ પથરાતી હતી. ચાક પછીની જીંધ સોનેરી રાતની ગુવાળી શાંતિમાં ગરકાવ થતી હતી. રાતના આંક વાગે દરેક સેટી જવાનો લશ્કરી કાયદો હતો. આંક પછી સુમંસામ શાંતિ ધાખળાઓમાં લપેટાઈ જતી હતી, એટલા લાલ સત્રીઓ સમ સલામત બોલતા જોખમને પડકારતા પહેરો વારતા ટહેલના હતા અને મોડા પડનારને અટકાવી તેમના પરવાના તપાસતા હતા.

એમ શાંતિ પથરાતી હતી અને લશ્કરી કાયદોનો ભંગ કરતા બિચારીનાં બચ્ચાં જેવા હંદરો જીંધનારનાં સરીરે પર આમલી-પીપળા રમવા નીકળતા હતા.

એવા ચેનાનના લાલ ધામમાં લશ્કરી લાલ જીવનનો જીવન-ક્રમ હજારો સૈનિકોની સાથા બન્યો હતો. એ મહાન સાળામાં

ગેરીલા બાળકોનાં બાળમંદિરો હતાં, મોટેરાંઓની શાળાઓ હતી, ઈજનેર શાળાઓ હતી, તોપચીઓની તાલીમ-જાવણીઓ હતી, વ્યૂહરચનાના વિશારદોના રાજકીય વર્ગો હતા.

દુનિયામાં પહેલી વાર પહેલું ચિનાઈ નગર હજારોનાં ઘોડા-પૂરને શાળામાં બેસાડી નવી રચનાનો લડાયક કક્કો ઘૂંટાવતું હતું.

દુનિયામાં પહેલી વાર મરણ પડકાર પામતું હતું, જીવન જય-કારતું હતું.

ચેનાનમાં આવેલો એક મીન-સીન (લોક-મોરચો) એની ઝોળાખ માગી લેતો હતો. ચિનાઈ વિદ્યાર્થીઓનો એ લોક-મોરચો પણ ચેનાનમાં આવીને ગોઠવાઈ ગયો હતો.

એ લોક-મોરચામાં ગોઠવાઈને ઉત્તર-પશ્ચિમના પાટનગર ચેનાનમાં તાલીમ લઈને જાપાની શાહીવાદ પર લડાઈ કરવાનું રાજકારણ અને રીત શીખવા અહીં લાલ હડવૈયાઓના લોક પાટનગર તરફ એ લાલ લોહચુંબકને ચૂમીને ચીની રાષ્ટ્ર પર આવતી અગ્નિપરીક્ષા પસાર કરવાની તાલીમ લેવા પહેલી વાર ચેનાનને દેખતાં આવ્યા જ કરતાં હતાં.

એ ચેનાન પહેલી નજરે કોઈ દેવળોના કુંડનું બનેલું નગર દેખાય છે. એક વેળાનું સુધયાત્રાનું એ મહાધામ આજે ય શહેરની અંદરથી અને ટેકરીઓના પડખામાંથી દેવળોના મિનારા ઊંચકીને ચેનાન પર ધર્યા આવતા ચિનાઈ પ્રાણુની લાલ ધૂમરીઓને નીરબે છે. આખું ય નગર એક પહોળી અને છીછરી નદી તરફ ઢળે છે અને સામે નાનીમોટી ટેકરીઓ લંબાયેલી ગોઠવાઈ છે. એ કુંગરમાળની ફરેક ટેકરી બોદાયેલી પત્થરની ગુફા છે. ટેકરીઓની દારોતી વચ્ચે રસ્તાઓ પાડ્યા છે. ટેકરીઓનાં પડખાં પણ બોદાયાં છે. બધી મળીને એ આઠ હજાર ગુફાઓમાં ચેનાન વિદ્યાપીઠમાં તાલીમ લેવા આવેલાં હજારો વિદ્યાર્થીઓનો મેલો ગુંજે છે.

એ વિદ્યાપીઠનું નામ 'રેઝીસ્ટ જાપાન યુનિવર્સિટી' છે. એ વિદ્યાપીઠના વિદ્યાર્થીવિદ્યાર્થિનીઓ દરેક ગુફામાં ફરતી ઝંખ્યામાં રહે છે, અને દરેક પચાસ ગુફાઓની એક વિદ્યાર્થી બેઠેલિયન અને છે. ડોકરીઓની ગુફાઓ અને ડોકરાઓની ગુફાઓ લુદી લુદી છે.

એ વિદ્યાપીઠનો નિયામક જનરલ લીન-પીઆઓ છે. સવારના સાડાપાંચે એ નિયામક ઘંટનાદ કરાવે છે. હજારો જુવાન ડોકરા-ડોકરીઓ એક સાથે ક્વાયત-મેદાન પર આવી જાય છે. પછી દૂધા અને નદીમાંથી નાદવાધોવાનું કામકાજ ખતમ થાય છે અને લોકભોરઓ બાજરીની ભડકી અને બાફેલા શાકનો નારનો લે છે. એક કરોડાધિપતિ હુ-વેન-હુની પૌત્રી અને ચાંગ-શાઈ-ચેકના કેટલાક સરદારોના દીકરા, પણ ચેનાનની દિક્ષા પામવા અહીં ભાગી આવ્યા છે.

પછી અભ્યાસ ચાલે છે. અભ્યાસક્રમમાં માર્ક્સવાદ, ચિનાઈ ક્રાન્તિનો ઇતિહાસ, લોક-દિલચાલનો ક્રમ, ગેરીલા યુદ્ધમંથ્રણન, લશ્કરી નકશા વગેરે એ વિદ્યાપીઠના પ્રિય વિષયો છે.

અને એ વિદ્યાપીઠમાંથી તૈયાર થઈને નીકળતાં ભોરચા પર વિદાય કરવામાં આવે છે. સેંકડો વિદ્યાર્થીને મથુરામાં જાપાન સામે લડતા લાલ સ્વયંસેવકોને દોરવા રવાના કરવામાં આવ્યા છે. બીજાઓને જ્યાં હજુ જાપાનનું આક્રમણ નથી આવ્યું તેવા પ્રાંતોમાં મોકલવામાં આવ્યા છે. એવા કુલ વિદ્યાર્થીની સંખ્યા ૧૯૩૮ના સપ્ટેમ્બરમાં ૬૪ હજારની તૈયાર થવાની અને ૧૯૩૯ના સપ્ટેમ્બરમાં બીજા ૨૨૦૦૦ તૈયાર થવાની મજબૂતરી નક્કી થઈ છે.

પોતાને રહેવાની બધી ગુફાઓ વિદ્યાર્થીઓએ પોતે જ ખોદી છે એ ઉપરાંત ડાઈ પણ વિદ્યાર્થી પાસે કશું લેવામાં નથી આવતું. ઇમ્યુનિસ્ટ પણ દરેક વિદ્યાર્થીના તમામ ખર્ચની મોઠવણ કરે છે.

ચીની નારીની નિશાળ

ત્યારે ચીની નારીને ચીનના વડાઓએ કહ્યું કે તારે ધરમાં ગોધાઈને ગુનામ સતી બનવું અને બાળપણમાં બાપની માનિકી, શૌવનમાં પતિની અને ઘડપણમાં પુત્રની માલિકી સ્વીકારી

અને પછી એની સમ્યા પુરુષો કરતાં ઘણી મોટી દોષાથી ઓછામાં ઓછી બચ્ચરુ કિંમતથી ખરીદાઈને એ દાસી ચીનના આચીન સરકારના ધરમાં પુગાઈ ગઈ

અને પછી એ ગુલામને મુંગ બનાવવા અને તેની ચાલને લલચાવનારી કરવા એના માનિકાએ એના પગ બાળપણથી જ બાંધવાનો રિવાજ કાઢ્યો અને કહ્યું કે, ‘હે નારી ! તારામાં કોચાવણી તથા બધાપણા નાના પગવાળી તુ મુંગ લાગે છે’

ત્યારે એને માટે ગોઝારા ધર વિના બીજી કાંઈ નિશાળ હતી નહિ.

એવાં અનેક વ-સો ચીની નારી પર ચિત્રકર કરતા વહી ગયા પરંતુ પહેલા પગ બંધાવવી કુમારિના સાચી કુમારિકા લેખાઈ અને પછી એ લલચ સૌભાગ્યમાં ભમેલ ધર્મ મય અને પછી એણિયાના પછાત દેશનો બાંધેલો પગ કલાવતું ૧૯૧૪નું વિશ્વ-યુદ્ધ ફાટી નીકળ્યું,

ત્યારે ચીન પર દિલચાલ ચાલી અને તે ચીની નારીને પણ અડી.

ત્યારે જાણે પહેલી વાર નિશાળે બેસતી એ પહેલો પાઠ બહુની હતી.

૧૯૧૯ની મેની ૪થીની દિલ્લાલે ચીનની છોકરીઓની માગણીઓ ચર્ચ કરી. પહેલી માગણી નિશાળમાં બહુવા જવાના પોતાના હક્કની હતી. બીજી બા-બાપાઓએ બાધેલાં લમખંધનમાં છૂટાછેડા લેવાના હક્કની અને ત્રીજી મિલકતના હક્કની હતી.

અને છોકરીઓ છોકરાઓ બેગી હડતાલમાં બગતી થઈ. સરકારે આગળ ચાલતી થઈ જુદીઓ સામે છોકરીઓએ વધારે તીવ્રી ખૂબો પાડવા માંડી. પછી પોલીસે ગાળાનાર ક્ષેત્રે ત્યારે છોકરાઓ વીખરાઈ ગયા તોય છોકરીઓ પોતાની જગા પરથી ખસી નહિ.

૧૯૨૫ની મેની ૪થીની દિલ્લાલમાં મોટી દિલ્લાલ ચર્ચ ચીની એ દિલ્લાલને ચર્ચ કરનાર ૧૯૨૩ની પીનહાનની રેલ્વે હડતાલ હતી અને એ દિલ્લાલને દોરવા મિસ સીઆંગ-ચીન-યુ, કા-સયી બહુને આવી પહોંચી હતી.

મિસ સીઆંગે સાથે સાથે ચાર્જની કોમ્યુનિસ્ટ પક્ષને સો-વિભાગ સમાજી લીધો, અને ચીનની નારીજાતમાં સમાજવાદ ફેલાવવા માંજો ચીની છોકરીઓ કોમ્યુનિસ્ટ પક્ષમાં બળવા લાગી અને ૧૯૨૭ સુધીમાં ત્રણ લાખ છોકરીઓ રાષ્ટ્ર સી સંઘની સમાજ અને પછી ૧૯૨૮માં મોરચા પરથી મિસ સીઆંગ પકડાઈ અને વીધાઈ.

૫મી ચીની સીની દિલ્લાલ ડો. સુન-યાત-સેન અને લીઓ-ચુગ-કાઇની વિધવાઓ, સુંગ-શીંગ-લીંગ તથા હો-સીઆંગ-નીને ઉપાડી લીધી, અને ચીન આખા પર સીની ઉદ્ધામ દિલ્લાલ પથરાવા માંડી. એ બંનેની સરદારી નીચે સીની સૈન્યની ઊંધ ઊંધા માંડી.

પછી સોવિયટ દિલચાલની ચર્યાત થઈ. ક્વાનટુંગના પૂર્વ નદી પરના ટુંગ-કીઆંગ પ્રદેશની કિસાન સ્ત્રીઓ ચીની લડાયક હરોળોમાં પહેલ કરી. લી-ચુન-ચેન, ટુંગ-કીઆંગની સ્ત્રીહરોળોને દોરી રહી, કીઆંગસીની કિસાન સ્ત્રીઓમાંથી ટુકડી બનાવી, સ્ત્રી માટે લડવાની સમાનતા માગતી અને મોરચા પર પુરુષની હરોળોમાં જ સમાન ભાવે સંભામ બેઠવાનો હક્ક માગતી સત્તર વરસની કાંગ-કે-શીંગ નામની કિસાન કન્યા નીકળી પડી. પછી ફૂકીન, હુનાન, હુબે, કીઆંગસી અને બીજા સોવિયટ પ્રદેશોમાં કામદાર કિસાન સ્ત્રીઓએ કાન્તિનો ઝંડો પકડી લીધો અને સ્વસ્ત્રીઓને કપાવે તેવી લાલ દિલચાલ જોરથી ચઢું કરી દીધી.

ષ. સ. ૧૯૨૭ પછી ક્રામ્યુનિસ્ટ છોકરીઓએ મોરચા પર લડવા જવા માટે પડાપડી કરવા માંડી. પણ ચીનના મોરચા પર કસાપલા લડવૈયા પણ હાય ખોઈ બેસે તેવી કંઠશૂઈ હોવાથી લાલ લશ્કરે સ્ત્રીઓને મોરચા પર લડવા જવાની ના પાડ્યા કરી અને તેમની ટુકડીઓને પાછલી હરોળમાં મદદ માટે રાખી છતાં પણ સેંકડો સ્ત્રીઓ લાલ સૈનિકો બનીને આગલી હરોળોમાં પણ લડવા લાગી.

એમાંની એક હુનાનના સેનાની હો-હુંગની બેન હો-ચીંગ હતી, અને બીજી કાંગ-કે-શીંગ હતી તથા ૧૯૨૮માં ચીંગકિયાન પર્વત પર ચુ-ટેક સાથે પરણી હતી. ઉપરાંત એશુઆનમાં લાલ સેનાની સુ-સીઆંગ-ચીનને સ્ત્રી લડવૈયા તરફ ધણું જ માન હતું અને એણે સ્ત્રીઓને એક રેજિમેન્ટ થવા દેવાની રાજ આપી હતી.

એ અરસામાં બીજા પ્રાર્થ માંત કરતાં હુનાન પ્રાંતે વધારે સંખ્યામાં સ્ત્રીઓ આપી છે, એમાંની આગળ પડતીનાં નામ સીઆંગ-ચી-હુ, સાધ્યાંગ, ટીંગ-લોંગ, તથા હો-ચીંગ તરીકે અશ્વહર થયાં છે. કીઆંગસી સોવિયટમાં લાલ સેનાની પાછલી

હરોળનું બધું કામ સ્ત્રીઓની હુકડીઓ જ કરતી. દુશ્મનોનાં દાયિયારો અને સામાન ઝડપી લાવવાનું કામ એ હુકડીઓએ અદ્ભુત રીતે કરી બતાવ્યું છે તથા એ રેન્જિમેન્ટોને સામનામાં લડાઈમાં હરાવીને બગાડી છે.

જ્યારે લાલ લશ્કરે લાખી કૂચ શરૂ કરી ત્યારે જે સ્ત્રીઓને કૂચમાં જોડાવી દેવામાં ન આવી તે લાલ મોકિયાતો તરીકે પાછળ રહી તથા ચાગ-માઈ-જેકનાં લશ્કરો આવી પહોંચનાં તે બધી વૃથા રીતે વીધાઈ ગઈ. એ રીતે લાખી કૂચમાં કામ્યુનિસ્ટ સ્ત્રીઓમાંથી માત્ર ત્રીસને જ લેવામાં આવી તથા બાકીની અસંખ્ય સ્ત્રીઓ વીધાઈ જવા ને અત્યાચાર પામવા પાછળ રહી ગઈ.

જે ત્રીસ લડાયકને લાખી કૂચમાં જોડાવાની રત્ન મળી તે ત્રીસેત્રીસ છ હમર માર્શલના દરેક પગલાની કસોટીમાંથી પસાર થઈ અને ચિનાઈ લડવૈયાની એક હરોળ ખનીને ઊંચા પર્વતો અને જ્યાનક નદીઓ ઓળંગી ગઈ. એ ત્રીસમાં નવ વિદ્યાર્થીનીઓ હતી, નવ કિસાન સ્ત્રીઓ હતી, બે કામદાર સ્ત્રીઓ તથા બે મધ્યમવર્ગની, બે શિક્ષિકાઓ હતી. એ ઉપરાંત બીજા માર્શ-ચાંગ, ટેન્-ચાંગ-ચાઓ, સીચાંગ (લો-માનની સ્ત્રી) હતી.

આજે સ્ત્રીઓની આગેવાન સાર્શ-ચાંગ છે. સાર્શ તથા એનો બાઈ સાર્શ-હો-સેંગ તથા તેની સ્ત્રી સીચાંગ-ચીન-યુ, બધાં માઓ-સી-ટુંગનાં દોસ્ત હતાં તથા હુનાનનાં વનનીઓ, હોઈ ચાંગશામાં એકઠાં હતાં.

સાર્શ એનો બાઈ તથા બાબી ત્રણે કામ્યુનિસ્ટો. ધર્મા તથા ત્રણે જણ સઘે પેરીસમાં બસવા ગયાં હતાં. માઓ-સી-ટુંગ ક્રાન્સ ગયો નહોતો પણ ઘેર રહીને ક્રાન્સ ગયેલાંઓ સાથે ક્રાન્તિકારી મંજૂર બળવી રાખતો હતો. માઓ-સી-ટુંગ સાથે ચાઉ-એન-લી, લી-સેન-સાર્શનો પતિ, લી-ટૂ-યુન (ક્રાન્સ-પ્રાનિક સોવિયટો

પ્રમુખ) તથા લો-માન (પક્ષની શાળાનો પ્રિન્સિપાલ) અને ફૂ-ચુંગ, (ચોથા લશ્કરનો પોલિટિકલ કોમીસાર) હો-ચાંગ-કુંગ, (પાંચમા લશ્કરનો પોલિટિકલ કોમીસાર) આઓ-શી-ચેન વગેરે હતા. પણ ઉદ્ધતાં પાંચ ૧૯૨૭ પછી પકડાઈ ગયા હતા અને વીંધાઈ ગયા હતા.

પુલાનમાં ૧૯૨૮માં સાઈના ભાઈની સ્ત્રી સીખાંગ-ચીન-યુ પણ વીંધાઈ ગઈ. કયોમીનટાંગમાં એ આગેવાન સ્ત્રી હતી તથા સાઈને જખરી ચોથ હતી. એના વીંધાઈ ગયા પછી સાઈ બમણા જોરથી દિલયાલમાં ફૂટી પડી અને એને સેંસી-કાંસુ તથા નીંગ-સીઆની સદહદ સોવિયટ સરકારના ઓખાતાની આગેવાન નીમવામાં આવી તથા એણે સ્ત્રીઓમાં કામ્યુનિસ્ટ દિલયાલનું સૌથી વધારે જોખમી કામ ઉપાડી લીધું.

આજે સાડત્રોસ વરસની સાઈ ક્રાન્તિમાં તરખોળ ચપેલી લાલ ચિન્હાઈ નારી છે, પણ આજે એના મક્કમ હોડ ને નિશ્ચયી અણીદાર દડપચીની આસપાસ ગઈકાલના ભયાનક સંહારની વિષાદની રેખાઓ ચોંટી ગયેલી દેખાય છે. એના મજબૂત દાંતની દૂધિયા દાર દેખાડતી એ હસતી રહે છે. પણ એનું હસવું શાંત ને ગભીર હોય છે તથા જોકું વિષાદવાળું હોઈ ફારી નાખે તેવી રીતે અંદર ઊતરી ગય છે. સોમરસ જેવી એની છાયા ક્રાન્તિના પારણામાં ઊછરેલાં દાલ લડવૈયાં જ ઝીલીને છુરવી રાકે તેવી મોહક અને કાર્તિક છે.

૧૯૨૭ની ભયાનક વાદ એ બૂલી શકી નથી. એના ભાઈઓ આજે પણ એની આંખ સામે સંહારાઈ જતા એ જોઈ શકતી હશે, એની ભાભીની વીંધાઈ જતી વેળાની છેલ્લી ચીસ હજુય એના કાનમાં સંભળાયા કરતી હશે.

સાઈ એની માને પૂજે છે. એની એક જ અંગત મિલકત

જેવી એની પાસે એની માતાની છબી છે. આખી છ હજાર માઈલની દૂરમાં એણે એને છાતી સરસી ચાંપી રાખી હતી. એ છબીને ચહેરો સાર્ધ જેવો જ હરાવદાર ને મજબૂત હતો. પચાસ વરસની ઉંમરની એ માતા તે વખતે એક નિયાળમાં શિક્ષિકા હતી તથા ઘેર આવીને પોતાનાં બાળકોને ડ્રામ્યુનિસ્ટ પદમાં જોડાવાની પ્રેરણા આપતી હતી.

સાર્ધને મન એની માતાની છબી જીવતી હતી. સાર્ધએ અનેક સંકટોમાં એની સામે જોઈને અદ્ભુત દિંમત એકઠી કરી હતી. ચીનમાં ચાલેલા બપંકર સંહારનાં પંદર વરસો ઠેકા જઈને આજે શરીર-મનના આરોગ્યની પ્રતિભા જેવી લાલ નારી ક્રાન્તિની પ્રતિભા બનીને જોલે છે કે, 'હા, હું લાગણીવચ્છું જ, ક્યારેક મને મારા કુટુંબનાં કપાઈ ગયેલા બાઈબાંકુ, ક્રાન્તિની દાદીમા તરીકે મશહૂર બનેલી બાબી અને દારાગારમાં સડતાં બે શાદ આવી જાય છે—હું તે બૂલી ચકું તેમ નથી. મારી હસ્તીમાં તે અંકાઈ ગયાં છે પણ મારી સાથે રાખ્ખદિતો છે જે સૌથી મહાન છે અને આજની ટોકટી આપણા સૌ માટે તે મહાન હિતોની જરૂર સ્ત કરવા આપણી અંગત જાતની વિરમ્મતિ માથે છે—અને મેં શું શુભાવ્યું છે... ? સહન પણ શું કયું છે ! મારી સામે સુ-હાઈ-ટુંગ છે. એનું સિત્તેરતું આખું કુટુંબ હુપેમાં કલ્લવ કરતું ચાંગ-કાઈ-શૈકના મારાઓની તરવાર નીચે નીતરી ગયું છે. એના જેવું તો કોઈએ સહન નથી કયું ને ?

ચીનની ખીજ ડ્રામ્યુનિસ્ટ આગેવાન લિયુ-ચીન-સીએન છે. લિયુને એક બાળક છે, અને એના બાળકના પિતા, પો-કુ સાથે એ ૧૯૨૮માં મોરકોમાં પરણી હતી. પો-કુ ચીની સોવિયટ સરકારનો પરદેશખાતાનો વડો છે. સોવિયટ સીઓમાં એ ધણી લાગણીપ્રધાન છે તથા એના લાલ આવેગ ને લાલ આવેશ સોવિયટ

પાટનગરમાં જાણીતાં છે. શેંસી પ્રાંતનાં ટૂંક યુનિવર્સિટી ઓ-
વિભાગની એ મંત્રીના દેહ માટે ચાંગની સરકારે પચીસ હજાર
ઇનામ જાહેર કર્યું હતું.

આગણત્રીસ વરસની ઉંમરે એ આજે અનેરી પાવરધી ને
તંદુરસ્ત દેખાય છે. એ બોલે છે ત્યારે એની આંખો તોફાનમાં
તાકી રહે છે, એના બોલ, હુક્કાં, એની સુંદર ચામડી અને
ચહેરાને વધારે સુંદર બનાવે છે. એનો લશ્કરી પોશાક એને વધારે
લશ્કરી બનાવે છે. પછી એની જીભ સાંભળનારને મુગ્ધ કરતી ગમે
તેવી તીખાશ રેડી શકે છે અને કામદાર સ્ત્રીઓને એને જાહેર
સામાં લડતી જોવી બહુ જ ગમતી હોય છે.

એણે લાંબી કૂચમાં મરેલાંના ઢગલા જોયા છે. એ જ્યારે
ઠંડે છે કે ત્યાં અમને અમારાં શબ ગણવાનો ય સમય નહોતો
ત્યારે તેની આંખો જીભરાઈ જાય છે. લાંબી કૂચની સ્ત્રી-દુકડીની
એ સેનાની આખીયે કૂચ દરમિયાન બંને મોરચા પર સતત
લડતી હતી. એક એની આગેવાની નીચેની ત્રીસની સ્ત્રીજનતા-
ના હક્કોની લડતનો મોરચો હતો અને બીજો દુશ્મનો સામેનો.
અને હકીકત એવી છે કે એનો હુમલો આવે ત્યારે બલબલા
લાલ સેનાનીઓ પણ પીઠે હઠ કરતા હતા.

ત્રીજી લાલ 'એમેઝોન' ક્રાંગ-કે-શીંગની ગણના અહીં ફરી
વાર થવી ઘટે છે, કારણ એ ચુ-ટેહની લાલ સેનાના મહા-
સેનાનીની ઘરવાળી થવામાં કંઈ જ માન સમજતી નથી. આખી
લાલ સેનાના એક ઘટક તરીકેની પોતાની સ્વતંત્ર કિંમત જોટલી
થતી હોય તેટલી જ એ સ્વીકારવા માગે છે.

પચીસ વરસની ઉંમરે એ પોતાની જ લગાયક લાયકાત પર
સ્ત્રીઓની દુકડી નહિ પણ લાલ લશ્કરની પુરુષ દુકડીની સેનાની
જની ચૂકી છે, અને બીજા સેનાપતિઓની હરોળમાં બેસી છે.

લાલ લશ્કરની આગેવાન એ પહેલી સ્ત્રી કે અનમત હો—યુગની
બેન પણ લાલ લશ્કરની સમ્મત હતી અને હુપેના મેરથા પર
લડતા વીધાઈ ગઈ હતી પણ તેની દુકડી સ્ત્રીઓની જ મનેલી હતી.

કાંગ સાથે તેથી જ યુ-ટેકનો મેગ ખાઈ ગયો હતો. ત્યારે
સત્તર વરસની ઉંમરમાં જ વીગ ગના બનેલીને એને લાન લશ્કરના
મહાસેનાનીએ ઓળખી કાઢી અને કોઈ શ્રીમતને ત્યાં વેચાવણી
એ ખેતમજૂરની બાગીચાને, ત્યારે લડાયક સ્ત્રીઓની સત્તર વરસની
સરનામે એણે પોતાની ગુપ્તચરની સાથીદાર બનાવી દીધી આજે
એ એમલી જ એની ભૂરી આબોયી દસી ઊડતી ગોળ ચહેરામાં
સુંદર પ્રમથની કોઈ પણ વાચને મિરાદરીના ભ્રમથી હલાવીને
સમજ પાડે કે કે સ્ત્રીની સુકોમળતા એ એની શોભા નથી,
શુભ છે.

પહેલા જીવનમાં મિસાન મજૂરજનો પોષાક પહેરી લાન
સેનાને બેતા જ એણે લશ્કરી પોષાક ઓઢી લીધો. આજે તે
એના શરીરનું અગ્ર બની ગયો કે અને નવી જન્મેલી ચીની
નારીનું સાચું પ્રતીક બની ગયો છે એ સંનિકને બદલે કાઢતે
ખાટે વાત કરતાં લડતોએ બોલે કે અને લડતોની સખ્યા કહેતી
હોય ત્યારે બદ્ધની સખ્યા બોલે કે.

એને 'એમેઝોન'ને કોઈ સ્ત્રીના સવાલ પૂછે છે ત્યારે તેને
એ વચમાંથી જ અગ્રમવી દહીં નાખે છે 'મને માફ કરજો, હું
તમને તે વિષે કહી શકીશ નહિ, અને તેની ગમ નથી હું એક જ
સ્ત્રી વિષે જાણ છું એ હો—હુગની બેન હો—યોગ હતી, લશ્કરની
સેનાની હતી, જીવાન હતી ત્યાં જતી રહી.'

અને કોઈ પૂછે કે, 'સ્ત્રીએ માતા થવા વિશે તમારો શે
મત છે—'

'જેવો પુરુષને પિતા થવા વિષેનો—' એ બદ્ધે ફાટી

હોય તેમ બોલે છે. લાલ લશ્કરમાં યાંએ જ ઉપાધી છે. સ્ત્રીઓ બાળકો જણે છે. કાન્તિનુ કામ કરવું હોય તો એ અડચણ રૂપ છે. અમાગ માઓ-સી-ટુગની સ્ત્રીને જ આ સાલ પાંચમું સાંપડ્યું છે અમાગ સીઆ, કેહની બાઈ લામી કૂચમા બાળક જણ્યતાં મરી ગઈ હો-લુગની સ્ત્રીએ હમણા જ એક વરસની બાળકીને સીઆન મોકલાવી દીધી મને એક સંસ્થા તરીકે બાળકો પર ખાર છે પણ અમારે જો લાલ લશ્કરમાં ગેહવું હોય તો તે નહિ પાલવે *

આજે એ ચીની નારી લાલ રણુચડીની છબી બનીને યેનાનમા લાખી કૂચ આવી પહોચી તેની સાથે આવી હતી. શેસી-કાંસુ-નોંગસિયાની, સરદદી સોવિયટ સરકાર વની એણે ચીની નારીની નિશાળ યેનાનમા માંડી દીધી હતી

એટલે તો યેનાન આખા ચીન પર અતોડ એવું સરકાર-ધામ બની ગયું હતું

ચાંગશાની એક શાળાનો આચાર્ય જીવનના જળહાતાં મૂલ્યોને શ્રમમાનવની જોહાદમા જોઈને એ મહાપડિન તરીકે પકાયેલો જીવનના પાછળ પહોરમા પચાસ વરસની વયે કામ્યુનિસ્ટ બન્યો અને યેનાનમાં આવી પહોચ્યો.

અને એવિયટ સરમગનો એ શિક્ષણનો વડો બન્યો એણે લોકશાળાઓને આમેગામ પહોચાડી દેવાનો ઠાઈકમ ઘડ્યો. એણે ચાંગ જ વચ્ચમા એકવા શેસી પ્રાંતમાં એક સો પ્રાથમિક શાળાઓને બંદલે એક સો શાળાઓ ચાર કરી એ ઉપગાંત એક હજાર ગત્રિશાળાઓ ચીની લોક-જનતાના સરકાર ધંડી ગદી અને સોળ ગામ્પ્રમિક શાળાઓ રથપાઈ ગઈ. ત્યારે જ લાલ પ્રદેશના પાટનગર યેનાનમાં ત્રણ વિદ્યાપીઠો રથપાઈ અને યેનાનની કળા-વિજ્ઞાનની વિદ્યાપીઠ ચીનજગમાં સર્વોત્તમ બની ગઈ.

અને એ બધી વિદ્યાપિમિમાં આજે ચીની તરુણો ઊઝરાનાં

આવતાં હતાં. એ બધી વિદ્યાપીઠમાં સૌથી વિશાળ વિદ્યાપીઠ કાંગ-ટા (લોકરાજકારણ-વિદ્યાનની વિદ્યાપીઠ) હતી.

કાંગ-ટા વિદ્યાપીઠમાં આજે મીની તરુણો ઊભરાતાં આવતાં હતાં. અહીં પહોંચતાં એ તરુણોને રસ્તામાં જ ઝડપી લઇને કારાગારમાં જઈડી લેવા આંગ-કાઈ-શેકના અકસરે ટાંપી રહેતા હતા. તોય ૧૯૩૬માં કાંગ-ટામાં બહુનારાં છોકરા-છોકરીઓની સંખ્યા દસ હજારની હતી.

એ દશહજારમાં કાંગ-ટાની શાખા વિદ્યાપીઠ મીની નારીની, છોકરીઓની વિદ્યાપીઠ હતી. જગતભરમાં એ અજોડ હતી. મીની નારીની તરુણ દીકરીઓ અહીં બાથેલા પગ ઊડી નાખીને જનતાનું રાજકારણ અને ઇવનવિદ્યાન શીખવા ફાવી હતી. ।

કૂચી પાસેના બે જોડકા પર્વતની કિનારીઓમાં બાદાચલી બસો ગુફાઓમાં એમના વાસ હતા. એ ગુફાઓની નીચેની હથિયાળી ખીણ ખેડીને અનાજ નીપજાવીને એ વિદ્યાપીઠ પોતાનું રસોડું ચલાવતી અને તે માટે રોજ સવારે દરેક વિદ્યાર્થિનીને બે કલાકનો શરીરશ્રમ જમીન પર કરવો પડતો.

એ વિદ્યાપીઠની નારી-શાખાનું નામ તુ-ટા હતું.

વાંગ-મોંગની સુંદર પત્ની મેંગ આ વિદ્યાપીઠના એક વિભાગની આગેવાન હતી, અહીં મીનના એકેએક ઈલાકાથી છોકરીઓ આવી હતી. અહીંની વિદ્યાર્થિનીઓમાં સાડ ટકાની સંખ્યા ઓગણીસથી વીસ વરસની ઉંમરવાળી હતી, અને બાકીની વીસથી ત્રીસ વરસની વયવાળી હતી.

એમાંની બહુખરી પરણ્યા વિનાની હતી પણ થોડીકના સ્ત્રીઓ લાલ લસકરના જુવાનો હતા. આખા મીન પરથી આવેલી આ તરુણીઓ મીન પર ચડ ચવાના સંમામની હાથમાં, આંગ-કાઈ-શેકની નાકાબંધીઓની આક ટપી જઈને આવી પહોંચી હતી.

આ બધામાંની બાર દીકરીઓ ચીનના મૂડીપતિઓના ઘરમાં સાંપડેલી હતી.

અહીંનો અભ્યાસવર્ગ રાષ્ટ્રીય કટોકટીના સમયનો હતો. એ અભ્યાસક્રમમાં સ્ત્રીઓની હિલચાલ, જનતાનું ગવનકારણ અને જાપાન સામે જંગ ખેલવાનું વિદ્યાન એ મુખ્ય હતાં.

એક હજારની સંખ્યાવાળી ચીની દીકરીઓની આ વિદ્યાપીઠમાં એક મોટું કોર્ડગણ હતું, એક મોટી વિશાળ વ્યાસપીઠ હતી તથા એમને માટે એક મોટું પરેડ મેદાન અને રાષ્ટ્રિક વર્તુળ હતું. એ વિદ્યાપીઠના મકાનની નીચે અધ્યાપકોના મકાનો પથરાયાં હતાં આ બધાં વિદ્યાભવનોના દરવાજે ચીનની દીકરી સંગીન ધરીને ચોકડી કરતી હતી.

આ વિદ્યાપીઠની પરીક્ષાઓ ચીની જનતામાં લોકસંસ્કાર શીખવવા માટેની, ચીની નારીની આઝાદીની હિલચાલ માટે તથા ચીની રાષ્ટ્રના રક્ષણ માટે ગેરીલાની હિલચાલ ચલાવવાની આવડત નક્કી કરવા લેવાતી હતી.

પશ્ચિમ પાઝત પુરવાર થયું હતું. ખૂબીને ચીન દેશ ઉત્તર-પશ્ચિમમાં આખી દુનિયાના શિક્ષણશાસ્ત્રીઓ માટે જીવનવિકાસનો પહેલો પ્રકાશ અહીં પેટાવતો હતો. એ પ્રકાશ ચેનાન નગરની વિદ્યાપીઠના યાઓ-ફાંગમાથી (વિદ્યાર્થીઓનો ગુફાઓ) ઝળદળતો હતો એ યાઓ-ફાંગની દીકરીઓના સંસ્કાર-દીવસ સંસ્કારતાં સિત્તેર અધ્યાપકો અહીં રહેતાં હતાં.

ચીની નારીએ ધરોપની મૂડીવાદી ધાર્ણીમાં દીમલી બનતી સ્ત્રીને કદમ ઉઠાવવા અહીંના યાઓ-ફાંગમાથી પદ્ધતિ દેખ્યો હતો.

જાપાન સામે સંયુક્ત મોરચો ન ધડો તો,
મોતને વરો.

ચાંગ-સો-લીનનો દીકરો વિગ્રહજોર બાપાના પાવકામાં
પગ રાખીને નાનકોટી ચાંગ-કાઈ-શેકની સરમુખસાર સરકાર-
નો મહાસેનાની બન્યો હતો. જનરાણીસીમો પછી એ બીજા
નંબરનો આખા ચીનનાં લશ્કરોનો ઉપમહાસેનાની હતો. એના
‘વિગ્રહજોર બાપની તરફ’ એના ચહેરામાં મટાઈ ગઈ હતી. એ
‘વિગ્રહજોર બાપની તરવાર’ એના હાથમાં સગવળતી હતી. એને
કંઈ કરી નાખવાનો તરવરાટ એના બાપે જ સોંપ્યો હતો. એના
બાપનો ખૂતી જાપાની શાહીવાદ એને અંદરથી ઉશ્કેરતો હતો.

‘ચલુ ખમી જાવ...’ ચાંગ-કાઈ-શેક તરફની એની ભક્તિ
અનદદ હતી, અને તોય એનું અંતર ખૂમરાણ કરતું હતું.
‘ક્યાં સુધી?’

‘આપણે અંદરની સાફસફી કરવાની હતી બાકી છે.’
કામ્યુનિસ્ટ અને તમામ લાલ જનતાને સંહારી નાખવાની એ
‘સાફસફીની વાત ચાંગ-કાઈ-શેક એને સમજાવતો હતો. પાંચ
પાંચ વાર ચાંગનાં લશ્કરો લાખોનો સંહાર કરીને કામ્યુનિસ્ટોને
ટીઆંગસીમાંથી હાંકી કાઢીને કહેતાં હતાં, ‘એ લોક છ હજાર
માઈલની જીવલેણ સફર કરીને જીવતાં પહોંચવાનાં જાનથી.’

પણ એ તો જીવતાં પહોંચ્યા અને ઉત્તર-પશ્ચિમના ચીન,

પ્રદેશ પર લાલ ઝડો રાખીને લોક-જનતાના એ રાજકીય આગે-વાનોનાં લશાયકો પાછાં આખા ચીનને સંભળાવ તેવી પહેલાંના જેવી જ રણઢાક મજવતાં હતાં કે, 'શાહીરાદનો વિરોધ કરો, જાપાનના આક્રમણ સામે સંયુક્ત મોરચો રચો.'

'તો તેમાં એ લોક શું ખોટું કહે છે?' એવો સવાલ ચાંગ-કાઈ-શેકના મહાસેનાની યુગ માર્શલ, યાંગ-ચુ-લીઆગને મૂંઝવતો હતો.

અને એવામાં એ ટાયફોઈડમાંથી સાત્તે થતો પેકીંગની યુનિયન હોસ્પિટલમાં હતો જ્યારે જાપાન ૧૯૩૧માં નીકળતો હતો. એની પચ્ચરી આખી સગવળતી હતી, 'ફૂલ્યુ એ મહાનુભાવ મોટોભાઈ ઇન્કાર કરે છે ત્યાં!' અને ચાંગને યાદ કરતો એ મૂઝાતો હતો.

અને એની આંખ સામે બદ્ધકનો એક પણ પ્યાર ક્યાં વિના મચ્ચુરિયાનુ શન જાપની જલ્દાદના પગમાં આઘોટતું હતું.

પણ પછી એને યરોપ મોકલવામાં આવ્યો અને એ મચ્ચુરિયાની દાદ માગીને યરોપી શાહીરાદી ચપતાનિયતને તજરે નિદ્રાળને ૧૯૩૪માં ખાલી દૂધે પાત્રો આવે. અને એ દુગપી લરકરાતો પાત્રો મહાસેનાની બન્યો. એણે યરોપમાં દેખેલી લરકરી ચિસ્ત દુગપી લરકરામાં લરવા માડી એનું દોઢ લાખનુ લરકર કવાવત કરવા લાગ્યુ અને એ સાફ સાફ શબ્દોમાં બોલ્યો, 'મચ્ચુ-ગિયાને આપણે બૂલવાના નથી...જાપાની શાહીરાદને જવાબ...' અને એની આંખ આગળ ચાંગ દેખાતો હતો. 'કેવો ખાધિયો બનીને એ જાપાનને મુજગ લગતો જવાબ દેતો હતો! જવાબ તો એ આખા જ કરતો હતો. એક પણ ફટકડો ફોડ્યા વિના આખા મચ્ચુરિયાને એણે દગ્ગમ ઘણું જવા દીધો. હોપી અને ચાદરને પણ એણે એ શાહીરાદને મુજરો કરીને લરખી જવા દીધાં હતાં.'

એટલા જ માટે એ જનતા પર ગોલદાજી કરતો હતો ! ડામ્યુનિસ્ટોનો સંદાર કરતો હતો ? હો. સુનને બેચ્છા નીવડ્યો હતો ? વિમહખોરોનો મિત્ર બનતો હતો ? અને જમીનદારો તથા ખાધિયાઓ અને બેન્કરોની સગ્ગરી ટાળી બનાવીને તેને ક્યો-મીનટાગ નામ આપીને...

યંગ માર્શલની વિચારમાળા ક્યારેક આરો ન દેખાય તેવી બેખડ પર ધસતી હતી. એને કંઈ જ સમજાતું નહોતું. એ માત્ર એટલું જ દેખતો હતો કે ડામ્યુનિસ્ટો તો સંદાર પામવાને બદલે વધતા જ વળતા હતા અને મરતા મરતા ચીસ પાડતા હતા કે 'જાપાન સામે લડાઈ જાહેર કરવા ચીનનો મંચુક્ત મોરચો રચો.' એમાં એ લોક ખોટું શું કહેતા હતા એમ એને કાંઈ કાંઈ વાર સવાલ થતો અને એ યંગ માર્શલ મૂકાતો જેહોલનું પતન તો એણે જાતે જોયું હતું. ચાંગ-કાઈ-શૈકે એ પડવા દીધું ન હોત તો એ એના દુમખી લાઘવોએને લઈને ત્યાં સંમામ ખેડવા તૈયાર હતો પણ ચાંગે એને પડવા દીધું અને જાપાન સામે લડવાની વાતને નકરી.

કારણ !

અને એની નજરો મામે એનું એ કારણ દેખાતું દક્ષિણમાં પણ એ જ કારણને લઈને ચાંગ-કાઈ-શૈકે એને ડામ્યુનિસ્ટોનો સહાર કરવા મોકલ્યો હતો.

'કેવો એ મહાસહાર હતો ! ચીનનો એ લાલ લાઘવો જેવી જાપાનવિરોધી રણદાક ગજવતાં મરતા હતા ! અને તોય એ મર્યા ક્યા હતા ! પણ જે લાઓનાં હાકપિજર આજે દુમકુ-સીકવોની પર્વતમાળ પર ખખડતાં પડ્યા છે તે બધા જાપાનનો હક્કો રાકરા ખડકાયા હોત તો ! તો એક હજાર જાપાની આક્રમણો પણ રણુમા રંગોળાઈ જાત...પણ એમને અટકાવતો

હતો...' એનું નામ ચાંગ-કાઈ-શેક હતું. ચીનની સોનેરી ટોળાનો એ સરમુખત્યાર આજે ચાંગ-માર્શલને નવો હુકમ મોકલતો હતો: 'તમે ઉત્તર-પશ્ચિમની લાલ સરહદને નવો ધેરો ઘાલવા સીઆન નગરમાં આપણા બે લાખ લશ્કરીયા લઈને મુકામ નાખો અને ત્યાં રહીને કામ્યુનિસ્ટોનો સંહાર શરૂ કરી દો.'

અને એ મહાસેનાની પોતાનાં લશ્કરો લઈને સીઆન નગર પર પહોંચી ગયો. અને એણે લાલ પ્રદેશનો સંહાર શરૂ કર્યો. ઉત્તર-પશ્ચિમને ફરતો બરડો લાગી ગયો.

૧૯૩૫ના ઓક્ટોબર-નવેમ્બરમાં એણે મોટા ત્રણ હલાઓ કર્યા અને દરેકમાં એ માર ખાઈને પાછો હકયો એના જોડે મહાસેનાની કદી પાછો હકવાને ટેવાયેલો નહોતો. આજે એ શરમમાં ગરકાવ બનીને સમરાંગણના પાક વિચારતો હતો. એના હજારો યોદ્ધા ગણમાં પડ્યા હતા અને વીશહજાર તો ફેદ પડ્યા હતા.

'કારણકે એ જનતાનાં દીકરાંઓ છે...એમના સાથમાં તો લોક આખો છે અને એમની છૂલ પર તમામ જાલિમે અને સૌથી નડો દુશ્મન જાપાની યાહીયાદ સામે રણકાક બરજે છે.'

અને એ અવાક બનેલો બેડો હતો ત્યારે બે મહિના પછી એના ફેદ પડ્યાયલા વીશે હજાર યોદ્ધાઓ પાછા આવી પહોંચના હતા અને લાલ પ્રદેશની, લાલ લશ્કરીયાની, લાલ રાજકાંચુની લાખ લાખ વાતો કરતા હતા.

અને એ ખાનગી ઝાંખાપા ઉચ્ચારતો કહેતો હતો: 'જે કાઈ જાપાનનો વિરોધ કંઈ તેને હવે મારી હકૂમત ગિરફતાર નહિ કરે.'

અને એના દિમાગમાં સરમુખત્યાર ચાંગના રેયદોહી પગલા સામે પહેલો છપો વિરોધ જાગી ઊઠ્યો. એણે કામ્યુનિસ્ટોનો સંહાર કરવાની વાતને દીલી મૂકી દીધી.

અને એની હરણોમાં નોકરી કરવાં સેંકડો મરજીવાને વેશ-
પલટા કરાવીને કોમ્યુનિસ્ટોએ મોકલવા માંડ્યાં.

ત્યારે ૧૯૩૬નો આરંભ થયે થઈ ગયો હતો. ત્યારે યંગ-
માર્શલ કોમ્યુનિસ્ટોનો સંહાર કરી નાખવાની કારવાહીને સખત
બનાવવાના ચાંગ-કાઈ-ચેકના નવા ફરમાન હેઠળતો એના
આવાસના એક ખંડમાં બેઠો હતો. ત્યારે જ એની મુદ્દાકાત
માગતો એક જુવાન પોતાના નામની ચિઠ્ઠી લખી મોકલતો
બહાર બેઠો હતો.

યંગ-માર્શલ તાલુમ બનીને ધડકતા દિવથી વાંચી રહ્યો,
'હું પાર્ટર-વાંગ, કોમ્યુનિસ્ટ આપની મુદ્દાકાતે આવ્યો છું.'

એનો હાથ અચાનક રીતે ટેગલ પર પડેલી પિસ્તોલ પર
પડ્યો. એણે હેરતમાં ગરકાવ થઈને કહાવ્યું: 'બેલાવી લાવો.'

અને પાર્ટર-વાંગનો પડછંદ દેહ એના ખંડમાં આવ્યો આવ્યો.

'તમને ખબર છે તમને વીંધી નાખવામાં આવશે! તમારા
માથાનું ઈનામ!' યંગ-માર્શલ વિકરાળ હસ્યો.

'મારા માથાનું ઈનામ મને તેને મળે પણ...' પાર્ટર-
મીકું હસતો દેખી રહ્યો, 'પણ હું કહેવા આવ્યો છું...સમજીને
કે મારી વાત તમને સમજાશે...અને જો સમજાય તો...'

'શું?' યંગ-માર્શલ હિતાવજો બોલ્યો.

'તો મને તમારે અમારા લાલ પ્રદેશમાં તમારા વિમાનમાં
મોકલવો અને તમારે અમારા લાલ આગેવાનો સાથે મસલત
થર કરવી.'

'પણ વાત શું છે?' યંગ-માર્શલે ખૂમ પાડી.

પછી પાછો પાર્ટર બોલ્યો: 'આપણો દેશ ખતરામાં છે.
આપણા ચીન પર જાપાની શાહીવાદ ધસ્યો આવે છે ત્યારે આપણે
એક થઈએ. તમે અમારો સંહાર બંધ કરો, અને આપણો સંયુક્ત

મોરચો બને અને જાપાન સામે યુદ્ધ જાહેર થાય તો અમે અમારો લાલ પ્રદેશ ચીનનો એક પ્રાંત બનાવી દઈ તમારી સરદારી નીચે...'

‘અમારી સરદારી નીચે તમે એક હરોળમાં!’ એ આંખ પહોળી કરતો અદોલાવથી બોલી જાયો.

‘એ વાત તો અમે વરસોથી ખૂબરાણુ કરીને દેહી છે પણ અમને લાગ્યું, તમને સમજાવવા મારા માયાની કિંમત ચૂકવવી પડે તોપણ...અને હું આગ્યો.’ અને એક જવાનક શાંતિ આપ્યા ખંડમાં પથરાઈ ગઈ.

અને આ લાલ મહેમાન યંગ-માર્શલના મહાલયમાં બે દિવસ રહ્યો અને પછી યંગ-માર્શલનું એક વિમાન આ મહેમાનને ઉત્તર રેંશીના લાલ પાટનગર ચેનાનમાં ઉતારી આવ્યું.

પહેલી વાર યંગ-માર્શલનું ખાનગી વિમાન લાલ પાટનગરની ધન્ય ધરતી પર જીત્યું. અને પછી થોડા દિવસમાં ખાનગી રીતે પાછું આવ્યું ત્યારે યંગ-માર્શલ પોતે ચેનાન નગરમાં આવી પહોંચ્યો અને ક્રાન્ચુનિસ્ટોના રાજકારણી આગેવાન ચાઉ-એન-લી સાથે એની પહેલી મસલત ચર્ચ થઈ.

અને એ મસલત પછી તરત જ યંગ-માર્શલના દુર્ગાંધી લશ્કરો અને લાલ લડવાઓ વચ્ચેનું યુદ્ધ તમામ મોરચાઓ પર અટકી ગયું.

અને પછી નક્કી કર્યા પ્રમાણે યંગ-માર્શલે આગ-કાઈ-ગેકને વિનંતીપત્ર મોકલ્યો, ‘આપ અમારું લશ્કરની તપાસ કરવા અને નિરપેક્ષ માટે પધારો.’

અને પછી આગ-કાઈ-ગેકની બીજા નંબરનો મહામેનાની યંગ-માર્શલ જ પાના એક પ્રતિનિધિને મુલાકાત આપતો પદેની ચાર પોતાનો નવો અભિપ્રાય ઉચારતો કહેતો હતો.

‘અમે આટલાં વરસથી આંતરવિગ્રહ કરી જોયો છે. ચીન દેરાની એકતા એ આંતરવિગ્રહથી નહિ સધાય પણ આખા ચીનના સામાન્ય દુશ્મન જાપાની શાહીવાદ સામે સંગ્રામ ખેલવાથી જ સધારી.’

યંગ-માર્શલનો આ અભિપ્રાય જાપામાં વર્ચસ્વે ચોંટી જાતો. યાંગ યંગ-માર્શલની સીઆનની જાવણીનું અવલોકન કરવા આવવા ઉતાવળો થયો. એણે કાંસુ પ્રદેશનાં લાલ લશ્કરો પર હુલ્લો કરવા જાતે ચકાઈ કરી અને જગતના શાહીર દોના આનંદ સાથે કોમ્યુનિસ્ટોના સંહારનો છટો મહાસંગ્રામ ખુલ્લો મૂકવાની આગ્રહી કરી.

અંતે યંગ-માર્શલની જાવણીમાં એણે એકસો બોમ્બરો મોકલ્યાં, ટનબધી નવો દારૂગોળો આવી પહોંચ્યો તથા ખાનગી સમાચાર મોકલ્યા કે ‘આ વખતે કોમ્યુનિસ્ટો પર મોટા પ્રમાણમાં જેરી ગેસ વાપરવો જોઈશે.’

અને પછી એકેએક કોમ્યુનિસ્ટ લડવાને સંહારી નાખવાનું અને કારાગારમાં જકડી લેવાનું પણ લઈને ચીનનો પરશુપતિ પોતાના અંગરક્ષકો સાથે જીડીને સીઆનની મુલાકાતે જાતર્યો.

ચીની રાષ્ટ્રવાદનો ઉદ્ભવ ચુ હવે સીઆનની જાવણીમાં જાણતો હતો. એ ઉડળાટનો આખો ખ્યાલ કરવાની પરવા કર્યા વિના ચીનનો મધિાતા ચાંગ કિસેમ્પરનાં હાથ દિવસે સીઆનના વાયુ-ધર પર પોતાનાં રક્ષક બોમ્બરોના કાફલા સાથે કિતરી આવ્યો. સીઆન પાસે લીનદુંગ નગરમાં ચાંગ-કાઈ-શૈક નામની ચીની તુંગમિજનની જાવણી બે દિવસથી પડી હતી. ૧૯૩૬ના કિસેમ્પરના દિવસે ચીનના આ જનરાલીસીમોને જાપાન સામે યુદ્ધ જાહેર કરવાની અને કોમ્યુનિસ્ટોનો સંહાર બંધ કરી દેવાની માગણી કરતાં વિદ્યાર્થીઓનું એક જંગી સરખસ લીનદુંગમાં ઊભારાતું આગળ વધ્યું.

અને ચીની ખાંધિયાઓનો આ વડો હાકિમ ગરજી જીક્યો:
'એમને વાંધી નાખે.' અને વિદ્યાર્થીઓ પર ગોળાઓ વરસી.

એ ગોળાગરને અટકાવતો યંગ-માર્શલ જાતે ત્યાં આવી પહોંચ્યો અને વિદ્યાર્થીઓના આગેવાનેને મનાવતો બોલ્યો: 'હું તમારી માગણીઓ જનરાલીસીમેા પાસે રજૂ કરવાની બાંહેધરી આપું છું...તમે વીખરાઈ જાવ.'

અને વિદ્યાર્થીઓ વીખરાઈ ગયાં.

અને ચાંગના ચિમિરમાં દાખલ થતા યંગ-માર્શલ પર ખીજવાયસો ચાંગ બગડી જીક્યો, 'મને આવી તમારી રીતભાત ખિલકુલ પસંદ નથી.'

'કેવી?' યંગ-માર્શલ જોઈ રહ્યો.

'ગોળાગર બંધ કરાવી દેવાની અને મારી ઇચ્છાની વચમાં આવવાની. એ લોકો સામે આપણે કડક હાથે જ કામ લેવું જોઈશે.'

અને ચાંગ પછીનો મહાસેનાની યંગ-માર્શલ આ અપમાન ગણી જઈને ચૂપ રહ્યો.

પછી ચાંગ-દાર્ઝ-શેકે એને એક મોટી યાદી સુપરત કરતાં દર્શ્યું: 'તમારાં લશ્કરોમાંથી આ યાદીવાળાં તમામ નામોને ગિરફતાર કરવાનાં છે.'

'હું અમલ કરવા રજા લઉં છું.' બોલતો યંગ-માર્શલ સલામ બરીને આલ્યો ગયો તારે ડિસેમ્બરના અગિયારમા દિવસની રાત શરૂ થઈ ગઈ હતી.

ત્યારે પાંજી રાતની મીડી જોષ માણી જનરાલીસીમેાની અંગરક્ષક દુકડીઓ જોંધની હતી. ત્યારે એ પાંજી રાતનું માહું સ્વપ્ન દેખતા હોય તેવા અંગરક્ષક એમના તંબૂની પથારીઓમાં જ ગિરફતાર થયા. સીઆન નગરનો ગવર્નર સીઓ પણ પકડાઈ ગયો. જનરાલીસીમેાનાં પચાસ બોમ્બરોના ફૂદવિશે ગિરફતાર થઈ ગયા.

અને લીનદુગમાંના ચાંગ-કાર્ષ-શેકના ઉતારા પર જીસ સનેા જીવાન સરદાર સુન-મીંગ યંગ-માર્શલના ખમે જેટલા ગરજીકોને લઈને રાતના ત્રણ વાગે પહોંચી ગયો હતો.

ત્યાંના લીનદુગના અંગરક્ષકો પર એણે સવારના પાચ વાગે લો કર્યો અને ચાંગના રક્ષકો લથકના પદચાલ અંદર સુનેમો ગ-કાર્ષ-શેક સફાળો જાગી ઊઠ્યો. એ પાછલી બારી ખોલીને ત્રણ દૂધો, પછી સુનના લડવૈયા અરધા કેલાકમા જ ગળના શાકમાં લુગી પહેરેલા ચીનના જનરાણીસીમોને પકડી લાવ્યા. મત્રા જતા એ સરખાપત્થારની ફેડ છૂંદાઈ હતી અને હાથપગ રક્ષાઈ ગયા હતા તથા એ મહાસેનાનીના મોઢામાંના ખોટા ખુંદાતનું ખોવાઈ ગયું હતું. એક ઊંચી કગર પાછળ સંતાપણે મહાન સુન-મીંગ પાસે પકડાઈને હાજર થયો અને નગાડી ચો: 'મને વીધી નાખ.'

'મારા સગરનો હુકમ તમને વીધી નાખવાનો નથી અમારી પછી એ છે કે તમે આપણાં લશ્કરોને જાપાન સામે દોરો.'

અને પછી આ મહાસેનાનીને એક મોટરકારમાં બેસાડીને -મીંગ સીઆન તરફ હંદારી ગયો.

અને ચાંગ-કાર્ષ-શેકની નાનકીંગમાં બેઠેલી મધ્યસ્થ સરકાર માનથી બંધ થયેલા સમાચાર અને તાર-વ્યવહાર આડું ન ચડી. એટલે ડો. કુંગ ઊનાવણે મેકમ ચાંગ પાસે આવ્યો. બોલ્યો: 'સીઆનમાં બળવો થયો છે તે ત્યાંના બધા સમાચાર પચા છે.'

અને નાનકીંગનાં સગકારી વર્તુળો એકથી બીજા હેઠા સુધી ફી ઊઠ્યાં. મેકમ ચાંગ ડો. કુંગ અને ડોનાલ્ડ સાથે મધ્યસ્થ ટીની તાકીલની બેઠકમાં ઉતાવળી દોડી.

પછી આઠ કલાક પછી યંગ-માર્શલનો તાર નાનકીંગની

સરકાર પર આવી પહોંચ્યો: ‘અમે મહાસેનાનીને-કેદ કર્યા છે અને તેમને રજૂ-હિદાન્ના’ આક ‘મુદાઓ સુપરત કર્યા છે. એ મુદા-ઓના સ્વીકાર પર તેમનું જીવન નબરનું છે.’

‘અમાગ મત્રી ડાનોહડને તમારી સથે વાત કરવા જીડીને મોકલવા માગીએ છીએ, જવાબ આપો.’ મોદમ ચાગે આ તારનો જવાબ સીઆન મોકલ્યો.

અને સીઆન પર જીડતા કંઝવાતની કૂંકે આખી દુનિયા-ને હચમચાવી રહી. જાપાની શાહીવાદીઓની મેલી મુરાદને આ જનાવ કંપાવી રહ્યો. અંગ્રેજ અમરિકા શાહીવાદીઓ આ જનાવને કોમ્યુનિસ્ટોના મહાન રાજકીય વિજય તરીકે લેખતા નાગજ થઈ ગયા. આખી દુનિયાના દેશોમાં ચાંગ-કાઈ-શોકને વીધી નાખવાની અફવાઓ જીડી. સીઆન પરનો વાન્વટોળ અનેક પાંખો ધરીને જીડતો બન્યો. લાલ પ્રદેશમાંથી કોમ્યુનિસ્ટ ડાપ્લોમેટ ચાઉ-એન-લી જીડીને સીઆન આવી પહોંચ્યો.

આજે એના રાજકારણનો વિજય થયો હતો. આજે એના માથાનું એક લાખ કોલરનું છનામ કાઢનાર ચીનનો માંધાતા લોકોનો ખૂતી બનીને ગિરફતાર થયેલો બેડો હતો અને કોમ્યુનિસ્ટોનું રાજકારણ એ માંધાતાને વેતિયો પુરવાર કરતું હતું. રાજકારણના આ વીરેલા ઝઝાવાત પર ચઢીને પંચ-માર્શલ એના લડવૈયાઓની વિરાટ સભા બરીને ગરજતો હતો: ‘હજુ હમણું જ ચાંગ-કાઈ-શોકે શાંગહાઈમાં ચાર નેતાઓને ગિરફતાર કર્યા. મેં એ ચારને ઠોડી મૂકવા જનરાલીસીમે પર તાર કર્યો-તેઓ કોમ્યુનિસ્ટો હતા તેથી નહિ...એ ચારે જશ્ય પ્રમાણિત દેશ-બકતો હતા અને જાપાન સામે લડાઈ માગતા હતા એટલે જ.’

‘પશુ જેમનું રાજકારણ ચીનની સોનેરી ટોળકાથી બહાર દેખી શકતું નથી તે આપણા જનરાલીસીમેએ મને જવાબ મોકલ્યો

કે, 'તમે તમારું દરિયું જળાશયું છે પણ...હું સરકાર છું.'
અને યંગ-માર્શલ બપાનક બનીને ગરજ બીધો, 'દેસ્તો,
તમે એ સ્વીકારો છો ?'

અને એક પ્રચંડ પ્રકાપની ગર્જના ગરજ બીડી.

પાછો યંગ-માર્શલ બોલ્યો: 'એટલે જ ને સરકાર નથી
પણ ચીની લોક ને એકલો જ સરકાર હોઈ શકે તેનો સંકાર
કરનાર અને જાપાની કુતાઓને આપણા મહાન દેશના ક્ષેત્ર-
માંથી એક પછી બીજું લૂંટી લેવા તોડી તોડીને નાખનારને આપણે
ગિરફતાર કર્યા છે તથા એ જનરાલીસીમે પાસે આપણા આઠ
મુદ્દાઓ રજૂ કર્યા છે કે—

' નાનકોંગ સરકારમાં તમામ દેશબક્ત પક્ષોને દાખલ કરો.
તાબક્તોજ જાપાન સામે સંગ્રામ શરૂ કરો. તમામ દેશબક્તોને
હારામારમાંથી મુક્ત કરો. ડો. સુનના સિદ્ધાંતોનો અમલ શરૂ કરો.
આખા ચીનમાં તમામ નાગરિક સ્વાતંત્ર્યને શરૂ કરો. આંતર-
વિગ્રહ બંધ કરો. તમામ રાજકીય પક્ષોને કાયદેસર કરો અને
તેમને સંગઠનની છૂટ આપો. આંતરવિગ્રહ બંધ કરો અને પુખ્ત-
મતાધિકારવાળા લોકપ્રતિનિધિ-સભા બોલાવો. '

અને આખા વિરાટમાંથી અનુમતિનો લોક-પ્રકાર રજૂ થઈ
જેવો સૂસવી બીડ્યો.

એવી ચીન દેશ પરની, કોટાકટી સીઆન નગર પર આવીને
જાહવાઈ ગઈ. સીઆનમાં ચાંગનો અમેરિકન મંત્રી ડોનાલ્ડ બીડીને
આવ્યો. પછી ડો. કુંગ અને ટી-વી સુંગ સાથે એકમ ચાંગ
પોતાના પતિની જિંદગી બચાવવા નાનકોંગથી વિમાનમાં બીડીને
આવી પહોંચી હતી.

સીઆન પર આવવા નીકળેલા ચીનના બેન્કર કુટુંબના
આગેવાનો આજે પહેલી-વાર ધક્કતે દિમે ચીન દેશની વિરાટ

તાકતના જીવતાનગતા રાજકારણનો પરચો પામતાં જીડતાં હત્યાં. મેડમ ચાંગની સામે પોતાના મહાસેનાની પતિની અપમાન પામેલી, કદાચ જીવતી...કદાચ વીધાઈ ગયેલી છત્રી આશ્વઝઝોના અનેક આકાશ ધડકાવતી હતી.

સોપાંગથી જીડેલું આ મુરલીધરોનું વિમાન જરફથી ઢંકાયલા પર્વતો વચ્ચે દોડતી રેલ્વે લાઈન પરથી આગળ ધસતું હતું. હવાયાન પર્વતના શિખરને ટપી જતા એ વિમાનમાં મેડમ ચાંગ ધક્કતા દિલને સંકોચતી આ પર્વત પછી જીપડતી સીઆન પ્રદેશની રેખાઓનાં મેદાન પર પથરાઈને ખૂલતી છત્રીને ફેખતી હતી.

‘આ પેલું લીનદુંગ, ત્યાં ક્ષિતિજમાં ફેખાય, ત્યાં જનરાણી-સીમે ગિરફતાર ચલા.’ બોલતો ડોનાલ્ડ બારીમાંથી ઈમારતોનાં ઊંચાં ચતાં ટપકાં જતાવતો હતો.

પછી આ મધ્યસ્થ સરકારનાં મહેમાનોનું વિમાન સીઆન પર ચક્કર મારતું જીતગતું હતું. હાન-ચાંગ આ મહાનોત્તે સેવા વાયુ-ધર પર જિમ્મો હતો.

પછી મહેમાનોને લઈને ઉતાવળી દોડતી એક મોટરકાર હાન-ચાંગના મહાલય આગળ અટકી. એ મહાલયના ચોકમાં જ એક તંબૂમાં ચાંગ-કાઈ-રોક ફેદી હતો. એ શિગિરને ફરતા ચાંગ-માઈલના અંગરથોએ ચોકી ધરતા હતા.

અને પછી સંયુક્ત મોરચો નહિ તો મોત સામે એકથી બીજા પર નજર ઠેરવતા ચાંગના તંબૂમાં મેડમ ચાંગ દાખલ થઈ. એ ધવાયસો હોય તેવો પથારીમાં અડધો બેઠો થયો. એની આંખમાં આંસુ કરાયાં.

પછી થોડી વારે ચાંગ, મેડમ પર અનુરાગની નજર ઠેરવતો બોલ્યો, ‘આજ સવારે મેં બાઈબલ ઉઘાડ્યું ત્યારે જીપડતા પાન પર જે અક્ષરો મારી નજરમાં આવ્યા તે હોતા હતા

કે, જોહોવાહ હવે એક નવી વસ્તુ કરશે,...જાગવાનું જોહોવાહ એક નારીને એક નરનું જીવન બચાવવા મોકલશે.’

‘અને હું આવી પહોંચી છું.’ મેડમ ચાંગે ઉમંગપ્રાપ્તી ઉમેયું.

‘પણ હું એમના આઠ મુદ્દાઓ પર સહી નથી કરવાનો.’

ચાંગ મક્કમતાથી બોલ્યો.

અને એવા ત્રણ દિવસ વહી ગયા.

પછી ત્રીજા દિવસની સવારે ચાંગ-કાઈ-શેક પેલા આઠ મુદ્દાઓ પર સહી કરી.

અને તરત જ બપોરે યંગ-માર્શલનું વિમાન જનરાલી-સીમે. અને મહેમાનોને નાનકોંગ પહોંચાડવા ઊડવા માટે તૈયાર થઈને ઊભું.

અને તેનાં ઊધડેલાં કમાન્ડમાં ચાંગ-કાઈ-શેક સાથે મેડમ અને સુંગ તમ્મ કુંગ અદર જઈને ગોઠવાયાં.

ત્યારે વિમાનના ડ્રાઈવર સાથે યંગ-માર્શલ પોતે ગોઠવાયો.

ચક્તિ થયેલો ચાંગ એની મેડમ સાથે બોલી ઊઠ્યો:

‘તમે ...તમે ક્યાં સુધી?’

‘નાનકોંગ સુધી...નાનકોંગની મધ્યસ્થ સરકાર સુધી... મહેમાનોને સલામત પહોંચાડવા અને આપણા આઠ મુદ્દાઓ રૂમરૂ પહોંચાડવા. ત્યાં તમે મારો ન્યાય પણ કરી શકશો.’

કાળા ચીનની લાલ સીમા

એ જ એ...સીઆન...એક વખતનું યંગ-માર્શલનું ધામ...
ચાંગ-કાઈ-શેકની જનતાનો સંહાર કરવાની સાનને હેઠાણે લાવ-
વાનું સ્થાન પાછું આજે પહેલાં જેવી લવાનકતા ધરતું કોમ્યુ-
નિસ્ટ-વિરોધી મથક બનતું હતું અને જે કાઈ અભિપ્રાય હોય,
ન ઝાળખાય તેવું હોય, પરદેશી હોય તેનાથી કંટું હતું અને
કુશંકાથી ભરેલી નજરો નાખતું હતું. કેવું એનું અપરાધી
દિલ કમગતું રહેતું હતું ! કેવો એનો અસાત વિશ્વજતાથી
વલોવાતો હતો અને એર ફૂંફતો હતો !

અહીંથી જ કોમ્યુનિસ્ટોના પ્રદેશોની ચારે કોર ઘસકરી આકાશ
' ખ્લોકિઝ ' ગોઠવાઈ ગઈ હતી. અહીંથી જ કોમ્યુનિસ્ટ પ્રદેશનો
સરહદી વિસ્તાર એ ધેરામાં ગૂંજાતો હતો.

અહીં પરદેશના ખજારપત્રીઓ કોમ્યુનિસ્ટોના લાલ ચીનની
લાળ કાઢવા આવતા હતા. સીઆનનું ધક્કતું દિલ કહેતું હતું :
' પણ ત્યાં દેખવા જેવું જ શું છે તે ! હા, કદાચ કોમ્યુનિસ્ટો
તમારા પર સારી અસર પણ કરી જાય પણ તે સાચી અસર
નહિ હોવાની. '

' એ કોમ્યુનિસ્ટોના પ્રદેશને ફરતી ખ્લોકિઝ મુઝાઈ ગઈ
છે ! ' કાઈ પૂછ્યું.

ત્યારે ચાંગ-કાઈની સીઆન સરકારની એ સલાહ પૂછનાર

તરફ આંખ વંદાતી, બર્બા સંક્રાંચાતા અને જવાબ જડતો કે,
 ‘હા...હા સિરફ મુશ્કેલી ટાળવા ખાતર જ અમે કોમ્યુનિસ્ટોના
 સરહદ-પ્રદેશને વોટતી સંરક્ષક લાઈન-દોરી કરી છે.’

‘કેવળ લાઈન-દોરી ?’

‘કિલ્લેબંધી જેવીરતો...ફરતી ખાઈઓવાળી.’ એવું ચાંગ-
 ફાસીનો સીઆનનો ગવર્નર કહેતો અને પછી મેજર જનરલ
 લો-સી-કાઈ આસ્તેથી ઉમેરતો, ‘છે છે તે એ સંરક્ષક પટ્ટી
 જ...કોમ્યુનિસ્ટોએ અમારાં લશ્કરી ફરમાનોનો બંગ આદ્યો
 એટલે એ વિના ખીન્ને ઉપાય શો રહ્યો...બસ જે છે તે એ
 એક સંરક્ષક પટ્ટી છે પણ કોમ્યુનિસ્ટો એને ‘બ્લોકેડ’ કહે છે
 બ્લોકેડ...તો કહો બ્લોકેડ...અમારે એવી ત્રણ બ્લોકેડ લાઈન-
 દોરીઓ એકબીજીની પાછળ નાખવી પડી છે. પહેલી ઇથુનથી
 ઊપડેલી નાંગશિયા પહોંચે છે. કોમ્યુનિસ્ટ સરહદનો એ લગોલગ
 દોરો છે. એની પાછળ બીજી હોનશેનથી ઊપડેલી નાંગશિયાની
 નીચે ખતમ થાય છે અને તેની પાછળ સીઆનને અડીને ઊપડતી
 ત્રીજી કાંસુની નીચેના પ્રદેશમાં પહોંચે છે. બસ...એને જ કોમ્યુ-
 નિસ્ટો બ્લોકેડ કહે છે. વસ્તુતઃ એ કંઈજ નથી અને જે છે તે
 અનિવાર્ય છે.’

‘પણ આવા પ્રતિબંધો વિના ચીનને ચાલશે જ નહિ !’
 એવા કાઈ સલાહના જવાબમાં ગવર્નર વચમાં તડકી ઊડતો,
 ‘ચાલશે ચાલશે...ચાંગ કહે છે કે ચાલશે જ...પણ કોમ્યુનિસ્ટો
 એમનાં લાલ લશ્કરો વિખેરી નાખીને ચાંગ-સરકારને યરણે કર્યા
 આવે છે ! અને આ બ્લોકેડો કોમ્યુનિસ્ટો સામે કર્યા છે એ તો
 એમના પર જાપાનીઓ દલદલ કરે છે અને ભોંકે તો લંગરામાં
 માનતા જ નથી...એટલે જાપાનીઓ એમને દરાવીને સીઆન
 પર ધસી આવે તો પહેલેથી પાળ બાંધી રાખવી સારી.’

એમ સીઆનની તસ્વીર લાલ લોહા સામેની પહેલી: લશ્કરી નાકાબંધીની ઊધડતી હતી. એ સીઆનમાં નામીચી. બની ચૂકેલી એક અમતાલીમ-છાવણી હતી. ૧૯૩૭ની સીઆનની મિલિટરી કાઉનસીલે એની શરૂઆત કરી હતી. એ છાવણીની વસાહત કોમ્યુનિસ્ટ પ્રદેશમાં પેસવા જતાં પકડાતાં ચીની જુવાનો, કોમ્યુનિસ્ટ પ્રદેશની સરહદમાંથી ઝાપાતાં કામદાર-કિસાનો તથા બીજાં રાજકીય રીતે વહેમ પડતાંઓની બની હતી. એમાં મોટા ભાગના હજારો જુવાનો દીવાલો અને કાંટાળા તાર વચ્ચેમાં પુરાવલાં શ્રમ કરતાં હતાં. ખેતરો ખેડતાં હતાં અને ફરજિયાત પરેડો કરતાં હતાં. ગમગીન ચહેરાઓ અહીં નિરાશ બનીને મૂંઝાતા ફરતા હતા. જુવાન ઊંઝરીઓ આ શ્રમ-છાવણીમાં નિયોવાતી હતી. અને જીવલેષુ જીવનમાં જંકડાયેલી દબાયેલા દરદની નિરાશ છાયાઓ બની હતી.

કોઈ વાર કોઈ પ્રદેશી ખજરપત્રી આ છાવણીની મુલાકાત લેવા આવતો. ત્યારે આ છાવણીની સફાઈ થતી. ત્યારે આ છાવણીમાં નવી છબીઓ ચોદાતી અને ત્યારની તારીખ નાખેલું બોત-પત્ર લાગી જતું. ત્યારે સવાલોનાં જવાબો ગોખાવેલા તાજાં થતા. પણ કોઈ વાર એ ગોખેલા શબ્દો ઉપરાંત તક મળતી તો એકાદ બે દબાયેલા અવાજો અંપાતા ઊઠતા હતા—

‘...મારા દેશને બચાવવા હું કોમ્યુનિસ્ટ નહોતો છતાં કોમ્યુનિસ્ટોની દરોજમાં...સમાનતા, આઝાદી અને લોકસાસન બીજે ક્યાં સાંભળવા મળવાનું હતું! પણ ત્યારે ગેરીલાઓની ટુકડી-માંથી...’ અને એવા અવાજ અધકચરી વાતો બોલતા દબાતા, અંપાતા ને ચૂંથાઈ જતા.

એ બધા જવાનક શબ્દો હતા. એવા શબ્દોને રકુરાવનાર: વિચાર કરવાના ગુના બદલ પણ ચાંગ સરકારના સકંજામાં

સપ્તપદ્મ કોલેજના લલુનારાં અહીં સેંકડો આવ્યાં હતાં અને ગર્વા-
હતી. એ બધાં પર ચાંગ-ફારસીનો નીમેલો લશ્કરી વડો લેફ્ટેનન્ટ
જનરલ હુ-શુંગ-નાન બેઠો હતો. સીઆનનો એ જગરો જલ્દાઈ
હતો. એના નામ પર ચીની દેશમુક્તોના ફિટકાર વરસતા હતા.
ચીનની એકદંથુ સત્તાનો, લશ્કરવાદનો, ઉદાર મતવાદના
વિરોધનો, અને કોમ્યુનિસ્ટોના સંહારના સંભાષોના સંચલનનો
એ મશહૂર મવાલી હતો. એણે એ બધી કામગીરી જાળવવા
ચાર લાખની સેનાને સજી હતી. એ જાપાનીઓ સામે લડવાનું
હજીવું કરીને આજે ચાર ચાર વરસથી કોમ્યુનિસ્ટોના આવડી
કાલના સંહારને નજરમાં રાખીને આજે કોમ્યુનિસ્ટોના પ્રદેશને
ફરતી લશ્કરી ખસોડો બાંધતો સીઆનનો લશ્કરી સૂબો બનીને
પડ્યો હતો.

સીઆનની સીધી લીટીમાં પીળી નદી પર ટુંગકવાનના
ઝડમાં એનો મુખમ ગ્હેતો હતો. એ ટુંગકવાનના સામા કિનારા પર
જાપાની લશ્કરોના મુદ્દમ હતા પણ જાપાની આક્રમણ તો લાલ
ચીન તરફ મોં ફેરવીને લડતું હતું અને ટુંગકવાનનો ચાંગ લશ્કર-
વાદ એ લઘાઈના સમાચારો સાંભળતો નિરાંત વાળાને બેઠો હતો.
વેન્ડેલ વિલ્કીને એ અહીં બેઠો બેઠો જાપાનની સરહદ બતાવતો
એ અમેરિકા પાકીના કાનમાં ફૂંકે મારતો હતો અને અહીંથી જ
બ્રિટિશ પારલામેન્ટના મિશનની પરાજિયાચારી કરતો કહેતો હતો,
'કુટાવા દો... આવતી કાલે એ જ લાલ ઝાકુઓ સામે અમારે
લડવું પડવાનું છે.'

અને અંગ્રેજ-અમેરિકા નિરીક્ષણ 'એમેન' બોલીને આદિષ
આપતું એ આવતી કાલની મેલી ગણતરી કરતું હતું.

અને જનરલ હુ-શુંગ-નાનનાં નિશાન લાલ ચીન પર કતગતી
હતાં. ચીન આખા પર જાપાનક બનેલો એ ચાંગનો મુખી હતો.

ચાંગ સરકારમાં એ ચાંગ-કાઈ-શેકના વારસદાર તરીકે બાણીતો થયો હતો. એની કૂર અને બાંધકર કાવતરાંખોરી ક્યોમીનટાંગની છૂપી પોલીસના વડા જનરલ ટાઈ-લીથી ખીજે નખરે પંકાતી હતી. એવો હુ-શુંગ-નાન અહીં સીઆનનો સરનશીન નિભાયો હતો.

એ મહાન ઈંગૂઝ આકત્રીસ વરસનો જુવાન હતો જરાક જડો, જનજરમાન અને સ્ત્રીયુ પશુ રોમન જલ્લાદ જેવો કૂર દેખાતો હતો. એની લશ્કરી ટોપી નીચેથી એના ખોચી પરના કલામય વાળ ડોકતા હતા. એ ખંધું અને થરમાળ હસતો હતો અને એનું ચંચળ માથું હલાવ્યા કરતો હતો.

ત્યારે થોડા જ દિવસમાં એના જેવા જ એક મહાન અને જખરા સેનાપતિએ આખો હોનાન ખોયો હતો. તે તરફનો જાપાની ધસારો આગળ વધતો હતો, અને તોય સીઆનની નજદીક દોડતા એ ધસારાના હિસાબ મળતો એ શાંત બેઠો હતો. એ રાજકીય વ્યૂહનાં રમકડાં ગોડવનો સરવૈયું કાઢતો કહેતો હતો, 'એ ધસારો ક્યોમીનટાંગ કોમ્યુનિસ્ટ પ્રદેશ પર સામટો હુમલો નહિ કરે...તો તો ક્યોમીનટાંગ-કોમ્યુનિસ્ટો એક થઈ જાય...ખુદ ટોમકિયોને તે પસંદ નથી...એ તો આખરૂં પાછળ થઈ ને લાલ ચીન પર જાય છે.'

અને એને પાછી નિરાંત વળી જતી, અને એની આંખ સામે એણે રચેલી રચના જેવી સાંશી પ્રાંતની કોમ્યુનિસ્ટોને ઘેરી વળેલી, કોમ્યુનિસ્ટો પર હકૂમતી ફરમાનો કાઢતી એક ધરડી છબી દેખાતી.

એ છબી જનરલ યેનની હતી. એ બમડતો, 'ત્રેસઠ વરસનો તોય બાપો યેન કોમ્યુનિસ્ટોને માટે તો ખરેખર ખતરનાક છે...' અને એના મગજમાં કોમ્યુનિસ્ટોની સંહારયોજના સાથે યેન બાપાની 'પ્રોલેટારિયટ'—સંહારની યોજના જળી જતી.

એ યોજના પણ કોમ્યુનિસ્ટ પ્રદેશના ઉપરામાં જનરલ ચેનના દિમાગમાં ઉપર-તળે થતી હતી. જનરલ ચેન, માર્ક્સ ચેન-સી-શાનના નામે નામીયો હતો. ચાંગ-ફાસીએ જૂલકાળના વાપાનકતામાંથી સાચવી રાખેલો એ જૂના જમાનાનો વિમલજોડ હતો. ૧૯૧૧માં એ એક હોટલમાં પાણીપાસો હતો અને ત્યાંથી આજે સાંશીનો ગવર્નર બન્યો હતો અને આજે જાપાનની સામે લડાઈ ચલાવવાના નામમાં કોમ્યુનિસ્ટોની સમ્બંધને આંતરી કોમ્યુનિસ્ટો સામેની આવી પહોંચવાની જોડાદુનું નિશાન તારીને ખીજે મોરચો બનાવીને બેઠો હતો.

આજે એના જૂનો પ્રાંત સાંશી એના કમળમાં ફેટલો હતો, તેની કાંઈ ખબર નહોતી પણ કોમ્યુનિસ્ટોને કચડી નાખવાનાં ફરમાન આવે ત્યારે અમલ કરવા એ ચાંગની આગાથી એક મોટા લશ્કરનો મહાસેનાની બનીને ટાંપી રહ્યો હતો. એનું મથક કેનાપો હતું. પીળા નદી પર લીંચી પર્વતમાળાની નીચો ટેકરીઓમાં એ મથક ગોઠવાયું હતું. એ ગોઠવણમાં ચેન ગોઠવાયો હતો. દેખાવે એ લશ્કરકે નહોતો. એણે સમાજસુધારા પર કનફ્યુશિયસવાદ, સમાજવાદ અને સુન્યાતવાદની ખીચડી કરીને ફેટલુંકે લખાણ લખ્યું હતું એ લખાણનો સાર ચીન પરથી પ્રોલેટારિયટને એટલે મંગડિત કામદારોને જૂંસી નાખવાનો હતો, કારણકે કોમ્યુનિસ્ટ પાર્ટીનો એ જ પાયો હતો અને કોમ્યુનિસ્ટો એમાંથી જ જીગતા હતા એવી એણે શોધ કરી હતી.

કેનાપોમાં એ મહાપુરુષનું ત્રીસ લાખ શબ્દોમાં લખાયેલું લખાણ ફરજિયાત રીતે વંચાતું અને ફરજિયાત રીતે મનાતું હતું.

એ ફિરસ્તાના અહોના શાસનમાં જનતા પર જમીનદારોના વેરા ઓછા હતા પણ એના પોતાના કરબારે જીવેલું હતા. એણે પોતાની હકૂમતમાં સિગરેટ પીવાની મનાઈ કરી હતી. એણે

જૂની દમમાં નવું લશ્કર જમા કર્યું હતું. એ જાપાન સામે લડતા લડતા જ કોમ્યુનિસ્ટો સામે ચાલુ ચાર વરસમાં ડાકાસી લગામગી લગો હતો અને હમણાં જ ફેંગ નદી પરના ધિંગાણા-મા એણે એક સરદાર અને સાતસી સૈનિકોને કપાવી માર્યા હતા, કારણકે એને ત્યાં અનાજ ખૂટ્યું હતું એટલે સાથેના લાલ પ્રદેશના લોકશાસનવાળા ગામો પર ચડાઈ કરવા વિના બીજો રસ્તો નહોતો અને કોમ્યુનિસ્ટ આમલકો એની સામે થયાં હતાં.

એ તો ધણી વાર કહેતો કે 'કોમ્યુનિસ્ટો ધણા સારા છે કારણકે એમના જેવા કોઈ સર્ગકૃત નથી પણ એ લોક જાણ નથી અને જતા જતા દેખાય છે; કારણકે એ લોક કેવળ પ્રગતિ-વાળા છે પણ હમેશાં પ્રગતિ સારી નથી होती, સુધારો જ સારો હોય છે...અને એટલે તો કોમીન્ટાગ એની સામે લડે છે. અને મારી સામે નથી લડતી કારણકે હું કરવેરામાંથી સુધારો કરું છું...અને મારા કરતા કોણ મોટો કોમ્યુનિસ્ટ છે વારુ ?'

એમ બોલતો એ જરાક કોઈ વાર મૂઝાતો અને બનડતો કે 'અને તો ય જનતા એટલે શ્રમજીવો. કોમ્યુનિસ્ટો પર જ મુઠ્ઠા બનીને દોરાય છે કારણકે એ લોક એ શ્રમજીવોને પ્રોલેટારિયટ બનાવે છે...અને તેની સામે જ વામો છે, નહિ તો ચીનાઓ તો જ્યાં હોય ત્યાં ચીનાઓ જ કે પણ તફાવત ત્યાં મોટો છે...' અને જાણે ચીની લોકની ઘોડાપૂર ઊભરાવતી પીળી નદીમા એ ડચકાતો હોય તેવો જૂના ચીનનો એ વિચલિતાર ડાકો બીધેલો જોઈ રહેતો એની સામે કાળા ચીનની લાલ સીમા અહીંથી જ દેખાતી હતી. આગ-ફાસીના કાળોતરા પડઠાવાનો સંભુમેલો અહીં પીળી નદીના વિશાળ કિનારા-પ્રદેશમાંથી અને બંને બાજુના સીધા ને ખુલ્લા પરિતોની અટારીઓમાંથી આ પીળી નદીના કિનારાએ લાલ સરહદનો ઉબરો માનીને દેખી

રહેતો હતો. આ ઉતરાણ તો પહેલાંના ધાનિ-સમયમાં વેપારનું મોટું મથક હતું. આજે ત્યાં જનનાના સંહારના આંતરવિષદના આંગે સંપડેલા કાળઝોળા ગિરતા હતા.

એ ઉતરાણ પરથી કાઈ અમરિયી ખજરપત્રી લાલ ચીનમાં જવાની મુશ્કેલ પરવાનગી પામીને જતરતો હતો ત્યારે જનરલ યેનનો ફત સામેના કિનારા તરફ સફેદ વાવટો ફરકાવતો પછી સામા કિનારાની લાલ ઝોડી એ સફેદ વાવટાના જરાખમાં સફેદ વાવટો ફરકાવતી અને પોતાને સાં આવવા માગતા મહેમાનને લેવા સફેદ વાવટો ફરકાવતી નૌકા મોકલતી.

અને પછી એવી કાઈ નૌકા પીંગા નદીનાં પાણી પર લાલ છાયા જિતરાવતી લાલ ગીત લલકારતી લલકર તાલમી ખત્રાસી ખિરાદરીથી હલેસની આવતી. જાણે મહા બધાનક પીંગા નદી પર કુદરતી સંહારલીલા પર લાલ માનવીનો સંસ્કાર-લલકાર હલેરતો.

આ ઉતરાણ આજે શીતળ જળ કિનારા તરીકે મરાહર બન્યું હતું. એ ઉતરાણ સામે જમની સીંધી ને ઊંચી કુંઠરમાળ પાછળ જનસાસનનાં લાલ લોકમામેના જનનેસા મુંજતા હતા.

એ મામએકમમાં ફરેકમાં કિસાન માટીકાનાં માટીનાં ધર હતાં. ગામની વચમાં એકે ઊંચી ચણેલી બાસપીડ હતી. બાસપીડ પાછળના દેવળમાં સુદની પ્રતિમા પાસે બાળકો એલતાં હતાં કે બાળકીકાંજામાં શીખતાં હતાં. એના આરંભનાં મામે પર આકામ રસ્તાનો લાલ સૈનિક પીંગા નદી પરની ઉત્તર ટેકરીને માથે ચઢીને ઝોડી કરતો હતો, અને પાછળ પથરાયેલી મામજનતાની બાસપીડો પરની મામ-સમાઓની લોક-ધાર્યવાહીએને સખ સજામત પુકારતો હતો.

એ મામ-ધરેકે લાલ પ્રદેશના સરહદ-પ્રદેશમાં હતાં. એ સરહદ-પ્રદેશના કિસાન સંસાર પોતપોતાના ગામની સંકાર ચૂંટતા

હતા. ધરખારમાં ચટાઈઓ પર બેસીને કામ કરતા હતા, શાક-
લાજ અને ધાન પકવતા હતા અને પામતા હતા. એ સંસારની
કિસાન નારીઓ દોર ઉઠેરતી અને મરઘાં ઉઠેરતી કાંતતી હતી,
સંધતી હતી, શિશુઓને ધવધાવતી આમસરકારનો અંકાડો બનીને
શુભનશ્રમમાં સમાન વહેતી હતી, અને એમના માટીકા અને
દીકરાઓને ચૂમીઓ ભરીને ટોપીઓમાં લાલ તારક ચૂંચી દેતી
હતી. રણુભોરચાની એ લાલ નારીઓ લાલ દીકરાઓને હાંચોળતી
હતી અને પેલા વાંગ-શેન જેવો બનવાનાં હાલરમાં ગાતી હતી.
એવા અનેક વાંગ-શેનોની એ માતાઓ હતી. અને વાંગ-શેન
ધર ધરમાં શ્રમમાનવી બનીને-મજૂરિયો બનીને ખેતર ખેડેને ને
સંભાળતો, જરાક જરાકમાં ખડખડાટ હસતો, હાંત ચમકાવતો,
આરપાર જોતી નજર દોડાવતો સમાન સયવવાના ઉમળકામાં
જેરથી હાથ મિલાવતો ધર ધર પર ધૂમરતો લાલ લગાવકની જૂરી
ચઢીવાળી તસ્વીર જગવતો હતો.

એને ત્યાં કાઈ કાઈ વાર આઠમા હરકરની ટૅનિક-ટુકડી
આવતી કે પસાર થઈ જતી અને એ ધરતીના બેરુઓના કાનમાં
ખાનગી વાત સંભળાવી જતી, ‘આપણા મહાસેનાની ચુ-ટેડનું
ફરમાન છે કે...’

આવો એ લાલ ચીનનો ઉત્તર પ્રદેશ હતો એ પ્રદેશ સરહદ-
પ્રદેશ તરીકે ઓળખાતો. લાલ ચીનની એ સંહદી સીમા હતી.

એ સીમાપ્રદેશ પીળા, સુકો અને વેરાન જેવો હતો એના
પર ઝાડ ઝીઘાં નહોતાં. એના પર ગોઠવાયેલી ડુંગરમાળો વન-
રાજ્યો વિતાની લૂપ્ત હતી ચીની કામ્યુનિસ્ટોના પહેલા કદમે
એમાં લોકરાજકારણ અને લોકયોગના પેશ દરી હતી.

એ યોજનામાં આજ સુધી અણખેડ પડેલી ધરતી પર ચારે
‘આશુચી કિસાન-જૂથો આત્મા અને વસરા મોડયા. એ યોજનામાં

એ ધરતી પર શ્રમ-આપણે સિંગેડો (Labour exchange Brigades) બની. એ શ્રમદુદ્દીઓએ સહકારી અને સંઘ-શ્રમથી પકતર જમીનોને ખેડવા ને ખેડવા માંડી. વેરાન પર જન મંગલ નેસડાઓ બંધાયા. ધરતીના આધેડ કિસાનો આ નવા વસવાટને જોતા આસમાનમાં આંખ ઠેરવતા કહેતા હતા, ‘ માઓ-સી-ટુગ આવી-ગયો લારનો મે પશુ શેા મન મૂકીને વગસી પડે છે ! ’

હેન્સા આઠ વરસમાં એ વેરાન જનપ્રદેશમાં ઝાડો રોપાયાં. પહેલી વાર એ ધરતીના જીવન પર ટોર-ઉઠેર અપનાયો. પહેલી વાર એ ધરતી પર કપાસના ટગલા પાક્યા. પહેલી વાર એ આમધટ્ટો પર શાગાઓ ગુંજી ઊઠી અને પહેલી જ વાર કિસાન-નેસડાઓમાં કાંતણુ-પિંજણુ અને હાથસાળો શરૂ થયાં.

ત્યાં જ ચાંગ-ફાસીનો ધેરો જનલોકના ધર ધરના ઊંડાણુ ખચાવમાં લાલ ચીનના ઉંબરામાં વૂટતો હતો.

એ તોડનાર તાકાત ત્યાંની સહકારી ખેતીનો શ્રમસંઘ હતો. ત્યાંનાં ધરધરમાં મુંજતા રેંટિયા ને સાળો હતી. ત્યાંનાં રસોડામાં ખેડેલી રાજકારણની લગાયક નારીની જખી હતી. ત્યાંની શાળા અને કીડાંજી હતાં, અને ત્યાંનાં ગરીબ આમધટ્ટામાં દરેક ગામમાં ચૌટે-ચાલે લોકનિયુક્ત બનીને લોક-ઈન્સાફ દેખવા ખેસતો આમન્યાયાધીશ તરીકે ચૂંટાયેલો પંચાયત સાથે ખેસતો આમ-વડવો હતો.

પેનાને-લાલ ચીને, ચાંગ-ફાસીની ગોઝરી ઘટમાળ સામે ગામેગામ પર લોકશાહી કમિટીઓના ચુનાવ કરીને ફાસીવાદ સામે લોક-જેઠાદ શરૂ કરી હતી. એવી કમિટીઓમાં લોકતત્વ સાંધી વધારે આવી શકે તે માટે કોમ્યુનિસ્ટોને કુલ ખેડકામાથી એકતૃતીયાશ ખેડકા માટે જ ઊભા રહેવાની કોમ્યુનિસ્ટ પાર્ટીની સૂચના હતી.

આ સીમા-પ્રદેશનો વડો આગેવાન વાંગ-શેન હતો. જપાન સામે જતી જંગ ખેલતો એ દશ હજાર લાલ લડવૈયાનો સરદાર સાથે લશ્કરના મહાસેનાનીનું ફરમાન પામતો હતો. 'તમારા લશ્કર સાથે આપણા સીમા-પ્રદેશમાં પહોંચી જવ. ત્યાં જઈને તમે અને તમારા લડવૈયા જમીનો ખેડીને ખાવ, ત્યાંની કિસાન જનતાની શ્રમદુકડીઓને મદદ કરો. જનતાના શ્રમને હળવો બનાવો અને આપણી ઉત્પાદન-લડતને વેગ આપો.'

અને ફરી જનતાના સોવિયટ પ્રદેશના લાલ લશ્કર વિના જગતભરના ઇતિહાસમાં જે કોઈ લશ્કરે કદી ટ્યું નહોતું તે કરી ખતારવા વાંગ-શેનનું દશ હજારનું હટક સરહદી સીમા પર પહોંચી ગયું.

વધુ ઉત્પાદનની લડત બહાવવા વાંગ-શેનના લડવૈયા વેશન પ્રદેશ પર પહોંચતા હતા. સીમા-પ્રદેશની કુશરમાળમાં શુદ્ધો ખોદાતી હતી, લાકડાં કપાતાં હતાં, પડતર જમીનો પર લોક લડવૈયાનાં હળ ફરતાં ચતાં હતાં. શ્રમ-દુકડીઓમાં નવા ભેશ ઊભરાતા હતા.

બીજે દિવસે એક દુકડીનાયક હી, દોડતો આવતો સમાચાર આપતો હતો: 'પેલી ટેકરીના દેવળમાં પ્રાચીન કાળથી લટકતો જંગી ઘંટ છે. આખો ય લોખંડનો છે, સેંકડો કગશીનો વજનદાર છે.'

અને ઘંટ નીચે ભટ્ટી સળગી ઊઠી. ઘંટ ઓગળી ગયો. ઘંટમાંથી ખેતીનાં ઓળરો ધડવા કિસાનો ખેતી ગયા. ઘંટ નવી રીતે વાગતો થયો.

સરહદી પ્રદેશના નાનીવાન વિભાગમાં પાંત્રીસહજાર પડતર એકરો ખેડ નીચે પહેલે જ વરસે આવી ગયા. દશહજાર લાલ સૈનિકો અને અમલદારોએ, ભતમહેનતથી શ્રમજગનો વિજય ઊજાવ્યો.

એ ઉજવણીને જનતામાં પાથરી દેવા દશહજારમાંથી કિસાનોને મદદ કરનારી ટુકડીઓ કિસાન-ટુકડીઓમાં પથગવા માંડી.

ધગતીનાં બેરુઓ, કિસાન જનતાનાં ઝુડો આ નવા લશ્કરના લોક-મેટાઓને પલકારે માર્યા વિના જોઈ ગયાં. 'આજ સુધીનાં લશ્કરોએ એમનાં ઘર ખૂંદ્યા હતાં, માલ લૂંટ્યા હતા પશુ આજે તેમનાં મગજાર વસાવનારું અને તેમનાં ખેતરોમાં શ્રમ કરી આપનારું આ લશ્કર કેવું નવતર હતું !

અને ૧૯૪૪ના ફેબ્રુઆરીના પાંચમા દિવસે વાંગ-ગેન પોતાના દશહજાર લડવૈયાઓ જોગ કરમાન બોલતો હતો:

'આપણા પ્રમુખ માઓ-સી-ટુંગની વધુ ઉત્પાદનની યોજનાના અમલ માટે આપણા વિવિધ કમાન્ડર હો-લુંગે આપણને સોંપેલી ફરજના અમલમાં ગઈ સાલ આપણને સોંપાયા કરતાં બમણું ઉત્પાદન આપણે કરી બતાવ્યું છે. સાલુ સાલે ગઈ સાલ કરતા બમણું કરવાની આપણે દામ બીડવાની છે તથા તેર હજાર ટન બાજરો પણ પકવવાનો છે.

'માર્યાં બોકરોબરની આખર સુધી આપણા એકેએક સેનિકે ઉત્પાદન-હિસાબમાં વધારેમા વધારે વખત આપવાનો છે તથા ફાળવ મહિનાઓમાં અને સમયમાં આપણી મંરકાર-પ્રવૃત્તિઓ તથા રાજકીય અબલાસવર્ગો અને જાપાનવિરોધી લડાવક તાલીમ તરફ પૂરેપૂરું ધ્યાન આપવાનું છે.'

(સહી) વાંગ-ચૈન

ચિંગેડ કમાન્ડર તથા પોલિટિકલ કમીસાર

અને લાલ સેનિકોની ટુકડીઓ શ્રમ-જેલાદમાં જામી પડતી હતી સમાન જનતાના શ્રમ-સંઘોમાં કંપની બેટલિયન અને રેજિમેન્ટ કમાન્ડરો પણ શ્રમજંગમાં સમાન રીતે મચી પડ્યા હતા. નવા જગતને સમાન જગતને જીતવા નીકળેલું એ નવું

ધરતી હવે ચીની ધરતી પર હજી ચલાવતા, ધાસ કાપતા અને ધરતી ખોદતા એ કુમાન્ડરો ને સેનિકોનો દરેક ધા જૂના જગતના જલિમ ખધા પર પડેલો દત્તો.

અને વાંગ-શેન બહારના મહેમાનોને સમજાવતો કહેતો હતો 'એથી અમારું ઉત્પાદન વધે છે. જેમ રણગાડીઓ પેટ્રોલ વિના તેમ અમે રાટલા વિના એણે લડી શકવાના છીએ ! અને એથી શરીર સચવાય છે, તદુરતી જળવાય છે, તાકાત ઊભરાય છે. અહીં ખેતીની મોસમો પછી અમારા તાલીમવર્ગોમાં તરી, તાજગી પરખાય છે ને ખેતીના કામ કરતા કરતાં પણ અમારી શ્રમદુકડીઓને ઓનેક નાખવાની, એયોનેટની અને બીજી તાલીમો તો રોજ અપાય છે. અમારી શ્રમ-દુકડીઓનો એકેએક કિસાન પણ ખેતરમાં હોય છે તો જ ખલા પાછળ રાઇફલ લટકાવીને જ આવતો હોય છે. જે પળે દાકત્ર પડે તે જ પળે તૈયાર રહેવાની અમારી મુખ્ય ફરજ છે. અને અમારા ધણખરા હાથપાસે તો અમે જાપાનીઓ પાસેથી જ જીવના એખમે છતીને મેળવેલા છે.'

એવો લાલ સરહદનો નાનીવાન જિલ્લો એક મોટું લોક-ખેતર બન્યો એક મોટું લોક-ધરતી કારખાનું મન્યો, એક મોટી લોક-લકવૈયાની જાવણી બન્યો, અને એક મોટી લોક-સરકારની લોકચાળા મન્યો.

એ લાલ સરહદની કુગરમાગની અટારીઓ પર મોકલાયેલી તોપો જિતાવણી હતી દરેક તોપને પોતાને જીતનાર લોકતાકાતના પરાક્રમની વાતો કહેવાની હતી વાંગ-શેનનું જીવન એ બધી ધરતીની વાતચીતો સાથે વણાઈ ગયું હતું. એ તાણા-વાણામાંથી કોઈ વાર છૂટા પડી જતા તાર જેવી એના પૂર્વજીવનની વાત ટપકી પડતી હતી ધરતીના જાવથી નિર્ઝરતી કેવી સીધી અને સાદી એ લોકગિરા હતી.

વિશાળ લોક-ખંડ છે. એ ખંડ પર લખ્યું છે, 'પીપલ્સ પોલિટિકલ કાઉન્સિલ' એ ખંડથી થોડે દૂર સરહદી લોક-સરખરનાં મકાનો છે. એ ખંડમાં સીપ્રાસાદાં સ્ત્રીપુરુષો લોકાથી ચૂંટાયલા આવે છે. પોતાને માટે કાયદા ઘડે છે અને સરકાર ચલાવે છે. માઓ એ બધું જુએ છે અને શિક્ષકની જેમ ખુશ થતો વિચારે છે...જનતાનાં જુવાન દોકરા-દોકરીઓનાં વધુ વિદ્યાર્થીઓ કેવું સગ્ગર ચલાવવાનું શિક્ષણ લઈ રહ્યાં છે !

પેનાનના રાજદારણી એ લોકશાળાઓ છે. એ શાળાઓ કોઈ વાર લોકનાટકોમાં, કોઈ વાર લોકનૃત્યોમાં પણ દેખાય છે. જૂગ પોશાકવાળા ઇશ્કાખ કે ચાંદ વિનાનાં જુવાનો ત્યાં લોકોમાં બળતા, ટોળાંમાં વાતો કરતા કે કોઈ સંસ્થાના યોગાનમાં ગમ્મત ઉડાવતા, માલમ પડે છે. એમાંના કોઈ મહા વિદ્વાનો છે, કોઈ મોટા ડોક્ટરો છે તથા કેટલાય સેનાપતિઓ. એમાં સેનબેગ થતાં જ એક બનતા હોવાથી જલદી ઓળખી શકાતા નથી હોતા.

પ્રખ્યાત ક્રાન્તિકારી મુવતીઓ, મોટા લેખકો, મોટાં શિક્ષકો દારખાનાનાં મુવાન-મુવનીઓ સાથે એક જ રીતમાતમાં, એક જ પોશાકમાં એક સમાન સથવારામાં એક બને છે. વ્યક્તિ જુદી છતાં સઘ-શરીરી બને છે. નવા તેજથી ઝળકે છે અને તાકાતથી જીભરાય છે ત્યારે એવી મહાન માનવતા ધન્ય દેખાય છે.

ત્યાં એક ઓચિંતી દેખાઈ પડે છે. થોડાંક અભિનંદનો જેવા આવકાર બોલી જોડે છે: 'કોમરેડ ટીંગ-લીંગ!' એ ય છેવટે તો એક શિક્ષિકા છે. એનાં થોડાંક પુસ્તકો લાખો ચીની ફરજદોષે વાંચ્યાં છે. જેવાં અહીં જીવતાં દેખાય. છે તેથી ય અહીં માનવપાત્રો એની કલમને સાંપડ્યાં છે. પહેલાં એ શાંગદાઈમાં હતી. પેનાનના લોકચુંમકે એણેનાં અનુક્રમાંની એ એક છે. પણ દારખરના દિવસે પીપોગમાંથી બાગીને આવી

પહેંચેલો માર્કલ લીન્ડસે પણ આઠમા રસ્તાના ટેકનિકલ રેડિયો પર મચી પડ્યો છે અને પેલો અમેરિકન ડોક્ટર પોતાની જાતનું ચીની નામ પ્રાણીને આજે ૭ વરસથી ચીની કસેવરની માવજત કરવા મંડી પડ્યો છે. એની હરેજનમાં અહીં અનેક યુવાનોની દુકડીઓ જામી છે. એ બધાંમાં એ અમેરિકન આજે મા-દાર્ધ-ટેલ બન્યો છે.

અહીં તો બધી જ શાળાઓ છે. અહીં સહકારી દુકાનો છે, કારખાનાં છે, મંડળાઓ છે, શાળાઓ અને વિદ્યાર્થીઓ છે, છાવણીઓ અને દવાખાનાં છે, અદાલતો અને કેદખાનાં છે, પણ એ બધાં જ લોકોનું એ બંધાઈને લોકવિકાસની શાળાઓ બન્યાં છે.

એ બધાંને શાળાઓ બનાવનાં પહેલાં અહીંના પ્રદેશોમાં નિરક્ષરતા સામે એક મહા આક્રમણ કરવું પડ્યું હતું. એ મોટા ધસાણામાં સૌ લાગી ગયાં હતાં. એક ને અનેક રીતે લોકજનના નાં ધરેધરમા અક્ષરજ્ઞાનની યોજનાઓ અનેક રૂપ ધરીને ધસી ગઈ હતી. નિરક્ષરતા-નિવારણનો આ ધસારો જીવન શિક્ષકો અક્ષરજ્ઞાનનાં ગેરીલા સંચલનોને નામે ઓળખતાં હતાં.

અહીં વાંચન-લેખનની નવી શોધો થતી હતી, શિક્ષણની નવી યોજનાઓ બહાર આવતી હતી. લોકોના દરેક મેજાવડામાં નિરક્ષરતાને નાખૂંદ કરવા માટેની કાષ્ટ ને કાષ્ટ યોજના આગળ ધરાવી હતી. સામાન્ય જનતા માટે ખાસ છાપાઓ નીકળતાં હતાં. લોકનિયુક્ત શાળાઓ, સહકાર સંચલિત શાળાઓ, રાત્રિ-શાળાઓ, શ્રીધમરાજાઓ, - ક્ષેત્રશાળાઓ તથા ' મોખાઈલ વિન્ટર સ્કૂલ્સ ' જેવી અનેક શાળાઓ લાલ ચીન પર જાનના પ્રકાશના ધોધ વહાવતી હતી. બધાં બજુનારાં બાળકો અને મોટી ઉમરનાં હતાં. બધાં શિક્ષકો લાલ જીવાનો હતાં. એવી અનેક શાળાનાં સંચલન બજુનારાં ને બજાવનારાં ચૂંટાયેલી કમિટીઓ.

આરુઢ કરતાં હતાં. ચાનનાં ઘોડાપૂર પર ચઢેલી લોક-જનતા અજબ જેવી ગતિથી વાંચતી-લખતી બનીને લોકસમુદાયના જીવનને અડતા ખાસ વિષયો શીખતી હતી. વધારે અભ્યાસની જોગવાઈ ચેનાનની ચેન્ડા વિદ્યાપીઠમાં થઈ હતી.

ચેન્ડા વિદ્યાપીઠમાં સ્નાતક યથા સાહિત્ય અને કળા માટે એ વરસ જોઈતાં હતાં અને વિજ્ઞાનનાં ત્રણ વરસ હતાં. એ વિદ્યાપીઠમાં લોકરાજદારશુ દરજિયાત હતું. એ વિદ્યાપીઠનો અભ્યાસક્રમ વિજ્ઞાન, લોકશાસન અને લોકસંગઠન પર ઊભો હતો. ચેન્ડાનો કુલપતિ કહેતો હતો: 'અમારો એ અભ્યાસક્રમ છે કારણકે અમારે લોક-કાર્યકરો જીમાં કરવાં છે જે આવતી કાલના નૂતન ચીનનાં સરજનદારો છે.'

ચેન્ડા વિદ્યાપીઠનો કુલપતિ હમીસ વરસનો મહાવિદ્વાન શીઓ-ચાંગ કોમ્યુનિસ્ટ છે. ચિનનનો ખાસ વિષય એને અહીં લઈ આવ્યો છે. એ એક કુશળ લેખક છે અને એ કહે છે કે 'વિદ્યા કે ચિનનનો એકમાત્ર ઉદ્દેશ નૂતન જગત બાંધવાનો છે... એ બધાય ત્યાં સુધી અમારી વિદ્યાપીઠમાં વેકેશન નહિ પામવાનો અમારી વિદ્યાસભાએ નિર્ણય કર્યો છે.'

નવા લોકશાસનની લોકસભાઓએ શિક્ષણને જીવનની તાલીમ બનાવીને સમાજગત કરવા માંડ્યું છે. ચેનાનની ન્યાયપ્રણાલી સાધાસાદા લોકચોક્કિયાતો અને લોકન્યાયાધીશો ચલાવતા હોય છે.

લાલ સરહદી પ્રદેશની એક અલસત એક ટેકરીની તળેટી-માંનાં ઘોડાંક ઈંટનાં મકાનોની બનેલી છે. ટેકરીની અંદર ઘોડાંક ગુફાઓ પણ અલસતના જ ખડો છે. ટેકરી નીચેના ખેતરમાં ઉત્પાદન વધારવાની લાગ લાગતી શ્રમ-ટુકડીઓ મચી પડી છે.

આખા સરહદી પ્રદેશના જિલ્લાનો વડો ન્યાયાધીશ હી છે. એના નામનો અર્થ 'તો' મળના થાય છે પણ જાણે મંથનો

ખતેસો એ માર્દવ બુદ્ધ હોય તેવો અતુરાગી છે અને હસમુખો છે. આખા ય સરહદી પ્રદેશનો એ 'કામ્યુનિસ્ટ મંત્રી' છે અને અત્યંત લોકપ્રિય છે.

શાંગદાઈની વિદ્યાર્થીકમાં બણીને, વાંપુઆ લશ્કરી શાળામાં તાલીમ લઈને, લાંબી રૂમની મજલ કાપીને એ અહીં લાલ સરહદી પ્રદેશનો વડો ન્યાયાધીશ બન્યો છે.

એના હાથ નીચેનું 'લોકનિયુક્ત ન્યાયખાતું સીધુંસાદું' છે. દરેક તાલુકાનું પોતાનું ન્યાયખાતું છે એ દરેક ન્યાયખાતાના લોકન્યાયાધીશો લોકોના ચૂટેલા છે. એ અદાલતોમાંની અપીલો એની વડી અદાલત પાસે આવે છે

એની અદાલતોના ત્રણ જ પાયા છે. પહેલો પાયો લોક-હિતોની સાચવણી અથવા મંજાળ, બીજો પાયો નવી સામાજિક ઘટનાનો બચાવ અને ત્રીજો જાપાન સામેનો જંગ.

અને એક શાળાના શિક્ષકની જેમ એ નિખાલસ બનીને કોઈને પણ કહેતો હોય છે: 'પણ અમારી ન્યાયસંરચામાં હજુ ય ઘણી ખામીઓ છે હોં! પણ અમારી સૌની શાળા જનતા છે. જનતાના શિક્ષકો ખરા પણ જનતામાથી શીખીને શીખવીએ છીએ. અમારો સામાન્ય લોકસમુદાય અમારી છૂટથી ટીકાઓ કરતો હોય છે, અમારો જવાબ માગતો હોય છે...નહિ તો અમારી ખામીઓ કેવી રીતે દૂર થાય!'

'પણ તમારે ત્યાંના કિમિનલ ગુનાઓની શિક્ષાઓ શી હોય છે?' કોઈથી પૂછી પડાય છે. અને લીના હસવાનો ખડખડાટ દેકરી પર અચકાય છે અને એ એક આંખ ઝીણી કરીને તાકીને પૂછે છે: 'તમે પશ્ચિમની ભાષામાં ફાજદારી ગુનાનું પૂછો છો ને?' અને એ સમજાવે છે... 'અમે એ ખાતાને જ લગભગ ૨૬ થયું' છે. લોક સામે કોઈ ગુનો કરે તો અમારા આમલકો

તેને સુધારી લે છે, પણ જો કાઈ જનતા સમસ્તનો અપરાધ કરે અને દુરમનનો ગુમચર બને તો તેને ચેનાનમાં સુધરવા માટે મોકલી આપવામાં આવે છે. એવો કાઈ બનાવ તાજેતરમાં તો બન્યો નથી...પણ...’ બોલતાં એને એક બનાવ યાદ આવી જાય છે ને એ નિખાલસ ન્યાય જેવો કહેવા માટે છે:

‘વાત એમ બની કે એક ગામમાં અમારાં લોક-સંગઠનની ન્યાયસમતા અહીં પ્રચાર પામે તે અરસામાં આરબમાં એક કેસ આવ્યો. એક સ્ત્રીને કાઈ જાતીય બિમારી હતી પણ અહાંના એક ઊંટવૈદ્યે એની ચિકિત્સા કરી કે બાઈને જૂત વળગ્યું છે. પછી એણે એ જૂતને દાઢવા બાઈને કામ દર્ષ મારી નાખી અને અમારી પાસે ફરિયાદ આવી. અમે આજો મુદ્દો સાંભળ્યો અને તેની સામાજિક અગત્ય જોઈને એ કેસને જાહેર મુકદ્દમા તરીકે જાહેર કર્યો. એ મુકદ્દમો ચલાવવા મામલ્ટોની રાજસભાઓમાંથી સ્ત્રીઓ, કામદારો તથા જાપાનાવરોધી લોકમંથોમાંથી જનુરી નીમવામાં આવી. એ મુકદ્દમો દેખવા બે હજાર નરનારીઓ જમા થયાં. પેલા ઊંટવૈદ્યનો અચાવ કરવા માટે એ પોતે જોમને પસંદ કરે તેવા એના મિત્રોને બચાવપક્ષ તરીકે ઊમા રાખવામાં આવ્યા.

‘પણ પેલા ઊંટવૈદ્ય સામે ખીજ અનેક એવા જ મુનાઓની ફરિયાદો આવી. લોકમેદનીએ એને દેહાંત કરી નાખવાની કિકિયારી કરી પણ ન્યાયસમતાની સમજુતી આપીને જનુરીએ કહ્યું: ‘આપણે દેહાંત છે જ નહિ તેવું શું!’ એટલે એને વધારેમાં વધારે શિક્ષા હરમાવાઈ. એ શિક્ષા પાંચ વરસની જેલ. પણ પેલો પાંચ વરસ પહેલાં જ સુધરી ગયો હોં! એટલે એની શિક્ષા પૂરી કરવામાં કોને શો ફાયદો થવાનો હતો!’

‘તો તમારે ત્યાં શિક્ષાઓ જ નથી!’ પરદેશના મહેમાનો એને અનેક વાર પૂછના.

‘હે, હે.’ એ હતાવળે થતો દહેતો, ‘અમારે ત્યાં દેહાંત દંડ નથી અને વધારેમાં વધારે દશ વરસ...પણ જ્યાં અમે શિક્ષણથી ગુનાની માવજત કરવા બેસીએ કે દશ વરસનો ગાળો એકદમ ટૂંકાવી નાખવો પડે છે, પણ લોક-દુશ્મનોને જેમને સુધારીજ ન શકાય તેવા નામીયાઓને અમારે પતાવી દેવા પડે છે...અમે ૧૯૩૮થી ૪૩ સુધીમાં એવા એકસોચારને વીંધી નાખ્યા.’ બોલતો માર્દવતાનો અને લોક-અનુરાગનો બનેલો હી, પણ એને લોકવાયકાએ દીધેલા અર્થ જેવો ગરજતો મેષ બની જતો હોય છે અને ત્યારે લાલ સગદી પ્રદેશની પેલી પાર ચાંગ-કાસીના કાળોતરા ઓળાઓને દેખતો હોય તેમ એની આંખની નજર વંકાય છે.

‘લાલ ચીને અખતાર કરેલી ન્યાયસમતાની લોકપ્રિયતાનો પહેલો પાઠ કોઈ શાળાનો પાઠ હોય તેવો સહેલો હોય છે. એ પાઠ લોક-જનતાની ન્યાયની જેઠાદે દિલચાલ જેવો બનાવી મૂક્યો છે. એ પાઠની દિલચાલે જનપ્રદેશોમાં જેઠાદ જગતી છે, ‘નિખાલસ બનો.’ નિખાલસ બનનાર ગુનાઓને અદાલતમાં આવવાની કે દડાવાની જરૂર જ પડતી નથી.’

‘તો ય અમારાં કેદખાનાંમાં...’ અને જાણે કેદખાના શબ્દ તરફ અણગમે આવતો હોય તેમ એ આગળ ચલાવતો, ‘આજે આખા સરહદ-પ્રદેશના બધા મળીને ચારસો કેદીઓ છે.’

અને ચીની લોકશાસનનાં કેદખાનાં કોઈ પણ શાળાનાં મકાન જેવાં દેખાઈ પડતા. કેદીઓ, કેદીઓના ચોકિયાતો તથા તેમના હી જેવા ન્યાયાધીશો, એક સરખા તદુરસ્ત ચરીરવાળા, એક જ પોશાકવાળા અને એક જ સમાન અનુરાગી વર્તણૂકવાળા દેખાતા...અને પાઠો હી અજમ બનીને ઊભરાતા સવાલોનો એક જરાય આપી દેતો, ‘એ ય અમારી લોકશાળાઓ છે...એ જ

અમારા બાંધવો છે...એમને ય લોકસમજની સેવાના આવેગ છે...'

અને હી એક કેદી બાંધવ તરફ જતાવતો હતો. એક જુવાન કેદી, હી કરતાં વધારે કઠાવર ને તંદુરસ્ત દેખાતો છાપાંચો ઉચ્ચાવતો, પુસ્તકો અને સામયિકોના થોકની વચમાં બેઠો હતો અને એક નકશા તરફ ધ્યાનથી જોઈ રહ્યો હતો.

અને હી એનો ઝાળખ આપતો હતો: 'ચાંગ-ફાસીની પકડમાં આવીને આ ખિરાદર અમારા પ્રદેશમાં જન્મી ચલાવતો હતો પણ પછી પકડાઈ ગયો...અમારી લોકઅદાલતે એને પાંચ વરસની શિક્ષા ફરમાવી છે પણ એ વરસમાં તો એ લોકખિરાદર બની ગયો છે...કમમાં કમ એ હવે એ મહિના પણ અડો બાગે જ રહે '

અને પાછો હી ધીમેથી સળવતો... 'તો ય અમારી ન્યાય-ધટનાને સુધરવાની ઘણી જરૂર છે હોં...અમારા લોક-ચોકિયાતો અને ન્યાયાધીશો હવે સમાજ-વિજ્ઞાનની તાલીમ લઈને હજુ હમણું જ આવતા થયા છે...અત્યાર સુધી તો અમારાં ગ્રામધટકોના સીધાસાદા લલાબોળા કિસાનો આ 'ખુ' ચલાવે રાખતા આવ્યા છે...એ વિદ્વાનો નથી પણ એમના લોક-દિલમાં એક વાત...સૌ વાતની એક વાત એવી તો ચોટી ગઈ હોય છે કે... કે માણસ માત્ર બચા છે...એટલું બહેલાં તો અમારાં ધણું ય ન્યાયાધીશ છે...અને એ સૌનો વડો એક બુ-મેન-બુ છે હો...અમે એને 'જુરું આસમાન' કહીએ છીએ...જસ અમારી પાસે થોડાંક જૂરાં આસમાનો હોય...' નિખાલસ બનો 'ની અમારી ન્યાય-દિલચાલ હોય, લોક-જનતાનાં દિતોની સાચવણીનો અમારો ન્યાય-હેતુ હોય તો અમે અપરાધને દંડવાની નહિ પણ શિક્ષણ આપવાની અમારી હેમ હોય તો...તો તમે શું કારો છો !... ધણું થઈ શકે હાં ?' બેઠો હી, જૂરા આસમાન જેવો પલકારો માર્યા વિના જોઈ રહેતો.

જનશાસનનાં લોકઘટકો

ચેનાન લોકસભાના એક ખંડમાં સોળ જથ્થા બેઠા હતા. એમાંનો મોટો ભાગ બેઠોતોનો હતો, અને તેમનો પોશાક બેઠોતોનો સાદો પોશાક હતો. કેટલાકના પગમાં બોટા પણ હતા નહિ. એ બધા ચેનાન પ્રદેશના સહકારી સંઘોના ચૂંટાયેલા આગેવાનો હતા અને કામગીરી વિષે વિચાર કરવા એકઠા થયા હતા એમાં બેઠોતો હતા તેમાંના કોઈ કોઈ હોકલી પીતા જતા હતા અને ગળવામાંથી મગફળીના દાણા ફાંકતા જતા હતા. બીજા થોડાએક વધારે સારા પોશાકવાળા અને સિગરેટ ફૂંકતા હતા તે વેપારી-વર્ગના હતા અને કોઈ કોઈ નવી ઘટનામાં ગોઠવાયેલા જમીનદારો હતા. બધા જ લોકહિતની નેમવાળા હતા. એમાં એક જૂનો પંડિત પણ હતો. એણે હાંમેા ઝખ્મેા પહેર્યો હતો અને ક્યારેક ક્યારેક અણિયાળા દાઢી પરના ધોળા વાળ પર હાથ ફેરવતો એ આનંદતો અને શાણું સ્મિત કરતો ત્યારે એના આખા ચહેરા પર પ્રસન્નતા છવાતી અને એના મનમાં રકુરતું કે આજે આટલે વરસે તયાગતનો સંઘ લોકહિતના સ્તૂપમાં ટોળે વહ્યો છે. એમાં કેટલાક કોમ્યુનિસ્ટો પણ હતા એમની આંખમાં, સખ્તાર્થની રેખા-એમાં રંગાયેલી ખુશનૂમા હતી અને સંતોષ પર ટપી જતો આવેમ તરવરતો હતો. એમાં ખડતલ શરીરોવાળા અને ચીતી સહકારના લોકસંસ્કારની સીધીસાદી ધડી હોય તેવી એ છોકરીઓ પણ હતી.

‘કામ કરવાનો એ જ રસ્તો છે...સરકાર વિના ત્યાં ચલાવી દેવાય ત્યાં સ્વાથ્ય એ જ સૌથી મોટી વસ્તુ છે.’ પ્રમુખે કહ્યું.

અને હોકાલીના ધુમાડાનો ગોટો ફેંકતા એક ઘરડા કિસ્સાને માથું ‘ધુણાવીને ઉમેર્યું’: ‘બિલકુલ ખરાબર.’ અને પ્રમુખે આમળ ચલાવ્યું: ‘એ આગેવાને નવાં ઝાડો રોપવાની વાત પર બાપજી ધણું મોટું ક્યું’ પણ પોતે ટેકરી પર જઈને જાતે ચરીર હલાવ્યું નહિ... એ તો જૂના સડેલા સમાજની...નોકરચાલીની અમલદારી રીતમાત...’

અને સહાર્માંથી એક હસવાનો અવાજ આવ્યો. પછી લોકશાળાઓમાં મૂંઝવતાં બાળકોનાં ખરાબ વલ્લ્યો વિષે હેરાન રજૂ કરતાં પેલા પંડિતે પાછી દાઢી પંપાળતાં ઉમેર્યું: ‘પણ માફ કરજો હોં...ધણખરા દાખલાઓમાં તો મૂંઝવતાં બાળકો માટે બધી રીતે જવાબદાર મૂંઝવતાં માળાપો જ છે અને જૂની ટેવો છે.’

‘આપણી રાત્રિયાળાઓ...!’ કાઈએ સવાલ કર્યો

‘એ માળાપ-શાળાઓ છે. તેમાં તમામ રીતે જવાબદાર-પલટાના પાઠ અપાય છે.’

પછી દસ મુદ્દાઓ વિષે દરેક આગેવાને પોતાની વાત કહેવા માંડી. એમાંના નાના મુદ્દાઓનો તમામ જિલ્લા પ્રેશોએ અમલ કર્યો હતો. એ મુદ્દાઓ, દરેક કુટુંબે પોતાનો ખેતીમાં એક ફેવો બોલેલો, અમુક ઝાડ રોપતાં, ટોર-ઉઠેરમાં વધારો કરવો તથા એક જાનર બાંધવું એવા હતા. દરેક આમલકે એ કાર્યક્રમ સફળ બનાવ્યો હતો તથા ગામેગામના સંઘ-કોઠારમાં આકૃત વેળા વાપરવા માટેનાં અનાજ ભરાઈ ગયાં હતાં.

‘પણ મ્યુનિસિપાલિટીએ આમલકોને જોડતા રસ્તા, નહેરો, અને બીજી સગવડો લીધેલા સમયમાં કેમ તૈયાર કરી નથી!’ એક સવાલ જવાબ માગતો બીજો થઈ ગયો અને પછી ચર્ચા થઈ થઈ.

જાણે ચીની ધરતી પર લોકશાસનની લોકઘટક ગુજી ગઈ. લોકશાસનના લોકઅવાજો ચીની લોકની નવી જુનિયાદ ધડતા ઇતિહાસ પર સવાર થતા હતા. ચીની માનવતાની રાજકીય શાખાઓ છેક નીચેની લોકરાજકારણની નવી દીવાલનો પાયો નાખતી હતી.

અને પછી 'પ્રમુખને એટલું જ કહેવાનું' હતું: 'વાત કેવળ સાચી છે. અદના નરનારીઓનો વિશ્વાસ, વેગ અને સ્વેચ્છાસહકાર-માંથી જ જનહિતના અધિકારો અને ફરજોનું જ્ઞાન જાગવાનું છે. એ જ્ઞાનમાંથી જ્યોતો યતો વહીવટ અને લોકરાજકારણનો વેગ-વટોળ આપણી તાકાતને...પણ આપણી જનમનઃપ્રતિ-દિલચાસ હજી વધારે વેગવાળી બનવી જોઈશે,' બોલતા પ્રમુખે ક્રામ્યુનિસ્ટ જુવાનો પર ફેરવેલી નજર ઊંચકીને વડીલો પર ગોઠવતાં ઉમેર્યું, 'આપણે જૂની સમાજજટનામા સૈની સંમતિથી જરૂરી ફેરફારો કર્યા છે પણ એ ઘટનામાં સાચો ફેરફાર તો આપણા ઉત્પાદન વધારવાના પહેલા કામથી જ શરૂ થઈ ગયો છે. વધારે ઉત્પાદન કરવા આપણાં ઝોળરો સુધારવા અને તેમના વેગ વધારવા તે માટે આપણી સમજ સુધારવી, તે માટે શીખવું, શીખવું એટલે નવો વેગ અને નવી રીતભાત પર કાબૂ મેળવવો, શ્રમ-મંથાના સહકારને બળવાન બનાવવા અને તે માટે સામાજિક વ્યવહારોને મંથના બનાવવા અને તે માટે લોકશાસનની ચૂંટણીઓમાં આગમ રહેવું...લોકનાયકોને પારખવા અને પારખની કસોટી, જાપાનીયરોએ અને લોકહિતની નેમને જરા ય દીક્ષી ન પડવા દેવી...'

'જસ સો વાતની એ એક જ વાત...' સમજી જનો એક જદ્દ આગેવાન ઉત્સાહમાં આવી ગયો અને બોલ્યો: 'આપણા જમાનાથી જૂના બે જ દુશ્મનો છે. એક જાપાની શાહીવાદી બર્મર અને બીજો આપણી શૂતરાળની સામાજિક પછાત દલા...એ બંનેને

મારી હાલવવા નહું સોંક્યાસન...અસ સો વાતની એ એક જ વાત."

'પણ એમાંથી જ બધું આપમેળે નથી પતવાનું. મારે એ એક વાત ઉપરાંત બીજું કહેવાનું છે.' અત્યાર સુધી ચાંત બેઠેલી લરાવદાર પરચરની પ્રતિમા જેવી એક જુવાન છોકરી બોલી બેઠી. 'આજ સુધીમાં આપણા લાલ સરહદી પ્રદેશ પર આપણા કાર્ય-ક્રોને ઉઠાવી જવાનાં આપણા માલ લૂંટવાનાં, આપણા ગામ પર હલ્લા કરવાનાં ચાંગ-કાર્પ-રોકનાં સીઆન તરફથી આક્રમણો ચાલુ જ રહ્યાં છે. એકલા કુહરીન તાલુકામાં ઉદ્ધવા ૭ મહિનામાં તમામ નાનાં ગામો પર બધી મળીને નેચાસી ચક્રાવ્યો થઈ છે, એસક જણને ઉઠાવી જવામાં કે ગુમ કરવામાં આવ્યાં છે. એક આગેવાનને તો જીવતો દાટી દેવામાં આવ્યો તે વાત પણ હવે વિસારે પડતી લાગે છે. આપણા ખેડૂતો અને વેપારી સંઘની મિત્રક્રતો પર ધાડ પડી છે. હું પૂછવા માગું છું કે આપણે એ બાબતમાં નોંધાયેલી ફરિયાદોને સીઆનનો સરકારે શી જવાબ વાળ્યો છે ? બિરાદર જનરલ યુ-ટેઈની એ બાબતમાં શી સૂચના આવી છે ?'

'એમ કે કપોમીનટાંગ લશ્કરોનાં ઘટકો પોતાના જ પ્રદેશોમાં અલ્યાચારી વર્તાવ કરતાં હોય છે તો પછી આપણા પર ન્યાં નાકાબંધીઓ રચીને જે લશ્કરો પજાં હોય તેમની પાસેથી આપણે કંઈ સારી આશા રાખી શકીએ ?' એક જુવાને કટાક્ષમાં કહ્યું.

'હું આશા રાખવાની વાત નથી પૂછતી...એ બાબતમાં આપણે શું કરવા માગીએ છીએ ?' છોકરીને આખો ચહેરો તપી ઊઠ્યો, 'ચાંગ-કાર્પના એ ફાસીરાદી પશુઓ મૂલી જાય છે કે જેમના પર એ ધાડ પાડે છે, સંદાર મચાવે છે, સળગાવે છે અને જે જુવાન છોકરીઓ પર વાતનાઓ અને અલ્યાચારો વરસાવે છે તે બધાં ઉવટે તો તેમનાં જેવાં-જ ચીની માનવો છે.'

‘એ બાબત પર સરહદી પ્રદેશની આપણી લોક-રાજસભા વિચાર ચલાવે છે.’ પ્રમુખે મ્હાન ચહેરા પર શાંતિ જાગવવાનો પ્રયત્ન કરતાં કહ્યું. થોડી વાર સુધી કાર્ક કંઈ બોલ્યું નહિ. પછી પ્રમુખે પોતાની પ્રશાંત નજર સંયુક્ત મોરચાની પ્રતીતિમાં ચોડેલી ચાંગ-કાર્ક-શેકની છબી તરફ ગોઠવતાં ગમગીન અવાજમાં બોલવા માંડ્યું, ‘આપણે જ એમના જેવાં જ અને એમને ત્યાં પણ આપણા જેવી ચીની જનતા છે એ વાત આપણે આપણા આપ-બોગોથી પુરવાર કરવાની છે ને! માલિક-વર્ગને માનવતા કે દેશ નથી દેખાતો હોતો...’ બોલતા પ્રમુખનો ચહેરા જાણે એકથી ચાંગની છબી સાથે વાત કરવા મંડી પડ્યો હોય તેમ તે તરફ જોતો બમડ્યો: ‘જો ચીની માનવતાનો ચીન દેશ...તારી આંખથી દેખવા મડે તો તું પણ જનરલ...ચાંગ-કાર્ક-શેક? ચીનલોક-જનતાના હાથે કેવા યશ અને માનનો ભાગીદાર બને...!’

અને એવી ચર્ચાઓમાં લ’માયલી ચીની ધરતી પરની લોક-સભાઓમાં આ પણ એક ઉવટે એનો એ જ નિરધાર ધડતી વીખરાતી હતી. એ નિરધાર જાણે ચીની ધરતી પરનું જીવનસૂત્ર બનીને લોકજીવનમાં કોતરાયું હતું કે—

‘આપણે ગપાનનો પરાજય કરવાનો છે, નવા ચીનને સર્જવાનો છે...એ ફરજ આપણી સામે દરેકજાની ફરજોનું નિર્માણ કરે છે...આપણા ખેતરો પર વધારે ને વધારે ફસલો પકવવાની, આપણી જરૂરિયાતો અને કપડાની પેદાશ આપણાં ગામેગામમાં નિપજાવવાની, આપણાં આયુધો આપણી જ દાઢ અને કારખાનાં-માં ધડતી...અને એ બધું કરતાં જતાં આપણી લોકશાળાઓ, આપણાં લોકસંમંડો અને આપણો તાલીમવર્ગોને જનતામાં તર-બોળ કરી નાખવાની...એ જ આપણું લોકમોરચો અને એ જ આપણું જનજંગલી લોક-ફરજ છે.’

એવી લોક-ફરજની લોકજમી ચીની માનવતાના લાલ-લોકપ્રેમ પર ઝીલતી હતી. એ જમીના મંચક્તમા ચેનાની લોકસરકારનાં ફરમાન આધાર ધરતાં હતાં. એ આકારમાં લાલ લરકરના સરદારો અને અફસરો, સેનિકો અને મામ-ચોક્કીદારો, શિક્ષકો અને વિદ્યાર્થીઓ અને કાર્યવાદકો તમામ જનતાના શ્રમમાં સેગમેગ થતાં હતાં અને પોતાની જરૂરિયાતો નિપજવતાં હતાં અને લોકસરકારનાં તમામ યત્રો સ્વાશ્રયી બનતાં હતાં. સરકારનાં જુના જુદા ખાતાંઓ પચાસ ટકા જેટલી પોતાની જરૂરિયાતો પકવી લેતાં હતાં. સરકારી ઊપજમાંથી એ ખાતાંઓના કુલ ખર્ચમા અરધો ફાળો આપવો પડતો હતો. ઉત્પાદન, અભ્યાસ અને તાલીમ ચીની કલેવર પરનો યુગવેગ બનતાં હતાં.

સરકારી ખાતાંઓનો એક જાજરમાન દેહનો પોલાદી ધડાયો હોય તેવો મૂર્તિમાન લોક બોલશેવિક સરહદી લાલચીનનો રાજકીય-વડો લો-મર્ષ હતો. એના કદાવર હાથ વડે કદાવર સાથીદારીના રોહમા જેનો હાથ હલાવતો તેનું શરીર હાલી ઊડતું અને એના અવાજમા, એની વાણીમાં, તથા એના હૃદયનયનમા ક્રિયાવેગનો વટોળ વાતો દેખાતો. સરકારી લોકપંત્રોનો એ કાયનેમો હોય તેવો ત્યારે ને ત્યારે કહેતો હતો: ‘તંત્રપંત્રોને જેટલાં સાફ રાખ્યાં હોય તેટલા સારાં...ધણી વાર એક સાંચાને સમાલવા જોઈએ તેથી વધારે કાર્યકરો મૂકવામાં આવતાં હોય છે અને ત્યારે ફરજોની બજાવણી એકખીજ પર ચઢી જતી હોય છે...ધણી વાર ચર્ચાઓ પણ વધારા પડતી થઈ જાય છે. અમારા જ સરહદ-પ્રદેશમાં ગઈ સાલ ત્રણ લાખ લોકોએ ચર્ચાઓ કરવામાં જ સરાસરી એક મહિનો ખર્ચ્યો એવો અંદાજ નીકળ્યો છે. હવે હિસાબ કાઢો કે, ૧,૫૦૦,૦૦૦ લોકોની વસ્તીવાળા પ્રદેશમાં ચર્ચાઓ અને સભાઓમાં ૬,૦૦૦,૦૦૦ શ્રમ-કલાકો ખર્ચી કાઢે તો કેટલાં બધાં જરૂરી કામો બાકી રહી જાય!’

અને ગણિતવાળા લો-માઈને કાઈ કહેતું કે, 'પણ આપણા સરહદી પ્રદેશનો વહીવટો હેવાલ આપણા પ્રમુખ લીન-પાર્ક-ચુએ તૈયાર કર્યો છે તેમાં આ ઉલ્લેખ કેમ નથી ?'

'ક્યો ?' બોલતો એ વિરાટ બોલશૈલિક ઢસી પડતો અને હિમેરોસ : 'મારું કહેવાનું એટલું જ છે કે આપણે આપણા કલાકો ન વધારી શકીએ તો ઝડપ તો વધારી જ મૂકવી જોઈએ.' અને પાછો યાદ કરતો એ આગળ ચલાવતો, 'આપણે આપણાં કાર્ય-કરોની છુર્જવા ટેવો નાખી દીધી છે, અમલદારી આદતને વખોડી કાઢી છે, જવાદારીની ચોખવટ કરી છે અને આપણે આપણી ઝડપ વધારી શક્યાં છીએ... પણ આપણામાં ખામીઓ ઘણી છે... આપણે શીઘ્રી કાઢી શકતાં ન હોઈએ તો તે બેવડી ખામી છે... એક તો આપણી જાત પરની આપણી સખ્તાઈ એટલી ઓછી છે તે અને ખીજી ખીજાંની ચકાસણી કરવાનું મોકૂફ રાખી ખીજાંને ખચાવી લેવાની આદત છે આપણે હજુ ૫ વધારે સખત ચલાવી જરૂર છે.'

એવો સખત ચલાવો અવાજ ચીની ધરતીનાં ગામેગામમાં ગુંજતો હતો. ગામેગામ પર ચીની ધરતીનાં ફરજદ ધરતી પર કાન ગોડવીને જનતૂર સાંભળતાં જીવનમરનો મોરચો સંજાળતાં હતાં.

અહો માર્કસવાદના આચાર અદના માનવીઓ ધડતાં હતાં. નવા જગતના આકાર ઘડામાં પડિતો અને વિદ્વાનો પાછા પડ્યા હતા. મદિરાએ કમરોડો વાસીને સમાધિઓ ચઢાવી હતી કે સોનેરી કળશો નીચે જનલોક તરફનો અવાજ અવરોધવા ઘંટાનાદના ઘોંઘાટ ચાલુ કર્યા હતા. ત્યારે જૂના જગત પર ક્રાન્ત ક્રમ ઉપાકર્તા ચીની ધરતીનાં શ્રમમાનવો મૂડીવાદના એક દિવસ પર ચઢીને ધુમ ધુમની છલકો બરતાં હતાં.

એવી જન-જોદાદની તાલીમ આપતાં લોકઘટ્ટો લોકઘાસને

જિમાં ક્યાં હતાં. આગેવાન કાર્યકરોની તાલીમ-છાવણી યેનાન નમરમાં જુદી જુદી કાર્યકર-ટુકડીઓને તૈયાર કરતી હતી.

એ તાલીમોનો નિયોગ લોકદૃષ્ટિનો હતો. એ તાલીમની નેમ લોકશાસન પર મંડાઈ ચૂકી હતી. એ મંજૂરની સફર ચઢેલા લોક-વિરાટની સરદારી ધરનાર લોક-આગેવાનોનાં જીવનસૂત્ર ધરતી પર ઠાન રાખીને જનતા પાસેથી શીખવાનું અને પછી તેમને શીખવવાનું, હતું. શીખવવાનું લોકશાસન અને લોક-રાજકારણ હતું. એ રાજકારણ જીવનવ્યવહારનું હતું. એ વ્યવહારની નવી ઘટનામાંથી સ્વવિષયીપણાને, સ્વસંકુચિતતાને અને કર્તવ્યમૂઢતાને મિટાવવાનાં હતાં. * જૂનાં જગતનાં એ દૂષણો હતાં. જૂના વ્યવહારની એ કુટેરો હતી અને-જનતાના વિકાસને રૂંધનારી અને રોકનારી હતી.

એનું નામ વુ-મેન-યુ હતું. હિસાનો અને લાલ સૈનિકોનાં જૂથ એને પડતર પ્રદેશોને એક નીચે લાવી અનાજ ઊતારાવનાર તરીકે બહુમાનતાં હતાં, ન્યાયાધીશો, ડોક્ટરો અને શિક્ષકો તથા કલાકારો એને લોકશાસનને આમણ્ટકોમાં ન્યાય, આરોગ્ય અને લોકશિક્ષણના રૂપમાં રેલવનાર શ્રમ-માનવ તરીકે પિછાણતાં હતાં અને માઓ-સી-ટુંગ એના નામ પર મુગ્ધ બનતો કહેતો હતો કે ચાંગ-કાઈ-શેકની બ્લોકેડને અંદરથી તોડનાર એ જ શ્રમવીર છે.

એ, એના મજૂરિયા દેહ પર મરીબ કપડાં પહેરેલો, ટાલિયા માથા પર ટાવેલ બાંધેલો, બીજી પચીસીના શ્રમખુંજ જેવો નિખાલસ ચહેરા પર પ્રમાણિકતાના પ્રસન્ન બાવ ચમકાવતો અનુરાગી જાણમાં જુદીની ચમકમરી નજર નાખતો સામાજિક શ્રમતાકાતની નેમનો વ્રતધારી જેવો એ ચીની ધરતીના કણ કણનો ધડેલો હોય તેવો એ ધરતીનો દીકરો છે. જેવો માઓ લોકતાકાતની પ્રજા છે, જેવો યુ લોકપ્રાણનો પ્રચંડ પ્રવાહ છે તેવો લોક

સામાજિક શ્રમતાકાતની ઘટનામાં પુ લાલ ચીનનો શ્રમવીર છે.

આ જ ઇલાકામાં એ ઉત્તર છેડા પર રહેલો હતો અને ૧૯૨૮ના દુકાળમાં જૂએ મરતો પોતાની તથા વરસની છોકરીને રોટલાનો ટુકડો મેળવવા વેચવા નીકળતો નફાખોરના પદ્ધતિમાં પાંચ શેર અનાજના બદલામાં એ પોતાની દીકરીને... 'પણ જવા દો એ વાત.'

એમ એ ઓળખ આપવા બેસતો તારે અટક્યા વિના ઓળખાવતો જતો કહેતો હતો: 'દેખો પેલી હુંગરમાળની અટારી-ઓ, એના પર દેખાય છે તે તોરણો જેવી લટકતી લીસોતરીઓ અમારી શ્રમદુકડીએ એ નિપજવી છે. અમારા આમધટકમાં પહેલાં એકસો એકર ખેડાતા...હવે અમે તથાસો પચીસ એકર આ રીતે ઊભા કર્યા છે. હળરો વરસથી ખાવા ધાય તેવી વેરાન પડેલી અમારી હુંગરમાળોએ પણ લીલા કણ્ઠસલાના ધાન ભરેલા હારડા પહેરવા માંડ્યા છે અને ત્યાં ત્યાં જંગલની જ હાક વાગતી ત્યાં આજે અમારા લોકશાસનની સંસ્કાર-હાકલોની હથેડો ચઢે છે અને પીળી નદીના પાણી પર લહેરાતી ચાંગ-ફાસીની પીડમાં ભેંકતી લોકજાતનના નશા ચઢાવતી સીઆનનાં લોકને પણ લોહ-ચુંબકની જેમ આ અમારી ગિરિમાળા ખેંચે છે.'

'અને પેલું અમારા ભૂતકાળના લોકગીતના ઠમકાવાળું ગીત છે તે શ્રમ-આપમે-દુકડીએ બનાવ્યું...હું હું છું કે દુકડીએ બનાવ્યું...સૌએ પોતપોતાના માથામાંથી, કંઠમાંથી, દિલમાંથી કંઈ કંઈ કાઢી કાઢીને એ ધડી કાઢ્યું...આજે એ જાણે ધરતીના પટ પર લખાયેલું, લોકકંઠમાં આરોપાયેલું, લોકદિલ પર નિરધાયેલું ...લોકજાતન પર રોમ રોમમાં રણકંઠાર જંગાવે છે હો...એ તો એક છે...એવા અનેક સલકાર અમારી ધરતીમાંથી લોકશાસનની જમાવટ સાથે ભેદધર્મ ગયા છે હો!' બોલતો એ એના ખડતલ

અવાજમાં ગાઈ પડતો હસી ઊઠતો. ગરુડી પકડેના આસ્તેથી ઉમેરતો,
 ‘આવો તો માઓ હોય કે...અમારા આખા ૫ ચેન્નાન પ્રદેશનો
 એ નેતા અને તો ૫...ચુંગકોંગમાં કાઈ અદના નરનારી સાથે
 હાથ હલાવતો, ધૂળમાં બેસતો મિનહર બોલતો વાત કરે ખરો
 કે? માઓ અને ચુ ધરતીની ધૂળમાં લારેલા જ રહે છે...
 ‘મેં એમની સાથે અનેક વાર ભાત ખાધો છે...અમારાં ગ્રામધટ્ટોનાં
 દીકરાદીકરીઓને એ જોગબે છે, અમારાં જીવનરત્નાં જતનમાં એ
 જીવે છે. અમે એ બધું એકઠું કરીને જોગબીએ તો એ અમારું
 જનસોહકશાસન છે.’

બોલતો એ કોઈ પરદેશથી આવેલા મહેમાનને આરામ
 આપ્યા વિના બતાવતો, ‘એ જુઓ અમારા લાલ લશ્કરની
 બેટેલિયનનો સરદાર ઘણવા લાગ્યો છે...ત્યાં જુઓ, અમારી નારી
 ચોકિયાતદળની રણચંડી ખભે બંદૂક લટકાવીને રોડવા દેવા ગય
 છે...ત્યાં જુઓ અમારી શ્રમદુકડીની સમા અંગવાદકિયામાં ગમી
 પડી છે...અમારાં ગ્રામધટ્ટને લોકખંડ છે, ગ્રામકોડારો છે...
 લોકશાળા છે, સુવાવડખાતાં છે...અમારા દીકરા રાત્રિશાળા-
 માંથી ઈજકશન મારતાં પણ શીખ્યા છે...અમે તો ૫ ગરીબ
 છીએ, અમારી ધરતી ગરીબ છે...અમારા પર ચારે પહોર ચાંગ-
 કાઈનાં બર્બર આક્રમણો વીંઝાયા કરે છે પણ અમારે પહેરવાનાં
 કપડાં છે, અનાજના કોડારો છે, આવજતનાં માયાળુ દવાખાનાં
 છે...અને અમારું લાલ લશ્કર છે અને પાણીની લહેર પર લહેરાતો
 હોઉં તેમ હું આપણી ધરતી પર જોગબી જતો લાગ્યો છું. મેં
 મારા ગ્રામસંગઠનની જવાબદારી લીધી છે સારથી.’

શા અગત્ય એવા પેલા કોમ્યુનિસ્ટો હતા! અદના માનવી-
 ઝોને એકઠાં કરીને કહેના હતા, ‘તમે નિરધાર કરો અને
 અમલ કરો.’

ગામેગામ પર વાત વિહરતી હતી, 'તમે નિર્ધાર કરો. અને અમલ કરો !' અને હેરતના દરિયા કહોળતાં આજ સુધી વિચારવાની પણ છૂટ નહિ પામેલાં લોકઘટકો નિર્ધાર કરતાં હતાં અને અમલ કરતાં હતાં.'

અને અમે સમજ્યાં: 'એનું જ નામ કાન્તિ હતું.'

'ખિરાદર માઓએ શ્રમવીરોની ચૂંટણી કરી. લોકોએ ચૂંટીને કહ્યું: 'અમારા વતી આ એક...' પણ એવા 'તો અનેક છે મારા જેવા જ ચૂંટાયેલાં...પણ ખધાં કહે છે કે હું જરાક વધારે સુધરી ગયો છું હોં.' બોલતો એ ખડખડાટ હસી પડતો અને ઉમેરતો, 'અમે હવે અઠમ ઘાટમાં પહોંચીએ...અઠમ ઘાટ એટલે અમારું આક્રમણ રસ્તાનું લશ્કર...નવનર લશ્કર અમારા ઘરના જ દીકરાઓનું બનેલું...અમારાં બેતરોમાં, અમારાં સંકટોમાં અમારી રાહબરી કરનારું...અમારાં લોહીના સંબંધવાળું, અમારી કાયાનાં જ કલેસરવાળું...હું એતે ચાહું છું હો-ખિલકુલ અમારી ધરતીના જ રંગ ને છાયાવાળું...આવું તે લશ્કર હોય કે...' બોલતો એ; વિચારમાં ગરકાવ થઈ જતો.

આઠમા રસ્તાના લાલ લશ્કરના બે સેનાનીઓ

૧૯૩૧ના સપ્ટેમ્બરની ૧૮મી રાતે મુકડેન આગળ જાપાને ચિનાઈ વિમલનો પહેલો પગલો કર્યો. ચાલ્યા આવતા રિવાજ મુજબ ચાંગ-સરકારે મંથ્યમ માર્ગે મદદથી કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો અને યોર્ડા વરસો સુધી એણે પોતાના લોકોને કહ્યું કે 'એવો વચેટ રસ્તો સંભાવે છે.'

પણ પછી મંચુરિયા પછી તરત જ જોહાલનો પ્રદેશ જાપાને ઝાપી લીધો અને ટાંગકુ સલાહ પછી હો-ઉમેત્સુ કરાર થયા જાપાનીસ નીતિના બે ઉદ્દેશો-એક ૧૯૩૪નો અમાઉ ડોક્ટ્રીન અને બીજો ૧૯૩૬માં લખાવેલા પ્રિમિયર હીરાટાના ત્રણ મુદ્દા, ચિનાઈ પ્રજાને ચેતવણી આપી રહ્યા કે આખા ચીન પર જાપાનની ધૂંસરી અનિવાર્ય છે.

ચીનના નવા જ્ઞાને આ પરિસ્થિતિ દેખી અને વચસો માર્ગ દેખ્યો નહિ.

તો તો બહુ જોર એકત્રી કરીને જાપાન સામે ઊઠવું જ રહ્યું અને ચીન ઊઠ્યો અને ૧૯૩૬ના ડિસેમ્બરના ૧૨મા દિવસે એ જાહેરાત કરી, જીવતા આગેવાનને સીઆન મુખે ગિરફતાર કર્યો.

દૂર પૂર્વમાં ગતિમાન ચર્તા સામાજિક પરિબલોની દિલ-ચાલે ચિનાઈ પ્રદેશ પર ત્રણ બનાવો મોખ્યા, એક મુકડેન, બીજો સીઆન અને ત્રીજો હુકોશીઓ.

ત્રીજા બનાવતો આદર કરવા, ચીન પર પથરાતા જાપાનીસ પશુને ખાળવા ચીની રાજકીય ઐક્યમાં એક મોરચો આકાર ધરીને ઊઠ્યો. એવી એકતાથી જ જાપાનનો લશ્કરવાદ યરચરે ધૂજતો હતો. આજ સુધી ચાંગ-કાઈ-શેકે તેને પાળ્યો હતો.

પશુ આજે ચીન એ એકતા માટે પોતાની રાજકીય જાતને યોગ્ય બનેલી પુરવાર કરતો હતો.

૧૯૩૭ના ઓગસ્ટના ૭ મા દિવસે રવિવારે પેકિંગ નગરમાં જાપાને પ્રવેશ કર્યો. સૌથી આગળ ટેન્કો હતી, પછી જાપ્તરિયા મોટરમાડીઓ હતી, પછી પાયદળ ચાલતું હતું અને બનેલા બાળુએ યંત્રયુક્ત પાંખો મોટર સાઈકલ પર સ્વાર હતી.

ચીન પર જાપાનની યુદ્ધરેખાઓ રપટ અંકવા લાગી.

અને પેકિંગ પશુ, ચાંગકાઈ ગયું અને નાનકીંગ પશુ જિતાયું તો ય ન્યાં સુધી ચીનનો ઉત્તર પ્રદેશ જિતાયો નથી તો બધી હતો. લાંબી ટકરાની નથી તે જાપાનને સમજાયું જ હતું, એટલે ઉત્તર ચીન પર ચઢનારાં લશ્કરોની જમાવટ, ઉત્તર ચીન પરની ચકાઈના જાણકારોની બરતી ઉત્તર ચીનના વ્યૂદ સાથે શરૂ થઈ. જાપાનને ખબર હતી કે ન્યાં સુધી પોતે ઉત્તર ચીન પર બરાબર ઊડી એક ગોઠવે નહિ ત્યાં સુધી દક્ષિણની બધી ફોતેફો નક્કી નીવડવાની છે.

તેથી તો ઉત્તર ચીનની મિશિકંદરાઓ, ઉત્તર ચીનની માંડી નદીઓ, ઉત્તર ચીનના ટેકરાઓની ટુંપોનાં ચઢતાં-ઝીરતાં અંતત મોજાં બધાનો મોઢ જાપાને પોતાના સૈનિકોને ચરૂધી જ લગાવો હતો. જનરલ માત્સુએ સૌ સાથે સૌના દિવમાં એ ઉત્તરને સર કરવાનો આવેગ જગાવ્યો હતો.

ઉત્તરના એ રાજમાર્ગે ચઢ્યા વિના જાપાનનો છૂટકો નહોતો. કારણકે ન્યાં સુધી ઉત્તર-પશ્ચિમ પડે નહિ ત્યાં સુધી ઈંસીના પ્રાંતોમાં લશ્કરી સરંજામ રક્ષિતથી આવવાનો રાજમાર્ગ

આઠમા રસ્તાના લાલ લશ્કરના બે સેતાનીઓ

૧૯૩૧ના સપ્ટેમ્બરની ૧૮મી રાતે મુકડેન આગળ જાપાને ચિનાઈ વિગ્રહનો પહેલો ધમ્મકો કર્યો. ચાલ્યા આવતા રિવાજ મુજબ ચાંગ-સરકારે મધ્યમ માર્ગ ગ્રહણ કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો અને થોડાં વરસો સુધી એણે પોતાના લોકોને કહ્યા કર્યું કે 'એવો વચેટ રસ્તો સંભવે છે.'

પણ પછી મંચુરિયા પછી તરત જ જોહાલનો પ્રદેશ જાપાને ઝડપી લીધો અને ટાંગકુ સલાહ પછી હો-ઉમેત્સુ કરાર ધકાયા. જાપાનીસ નીતિના બે ઉદ્દેશો-એક ૧૯૩૪નો અમાઉ ડોક્ટ્રીન અને બીજો ૧૯૩૬માં લખાવેલા પ્રિમિયર હીરોટાના ત્રણ મુદ્દા, ચિનાઈ પ્રજાને ચેતવણી આપી રહ્યા કે આખા ચીન પર જાપાનની ધૂંસરી અનિવાર્ય છે.

ચીનના નવા બાને આ પરિસ્થિતિ દેખી અને વચસો માર્ગ દેખ્યો નહિ.

તો તો બધું જોર એકઠું કરીને જાપાન સામે ઊંડવું જ રહ્યું અને ચીન ઊઠ્યો. અને ૧૯૩૬ના ડિસેમ્બરના ૧૨મા દિવસે એ જાગેલા બાને, હિંમત આગેવાનને સીઆન મુકામે ગિરફતાર કર્યો.

દૂર પૂર્વમાં ગતિમાન થતાં સામાજિક પરિવ્રજાની દિલ-ચાસે ચિનાઈ પ્રદેશ પર ત્રણ બનાવો નોખ્યા, એક મુકડેન, બીજો સીઆન અને ત્રીજો હુકોશીઓ.

ઓચિંતાં ફફડી જીઠે છે. ખચ્ચરો પર કે પગ પર દોડતા પાણીના રેલા જેવા કેટલાયે મરણવા એનાં શિખરો પરથી જીતરી પડે છે અને એની હરોળનો દરેક લઘવૈયો મરણની સામે દોડ્યો જાય તેવો હોય છે. હારે એ મહાન જાપાનનો જાજરમાન લશ્કરવાદ પણ વિચારમાં પડી જતો હતો અને સાવચેનીથી ઉત્તર પર ચઢતો હતો.

અને લુકોશીઓના જનાવ પછી તરતજ પોતાની સામે ચાલી આવતા મહાન વિગ્રહને ધંભાવી રાખતા ઉત્તર-પશ્ચિમના પ્રદેશવાસીઓએ પોતાની તૈયારીઓ ઘર કરી લીધી હતી. એ વખતનાં કામ્યુનિસ્ટ લશ્કરોમાં મુખ્ય ત્રણ હતાં. પહેલા મોરચાનું લશ્કર, બીજા મોરચાનું અને ત્રીયા મોરચાનું એમ ત્રણ લાલ લશ્કરો આંતરવિગ્રહ વખતનાં યોજાયલાં હતાં. પછી એ ત્રણે લશ્કરો લાંબી કૂચ કરીને અહીં ઉત્તર-પશ્ચિમમાં ભેગાં મળ્યાં હતાં અને ત્રણે લશ્કરનો મહાસેનાની ચૂ-ટેહ હતો.

પણ જ્યારે સંપુક્ત મોરચા નીચે રાષ્ટ્રીય સરકારનો નાનકોનનો હુકમ મળ્યો કે તરતજ એ લશ્કરના ત્રણ વિભાગ ચલા: એક ૧૧૫મે, બીજો ૧૨૦મે અને ત્રીજો ૧૨૬મે. એ ત્રણે લશ્કરો ભલે ૧૮મું મંથ લશ્કર અથવા ૮મા રસ્તાનું લશ્કર, કહેવાયું, અને રાષ્ટ્રીય દાનિતકારી લશ્કરોનું એક અંગ બની રહ્યું.

લાલ લશ્કરનો મહાસેનાની ચૂ-ટેહ આહમા રસ્તાનો મહા-સેનાની બન્યો તથા પેંગ-ટેહ-હુઆઈ વાઈસ-કમાન્ડર બન્યો.

એમ લાલ, લશ્કર જાપાનને ઉત્તર-પશ્ચિમમાં રોકવા આહમા રસ્તાનું લશ્કર બનાવે ગોઠવાઈ હતું.

ત્યારે ચીનની સોવિયટનો ત્યારનો પ્રમુખ અને ચીની કામ્યુનિસ્ટોનો આગેવાન, માઓ-સી-ટુંગ ચેનાનમાં આજેય પ્રમુખ હતો. પ્રમુખ માઓ મોરચા પર વિજય યતી ફફડીઓને એક વસ્તુ બાર દર્શિતે સમજાવતો હતો કે આપણી પાસે નવું લશ્કર

છે, એ લશ્કર ખેડૂત-મજૂરનું બનેલું છે અને એ લશ્કરની પીઠ આખા યે પ્રદેશ પર વેરાવલી પડેલી વિગટ જનતા છે, એટલે આપણી પાસે એકે રાઈફલ નહિ હોય તોપણ ત્યાં સુધી આપણી લોક-પીઠ આપણી સાથે છે ત્યાં સુધી લાકડીઓ અને પથરાઓ વડે પણ આપણે જાપાની પશુને પાછો હાંકી કાઢી શક્યું.

અને ઉત્તર-પશ્ચિમના આખા પ્રદેશ પર ઠેરઠેર લાલ લશ્કરની ટુકડીઓ પોતપોતાના મોરચા પર ગોડવાતી જતી હતી. અને દરેક મોરચો પીડિતોના આંતરરાષ્ટ્રીય ગાનથી ગાજી ઊડતો હતો.

સારે જોરદાર ખખડા પર તોપના ગોળા જેવું ટેકવાપડું માથું, માથામાથી પાપણોના અંતરાવની આરપાર ટીકી રહેતી સગમતી આંખો, શાંતિમા વિષાદની જાયા રેલવટી સચોટ નજર, કુના યર્ષ જવાને તલસતો અંતિ ઉદાર ચહેરો ને ચહેરાની વચમાં મૂઠોની વંકાયલી આછી દોરીચાળો, પ્રમાણસર અંગોચાળો પકાઈ ચિનાઈ દેહ દેખે તો સમજવું કે એ, હો-લુંગ છે.

એક વખતનો લાલ લશ્કરનો એ સેનાની આજે ઉત્તર-પશ્ચિમના મોરચા પર શેંસીની ઉત્તર પર્વતમાળના ટેકરાઓ પર દોટ દે છે, ગિરિફંદરાઓમાં મસથત કરે છે, ચીની કિસાનોમાં મરી ફિટવાની અમિત્રાણ રેલાવે છે ને જાપાની પશુને જોર કરતો ત્રાક દેતો વીફરતો ફરે છે.

તોય એને કોઈએ પૂરી દીધી હોય તેમ એ એની જાવણીની કુટિરમાં હંમેશાં પાંજરામાં ફેરા મારતા સાવજ જેવો આંટા દેતો જ દેખાતો હોય છે. તોય એનાં અંજેઅંગમાંથી ફાટતો જોમને આજનો તખ્તો ઓછો પડતો હોય તેમ માલમ પડે છે, અને એનું આખું વ્યક્તિત્વ જીજગતા ધોડાપૂર જેવું દરેક પળે ઉત્તેજિત અને વહેતું દેખાવા કરે છે. ગેરીલા, લગ્ગવક વ્યૂહનો સરદાર હો-લુંગ-ચીની કિસાન લડતનો લડવૈયો છે.

લાલ લશ્કરનો એ ઘોડેસ્વાર સેનાની છે. એને ઘોડા પર સ્વાર થઈને દુશ્મન પર દોડવાનો ગ્રાખ છે. કાપી નાખે તેવી પવનની ઠડી ધાર ધસાતી મૂસવતી હોય, પીળા ધૂળ સાથે ખરડની ગજલો એના ચહેરા પર ચોટતી હોય સારે, એના ઘોડાનો એ રજુથેલો સ્વાર ઓર ખીલે છે.

હો-લુગ એના મોરચા પર ગાગેગામ રખડો ફરે છે. એને રખડતાને રસ્તામાં એના સૈનિકો મળે છે, એનો ઘોડો અટકે છે, મોરચાના સમાચાર પુછાય છે; એ સેનાની એના લાલ સૈનિકની કાઠની પીક ચાખડે છે, કાઠનો હાથ હલાવે છે, કાઠની ઠેકડી કરે છે, ને આગળ ઊડે છે. જપાની વેતિયાઓના ત્રાસમાંથી ખચ્ચર પર ધરવખરી લાદીને ભાગતા કાઠ કિસાન નરનારીઓ ભેગાઈ પડે છે. એ ઘોડેસ્વાર કૂદી પડે છે. કાઠને ગજવામાંથી સિક્રો આપે છે. કાઠની સાથે વાતે વગગે છે, કાઠના પોટકામાંથી રોટલો ખાય છે, કાઠની સાથે હસે છે, કાઠના બાળકને ચૂમે છે, થાખડે છે ને જપાની વેતિયાઓને પડકાર્યા એક માટે છે, લગામ બેચે છે ને છતગ ભરતો ચિનાઈ હવામાનમાં વિલાઈ જાય છે.

‘હો-લુગ. હો-લુગ!’ કિસાન જનતા મરતા મરતા એનું નામ રમરે છે.

એકે એની દુકડીઓમાંના લડવૈયા ધણાખરા દુપે અને દુનાનના કિસાન જીવાનો છે પણ એ એના ખડમાંથી ધણી વાર ખરાડે છે...કે, ‘માન-ઝૂ..માન-ઝૂ!’

અને એક જીવાન દાંત કકકાવતો એની સામે ખડો ધાય છે. લાખી કૂચ વખતે (તિમેટ) સીકાગમાંથી એ એની સાથે બેકાયો હતો.

‘માન-ઝૂ, ગા.’ એ પ્રેમની આગ કરે છે.

અને માન-ઝૂ ગાય છે એની આંખ સામે એના માથામાંથી

બરફની રંગબેરંગી કિનારીઓવાળા પર્વતમાળ ચાલવા માંડે છે, મનરંજન વનરાજીઓ લહેરી ઊડે છે, પક્ષીઓના સૂર ફલરવે છે. કુદરતના કબાનક-સૌંદર્ય નીતરતાં થાય છે.

લામાઓના ધર્મ-મઠમાંથી માન-ઝૂં એની સાથે બાગી આવ્યો હતો.

પશુ એ ગાતો એકએક અટકી જાય છે. એક ગેરીલો બાળ લડવૈયો જાંતેની વચમાં ફૂદી પડતો ખૂમ પાડે છે: 'રેડીઓ... ઇંગ્લિશ ન્યુસ!'

અને એ અંદર જઈને રેડીઓ સાંભળી રહે છે, 'આજે બપોરના બે વાગે જાપાનનાં શાહી લશ્કરે ચીનના પાટનગર નાનકીંગમાં પેઠાં. બધી મુશ્કેલીઓની સામે જાપાનનું શાહી નૌકા-બળ ચાંગઝી પર આગળ ધપી રહ્યું છે અને બાગી જતા ચીનાઓ રશ્યુબ્રુમિ પર પોતાનાં સાઠ હજાર માદાં છોડી ગયા છે.'

'હેં!' બાળ ગેરીલો હો-હુંગનો હાથ પકડી તાકી રહે છે.

'હા,' ભયંકર શાંતિ પર એનો અવાજ ધા દરે છે ને ઉમેરે છે, 'નાનકીંગ, વાન-લા!'

અને તાકી રહે છે, 'પશુ આપણે તે પાછું લેશું.' અને ખીજ પળે એ બમર ચઢાવેલો શેતરંજ રમતો હોય છે.

ચીનની બહાર બહુ જ એહો જાણીતો એવો, એ હો-હુંગ ચીનના ખાર પ્રાંતની કિસાનગાથામાં દંતકથા બન્યો છે.

ચૂ-ટેક યરોપમાં ફર્યો, માઓ-સી-ટુંગની વેધક ભુદ્ધિ આંતરરાષ્ટ્રીય બની, પણ ચિનાઈ કોમ્યુનિસ્ટ પણ પણ જનમ્યો નહોતો ત્યારે ચીની જનતાની કિસાન-ફોજની મોખરે જમીનદારી વિમુક્તકારી સામે રશ્યુબ્રુમિ અખડાવતો એકધારે રખડતો ફરતો હો-હુંગ હતો.

એના જીવનની રેખાને ઉદય દક્ષિણપ્રદેશમાં અંકાયો. વીરમાં શતકના પહેલાંના વર્ષમાં એ મશ્તિમ હુનાનમાં શાંગશીના એક મરીય કિસાન કુટુંબમાં જન્મ્યો. એણે એના પારણામાંથી એનાં કિસાન માળાપને હુશુનના (જમીનદારી) જુસ્મો નીચે કચકાતાં દીઠાં.

એટલે ૧૯૧૬ની સાલમાં એ અદાર વરસના જુવાને કુહાડી-ને દાતગડી ખૂણામાં નાખી દીધી, હળનો ફાંડો હડસેલી મૂક્યો અને પહોળા પાનાવાળા તરવાર તાણી ખાંધી.

હો-લુગે અદારમે વરસે પહેલા કિસાનખગવાની સરદારી લીધી.

ત્યારે મંચુ સરદાર મરી પરવારી હતી અને તેની જગ્યા પર યુઆન-શી-કાઈ નામનો એક સાદીવાદી ખાંધિયો પોતાની જાતને સહેનશાહ બનાવવા મથતો હતો.

હો-લુગે હોકારો કર્યો ને એના પોતાના જિહ્વામાંથી કિસાન-ફોજ બનાવી. એ કિસાન-ફોજ આઠ પરગણાંનાં શાણાં કમજો ક્યાં ને આગળ વધતી એ ફોજની સંખ્યા દોઢ લાખ લડવેલાઓની બની. એ કિસાન-ફોજ ઘેર બનાવેલી બંદૂકો, પહોળા તરવારો ને લાંબા લાલાઓ ધરીને હો-લુગની સરદારી નીચે આગળ વધી.

એ કિસાન-ફોજ સામે ઉતરના વિમલખોરોનાં લશ્કરો અથાણાં. દોઢ લાખ કિસાનોમાંનો મોટો ભાગ રણમાં પડ્યો ને હો-લુગનાં માળાપ પણ દીકરાના પરાક્રમથી એકનું એક ધર-એતર ઊડી જીવ લઈને બાગી ગયાં.

અને પેલાઓ હો-લુગનું ધર સજગાવવા આવ્યા. ધર સજગતાં પવન ને વરસાદનું ભરખર તોફાન વૂટી પડ્યું. સજગાવનારા બાગી ગયા અને ધર હોલવાઈ ગયું.

મીની જનતાએ પહેલો પરચો દીઠો ને દક્ષિણમાં વાત ફેલાઈ: 'આપણો હો-લુગ તો દેવતાઈ છે દેવતાઈ!'

ને બાગેલો હો—લુંગ પાછો ફુગરાઓ ઠેકતો હતો, નદીઓ
ઓળંગતો હતો, જંગલો ગળવતો કિસાન—ફોજ જમાવતો હતો.

એની દુકડીઓ સામે ઉત્તરના વિમલખોર સરદારોએ વિમલ
ખૂંડ્યો હતો. વિમલખોરની કાઈ દુકડીને નદી ઓળંગતી એ
ઓળખા દેતો હતો, કાઈને કુંજરાની ટાચ પરથી શિલાઓ ગળ-
કાવતો ગમળી નાખતો હતો.

એમ થોડાંક વરસો લડ્યા પછી એણે ઉત્તર સાથે સલાહ
કરી અને એને પોતાની કિસાન—ફોજ વિખેરી નાખવાની ફરજ પડી.

જમીનદારો અને તેમની જુદી જમાતોએ ત્યારે આરામને
શ્વાસ ભેરથી ખેંચ્યો.

અને હો—લુંગ ચાંગ—થા પહોંચ્યો અને ત્યાંના રાજકારણમાં
પડ્યો, તથા સુન—ચાત—સેનના પક્ષમાં કામ કરવા લાગ્યો.

પણ પછી ઉત્તરની પોલીસે એને ગિરફતાર કર્યો અને એક
અકવાકિયામાં જ એ જોધ તોડીને નાઠો અને પાછો પશ્ચિમ
દુનાનમાં પહોંચ્યો.

દુનાનની કિસાન જનતાએ એને પોતાની વંચમાં ભેળો ને
તે કાન્તિનાં ઓર્લામાં ખૂલી રહી. પણ આ વખતે એ કિસાનો
રાજકીય સંગઠન કરતો હતો અને એ સંગઠન પર ભેતભેતામાં
ત્રણ લાખ કિસાનો પોતાના અગૂઠા પાડતા હતા, અને આઝાદી
પુકારતા આખા દુનાન પર કબજો મેળવવા કિસાન—ફોજ રચતા
હતા.

પણ એ પાછો પકડાયો ને પાછો બાગ્યો. અને બાગીને
દુપે પ્રાંતમાં પેઠો.

રરતામાં એણે દશની દુકડી જમાવી અને બે હસ્તાઓ
કરીને કથ રાધકેસો અને બે નાની તોપો કબજે કરી.

એટલામાં ૧૯૨૦ની સાલ થઈ ચર્ષ હતી, અને સુન—ચાત—

સેનને વાંચી નાખ્યા પછી હવે એ શેંગટાવ નાંમના એક ક્રમ્યુ-
નિસ્ટ સામયિકમાં માર્ક્સવાદને હજમ કરતો નિરધાર કરતો હતો,
'ક્રિસ્તીન-કામદારોને પોતાની લડત લડવા માટે પોતાનો એક
રાજકીય પક્ષ જોઈએ જ જોઈએ.'

પણ ૧૯૨૦માં ચીની ક્રમ્યુનિસ્ટ પક્ષ તો હતો નહિ એટલે-
તે દરમિયાન કંઈ કરવા માટે એના હાથ સળવળતા હતા.

એણે ક્રિસ્તીન-કેન્જ બનાવવાને બદલે ત્રીસ લડવૈયા ઊભા
'ક્યાં. એક દિવસ એ ત્રીસનો આગેવાન સમજાવતો હતો, 'આપણે
ક્રિસ્તીન-કેન્જ કરીએ. ત્યારે હથિયારો જોઈશે, નાણાં જોઈશે માટે
'એ દિશામાં પહેલું પગલું લઈએ.'

પહેલું પગલું યાંગઝી નદી પર લંગારાપક્ષ એક જહાજ પર
તકાયું હતું. એ જહાજના બંડારિયામાં હથિયારો ફલાં ને મોંઘાં
માલ હતો. એણે એ ત્રીસ ઉપરાંત ફેટલીક ક્રિસ્તીન ઊઠરીઓને
તૈયાર કરી. બધાંએ મજૂરિયાનો મેલો પોરાક પહેર્યો ને મેલા
અંગરખાં નીચે આ મજૂરિયાંએ એક એક પિસ્તોલ પરાવી દીધી.
પછી જહાજના માલિકો સામે મજૂરિયાં બનીને ઊભાં રહ્યાં.

'શું લેશો મજૂરીનો સાવ !'

'જે આપો તે !'

મજૂરિયાં જહાજ પર ચક્ષાં ને કિનારા પર માલ ગોડવી
રહ્યાં. સેંકડો વારે મજૂરિયાંના મુખીએ ત્રાડ દીધી અને પિસ્તોલો
છૂટી. જહાજ આખું ઢળજે કરવામાં આવ્યું અને બે કમનસીબ
જપાનીસ અમલદારોનું જહાજ પરથી હરણુ કરીને હો-લુંગ બાગ્યો.

બે વરસ મુધી એ બંને અમલદારો હો-લુંગની ગુફામાં કદી
બન્યા, અને જપાની એલચીએ તેમને એકલાખ સિક્કા બરીને
ત્યાર પછી ઊઠાવ્યા.

એ સમયથી, હો-લુંગનું નામ જપાની ચોપડે નોંધાઈ ગયું.

‘ ‘તમે જાવ. તમે જાવ ને જીતો... પછી મારે માટે કાંઈને મોકલજો. ’ એણે ચીસ પાડીને અને ધક્કો માર્યો, અને ડોક ફરવી દીધી.

‘ એક બીજો પ્રસંગે કીઆંગસીમાં જ લશ્કરે દૂધ કર્યું હતું. અને એક આજળ દોડતો હતો પંદર વરસનો પકજંદ હવામાંથી એક બોમ્બ પડ્યો ને એની પાસે ફાટ્યો ને એક છરીએ એનો સાથળ ચીરી નાખ્યો ને એ કમલો વોઈંગો બાલુ પર પડ્યો... પણ પડ્યો પડ્યો દસતો હતો ને બોલતો હતો: ‘ યાક ખાઈં છું... આપો પહોંચુ છું. ’

‘ અને એક બીજો હતો, અને દાર પામીને લાગતા હતા ત્યારે...ત્યારે એ પગમાં ધવાવસો એક બેટ્ટની ઝૂંપડીમાં પેસી ગયો. ઝૂંપડીમાં એક જુદા ખાટલીમાં લેટની હતી તેણે અને પોતાની સોડમાં જખાવી દીધો.

‘ પછી પાછળ આવતા ચાંગના શિકારીઓએ અને શોધી દાવ્યો. ડાસીને લોહીસુદાણ કરીને અને કમો કમો પણ એ દમી પડ્યો, ‘ હું ધવાવસો છું ’ એ બોલ્યો પછી એને બહાર ચોગાનમાં ધસડી જવામાં આવ્યો અને એને વોંધી નાખવા માટે દુકમ કરવામાં આવ્યો.

‘ ‘ વોંધશો નહિ, વોંધશો નહિ ’ એણે હાથ ઊંચાડી જૂમ પાડી... ‘ માડું માયું કાપી નાખો તો...! થોડી વાર વધારે પીડા લાલે થાય પણ મારે માટે બચેલી ગોળી નાખાવીઓ સામે વાપરજો... મારી છેલ્લી ઇચ્છા છે. ’

‘ અને ચાંગના સિપાઈઓની એ ટોળી એ બાળક પર મુગ્ધ ચર્ચ ગર્ચ ને એની આસપાસ નાચવા લાગી.

‘ આજે એ વીર અમારી પાસે છે... માન ધરે તો એવો અનેકોને, સમજનાં, અમને નહિ ’ બોલતો ચેંગ મણી વાર મદગદ

અર્ધ જાગ છે ને કાંઈ વાર ટેબલ પર મૂક પછાડી કહે છે, ‘...ત્યાં સુધી લાલ લશ્કરની લોખંડી હરોળો કાણુ ભેદી શકે તેમ છે ?’ બોલતો એ ઘણી વાર ક્યાં સુધી નકશા તરફ જોઈ રહેતો હોય છે.

ત્યારે નકશા પાસે ગોઠવેલી મેજ પર જળતી મીથુનતીના નાયતા પ્રકાશમાં એ ઊંડી છાતીવાળો, ગોળ ખલાવાળો અને એના મૂંઝિયા માથા પર પરસેવાવાળો એ લાલ મહારથી ધણે વખત એકસો એકો નંકશા તરફ જોઈ રહેતો હતો. એણે લાલ લશ્કરમાં જોડાયા પછી દય વરસ પહેલાં હુનાનમાં છોડેલી અને પછી કદી નહિ જોડેલી પોતાની સાથે પરણેલી છોકરીને એ કાંઈ કાંઈ વાર યાદ કરતો અને પાછો નકશા પર નજર નાખતો હતો.

નકશાના માથા પરના જાપાનનાં મંચુકાને જોઈ રહેતો હતો. ત્યાંથી જાપાનનાં લશ્કરો ચીન પર આવતાં હતાં અને મંચુકા સોવિયટ સાઈબીરિયા અને આઉટર મોંગોલિયાના સીમાડા પર એ નકશામાં દેખતો હતો. સોવિયટ દૂર પૂર્વ સાથે લગીને ચિનાઈ જેરીલાઓ મંચુકા પર તૂટી પડે તો...તો જાપાનનો સંક્રામ-પાયો ખતેલો મંચુકા કિતરમાં રશિયન લશ્કરથી, પશ્ચિમમાં આઉટર મોંગોલિયાના હયળથી અને દક્ષિણમાં ચિનાઈ જેરીલાઓથી ઘેરાઈ જાય...અને મંચુકામાં જ આપણા એંશીદળના લાલ સ્વયં-સેવકો તો છે જ...તો તો આકાશ રસ્તાનું લાલ લશ્કર ચાંગની રમ્મ વિના પણ મંચુકા પર તૂટી પડે. પણ હમણાં સોવિયટ રાજ-નીતિની ખુસ્તી ચર્ચા કરવાની નથી’ બોલતો એ નકશા પરથી આંખ સંકેલી લેતો, લાલ મહાસેનાની, ચૂ-ટેહના રેડીઓ સમા-ચાર સંભળતો હતો.

‘ચૂ-ટેહ...ચૂ-ટેહ’ ગણગણતો પેંગ એ ચીની મહાસેના-નીના નાખથી જ ગરમ થઈ જતો હતો અને ખાનગી વિચારતો હતો કે...’ જો ચાંગ-કાઈ-શૈક ન હોય તો એની પદ્ધતિ પર ચૂ-ટેહ

જરૂર આવે, ' અને એને એક પ્રચલિત વાત યાદ આવતી હતી. ' કારણકે ચાંગ-કાઈ-શેકે, ચૂ-ટેકને જીવતો કે મરેલો લાવનારને ૧૦૦,૦૦૦ ડોલરનું ઈનામ જાહેર થયું હતું અને તેની સામે ચૂ-ટેકે, ચાંગને જીવતો કે મરેલો પકડી લાવનારને એક જ ડોલરનું ઈનામ બહાર પાડ્યું હતું...એટલે જ એટલો બધો બચકાર-કુશળ ચૂ-ટેક સમસ્ત ચીનનો મંદાસેનાની ચવાને લાયક હતો. '

પછી પેલા બાળ ગેરીલા સીઓ-કુઈનું એક ઝુંડ જનરલ પેંગના શિસ્ત તરફ દાંતિયાં કરતું એના આવાસની બહાર નવ-રાશ્મી વાતો કરતું હતું, ત્યારે તેમાંના એકને બીજાએ પૂછ્યું: ' તારે જાપાન પર ચઢાઈ કરવી હોય તો તું ટાણુ સરદારને પસંદ કરે ! '

' હો-હુગ ! હો-હુગ ! ' એક સાથે ચાર જથ્થુ બોલી શિક્યા-એના સરખો બીજો સરદાર દુનિયામાં છે ક્યાં તે ! '

' ચૂ-ટેક પણ નહિ ! અને પેંગ ! '

' પણ એને એવી ઘોડેસ્વારી ક્યાં આવડે છે ! '

